ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANIS COMŒDIÆ.

ACCEDUNT

PERDITARUM FABULARUM FRAGMENTA

EX RECENSIONE

G. DINDORFII.

TOMUS III.

ANNOTATIONES.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

VESPÆ.

ACTA hæc fabula Lenæis est, archonte Aminia, olympiadis undenonagesimæ anno secundo, ut ex didascalia constat, de qua dixi ad fragmenta p. 549, 550. Primas egit Philonides et in hac fabula et, quæ eodem tempore est commissa, Proagone.

---

2. *φυλακὴν καταλύειν νυκτερινήν*] Aristoteles Polit. 5, 8. *ὥστε δεῖ τοὺς τῆς πολιτείας φροντίζοντας φόβους παρασκευάζειν, ἵνα φυλάττωσι καὶ μὴ καταλύωσιν, ὥσπερ νυκτερινὴν φυλακὴν, τὴν τῆς πολιτείας τήρησιν.* BERG.

3. *ἄρα*] *ἆρα* V.

προὐφείλεις Elmsleius ad Eurip. Heracl. 241. Libri et scholiasta *προὔφειλες*. Illud in codice suo fortasse legit Phrynichus, cujus hæc sunt verba in Bekkeri Anecd. p. 47, 29. *κακόν τι σαυτῷ προὐφείλεις: ἐπί τινος κακόν τι λαβεῖν ἐπισπωμένου.* Ad imperfectum aberrarunt librarii quia syllaba *ου* augmenti cum *ο* contracti speciem habet.

4. *οἶσθά γ' οἷον*] *οἶσθ' οἷον* B.Δ. *οἶσθας οἷον* C.

κνώδαλον] Sic in Lysistr. 480. mulieres vocat *κνώδαλα*, *belluas, bestias: ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖσι κνωδάλοις;* ubi vide notam. Diogenes canis epist. 27. de Græcis: *οὐδὲν φροντίσας κνωδάλων νηπίων, μὴ ἐπισταμένων, ὡς εἴρηται ἐν ἐπιστολῇ, λόγους κυνός.* Cratinus apud schol. comici ad Aves 767. *τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ.* BERG.

5. *σμικρὸν*] *μικρὸν* B.C.Δ. Ald.

ἀπομερμηρίσαι] Phrynichus l. c. p. 28, 4. *ἀπομερμηρίσαι: ἀπονυστάξαι. μέρμηρα γὰρ ἡ εἰς ὕπνον καταφορά. παίζων χρῶ.* Hesychius et Eustathius p. 821, 36.

6. *οὖν*] *αὖ* R.

καὐτοῦ γ' ἐμοῦ] Præstat *καὐτοῦ γέ μου* scribi.

7. *ὕπνου* R.V. Vulgo *ἤδη*.

8. *ἦ* Berglerus. Vulgo *ἢ*.

9. *ἐκ Σαβαζίου*] Quia alter usus est verbo *κορυβαντιᾷς*, quod est a *Κορύβαντες*, qui dii habebantur furentes et, ut scholiastes ait, furorem hominibus immittebant, Sabazii mentionem facit,

qui ejusdem erat commatis deus, nempe Bacchus; scholia: Σαβάζιον δὲ τὸν Διόνυσον οἱ Θρᾷκες καλοῦσι. notum autem est Bacchi thiasos furore agitatos fuisse. Cogitandum autem est Sosiam, ad quem hæc dicuntur, sedentem dormire, caputque modo demittere, modo attollere: talis autem gestus videtur Corybantum et bacchantium esse. Ceterum isti dii vix digni habiti sunt deorum concilio: Lucianus in Icaromenippo c. 27. *παρὰ τὸν Πᾶνα, καὶ τοὺς Κορύβαντας, καὶ τὸν Ἄττιν, καὶ τὸν Σαβάζιον, τοὺς μετοίκους τούτους καὶ ἀμφιβόλους θεούς.* Idem in deorum concilio c. 9.: *ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύβας καὶ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν ἐπεισεκλήθησαν*; De Sabazio Cicero de Legibus 2, 15.: *novos vero deos sic Aristophanes facetissimus poeta veteris comœdiæ vexat, ut apud eum Sabazius et quidam alii dii peregrini judicati, e civitate ejiciantur.* Comœdia non exstat, ad quam respicit Cicero. Vide etiam Lysistr. 388. BERG.

11. *ἀρτίως* R.V. Vulgo *ἀρτίως τις.*

ἐπεστρατεύσατο] Metaphorice, ut significet se vehementer premi a somno, quasi ab exercitu hostili. Similiter Euripides loquitur de amore in Hippol. 525. *ἔρως ἔρως, ὃ κατ' ὀμμάτων στάζεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν οὓς ἐπιστρατεύσῃ.* Idem de malo ingruente usus est verbo *ἐπιστρατεύειν* in Medea 1185. *διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύσατο.* BERG.

12. Μῆδος] Quia alter Sabazii barbari dei mentionem fecerat, iste etiam Medum sive barbarum se invasisse dicit. BERG.

15. *ἀετὸν — ἐς* Brunckius. *αἰετὸν — εἰς* libri. Somnii hujus narrationem imitari Alciphronem 3, 59. ab Dobræo indicatum est ad Pluti v. 314.

18. *ἐπίχαλκον* addit ad tollendam ambiguitatem vocis *ἀσπὶς*, quæ et clypeum et bestiam serpentem significat, ut insomnium absurdius et mirabilius videatur; nam aquila serpentes, non clypeos, rapit: præterea quærit occasionem notandi Cleonymum, qui clypeum abjecerat. Ceterum *ἐπίχαλκος ἀσπὶς* idem est quod *χαλκόνωτος ἀσπὶς* apud Euripidem in Troad. 1136. BERG.

ἐς] *εἰς* Ald.

19. *ἀποβαλεῖν*] *ἀπολαβεῖν* B.

Κλεώνυμον] Aquilam in Cleonem conversam esse dicit.

21. *προσερεῖ — λέγων*] *προερεῖ — λέγω* V.

22. 23. Ordo verborum ex R.V. restitutus. ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ θηρίον κἀν οὐρανῷ | κἀν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλεν τὴν ἀσπίδα B. et omisso γ' Δ. ὅ τι ταυτὸ (ταυτὸν C.) θηρίον ἔν τε (τε om. C.) γῇ κἀν οὐρανῷ | κἀν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα Ald.

27. γέ τοὔστ'] Legebatur γέ ποῦ 'στ'. Similis corruptela v. 599.

29. τῆς πόλεως — τοῦ σκάφους ὅλου] Scholia: ἀεὶ οἱ ποιηταὶ τὰς πόλεις πλοίοις παραβάλλουσι· καὶ Σοφοκλῆς. Locus, quem intellexit scholiastes, est vel iste in Antig. 196. ἥδ' ἐστιν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπὶ πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα. (ubi scholia ad ἥδε, ἡ πόλις δηλονότι. vel Œd. T. 22. aut uterque, aut etiam alii. BERG.

30. τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος] Perstat in metaphora de navi. Ut autem hic τρόπις τοῦ πράγματος, sic πρύμνη πόλεως apud Æschylum in Sept. 2. ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως. Ceterum comicus videtur voce τρόπις alludere ad τρόπος, ut sit pro τὸν τρόπον τοῦ πράγματος. BERG.

31. πυκνὶ R.V. et scholiasta ad Acharn. v. 20. πνυκὶ Ald. In νυκτὶ corruptum apud Herodianum Piersoni p. 434.

34. τοῖσι προβάτοις R.V. Vulgo τοῖς προβάτοισι.

35. φάλλαινα R. et φάλλαιν' v. 39.

36. ἐμπεπρημένης] ἐμπεπρημένην R. ἐμπεπρησμένην V. Vulgo ἐμπεπρησμένης. In scholio ad v. 34. scriptum, ἐμπεπρησμένης δὲ ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυσημένης καὶ παχείας, quæ ad v. 36. repetuntur, ubi V. ἐμπεφυσημένην, παχεῖαν præbet, in priore loco cum libris editis consentiens.

ὑός] συός Ald.

38. βύρσης σαπρᾶς] Cleo, qui in his perstringitur, coriarius fuerat. BRUNCK.

40. βόειον δημόν] Equit. 949. δημοῦ βοείου θρῖον. Utrobique ludit in ambiguitate: δημὸς *adeps*, δῆμος *populus*. BERG.

41. διιστάναι R.V. et scholiasta. Vulgo διιστάνειν cum Stephano Byz. in δῆμος.

διιστάνειν] Ita interpretatur illud ἵστη δημὸν propter cognationem vocum; nam διϊστάνειν est ab ἵστημι; δῆμος autem et δημὸς iisdem literis scribuntur. BERG.

44. Nota Alcibiadis balbuties, de qua sic Plutarchus initio ejus vitæ, ubi hos versus adducit: τῇ δὲ φωνῇ καὶ τὴν τραυλότητα ἐμπρέψαι λέγουσι, καὶ τῷ λάλῳ πιθανότητα παρασχεῖν χάριν

ἐπιτελοῦσαν. μέμνηται δὲ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτοῦ τῆς τραυλότητος ἐν οἷς ἐπισκώπτει Θέωρον. Εἶτ' — καὶ Ἄρχιππος τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου σκώπτων, βαδίζει, φησὶ, διακεχλιδὼς, θοιμάτιον ἕλκων, ὅπως ἐμφερὴς τῷ πατρὶ μάλιστα δόξειεν εἶναι,

κλαυσαυχενεύεταί τε καὶ τραυλίζεται.

Similis jocus est, sed absque acrimonia, in Ciceronis Epist. ad Cælium 2, 10. ubi Hirrum innuens, qui illius competitor fuerat curulis ædilitatis, sic scribit: *De te, quia quod sperabam: de Hillo (balbus enim sum) quod non putaram.* Conf. Palladæ Epigr. 32. Diogenis apophthegma est: κρεῖττόν ἐστιν ἐς κόρακας ἀπελθεῖν ἢ ἐς κόλακας. BRUNCK.

45. ὁλᾷς Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει] Ita dixit balbus pro, ὁρᾷς Θέωρος κεφαλὴν κόρακος ἔχει. Nempe mutato ubique ρ in λ. Evadit autem sensus in Theorum conveniens; nam vult dicere Theorum esse *diis invisum* hominem et *adulatorem.* θέωλος quasi a θεὸς et ὄλλυμι *perdo.* (ubi ο in ω, ut in ἐξώλης in Pac. 1073. ἐξώλης ἀπόλοιο) quasi dignus, *quem dii perdant.* Sic infra 1143. ἐριώλην vocat vestem, in quam multa lana esset consumta. κόλαξ autem *adulator.* infra 416. ὦ πόλις, καὶ Θεώρου θεοσεχθρία, κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ. BERG. Conf. Eustath. p. 1764, 40.

47. 48. ὁ Θέωρος κόραξ γιγνόμενος] Simile insomnium Socratis de Platone apud Athenæum 11. p. 507. δοκεῖν γὰρ ἔφη τὸν Πλάτωνα κορώνην γενόμενον, ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἀναπηδήσαντα τὸ φαλακρόν μου κατασκαριφᾶν. BERG.

49. ὢν R.V. et, ut videtur, scholiasta. Vulgo ἦν.

50. οὔκουν Brunckius. οὐκοῦν extra interrogationem Ald.

συμβαλεῖν B.C.Δ. συμβάλλειν R. ξυμβαλεῖν Ald.

52. δύ' ὀβολὼ R.V.Δ. Vulgo δύ' ὀβολοὺς. Lucian. deor. conc. 12. θεσπιῳδεῖ τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα comparavit Lobeck. Aglaoph. p. 253.

53. σοφῶς R.V. Vulgo σαφῶς.

55. ὀλίγ' ἄτθ' Kusterus. ὀλίγ' ἄττα R.V. ὀλίγα γ' B.Δ. Ald. ὀλίγ' C.

πρῶτον R.V. Vulgo πρότερον.

57. Μεγαρόθεν] Megarensis in Acharn. 738. ridiculum commentum quo filias suas pro porcellis vendere meditatur, Μεγαρικὰν μαχανὰν appellat. Ideo autem Atticis, quæ rustica lascivia ad risum movendum composita erant ludicra, Megaris

arcessita dicebantur, quia antiquissima comœdia, quæ nihil aliud erat quam simplex carmen, quod chorus cum tibicine concinebat, Megarensium inventum fuit, ut testatur Aristoteles Poet. cap. 3. *διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγῳδίας καὶ τῆς κωμῳδίας οἱ Δωριεῖς· τῆς μὲν κωμῳδίας οἱ Μεγαρεῖς, οἵ τε ἐνταῦθα, καὶ οἱ ἐκ Σικελίας.* — *κεκλεμμένον.* Sic B.C. [et R.V.] Vulgo *κεκλαμμένον.* Utramque scripturam agnoscit schol. Nostram autem in textu habebat. BRUNCK. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 612. *κεκλημένον* scriptum apud Aspasium ad Aristot. Ethic. Nicom. fol. 53 b.

58. Comici poetæ, tum ad risum movendum, tum ut favorem theatri sibi conciliarent, quotiescunque fabulæ actio hujus rei occasionem dabat, bellaria quæ in scenam illata fuerant, ab actore aliquo spectatoribus projici faciebant. Morem hunc tanquam ineptum carpit comicus in Pluto, ubi v. 797. Plutus ait: *οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ, | ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις | προβαλόντ', ἐπὶ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾷν.* At salse magis eum irridet in Pace v. 962. ubi Trygæus hordea nullius pretii famulum jubet spectatoribus projicere, quod ideo comminiscitur comicus, ut ex ambigua significatione nominis *κριθὴ* facetam nequitiam eliciat. BRUNCK. *διαριπτοῦντε* V. *διαριπτοῦντες* R.

60. *Ἡρακλῆς*] In multis dramatibus inducebatur Hercules, solebantque poetæ ex ejus notissima voracitate risum captare. Eam describit parum decenter Euripides in Alcestide. In proverbium abiit famelicus et moræ impatiens Hercules, cui semper cunctari videbantur famuli cœnam apposituri, *Ἡρακλῆς ξενίζεται,* quo alludit noster in Lys. 928. *ἀλλ' ἢ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.* BRUNCK.

61. *ἐνασελγαινόμενος*] Legebatur *ἀνασελγαινόμενος*, verbum neque alibi inventum neque aptum huic loco.

62. *γ'* addunt B.C.R.V: om. Ald.

63. *μυττωτεύσομεν*] Metaphorice utitur hoc verbo e re culinaria petito etiam Pac. 247. *ἰὼ Μέγαρα, Μέγαρ' ὡς ἐπιτρίψεσθ' αὐτίκα ἁπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.* In Equit. 767. *κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ.* BERG. De Cleone in Nub. 549. *ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα, | κοὐκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.*

70. *καθείρξας* codices. *καθεύδειν* Ald.

72. οὐδ' ἂν συμβάλοι V. οὐδ' ἂν ξυμβάλῃ R. Vulgo οὐδὲ ξυμβάλοι.

73. τοπάζετε] τοπάζεται Δ. Quam scripturam scholiasta memorat.

74. Προνάπους R.V. et scholiasta Nub. 31. Quod prætuli vulgato Προνάπου. Est enim hoc nomen ex eorum numero, de quibus Photius p. 289, 10. Ναυσικύδου: καὶ σὺν τῷ σ, καὶ τὰ ἄλλα ὅμοια διττῶς. Ἀριστοφάνης. Ναυσικύδους in Eccles. 446. legitur. Dativus Προνάπει est apud Isæum p. 65, 18.

75. Verbis ἀλλ' οὐδὲν λέγει in R. præfixum est Sosiæ nomen. Ita etiam Ald. qui versui 76. et rursus 77. Ξαν. præscripsit.

77. φιλο] φιλόδικος R.

78. Σωσίας] Hoc nomine non servi tantum, quod Brunckius opinabatur, sed etiam liberi homines interdum sunt appellati. Duo hujus nominis viros memorat scholiasta. Duo alia exempla sunt apud Demosth. p. 1075.

80. ἐστιν ἀνδρῶν] ἀνδρῶν ἐστιν Ald. Affert hunc versum Suidas in αὕτη.

83. κύν'] Notum est Socratem ita jurare solitum. Athenæus 9. p. 370. μιμούμενος τὸν κατὰ τῆς κυνὸς ὅρκον Σωκράτους. BERG.

84. Φιλόξενος] Ludit comicus in ambiguitate nominis φιλόξενος, quatenus vel appellativum est, vel proprium. A comicis illius temporis exagitatus fuit Philoxenus cinædus, de quo Eupolis in *Urbibus* apud scholiastam: ἔστι δέ τις θήλεια Φιλόξενος ἐκ Διομείων. BRUNCK.

90. 'πὶ om. R.V.

πρώτου ξύλου] Vid. ad Acharn. 25.

94. ψῆφόν γ' ἔχειν] ψῆφον ἔχειν γ' V.

97. ἦν] ἂν Ald.

98. υἱὸν R.V. Vulgo τὸν. Bentleius τὸν τοῦ, recte fortasse.

Δῆμον] Demum istum Pyrilampis filium formosum fuisse et amatores habuisse Græcorum more, apparet. Plato in Gorgia p. 841. D. ubi Socrates dicit ad Calliclem: λέγω δὲ ἐννοήσας, ὅτι ἐγώ τε καὶ σὺ νῦν τυγχάνομεν ταυτόν τι πεπονθότες, ἐρῶντε δύο ὄντε δυοῖν ἑκάτερος· ἐγὼ μὲν Ἀλκιβιάδου τε τοῦ Κλεινίου καὶ φιλοσοφίας· σὺ δὲ δυοῖν, τοῦ τε Ἀθηναίων δήμου καὶ τοῦ Πυριλάμπους (scil. Δήμου). Hinc etiam nomen ejus ab amatoribus inscrip-

tum fuit januis et parietibus, de quo more etiam in Acharn. 144. καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς, ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, Ἀθηναῖοι καλοί. BERG. De Pyrilampis filio Demo, pulchro adolescente a multis amato, videndus Meursius Att. Lect. 4, 5. Ad hunc comici locum spectat Hesychii glossa. Δῆμος καλός. Δῆμος, ὄνομα κύριον. Πυριλάμπους υἱὸς ἦν οὗτος, τὴν ὥραν κάλλιστος. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς, ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὰ τῶν παιδικῶν ὀνόματα. BRUNCK.

100. ᾔδ'] ᾔδεν B.C.Δ.

101. ὄψ' ἐξεγείρειν R.V. Vulgo ὡς ὄψ' ἐγείρειν.

103. δ' om. Ald.

105. ὥσπερ λεπὰς] In Pluto 1095. anus ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται. BRUNCK.

106. τὴν μακρὰν] Scil. γραμμήν. Erat autem signum condemnationis, si judices in cera ducerent lineam longam. BERG. Vide schol.

108. ἀναπεπλασμένος R. V. Quam lectionem annotavit scholiasta. Vulgo ὑποπεπλασμένος.

110. ἔχοι B.R.V. Vulgo ἔχῃ.

111. Imitatur Euripidis ex Stheneboea locum, τοιαῦτ' ἀλύει, νουθετούμενος δ' ἔρως | μᾶλλον πιέζει.

113. ἐνδήσαντας R.V. Vulgo ἐγκλείσαντες.

118. κἀκάθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα] Vulgo καὶ 'κάθαιρε (καὶ 'κάθαιρε B.C. κἀκάθαιρε Brunckius) καὶ μάλα. Correctum ex R.V, quorum ille κακκάθαιρ', hic καὶ κάθαιρ'.

ὁ δ' οὐ μάλα] Subaudiendum προσίετο vel ἐπείθετο. Similis ellipsis Thesm. 846. ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.

119. ταῦτ'] τοῦτ' V. τοῦδ' R.

120. ἐς] εἰς R.V.

Καινὸν] Unum erat sic appellatum e multis tribunalibus, seu judicum foris, quæ Athenis erant. BRUNCK.

121. ὅτε δῆτα R.V. Vulgo ὅτε δὴ δὲ, quod revocandum.

122. ξυλλαβὼν R.V. Vulgo συλλαβών.

123. κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ] Plut. 411. κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ κράτιστόν ἐστι. BERG.

124. κιγκλίδι] γιγγλίδι V. in textu et in scholio.

125. ἐξεφρίομεν R.V. Vulgo ἐξεφρείομεν, quod restituendum. Quod pro ἐξεφρέομεν dictum non inventum quidem

alibi est, sed tamen facilius explicari potest quam ἐξεφρίομεν.

126. ὑδρορροῶν] ὑδροροῶν R.

130. 139. ἐς] εἰς libri.

130. ἐξήλλετο] ἐξήλετο V.

134. τῳδὶ R.V. τῷδε B.C. Ald.

135. φρυαγμοσεμνάκους τινάς Suidas in h. v. φρυαγμοσεμνακουστίνους C.R.V. ὀφρυαγμοσεμνάκουστίνους B.Δ. Ald.

136. E fenestra prospiciens hæc Bdelycleo. BOTH.

140. τι B.V.Δ. τις C.R. γ' ὅς τις Ald.

143. Sosiæ continuat Ald.

145. ξύλου τίνος R.V. Vulgo τίνος ξύλου.

συκίνου] Alluditur ad etymon vocis συκοφάντης, ut in Pluto v. 947. ubi sycophanta dicit: ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ καὶ σύκινον. BERG. Hunc locum respicit Eustathius ad Odyss. p. 1719, 7. τοῖς δέ τε φευκτέοις καπνοῖς ἐναριθμητέον καὶ τὸν κωμικευόμενον ἀπὸ σύκων εἶναι, καὶ αἰνιττόμενον τὸν συκοφάντην, ὃς οὐ βλέφαρα δάκνων λυπεῖ, ἀλλὰ ψυχὴν αὐτήν. BRUNCK.

147. ἀτὰρ, οὐ γὰρ ἐρρήσεις γε] Legebatur ἀτὰρ οὐκ ἐσερρήσεις γε. Liber Ravennas ἐρρήσεις. Quo spectare videtur Photius p. 17, 9. ἐρρήσεις: μετὰ βίας εἰσελεύσῃ. Scholiasta, ὡς ἂν τῷ καπνῷ φησὶν, οὐκ εἰσελεύσῃ μετὰ φθορᾶς. Qui ἐξελεύσῃ potius dicere debebant. Correxi ἀτὰρ, οὐ γὰρ ἐρρήσεις γε. Sic in Acharn. 487. ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, | τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;

149. νυν] Vulgo νῦν. Quod revocandum.

150. ἕτερος] ἕτερός γ' R.V.

151. νῦν R.V. et lemma scholii. Vulgo νυνί.

152. Vulgo παῖ τήν. παῖ om. R.V, videturque recentioris librarii supplementum esse. Fortasse σὺ scripserat poeta, ut v. 199.

νυν Kusterus. νῦν codices. νιν Ald.

154. κατακλεῖδος] κατάκλειδος V.

155. φύλατθ' Elmsleius ad Acharn. 178. Vulgo φύλαττέ θ'. Aldus φύλαττεθ' (sic.).

156. μιαρώτατοι B.R.V.Δ. μιαρώτατε Ald.

161. Ἄπολλον] In Av. 60. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος. BERG.

162. ἔκφρες Buttmannus Gramm. vol. 2. p. 251. Libri

ἔκφερε. Ita scholiasta v. 125. ἐξεφρείομεν interpretatur ἐξεφέρομεν.

164. τοίνυν] γ' addit Ald. quod in B. adscripsit manus recentior.

166. μοι addunt codices et scholiasta ad v. 106. : om. Ald.

167. πινάκιον τιμητικόν] Pollux 8, 16. ubi de forensi instrumento agit: πινάκιον τιμητικὸν, μάλθη, ᾗ καταλήλιπτο τὸ πινάκιον. ἐγκεντρὶς, ᾗ εἷλκον τὴν γραμμήν. μακρὰ δὲ ἐκαλεῖτο, ἣν καταδικάζοντες εἷλκον. Ad quem locum vide interpretes. BRUNCK. Photius p. 590, 7. Etym. M. p. 759, 2.

168. ἄνθρωπος] ἄνθρωπος libri.

171. κἂν ἐγὼ R.V. καὐτὸς ἂν Ald.

172. γ' om. C.R.V.

175. ἵν' αὐτὸν R. Vulgo ἵνα θᾶττον.

ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν] Scholia: οὐκ ἔτυχε. παρὰ τὴν παροιμίαν· αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν. ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τῶν ἐπὶ θήρᾳ (pro ἐπὶ τῶν πείρᾳ) καθιέντων ἄγκιστρον μετὰ σχοίνου, καὶ μὴ ἐπιτυγχανόντων ἰχθύος τινος. Integrum proverbium occurrit in Thesmoph. 935. Simile illud Euripidis in Electr. 582. ἣν δ' ἐκσπάσωμαί γ' ὃν μετέρχομαι βόλον. BERG.

176. ταύτῃ γε] Synesius epist. 129. alludens ad hoc proverbium: ὡς δὲ οὐ προὐχώρει ταύτῃ τὸ σπάσαί τι τῶν οὐ προσηκόντων, ἀλλ' ἦσαν οἱ νόμοι μεθ' ἡμῶν, ἑτέραν ἐτράπετο. BERG.

179. κλάεις B.C. κλαίεις Ald.

τήμερον] σήμερον V.

181. 'Οδυσσέα] Senex cupiens elabi ex ædibus imitatur Ulyssem, qui ex antro et manibus Cyclopis evasit sub ariete pendulus, ut notum ex Odyssea. Similis astutia est apud Petronium in Satyrico: *imperavi Gitoni ut raptim grabatum subiret, annecteretque pedes atque manus institis, quibus sponda culcitam ferebat, ac sicut olim Ulyxes utero arietis* (liceat nunc cum quibusdam ita legere pro *pro ariete*) *adhæsisset, extentus infra grabatum scrutantium eluderet manus.* BERG.

τιν' R.V. Vulgo τινά γ'.

184. ὤνθρωπ' vel ὦ 'νθρωπ' B.R.V.Δ. ἄνθρωπ' Ald.

184. 185. 186. οὖτις R. Vulgo Οὖτις.

Οὖτις] Hic etiam imitatur Ulyssem, qui se prudenter Οὖτινα i. e. *Neminem* vocari dixit ad Polyphemum. Constituerat

enim eum excæcare, prævidebatque fore ut is in auxilium vocaret ceteros Cyclopas, qui deinde, auctore non apparente, si Polyphemum interrogassent, quis id fecisset, eum pro insano erant habituri, qui dicat *Neminem* id fecisse, eumque relicturi et Ulyssi copiam elabendi daturi. Id quod factum. Vide Odysseæ Iota et Euripidis Cyclopem. BERG.

185. Οὖτις] *οὗτος* Ald. Correctum ex B.R.V.Δ.

Ἴθακος] *Ἰθακὸς* Kusterus et Brunckius, contra quam præcipit Herodianus in Arcadii epitome p. 51, 4.

Ἀποδρασιππίδου Elmsleius ad Acharn. v. 563. Vulgo *ἀπὸ Δρασιππίδου*. Scholiasta, *πέπλακε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἀποδρᾶσαι, ὥσπερ ἀπὸ φυλῆς ἢ ἀπὸ γένους φάσκων. Διαδρασιπολίτας* dixit Ran. 1014.

186. *γε σύ* R. *γε σὺ ἔσει* V. Vulgo *γ' ἔσει* (*ἔσῃ* Δ).

190. *ἐάσεθ'*] *ἐάσηθ'* Ald.

ἥσυχον] *ἡσύχως* R.V.

191. *μαχεῖ*] *μάχει* C.R.V. *μάχῃ* Ald. Apud Hesychium in *ὄνου σκιά* scriptum *περὶ τούτου νῦν δὴ μάχῃ, περὶ ὄνου σκιάν.*

192. *πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης*] Scholia: *ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπὸ τέχνης τινὸς πονηρὸς εἶ, οὐδ' ἀπὸ μελέτης, ἀλλὰ φύσει.* Sed forte dicit, eum arte malitiam occultare non velle, aut non posse. Hippocrates epist. 9. *ὡς πονηρότατος εἶ, Δημόκριτε, καὶ πόρρω γε σοφίης.* BERG.

195. *ὑπογάστριον γέροντος*] Quia Bdelycleo paullo ante dicebat senem similem esse *pullo asinino*, propterea senex infert vocem *ὑπογάστριον*, dicitque *γέροντος* Ἡλιαστικοῦ pro *ὄνου*. Utebantur autem asininis carnibus, ut notat scholiastes. Est autem allegoria, qua significatur: *ego tibi utilis ero.* BERG.

196. *ἐς*] *εἰς* R.V.

197. *ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων*] Sic et Cleo opem forensium senum et judicum implorat in Equit. 255. *ὦ γέροντες Ἡλιασταί, φράτορες τριωβόλου, οὓς ἐγὼ βόσκω.* BERG.

200. *ἐς*] *εἰς* libri.

202. *γ'* om. R.V.

οἴμοι V. et Brunckii editio. *ὤιμοι* R. *ὤμοι* Ald.

206. *κεραμίδων*] Pollux 10, 183. *κεράμια τὰς κεραμίδας ἐν Σφηξὶν Ἀριστοφάνης καλεῖ λέγων, μῦς — τῶν κεραμίων — ὀροφίας. οἱ δὲ καὶ* (*καὶ* delendum) *κεραμίδων γράφουσιν.* Postrema illa *οἱ δὲ—γράφουσιν* absunt ab codice Antwerpiensi, et recte fortasse.

ὀροφίας] Hesychius, ὄφις τῶν κατ' οἶκον. Moratur autem circa tecta, ut ait scholiastes. BERG.

207. στρουθὸς libri. Scribendum στροῦθος accentu Attico, quem ex Charete et Tryphone memorant Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42, 14. et schol. Av. 876.

ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

208. μοι] μου R.V. et Suidas in ἐποποῖ et σοῦ.

209. ΒΔΕΛ. om. Ald.: addidit Brunckius et habent, ut videtur, R.V.

210. Σκιώνην] Urbs Thraciæ, quæ circa illa tempora desciverat ab Atheniensibus, ut ait scholiastes; hinc vult dicere eam difficile esse custodire. BERG. Vide Thucyd. 4, 120.

213. τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν] τί οὐ κατεκοιμήθημεν Photius in στίλην p. 538, 24. Vulgatum habet Suidas in στίλη. "Minus "caute Porsonus ad Eurip. Or. 581. damnat ἀπεκοιμήθημεν, "satis defensum a Xenophonte apud H. Steph. Thes. T. 2. "p. 291. D. Alia dat Sturzii index. Herodotus 8, 76. οἱ "μὲν δὴ ταῦτα τῆς νυκτὸς, οὐδὲν ἀποκοιμηθέντες, παραρτέοντο. "E quibus locis apparet, vocabulum esse militare, qualia in "hac scena affectant servi; et significare, φυλακὴν καταλύειν, "v. 2. Compara ἀποδαρθεῖν in Nicochare in Bekker. Anecd. "p. 349. ἀποβρίζειν, Theocr. Epigr. 21." DOBRÆUS.

214. πονήρ'] Vulgo πόνηρ' et v. 223. πόνηρε, et similiter alibi.

215. ξυνδικασταὶ] συνδικασταὶ Ald.

παρακαλοῦντες] περικαλοῦντες V. cum gl. ἡ περί ἀντὶ τῆς ἐξ.

216. νῦν] νῦν γ' V.Δ.

217. νῦν — γάρ Reisigius in præfat. ad Conjectan. p. VII. γὰρ — νῦν C.R.V. γοῦν — γε B.Δ. Ald.

218. γε additum ex R.V.

παρακαλοῦσ' C.R.V. παρακαλοῦντές μ' Ald.

220. ἀρχαιο–] ἀρχαῖα R.

–μελη–] Scribendum –μελι– cum Suida in ἀρχαῖος et μινυρίζω. Quod Aristarchum in codice suo legisse ex annotatione scholiastæ cognoscitur. Av. 750. ἔνθεν ὡσπερεὶ μέλιττα Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν. Ex quibus perspicitur quæ sit significatio vocabuli comice compositi ex ἀρχαῖος μέλι Σιδών Φρύνιχος ἐρατός. Si-

donios sæpius memoraverat Phrynichus in Phœnissarum tragœdia: de qua vide annotationem ad scholia.

223. *τὸ γένος ἤν τις ὀργίσῃ*] Infra v. 404. dicit chorus Vesparum *ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν.*

225. *ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος*] Phrynichus comicus apud Athen. 4. p. 165. *ἔστιν δ' αὐτούς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον ἔργον· | ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις.* BERG.

226. *ᾧ*] *ὃ* R. Idem om. *καὶ.*

228. Xanthiæ tribuit R.

228. *ἐὰν ἐγὼ* R.V. Vulgo *ἐάν περ ἐγὼ*, quam scripturam ignorata ab librariis *ἐὰν* particulæ mensura peperit, de qua ante aliquot annos primum exposui, allatis de Aristophane exemplis quattuor, quæ aliis aliorum aucta repetam, ut cognoscatur quam late error ille propagatus fuerit. Pluti v. 126. *ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σὺ κἂν μικρὸν χρόνον* excludenda *γε* particula plus decem in libris omissa, in quibus Ravennas Venetusque sunt. Ibidem v. 481. *ἐάν γ' ἁλῷς. ὅ τι σοι δοκεῖ. καλῶς λέγεις.* codices antiqui veram scripturam servarunt *ἐὰν ἁλῷς* cum Suida in v. *τίμημα.* Aliquanto imperitius *γε* istud in proximum versum illatum legebatur *τὸ γὰρ αὐτό γ', ἐὰν ἡττᾶσθε, καὶ σφὼ δεῖ παθεῖν*, quod si hoc modo dicere voluisset Aristophanes, non *ἐὰν* sed *ἢν* erat scripturus. Nunc quum *ἐὰν* legatur, manifesto scribendum *αὔτ' ἐὰν*, quod ipsum plurimi libri conservarunt quamvis neglecta elisione *αὐτὸ ἐὰν.* In Vespis v. 1231. *ἐάν γ' ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἕτερον ᾄσομαι.* deletam jam olim ab me particulam libris optimis abesse nuper cognovimus. In tragicorum reliquiis casu accidit ut unum tantum quo hujus voculæ mensura declarari possit exemplum inveniatur, cui librarii non magis quam Aristophaneis pepercerunt, Sophoclis dico versum in Œdipo Col. v. 1407. *μή τοί με πρὸς θεῶν σφώ γ', ἐὰν αἱ τοῦδ' ἀραὶ*, ita ab Elmsleio perite emendatum. Ceterorum poetarum exempla omissis librariorum criticorumque erroribus apponam. Archestratus apud Athenæum 1. p. 29 c. *ἔστι δὲ καὶ Θάσιος πίνειν γενναῖος, ἐὰν ᾖ*—. idem 7. p. 285 c. *ἔστι Ῥόδῳ γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ.* et p. 321 a. *ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, ἐὰν ᾖ* —. Comicorum loci apud eundem scriptorem sunt 3. p. 100 e. 119 f. 4. p. 160 f. 7. p. 280 c. 300 a. 10. p. 441 c. Menandri et Philemonis in Meinekii

sylloge p. 242. 376. Ex his intelligitur in ejusmodi versibus qualis hic Alexidis est apud Athenæum 15. p. 693 a. *ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ, ἐὰν ἐγὼ διαρραγῶ,* aut Menandri p. 79. *ἄνθρωπος ἐὰν ᾖ χρηστὸς, εὐγενὴς σφόδρα,* cujus similes plures exstant, aut *ἂν* aut *ἢν* esse reponendum. Contra in Iphigenia Aulidensi quod legitur v. 1193. *παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνῃς τινά,* intactum relinqui oportet. Neque enim Euripidis totus ille locus est, sed hominis linguæ, metrorum et syllabarum mensuræ imperiti, qui tot alia in illa fabula turpiter interpolavit, adeoque *μικρός* correpto iota extulit.

230. Chorus ingreditur quasi in forum iturus ad dijudicandas lites. Comias autem et mox Charinades et Strymodorus nomina senum in choro. BERG.

231. Ἱμὰς, lorum, cui alligati canes educuntur ad venatum. Hinc fortasse Aristophanes Vesp. v. 230. *ἦσθ' ἱμὰς κύνειος.* ubi satis inepte scholia: *κύνειος, εὔζωνος καὶ ἰσχυρός.* et versio latina: *ante robur crudum erat tibi velut caninum lorum.* SCHNEIDER. in indice ad Xenophontis opusc. polit. p. 520.

232. Χαρινάδης] Nicephorus Blemmydas in Maji Collectione vol. 2. p. 637. *τὸ μὴ βραδύνειν τὸν καιρὸν ἐν τῇ παρασκευῇ τούτων, κατὰ τὸν Χαρινάδην ἐκεῖνον, ὃς ἀμελῶς καὶ ῥᾳθύμως ἐν τῷ πράττειν διέκειτο.* Charinades quidam in Pace 1155.

233. Στρυμόδωρε] Idem nomen Acharn. 272. Lys. 259.

234. Χάβης codices et scholiasta, Herodiani usus auctoritate. Χάρης Ald.

235. δὴ additum ex C.R.V.

γ' additum ex C.V, omittunt B.R. Ald.

ἔτ' addunt R.V, om B.C. Ald.

ἀππαπαὶ παπαιὰξ C.R.V. et Suidas in *ἐποποῖ.* *ἀπαππαὶ παπαὶ παππαιὰξ* (*παπαιὰξ* Δ.) Ald. Vid. ad Eq. v. 1.

236. *ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν*] In obsidione Byzantii (v. Thucyd. 1, 94.) septem et quadraginta ante fabulam hanc actam annis.

239. *ἥψομεν* R. Vulgo *ἥψαμεν.* *ἧψας* scriptum in Timoclis fragmento apud Athen. 9. p. 407 e. et *ἀφέψας* apud Galenum vol. 10. p. 529. utrumque vitiose.

240. ὦνδρες R.V.Δ. Vulgo ἄνδρες.

ὡς ἔσται Λάχητι νυνί] Scholiastes: *ἡ δίκη, ἡ τιμωρία, ἢ τοιοῦτό τι.* Laches autem classi in Siciliam missæ præfectus, fraude aliqua usus est; quod infra indicat comicus in judicio ca-

num v. 895. *ἐγράψατο Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα, τὸν τυρὸν ἀδικεῖν, ὅτι μόνος κατήσθιε τὸν Σικελικόν.* Ubi per Labetem canem intelligitur Laches iste. BERG. *ἐστὶν* V.

241. *σίμβλον*] *σίμβολον* V. Hinc corrigendus Suidas, qui *ἔμβολα δέ φασι χρημάτων ἔχειν αὐτόν* ex Aristophane attulit s. *ἔμβολα.*

243. *ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν*] Quemadmodum milites in bellum exituri trium dierum cibum secum ferre jubebantur.

244. *κολωμένους* H. Stephanus in Thesauro e glossa Hesychii
κολω
κολωμένους: κολάσοντας. χολούμενος V. *κολουμένους* Ald. *καλουμένους* R.Δ. Conf. ad Eq. 456.

ἀλλὰ V. Vulgo *ἀλλὰ γάρ.*

245. *σπεύδωμεν*] *σπεύσωμεν* V.

247. *λαθών*] *λίϝθος* (sic) V.

τις ἐμποδὼν ἡμᾶς R.V. *τις ἡμᾶς ἐμποδὼν* Ald.

248. Pueri qui senes comitantur extra chorum sunt. Quot fuerint non liquet. Fortasse tot fuerunt quot sunt *ζυγὰ* chori, id est sex. Pueros nuncios Cleoni mittit chorus v. 408.

248. — 272. Quod in his 25. versibus asynartetis voces aliquot spurias recidere necesse fuerit, nemo mirabitur, qui sciet librariis quibusdam placuisse eos ad idem metri genus reducere, quod superiorum erat, id est ex iis tetrametros iambicos facere; quod sane numerorum modo habita ratione, haud difficile erat. Sed ut in perfecta et absoluta phrasi nihil fere addi vel detrahi patitur sermonis indoles, inepte insertæ fulciendis metris otiosæ voculæ, manum interpolatoris statim produnt. Versus illos apponam prout scripti sunt in cod. B.

τὸν πηλὸν ὦ πάτερ πάτερ ΣΥ τουτονὶ φύλαξαι.
κάρφος χαμᾶθεν νῦν λαβὼν ΣΥ τὸν λύχνον πρόβυσον.
οὔκ· ἀλλὰ τωδί μοι ΓΕ ΝΥΝ δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.
τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ ΣΥ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,
καὶ ταῦτα τοῦ 'λαίου σπανίζοντος ΝΥΝ ὦ 'νόητε ΣΥ;
οὐ γὰρ δάκνει σ' ὅταν δέῃ ΤΙ τίμιον πρίασθαι.
εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοισΙ νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί.
κᾄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ ΓΕ τουτουὶ στερηθεὶς,
τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς ΠΟΥ τυρβάσεις βαδίζων.
ἦ μὴν ἐγώ σου χἀτέρους ΓΕ μείζονας κολάζω.
ἀλλ' οὑτοσί μοι βόρβορος ΝΥΝ φαίνεται πατοῦντι.
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν ΓΕ τεττάρων τὸ πλεῖστον

ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει ΔΗ τὸν θεὸν ποιῆσαι.
ἔπεισι γοῦν ΔΗ τοῖσι λύχνοις οὑτοιῒ μύκητες.
φιλεῖ δ' ὅταν Γ' ᾖ τοῦτο ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μή 'στι πρώϊμα,
ὕδωρ γενέσθαι, κἀπιπνεῦσαι ΔΗ βόρειον αὐτοῖς.
τί χρῆμ' ἄρ' οὐ'κ τῆς οἰκίας ΓΕ τῆσδε συνδικαστὴς
πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται ΝΥΝ δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦγ' ἐφολκὸς ἦν ΟΔ'. ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
ἡγεῖτ' ἀνᾴδων Φρυνίχου ΤΙ. καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
φιλῳδός. ἀλλά μοι δοκεῖ ΝΥΝ στάντας ἐνθάδ' ὦ 'νδρες,
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ΕΑΝ τί πως ἀκούσας
τοὐμοῦ μέλους, ὑφ' ἡδονῆς ΕΞερπύσῃ θύραζε.

BRUNCK. Easdem interpolationes partim præbent R.V.

248. τὸν] ὦ τὸν R. ὠ τὸν V.

τουτονὶ Florens Christianus. Libri σὺ τουτονί.

249. χαμᾶθέν νυν] χαμᾶθεν νῦν B.Δ. χαμάθεν νῦν R. χαμόθεν νῦν V. χαμάθεν σὺ νῦν Ald.

τὸν] σὺ τὸν B.R.Δ.

250. μοι V. μοιγε R, in literis οιγ correctus. μοι γε νῦν B. Ald.

251. τὴν] σὺ τὴν B.Δ.

θρυαλλίδ'] θρυαλίδ' V.

252. ὦνόητε V. νῦν ὦ 'νόητε σὺ B.Δ. ὦ 'νόητε (ὠνόητε R.) σὺ R. Ald.

253. τίμιον] τι τίμιον Γ.Δ.

254. κονδύλοις] κονδύλοισι B.R.V.Δ.

255. ἄπιμεν] ἄπειμεν V.

256. σκότῳ] γε addunt B.Δ.

τουτονὶ] τουτοῒ V.

257. ἀτταγᾶς] Qui loca palustria et cœnosa quærit. που addunt B.Δ.

258. μείζονας] γε μείζονας B.Δ. Iidem 259. βόρβορος νῦν. 260. ἡμερῶν γε. 261. ἔχει δή. 262. γοῦν δή.

260. ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον] *Quatriduo ad summum.* Vid. Elmsl. ad Acharn. 782.

263. φιλεῖ] Ex scintillis lucernarum exsilientibus pluviæ indicia capiebant veteres. Vid. Jacobs. ad Antholog. vol. 11. p. 62. Oudendorp. ad Appuleium vol. 2. p. 117.

τοῦτ' ᾖ Florens Christianus. ᾖ τουτὶ vulgo. γ' ᾖ τοῦτο B.Δ.

ποιεῖν] Glossema ὁ ζεὺς in textum illatum R.V.

264. *καρπίμων*] *πρῷα καρπία* ex Aristophane memorat Pollux 7, 152. ubi *καρπία* librarii errore scriptum videtur pro *κάρπιμα*.

πρῷα] *πρώϊα* R.V. *πρώϊμα* Ald. *πρῷμα* Scaliger. Male. Phrynichus in Bekk. Anecd. p. 61, 17. *πρῷον: τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν πρώϊμον.* Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 52.

265. *κἀπιπνεῦσαι*] *δὴ* add. B.Δ. Iidem 266. *οἰκίας γε.* 267. *φαίνεται νῦν.* 268. *ἦν ὅδ'.* 269. *φρυνίχου τι.* 270. *δοκεῖ νῦν.*

βόρειον] Xenoph. Cyneg. 8, 1. *ὅταν μὲν ἐπινίφῃ καὶ ᾖ βόρειον.* De quo dixi ad Stephani Thesaurum in *δυσήλιος*.

269. *ἂν ᾄδων* R.V. *ἀνᾴδων* Ald. *ἀναείδων* Suidas in *ἐφόλκια*.

Φρυνίχου] Ellipsis vocis *μέλος* aut similis. Sic infra v. 1225. *ᾄδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου.* Supra v. 220. judices Phrynichi carmina cantare soliti dicuntur. BERG.

ἁνὴρ] *ἀνὴρ* libri.

271. *ἐκκαλεῖν* V. *ἐκβαλεῖν* R. Ald.

ἤν] *ἐάν* B.Δ.

272. *ἑρπύσῃ* Florens Christianus. Libri *ἐξερπύσῃ*.

273. Versus Ionicus ab anapæsto, id est pede Ionico catalectico, incipiens.

274. *ἀπολώλεκεν* Hermannus Elem. doctr. metr. p. 502.

275. *προσέκοψ' ἐν* Bentleius. *προσέκοψεν* R. V. *προσέκοψε* Ald.

276. *ἐφλέγμηνεν* correpta syllaba secunda dixit.

278. *ἂν ἐπείθετ'* C.R.V. *ἀνεπείθετο* B.Δ. *ἂν ἐπείθετο* Ald.

280. *λίθον ἕψεις*] Proverbium de rebus, quæ fieri nequeunt, aut frustra fiunt. Scholiastes recenset similia: *πλίνθον πλύνεις. χύτραν ποικίλλεις. εἰς ὕδωρ γράφεις. Αἰθίοπα λευκαίνεις. κατὰ θαλάττης σπείρεις.* Apud Aristænetum etiam 2, 20. talia recensentur, ubi inquit: *ἐμοὶ προσλαλῶν, εἰς πῦρ ξαίνεις. γύργαθον φυσᾷς. σπόγγῳ πάτταλον κρούεις, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀμηχάνων ποιεῖς.* BERG. Plato Eryx. p. 405. *καταμαθὼν αὐτὸν ἐγὼ ὅτι ἴσον εἴη πεῖσαι ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον λίθον ἑψῆσαι.*

281. *Χθιζινὸν*] Libri *χθεσινόν*: sed metrum requirit alteram formam, quæ exstat apud Alciphronem 3, 61. vide Matthæi glossaria minora v. *χθιζός*, et Bekkeri Anecd. Gr. vol. 1. p. 73. HERMANN. l. c.

282. λέγων ὡς καὶ Hermannus. Legebatur καὶ λέγων ὡς. φιλαθήναιος correpta diphthongo pronunciandum.

283. τὰν Σάμῳ] De Samiorum defectione agitatisque ab iis consiliis adversus Athenienses vide scholiastam. Acta autem hæc sunt viginti prope ante hanc fabulam annis.

διὰ τοῦτ' ὀδυνήθεις] Versus interpolatus, qui non respondet verbis in stropha positis εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ, additus, ut videtur, quum verba poetæ excidissent.

285. ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

286. οὕτως R. Vulgo οὕτω.

σεαυτὸν R.V. σαυτὸν Ald.

ἔσθιε] Alcæus, ἔδωδ' ἐμαυτὸν ὡς πολύπους. BERG. Conf. Valcken. ad fr. Callimachi p. 107. Ὃν θυμὸν κατέδων et σὴν ἔδεαι κραδίην apud Homerum.

288. παχὺς] Dives, ut in Pac. 638. τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους. Sæpissime apud Herodotum. ταχὺς R.

289. τῶν προδόντων τἀπὶ Θρᾴκης] Hæc ad Amphipolin spectare videntur, Brasidæ Lacedæmoniorum duci proditam anno ante fabulam hanc actam. Vide Thucyd. 4, 102.

ὅπως] αἰσχυνεῖς addit Ald. : om. R.V.

ἐγχυτριεῖς] φονεύσεις. Vide Suidam in ἐγχυτρίστριαι. BRUNCK. Et scholiastam.

296. παππία Bentleius. Libri παπία. Macho apud Athen. 13. p. 583. a Berglero citatus, Πτολεμαῖε, διψῶ, φησι, παπία σφόδρα.

298. δί' R.V. τὸν Δί' Ald.

κρέμαισθε Dobræus. κρέμεσθε V. Vulgo κρέμοισθε. Nub. 870. εἰ κρέμαιό γε.

299. οὔ τἄρα] οὔτ' ἄρα R.V. Vulgo οὐκ ἆρα.

300. μισθαρίου R.V. μισθαρίου νῦν Ald. Triobolum dicit, mercedem judicum.

302. σὺ δὲ R.V. σὺ δὲ νῦν Ald.

σῦκά μ' αἰτεῖς] σῦκον αἰτεῖν proverbium fuit, quod explicant Photius p. 541, 19. et parœmiographi.

304. ἄρχων] ἄρχων R. ὦ ῎ρχων vulgo. Infra 1441. ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.

308. Voces illæ πόρον Ἑλλὰς [῞Ελλας] ἱερὸν e Pindaro, juxta scholiastem, sumta sunt ubi significabant Ἑλλήσποντον. Posita prima voce πόρον, pro πορισμὸν, ridiculi caussa duas insequentes addidit. BRUNCK.

ἕλλας V. ελας sine accentu R. Scribebatur Ἑλλάς.

ἱρὸν εἰπεῖν] Legebatur ἱερόν. Versum addito εἰπεῖν explevit Hermannus.

309. ἀπαπαῖ (libri ἀπαπαὶ) φεῦ in libris semel scriptum duplicavit Hermannus.

310. οὔκ C.R.V. οὔκουν Ald.

ὁπόθεν] ὅθεν Δ. Ald.

312. μῆτερ] μᾶτερ Δ. Versum ex tragœdia sumptum esse suspicatur Boissonadius. Sequentia ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα ex Theseo Euripidis esse adumbrata annotavit scholiasta, ἀνόνητον ἄγαλμα, πάτερ, οἴκοισι τεκών.

315. ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' Hermannus. Libri ἄρα σ' ὦ θυλάκιόν γ'.

ὦ θυλάκιον] Alloquitur sacculum, quem fert ad emendam farinam, si mercedem judiciariam acceperit. In Eccles. 381. ille qui tardius venerat in concionem, nec mercedem acceperat, dicit: ὥστ' αἰσχύνομαι μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλον, ἢ τὸν θύλακον. BERG.

317. φίλοι, τήκομαι μὲν | πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς] Ita versus recte divisi et scripti in R.V. Vulgo φίλοι, πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς, ex conjectura correctoris trimetrum iambicum facientis. Prior versus ex duobus bacchiis est compositus, quos versibus glyconeis similiter præmisit Euripides in Suppl. 993. τί φέγγος, τίν' αἴγλαν | ἐδίφρευε τόθ' ἅλιος | σελάνα τε κατ' αἰθέρα. Duos hujus metri versus glyconeis interposuit Aristophanes in Thesmoph. 1143. 1144.

318. ἀλλ' οὐ γὰρ οἷός τ' ἔτ' εἴμ'] Ita correxi quod in C.R.V. scriptum est ἀλλὰ γὰρ (ἀλλ' ἀτὰρ V.) οὐχ οἷός τ' εἴμ'. Legebatur ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ'.

319. τηροῦμαι δ' R. Vulgo τηροῦμ'.

τῶνδ', ἐπεὶ] τῶνδε καὶ Ald.

320. πάλαι C.R.V.Δ. πάλιν Ald.

μεθ'] πάνυ μεθ' C.R.V. et supra versum B.

322. κακόν τι ποιῆσαι] V. 340. οὐκ ἐᾷ μ', ὦνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν.

323. Alterum Ζεῦ addidit Porsonus.

βροντήσας] Legebatur βρόντα.

324. ἤ με R.V. καί με Ald. Quod positum est propter βρόντα.

καπνὸν] Optat hoc ut evolare possit. Sic Æschylus in Suppl. 779. *μέλας γενοίμαν καπνὸς νέφεσι γειτονῶν Διός*. BERG.

325. *Προξενίδην* V. Vulgo *Προξενιάδην*. "Inanes jactatores "et promissores dicebantur *καπνοί·* fuit autem talis jactator "iste Proxenides; in Avib. 1126. *Προξενίδης ὁ κομπασεὺς*, "quem locum indicavit scholiastes." BERG.

ἢ τὸν Σέλλου. Iste est Æschines infra v. 1242. *Αἰσχίνης ὁ Σέλλου*. Hunc iterum fumum vocat infra v. 457. nonnihil mutato nomine paterno: *καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην, ἔντυφε, τὸν Σελαρτίου*. BERG.

326. *ψευδαμάμαξυν*] Vitis aiunt esse speciem, quæ etiam *ἀναδενδρὰς* dicitur, cujus lignum urendo sit streperum et sonificum. Itaque quia mendax Æschines verba sonora et ampullantia loquebatur, propterea putant vocatum *ψευδαμάμαξυν*. Tamen fortassis nihil aliud notat quam *ψευδόπλουτον*. Sic in Equit. 630. dixit senatum a Cleone factum plenum *ψευδατραφύξιος*, id est vanitatum et mendaciorum, quia *ἀτράφυξις* genus est oleris cito excrescens. FLOR. CHR. *ψευδόμαξυν* R.V. *ψευδόπλουτον* recte explicat Suidas.

327. *τόλμησον χαρίσασθαί μοι*] Id est *χάρισαι*. Vide Marklandum ad Lysiam p. 385. edit. Reiskii. BRUNCK. Sophocles in Philoct. 1088. *ἴθ' ὦ τέκνον, τόλμησον, οἴκτειρόν τε με*. BERG.

328. *κεραυνῷ*] Soph. Trach. 1104. *ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος, πάτερ, κεραυνοῦ*. BERG.

διατινθαλέῳ] *διαπύρῳ* interpretatur Hesychius.

330. *κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας*] Nempe tanquam piscem in carbonibus tostum. Scholia: *τῶν γὰρ ἀπανθρακιζομένων ἰχθύων ἀποφυσῶσι τὴν σποδόν*. BERG.

εἰς ὀξάλμην] Tanquam piscem, ut Cratinus: *ἀνθ' ὧν πάντας ἑλὼν ὑμᾶς ἐρίηρας ἑταίρους φρύξας, ἑψήσας, κἀπανθρακίσας, ὀπτήσας, εἰς ἅλμην τε καὶ ὀξάλμην, κᾆτα σκοροδάλμην, χλιαρὸν ἐμβάπτων, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἁπάντων ὑμῶν φαίνηται κατατρώξομαι, ὦ στρατιῶται*. apud Athenæum 9. p. 385. ubi etiam hic Aristophanis locus citatur. BERG.

θερμὴν] *θερμὸν* Athenæus.

332. *χοιρίνας*] Conf. ad Eq. 1332.

334. *κἀποκλείων τὰς θύρας*] *κατακλείων τῆι θύραι* V. Scribendum autem *κἀποκλῄων*.

338. ἔφεξιν R. Vulgo ἐφέξειν. Illud legit scholiasta, qui τίνος χάριν interpretatur, additque παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς ἔφεξις ἡ πρόφασις. Quod vere dictum esse apparet ex Hesychii glossa, Ἔφεξιν: χάριν, ἕνεκα, ἐποχὴν, πρόφασιν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ.

339. Verba metro carentia τίνα πρόφασιν ἔχων non poetæ, sed interpretis esse, qui illud τοῦ δ' ἔφεξιν vellet interpretari, ab Florente Christiano est animadversum. Sumpta autem fortasse sunt ex v. 468. οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν. Poetæ verba interciderunt.

342. Δημολογοκλέων] Ex δῆμος et λόγος et Κλέων, exponitur a scholiaste: ὁ τύραννος καὶ ἀρχοντιῶν. id est *tyrannus ille et imperii affectator*. Quasi sui oblitus hoc dicit chorus: nam alias φιλόδημον Cleonem putat. BERG. Interpretatio inepta. Quid poeta dixerit tanto minus divinari potest, quum proxima verba exciderint. Quorum loco quæ nunc leguntur ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νεῶν ἀληθές, grammatici alicujus supplementum sunt, qui tamen non νεῶν scripserat, quod scholiasta bona fide accipiens per τριήρων explicat, sed νέων. His igitur ejectis remotoque quod Hermannus ante ὅτι intulit ὅδ', tot syllabarum lacuna est ponenda quot excidisse versuum antistrophicorum comparatio docet. δαμολογοκλέων Δ. δημολόγος κλέων V. δημολόγος si recte scriptum est, κλέων syllabæ ex glossemate Βδελυκλέων remansisse erunt putandæ. ὅτι λέγεις τι περὶ C.R.V, margo B. et, ut videtur, scholiasta. εἴπερ λέγεις περὶ Ald. Denique ἀληθές C.R.V. ἀληθὲς ἂν Ald.

344. οὐ γὰρ — ἦν Philocleoni tribuebantur. Correxit Hermannus.

ἂν om. R.

ἁνὴρ] ἀνὴρ libri.

345. εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν] Levibus de causis statim quemlibet suspectum habebant conjurationis aut tyrannidis affectatæ: infra v. 485. ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται. BERG.

346. τούτων] πάντων R.

347. τουδὶ Brunckius. τοῦδε libri.

348. πᾶν ἂν Bentleius. Aberat ἄν.

ποιοίην] ποιοίμην Ald. Correctum ex R.V, qui ποοίην. Frequens ille error est scribarum in Attica optativi forma.

In Isocratis Panathen. p. 238 a. ποιοίην codex Urbinas: vulgo ποιοίμην.

349. κιττῶ] κιττῶμαι Suidas in κιττῶντες et χοιρῖναι.

σανίδων] Duplicem interpretationem proponit scholiasta ut aut δρύφακτοι intelligantur aut tabulæ illæ, de quibus ad v. 848. dicetur. Vera prior interpretatio est.

350. ὀπὴ] ὀπῃι R.

τε εἴης R. τε ᾖς B.C.V. τ' ᾖς Ald.

διορύξαι] Hesychius διαλέξαι: διορύξαι. Quæ glossa ex hoc loco petita videri potest, quum præsertim similiter in Lys. 720. dixerit poeta διαλέγουσαν τὴν ὀπήν.

352. πέφρακται libri. Scribendum πέφαρκται. Vid. ad Acharn. 95.

355. ταχέως accessit ex R.V.

ὅτε Νάξος R.V. et lemma scholii. Vulgo ὅτε δή γ' ἡ Νάξος.

Νάξος ἑάλω] A Cimone olymp. 78: vid. Thucyd. 1, 98. Apparet ex hoc versu et v. 236. senes esse cogitandos septuagenarios.

357. ἰσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ] Pro καὶ τότε αὐτὸς ἐμαυτοῦ ἰσχυρότατος ἤμην. BERG.

359. ξὺν B.C.R.V. σὺν Ald.

361. σκοπιωροῦνται] φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου interpretatur Photius p. 524, 9.

363. ὥσπερ με] Vid. ad Nub. 257.

γαλῆν κρέα κλέψασαν] Pac. 1151. εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν (τῶν λαγῴων) ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας. BERG.

365. τάχισθ' Florens Christianus. Libri τάχιστα.

368. ἡ δέ μοι Δίκτυννα] Ludit in vocibus Δίκτυννα et δίκτυον. Notum est Dianam dictam Dictynnam ἀπὸ τῶν δικτύων. In Ranis 1402. ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις καλὴ τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω. Ubi scholia: Δίκτυνναν δὲ λέγει τὴν Ἄρτεμιν διὰ ταῦτα, ἐπειδὴ τῶν κυνηγετῶν ἐστὶ τὸ δίκτυα φέρειν· ἔφορος δὲ κυνηγίας ἡ Ἄρτεμις. BERG.

369. ἄνοντος] Id est ἀνύοντος. ἄνοις pro ἀνύοις dictum ex Phrynicho memorant grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 406. et Suidas. Aliquoties hoc verbo usus est Æschylus, cujus in Choeph. 1004. τῷδέ τ' ἂν δολώματι | πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρενί, corrigendum θέρμ' ἄνοι.

370. τὴν R.V. et lemma scholii. Vulgo δὴ τὴν σήν.

371. διατέτρωκται τοῦτό γε] Apparet senem edentulum misere laborasse in perrodendo reti. Supra v. 164. quum dixisset: διατρώξομαι τὸ δίκτυον· filius ad eum dicebat: ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. BERG.

373. ἐὰν γρύξῃ τι. In Nub. 942. ἣν ἀναγρύξῃ. BERG.

374. δακεῖν τὴν καρδίαν] In Acharn. 1. ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. BERG.

375. τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον] Euripides in Oreste 875. de Oreste cui capitale judicium instabat: Ὀρέστην ἐκεῖνον οὐχ ὁρᾷς πέλας στείχοντ' ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον; BERG.

377. μὴ πατεῖν] Pro *contemnere*. Æschylus in Agamemn. 378. οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν, ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατοῖτο. BERG.

378. τῶν θεῶν R. Vulgo ταῖν θεαῖν. Quod revocandum. ταῖν θεαῖν (Cereris et Proserpinæ) ψηφίσματα chorus judicum præter exspectationem dicit pro ταῖν θεαῖν μυστήρια. Quod vidit scholiasta.

380. Διοπείθους] Amipsias comicus: Διοπείθει τῷ παραμαινομένῳ. apud schol. ad Aves 989. Posuit autem comicus noster Diopithem pro furore Diopithis, per metonymiam subjecti pro adjuncto; sic in Acharnensibus Euripidem ponit pro ejus arte musica v. 483. καταπιὼν Εὐριπίδην. BERG.

381. ἐσκαλαμᾶσθαι V. ἐνκαλαμᾶσθαι R. ἐκκαλαμᾶσθαι Ald.

382. κἀνάσπαστον vitioso accentu ex Brunckii editione remansit. Recte libri κἀνασπαστόν.

384. ἔσται addidi ex V. Idem τοιαῦτα pro vulgato τὰ τοιαῦτα. τὰ ex ἔσται remansisse videtur.

385. δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος] Nub. 436. δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας. BERG. τοίνυν C.R.V. τοίνυν γ' Ald.

386. κατακλαύσαντες V. κλαύσαντες reliqui codices omnes et Ald.

389. ὦ Λύκε] Lycum heroem invocat potius quam alios deos, quia erat forensis. Infra v. 825. Philocleo litem canum domi dijudicaturus, etiam simulacrum Lyci, tanquam rem scilicet necessariam in judicio, jubet efferri. BERG. Dii πατρῷοι Atheniensibus erant Apollo et Jupiter. Facete vero comicus Philocleoni πατρῷον esse fingit Lycum. Erat autem ille heros, Pandionis filius, cui posita erat Athenis statua, ad quam erat

forum, ex eo vocatum *τὸ ἐπὶ Λύκῳ δικαστήριον.* Vide Pollucem 8, 121. et Meursii Lect. Att. 3, 9. BRUNCK.

390. *ἀεὶ* R. Vulgo *αἰεί.*

392. *παρὰ*] *περὶ* V.

394. *παρὰ τὰς κάννας*] *Ad septum tuum.* Lyci statua ab accessu munita erat septo e palis et plexis viminibus. Hoc *κάννας* appellat. *ἀποπαρδεῖν* ex consequenti significat *ventrem exonerare,* idque magno cum crepitu, *ἀποπατεῖν,* ut est in Pluto 1184. ubi Jovis sacerdos dei sui religionem ita contemni queritur, ut nemo amplius templum ingrediatur: *πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μυρίοι.* BRUNCK.

ἀποπάρδω Porsonus. Vulgo *ἀποπαρδῶ.* Accentu caret R.

396. Addidi *αὖ.*

399. *ἤν πως*] *ἤμ πως* R.

πρύμνην Elmsleius in Museo Cantabrig. 6. p. 278. Libri *πρύμναν.* Vid. ad Soph. Phil. 482.

πρύμναν ἀνακρούσηται] Quasi de remigante. BERG.

εἰρεσιώναις] Hoc loco *ταῖς φυλλάσι.* Sunt autem *φυλλάδες* rami aridi una cum foliis. Quid proprie sit *εἰρεσιώνη* vide ad Plut. 1055. BERG.

400. *ὁπόσοισι* Florens Christianus. *ὁπόσοις* libri præter R, qui *ὁπόσοι.*

401. *Χρήμων*] Scribendum *Χρῆμον.*

407. *ἐντέτατ᾽ ὀξύ*] Ineptum metro supplementum, quo ejecto quot syllabarum lacuna sit ponenda non liquet, quum antistrophicus quoque versus 465. labem contraxerit.

408. *θαἰμάτια* vel *θαιμάτια* B.C.R.V. *θοιμάτια* Ald.

βαλόντες R. et superscriptum in B. Vulgo *λαβόντες.*

410—414. Versus turpiter interpolati et ex tribus quos scripserat poeta effícti, qui fortasse hi fuerunt

μισόπολιν οὗτος ὅτι
τόνδε λόγον ἐσφέρει
μὴ δικάζειν δίκας.

Et de postremis quidem duobus vix potest dubitari: sed *μισόπολιν* fortasse non scriptum ab Aristophane est.

415. *κεκράγετε*] *κεκράγατε* R. Simili errore in Acharn. 133. legebatur *κεχήνατε* pro *κεχήνετε.*

416. *ἐς*] *εἰς* R.V.

τόνδ᾽] *τοῦδ᾽* Porsonus.

417. Hic versus Bdelycleoni tribuebatur. Correxit Bentleius.

δῆτ'] δή γ' V.

418. πόλις] πόλι R.V. In R. huic versui præfixum ἡμι^χ.

θεοσεχθρία] *θεὸς ἐχθρία* R.V. *θεοεχθρία* Δ. *θεοῖς ἐχθρία* (sive mavis cum Brunckio *θεοισεχθρία*) scribendum esse dixi in editione a. 1825. collato Demosthenis loco in oratione contra Androtionem p. 611, 15. qui in libris vulgatis ita legitur, *βούλομαι δεῖξαι τοῦτον—διὰ τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν πεπονθότα μὲν μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας οὐδὲν—*. ubi duo optimi codices *ἐχθρίαν* præbent omisso *αἰσχροκέρδειαν*, quod interpolatum est ex oratione Timocratea p. 761. ubi hæc leguntur, *οὐδεμίαν γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοις ἄλλην πρόφασιν δι' ἣν τοιοῦτον ἐπήρθης εἰσενεγκεῖν νόμον ἢ τὴν σεαυτοῦ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκερδίαν*. quibuscum comparandus tertius, qui ipse quoque simillimus illi est, locus in oratione contra Aristocratem p. 687, 21. *θεοῖς ἐχθρῶν ῥητόρων πονηρίαν, οἳ τοσαύτην ὑπερβολὴν πεποίηνται τῆς αὑτῶν αἰσχροκερδίας*. Sciens omitto quæ de reliquis hujus vocabuli formis dici possent, *θεοσεχθρία θεοεχθρία θεοεχθία*. *θεοῖς ἐχθρίαν* qui dixerunt, hoc sibi licere putarunt ut neglectis vocum componendarum legibus ab usitatissimo vulgi convicio *θεοῖς ἐχθρός* substantivum fingerent *ἐχθρία* huic formulæ proprium neque usquam alibi inventum.

419. *ὑμῶν*] Scribendum *ἡμῶν* ex C.

421. *Φίλιππον—τὸν Γοργίου*] Hos ambos tanquam sycophantas et barbaros notat in Av. 1700. *καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτταισι συκάζουσί τε· βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος, Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι·—κἀπὸ—κείνων τῶν Φιλίππων—ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται*. Ex quibus posterioribus verbis etiam apparet, eum pœnam aliquam sustinuisse. BERG.

422. *αὖθις*] Libri *αὖτις* (*αὐτῆς* V.)

ἀλλ' ἅπας] Scribendum *ἀλλὰ πᾶς*. Conf. ad Acharn. 282.

423. *ἴεσο* B. *ἵεσο* Ald.

424. *ἐμπλήμενος* R.V. et superscriptum in B. *ἐμπλησμένος* B.C. Ald. *ἐμπεπλησμένος* Δ.

427. *ἐγκεντρίδας*] *κεντρίδας* R.

429. *τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος*] Ita verberaberis, ut cupias te habere cutem testudinis, ut ille servus infra v. 1292. *ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος—ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ*

νουβυστικῶς κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πλεύρας στέγειν· ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ. BERG.

μακαριεῖν σε] *μακαρίζειν* V, omisso *σε.*

430. *εἶά νυν*] *εἶα εἶα νῦν* C.R.V. *εἴα εἴα* Γ, omisso *νῦν.* *εἶά νυν γ'* Ald.

ξυνδικασταὶ codices. *συνδικασταὶ* Ald.

431. *ἐς—ἐσπέτεσθ'*] *εἰς—εἰσπέτεσθ'* libri.

432. *τὠφθαλμὼ*] *τὠφθαλμων* (sine accentu) R. Scribendum *τὠφθαλμὼ 'ν* cum Elmsleio ad Acharn. 343.

κεντεῖτε καὶ Florens Christianus. Libri *κεντεῖθ', οἱ δέ.*

433. *βοήθει* Bentleius. Libri *βοηθεῖτε.*

434. *λάβεσθε*] *βάλεσθε* R.Γ. *βάλλεσθε* V.

τουτονὶ] *τουτονὶ* V.Δ.

μεθῆσθε B.C.R.V.Δ. *μεθεῖσθε* Ald.

435. *'ν* om. C.Δ. Ald.: superne adscriptum in B.

436. *πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον*] Alludit ad proverbium *πολλῶν ἐγὼ θρίων ψόφους ἀκήκοα.* quod alias illi usurpant, qui minas alicujus parum se curare volunt significare; hic Bdelycleo timet minas chori: itaque tantum est allusio ad proverbium. BERG. ex Schol. In R. *θριῶν* vitiose, ut videtur. Proverbium illud memorat Diogenianus 1, 70. et (ubi *θηρίων* scriptum) 7, 92. Simile est *μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης,* de quo vide Diogenian. 6, 52. Append. Vat. 2, 76.

437. *ἔν* Berglerus. Libri *ἕν.*

438. *Δρακοντίδη*] Hesychius, *Δρακοντίδης: τὸν Κέκροπα 'Αριστοφάνης, ἐπειδὴ τὰ κάτω δράκοντος εἶχεν.* Vid. schol.

440. *οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν*] Beneficia sua commemoraturus, contrarium dicit, ut infra v. 449. *οὐκ ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε—ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς· σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.* Dicitur autem *κλαίειν τέτταρα,* ut *ἡσθῆναι τέτταρα,* in Acharn. 2. BERG.

ἐς τὴν χοίνικα] Ludit in ambiguitate vocis, quæ et mensuram quandam significat, ut satis notum, et pedicam, ut in Plut. 276. Vult autem significare illos servos vinctos fuisse. BERG.

441. *ἡμι*ˣ præfixum in R. Interpunctionem post *κακά* addidit Florens Christianus.

442. *δηλαδή*] *δῆλα δή* Florens Christianus.

444. *ῥιγῶν*] Legebatur *ῥιγῶν γ'.* *ῥιγόν τ'* (sic) R.

449. *οὐδ'*] *οὔτ'* R.

450. ἐλάαν C.R.V.Γ. ἐλαίαν Ald.

454. οἷον] οἷος V. et Suidas in ἵν' εἰδῇς.

456. παῖε παῖ'] παῦε παῖ R.

457. τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ] Apes enim et vespæ fumo et suffitu exagitantur, ut dixit Virgilius, *fumos prætende sequaces.* FLOR. CHR.

458. σοῦσθ'] Verbum σοῦσθαι habet significationem concitationis et impetus. Æschylus in Persis 24. *βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου σοῦνται.* ubi scholia: *ὁρμῶσι.* Idem in Suppl. 843. *σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν.* Sophocles in Ajace 1423. *σούσθω, βάτω.* ubi scholia: *ὁρμάσθω.* BERG.

Prius οὐκ accessit ex R.Γ.

459. Αἰσχίνην] Scholia: *ἀντὶ τοῦ καπνὸν εἰπεῖν ἢ πῦρ, Αἰσχίνην εἶπεν, ἐπεὶ καπνὸς ἐκαλεῖτο.* Vide supra v. 325. BERG.

Σελαρτίου] Scholia: *ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν Σέλλου, ἔπαιξεν, ἐπεκτείνας Σελαρτίου, ἵνα πάλιν ὡς καπνὸν κωμῳδήσῃ καὶ ψευδόπλουτον· παρὰ τὸ σέλας.* Vide 325. BERG. Scripsi Σελλαρτίου cum R.Γ.

460. *ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν.* In Nub. 1305. *ἔμελλον ἄρα παύσειν σ' ἐγώ.* In Ran. 268. *ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς.* BERG. Hunc versum alteri servo tribuit R.

461. 462. choro tribuit Ald., Bdelycleoni Brunckius, Sosiæ Bentleius.

462. μελῶν Brunckius. Libri μελέων. Quod sequitur τῶν omittunt Δ. et Ald.

βεβρωκότες] Aristophanes apud Athenæum 9. p. 367. *καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥῆμά τι εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενον, ἢ λευκοὺς ἅλας;* Philocles autem fuit malus poeta; noster in Thesm. 168. *ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ.* BERG.

463—470. choro tribuit Brunckius, libri hemichorio.

463. αὐτὰ δῆλα] Scribendum *αὐτόδηλα.* Quo composito utitur Æschylus Sept. c. Th. 846. *τάδ' αὐτόδηλα.* Monuit L. Dindorfius ad Thesaurum Stephani vol. 2. p. 1062.

465. ἐλάμβαν' R. Legebatur ἐλάνθαν'. Ceterum quum parum apta sit γε particula, *ὡς λάθρᾳ γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με,* sic potius scribendum videtur *ὡς λάθρᾳ 'λάμβαν' ὑπιοῦσά με.* Cum *λάθρᾳ—ὑπιοῦσα* comparandum quod Sophocles dixit Œdip. T. 386. *λάθρᾳ μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται.*

466. *πόνῳ πονηρὲ*] *πονωπόνηρε* Ald. Vid. Lys. 350.

κομηταμυνία] *κομήτης* dicitur homo superbus, ut in proverbio, *οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ ψηνίζεται.* Amynias autem erat talis; hinc infra etiam v. 1259. *Ἀμυνίας ὁ Σέλλου οὐ'κ τῶν κρωβύλου.* BERG.

472. *ἔλθοιμεν* V. Legebatur *ἔλθωμεν.* Eurip. Alcest. 52. *ἔστ' οὖν ὅπως Ἄλκηστις ἐς γῆρας μόλοι;*

474. *σοὶ λόγους*] Videtur *σοὺς λόγους* scripsisse.

ἐρῶν] Legebatur *ἐραστὰ*, consentiente Suida in *ἄκουρος* et *μισόδημος.*

475. *καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ*] Ita solebant calumniatores statim fingere aliquem conspirare cum Lacedæmoniis; in Pace 939. *αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου.* Erat autem Brasidas celebris strategus Lacedæmoniorum. BERG.

κράσπεδα στεμμάτων] Scholiasta exponit *ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐρίου*, dicitque illud gestamen fuisse Laconum. Hoc ergo etiam signum erit Bdelycleonem *λακωνίζειν* cum ceteris. BERG.

480. ΧΟΡΟΣ] *ἡμι*^χ R.

οὐδ' ἐν σελίνῳ—οὐδ' ἐν πηγάνῳ] *Ne in apio rutave res est adhuc*, proverbium est in eos qui nondum initium rei attigerunt: sumta metaphora ab iis qui hortos ingrediuntur. Horum olim ambitus apio vel ruta conserebatur, quam qui nondum præteriissent, velut in horti limine adhuc esse videbantur. BRUNCK.

σοὔστιν V. Vulgo *που 'στίν.*

481. *τῶν τριχοινίκων ἐπῶν*] Sic *ῥῆμα μυριάμφορον* in Pace 520. BERG. Vilia et inepta dicta Archippi notari visa sunt scholiastæ.

483. *ταὐτὰ ταῦτα* Berglerus. Legebatur *ταῦτα ταῦτα.* In R. est *ταῦτα ταυτά*, in Γ. solum *ταῦτα.*

484. *ἆρ' ἂν ὦ* R. Legebatur *ἆρά γ' ἄν.*

μου] *μοι* R.V.

485. *δέρεσθαι καὶ δέρειν*] Sic *δάκνειν καὶ δάκνεσθαι* in Ranis 861. BERG.

487. *ὧδ'* addidit Hermannus Elem. doctr. metr. p. 200.

488. *ὑμῖν*] Scribendum *ἡμῖν* cum R.V.

τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται] Athenienses memores eorum, quæ sub tyrannide Pisistratidarum respublica esset passa, semper cavebant ne iterum aliquando exsisteret aliquis tyrannus

Athenis: hinc etiam si quid insoliti in urbe accideret, statim suspicionem de dissolvendo populari eorum statu et de instituenda tyrannide in promtu habebant. Sic quum Hermæ fuissent mutilati et mysteria profanata tempore Alcibiadis, tyrannidis causa id factum putabant: *καὶ πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ὀλιγαρχικῇ καὶ τυραννικῇ πεπράχθαι*, ut dicit Thucydides 6, 27. Sic quum parietum perfossores ærarium aperuissent: item quum remi furto essent ablati, ut ait Demosthenes de Syntaxi [p. 176.] reprehendens hanc suspicacitatem: *ἀνέῳξάν τινες πρώην δήπου τὸ ὀπισθόδομον· οὐκοῦν οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον καταλελῦσθαι, τοὺς νόμους οὐκέτ' εἶναι, τοιαῦτ' ἔλεγον. καί τοι, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοπεῖτε ἂν ἀληθῆ λέγω· οἱ μέν ταῦτα ποιοῦντες ἄξια ἐποίουν θανάτου, ὁ δὲ δῆμος οὐ διὰ τοῦτο καταλύεται. πάλιν κώπας τις ὑφείλετο· μαστιγοῦν, στρεβλοῦν, πάντες ἐβόων, λέγοντες καταλύεσθαι τὸν δῆμον. ἐγὼ δὲ, τί φημι; τὸν μὲν ὑφαιρούμενον θανάτου ποιεῖν ἄξια, ὥσπερ ἐκεῖνοι· τὸν δῆμον δ' οὐ διὰ τούτων καταλύεσθαι.* Comicus ridiculas causas suspicionum comminiscitur. BERG.

490. *οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν*] Numerum rotundum ponit. Nam triginta quinque anni erant dicendi, siquidem ex Thucydide (1, 107.) constat homines oligarchicos res novas esse molitos olymp. 80, 3. De quo dixit Meierus in libro de bonis damnatorum p. 4.

493. *ὀρφὼς* reposui ex Athenæo 7. p. 315 c. Scribebatur *ὀρφῶς*. *ὀρφοὺς* in codicibus quibusdam lectum memorat scholiasta.

495. *ἔοιχ'* R.V. Vulgo *ἔοικ'*.

ἅνθρωπος] Libri *ἄνθρωπος*.

496. *τις* Brunckius. Libri *ταῖς*.

ἥδυσμά τι] Fuit qui *ἡδύσματα* conjiceret. Equit. 678. *ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα.*

501. *ὅτι*] Malim *ὅτε*.

κελητίσαι] Equitare significat et certare singulari equo; transfertur autem ad obscœna, estque *σχῆμα συνουσίας*. In Pace 900. *ἱπποδρομίαν ἄξετε· ἡνίκα δὲ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ.* ubi ambæ significationes miscentur. Vide notam sequentem. BERG.

502. *τὴν Ἱππίου τυραννίδα*] Hippias tyrannus nomen habuit ab equis, *ἀπὸ τῶν ἵππων*. Xanthias autem jusserat meretricem

κεληтίσαι, quod, ut dixi, ab equitatione transfertur ad obscœna: ut et verbum ἱππάζεσθαι, quamvis rarius, ut in Machonis iambis apud Athenæum 13. p. 581. κατεσχόλαζε τῆς Γναθαινίου λέγων, ἑτέρῳ τρόπῳ μὲν συγγενέσθαι μηδενὶ, ἑξῆς καθιππᾶσθαι δ' ὑπ' αὐτῆς πεντάκις. Describit rem Horat. Sat. 2, 7, 50. *clunibus aut agitavit equum lasciva supinum.* Ab ista igitur equitatione festive dicit meretricem suspicatam esse, Xanthiam tyrannidem, qualis erat Hippiæ moliri. BERG.

503. ἡδέα εἰ καὶ R.V. ἡδέα γ' εἰ καὶ Δ. ἡδέα καὶ Γ. ἡδέα γε καὶ Ald.

504. ὅτι ex Suida (in εἰ καὶ) repositum. Libri omnes ὀτιὴ, consentiente Suida in ὀρθοφοιτο—. ὅτιὴ V.

505. ὀρθροφοιτοσ— Florens Christianus ex scholiasta. Libri et Suidas ὀρθοφοιτοσ—. ὀρθοσ—V.

506. Morychum poetam tragicum fuisse vulgaris est opinio, cujus ego meliorem auctorem desidero quam, qui afferri solet, scholiastam ad Acharn. v. 887. qui ita scribit, ὁ Μόρυχος ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ κωμῳδεῖται. ἦν δὲ καὶ τῶν ἡδέως βιούντων. τραγῳδίας δὲ ποιητὴς οὗτος. Quæ si quis cum annotatione scholiastæ ad Pacis v. 1008. comparaverit, facile intelliget Morychum grammatici errore cum Melanthio, poeta tragico, fuisse confusum.

507. τυραννικά V. et Suidas in εἰ καὶ νῦν et ξυνωμότης. Vulgo τυραννίδα.

508. ὀρνίθων γάλα] Notum proverbium de rebus quæ ob raritatem in pretio sunt. Noster in Avib. 1672. ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα. Vide et infra v. 732. BERG.

510. ἐγχέλεσιν ex Athenæo 7. p. 299 c. repositum. Vulgo ἐγχέλυσιν consentiente Suida in λοπὰς et οὐδὲ χαίρω et grammatico Naniano p. 492.

511. δικίδιον φάγοιμ' ἂν] Infra v. 1367. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην. BERG.

πεπνιγμένον] κρέα πεπνιγμένα et πνικτὰ sunt quæ in vase obturato coquuntur et simul torrentur in vapore et proprio succo: vide Athenæum 9. p. 396. ubi hic locus citatur. Vocat autem δικίδιον πεπνιγμένον metaphorice, quia in judiciis innocentes sæpe misere vexarentur et pene enecarentur. BERG. πεπηγμένον R.

513. εἰθίσθης] Nempe injustis condemnationibus. Quæ autem hic ad Philocleonem dicit et de eo, illa de plebe Atheniensi

accipienda sunt; hæc enim gaudet foro et sycophantas atque rhetoras fovet. BERG.

514. *οἴομαί σ'* R.Γ. *οἶμαί σ'* V. *σ' οἴομαί γ'* Ald.

517. *ὑπ' ἀνδρῶν*] Intelligit demagogos, *τοὺς τοῦ δήμου προστάτας*, et rhetoras. BERG.

522. *νυν*] Libri *νῦν*.

καὶ ξίφος—ξίφει Philocleoni tribuenda esse animadvertit Berglerus, cujus vide annotationem ad v. 714. Vulgo Bdelycleoni tribuuntur.

523. *ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.*] In Acharn. 316. *κἂν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ, ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.* BERG.

525. *μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος*] Intelligitur *merces judiciaria.* Dicturus autem erat *κύλικα* aut *ποτήριον.* Sed animus ei alibi est. BERG. Sic v. 378. *τὰ ταῖν θεαῖν ψηφίσματα* pro *μυστήρια.*

526. *δὴ* C. Vulgo *δέ.*

527. *λέγειν τι δεῖ*] Scribendum *δεῖ τι λέγειν*, ut accuratius respondeat versui antistrophico 632.

529. *ἐνεγκάτω—τὴν κίστην τις*] Interpellat orationem chori. Petit autem cistam cum instrumentis scriptoriis, quia vult, memoriæ causa, describere argumenta Philocleonis, ut ipse dicit v. 536. *γράψομαι μνημόσυνα.* BERG. *κακίστην* R.

530. Choro tribuitur in libris: Philocleoni ab Hermanno de metris p. 315. Quem non debebam sequi. Est enim hic versus cum præcedente Bdelycleoni tribuendus: quod Hermannus ipse postmodum subindicavit in annotatione ad Nub. 759.

ποιός τις ὢν] Sic scribi debuit, non *ποῖός τις*, quod subindicavit Berglerus. *ποιός τις* valet *οὐχ ὁ τυχών.* Vide Henr. Stephani Thesaurum vol. 3. col. 449. BRUNCK. Revocandum *ποῖός τις ὢν* signumque interrogandi post *παρακελεύῃ* ponendum. Ad chorum conversus, cujus orationem interruperat, hæc dicit Bdelycleo.

ταῦτα] *ταῦτ' αὐτὰ* R.Γ. *ταῦτα αὐτὰ* V.

532. *τόνδε*] Scribendum *τονδὶ* cum Bentleio.

533. *ἐστὶν*] *ἔστ'* R.V.

ἀγὼν] Libri *ἀγών.* Thucyd. 2, 45. *παισὶ δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς, ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα.* Bentleius scribebat *σοὶ μέγας ἔστ' ἀγὼν νῦν.* Sic in Pace v. 276. *νῦν ἀγὼν μέγας.*

535. *γένοιθ'* Bentleius. Libri *γένοιτο νῦν*, ex conjectura gram-

matici qui non animadvertisset σε post οὗτος excidisse, quod Porsonus restituit.

537. λέξῃ γ'] λέξης Β.Δ.

γράψομαι 'γώ codex Vaticanus. Ceteri codices et Ald. γράψομ' ἐγώ.

541. ἀκαρῆ] ἀκαρῆι R.

542. δ' ἐν Porsonus. δ' ἂν ἐν R.V.Γ. γὰρ ἂν ἐν vulgo.

ταῖς codex Havniensis. Vulgo ταῖσιν.

ὁδοῖς] ὁδοῖσιν V.

544. θαλλοφόροι] Scholiastes docet in pompa Panathenæorum festi senes gestasse θαλλοὺς, i. e. *olivæ ramos*, et auctorem laudat Xenophontem in Symposio [4, 17.]; respicit autem, ut puto, ad hæc verba, quæ ibi leguntur: θαλλοφόρους γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ τοὺς καλοὺς γέροντας ἐκλέγονται. BERG. Vide Meursii Panathen. cap. 20. BRUNCK.

καλούμεθ' Porsonus. Vulgo καλοίμεθ'.

548. γ' om. V.Δ.

ἀπὸ βαλβίδων] *A principio.* Quia a carceribus fit initium cursus. In Equit. 1154. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί. ibi autem cursu certant duo adulatores Populi, ut ostendant, uter promtior sit in cultu præstando. In Lysistrata v. 1001. aliter: ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάτιδος. Vide ad Acharn. 482. BERG.

περὶ τῆς ἀρχῆς] Significat principium et imperium. Ad hunc duplicem significatum alludens dixit: ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω pro ἀπ' ἀρχῆς περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω. Latine: *a principio de principatu ostendam.* BERG.

550. καὶ] ἢ καὶ Γ.R.V, quod deleto ἢ recepi. γ' ἢ καὶ Δ. Ald. Tacet de suis codicibus Brunckius, qui γ' ἢ ab Florente Christiano positum servavit. Theopompus apud Athenæum 12. p. 531 d. ἐσπούδαζον δὲ δοκεῖν εὐδαίμονες εἶναι καὶ μακαριστοί. et paullo post, συνῆν μετὰ τῶν ὑπάρχων εὐδαίμων καὶ μακαριστὸς ὤν.

νῦν om. V.

554. ἐμβάλλει] Ab numero plurali ad singularem transit, unum aliquem cogitans, ut in Nub. 975. et alibi non raro. Vid. Heindorf. ad Platon. Protag. p. 500.

ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλήν] Hoc modo blandiri solitos reos judicibus, dicit etiam Xenophon in libro de Rep. Athen. 1, 18. cujus verba adscribam, quia in illis notari aliud etiam

debet scitu necessarium, nempe quod dicit, sociis Atheniensium Athenas proficiscendum ad judicia fuisse: *νῦν δ' ἀναγκάζεται τὸν δῆμον κολακεύειν τῶν Ἀθηναίων εἷς ἕκαστος τῶν συμμάχων· γινώσκων ὅτι δεῖ μὲν ἀφικόμενον Ἀθήναζε δίκην δοῦναι καὶ λαβεῖν, οὐκ ἐν ἄλλοις τισὶν, ἀλλ' ἐν τῷ δήμῳ, ὅς ἐστι νόμος Ἀθήνησι· καὶ ἀντιβολῆσαι ἀναγκάζεται ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ εἰσιόντος του ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς χειρός. διὰ τοῦτο οὖν οἱ σύμμαχοι δοῦλοι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων καθεστᾶσι.* BERG.

555. *ὑποκύπτοντες*] *ὑποπίπτοντες* R.

557. *ξυσσίτοις*] *ξυνσίτοις* R.V.

562. *ἀπόφυξιν* V. Vulgo *ἀπόφευξιν*. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 726.

564. *ἀποκλάονται*] *ἀποκλαίονται* R.V.

565. *κακὰ* C.R.V.Γ. et lemma scholii. *κακά γε* Ald.

τοῖς C.R.V. et lemma scholii. *τοῖσιν* Ald.

ἀνιῶν addidi ex V, in quo syllaba *ων* compendio scripta est.

ἂν ἰσώσῃ] *ἀνισώσῃ* V.

566. *γέλοιον*] *γελοῖον* Ald. et scholiasta. De qua scriptura v. quæ ad Thesaurum Stephani dixi vol. 2. p. 555.

568. *ἀναπειθώμεσθα*] *ἀναπειθώμεθα* R. *ἀναπειθόμεθα* C.Δ. *ἀναπειθώμεθα* B. De cæsura dixi ad Nub. 987.

570. *συγκύψανθ'* R.V. Vulgo *συγκύπτονθ'*.

ἃμ βληχᾶται] *ἅμα βληχᾶται* vulgo. *ἀποβληχᾶται* V. *ἅμ ἅμα βληχᾶται* R, unde formam monosyllabam *ἃμ* restitui, annotatam ab Hesychio.

573. *αὖ τοῖς* Florens Christianus. *αὐτοῖς* Ald. *αὐταῖς* inter lineas B.

χοιριδίοις] *χοιρίοις* R. Recte scholiasta, *ἴσως ὅτι χοῖρος προσαγορεύεται τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.* Conf. Thesm. 289.

575. *τοῦ πλούτου καταχήνη*] Eccles. 631. *καταχήνη τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή.*

576. *αὖ*] *ἂν* C.R.

σου accessit ex C.R.Γ.

τουτὶ C.R.Γ. *ταυτὶ* Ald. *ταδὶ* B.Δ. *σουτουτὶ* superscriptum in B.

γράφομαι Brunckius. Libri *γράψομαι.*

πλούτου] *οἴκου, γρ. καὶ πλούτου* R.

577. *ἄχεις*] *ἄχρις* R.V.Γ.

τῆς R. et Kusterus. *τὴν* B.C.V.Δ. Ald. *τὴν τῆς* Γ.

ἄρχειν R. et Kusterus. ἀρχὴν B.C.V.Δ. Ald. Cum R. consentit scholiasta.

579. Οἴαγρος] Œager Æschyli an Sophoclis histrio fuerit ambigit scholiasta. Æschyli fuisse liquet ex scholio vetustiore, quod nunc ad v. 564. temere relatum legitur, Αἴσωπος (scrib. Οἴαγρος) τραγῳδίας ἐγένετο ὑποκριτὴς γελοιώδης. Αἰσχύλου δὲ ἦν ὑποκριτής. Æsopum histrionem Græcum non novi: celebratus Ciceronis laudibus est Æsopus histrio Roscii æqualis.

580. Νιόβης] Æschyli, non Sophoclis, Niobam intelligi consentaneum est quum Æschyli nominaverit histrionem.

582. ἐν φορβειᾷ] Id est ἐμπεφορβιωμένος. Vid. Av. 861. ἐν φορβιᾶι R.

583. καταλείπων B.Δ. καταλιπὼν R.V. Ald.

584. κλάειν Brunckius. κλαίειν libri.

κλαίειν—μακρὰ τὴν κεφαλὴν] In Pluto 612. ἐὰν κλαίειν μακρὰ τὴν κεφαλήν. Omittitur etiam vox κεφαλὴν ut in Thesmoph. 218. τοῦτον μὲν μακρὰ κλαίειν κέλευε. Dicitur etiam μακρὰν, ut in Ecclesiaz. 425. δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλαίειν μακράν. [ubi nunc μακρά restitutum.] Est autem κλαίειν εἰπόντες τῇ κόγχῃ idem quod ἀνακογχυλιάσαντες τὴν διαθήκην, ut infra loquitur v. 589. BERG.

586. ἀναπείσῃ] ἀναπείθοι V.

587. ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν] Vid. Hudtwalckeri librum de diætetis p. 32.

588. τοι] το V.

σε μόνον Reiskius. Legebatur σεμνόν. σεμνῶν R.

589. ἀνακογχυλιάζων] Ad vocem κόγχη v. 585. (unde κογχύλιον) respicit. Sumitur autem ἀνακογχυλιάζειν hoc loco pro ἀνασπᾶν τὴν κόγχην· utitur enim verbo ἀνασπᾶν in eadem re in Lysistr. 1200. καὶ μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς τύπους ἀνασπάσαι. Alias ἀνακογχυλιάσασθαι est ἀναγαργαρίσασθαι. Vide Pollucem 6, 25. et Athenæum 5. p. 187. BERG. Suidas: ἀνακογχυλιάσαι, ἀναγαργαρίσασθαι. Pollux 6, 25. ὃ μέντοι ἀναγαργαρίσασθαι νῦν λέγουσιν, ἀνακογχυλιάσασθαι ἔλεγον, τὸ ἀνακλύσασθαι τὴν φάρυγγα. Πλάτων δὲ ὁ κωμικός·

ἀνακογχυλιαστὸν ἐχθοδοπόν τι σκευάσω.

Hic autem facete comicus ad alium sensum detorquet hoc verbum, nempe ad id quod supra dixerat, τῇ κόγχῃ, respiciens, ἀνακογχυλιάζειν adhibet pro ἀνασπᾶν τὴν κόγχην. Sigilla autem, ut conservarentur, conchyliis muniebant. BRUNCK.

592. Εὔαθλος] Rhetor improbus, sæpe a comicis exagitatus: de quo vide scholiastam.

κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής] Pro Κλεώνυμος et κόλαξ et ῥίψασπις. In Nub. 352. Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν. BERG.

595. δικαστήρι' ἀφεῖναι] δικαστήρια φῆναι Γ.

πρώτιστα μίαν δικάσαντας] In Equit. 50. ὦ δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν. BERG. δικάσαντας, tanquam si præcessisset δικαστάς. BRUNCK.

596. δ' ὁ Κλέων] δὲ κλέων R.V.

κεκραξιδάμας] De eodem Cleone in Equit. 36. ἅρπαξ, κεκράκτης.

μόνον Florens Christianus. Libri μόνους.

597. τὰς μυίας ἀπαμύνει] De eodem Cleone in Equit. 60. βυρσίνην ἔχων δειπνοῦντος ἑστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας. BERG.

599. καίτοὐστὶν V.Γ. καίπoὐστιν R. Vulgo καίτοι 'στίν. Conf. ad v. 27.

Εὐφημίου] Nihil de hoc homine compertum habuit scholiasta.

600. σπόγγον] Scribendum σφόγγον cum Brunckio. Vid. ad Acharn. 463.

602. χὐπηρεσίαν] καὶ ὑπηρεσίαν R. Quod probari potest. Quanquam idem codex aliique καὶ οὐδὲν pro κοὐδὲν v. 741. et alia hujusmodi, crasi non raro neglecta.

604. πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος] Proverbium, cujus de sensu et origine disceptant grammatici, quorum opiniones exponit scholiasta. Probabilior quam ceteræ explicatio videtur, de iis esse dictum qui suo ipsorum damno vincunt.

περισέμνου] περισεμνός (sic) V.

606. κᾆτ' Florens Christianus. Libri κἄπειθ'.

εἰσήκουθ' ἅμα] εἰσήκουτά με V. ἤκουθ' ἅμα B.Δ.: quæ haud dubie conjectura grammatici est, κἄπειθ' ἤκουθ' ἅμα legentis, sed vera fortasse. Nam composito verbo si usus esset Aristophanes, εἰσελθόντα potius dixisset.

609. παππάζουσ'] παππίζουσ' V. et Suidas in ἐκκαλαμᾶται.

τὸ omittunt libri et Suidas. Addidit Florens Christianus.

τριώβολον ἐκκαλαμᾶται] Triobolum illud, quod acceperam mercedem judiciariam, elicit mihi ex ore lingua sua, ut piscatores calamo extrahunt piscem (vide supra v. 381.) Solebant autem in ore gestare pecuniam; infra v. 791. κἀγὼ 'νέκαψ'· ὀβολοὺς γὰρ ᾤόμην λαβεῖν. BERG.

610. *ὑποθωπεῦσαν—φυστὴν*] *ἐπιθωπεῦσαν—φύστην* Suidas in *φύστη*. Nam hoc accentu grammatici quidam hoc vocabulum scribebant. Ego Herodianum sequor.

μᾶζαν] Scribebatur *μάζαν*.

611. *φάγε τουτὶ, ἔντραγε τουτί*] Equit. 51. *ἐνθοῦ, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον*. BERG.

612. *τούτοισιν* Bentleius. Libri *τοῖσιν*.

κεἰ μή με δεήσει Elmsleius ad Sophoclis Œdip. T. 662. Libri *καὶ μή με δεήσῃ*.

613. *ἐς*] *εἰς* libri.

614. *τονθορύσας. ἀλλ' ἦν* Elmsleius. Legebatur *τονθορύσας, ἄλλην*——puncto post *μάξῃ* posito. Sed *ἀλλ' ἦν* scriptum in Γ.

615. *σκευὴν βελέων ἀλεωρήν*] Loquitur Ὁμηρικῶς. Il. *μ*, 57. *πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν*.

616. *μὴ 'γχῇς* B.R.V.Δ. *μ' ἐγχεῖς* Γ. *μὴν 'κχῇς* Ald.

ὄνον—δίνου] *ὄνος* et *δῖνος* nomina sunt poculorum. In prioris ambiguitate ludit comicus, *poculo* tribuens, quæ sunt *asini*, ut *βρωμήσασθαι* et *καταπαρδεῖν*. BRUNCK.

618. *δίνου*] *δείνου* R. Quæ frequens in codicibus est hujus nominis scriptura, de qua vide L. Dindorfium ad Stephani Thesaurum vol. 2. p. 952.

στράτιον] *πολεμικὸν ἢ φοβερόν* interpretatur Hesychius, *μέγα καὶ σοβαρόν* Photius. BRUNCK.

619. *τῆς* om. R.V.Γ.

621. *ταὖθ'*] Vulgo *ταῦθ'*.

ἅπερ] *ὥσπερ* R.

626. *κἀγκεχόδασιν*] *καὶκἐγκεχόδασιν* R.

μ' om. V.

629. Ante *νὴ* lineolam mutatæ personæ indicem habet R. Idem *δήμητραν* pro *Δήμητρα*.

634. *ἐρήμας—τρυγήσειν*] Putabat me causam meam deserturum. Est autem proverbium in Ecclesiaz. 885. *ᾤου δ' ἐρήμας, οὐ παρούσης ἐνθάδε ἐμοῦ, τρυγήσειν*; BERG.

ᾤεθ'] *ὤονθ'* R. a pr. m.

οὗτος Dawesius. Vulgo *οὕτω*. *οὕτως* R.

636. *δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν* Porsonus. Legebatur *δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν*.

642. *ὥσθ'*] Malim *ὡς*.

αὐτοῦ] *αὐτῶι* R.

643. σκύτη βλέπειν inter proverbiales locutiones refertur. Zenobius e comici scholiaste: μέμνηται αὐτῆς Εὔπολις ἐν Χρυσογένει [Χρυσῷ γένει]. φησὶ γάρ·

ἀτεχνῶς μὲν οὖν τὸ λεγόμενον σκύτη βλέπει.

εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῖς ὑποψιαστικῶς διακειμένοις πρὸς τὰ μέλλοντα κακά. BRUNCK. σκύτη βλέπειν R.V.Γ. et lemma scholii. βλέπειν σκύτη Ald.

644. σε om. R.

645. ἀπόφυξιν] Vulgo ἀπόφευξιν. Conf. v. 558. 562.

646. πεπᾶναι] πραῦναι interpretatur Hesychius, fortasse ex hoc loco. Post χαλεπὸν indicavi lacunam.

647. μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι] *Non e re mea dicenti.* Vide Koenium ad Gregor. Cor. p. 44. [106.] BRUNCK.

652. ἀτὰρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη] Ex Homero Odyss. α, 45. ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων.

654. τεθνήξεις] Vulgo τεθνήσει. τεθνήξει B. Vid. Elmsl. ad Acharn. 590.

χρῆ Brunckius. χρὴ Ald.

σπλάγχνων ἀπέχεσθαι] Scholiasta, ὅτι οἱ ἀνδροφόνοι οὐ μεταλαμβάνουσι θυσιῶν. Vide Petitum ad Leg. Att. p. 612. BRUNCK.

655. νυν] Vulgo νῦν.

παππίδιον] παπίδιον R.Γ. Ald.

656. πρῶτον] πρῶτα Suidas in φαύλως.

λόγισαι] Supputationem facit redituum, ut ostendat posse plebem aliunde ali, ut non necesse sit eam mercedi judiciariæ adeo inhiare. BERG.

658, 695. In his quæ memorantur τέλη, tributa sunt inquilinorum et libertinorum, vectigalia artium aliaque hujusmodi; ἑκατοσταὶ autem portoria quædam esse videntur in Piræeo exacta, quamquam alibi frequentior est πεντηκοστῆς s. quinquagesimæ mentio; ἀγορὰς et λιμένας nominat propterea quod in foris ac portubus mercium importatarum, exportatarum ac venditarum vectigalia pendenda erant; μισθοὺς autem esse puto, quæ alias μισθώματα aut μισθώσεις dicuntur, pensiones ædium, agrorum, pascuorum aliarumque rerum publicarum, quæ privatis elocari solebant; πρυτανεῖα sunt pecuniæ quædam a litigantibus ante judicium depositæ, qualia erant quæ apud Romanos sacramenta dicebantur; δημιόπρατα denique sunt bona

publicata, quorum venditorum pretia in ærarium redigebantur; reliqua non opus est explicare. SCHOEMANN. de comitiis Athen. p. 286 sq.

ἑκατοστὰς] Vid. Schneider. ad Xenoph. opusc. polit. p. 93. 108.

659. *πρυτανεῖα*] De his dictum ad Nub. 1180.

μέταλλ'] Laureotica. De quibus v. Boeckhii commentationem in Actis Acad. Borussicæ a. 1815. p. 117.

660. *τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια*] De summa redituum vide Boeckh. de œcon. civ. Athen. vol. 1. p. 465.

661. *τούτων*] *τούτου* R.Γ.

νυν Brunckius. Libri *νῦν*.

κατάθες μισθὸν R.V. Vulgo *μισθὸν κατάθες*.

ἐνιαυτοῦ Bentleius. Libri *τοὐνιαυτοῦ* vel *τοῦ ἐνιαυτοῦ*.

662. *ἓξ χιλιάσιν*] Tot enim quotannis in universum sorte eligebantur, ex quibus singula dicasteria legitimum judicum numerum acciperent. De quo vid. Schoemanni dissertatio de sortitione judicum, Gryphiswaldiæ edita a. 1820.

κατένασθεν R.V.Γ. Vulgo *κατένασθε*. *ἔκρυφθεν* pro *ἐκρύφθησαν* in senario dixit Euripides Hippol. 1247.

663. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Kusteri et Brunckii editiones.

665. Verba *καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ χρήματα τἄλλα* Philocleoni, sequentia autem usque ad v. 679. Bdelycleoni recte tribuit Bothius.

666. *ἐς τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω*] Ponit formulam rhetoribus usitatam, ut inde tanquam ex nomine cognoscantur; illis enim verbis utentes studebant se populo commendare. Supra v. 593. *οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶ, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι*. BERG.

τὸν 'Αθηναίων κολοσυρτόν] In Pluto 536. *γραϊδίων κολοσυρτόν*. mox *σύρφακα*, quod idem. BERG.

667. *ἀεὶ* R.V.Γ. Vulgo *αἰεί*.

668. *περιπεφθεὶς*] *περιπεμφθείς* R.V.

670. *ἐπαπειλοῦντες*] *ὑπαπειλοῦντες* V.

671. *ἀνατρέψω*] *ἀναστρέψω* R.V.

673. *ᾔσθηνται* repositum ex Suida in *ᾔσθηνται, λαγαρυζόμενον* et *τραγαλίζοντα*. *ᾔσθοντο* R.V.Γ. *ᾔσθοντό γε* Ald. *Vilem plebem*, quasi *quisquilias*; Euphron comicus apud Athenæum 9.

p. 377. ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετὸν, Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην. BERG. Photius p. 557, 19.

674. λαγαριζόμενον] λαγαρίζομαι accipiendum videtur pro *laxus fio et exinanior* in hoc loco Aristophanis, ut sensus sit, eos gavisos esse quum viderent τὸν τῶν δικαστῶν ὄχλων καὶ συρφετὸν (erat enim κηθάριον fiscella, quæ urnæ suffragiorum veluti infundibulum superimponebatur) non amplius tam tumido esse ventre, sed laxiorem fieri et evacari, nec quidquam habere quod roderet. Illa duo vocabula ἐκ κηθαρίου connectenda præcedentibus. Scholiastes tamen cum sequentibus jungit, λαγαριζόμενον exponi posse dicens vel λάγανα ἐσθίοντα vel ἀποξύοντα, ut sit ἀπὸ τῶν δικαστικῶν ἀγγείων ἀποξύοντα. Sed parum ad rem. Hesychius, λαγαρίζεσθαι esse ait τὸ πρὸς τὰς λαγάνας τὸν ἀγκῶνα προσάγειν πυκνὰ, διαπείροντα τὴν χεῖρα. Ad meam expositionem facit, quod idem Hesychius λαγαρίττεται affert pro μετριεύεται: nam qui modico victu utitur, is itidem ἐξ ὀγκώδους fit λαγαρὸς sive λαπαρός. H. STEPHANUS in indice in thesaur. Gr. 1. vol. 4. p. 1337. λαγαρυζόμενον B.V.R, quæ glossa sine interpretatione posita est apud grammaticum Bibl. Coislin. p. 235. λαγαριζόμενον Ald. et meliores Suidæ codices, quod revocandum videtur. Itaque hoc dicit, populum tenui contentum esse mercedis judicialis fructu. Glossis Hesychii ab HSt. memoratis duabus tertia est addenda, λαγαριζόμενοι: σκαλεύοντες. quæ explicatio eodem redit quo ἀποξύοντα, quod scholiasta inter alia posuit.

τραγαλίζοντα] Idem quod τρωγαλίζοντα, quod interpretandi caussa substituit scholiasta. Similiter hodierni Græci στραγάλια vocant quæ veteres τρωγάλια dicere solent: quod comparavit Coraës ad Heliodor. vol. 2. p. 88.

675. Κόννου ψῆφον] Proverbium erat in hominem nihili nulliusque momenti Κόννου θρῖον, ortum a malo citharœdo, cui nomen Connus. ψῆφον, quia de judice loquitur, facete posuit pro θρῖον. Conf. not. ad Eq. 534. BRUNCK.

δωροφοροῦσιν V. Legebatur δωροδοκοῦσιν scriptura vitiosa, fortasse ex v. 669. repetita, de qua v. quæ dixi ad Thesaurum Stephani in δωροδοκέω.

676. ὕρχας, οἴνου] Aliter hic legebat Pollux qui ad hunc locum respexit 6, 14. εἰ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ὠνόμασεν ὕρχας οἴνου, δηλοῖ μὲν ἡ λέξις τὸ προσεοικὸς τῷ βίκῳ κεράμιον. [Idem

10, 73. *ὕρχας οἴνου* ex Holcadibus Aristophanis affert.] Sed proba non est illa lectio. Diversæ res hic significantur. Suidas a scholiaste: *ὕρχας, κεράμια ἀγγεῖα ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὠτία ἔχοντα.* BRUNCK.

677. *πλουθυγίειαν*] *πλοῦθ' ὑγίειαν* R.

678. *σοὶ δ'* Florens Christianus. *σὺ δ'* R.V.Γ. *σὺ δέ γ'* Ald.

πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας] Imitatur Homerum Il. *κ*, 27. *πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν ἤλυθον ἐς Τροίην.* Od. *δ*, 709. *περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.*

679. *τοῖς ἑψητοῖσι*] Vile genus piscium, de quo v. Athen. 7. p. 301. Constructio autem verborum *σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι* eadem est quæ Equit. 678. *ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα.*

680. *Εὐχαρίδου*] Schol. *ὄνομα σκοροδοπώλου.*

γ' accessit ex R.V.Γ.

ἄγλιθας] Libri *ἀγλίθας.*

681. *ἀποκναίεις*] *ἀναιρεῖς* interpretatur Hesychius.

682. *δουλεία 'στὶν* Porsonus. Libri *δουλεί' ἐστίν.* Sic *διοσημί' ἐστὶ* in Acharn. 171. scribebatur.

684. *τις δῷ* R.V. *τις διδῷ* C. *τις γε διδῷ* B.Δ. Ald.

τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς] *τοὺς* om. B.Δ. Mercedem judicum non eandem omni tempore fuisse tradit scholiasta, Aristotelis usus auctoritate in *Πολιτείαις.* Primum ejus distribuendæ auctorem fuisse Periclem ex eodem Aristotele constat Polit. 2, 10.: quo tempore duorum fuit obolorum, donec Cleo post mortem Periclis trioboli largiendi auctor exstitit. Quod testatur scholiasta ad v. 299. *τοῦτό φησιν ὡς τριωβόλου τοῦ δικαστικοῦ ὄντος μισθοῦ. ἦν μὲν γὰρ ἄστατον τὸ τοῦ μισθοῦ. ποτὲ γὰρ διωβόλου ἦν, ἐγίνετο δὲ ἐπὶ Κλέωνος τριώβολον.* cujusmodi annotationem quum alicubi legisset novitius quidam grammaticus, scholiis ad Pluti v. 330. ubi de triobolo mercede non judiciorum, sed comitiorum, agitur, hæc admiscuit: *τούτους τοὺς ἐκκλησιαστὰς ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοὶ πείσαντες τὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριώβολον.* quo temporum rationis imperitum se esse ostendit. Nam quum comitiorum mercedem multis post Cleonem mortuum annis primum distribui cœpisse constet, absurdum est Cleonem ejus augendæ auctorem perhiberi. *διώβολον* et *τριώβολον* rursus memorat alius scholiasta ad Ran. v. 141. *πρὸς τὸν δικαστι-*

κὸν μισθὸν, ὅτι δύο ὀβολῶν ἦν—· ἦν δὲ καὶ τριωβόλου, τοῦτο τῶν στρατηγῶν (demagogos dicit) κολακείας χάριν προστιθέντων. Quæ aliena quidem sunt ab loco illo Aristophanis, ceterum verissima sunt, nisi quod male additum est, ἐπὶ δὲ Ἀριστοφάνους καὶ δραχμὴν ἦν λαβεῖν. Quæ qui scripsit, δραχμὴν συνηγόρων, de qua paullo post dicemus in mente habuisse jam ab aliis est animadversum. Tertium testimonium scholiastæ Avium est ad v. 1540. μίγνυσι καὶ ἐκ τῶν ὄντων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. οὐχ εἱστήκει δὲ αὐτοῖς τὸ τριώβολον. πολλαχοῦ γὰρ καὶ δύο ὀβολοὺς εἰλήφασιν. Quattuor obolos aliquando datos narrat Photius p. 581, 17. τετρωβολίζων: τὸ δικαστικὸν τετρώβολον λαμβάνων· ἐγένετο γὰρ καὶ τοσοῦτόν ποτε. Qui male intellexit, ut videtur, Theopompi comici versus a Polluce servatos 9, 64. καίτοι τίς οὐκ ἂν εἰκὸς εὖ πράττοι τετρωβολίζων, | εἰ νῦν τριώβολον φέρων ἀνὴρ τρέφει γυναῖκα; quæ non de quattuor obolis re vera distributis, sed de spe tantum quattuor obolorum accipiendorum dicta videntur, quemadmodum Cleo in Equit. v. 797. de quinque adeo obolis fabulatur ex oraculo commentitio, ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν | ὡς τοῦτον (populum dicit) δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντωβόλου ἡλιάσασθαι. Ceterum in versibus Theopompi emendavi vulgatæ scripturæ vitia, καίτοι τίς οὐκ — — τετρωβολίζειν, εἰ νῦν γε διώβολον φέρει ἀνὴρ τρέφειν γυναῖκα. in quibus γε διώβολον ortum videtur ex γώβολον, i. e. τριώβολον. Ita enim hujusmodi nomina cum numeris composita interdum scribuntur in codicibus.

οἷς R. Legebatur οὓς. Dativus propter ἀγαπᾷς positus.

687. καταπῦγον] Scribendum κατάπυγον, quod restitui Thesm. 200. Sic εὐδαίμων εὔδαιμον, non εὐδαῖμον.

688. τρυφερανθεὶς] τρυφερωθεὶς Γ.

690. ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου] In Thesmoph. 278. ἔκσπευδε ταχέως, ὡς τῆς ἐκκλησίας τὸ σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται. BERG. Conf. Schoemann. de comitiis Athen. p. 153.

691. τὸ συνηγορικόν] Patroni et causidici atque adeo rhetores drachmam olim accipiebant pro stipendio diurno, quum patrocinium susceperant civitatis aut civis. Erat autem magistratus annuus et mercenarius τῶν συνηγόρων, qui decem erant sorte lecti ut docet Aristoteles. FLOR. CHR. De συνηγόροις vid. Schneider. ad Aristot. Polit. vol. 2. p. 503, 504.

δαρχμὴν] Scribebatur δραχμήν. δαρχμάς pro δραχμάς dictum

annotavit Hesychius. Quam formam Th. Bergkius recte restituere videtur comicorum locis in quibus *δραχμὴ* producta contra legem syllaba prima legitur. Sunt autem præter nostrum locum hi, Aristophanis Pac. 1200. *νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·* Plut. 1020. *ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσι,* Philippidis ap. Athen. 6. p. 230 b. *ἄγοντι πεντήκοντα δραχμάς,* Antiphanis ib. 7. p. 297 e. *τούτων δὲ δραχμὰς τοὐλάχιστον δώδεκα,* Platonis 10. p. 442 a. *Λόρδωνι δραχμὴ, Κυβδάσῳ τριώβολον,* Machonis 13. p. 581 b. *καὶ τὰ δόρατ' ἀποβλέψασα δραχμὰς χιλίας. . .* Quanquam huic poetæ etiam *δραχμὰς α* producto dicere licuit. Aliam viam iniit Gaisfordus, quem scripturam a Thoma Mag. rejectam *δραγμὴ* hujusmodi locis inferendam esse censere ex annotatione ad Suidam vol. 1. p. 1058. colligimus. *Drachumam* producta syllaba prima dixit Plautus: quo argumento cavendum est ne quis abutatur ut Græcum vocabulum ancipitem literæ *α* mensuram habuisse contendat. Nam similiter Acheruntis nomen dipodiæ trochaicæ mensuram habet apud poetas veteres Latinos contra morem Græcorum, et quæ sunt alia hujusmodi. Ceterum cum *δαρχμὴ* comparari potest *φαργνύναι* ejusque derivata, velut *ναύφαρκτος,* quod veteres Attici pro *φραγνύναι* dixerunt.

692. *κοινωνῶν*] *κοινῶν ὄντων* Γ.

693. *τι* om. V.Γ.

694. *πρίων'*] *πρίων* B.C. *πρίονες* Γ. *πρίον'* R.V. Ald. servata scriptura antiqua ΠΡΙΟΝ, quam male interpretati sunt qui *πρίων* exararunt. Restitui *πρίωνε*, de quo vocabulo Photii testimonio constat p. 448, 19. Πριων: *ὀξυτόνως τὸ ἄρμενον· πρίων δὲ, ὡς παίων, ὁ τέμνων τῷ ἀρμένῳ τούτῳ. τὸ δὲ πληθυντικὸν πρίονες διὰ τοῦ ο Κρατῖνος.* Ex his apparet Cratinum *πρίονας* dixisse qui vulgo *πρίωνες* dicebantur: quod haud dubie metri caussa fecit.

ἀντενέδωκε Dobræus. Legebatur *ἀντανέδωκε.*

695. *κωλαγρέτην* R. Vulgo *κωλακρέτην.* Conf. v. 724.

696. *τὸν θῖνα ταράττεις*] I. e. penitus mihi animum turbas et cor profundum mihi moves. FLOR. CHR.

698. *τοίνυν* codices. *τοίνυν γ'* Ald.

699. *ἀεὶ* R.V.Γ. Vulgo *αἰεί.*

ὅπῃ Suidas in *ἀκαρὲς* et in *ἐγκεκύκλησαι.* Legebatur *ὅποι.*

701. *ἀκαρῆ*] *ἀκαρῆι* R. *ἀκαρές* Suidas.

καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι ἐνστάζουσιν etc. Scholia: *ἡ εἰκὼν ἀπὸ τῶν σφόδρα ἀσθενούντων.* In eadem re similiter Demosthenes in 3. Olynthiaca [p. 37.]: *ἴσως ἂν ἴσως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέλειόν τι καὶ μέγα κτήσαισθε ἀγαθὸν, καὶ τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε, ἃ τοῖς ἀσθενοῦσι παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις διδομένοις ἔοικε· καὶ γὰρ οὔτε ἰσχὺν ἐκεῖνα ἐντίθησιν, οὔτ' ἀποθνήσκειν ἐᾷ, καὶ ταῦτα ἃ νέμεσθε νῦν ὑμεῖς, οὔτε τοσαῦτά ἐστιν, ὥστε ὠφέλειαν ἔχειν τινὰ διαρκῆ· οὔτ' ἀπογνόντας ἄλλο τι πράττειν ἐᾷ.* BERG.

702. *ἔλαιον* V. scholiasta et Suidas. Legebatur *ἄλευρον.*

703. *τοῦθ' ὧν* Brunckius. Libri *τούτων.*

οὕνεκ' Brunckius. *εἵνεκ'* B.C.R.V.Γ.Δ. *ἕνεκ'* Ald.

ἐρῶ σοι B.R.V.Γ.Δ. *ἔῤῥωσο* Ald.

704. *τὸν τιθασευτήν*] Demosthenes paullo ante illa verba, quæ modo citabam: *οἵδ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθείρξαντες ὑμᾶς ὑπάγουσιν ἐπὶ ταῦτα, τιθασσεύουσι* [*τιθασεύουσι*], *χειροήθεις αὐτοῖς ποιοῦντες.* Loquitur uterque de rhetoribus et demagogis. BERG. *τὸν τιθασσευτὴν* R.V.Γ. Imperita est annotatio scholiastæ *τιθασευτήν* simplici *σ* metri caussa dictum esse. Cui fraudem fecit frequentissimus error librariorum, *τιθασσός* ejusque derivata duplici *σ* scribentium, quo Græci in hoc vocabulo non magis usi sunt quam in *μασσᾶσθαι,* quod ipsum quoque ubique inferre solent librarii.

οὗτός γ'] *οὕτως* Δ.

ἐπισίζῃ] *ἐπισίξῃ* V.

705. *ἐπιῤῥύξας*] *ἐπιρύξας* R. "Hesychius, *ἐπιῤῥύζειν κύνας*: "*ἐπαφιέναι καὶ παρορμᾶν.*" BRUNCK.

707. *πόλεις χίλιαι*] Numero millenario nihil aliud significari quam multitudinem recte monet scholiasta.

709. *δύο μυριάδες*] Eundem numerum civium Atheniensium refert etiam Demosthenes: *εἰσὶ δ' ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι.* quem locum adduxit scholiastes. At Ctesicles historicus majorem numerum annotasse dicitur apud Athenæum 6. p. 272. *Κτησικλῆς ἐν τρίτῃ Χρονικῶν τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατόν φησιν Ὀλυμπιάδι Ἀθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν, καὶ εὑρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας τεσσαράκοντα.* Aristophanes in Eccles. 1132. civium adhuc majorem numerum ponit, *πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων ὄντων τὸ πλῆθος.* Sed hic videtur advenas Athenas habitantes

cum Atheniensibus simul numerare. BERG. Vide quæ ad Eccles. dicemus. Probabilis est Dobræi correctio δύο μυριάδ' ἂν—.

ἐν πᾶσι λαγῴοις] Pro ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Conf. Acharn. 1026. BERG.

ἐν] ἂν B.Δ.

710. πυῷ] Scribebatur πύῳ contra regulam Herodiani, de qua vid. ad Pac. 1150. πυρῷ Suidas in πυρίνῳ.

πυριάτῃ B.R.V.Γ.Δ. et Suidas. Legebatur πυαρίτῃ. Galenus vol. 6. p. 384. ἄνευ δὲ πυτίας καὶ τὸ μετὰ τὴν ἀποκύησιν ἀμελχθὲν αὐτίκα πήγνυται πυρωθὲν ἐπὶ θερμῆς σποδιᾶς ὀλίγῳ χρόνῳ. καλεῖν δὲ ἐοίκασιν οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ τὸ οὕτως παγὲν γάλα πυριαστόν· οἱ δὲ παρ' ἡμῖν ἐν 'Ασίᾳ πυρίεφθον ὀνομάζουσιν αὐτό. πυριαστόν Charterii interpolatio est. Editiones veteres πυριάστην. Scribendum πυριάτην cum Porsono.

πυριάτῃ] Sic scriptum est in B, ut legebant H. Stephanus et Casaubonus, ille Thesauri vol. 3. p. 608. hic ad Athenæum p. 910. l. 58. Pollux 6, 54. πῦον, πυριάτη. Ad quem locum vide interpretes. πυαρίτη, a πύαρ deductum, si Græcum sit, hic tamen stare non possit, quia primam, ut πῦον vel πυὸς, unde originem ducit, producere omnino debet. Formam hanc agnoscit Eustathius ad Odyss. p. 1626, 3. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ λεγόμενος παρὰ τοῖς παλαιοῖς πυὸς ἀρσενικῶς καὶ τῇ προσῳδίᾳ, φασὶν, ὡς τυρὸς, ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸν ὀρόν. ἔστι δέ φασι πυὸς τὸ πρωτόρρυτον γάλα καὶ νοστιμώτατον κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ὅ τινες πύαρ φασίν. ἡ χρῆσις παρὰ 'Αριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ (1150.) ὅθεν φασι καὶ πυαρίτης, τὸ πύρεφθον, ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄγαν ἡδέων ἡ λέξις. Sed mendosam esse scripturam apud Eustathium credo et legendum πυριάτης, et mox πυρίεφθον. Vide Hesychii interpretes ad glossam πυριατόν. Latine *colostra*, quæ vox etiam in amatoriis blanditiis adhibetur. Plautus Pœn. 1, 2. 154. Meum mel, meum cor, mea colostra, meus molliculus caseus. BRUNCK.

711. τοῦ Bentleius. Libri et Suidas τοῦ 'ν.

712. ἐλαολόγοι V. et Suidas in h. v. Vulgo ἐλαιολόγοι.

713. ποθ'] πέπονθ' Suidas in νάρκη: ut scribendum videri possit, οἴμοι, τί πέπονθ'; ὥσπερ νάρκη κατὰ χειρός μου καταχεῖται.

714. καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν] Philocleo iste petebat

gladium supra v. 522. dicebatque se ei incubiturum, si in disputatione victus fuerit: καὶ ξίφος γέ μοι δότε· ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει. nunc autem, quum sentiat se victum esse, simulat se præ torpore gladium tenere non posse, et e manibus dimittit, quasi præ infirmitate se nec interficere possit, quod se facturum dixerat. Scholiastes tanquam simile quid huc trahit illud in Andromacha Euripidis v. 629. ubi Menelaus increpatur, quod visa Helena abjecisset gladium, quo eam interfecturus fuerat. Vide ad Lysistr. 155. BERG.

715. τὴν Εὔβοιαν διδόασιν] Verbis dant, id est promittunt Eubœam sorte inter ipsos distribuendam. Ut Æginam etiam distribuerunt. BERG.

716. σῖτον ὑφίστανται] De σιτοδοσίαις v. Boeckh. de œcon. civ. Athen. vol. 1. p. 97.

717. πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους] Vide annotationem ad scholia.

718. ξενίας φεύγων] Quasi non sis civis germanus, sed adscititius, nec adeo partem capere possis. BERG.

ἔλαβες] ἔλαβε R.Γ. ἔλαβεν Δ.

κατὰ χοίνικα κριθῶν] κριθῶν, quod post μεδίμνους poni debebat, alteri sententiæ parti adjunxit. Itaque commate post χοίνικα nihil opus est. κριθάς conjiciebat Dobræus.

719. οὕνεκ' Brunckius. Libri εἵνεκ'.

724. πλὴν] πλὴν τοῦ R.V.Γ.

κωλαγρέτου] κωλακρέτου (γ superscr.) R. Vulgo κωλακρέτου. Conf. v. 695.

κωλακρέτου γάλα πίνειν] Dicturus videbatur ἐθέλω παρέχειν, ὅ τι βούλει, σοί· καὶ ὀρνίθων γάλα· ut in Avib. 1672. ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα. Sed nunc παρ' ὑπόνοιαν dicit ἐθέλω παρέχειν, ὅ τι βούλει, σοί· πλὴν Κωλακρέτου γάλα. alludens tantum ad illud proverbium. Intelligit autem per Κωλακρέτου γάλα mercedem judiciariam, quam distribuebat ὁ Κωλακρέτης, quod est nomen magistratus, quæstoris. Dicit itaque se patri omnia concessurum, tantum, ut judicia frequentet, non permissurum. BERG.

725. ἦ που σοφὸς ἦν] Euripides in Andromach. 957. eandem sententiam cum comico nostro laudans: σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοὺς, λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα. BERG.

πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Proverbialis Phocylidis versus: μή τε δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. Euripides in

Heraclidis v. 180. τίς ἂν δίκην κρίνειεν ἢ γνοίη λόγον, πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ. ubi vide notam Barnesii. Ceterum laudant hanc sententiam hic judices sive Heliastæ, tanquam bene ipsis notam: nam in eorum juramento erat: ἀκροάσομαι τοῦ τε κατηγόρου καὶ τοῦ ἀπολογουμένου ὁμοίως ἀμφοῖν. ut est apud Demosthenem contra Timocratem. [p. 746.] Comicus infra v. 923. μὴ προκαταγίνωσκ', ὦ πάτερ, πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. BERG.

727. σκίπωνας C. et fortasse V. σκίμπωνας Ald. μ deletum in B. σκιπίωνας R. σκήπωνας Γ. et Suidas in σκήπων.

καταβάλλω] καταβάλω V.Γ.

730. ἀτενὴς γ' Ald. γ' om. codices.

ἀτεράμων] ἀτεράμμων R.

732. ⏓ ⏑́ ⏑ – – | ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ –

ὅστις R.V.Γ. Vulgo ὅστις δή.

733. σοὶ δὲ νῦν] νῦν δὲ νῦν C.

τις θεῶν B.R.V.Γ.Δ. τι θεῶν C. τις τῶν θεῶν Ald.

735. ἐστιν addidi ex V.

736. δὲ B.C.R.V.Γ.Δ. δ' αὖ Ald.

741. κοὐδὲν] καὶ οὐδὲν R.V.Γ.

743. πράγμαθ'] πράγματα libri, οἷς (vel οἷος) in versum proximum translato.

οἷς τότ' R.V.Γ. οἷς ποτ' Ald. οἷός τ' C.Δ.

744. Versus dochmiacus. ἔγνωκε] ἔγνωκεν R.V.

ἀρτίως ὅτι Ald. ὅτι om. C.Γ, minio subductum habet B.

746. ἃ om. V.

κελεύοντος R.V.Γ. παρακελεύοντος Ald.

747. δ' R.V.Γ. οὖν Ald.

τοῖσι σοῖς] τοῖς ἴσοις R.V.Γ. Vulgo τοῖς σοῖς.

748. σωφρονεῖ R.V.Γ. Vulgo φρονεῖ.

749. σοι R.V.Γ. Vulgo σοί γ'.

τί μοι βοᾷς] τι βοᾷς V. Recte fortasse.

751. κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν] Euripides Alcest. 866. κείνων ἔραμαι, κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν. Vult autem Philocleo esse in foro judiciario. BERG. Ex Euripidis Hippolyto priore seu Velato. Vide [schol. et] Valckenarium ad Hippol. v. 230. BRUNCK.

752. ἵν' ὁ κήρυξ (scrib. κῆρυξ) φησὶ, τίς ἀψήφι- | στος; ἀνιστάσθω] Notandum vocabulum ultra pedem quartum proten-

sum, quod aliquam ab formula, ut videtur, solemni τίς ἀψήφιστος; excusationem habet.

φησὶ] φησὶν R. φασὶ V.

756. μοι B.C.V.Γ.Δ. μου Ald. σοι R.

757. πάρες, ὦ σκιερά] Ex Euripidis Bellerophonte, cujus locum profert scholiasta, πάρες ὦ σκιερὰ φυλλὰς, ὑπερβῶ | κρηναῖα νάπη· τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς | αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίν' ἔχει | στάσιν Εἰνοδία.

758. ἐγὼ 'ν] ἐγὼ ἐν R.

761. σοι πίθωμαι Porsonus. σοι πείθομαι R.V.Γ. πείθομαί σοι Ald. Vitiosam personarum descriptionem (Βδ. λέγ'—. Φ. ποίον—. Βδ. τοῦ μὴ—. Φι. τοῦτο δὲ—), quæ est in Ald., correxit Berglerus.

763. Ἅιδης διακρινεῖ] Ex Euripidis Cressis.

765. ἐνθάδε et αὐτοῦ vulgo commate disparantur non recte: vide Dobræum ad Pluti v. 1188.

767. ταῦθ'] ταὔθ' Boissonadius.

769. ἐπιβολὴν] Mulctam. Vid. Ruhnken. ad Timæum p. 116.

770. γε B.Δ. Vulgo δέ.

771. ἢν ἐξέχῃ] Alludit ad illud puerorum dictum, ἔξεχ', ὦ φίλ' ἥλιε, quo usus est comicus noster in Insulis, λέξεις ἄρ' ὥσπερ τὰ παιδία· ἔξεχ', ὦ φίλ' ἥλιε. De quo vide Suidam hunc locum laudantem, et Pollucem 9, 123. et 124. BERG.

772. εἵλῃ] ἕλῃ V.

ὄρθρον] ὀρθὸν varia lectio scholiastæ.

ἡλιάσει πρὸς ἥλιον] Jocus ex ambigua significatione verbi ἡλιάζεσθαι, *apricari*, et *judicem esse in Heliæa.* Qui plura cupit H. Stephani Thesaurum adeat. Ad pleniorem eorum quæ sequuntur intelligentiam legendus Pollux 8, 123. BRUNCK.

773. νίφῃ] νείφῃ R.

776. γ' additum ex R.V.Γ.

781. τουτογὶ] τουτοὶ V.

786. Hunc versum om. Ald., habent B.R.V.Δ.

787. Λυσίστρατος] Vid. Acharn. 855.

788. σκωπτόλης] σκωπτόλις R.

789. διεκερματίζετ' V. et Pollux 9, 89. ex codicibus corrigendus. Legebatur διεκερμάτιζέ μ'. Suidas, διεκερμάτισε τὴν δραχμὴν ἐν τοῖς ἰχθύσιν—.

791. καγὼ 'νέκαψ'] Nam pecuniam in ore gestabant: vid. ad Eccles. 818.

792. ὀσφρόμενος] ὀσφραινόμενος R. Conf. ad Thesm. 494.

795. γοῦν] γὰρ Suidas in ἀλεκτρυόνα.

λέγων] Scribendum γελῶν cum Tyrwhitto.

796. καὶ R.V.Γ. Vulgo περ. δῆτα om. V.Γ.

798. ταῦθ'] Quæ ad judicium facere videntur exercendum. BERG. πάνθ' Reiskius. Non opus.

799. τὰ λόγι' ὡς περαίνεται] Euripides in Cyclope 892. αἶ αἶ παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται. Phœniss. 1697. νῦν χρησμὸς, ὦ παῖ, Λοξίου περαίνεται. Noster in Equit. 1046. aliter: ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ. Ceterum Philocleo hæc secum loquitur. BERG.

800. ἠκηκόη Brunckius. Libri ἠκηκόειν.

802. ἐνοικοδομήσοι] ἐνοικοδομήσει B.C.V.Δ. Ald. ἀνοικοδομήσει R. et Kusterus. ἀνοικοδομήσοι Dawesius.

804. Ἑκάτειον Brunckius, comparata Suidæ glossa Ἑκάτειον, quæ ad Lysistr. 68. est referenda. Vulgo Ἑκάταιον. ἑκαταῖον R. ἑκατεῖον varia lectio scholiastæ.

806. γ' om. V.Γ.

809. σοφόν γε τουτί] Eupolis apud Athenæum 1. p. 17. εἶεν. τίς εἶπεν, ἀμίδα, πάμπρωτος μεταξὺ πίνων; Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοὐξεύρημα καὶ σοφόν. BERG.

812. ῥοφεῖν] Ita coquebant lenticulam, ut sorberi posset: quod apparet etiam ex iambo isto apud Athenæum 4. p. 156. ῥοφεῖν φακῆν ἔσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα. BERG.

819. Λύκου] Vid. ad v. 389.

820. ἄναξ] ἄναξ R.V.Γ. ὦ 'ναξ Ald.

821. χαλεπὸς B.Δ. Vulgo χαλεπόν.

823. οὔκουν ἔχει] Bdelycleo dicebat Lycum heroem similem videri Cleonymo, quia uterque esset immanis staturæ, sed servus aliam causam similitudinis affert, nempe quia neuter habeat arma: Lycus, quia erat forensis heros, non Martius: Cleonymus, quia in præliis præ timiditate arma abjecerat. BERG.

825. κάθημαι 'γὼ V. Vulgo κάθημ' ἐγώ.

826. εἰσαγάγω] εἰσάγω R.

827. ἐν τῳκίᾳ] Scribebatur ἐν τῇ οἰκίᾳ. Nunc mihi articulus delendus videtur.

828. Hunc versum servo tribuit Tyrwhittus.

προσκαύσασα] Debuisset illa ancilla observare, quod Archestratus præcipit apud Athenæum 7. p. 310. *καὶ κίνει πυκνῶς μὴ προσκαυθέντα λάθῃ σε.* Thratta autem ancilla nomen habuit a patria. Occurrit aliquoties id nomen apud comicum nostrum. BERG.

831. *πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν*] In Thesm. 638. *σὺ δ' εἰπέ μοι ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο;* Ceterum Philocleo ex nimia veneratione fori et judiciorum loquitur de illis rebus quasi sacrificiis aut mysteriis. BERG. Vid. Lobeck. Aglaoph. p. 54.

ἐφαίνετο R.V.Γ. Vulgo *κατεφαίνετο.*

833. *γε*] *τε* R.V.

836. *τί δ' ἔστιν ἐτεόν; οὐ γὰρ—;*] Soph. Ajac. 1318. Ὀδ. *τί δ' ἔστιν, ἄνδρες;*—Ἀγ. *οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους;*

ὁ Λάβης] Scholia: *τῶν ἔσωθέν τις οὗτος· τῷ δὲ κυνὶ ὄνομα Λάβης, ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν θηρία. τυρὸν δὲ ἥρπασεν οὗτος. ἀξιοῦσι δέ τινες ὡς παρὰ γράμμα κωμῳδεῖσθαι Λάχητα.* id etiam comicus ipse innuere videtur supra v. 240. *ὡς ἔσται Λάχητι νυνί. σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.* BERG. Conf. v. 895.

837. *ἐς*] *εἰς* libri.

ἁρπάσας] Brunckius *ἐξαρπάσας* corrigebat, ne *ἰπνός* producta syllaba prima diceretur. Scribendum *ἀναρπάσας* cum Dobræo.

838. *Σικελικὴν* B.Γ.Δ. *σικελὴν* R.V. Ald. et Suidas in *τροφαλίς.* "Infra 897. in impressis etiam bene legitur *τὸν Σικελικόν.* Siculi autem ideo casei mentio fit, quia Laches hic innuitur, qui Præfectus classis in Siciliam missus fuerat Olymp. 88, 2." BRUNCK.

844. *χοιροκομεῖον Ἑστίας*] Cavea pro alendis porcellis. Hæc jam erit instar cancellorum judicii. BERG. Vide ad Lys. 1073. BRUNCK. Servo et hæc et proxima illa *οὐκ, ἀλλ'— τινά* tribuit Ald. Tacite correctum in editione Brunckiana.

847. *τιμᾶν βλέπω*] Acharn. 375. *οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν.* BERG.

848. *σανίδες* sunt tabellæ, in quibus, postquam ex urnis calculos effuderant, eosque numerarant, si damnatorii plures essent, judices longam illam lineam ducebant, de qua supra v. 106. quamque judex noster ungue ducere solebat. At alii illam *stylo, ἐγκεντρίδι,* ducebant, ut docet Pollux, cujus locum

protuli in nota ad v. 167. Simile quid post *σανίδας* inferri debuisse videtur. Quam bene autem scholiastes vocem *γραφὰς* exponat *stylum*, alii dixerint: *γραφὰς δὲ νῦν, ἀντὶ τοῦ τὸ γραφεῖον, ἐν ᾧ ἔγραφον.* Nusquam, quod sciam, nomen *γραφὴ* ea significatione occurrit. BRUNCK. Photius p. 500, 15. *σανίδα: τὰ λεύκωμα ὅπου αἱ δίκαι λέγονται. σανίς: καὶ ἐν ᾗ τοὺς κακούργους ἔδουν, καὶ ἐν ᾗ τὰς δίκας ἐνεχάραττον. τὸ μὲν ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, τὸ δὲ ἐν Σφηξὶ δεδήλωται.* Apparet ex his Brunckium ab scholiasta deceptum male hæc esse interpretatum. *σανίδες* sunt *λευκώματα,* tabulæ gypsatæ, quibus caussæ coram judicibus agendæ inscribi et promulgari solebant, *γραφαί* autem libelli accusatorii.

849. *διατρίψεις*] Scribendum *διατρίβεις* cum R.Γ.

851. *ἰδοὺ κάλει νυν*, omissis, quibus etiam R.V. carent, personarum notis editiones ante Brunckium.

852. *ἐς κόρακας*] *ἢ 'σκόρακας* Γ. *ἢ σκόρακας* V. *εἰς κόρακας* R. Conf. ad v. 982.

854. *καδίσκους—ἀρυστίχους*] *καδίκους—ἀρυστίκους* R.

857. *δεόμεθα* C.R.V.Γ. *δεόμεσθα* Ald.

κλεψύδρας] Quis clepsydræ usum ignorat in foro Attico. Vide Maussacum ad Harpocr. in *διαμεμετρημένη ἡμέρα,* et Valesium ad notas p. 108. BRUNCK.

858. *ἡδί,* nempe *ἡ ἀμὶς, matula,* quam ei filius adtulerat, supra 807. Scholiastes: *μήποτε τὸ αἰδοῖον αὐτῷ δείκνυσιν ὁ πρεσβύτης, ὅτι οὐρεῖ ὡς ἡ κλεψύδρα.* Longius hoc petitum videtur. BRUNCK.

861. *λιβανωτὸν*] In Ranis 895. *ἴθι νυν, λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω, ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων.* BERG.

865. *λέξομεν*] *ἕξομεν* V.

867. *ξυνέβητον*] *ξυνεβήτην* Elmsleius ad Acharn. 733.

873. *παυσαμένοις* R.V. *παυσομένοις* Γ. Vulgo *ὡς παυσαμένοισι τῶν.* Versus dochmiacus.

πλάνων] *πλανῶν* R. *πλάνου* Γ.

875. *γεῖτον ἀγυιεῦ*] Cognomen Apollinis est *'Αγυιεύς.* Euripides in Phœniss. 634. *καὶ σὺ Φοῖβ' ἄναξ 'Αγυιεῦ, καὶ μέλαθρα χαίρετε.* Dicitur autem sic ab *ἀγυιά, via urbana.* Macrobius Saturnal. 1, 9. idem Apollo apud illos et *'Αγυιεὺς* nuncupatur, quasi viis præpositus urbanis: illi enim vias, quæ intra pomœria sunt, *ἀγυιὰς* appellant. BERG. Plautus Bacch. 2, 1. 3.

Saluto te, vicine Apollo, qui ædibus | Propinquus nostris accolis, veneroque te. BRUNCK. Vid. Sluiteri Lect. Andocid. p. 48.

προθύρου] *προυπύλου* (sic) V.

προπύλαιε Scaliger ad Virgilii Culicem p. 8. *πρὸς πύλας* Ald. *προσθπύλας* (sic) R. *προπύλου* V.

877. *αὐτοῦ*] *αὐτὸ* R.

τοῦτο Elmsleius ad Euripidis Med. p. 222. Vulgo *τουτί*.

878. *σιραίου*] Scholia: *μὴ σίραιον, ἀλλὰ μέλι παραμίξας. σίραιον δὲ τὸ ἑψημένον γλεῦκος, βραχὺ δ' ἔχον παράπικρον ὅτε καθεψηθῇ.* Verti debuit *pro sapa*. Diversum est enim quod Latini *defrutum* appellabant. Plinius H. N. 14, 9. p. 719. Siræum, quod alii hepsema, nostri *sapam* appellant, ingenii, non naturæ opus est, musto usque ad tertiam partem mensuræ decocto: quod ubi factum ad dimidiam est, *defrutum* vocamus. BRUNCK.

μέλιτος—παραμίξας] Eadem fere sententia verbis magis propriis in Pace 996. *μῖξον δ' ἡμᾶς—φιλίας χυλῷ, καὶ ξυγγνώμῃ τινι πρᾳότερᾳ τὸν νοῦν κέρασον.* BERG.

μικρὸν R.V. et Suidas in *σίραιον*. Vulgo *σμικρόν*.

880. *τοὺς φεύγοντάς τ'*] *καὶ τοὺς φεύγοντας* R.Γ.

885. *ξυνευχόμεσθα* R.V.Δ. Vulgo *ξυνευχόμεθα*. Lacuna sic explenda videtur *ξυνευχόμεσθα ταῦτά* (vel *ταὐτά*) *σοι κἀπᾴδομεν*.

886. *νέαισιν* V. Vulgo *ἐν νέαισιν*.

ἕνεκα] *εἵνεκα* R.V.Γ. *εἵνεκά γε* Δ. *ἕνεκά γε* Ald.

887. *ἐξ οὗ* R.Γ. Vulgo *ἐξότου*.

888. *ᾐσθόμεσθα* B.R.Δ. Vulgo *ᾐσθόμεθα*. *ἡδόμεσθα* V.

890. *τῶν γε νεωτέρων*] *τῶν γενναιοτέρων* R.V.Γ. Utramque scripturam cognitam habuit scholiasta. Vulgo *τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων*.

891. *θύρασιν* R. Vulgo *θύραισιν*.

892. *ἐσφρήσομεν* R.V.Γ. Vulgo *εἰσφρήσομεν*.

893. *ἆρ'*] *ἄρα* R.V.Γ.

894. ΒΔΕΛ.] *θε.* R. Ald. Xanthiæ tacite tribuit Brunckius. Bdelycleonis esse intellexit Elmsleius. Agit autem Bdelycleo thesmothetæ partes.

ἐγράψατο Bentleius. Libri *ἧς ἐγράψατο*, nisi quod *ἧς γράψατο* B.Δ.

895. *κύων Κυδαθηναιεὺς*] Hoc nomine Cleonem notari (quem

ex pago illo oriundum fuisse constat ex Demosthene p. 1016, 3.), animadvertit scholiasta is, qui annotationem ad v. 970. (964. Kust.) scripsit. Cum cane se ipse comparat Cleo in Equit. 1023. ubi oraculum interpretatur, *ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ* (pro populo) *γὰρ ἀπύω*.

Λάβητ' Αἰξωνέα] Lachetem intelligi vidit scholiasta: de quo dictum ad v. 836. Eum Æxonensem fuisse ex Platonis Lachete p. 167 c. ostendit Mitchellus. Lachetis autem caussam hodie agi dixerat chorus judicum v. 240.

897. *τὸν Σικελικὸν*] Caseus e Sicilia erat in pretio. Antiphanes apud Athenæum 1. p. 27. *τυρὸς Σικελὸς, μύρον ἐξ Ἀθηνῶν, ἐγχέλεις Βοιώτιαι.* Sed non tantum propterea meminit Aristophanes Siculi casei; verum etiam quia Laches, qui hic sub Labetis canis nomine latet, in rebus a se circa Siciliam gestis fraude aliqua fuit usus, ut quosdam sentire ait Scholiastes. BERG.

900. *καὶ* om. V.

κλέπτον] *κλεπτὸν* R.

κλέπτον βλέπει] Scholia: *ἀντὶ τοῦ κλεπτικόν.* Sæpe ita loquuntur, quia ex vultu fere ingenium, mores atque affectus hominum cognoscuntur. Sic v. g. *γλίσχρον βλέπειν.* Euphron comicus apud Athenæum 9. p. 377. *καὶ γὰρ αὐτὸς οὑτοσὶ προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.* BERG.

902. Hic versus continuabatur Philocleoni. Bdelycleonis esse vidit Elmsleius.

ποῦ μοὐ] *ποῦ δ' οὐ* Δ, et sic, ni fallor, B.C.R.Γ, vel *ποῦ δ' οὐ*, quod est in V. *ποῦ δ' ὁὐ* Ald. *ποῦ δ' ὁ* Kusterus et Brunckius tacite. Restitui *ποῦ μοὐ*, id est *ποῦ μοι ὁ*. Eadem crasis obliterata in libris plerisque Eq. 1237. Perinepta est annotatio scholiastæ, qui ipse quoque *ποῦ δ' οὐ* legit. Frequens autem illud *ποῦ μοι* est, velut Pac. 1295. *ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον;*

903. Totum versum Bdelycleoni tribuit R. Bdelycleoni solum *πάρεστιν*, proxima autem *ἕτερος—χύτρας* Philocleoni tribuenda esse vidit Dobræus. *οὗτος* bis ponit R.

904. *γ'* om. Γ.

διαλείχειν τὰς χύτρας] In Equit. 1034. in oraculo de Cleone, *νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.*

905. Bdelycleoni hunc versum recte tribuunt Tyrwhittus et

Elmsleius. In libris præfixum κη. (i. e. κῆρυξ). Brunckius Sosiæ tribuit tacite. σίγα, κάθιζε, ad patrem conversus dicit Bdelycleo; tum servum accusatoris partes agere jubet.

907. ΞΑΝΘ. Brunckius tacite. θε. (i. e. θεράπων) libri.

ἦν] ἦν^ς (i. e. ἦν et ἦς) B.

909. τὸ ῥυππαπαῖ] Id est τὸ ναυτικὸν, ut interpretatur scholiasta. Nam ῥυππαπαῖ est κέλευσμα ναυτικόν. Vulgo τὸ ῥυππαπαί. τὸ ῥυπαπαί V.Δ.

910. ἐς R.V.Γ. Vulgo εἰς.

911. κατεσικέλιζε] Verbum ex occasione natum, quia de caseo Siculo loquitur. BERG.

914. Verba ὁ βδελυρὸς οὗτος in aliis codicibus ad Philocleonis orationem referri annotat scholiasta. Ergo scholiasta in suo libro servo tributa invenit. Quo spectat ejus annotatio, τὸ ἑξῆς, κατεσικέλιζεν ὁ βδελυρός.

ΞΑΝΘΙΑΣ additum ex Brunckii conjectura.

915. Huic versui alterius personæ nota præfixa in R.

917. Ita personas distinxit Brunckius tacite. In Ald. totus versus unius est personæ θε. cujus loco in R. præfixum ὁ κῦ.

κοινῷ] κυνῶι R.

γέ μοι R. Vulgo γ' ἐμοί.

918. ἀνὴρ] Libri ἀνήρ.

921. γὰρ om. R.

922. ΞΑΝΘΙΑΣ Brunckius. θε. Ald. οἰκ^ε R.

μή νυν] Vulgo μὴ νῦν.

924. τὴν θυείαν] Ita παρ' ὑπόνοιαν pro τὴν Σικελίαν, ut notat scholiasta. BERG.

925. τὸ σκῖρον Δ.B.C.R.V. τὸ σκίρον Γ. τὸ σκῖῤῥον Ald. τὸ σκίῤῥον Kust. τὸν σκίρρον Suidas in σκίρρον.

τὸ σκίρρον, τὸ ῥυπῶδες τὸ ἐπὶ τῷ τυρῷ. τὸ σκληρόν. In binis codd. scriptum τὸ σκῖρον. At Suidas legebat τὸν σκίρρον, quod verum esse puto. Idem paulo post: σκίρρος, ὁ γύψος. Idem nomen ὁ σκίρρος et *crustam casei*, et *gypsum* notat; qua ex ambiguitate petitus lusus in seq. versu. Vide Hesychii interpretes ad glossam σκιρεῖται. Faceta est accusatio, cujus acumen in eo consistit, quod crimina cani objecta fere omnia in Lachetem cadunt, quem respicit comicus, ut supra observatum fuit. BRUNCK.

927. ΞΑΝΘΙΑΣ Brunckii editio. κυ. Ald. Personæ notam om. R.

τοῦτον] τοῦτο μὴ R.

928. μία λόχμη κλέπτα δύο] λόχμην, saltum, dixit pro domo, alludens ad vetus proverbium, quod scholiasta memorat, μία λόχμη οὐ τρέφει δύο ἐριθάκους. FLOR. CHR.

δύο C. δύω R.V. Ald.

929. κεκλάγγω B.C.R.Γ. διακεκλάγγω V. κεκλάγκω Ald. κεκλάγξω Suidas in h. v. κεκλάγχω Brunckius.

διὰ κενῆς] Vulgo διακενῆς.

932. κατηγόρησε V. Vulgo κατηγόρευσε: quod revocandum.

934. ὦ 'λεκτρυόν R. Vulgo ὦ 'λεκτρυών. "Aderat autem "gallus. Vide v. 815." BERG.

936—940. Bdelycleoni recte tribuit R. (Conf. ad v. 894.) θε. Ald. Sosiæ tribuit Brunckius.

937. τρυβλίον Brunckius. τρύβλιον R. Ald. τριβλίον Δ.

938. τυρόκνηστιν] τυροκνῆστιν R.

940. Ante οὐδέπω in B. est lineola, mutatæ personæ index: in C. Philocleonis nomen præfixum.

941. ΦΙΛ.] Accessit ex B.R.V.

χεσεῖσθαι] Præ timore. BERG.

942. αὖ R.Γ. Vulgo ἄν.

944. Philocleoni, 945. Bdelycleoni, 946—948. Philocleoni, 949—952. Bdelycleoni tribuebantur. Correxit Brunckius.

947. Θουκυδίδης] Melesiæ filius. Vid. schol.

950. διαβεβλημένου B.R.V.Γ.Δ. διαβεβλημένους Ald.

951. ὑπεραποκρίνεσθαι] ὕπερ ἀποκρίνεσθαι Γ.

955. προβατίοις] Athenienses cogitat, ut v. 32.

959. ξύγγνωθι Brunckius tacite. σύγγνωθι R.V. Ald.

κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται] Subaudi: ἀλλὰ κλέπτειν. Sic infra 983. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι· ubi subauditur: ἀλλὰ καταδικάζειν. Sic in Avibus 1431. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. ubi subauditur: ἀλλὰ συκοφαντεῖν. BERG.

962. Bdelycleoni tribuit Brunckius. κυ̊ R. θε. Ald.

δαιμόνιέ μου R.V.Γ. Vulgo δαιμόνι' ἐμοῦ.

966. φησὶ] Βδε. præfixum in Ald. delevit Brunckius.

967. Deleatur τοὺς, quod ex R.V.Γ. est illatum.

ταλαιπωρουμένους] Id est ταλαιπωρουμένους τοὺς φεύγοντας.

Demosthenes p. 761. οὐδ' ἐκεῖνο ἂν ἔχοις εἰπεῖν ὡς ἐλεήσας δεινὰ πάσχοντας ἀνθρώπους εἷλου διὰ ταῦτα βοηθεῖν αὐτοῖς.

970. φι praefixum in R.

ὁ δ' ἕτερος] His Cleonem innuit Lachetis accusatorem. οἰκουρὸς est in libris omnibus: mendosum tamen esse censeo. Scribendum, solita Atticis scriptoribus constructione: ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρεῖν μόνον. Harpocratio, quem descripsit Suidas: Οἷος εἶ, καὶ οἷός τε εἶ. τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε, σημαίνει τὸ βούλει, καὶ προῄρησαι· τὸ δὲ σὺν τῷ τε, τὸ δύνασαι. ἀμφοτέροις ἐχρήσατο Λυσίας. Exemplum e Lysia profert Suidas: ἐβιάζετό τε γὰρ, καὶ οἷος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν. BRUNCK.

μόνον] μόνος V.

973. τί] τί το R.V. αἰβοῖ R. extra versum habet.

974. περιβαίνει] περιμένει R.

975. Numero plurali utitur. οἰκτείρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ, καὶ μὴ διαφθείρητε, tanquam in consessu judicum. Monuit glossator codicis Victoriani.

976. ποῦ τὰ παιδία;] Supra 565. κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει·—τὰ δὲ συγκύπτονθ' ἅμα βληχᾶται. BERG.

977. πονηρὰ] Vulgo πόνηρα.

κνυζούμενα] κνυζόμενα Ald. κνυζώμενα Stephanus in Thesauro vol. 2. p. 283.

979. ΦΙΛ.] ὁ γέρων ἢ ὁ αὐτός R.

κατάβα quater Δ. et Brunckius tacite: ter R. Ald.

ΒΔ.] ὁ παῖς R.

982. ἐς κόρακας] ἢ 'σ κόρακας Γ. ἠσκόρακας R.V. Similiter v. 852.

τὸ ῥοφεῖν C.R.Γ. τὸρροφεῖν V. γε τὸ ῥοφεῖν Ald.

983. ἀπεδάκρυσα] Lacrymas sibi ortas esse non ex misericordia dicit, sed ex sorbitione fervidae lentis. BERG.

984. οὐδέν ποτ' R. οὐδέν ποτέ γ' B.C.Γ.Δ. οὐδέποτέ γ' Ald.

ἐμπλήμενος R.V. ἐμπληγμένος Γ. πεπλησμένος Ald. ἐμπεπλησμένος C.

987. ἐπὶ τὸν ὕστερον] Subaudi κάδον, ut mox etiam in πρότερος. Prior cadus in judiciis erat condemnationis, posterior absolutionis. BERG. Harpocratio, καδίσκος:—ἀγγεῖόν τι εἰς ὃ ἐψηφοφόρουν οἱ δικασταὶ οὕτως ἔλεγον. Φρύνιχος Μούσαις, "ἰδοὺ,

" δέχου τὴν ψῆφον. ὁ καδίσκος δέ σοι | ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' " ἀπολλὺς ὁδί."

989. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι] Conf. v. 959.

990. τῃδὶ R.V. Vulgo τηνδί.

993. φέρ' ἐξεράσω] Eandem rem aliis verbis Æschylus in Eumenid. 745. ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τεύχεων πάλος. Verbo ἐξερᾶσαι utitur comicus in Acharn. 340. τοὺς ἐξεράσατε νῦν μοι λίθους χάμαζε πρῶτον. BERG.

ἄρ' R.V. Vulgo γάρ.

994. δείξειν ἔοικεν] Plena oratio: τὸ ἔργον αὐτὸ δείξειν ἔοικεν. ut in Lysistr. 377. τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει. Sæpe omittitur vox ἔργον, sæpe etiam αὐτὸ, sæpe utraque vox; ut in Ran. 1286. πάνυ γε μέλη θαυμαστά. δείξει δὴ τάχα. dicunt et δηλώσει, et σημανεῖ. BERG. ἔοικας R.

ἐκπέφευγας] Plenius Æschylus Eumen. 755. ἀνὴρ ὅγ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην. BERG.

995. ποῦ 'σθ' ὕδωρ;] Animi deliquium patitur senex, quia præter morem suum absolvit reum. Petit autem aquam ut ille in Ran. 479. spongiam sine dubio aqua repletam: ἀλλ' ὡρακιῶ· ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγίαν. BERG. Verba οἴμοι ποῦ 'σθ' ὕδωρ; Bdelycleoni recte tribuit Scaliger.

996. ἔπαιρε σαυτόν] Euripides in Andromacha 1072. ἆ ἆ. τί δράσεις, ὦ γεραιὲ, μὴ πέσῃς. ἔπαιρε σαυτόν. deinde ibi senex: οὐδὲν εἴμ', ἀπωλόμαν. BERG.

ἔπαιρε V. Vulgo ἔπαιρ' ἔπαιρε.

εἰπὲ νῦν ἐκεῖνό μοι R.V.Γ. εἰπὲ 'κεῖνό μοι Δ.Ald. εἴπ' ἐκεῖνό μοι cum codice Vaticano Kust. et Brunckius.

997. ἀπέφυγε] πέφευγε R.

1002. κοὐ] καὶ B.Δ.

1004. θρέψω καλῶς] Idem iste Bdelycleo dicebat supra 744. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν, παρέχων ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα. et ipse senex fatebatur superius 340. ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ', ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι. BERG.

πανταχοῖ] Vulgo πανταχοῦ. Vide not. ad Lys. 1230. BRUNCK.

1005. ἐς] εἰς libri.

1008. νῦν R.V.Γ. νυν γ' Ald. νῦν γ' Kust.

1010. δὲ τέως R.V. δὲ ταχέως Γ. δέ γε ταχέως Ald.

μυριάδες ἀναρίθμητοι] Plato Theæt. p. 175 a. λογίζεσθαι ὅτι

πάππων καὶ προγόνων μυριάδες ἑκάστῳ γεγόνασιν ἀναρίθμητοι. Leg. 7. p. 804 e. οἶδα ὅτι μυριάδες ἀναρίθμητοι γυναικῶν εἰσι τῶν περὶ τὸν Πόντον. Antipater in Anthol. Palat. 7, 713. αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν ἀοιδῶν | μυριάδες λήθῃ, ξεῖνε, μαραινόμεθα. Athenæus 6. p. 253 f. ἀνηρίθμους μυριάδας.

1011. νῦν μὲν] μὲν recte delet G. Burgesius in diario classico Londin. fasc. 31. p. 37.

1012. εὐλαβεῖσθε] Fortasse ἐξευλαβεῖσθε scribendum. Metra autem sic sunt constituenda, ut in libris factum est, ἀναρίθμητοι. νῦν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι | μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ' ἐξευλαβεῖσθε.

1013. μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ'] Quod Nubium fabulæ acciderat. Vid. v. 1044.

1015. πρόσχετε Β.Δ. Vulgo προσέχετε.

1017. πρότερος non ad εὖ πεποιηκὼς, sed ad ἀδικεῖσθαι referendum.

1018. τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς] Respicit tres primas fabulas, Dætalenses Babylonios Acharnenses, quas Philonidi et Callistrato suis ipsorum nominibus docendas tradiderat. Scriptor vitæ Aristophanis p. XIII. ed. Kust. εὐλαβὴς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχὴν, ἄλλως δὲ εὐφυὴς, τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα· διὸ καὶ ἔσκωπτον αὐτὸν Ἀριστώνυμός τε καὶ Ἀμειψίας, τετράδι λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὡς ἄλλοις πονοῦντα. Eadem tradit scholiasta Platonis Clarkianus p. 331. ed. Bekk. Ἀριστώνυμος δ' ἐν Ἡλίῳ ῥιγοῦντι καὶ Σαννυρίων ἐν Γέλωτι τετράδι φασὶν αὐτὸν γενέσθαι, διότι τὸν βίον κατέτριψεν ἑτέροις πονῶν· οἱ γὰρ τετράδι γεννώμενοι πονοῦντες ἄλλοις καρποῦσθαι παρέχουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ἡμερῶν ἱστορεῖ.

1019. Εὐρυκλέους] Notissimus illa ætate ἐγγαστρίμυθος: de quo vid. schol. Plato Sophist. p. 252 c. ἀλλὰ, τὸ λεγόμενον, οἴκοθεν τὸν πολέμιον καὶ ἐναντιωσόμενον ἔχοντες ἐντὸς ὑποφθεγγόμενον ὥσπερ τὸν ἄτοπον Εὐρυκλέα περιφέροντες ἀεὶ πορεύονται.

1021. φανερῶς] Quum Equites fabulam ipse doceret: cujus vide parabasin v. 513.

1022. Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας] Aristides Quintil. de musica p. 88. μετάγωμεν δὴ τὸν λόγον, ὥσπερ ὁ φαιδρότατος τῶν

κωμικῶν φησι, Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχοῦντες, μετάγωμεν εἰς τὰ περὶ λέξεως.

1024. ἐκτελέσαι cum participio ἐπαρθεὶς construxit, quæ usitata verbi διατελεῖν constructio est.

1025. οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν] Vulgo legitur περιϊῶν [quod Bentl. in παριῶν mutari volebat], metro repugnante, nec valde bona sententia. Quid enim addit participium illud præcedenti verbo? Quid differunt περιϊέναι περικωμάζων, et περικωμάζειν περιϊών? Inepta ταυτολογία est. Certissimam emendationem ipse suppeditavit comicus in parabasi Pacis, v. 762. καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαίστρας περινοστῶν | παῖδας ἐπείρων· ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν. BRUNCK.

1026. ἔσπευδε] Scribendum ἔσπευσε cum R.V.Γ.

1027. φησι πιθέσθαι B.C.Γ.Δ. φησιν πείθεσθαι R.V. Ald.

1029. γ' addidit Kusterus.

ἀνθρώποις] In parabasi Pacis 751. οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν. BERG. Sequentia quoque de Cleone verba leviter mutata repetit in parabasi illa.

φησ' ἐπιθέσθαι] φησὶ πιθέσθαι R.

1030. τοῖσι] τοῖς R.V.Γ.

1031. ξυστὰς] Tanquam ad depugnandum cum eo conferens pedem. Æschylus S. c. Th. 678. τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι αὐτός. BERG.

καρχαρόδοντι] Cleonem ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα vocat ex oraculo in Equit. 1017. et Κέρβερον ib. 1030. et Pac. 313.

1032. Κύννης] Meretrix fuit quædam dicta Κύννα, ut notat scholiastes, adducens comici locum ex Equit. 765. μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβάκχαν. ubi vide notam. Dixit autem Κύννης pro κυνὸς propter similitudinem vocum. Homerus Iliad. α, 225. οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο. BERG.

1033. κεφαλαὶ] γλῶτται Bentleius hic et Pac. v. 756. Frustra.

οἰμωξομένων C.R.V. (Et sic in Pace v. 756.) οἰμωζομένων Ald.

1034. φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας] Eundem Cleonem Cyclobori torrentis vocem habere dicit in Equit. 136. ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης παφλαγὼν, ἅρπαξ, κεκρακτὴς, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων. BERG.

1035. φώκης δ' ὀσμὴν] De fœtore phocarum citat scholiasta Homerum Odyss. δ, 442. item v. 406. BERG.

Λαμίας] Lamia erat dea cujus mentione pueros terrefaciebant. Notus est Lucilii versus: *terriculas Lamias, Fauni quas Pompiliique instituere.* Alias Μορμὼ dicebatur, ut patet ex scholiaste ad Equit. 690. ubi etiam de Cleone: Μορμὼ τοῦ θράσους. scholion: Λαμίαν, τὸ μορμολύκειον, ἣν λέγουσι Λαμίαν. Ceterum absurde dicit hanc Lamiam habere testiculos. Sed id facit, ut majus monstrum videatur Cleo. BERG. δ' post Λαμίας om. R. nec legitur in Pace v. 758. Itaque deleatur.

1036. καταδωροδοκῆσαι] *Dona accepisse.* Cum monstro illo congredi quam metuentem illud dona oblata accipere se maluisse dicit. Similiter isiciarius in Equit. 472. minas Cleonis aspernatus, καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύριον, inquit, οὔτε χρυσίον | διδοὺς ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους, | ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω. καταδωροδοκήσειν Γ.

1037. ὑμῶν Δ. ἡμῶν R. Ald.

μετ' αὐτοῦ] Scribendum μετ' αὐτὸν (post Cleonem) cum Bentleio. Quod probabilius videtur quam μετ' αὐτό.

1038. τοῖς ἠπιάλοις—καὶ τοῖς πυρετοῖσιν, οἳ τοὺς πατέρας τ' ἦγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον] Hesychius, ἠπίαλος: ῥῖγος πρὸ πυρετοῦ. ἐκαλοῦντο δὲ οὕτω καὶ οἱ ψυχροί. Aristophanes non modo τοὺς ἠπιάλους, verum etiam τοὺς πυρετοὺς ponit de hominibus, qui, sicut febres corpus, ita civitatem *frigore* quasi *feriunt* et enervant. Manifesto autem respicit Sophronis dictum apud Demetrium Phaler. 156. φύσει γὰρ χάριεν πρᾶγμά ἐστιν ἡ παροιμία, ὡς ὁ Σώφρων μὲν, Ἐπιάλης, ἔφη, ὁ τὸν πατέρα πνίγων. cui simillimum, nisi forte idem illud ejusdem Sophronis apud Eustathium p. 561. Ἡρακλῆς ἠπιάλητα πνίγων. Lamprus musicus ἀηδόνων ἠπίαλος dicitur a Phrynicho apud Athen. 2. p. 44 d. HUSCHK. de Annio Cimbro p. 31. Ad incubum dæmonem, qui ἠπιάλης dicitur, respici putavit Eratosthenes, ab scholiasta memoratus. De quo Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 42. ἠπιάλης: ὁ ἐπιπίπτων καὶ ἐφέρπων τοῖς κοιμωμένοις δαίμων. τὸ δὲ διὰ τοῦ ο ἕτερόν τι σημαίνει τὸ καλούμενον ῥιγοπύρετον.

πέρυσιν] In Nubium fabula.

1039. τοὺς πατέρας τ' ἦγχον] Respicit ad ἠπίαλοι: nam incubus videtur homines strangulare; simul ad fabulam Nubes, in qua introducit discipulum Socratis, qui patrem suum ver-

berat et præfocat, ut in illis etiam est, quas nunc habemus, v. 1376. ubi pater dicit de filio: κἄπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει κἄπνιγεν, ut scholiastes monet. BERG.

1040. ὑμῶν] ἡμῶν Ald.

1041. ἀντωμοσίας—προσκλήσεις—μαρτυρίας] Sunt voces forenses. Vult autem dicere illos orationes in usum litigantium conscripsisse et rhetoricam docuisse, ut etiam in Nubib. 98. οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἤν τις διδῷ, λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα. BERG.

συνεκόλλων] Nub. 445. ψευδῶν συγκολλητής. BERG.

1043. τοιόνδ'] τοιοῦτον δ' V.

καθαρτὴν] καθάρτην Ald.

1044. σπείραντ' R. σπαίροντ' V. σπαίροντες Γ. σπέροντ' Δ. Ald. σπείροντ' Kusteri Brunckiique editiones.

1046. πολλοῖς codices et Aristides vol. 2. p. 387. πολλοῖσιν Ald.

ὄμνυσι τὸν Διόνυσον] Comicus poeta dicit se jurare per Bacchum, quia huic erant sacri ludi scenici. Sic in Nub. 519. νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με. Ubi de eadem re, de qua hic, jurat. BERG.

1047. μὴ πώποτ' ἀμείνον'] De eadem comœdia in Nubibus posterioribus, quas habemus, v. 522. ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν. BERG.

1050. εἰ παρελαύνων] Legebatur εἴπερ ἐλαύνων. Correctum ex scholiasta.

τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν] Metaphora ab illis, qui curribus certant, quibus quandoque currus franguntur. BERG.

1053. καινόν codices. κοινόν Ald. Nub. 547. ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας ἐσφέρων σοφίζομαι.

1056. δ'] Scribendum τ' cum R.V.

ἐς Γ. Vulgo εἰς.

1060. ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι] Imitatur proverbium πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι, quo utitur in Pluto v. 1002. 1075.

1061. μάχαις R.V.Γ. Vulgo μάχαισιν.

1062. κατ'] ταῦτ' R.

αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἀνδρικώτατοι Bentleius: quod non debebat recipi. Legebatur αὐτὸ δὴ (δὴ om. R.V.Γ.) τοῦτο μόνον ἄνδρες μαχιμώτατοι. Nihil præter καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, et fortasse

ne hoc quidem, scriptum ab Aristophane, cetera a grammatico lacunæ explendæ caussa addita videntur.

1063. *πρίν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα*] Scholiastes dicit esse parodiam ex Timocreonte Rhodio. BERG.

1064. *οἴχεται* V. Vulgo *οἴχεταί γε*.

κύκνου τε (*κύκνοιό τε* Bothius) *πολιώτεραι* (*πολιώτερα* R.Γ) *δὴ*] Hæc quoque interpolata esse patet. Inutilem particulam *δὴ* etiam Suidas habet in *κύκνου*, qui hæc ita scripta affert *κύκνου πολιώτεροι δὴ οἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχας*. Et in postremis *οἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχας* consentientes habet præter scholiastam codices V.Γ. et, ut suspicor, R. Ad *οἵδ'* in margine V. annotatum *οἱ κρόταφοι*.

1066. *δεῖ τῶνδε καὶ τήνδε* Suid as.

ῥώμην γνώμην V. et Suidas. *γρ. γνώμην* Γ.

1067. 1069. *νανικὴν—νανιῶν*] Scribebatur *νεανικὴν—νεανιῶν*. Synezesin non fert usus comicorum. Itaque restituenda fuit forma trisyllaba, cognita ex *νῆνις*, quod pro *νεᾶνις* dixit Anacreon.

σχεῖν Reisigius. Libri et Suidas *ἔχειν*.

ὡς accessit ex R.V.Γ. et Suida in *κίκιννος* et *κύκνου*.

1070. *κεὐρυπρωκτίαν*] *κηυρυπρωκτίαν* R.Γ. Ald.

1072. *διεσφηκωμένον*] Hesychius, δ.: *διαδεδεμένον τῷ κέντρῳ, ἀπὸ τοῦ σφηκώματος, ἢ κατὰ τὸ μέσον ὄντα σφῆκα. τὸ γὰρ κέντρον ἐκεῖ ἔχουσι.*

1073. *τῆς* R.V.Δ. Vulgo *τῆσδε τῆς*.

1074. *κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν*] Ex Sthenebœa Euripidis.

1076. *εὐγενεῖς*] *ἐγγενεῖς* R.V.Γ.

1079. *τῷ καπνῷ τύφων*] Chorus Vesparum loquitur quasi de vespis et apibus, quæ fumigantur. Supra 455. *τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ*. Fuit autem combusta urbs sub adventum Xerxis. BERG.

1081. *ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι* R.V.Γ, Suidas in *θυμόν*. *ξὺν δουρὶ ξὺν ἀσπίδι* Ald. Kust., nisi quod Ald. prius *ξὺν* omisit. Restitui *σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι* Etymologici M. et Chœrobosci auctoritate confirmatum: de quo dicetur ad Pacis v. 358.

1082. *ἐμαχόμεσθ'*] Ad Marathonem.

1083. *στὰς* B.R.V.Γ.Δ. et Suidas in *χελύνη*. *τὰς* C. *πᾶς* Ald. *παρ'*] *πρὸς* R.

ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων] Scholia: *ἀντὶ τοῦ τὰ χείλη. οἱ*

γὰρ ὀργιζόμενοι ἐνδάκνουσι τὰ χείλη. Ita Tyrtæus in carmine adhortatorio ad milites pugnaturos, apud Lycurgum oratorem: στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς χεῖλος ὀδοῦσι δακών. Euripides in Bacchis 621. χείλεσι διδοὺς ὀδόντας. Homerus Odyss. ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες, i. e. αὐτοδὰξ ὠργισμένοι, ut comicus loquitur in Lysistr. 690. BERG.

1084. τοξευμάτων] τοξοτῶν V.

οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανὸν] Herodotus 7, 226. ὅμως λέγεται ἄριστος ἀνὴρ γενέσθαι Σπαρτιήτης Διηνέκης· τὸν τόδε φασὶ εἶπαι ἔπος, πρὶν συμμῖξαι σφέας τοῖσι Μήδοισι, πυθόμενον πρός τευ τῶν Τρηχινίων, ὡς ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ὀϊστῶν ἀποκρύπτουσι· τοσοῦτό τι πλῆθος αὐτέων εἶναι. BERG.

1085. ἀπωσάμεσθα] Scribebatur ἀπεωσάμεσθα. ἐπαυσάμεσθα R. ἐσωζόμεσθα V, quod adscriptum in Γ.

ἑσπέρᾳ] ἑσπέρας R. ἑσπέραν V.

1086. γλαῦξ] Quasi dicat, *felicibus auspiciis.* Est enim noctua Minervæ sacra, præsidi Athenarum. BERG.

1087. ἑσπόμεσθα] εἱπόμεσθα R.

θυννάζοντες] Recte unus ex scholiastis: κεντοῦντες, ὡς τοὺς θύννους τοῖς τριόδουσι· μεταφορικῶς. videtur enim mihi comicus imitari Æschylum in Persis, ubi narratur prœlium navale Græcorum cum Persis: nam ibi similitudine a figendis thynnis utitur v. 424. τοὶ δ᾽ ὥστε θύννους, ἤ τιν᾽ ἰχθύων βόλον, ἀγαῖσι κωπῶν, θραύμασίν τ᾽ ἐρειπίων ἔπαιον, ἐρράχιζον. BERG.

ἐς] εἰς libri.

1088. τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς] Hic jam rursus quasi de vespis loquitur. BERG.

1090. Ἀττικοῦ—σφηκός] τοὺς Ἀττικοὺς σφῆκας ex hoc loco dixit Alciphro 2, 14. p. 262. ed. Berg.

1092. Vulgo κατεστρεψάμην γε. Particulam om. R.V.Γ.

1097. ὅστις] ὃς ἂν vulgo. ὅστις ἂν R.V.Γ.

1099. τὸν C.R.V.Γ. καὶ τὸν Ald.

1107. ξυλλεγέντες Bentleius. ξυλλέγοντες R.V. συλλέγοντες Ald.

1108. ἄρχων] Libri ἄρχων.

1109. ᾠδείῳ] Pollux 8, 33. ἐπὶ τῷ σίτῳ δίκας ἐν ᾠδείῳ ἐδίκαζον. ubi vide notas Seberi. BERG. Vid. Schoemann. de sortit. judicum p. 43. ὀδίωι R.

πρὸς τοῖς τειχίοις] Hoc dicasterium non est aliunde cognitum.

1110. ἐς] εἰς libri.

1114. κηφῆνες] Intelligit τοὺς ἀστρατεύτους. BERG.

1117. ἡμῖν Brunckius. ἡμῶν codices. ὑμῶν Ald.

1118. ἐκροφῇ Reiskius. Legebatur ἐκφορῇ.

1120. Vulgo ἔμβραχυ. Recte ἐμβραχὺ R. hic et in Thesm. 390. Vid. Joannis Alex. τον. παραγγ. p. 37, 21.

1122. Sub τοῦτον intelligitur τρίβωνα. Nam filius intus cœpit patrem hortari ut, mutata vivendi ratione, etiam habitum mutet. Jam dudum eo adducere voluerat senem sed frustra; supra 115. καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον, μηδ' ἐξιέναι θύραζ', ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο. Hic etiam ægre adducitur. BERG.

1123. ἔσωσε] ἔσωσεν R.V.

1125. ἀγαθὸν] ἀγαθ' R.Γ.

1127. ἐπανθρακίδων] Vide Acharn. 670. Dum pisciculos tostos muriæ intingeret et comederet, maculaverat sibi vestem, ut fulloni purgandam coactus fuerit eam dare: cui aliquandiu debuit mercedem, tandemque reddidit. Propterea non vult pretiosam vestem induere, ne et illam maculet. BERG. Apud Athenæum 7. p. 329 b. scriptum καὶ γὰρ πρότερον δὶς ἀνθρακίδων ἅλμην πιών, memoriæ errore, de quo dixi ad Aristophanis fragm. 366.

ἐπανθρακίδων Scaligeri Excerpta. Libri ἐπ' ἀνθρακίδων.

ἐμπλήμενος R.V.Γ. et superscriptum in B. ἐμπεπλησμένος C. πεπλησμένος B. Ald.

1128. κναφεῖ] Vulgo γναφεῖ.

1132. 1135. ἀναβαλοῦ B.Δ. ἀναλαβοῦ R.V.Γ. Ald.

τριβωνικῶς] γεροντικῶς varia lectio scholiastæ.

1133. παῖδας R.V. παῖδα B.C. Ald.

1134. ἀποπνῖξαι] Quia patri dat vestem nimis calidam. BERG.

1138. Θυμαιτίδα] Scholiasta μήποτε γραπτέον Θυμοιτίδα. Fallitur. Θυμαιτάδης constanter scriptum in lapide Choiseuliano (in Boeckhii Corp. inscr. vol. 1. p. 226.) qui rationes quæstorum Minervæ continet olympiadis 92. anni tertii. Photius p. 97, 5. Θυμαιτάδαι: δῆμος Ἱπποθοωντίδος· ἀπὸ Θυμαίτου τοῦ ἥρωος. Alia attulit Holstenius ad Stephanum Byz. p. 140.

1141. τοίνυν C.R.V.Γ. τοίνυν γ' B.Δ. Ald.

1142. Μορύχου σάγματι] Iste luxui et deliciis erat deditus; supra 503. eadem de causa hunc notabat, quum Bdelycleo diceret se velle Philocleonem ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος. BERG.

1144. κρόκης χόλιξ] Quia læna, qua filius patrem volebat amicire, e molli, villosa et crispa lana erat, pater comparans illos villos intortis implicitisque intestinis, percontatur an Ecbatanis intestinorum in modum lanæ pararentur, seu an fierent intestina ex lana. BRUNCK.

1145. πόθεν] Negatio morata. Vid. Ran. 1455. BRUNCK.

1146. τοι] ποι R.

1148. ἐριώλην] Facetissimus jocus. ἐριώλη proprie significat *vehementis venti turbinem.* Hic autem, tanquam si compositum esset ab ἔριον et ὄλλυμι, lænam illam, quæ tantam vim lanæ absumserat, non καυνάκην, sed ἐριώλην appellari debuisse dicit Philocleo. BRUNCK.

αὐτὴν V. Vulgo ταύτην.

1149. δικαιότερόν γ' vulgo. γ' om. V.Γ.

1150. στῆθί γ' ἀμπισχόμενος] στῆθ' ἀμπισχόμενος V.Γ. στῆθ' ἀναμπισχόμενος R.

1152. ἔγωγ'] ἐγὼ V.

1153. εἴπερ γ'] εἴπερ' (sic) Ald. εἴπερ Γ.

κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε] Antiphanes comicus apud Athenæum 3. p. 112. ὁρῶν μὲν ἄρτους τούσδε λευκοσωμάτους ἰπνὸν καταμπέχοντας. BERG.

1155. παράθου] Vulgo κατάθου. Correxi ex V, qui παραθοῦ.

κρεάγραν] Fuscinam, qua coqui eximunt carnes ex ollis, jubet apponi, ut similiter eximatur e veste quasi coctus. BERG.

1158. 1174. νυν Aldus. νῦν codices.

ἀποδύου] ὑποδύου R.V.Γ.

1160. ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα] Versus tragici parodia. Euripidis versum ex Heracl. 1006. comparavit Berglerus, ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα.

1161. πόδ' Brunckius. Libri πότ'.

κἀπόβαιν' R.V.Γ. κατάβαιν' Ald. καὶ κατάβαιν' B.Δ. Ad ἀπόβαινε refertur ἀποβιβάζων v. 1163.

1162. ἐς] εἰς Γ.

τὴν] *γῆν* R.

ἐς τὴν πολεμίαν] Per *Λακωνικὴν* alter significare volebat *τὴν ἐμβάδα·* at iste intelligit *τὴν χώραν.* BERG.

1166. Idem versus Nub. 698.

1169. *διασαλακώνισον*] *Διασακώνισον* Hesychius positum esse dicit pro *διασαλακώνευσον* [corrigendum fortasse *διασαλακώνισον*: quanquam etiam *διασαλακώνευσον* verum esse potest, comparandum cum *σαλακωνεύεσθαι,* quo utitur scholiasta. G. D.], h. e. *τρυφερῶς βάδισον*: nam *τοὺς θρυπτομένους* dictos fuisse *σαλάκωνας,* forsitan *ἀπὸ τοῦ σαυλοῦσθαι,* quod est *θρύπτεσθαι.* Et *σαλάκωνα* dici *τὸν οὗ μὴ δεῖ δαπανῶντα.* Hæc ille, proculdubio respiciens ad locum Aristoph. *Ὡδὶ προβὰς τρυφερόν τι διασαλακώνισον.* Ita enim habent comici exempl., et non solum ejus schol., sed etiam Suid. et Etym. [p. 238, 40.] Quorum hi duo illud *διασαλακώνισον* exp. *διάθρυψαι, διαγαυρίασον*: quoniam sc. *σαλάκωνες* olim dicebantur *οἱ διαθρυπτόμενοι,* a verbo *σαυλοῦσθαι,* quod est *ἁβρῶς βαίνειν* et velut *σείεσθαι, παρὰ τὸ σάλον.* Schol. quoque ipsius comici exponit *ἁβρύνθητι* et *διαθρύφθητι*: dictum addens a Salacone quodam Autyloci patre, qui fuerit *μαλακὸς,* mollis et effeminatus. Addit etiam, videri hoc verbo significari *τὸ σαλακωνεύεσθαι,* h. e. *τὸ σαλεύειν τὸν πρωκτὸν,* agitare s. jactitare nates. Sed in quibusdam codicibus scribi *διαλυκώνισον*: in Artemidori autem *συναγωγῇ* legi *διελακώνισεν* [*διαλακώνισον*], quorum illud esse a Lycone quodam pentathlo, qui fuisse *μαλακώτερος* videatur. Deinde ad prius *διασαλακώνισον* revertens, ipsum exponit *ἁβρῶς καὶ μαλακῶς σαυτὸν διακίνησον,* a Salacone quodam *τρυφηλῷ*: additque quosdam *σαλακωνίσαι* esse dicere *τὸ τὸν πρωκτὸν αἰσχρῶς κινῆσαι.* Rursum Hesych. *διασαλακώνισον* exp. *διάνυσον* [*διακίνησον* Soping.], *ἀπὸ τοῦ ἐγκεκλεῖσθαι* [*ἐγκεῖσθαι* Kuster.] *τὸν Σαλάκωνα.* H. STEPHANUS in Thesauro. Memorabilis est quam prior Hesychii gl. præbet scripturæ diversitas *διασακώνισον*, quæ ex *διασαικώνισον* corrupta esse potest. *Σαικωνίσαι* ex Aristophane afferunt et *κινηθῆναι* interpretantur gramm. in Bachm. Anecd. vol. 1, p. 362, 31, et (qui *σαικονῆσαι* scriptum exhibet) Photius Lex. p. 496, 7. Apud Hesychium *Σαικωνῆσαι*: *διασαικώνη,* quod Musurus in *διασαικωνῆσαι* mutavit. Scribendum *Σαικωνίσαι*: *διακινηθῆναι.* Apparet ex his, non posse ad liquidum perduci *διασακώνισον* an *διασαικώνισον* scripserit Aristophanes, certissi-

mum autem esse forma verbi poetam usum esse ἐξασυλλάβῳ, non ἐπτασυλλάβῳ, quæ vel proceleusmaticum præberet, de quo dixi ad Acharn. 78, vel tribrachum ante anapæstum, de quo dictum ibid. ad v. 47. Quod si διασακώνισον pro διασαλακώνισον dictum est, comparari potest κομψευριπικῶς pro κομψευριπιδικῶς positum in Equit. 18. Sed probabilius mihi videtur διασαικώνισον. Illa autem διαλακώνισον et διαλυκώνισον grammaticorum sunt hariolationes.

1172. δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ] Scholia: ἀπροσλόγως παίζει. Et sane absurde comparatur homo eleganter vestitus pustulæ et quidem allio amictæ. Facit autem id solens et de industria. Sic etiam in Ecclesiaz. 126. mulieres, quæ sibi barbas applicaverant, comparat cum sepiis tostis, si nempe sepiis illis barbæ etiam applicentur: ὥσπερ εἴτις σηπίαις πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις. Non minus absurde comparatur idem Philocleo fæci recens ditatæ, hic in Vespis 1309. ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί. Hoc vere est λόγους λέγειν οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι, ut est apud ipsum comicum infra 1320. BERG.

1173. σαυλοπρωκτιᾶν] Scholiastes: σαλεύειν τὸν πρωκτόν. σαῦλον δὲ τὸ κοῦφον. Homerus hymno in Bacchum 28. σαυλὰ ποσὶν βαίνουσα. Hesychius: σαυλὰ, κοῦφα, ἥσυχα, τρυφερά. BERG.

1176. τίνα C.R.V.Γ. τίνας B.Δ. τί Ald.

1177. Λάμι'] Vulgo Λαμί'.

ἡ Λαμί' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο] Pherecrates fecit Lamiam comœdiam: inde hæc petita sunt forte, ut conjicio ex scholiaste ad Ecclesiaz. 77. qui ad vocem Λαμίου, quæ ibi exstat, scribit: ἀρσενικῶς δὲ τὴν Λαμίαν, ὑπὲρ ἧς ὁ Φερεκράτης λέγει ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὅτι σκυτάλην ἔχουσα ἐπέρδετο. BERG. Non Pherecratis, sed Cratetis fabula Λάμια fuit.

1178. ὁ addunt B.C.R.V.Δ.: om. Ald.

τὴν μητέρα] Tacet verbum obscenum ἐβίνει.

1180. λέγομεν] λέγω Γ.

1183. Θεογένης] Hunc Theogenem perstringi a comicis ait scholiastes, quod valde pederet. Hinc etiam ad κοπρολόγον fingitur locutus; quemadmodum contra ἀνὴρ κόπριος [κόπρειος] de crepitu ventris ad aliquem in Equit. 899. Alias comicus Theagenem quendam tanquam inanem jactatorem, qui nescio quas divitias jactaret, notat, ut in Av. 822. 1127. BERG.

Illis quoque in locis nunc Theogenis nomen est restitutum.

1184. *κοπρολόγῳ*] Vid. ad Eq. 899.

1185. *γαλᾶς*] *γαλῇ* R, ex v. 1182.

μέλλεις λέγειν] *λέγεις* V.

1187. *ξυνεθεώρεις*] *Θεωροὶ* apud Athenienses appellabantur, qui publica auctoritate ad sacrificia exterorum, ad oracula consulenda, ad festa, sacra certamina, aliosque conventus mittebantur, quibusque stipendium e publico dabatur. Vide Hesychii interpretem ad glossam *Θεωρικός*. Sacram se legationem semel tantum, in Parum missum, obiisse dicit Philocleo, accepto duorum obolorum in singulos dies stipendio. Hic autem salse Athenienses perstringit comicus, qui harum legationum munus sæpe in homines abjectissimos conferebant, quales erant Androcles et Clisthenes. BRUNCK.

1188. *ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ πλὴν ἐς Πάρον*] Nudæ veritati est addictus senex et non vult sibi quicquam magnificum arrogare. Imitatus autem hunc locum videtur Lucianus in Timone c. 50. ubi adulator aliquis se insinuare volens apud Timonem dicit: *νενίκηκε δὲ πὺξ καὶ πάλην καὶ δρόμον ἐν Ὀλυμπίᾳ μιᾶς ἡμέρας, καὶ τελείῳ ἅρματι, καὶ συνωρίδι πωλικῇ.* Deinde Timon nihil tale in se agnoscens dicit: *ἀλλ' οὐδὲ ἐθεώρησα ἐγὼ πώποτε εἰς Ὠλυμπίαν.* BERG.

ἐγὼ δὲ] *ἔγωγε* B.Δ.

οὐδαμοῖ Bekkerus. Libri *οὐδαμοῦ*. Adverbium *οὐδαμοῖ*, memoratum ab Joanne Alex. *τον. παραγγ.* p. 36, 2, Xenophonti Hist. Gr. 5, 2, 8. restituit L. Dindorfius et apud Demosthenem p. 675, 25. servarunt libri optimi, *οὐ γὰρ ἤλθομεν οὐδαμοῖ τῆς Θρᾴκης*. *μηδαμοῖ* dixit Xenophon de rep. Laced. 3, 4.

1189. *καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων*] Forte nec eo profectus fuisset, nisi mercedem accepisset. Ita enim accipio verbum *φέρω*. Sic in Acharn. 66. legati dicunt: *ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας.* BERG.

1190. *ἐμάχετό γ' αὐτίκα*] Leg. *ἐμαχέσατ' αὐτίκα*, ut v. 1383. *αὐτίκα* verte *exempli gratia*. DOBRÆUS.

1191. *Ἐφουδίων — Ἀσκώνδᾳ*] De his athletis vid. annotationem ad scholia.

1192. *ὢν καὶ πολιὸς*] *ὢν πολιὸς ὢν* V.

1193. *βαθυτάτην*] Legebatur *βαρυτάτην*. Correctum ex V. qui *καθυτάτην*. *βαθὺν τὰς πλευρὰς* dixit Ælianus apud Suidam in Ἀπίκιος. Pollux 1, 189. de equi virtutibus, *πλευραὶ βαθεῖαι, προμήκεις πρὸς τὴν γαστέρα καὶ ὀγκωδέστεραι*. Quæ exempla indicavit L. Dindorfius in Thesauro Stephani.

λαγόνας τε] *καὶ λαγόνας* R. *καὶ λαγόνα* V. Scribendum *καὶ λαγόνε*.

1195. δ' om. V.

1206. Φάϋλλον] Vid. ad Acharn. 215.

1210. *κατακλινῶ* B. Vulgo *κατακλίνω*.

1211. *κατακλινῆναι* Γ. *κατακλῖναι* V. Vulgo *κατακλιθῆναι*.

1212. *πῶς*] *ποῦ* Δ. Ald.

1215. *κρεκάδια*] Multum dubitatum est ab interpretibus quid *κρεκάδια* significent. Scholiasta codicis Ravennatis, *κρὲξ ὄρνεον παραπλήσιον γεράνῳ*. Videtur igitur ornamenti genus quoddam intelligendum esse avi illi simile.

θαύμασον] Ita Telemachus faciebat apud Homerum Odyss. quum venisset in Menelai regiam; dicit enim poeta: *αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες θαύμαζον κατὰ δῶμα διιτρεφέος βασιλῆος*. quem locum adducit Athenæus 4. p. 179. ubi etiam Aristophanis locum citat. BERG.

1216. *ὕδωρ κατὰ χειρός*] Docet eum etiam formulas in conviviis usitatas; in Avib. 465. *κατὰ χειρὸς φερέτω ταχύ τις·* deinde alter: *δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί;* Vide Athenæum 10. p. 408. et 14. p. 641. BERG.

ἐσφέρειν] *εἰσφέρειν* libri.

1217. *ἀπονενίμμεθ'. ἤδη σπένδομεν.* Sic distinctum est in B. melius quam vulgo post *ἤδη*. BRUNCK.

1220. Θέωρος] Vide infra 1236. BERG.

Αἰσχίνης] Est Æschines Selli filius, ut patet infra 1243. BERG.

1221. Ἀκέστορος] Perstringitur hic Acestor, cui barbaros natales et peregrinitatem exprobrarunt Comici, ut e scholiis ad hunc locum et ad Av. 31. docemur. Idcirco peregrinum alterum convivam, qui non nominatur, Acestoris ad caput sedere ait comicus, quia, ut ait ille,

— *αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον*. BRUNCK.

Ἀκέστορος Bentleius. Libri *ἀκέστερος*. Sed Ἀκέστορα pro vulgata Ἀκέστερον in scholiis præbet codex Venetus.

1223. *Διακρίων δέξεται* Florens Christianus. Libri *γε διακρίων δέξεται.* in quo aliud quid latere videtur. Neque enim intelligitur quid Diacriorum nomen hoc loco sibi velit, fortasse ex *διακρίνων* corruptum. Quod tamen non sufficit ad hujus loci emendationem.

1224. *ἐγὼ εἴσομαι*] in unam syllabam coalescunt *ω ει*, ut supra v. 416. *ἐγὼ οὐ* disyllabum est. Sophocles Phil. 585.

ἐγώ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενής· οὗτος δ' ἐμοὶ— BRUNCK.

1225. *ᾄδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου*] Subaudi *μέλος*, ut sit carmen de Harmodio: comicus noster in Pelargis apud scholiastem ad 1231. *ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην, ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἁρμοδίου μέλος.* Idem in Lysistrata 1242. *εἰ μέν γε τις ᾄδοι Τελαμῶνος.* Sic *ᾄδων Φρυνίχου* supra 269. nam et ibi subauditur *μέλος*: tantum hoc interest, quod ibi significatur carmen auctoris Phrynichi, non de Phrynicho. Alias dicitur *Ἁρμόδιον ᾄδειν*, ut in Acharn. 977. *οὐδέ ποτε παρ' ἐμοὶ τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται.* Erant autem usitata scolia de Harmodio, Telamone, et Pæane; Antiphanes comicus apud Athenæum 11. p. 503. *τὸν ᾠδὸν λάμβανε· ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων τούτων περάνῃς, τόν τε Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν Παιῶνα, μηδ' Ἁρμόδιον.* Erat autem *ᾠδὸς*, *odus*, *ποτήριον τὸ ἐπὶ σκολιῷ διδόμενον*, ut ibidem docet Athenæus ex Tryphone. BERG.

δέξει] *δέξαι* V.

1226. *ἐγένετ'*] Scribendum *ἔγεντ'* cum Bentleio. De qua forma aoristi dixi ad Thesaurum Stephani vol. 2. p. 621. ubi præter hunc Aristophanis locum addatur Sapphus exexplum apud schol. Pindari Pyth. 1, 10. *ψυχρὸς μὲν ἔγεντο θυμός.*

Ἀθηναῖος] Scribendum *Ἀθήναις* cum Elmsleio ad Acharn. 978.

1227. Post *πανοῦργος* exciderunt syllabæ duæ. *ὡς σὺ* supplebat Bentleius. Probabilius *οὐδὲ* Th. Bergkius.

1231. *ἐὰν* R.V. Legebatur *ἐάν γ'*. Vid. ad v. 228.

ἑτέραν] *ἕτερον* Brunckius tacite.

1234. XO. præfixum in Ald. et B.Δ.E. omissum v. 1236. Correxit Brunckius ex B. Scolion esse Alcæi annotavit scholiasta.

μαιόμενος R. et scholiasta Thesmoph. 162. Vulgo *μαινόμενος.*

1235. ἀντρέψεις] Libri ἀνατρέψεις. Rectam formam restituit Bentleius.

1236. ὅταν] ὅταν ὁ R.

πρὸς ποδῶν B.C. προσποδῶν Δ. πρὸ ποδῶν R.V. Ald.

1239. Ἀδμήτου] Hoc etiam principium scolii alicujus dicit esse scholiastes et addit sequentia, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις. Exstat apud Athenæum 15. p. 695. BERG.

1240. ᾠδικῶς B.C.Δ. ὠδικὸς Γ. ᾀδικὸς Ald. Fortasse ᾠδί πως corrigendum.

1241. ἀλωπεκίζειν] Scholia: πανουργεῖν, κολακεύειν. Hoc in Theorum canit, qui erat adulator. Vide supra 45. BERG.

1242. ἀμφοτέροισι R.V.Γ. Vulgo ἀμφοτέροις.

1245.—1247. Tres dochmii in unum versum conjungendi.

1245. χρήματα] Quia Æschines iste semper jactabat magnas quasdam opes; quas tamen possidere non credebatur. Hinc comicus in Avibus 825. dicit opes illas esse in urbe, quæ in aere sit ædificata: ἆρ' ἔστιν αὕτη γ' ἡ Νεφελοκοκκυγία, ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους [Θεογένους] τὰ πολλὰ χρήματα, τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα. BERG.

βίαν] Scribendum βίον cum Tyrwhitto.

1246. Κλειταγόρα] In Lysistr. 1242. ubi etiam de scoliis: εἰ μέν γε τις ᾄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ᾄδειν δέον, ἐπῃνέσαμεν ἄν. Fuit autem poetria, ut hic ad Vespas scholiastes ait, Thessala; ut autem ad istum Lysistratæ locum scholia, fuit Laconica. BERG.

1248. δὴ B.C.R.V.Γ. δὲ Ald.

διεκόμισας] Scribendum διεκόμπασας cum G. Burgesio. Quod videtur legisse scholiasta, qui annotavit ἐπεὶ κομπαστὴς ἦν.

σὺ R.V.Γ. Vulgo σύ τε.

1249. τουτὶ] ταυτὶ V.

1250. ἐς] εἰς libri.

1251. συσκεύαζε] σκεύαζε V.

1254. πατάξαι] κατάξαι R.V. (Quod librorum omnium vitium est Acharn. 1166.) καταράξαι codex Vaticanus, quam lectionem scholiasta memorat. Conf. v. 1422.

1256. γ' additum ex R.

1259. Συβαριτικόν] Vide Hesychium in Συβαριτικοὶ λόγοι et Fabricium Bibl. Gr. 2, 9, 5. BRUNCK.

1262. τἄρ' Hermannus ad Orphica p. 216. γ' ἄρ' vulgo. ἄρα R. ἄρ' V. γ' ἄρ' δ' Γ.

1263. εἴπερ γ' ἀποτίσω] εἴπερ ἀποτίσωμεν V. εἴπερ ἀποτίσω Γ.

1264. ἄγε νυν ἴωμεν] ἴωμεν ἤδη Suidas in ἰσχέτω.

μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω] Eadem verba Eq. 724.

1267. Amynias fuit Pronapi filius, non Selli; supra v. 74. Ἀμυνίας μὲν, ὁ Προνάπου. Selli autem filius fuit Æschines, supra 1243. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται. Dixit autem Amyniam Selli filium, significans similibus moribus præditos esse. BERG.

οὐκ τῶν Κρωβύλου] *Ex Crobyli posteris*, quasi de homine. Est autem κρώβυλος *nodus comæ:* et Amynias comam diligentius curabat; hinc supra 464. fecit vocem Κομηταμυνίας. BERG. κρωβύλων V. et Suidas in Ἀμυνίας.

1268. ὅν γ' R. ὃν Γ. ὅντιν' Ald.

ῥοιᾶς] Scribendum ῥοᾶς cum Brunckio.

ἀντὶ μήλου καὶ ῥοᾶς] Pauperem et frugalem victum per hæc significat. Vult enim dicere, hunc olim laute victitasse, ut Leogoras solebat, nunc autem eum poma esitare. BERG.

1270. πεινῇ γὰρ ᾗπερ] πείνη γὰρ ἥπερ R.

ᾗπερ Kusterus. ἥπερ Ald. εἴπερ Suidas.

1272. Excidisse videtur dipodia iambica.

μόνοις R.V.Γ. et Suidas. Vulgo μόνοισι.

1273. τοῖς] τῶν Δ. et Brunckius tacite.

1274. Θετταλῶν] Θετταλοῖς Suidas.

1278. ἐφέσπετο] ἐφέπετο R.

1280. Ἀριφράδην] Vid. Eq. 1281.

1282. φύσεος Bentleius. Libri φύσεως.

1283. ἐς Suidas in πορνεῖα. Vulgo εἰς. Post hunc versum exciderunt quæ responderunt versibus 1265 — 1274. De quo vide grammaticorum veterum annotationes apud scholiastam.

1285. ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν] Scholiasta, ἄδηλον πότερον τῆς Καλλιστράτου εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγωγῆς καὶ νῦν ἀναμιμνήσκεται, ὅτι αὐτὸν Κλέων εἰσήγαγεν, ἢ ἑτέρας κατ' αὐτοῦ γενομένης Ἀριστοφάνους, εἰ καὶ μὴ εἰσαγωγῆς, ἀλλὰ ἀπειλῆς τινος, ὅπερ καὶ μᾶλλον ἐμφαίνεται. ἐκεῖνά τε γὰρ ἀναπολεῖν ἀρχαιότερά ἐστι νῦν τε ὡς περὶ αὐτοῦ λέγει. et alius, ἐπέκειτο γὰρ

αὐτῷ ὁ Κλέων ὅτι ἐκωμῳδεῖτο ὑπ' αὐτοῦ. ἄδηλον δὲ εἰ μετὰ τὸ διδάξαι τοὺς Ἱππέας λέγει. Recte scholiastæ suspicati esse videntur Cleonem non solum propter Babyloniorum, sed etiam propter Equitum fabulam, qua multo gravius læsus fuit, insectatum esse Aristophanem. Cujus rei nulla præter hunc locum indicia superesse tanto minus est mirandum, quod Cleone mortuo lites illas iterum iterumque tangere operæ pretium non esset.

1286. κακίαις Florens Christianus. Libri κακίσταις, nisi quod V. κάκιστ'.

ἀπεδειρόμην] ἀπεδαιρόμην Brunckius. Vid. ad Nub. 442.

1287. οὐκτὸς] Vulgo οἱ 'κτός. ἐκτὸς C.Γ.

κεκραγότα] μ' οἱ addunt R.V.Γ.

1289. ἐκβαλῶ Suidas in σκωμμάτιον. ἐκβάλω Γ. Ald. et Suidas in μέλον. ἐκβάλλω Kust. et Suidæ codex Oxon. in μέλον.

1290. ταῦτα] ταυτὶ R.Γ. et Suidas.

ἐπιθήκισα] In Nubibus, de quibus dixit supra in parabasi 1038 — 1050.

1291. ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον] Scholiasta, παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον ἀπατηθῇ. Hoc est quod v. 1045. dixit πέρυσιν καταπρούδοτε.

1293. τέγους Bentleius. Vulgo ἐμαῖς, quæ conjectura est grammatici. ἐμαῖς omittunt C.V. et Suidas. Qui factum sit ut τέγους excideret, nunc planissime intelligimus cognita Ravennatis libri scriptura, in quo πλευραῖς στέγειν legitur, omissis proximis versibus duobus, qui ab recenti manu in ima margine sunt adscripti. Apertum est antiquioris alicujus librarii oculos ad similem exitum versus 1295. aberrasse.

1295. τὰς πληγὰς B.Δ. τὰς πλευρὰς C.R.V.Γ. Ald. et Suidas in στέγει: quod superscriptum in B.

1297. ᾗ] ᾗς R.Γ. Thesm. 582. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν | ἕως ἂν οὕτω τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.

1300. παροινικώτατος] Vid. ad Acharn. 981.

1301. Ἵππυλλος Bentleius. Vulgo Ἵππυλος, quo servato Blomfieldius ad Æschyli Prometh. 214. παρῆν in παρῆσαν mutabat. ἴσπυλος V. Ἱππόλυτος Suidas in παροινικώτατος.

Λύκων] Pater Autolyci: vide scholiastam Platonis p. 332. ed. Bekk.

1302. Θούφραστος] Θεόφραστος Suidas.

οἱ] ὁ V.

1305. ἐνήλατ' R.V.Γ. et Suidas in ἐνήλατο et παροινικώτατος. ἐνήλλατ' B.C.Δ. Ald. ἐνήλλετ' Kusterus.

κατεγέλα] Dubitari potest an κἀγέλα scripserit.

1306. ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον] Xenophon Exped. Cyri 5, 8, 3. εἰ ἐν τοιούτῳ καιρῷ ὕβριζον, ὁμολογῶ καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερον εἶναι, οἷς φασιν ὑπὸ τῆς ὕβρεως κόπον οὐκ ἐγγίνεσθαι. BERG.

1307. κἄτυπτεν ἐμὲ (nisi νὼ scribendum sit et de utroque servo accipiendum.) Elmsleius ad Acharn. 127. κἄτυπτέ με R. et Suidas in νεανικῶς. Vulgo κατύπτε δή με. Quod qui probat, ναυικῶς potius scribet quam νεανικῶς. κατέτυπτέ με V.

παῖ παῖ καλῶν] Antiphanes comicus apud Athenæum 6. p. 262. τί γὰρ ἔχθιον ἢ παῖ παῖ καλεῖσθαι παρὰ πότον; BERG.

1308. ἤκασεν Λυσίστρατος] Supra 787. Λυσίστρατος ὁ σκωπτόλης. BERG.

1309. νεοπλούτῳ] Solent enim recens ditati esse insolentes; Euripides in Suppl. 742. λαβὼν πένης ὡς ἀρτίπλουτα χρήματα ὕβριζε. BERG.

1310. ἀχυρὸν R.V. et, ut videtur, scholiasta, qui ἄχυρον ex Eupolide et Platone memoret. Legebatur ἀχυρῶνας, quæ parum subtilis librarii conjectura est. Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 7, 21. ἀχυρός: ὡς πονηρὸς, λυπηρός. σημαίνει δὲ τὸν ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν ἀχυρῶνα καλούμενον. Ἀττικὸν δὲ λίαν ὁ ἀχυρός. καὶ ἡ παροιμία ὄνος εἰς ἀχυρόν. εὕρηται δὲ καὶ προπαροξυνόμενον ὡς ἄλυτος. Arcadius p. 72, 5. τὸ δὲ ἀχυρός ὁ ἀχυρὼν παρὰ Ἀττικοῖς ὀξύνεται ὡς περιεκτικόν. Hesychius, ἄχυρος: ὁ ἀχυρών. His etsi satis cautum est ne quis ἀχυρῶνας illud scriptum ab Aristophane credat, non magis tamen concedi potest ἀχυρόν media syllaba producta esse pronunciatum. Quamobrem suspicor etiam ἀχυρμόν esse dictum, ut ἀχυρμιάν et ἀχύρμιος dici constat. Tertia proverbii forma est ὄνος εἰς ἄχυρα in versu Philemonis apud Athen. 2. p. 52 e.

1312. θρῖα R.V. et Suidas in πάρνοψ. θρία γε B.Γ. Ald.

1313. Σθενέλῳ] Histrioni tragico ad paupertatem redacto: de quo vide scholiastam.

1315. διεμύλλαινεν] διεμύλαινεν V.

1318. κωμῳδολοιχῶν R.V. κωμωδολυχῶν Γ. Vulgo κωμῳδολειχῶν.

1323. ξυντύχῃ B.R.V.Γ.Δ. ξυντύχοι Ald.

1324. δὴ om. V.

1326. ἄνεχε πάρεχε] Ebrius et bacchans hæc dicit senex. Euripides in Troad. 308. ἄνεχε, πάρεχε· φῶς φέρω, σέβω, φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερόν. quem locum indicavit scholiastes. Loquitur autem ibi Cassandra furibunda et facem gestans, ut apud comicum senex. Apud eundem Euripidem in Cyclope 202. quum Silenus dixisset ἄνεχε, πάρεχε, τί τάδε; τίς ἡ ῥαθυμία; Cyclops dicit τί βακχιάζετε; Quid subaudiatur in his verbis, incertum est. Vide notam ad Aves 1720. ubi chorus in nuptiis saltaturus dicit: ἄναγε, δίεχε, δίαγε, πάραγε, πάρεχε. BERG.

1329. μὴ 'ρρήσεθ' Bentleius. Libri μὴ 'ρρήσεσθ'.

1330. ταυτηὶ Bentleius. Libri ταύτῃ.

1331. δᾳδὶ Brunckius. δαΐδι Ald.

1334. ἀθρόοι] Scrib. ἄθροοι. Vid. ad Acharn. 26.

1335. ἰὴ Brunckii editio: priores ἰῆ.

ἰεῦ] Scribendum ἰή.

1338. ἰαιβοῖ αἰβοῖ] αἰβοῖ om. V. Scribendum videtur ἰαὶ ἰαιβοῖ. Similiter βαβαὶ βαβαιάξ et παπαῖ παπαιάξ dicitur.

1340. ἄπει σύ] ἄπεισι R.V.Γ.: unde ἄπει σύ correxi. ἄπεισι γὰρ B.C.Δ. Ald. Post hæc verba indicavi lacunam, fortasse verbis ποῦ 'στι explendam.

ποῦ 'στιν R.V.Γ. Vulgo ποῦ 'σθ'.

1341. χρυσομηλολόνθιον] Ita vocat meretricem blandus, quam ex convivio raptam secum adducebat. Est autem insecti genus, quo pueri ludunt. In Nub. vocat μηλολόνθην v. 763. BERG.

1342. τοῦ σχοινίου] Scholia: ἴσως τοῦ πέους. BERG.

1346. λεσβιεῖν] Conf. Eccles. 920. BERG.

1347. οὕνεκ' Brunckius. Libri εἵνεκ'.

1348. οὐδὲ φιαλεῖς] Sic B. juxta impressos. In C. ἀλλὰ φιαλεῖς, mendose quod ad priorem vocem. φιαλεῖς tuetur etiam Suidas in hac voce, ubi inter alia hæc prostant: φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. Hoc sensu occurrit rursus hoc verbum in Pace v. 432.

ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

Utroque in loco φιαλοῦμεν et φιαλεῖς futura sunt, quæ nescio qua ratione a themate φιαλέω formari queant. Proinde melior videri possit Eustathii lectio οὐδ' ἐφιαλεῖς, et ἔργῳ 'φιαλοῦμεν.

Archiepiscopi verba apponam e Commentario in Odyss. p. 1403. *Ἰστέον ὅτι τὸ ἰάλλειν ψιλοῦται. ὁ δὲ Ὁμηρικὸς Ἐφιάλτης ὑποβάλλει νοεῖν, ὡς καὶ δασύνεται; ἀπὸ τοῦ ἵημι. βοηθεῖ δὲ τῇ ἐνταῦθα δασείᾳ, καὶ ἐκ τῶν τῆς κωμῳδίας τὸ, Ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδ' ἐφιαλεῖς, οἶδ' ὅτι. ἀντὶ τοῦ ἐπιβαλεῖς, ὁρμήσεις. καὶ εἰ μὲν οὕτως ἡ γραφὴ συναλείφεται, ἔχομεν τὴν ἀνάλογον δασεῖαν τοῦ ἰάλλειν. εἰ δὲ κατὰ τὸν Σουΐδαν οὐκ ἔστι τετρασυλλάβως ἐφιαλεῖς, ἀλλὰ τρισυλλάβως φιαλεῖς, ἀπὸ τῆς φιάλης, ἀντὶ τοῦ, μετ' εὐχῆς ἕξῃ τοῦ πράγματος, κατὰ τὸ, Ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως ἔργῳ φιαλοῦμεν· τοῦτο μὲν χρήσιμον ἔσται εἰς τὸ νοεῖν, ὅτι ἐκ τῆς φιάλης καὶ ῥῆμά ἐστι τὸ φιαλῶ· — καὶ μὴν ἄλλως οὐκ ἀναντίρρητον, ὅτι ἐν τῷ, ἔργῳ φιαλοῦμεν, τὸ τοῦ ἐφιαλεῖν ἔγκειται ῥῆμα. δύναται γὰρ, ὥσπερ ἀττικίζεται ὁ λόγος ἐν τῷ, τῷ ἐμῷ, τὠμῷ, οὕτως εἶναι κατὰ συναλοιφὴν καὶ τὸ, ἔργῳ 'φιαλοῦμεν, ἀντὶ τοῦ ἐφιαλοῦμεν, καὶ ἐπιβαλοῦμεν ἔργῳ· ἵνα κατὰ τὸ χεῖρας ἰάλλειν κρέασιν, οὕτω καὶ ἔργῳ ἐφιαλεῖν ᾗ, τὸ ἐγχειρῆσαι πράξει τινί.* Inde liquet librorum nostrorum lectionem Eustathio non aliunde, quam e Suida, innotuisse, ipsumque in libro suo legisse *οὐδ' ἐφιαλεῖς*, quod sincerum esse credam, donec me quis doceat, quomodo a *ποιεῖν* oriatur futurum *ποιῶ*. BRUNCK.

1349. *τούτῳ*] Se ipsum dicit. BERG.

1351. *ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή*] Euripides in Hippolyto 512. *ἢν σὺ μὴ γένῃ κακή.* BERG.

1352. *ἐπειδὰν οὑμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ*] Ita loquitur senex, ut solent filii de patribus severis et duris atque aridis. Quia ipse jam mores adsumsit juveniles, filium dicit esse senilibus moribus præditum. BERG. Lucian. Dial. meretr. 7. vol. 3. p. 296. *μακραὶ ἐλπίδες καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατήρ καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων καὶ πάντα σά.*

1354. *κρατῶ 'γὼ*] *κρατῶ πω* Elmsleius ad Acharn. 580.

1356. *υἴδιον* R.V. Vulgo *υἱΐδιον*. *υἵδιον* Suidas in *κυμινοπρ.* *υἵδιον* Elmsleius ad Sophoclis Œdip. Col. p. 83.

1357. Alexis comicus apud Athenæum 8. circa finem: *κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου πάλαι.* Hesychius: *κυμινοπρίσται: οἱ φειδωλοὶ, ὁμοίως καὶ καρδαμογλύφοι.* Nempe parci et sordidi ita vocantur. Vide parœmiographos. BERG.

1358. *περί μου*] *περὶ 'μοῦ* B. *περὶ ἐμοῦ* C.R.

1359. *πατὴρ γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ*] Ut filii solent dicere: *υἱὸς γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ.* BERG.

1360. *καὐτός· ἐπὶ* Elmsleius ad Acharn. 1189. Vulgo *καὐτὸς ἐπὶ.*

1361. *δετὰς*] *δαίτας* R.

1363. *οἴοις* R.V. Vulgo *οἴως*. Quod revocandum.

1364. Alterum *οὗτος* om. Ald.: habent B.C.V.Γ.Δ.

τυφεδανὲ] *στυφεδανὲ* Suidas in *στυφεδανός* et *χοιρόθλιψ*. *τυφεδανός* in lexica sua receperunt Hesychius et Photius. Tum *χαιρόθλιψ* R.

1365. *ποθεῖν*] *ποθεῖς* V.Γ. et Suidas.

ὡραίας σοροῦ] Pro *ὡραίας κόρης· παρ' ὑπόνοιαν*, ut inquit scholiastes, i. e. *formosam puellam*. Ludit simul in voce *ὡραῖος*, quæ non tantum *formosum* significat, sed et *maturum*. Euripides in Phœnissis 975. *αὐτὸς δ', ἐν ὡραίῳ γὰρ ἵσταμαι βίῳ, θνήσκειν ἕτοιμος.* Itaque *ὡραία σορὸς* accipitur pro *morte non immatura*, quando jam alicui *καίριόν ἐστιν ἀποθνήσκειν*, ut loquitur noster in Lysistr. 601. *σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις; καίριόν ἐστι, σορὸν ὠνήσει.* BERG. In Lys. nunc legitur *χοιρίον ἔσται.*

1366. *τοῦτο*] *ταυτὸ* V. et Suidas in *ἐξ ὄξους*. *ταῦτα* Suidas in *καταπροίξεται*. *ταυτὶ* Γ.

1367. *ἐξ ὄξους δίκην*] Jam mutatis moribus senex filium illis delectari dicit, quibus ipse olim delectabatur, litibus scilicet, et quidem plus quam cibis delicatis. Ita enim dicebat supra 507. *οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλυσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἄν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.* Ceterum et alibi similiter locutus est comicus: *καί πως ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα, εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ ξηροὺς ἅλας.* Quem locum citat scholiastes hic Vespis ad 1303. et Athenæus 9. p. 367. BERG.

1368. *οὐ δεινὰ τωθάζειν σε — κλέψαντα;*] In Ranis 623. *εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια;* BERG.

1369. *ξυμποτῶν*] *συμποτῶν* Γ.

1370. Scholia: *καὶ τοῦτο ὡς εἰς γέροντα, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ νοῦ καταπεσών.* ad quod proverbiale dictum alludit etiam in Nub. 1277. *τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου πεσών.* BERG.

1371. *σοι*] *τοι* R.V.Γ. et Suidas in *ταῦτα*. Ab hoc versu usque ad finem fabulæ personarum notæ desunt in B.

1372. *κάεται*] Vulgo *καίεται.*

1374. *αὐτῆς* om. V.

τοὺν] ἐν V. et Suidas in δαΐς. Obscenum horum verborum sensum explicat scholiasta.

1381. νυν] Vulgo νῦν.

1382. Ὀλυμπίασιν] ὀλυμπιάσιν V.Γ. ὀλυμπιᾶσιν R. Vulgo Ὀλυμπιάσι γάρ.

1383. Ἐφουδίων] Vid. v. 1191.

1384. θενὼν] Vulgo θένων.

1385. κατέβαλε] κατέβαλλε R.

1386. ὑπώπια] ὑπώπιον V.

1389. ἀνήρ ἐστιν ὅς μ' R.V.Γ. Vulgo ἐστιν ὅς μ' ἀνήρ.

1391. κἀπιθήκην] κἀπίθηκαν V.

1394. λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί.] Nempe Æsopicæ aut Sybariticæ fabulæ: ita enim docebat eum filius supra v. 1259. ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικὸν — κᾆτ' ἐς γέλων τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται. BERG.

1405. δοκοῖς B.Δ. et Suidas in Αἴσωπος. δοκῇς C. et Suidas in μεθύση. δοκεῖς R.V. Ald.

1412. ΑΡΤΟΠ. Brunckii editio. Bδε. Ald. βδε. ἡ θερα. R.

ΦΙΛ. addiderunt Reiskius et Brunckius.

1413. ἔοικας Brunckius tacite. ἐοικὼς libri et Suidas in θαψίνη.

1414. Ἰνοῖ κρεμαμένῃ] Allusio ad Euripidis Inonem, quod drama quum ad nos non pervenerit, difficile dictu est, quo comicus respexerit. Utique in scena non exhibebatur Ino in mare se dejiciens. BRUNCK.

1415. ΒΔΕΛ. Brunckius tacite. θε. R. Ald.

1417. ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ] Quia paulo ante mentio facta fuerat Euripidis, ineptus librarius illius nomen his versibus præposuit: et, quamvis idem semper homo loquatur, qui primum erat *Euripides*, postea *accusator* appellatur. Nullæ in hac fabula partes sunt Euripidis, cujus nomen in personarum syllabo conspici non debebat. In C. huic versui præfixa persona ἀνήρ τις, sequenti vero Εὐριπίδης: postea ubicunque homo ille injuriam passus et pœnas repetens loquitur, persona est κατήγορος. BRUNCK.

οἴμοι] ὤμοι R.

1418. καλέσῃς] Formam mediam καλέσῃ restituit Reiskius.

1420. προσείσομαι B.R.V.Δ. Vulgo προείσομαι. Aristidem vol. 2. p. 269, 7. comparat Porsonus.

1424. πράγματος] τραύματος Δ. Quod conjecerat Reiskius.

1426. KAT.] Lineolam — personæ indicem ponit R.

δέομ'] δέομαι V.

1430. εἶπ'] εἶπεν Ald.

1432. ἐς (εἰς libri) τὰ Πιττάλου] Vid. ad Acharn. 1222.

1433. βδε. πρὸς τὸν κλη̄. R.

σου] σοι R.

1434. ἀπεκρίνατο (id est ἀπεκρίνατο) C.R.V. ἂν' ἀπεκρίνατο Ald.

1441. KAT.] κλη̄. R.

ἄρχων] ἄρχων libri.

1442. Δήμητρ'] δήμητραν V.

ἐνταυθὶ] Vulgo ἐνταυθοῖ.

1443. ἀράμενος] γ' addunt B.Δ.

ἐγώ σε] Vulgo οἴσω σε, consentientibus R.V. ἔγωγε B.Δ.

1449. ἀπολῶ σ' Reiskius. Vulgo ἀπολεῖς.

τοῖσι] τοῖς R.

1450. — 1452. Suidas in οἶ, 1450. — 1453. in ζηλῶ.

1450. γε R, Ald. σε V, et lemma scholii: om. Suidas in οἶ. Altero loco quid scripserit Suidas incertum est: nam quod nunc legitur ζηλῶ σε τῆς εὐωχίας ex Acharn. versu 1008, qui ibi præcedit, est repetitum.

1451. μετέστη] μέτεστι B.C.Δ. μετάστης Suidæ codex Oxon. in ζηλῶ.

1454. μέγα πείσεταί τι] μέγα τι μέγα πείσεται R, μέγα τι μεταπείσεται V, quod recepi transposito τι. μέγα τι πείσεται C. μεταπείσεται Δ. μεταπείσετ' Ald. Kust.

1455. ἐπὶ τὸ τρυφῶν] ἐπιτρυφὸν (sic) R. ἐπὶ τὸ ῥυφᾶν V. Legebatur ἐπὶ τὸ τρυφερόν. Scholiasta, οἷον ἐπὶ τὸ τρυφᾶν μαλακῶς.

1458. φύσεος] φύσεως B.C.R.V. et Suidas in ἀπόστηθι.

ἔχοι] R. Vulgo ἔχει.

1460. ξυνόντες γνώμαις] Nub. 1404. γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις. BERG.

1461. μετεβάλλοντο] μετεβάλοντο B.C.Δ. μετέβαλλον Suidas.

1466. Prius ὁ accessit ex C.R.V.

1471. οὐ] ὁ R.

1472. τὸν φύσαντα R.V. Legebatur τοὺς φύσαντας.

1473. κατακοσμῆσαι] Nub. 515. νεωτέροις τὴν φύσιν αὑτοῦ πράγμασιν χρωτίζεται. BERG. γρ. κατακηλῆσαι V.

1474. ΞΑΝΘΙΑΣ Brunckii editio. οἰ. R.V. Ald. hic et infra.

πράγματα] τὰ πράγματα R.V.

1475. ἐσκεκύκληκεν] εἰσκεκύκληκεν R.V. εἰσκεκήκληκεν C. εἰσεκύκληκε Moschopulus ab Titzio editus p. 55. Vulgo εἰσκέκληκεν.

ἐς Moschopulus. εἰς libri.

1478. παύεται R.V. et Suidas in οὐδὲν ἧττον. παύσεται Ald.

1480. κρόνους In Nub. 926. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον κρόνος ὤν; BERG.

1481. τοὺς νῦν Bentleius. τὸν νοῦν libri et Suidas in κρονικώτερα.

διορχησόμενος] διορχησάμενος R.V.Δ. non Suidas.

1482. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει] Scholia: ὀρχούμενος ὁ γέρων παρατραγικεύεται. loquitur enim tragicorum more. BERG. ἐπ' αὐλείοισι R. ἐπ' αὐλείαισι V. ἐπαυλείοισι Ald.

1484. κλῇθρα χαλάσθω τάδε. Euripides in Hippolyto 808. χαλᾶτε κλῇθρα, πρόσπολοι, πυλωμάτων. Idem in Iphig. Taur. 1304. et in Helena 1196. ὠή, χαλᾶτε κλῇθρα. BERG.

καὶ — μανίας ἀρχή in Ald. et Kust. servo tribuuntur. Correxit Bentleius.

δὴ γὰρ R.V. Vulgo γὰρ δή.

1485. σχήματος] Gestus saltantis. Ita in Pace 323. 324. σχήματα et σχηματίζειν. BERG.

1487. ὑπὸ C.R.V. ὑπαὶ Ald.

ῥώμης] Scribendum ῥύμης cum Lobeckio ad Phryn. p. 404.

1490. πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ] Scholia: παροιμία ἐπὶ τῶν κακόν τι πασχόντων. Videtur de illis proprie dici, qui in certamine aliquo victi se submittunt trepidantes. Apud Plutarchum in Alcib. p. 193 c. exstat senarius poetæ alicujus veteris, quem usurpat de domito a Socratis disciplina ingenio Alcibiadis: ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὡς κλίνας πτερόν. Euripides utitur verbo πτήσσειν quum timentes comparat cum avibus, Cyclop. 406. ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χροΐ. et in Hercule fur. 974. ἄλλος δὲ

βωμὸν ὄρνις ὣς ἔπτηξ' ὕπο. BERG. Vid. interpretes Æliani V. H. 13, 17. et Valckenar. ad Phalar. p. xiii.

1491. βαλλήσεις] βαλλήση R.

1492. γ' om. R.V. Ad hunc versum et 1530. referenda videtur Hesychii glossa οὐρανίαν.

1499. εἴτις — φησὶν ὀρχεῖσθαι καλῶς — ἐνθάδ' εἰσίτω] Euphanes comicus apud Athenæum 8. p. 343. τίς φησιν εἶναι δειvὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν; — ἴτω πρὸς ἡμᾶς. BERG.

1501. υἱὸς Καρκίνου] Filii Carcini poetæ varie enumerantur a scholiastis; ad Nubes 1264. Xenocles, Demotimus, Xenotimus: ad Ranas 86. Xenocles, Xenoclitus, Xenotimus: ad Pacem 782. Xenocles, Xenotimus, Xenarchus. Hic in Vespis ad præsentem locum quatuor dicuntur fuisse, quorum tres fuerint choreutæ, quartus poeta, nempe Xenocles. BERG. Δᾶτις Carcini filius memoratur in schol. Pac. 289.

1502. μέσατος] μεσαίτατος R.

1504. οὐδέν ἐστ'] in Ecclesiaz. 144. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθιζ'· οὐδὲν γὰρ εἶ. Euripides in Phœniss. 601. κᾆτα σὺν πολλοῖς ἦλθες πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς μάχην; in Cyclope 662. ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας χαίροντες, οὐδὲν ὄντες. idem in Iphig. Taur. 115. τοὺς πόνους γὰρ οἱ 'γαθοὶ τολμῶσι· δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ. et alibi sæpe. BERG.

1506. ὠψώνηκ'] ὀψώνηκ' R.

1507. οὐδέν γ'] γ' recte delet Brunckius.

1509. Xenocles hic innuitur, unus e Carcini filiis, tragœdiarum malus poeta, cujus meminit noster Thesm. 171. 440. et Ran. 86. Corpore erat exiguo et gracili, ob quod vitium irridetur etiam in Pace, ubi Carcini filii ναννοφυεῖς appellantur. In quæstione ὀξὶς ἢ φάλαγξ, idem est schema, quod Av. 1203. ubi Pisthetærus Iridem rogat:

ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κυνῆ;

Sic res dissimillimas jungere solent, quum mira et insolita oblata specie, quo eam nomine appellare debeant hæsitant. De cancro, qui *pinnoteres*, vel *pinnophylax* appellatur, videndi, ne plures memorem, Plinius 9. p. 528. Athenæus 3. p. 89. E. et Oppianus Halieut. 2, 186. BRUNCK.

1510. πιννοτήρης] πινοτήρης R.V.

1513. ὀρχίλων. Pro ὀρχηστῶν propter similitudinem vocum.

Indicat eos parvæ esse staturæ: mox eos *τριόρχας* dicit. BERG.

1514. *μ'* additum ex R.V. Vid. ad Eq. 72.

1517. *βεμβικίζωσιν* codices. *βεμβηκίζωσιν* Ald.

1518. — 1520. ab manu recenti adscripti sunt in margine R.

1518. — 1527. hemichorio tribuebantur.

1519. 1521. *θαλασσίοιο — ἀτρυγέτου*] Legebatur *θαλασσίου — ἀτρυγέτοιο.*

1523. *πόδα κυκλοσοβεῖτε*] Legebatur *πόδ' ἐν κύκλῳ σοβεῖτε.* (*στροβεῖτε, γρ. σοβεῖτε* V.Γ.)

1524. *τὸ Φρυνίχειον*] Æschylus in Persis 1059. *καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβόα τὸ Μύσιον.* Ceterum in Phrynicho videtur aliquid notabile fuisse, ut scholiastes ait, quod crus altius vibraret. BERG.

1526. *ἰδόντες* B.R.V.Γ.Δ. *ᾄδοντες* Ald.

ὤζωσιν] Ab *ὦ*, quod est admirantis. Scholiasta Æschyli Eum. 524. *ὡς παρὰ τὸ αἲ αἲ αἰάζειν, οὕτω παρὰ τὸ ὦ ὦ ὤζειν.* BERG. Conf. Valcken. ad Theocr. Adon. p. 404. *ὤιζωσιν* R.

1528. — 1537. hemichorio tribuebantur: lineola præfixa in R. Metrum horum versuum hoc est:

◡ – –́ ◡ ◡ – ◡ ◡ – ◡̄ –́ ◡ – ◡ – ◡̄

1528. *στρόβει*] Cordacem saltant; huc enim respicit scholiasta Nub. 542. quum ait, *τὸν δὲ κόρδακα ἐν τοῖς Σφηξὶν εἰσήγαγεν.* BERG.

1530. *ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον*] Euripides in Troad. 325. *πάλλε πόδ' αἰθέριον· ἄναγε χορόν.* Idem in Electra 859. *θὲς εἰς χορὸν, ὦ φίλα, ἴχνος, ὡς νέβρος οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα.* Est autem *οὐράνιον* pro *εἰς οὐρανόν.* ut hic in Vesp. 413. *νὴ Δί', ἐς τὸν οὐρανόν γε* (*κεκραξόμεθα*) BERG.

1532. *ποντομέδων*] Neptuni epitheton tribuit Carcino sive Cancro poetæ, quia Neptunus est deus maris, ubi *cancri* sunt, quibus iste Cancer poeta longe præstat. Neptuni epitheton occurrit apud Æschylum in Septem c. Th. 134. *ὅ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ — Ποσειδῶν.* Euripides in Hippolyt. 744. *ἵν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνης ναύταις οὐκέθ' ὁδὸν νέμει.* BERG.

1533. *τοῖς* codex Havniensis. Vulgo *τοῖσι.*

τριόρχοις R.V.Γ. Vulgo *τριόρχαις.*

τριόρχαις. Scholia: *ἔπαιξε διὰ τὸ τρεῖς εἶναι· ἐστὶ δὲ ὁ τριόρχης ὄρνεον*. Vide in Avibus 1181. Sic paullo ante eosdem orchilos vocabat v. 1506. BERG.

1536. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* Bentleius. Hoc legisse videtur scholiasta, qui *ἐξάγετε ἑαυτοὺς ἔξω* interpretetur.

1537. *ὀρχούμενός τις* R. *ὀρχούμενος ὅστις* Γ.

ἀπήλλαξεν] Chorus enim ingrediens saltare solet, non egrediens.

τρυγῳδῶν R.V. *τραγῳδῶν* B.C.Δ. Ald.

P A X.

ACTA hæc fabula est Dionysiis urbanis olympiadis undenonagesimæ anno tertio, Alcæo archonte, octo post mortem Cleonis mensibus: vid. scriptorem argumenti Græci et schol. ad v. 48. Primas partes egit Apollodorus, histrio aliunde non cognitus.

---

1. Duo servi occupati sunt in saginando scarabæo, quorum alter ei præbet cibum, alter præparat. BERG.

2. — 8. Personarum vices sic sunt describendæ cum Dobræo, Οἰκ. B. ἰδού — φάγοι. A. δὸς —. B. ἰδοὺ —. A. μὰ τὸν Δί' — πυκνάς.

2. αὐτῷ] αὐτὴν Bentleius, qui non animadverterat τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ per appositionem esse adjecta, ut v. 1121. αὐτὸν — τὸν ἀλαζόνα. Monuit Dobræus.

4. Proprie μᾶζα est offa ex farina et oleo vel etiam lacte, et dicitur a μάττειν, unde etiam conjunctim dicitur μᾶζαν μάττειν, ut in Eq. 55. ἐμοῦ μᾶζαν μεμαχότος, et 1100. μαζίσκας διαμεμαγμένας, 1163. μαζίσκην ἐξ ὀλῶν μεμαγμένην. Hic autem improprie et ridiculi causa μᾶζα accipitur pro turunda stercorea. Quemadmodum etiam verbum μάττειν improprie de pinsendo stercore usurpat Plut. 304. ἔπεισεν — μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς. BERG. Suidas: ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα. BRUNCK.

5. δὴ 'φερες Berglerus. δ' ἤφερες Ald. et codices præter B, qui γ' ἤφερες.

7. περικυλίσας scholiasta. Libri περικυκλίσας.

9. κοπρολόγοι] Vid. ad Eq. 899.

14. μάττοντ' ἐσθίειν] Solebant enim servi inter pinsendum vorare. Hinc iis collare quoddam ligneum circumponebatur collo ne manus ori admovere possent, quod dicebatur πανσικάπη. De quo vide Polluc. 7, 20. BERG.

16. ἔθ' ἑτέρας] Legebatur ἑτέρας γε. γε om. R.V.

17. Antliam nunc vocat mactram illam, in qua pinsebat stercus, propter tetrum odorem, per metaphoram ab antliis navium, quibus sentina exhauritur, quarum odor est teterrimus; nam aqua diu consistens in fundo navium pessime olet. Schol. ad Eq. 432. *ἰστέον δὲ ὅτι ἱστάμενον καὶ χρονίζον τὸ ὕδωρ κάκιστον ὀδώδει*, unde antlias etiam *δυσώδεις* dicit Pisides apud schol.: *ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας*. Est autem proprie: *οὐχ οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας*, *non possum superare laborem in haurienda sentina*, nimis *ubertim affluente*, i. e. vincor labore, *οὐ δύναμαι ἀντέχειν καὶ ὑπεργίνεσθαι τοῦ πράγματος*, ut, hunc locum citans, dicit schol. ad Eq. 432. Sed servus iste apud Aristoph. metaphorice loquitur et vult dicere, se odorem mactræ ferre non posse, unde scholia: *ὑπερέχειν· ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τῆς ὀσμῆς*. Scholiastes Eurip. Hipp. 767. ubi *χαλεπᾷ δ' ὑπέραντλος οὖσα συμφορᾷ*, fere comici nostri verbis utitur, cum *ἀπὸ μεταφορᾶς*, inquit, *τῶν ἐν νηὶ μηκέτι τῆς ἀντλίας ὑπερέχειν δυναμένων*. BERG.

οἷός τ'] *τ'* om. R.

18. *ἄρ'*] *γὰρ* C.

συλλαβὼν R.V. et Suidas in *ἀντλία*. Vulgo *προσλαβών*.

24. *ἂν χέσῃ*] *ἀγχέσῃι* R.

25. *φαύλως ἐρείδει*] *Il l'avale sans façons*. *φαύλως* significat *facile*, ut Lys. 566. Thesm. 711. et alibi apud comicum sæpe. *φαύλως φέρειν*, *leviter ferre*, *parvi facere*. *φαῦλον πρᾶγμα*, *levis momenti negotium*, *res nihili*, Lys. 14. Mimnermus apud Stobæum p. 423. Florilegii Grotii:

> *ὁποῖα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν*
> *τὰ φαῦλα μείζω, καὶ τὰ δείν' ὑπέρφοβα,*
> *πυργοῦντες αὐτούς.*

ἐρείδειν autem, ut *παίειν*, Acharn. 835. valet *συντόνως ἐσθίειν*. Porco *φαύλως ἐρείδοντι* opponitur scarabæus *βρενθυόμενος*, id est *θρυπτόμενος*, *delicias faciens*, *male tangens dente superbo*. BRUNCK.

28. *γυναικὶ*] *γυναιξὶ* Athenæus 4. p. 173 a.

γογγύλην] Est adjectivum. Pro substantivo male accepit scholiasta. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 103.

30. *παροίξας τῆς θύρας*] Modice aperire januam, ut sit semiadaperta. Euripides aliter Iph. Aul. 857. *τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας;* BERG.

31. μὴ παύσαιο — ἐσθίων — λάθῃς] Phœnicides comicus ap. Athen. 10. p. 415. — οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει, μέχρις ἂν διδῷ τις, ἢ λάθῃ διαρραγείς. Ibid. p. 416. Anaxilas comicus: Διαρραγήτω χἄτερος δειπνῶν τις εὖ, μὴ Κτησίας μόνος. BERG.

μηδέποτ' R, Priscianus p. 1206. ex codicibus corrigendus, scholiasta Platon. p. 86. Ruhnk. (335. Bekk.) et Suidas in ἐρείδειν. Legebatur μήποτ'.

32. λάθοις Reisigius Conject. p. 64. λάθῃς libri et scholiasta Platonis. Parum probabilis Dawesii conjectura fuit Miscell. p. 274. (490. Kidd.) ἕως σεαυτὸν ἂν λάθῃς διαρραγείς.

36. Citat schol. Eurip. Orest. 322. Sunt autem isti σχοινιοσυμβολεῖς *restiones*. BERG.

37. ἐς] εἰς libri.

38. βορὸν χρῆμα ex hoc loco annotavit Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 30, 12.

40. Distinctæ personæ ad fidem codd. Vulgo, posito interrogationis signo in fine præced. versus, hic et seqq. duo alteri famulo continuantur. Notum est singulis deis singula animalia a veteribus attributa fuisse, quæ eorum ἀγάλματα vocabantur. Hoc designare videtur vernula nomine προσβολὴ, quia animal deo προσβάλλεται, vel, ut est in Av. 563. προσνέμεται.

προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων, ὃς ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον.

Scarabæum autem dicit Jovis Fulgeratoris esse ἄγαλμα, seu προσβολὴν, quia, ut fulmine nihil nocentius, ita hoc animali, cui spurcissimum pabulum præbere cogitur, nihil novit intolerabilius. Aliter hunc locum interpretatur P. Burmannus in Dissertatione *de Jove Fulgeratore* cap. 6. BRUNCK.

42. οὗ] τοῦ V.

43. — 49. οἰκέτῃ A, 50. — 59. 61. 64. — 81. οἰκέτῃ B. tacite tribuit Brunckius.

47. δοκέω] Hoc Ionicum est pro δοκῶ· fingit autem, Ionicum hominem hæc dicere, et est mimesis. ἐς Κλέωνα. Qui erat coriarius. Male autem olent coria non minus ac scarabæus iste aut ejus esca. Hinc ad Cleonem in Eq. 887. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ βύρσης κάκιστον ὄζων; BERG.

αἰνίττεται] αἰνίσσεται potius dicturus erat vir Ionicus. Quod restituit Dobræus.

48. ἀναιδέως R.V. Vulgo ἀναιδῶς.

σπατίλην] Libri τὴν σπατίλην. Articulum quem in editione prima servavi, nunc delendum censui cum Elmsleio ad Acharn. 178.

ἐσθίει] Non Cleo, quod scholiastæ videtur, sed scarabæus.

50. λόγον] Hesychius, λόγος: ἡ τοῦ δράματος ὑπόθεσις.

52. ὑπερτάτοισιν B. Reliqui libri omnes ὑπὲρ τούτοισιν.

53. ὑπερηνορέουσιν] Verbum Homericum: unde servata forma Ionica.

56. γὰρ] μὲν R.

ἐς] εἰς libri.

59. μὴ 'κκόρει] Vulgo μὴ κόρει. Correctum ex R. (qui μὴκκόρει), Suida in κόρημα, Eustathio p. 951, 42.

60. ἔα ἔα Trygæo tribuit Brunckius. Tribuebantur servo.

63. σεαυτὸν libri præter Ald. et marg. C. qui σεαυτοῦ.

64. τουτὶ R.V. Vulgo δῆτα. Conf. ad Nub. 26.

70. ἀνερριχᾶτ'] ἀναρριχᾶτ' Etym. M. p. 99, 29. et Suidas in ἀναρριχᾶσθαι. ἂν ἀναρριχᾶται εἰς οὐρανὸν Etym. Gud. p. 50, 54. ἂν ἀρριχᾶτ' ἂν εἰς οὐρανὸν alius grammaticus ib. p. 621, 38. ἀναριχᾶσθαι scribi jubebant Phrynichus (in Bekkeri Anecd. p. 19, 25.) aliique grammatici qui pro ἀραχνιᾶσθαι per transpositionem literarum dictum statuerent: alii ab ἄρριχος derivabant. De quo vid. annotationem ad scholia.

73. Αἰτναῖον — κάνθαρον] De hoc scarabæorum genere vide annotationem insignem scholiastæ nuper editi.

76. μοι om. R.V. Quo non abutar ad duas quæ in promptu sunt conjecturas. πτερωτὸν pro πτερὸν V. Euripidis ex Bellerophonte verba contulit scholiasta, ἄγ' ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν.

82. κάνθων] Sic scarabæum appellat, nomine quod proprie *asinum* significat, unde deductum κάνθαρος, quia scarabæum ex asinino stercore nasci naturæ rerum imperitum vulgus credebat. BRUNCK.

85. διαλύσης ἄρθρων ἶνας] Hoc διαχαλᾶν τὸ σῶμα de equo agens dicit Xenophon Eq. 7, 11.

90. Hic et in sequentibus Brunckius οἰκέτου B. personam posuit.

95. τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις] Sic ὁ νοσῶν μάταν de Ajace insaniente dixit Sophocles Aj. 635. eodemque sensu μάταιος ματαιάζω ματαιόφρων et quæ sunt reliqua hujusmodi dicuntur.

98. *τοῖς τ' ἀνθρώποισι*] *τοῖς τ' ἀνθρώποις* R. Vera videtur lectio vulgata nec scribendum *τοῖς ἀνθρώποις τε,* quod metri caussa dixit Nub. 444. *τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω.*

100. *ἀνοικοδομεῖν*] *γρ. ἀποικοδομεῖν* margo ed. Florentis Christiani. Quod verum videtur. Idem restitutum Lycurgo p. 166, 9. *τὴν θύραν ἀποικοδομήσαντες* (libri *ἀνοικοδομήσαντες*) *καὶ τὴν ὀροφὴν ἀποσκευάσαντες.*

104. 112. *ἐς*] *εἰς* Ald.

106. *ἀπαξαπάντων*] *ἁπαξἁπάντων* R.

107. *σοι* om. Ald.

βουλεύεται] *βουλεύσεται* a pr. m. R.

110. *ἰοὺ* ter positum in editionibus Kusteri et Brunckii, quater in Ald., bis ponit R. Quod si recte factum, *ἰοὺ ἰού* extra versum erit ponendum, indicata post *ἄλλ'* lacuna. Sic Nub. 698. et Vesp. 1166. *οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.* || *κακοδαίμων ἐγώ. ἰὴ* ter dixit v. 195.

108. *Μήδοισι — προδιδόναι*] Infra 405. dicit Solem et Lunam id facere: *ἡ Σελήνη χὠ πανοῦργος Ἥλιος — τοῖς βαρβάροις προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.* BERG.

114. *ἦ ῥ'* scholiasta. Vulgo *ἆρ',* quod revocandum. *ἦ ῥα* interdum dixerunt tragici: sed hic et Thesm. 260. librarii errore illatum videtur. Euripidis ex Æolo verba comparat scholiasta, *ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων Αἴολον εὐνάζειν, τέκνα φίλτατα.*

ἆρ' ἔτυμός γε] *ἔτυμός γε ἆρ'* Ald. errore typothetæ, ut videtur.

118. *εἴ τι*] *ὅττι* B. et Ald.

119. *ἄχθομαι ὑμῖν*] *οὐκ ἔχω εἰπεῖν* dixerat Euripides, cujus ex Æolo hic versus est petitus.

120. *πάππαν* codices. *πάπαν* Ald.

121. *ἢ* R.V. et Suidas in *ψακάζει.* Legebatur *ἦν.*

123. *κολλύραν*] *κολλῦραν* Ald. accentu vitioso. Vid. Arcadium p. 194, 16.

κόνδυλον] Scholiasta, *Δημήτριος ὁ Ζηνοδότειος μεταγράφει κόνδυλον* (corrig. *κάνδυλον*)· *εἶδος δέ ἐστι πλακοῦντος. ἀλλὰ διὰ τὸ ὄψον περιττὴ ἡ μεταγραφή.* Non animadverterat Demetrius *κόνδυλον* dictum præter exspectationem a poeta esse pro *κάνδυλον.*

128. *ἐς*] *εἰς* libri hic et v. 130. 132.

παππία] *παπία* R. et Ald.

129. ἐξευρέθη R. ἐξηυρέθη libri reliqui et scholiasta Vesp. 1437. Vid. ad Nub. 137.

130. πετεινῶν] πετηνῶν R.

132. ζῷον] Vulgo ζῶον.hic et alibi. ζώιον R, ut solent codices antiqui.

133. ἀετοῦ Brunckius. Libri αἰετοῦ.

134. ᾧ'] Vulgo ὤ'. ὦι' V.

136. τραγικώτερος] Tragœdiis enim materia fuit Pegasus, quo vecti sunt *Perseus*, de quo Euripides in Andromeda dixerat, et *Bellerophontes*, de quo in cognomini dramate, quo hic præcipue respicit. BERG.

137. μέλ' ἄν] μέλε' ἄν B.C. μέλ' ἐάν R.V. μελέα (omisso ἄν) Ald. et dualem legit scholiasta. "Unam e filiabus, eam quæ "eo sermonem miscet, alloquitur Trygæus." BRUNCK.

139. τούτοισι] Nam scarabæus est σκατοφάγος. BERG.

140. τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν—] Recte scholiasta τοὺς τραγικοὺς παίζει διὰ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα. Tragicorum enim sermonem hic exprimi et sententiæ conformatio ostendit et ἐς præpositionis forma, qua ante vocalem uti non solent comici.

142. πηδάλιον] Schol. τὸ αἰδοῖον δείκνυσι παίζων.

143. τὸ δὲ πλοῖον R.V. Athenæus 11. p. 488. et Suidas in πηδάλια. τὸ πλοῖον δ' Ald.

Ναξιουργὴς κάνθαρος] Jocus in ambiguitate significationis. Schol. πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα, κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ. Athenæus p. 474. C. κάνθαρος ὅτι μὲν πλοίον ὄνομα κοινόν. ὅτι δὲ καὶ ποτήριόν τι οὕτω καλεῖται. BRUNCK.

145. Πειραεῖ] Πειραιεῖ scholiasta Luciani vol. 2. p. 684. ex codice Vaticano emendatus a Bastio in epistola critica p. 97. Πειραιεύς correpta diphthongo dixerunt Crito apud Athen. 4. p. 173 c. Alexis 13. p. 562 a. Macho p. 582 b. comicus ignotus apud Dionem Chrys. vol. 2. p. 335. (de quo fragmento vide Gaisford. ad Hephæst. p. 216.) Philiscus in Anth. Pal. 11, 441. Quibus ipsis quoque fortasse simplex vocalis est restituenda.

Κανθάρου λιμήν] Erant in Piræeo tres portus, quorum unus a Cantharo heroe appellatus. Vide Meursii Piræeum cap. 3. BRUNCK. Vide schol.

147. χωλὸς] Sæpe comicus ridet Euripidem, quod claudos introduxerit multos; hinc etiam χωλοποιὸν eum vocat Ran.

864. Sed hic ad ejus Bellerophontem respicit, qui de Pegaso cadens factus est claudus. De illo et in Acharn. 426. *ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα, ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;* BERG.

148. *λόγον παράσχῃς*] *Et fabula fias*, ut ait Horatius Epist. 1, 13, 9. FLOR. CHR. Conf. ad v. 50.

153. *κάτω κάρα*] Scribebatur *κατωκάρα* hic et Acharn. 946. Joannes Alex. *τον. παραγγ.* p. 29, 24. de adverbiis: *καὶ τὸ κάρα παρ' Ἀθηναίοις, κάτω κάρα ῥίψας με βουκολήσεται.* Photius p. 151, 4. *κάτω κάρα: κάτω τὴν κεφαλὴν ἔχοντα.*

155. *χρυσοχάλινον*] Ex Bellerophonte Euripidis, *ἴθι, χρυσοχάλιν', αἴρων πτέρυγας.*

159. *γῆς*] *τῆς γῆς* R.

161. *ὀρθῶς*] *ὀρθὸς* V. Quod ferri potest.

εἰς] *ἐς* R.V.

163. *δ'* V. Legebatur *θ'*.

σίτων Brunckius. Libri *σιτίων*.

πάντων] *ἁπάντων* C.

165. *Πειραεῖ*] *πειραιεῖ* B.

παρὰ ταῖς πόρναις] Isæus p. 58, 14. *ἀπελευθέρα ἦν αὐτοῦ, ἣ ἐναυκλήρει συνοικίαν ἐν Πειραιεῖ αὐτοῦ καὶ παιδίσκας* (i. e. *πόρνας*) *ἔτρεφε.* DOBRÆUS.

166. *ἀπολεῖς μ'* om. Ald. Soph. Trach. 1008. *ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς.*

171. *πέντε τάλανθ'*] Vid. ad Acharn. 6.

ἡ πόλις ἡ Χίων] Respicit ad proverbium *Χῖος ἀποπατῶν*, cujus originem et vim explicant parœmiographi. *κωμῳδεῖ δὲ Χίους, ὡς εὐρυπρώκτους ὄντας καὶ ἑτοίμους πρὸς τὸ ἀποπατεῖν.* schol. BRUNCK.

174. *μηχανοποιέ*] Nempe scarabæus ille, super quo vehebatur, erat machina scenica cujus directorem nunc alloquitur. BERG. Conf. fragm. 234.

175. *ἤδη στροφεῖ*] Antiphanes apud Athen. 3. p. 123. *ἐὰν δ' ἄρα στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν.* Vult autem dicere Trygæus, se ita timere ne cadat, ut luctantibus in ventre flatibus pedere incipiat, ut illa in Plut. 693. *ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα*, et mox sit cacaturus: solent enim, si venter turbetur, talia subsequi. Hoc sibi volunt hæc Damoxeni comici verba ap. Athen. 3. p. 102. d. *Στρόφοι καὶ πνευμάτια γινόμενα τὸν*

κεκλημένον ἀσχημονεῖν ποιοῦσι. et apud nostrum Thesm. 491. στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κῳδύνη· ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι. Simul autem, quia de loco sublimi despicit, vertigine corripitur; quod etiam ex metu fieri solet et ἰλιγγιᾶν dicitur Græcis. Acharn. 581. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ, ubi schol.: ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο τὸ πάθος καλοῦσιν ἴλιγγον. Hinc etiam conjungit ἰλίγγους et στρόφους Diogenes epist. 29. ὑπερπιόντες καὶ ὑπερμεθυσθέντες, ὑπ' ἰλίγγων καὶ στρόφων συνεχόμενοι. BERG. Fortasse στρέφει scribendum. Conf. Plut. 1131.

πνεῦμα] γρ. καὶ πρᾶγμα V. a m. rec.

176. χορτάσω τὸν κάνθαρον] Id est, *cacabo*; per metonymiam consequentis pro antecedente; scarabæus enim vescitur stercore. Supra 138. ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία, τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω. Similiter ille, cui podex ardebat, in Thesm. 248. οἴμοι τάλας, ὕδωρ, ὕδωρ, ὦ γείτονες, πρὶν ἀντιλαβέσθαι πρωκτὸν τῆς φλογός. BERG.

179. Euripides Phœn. 1074. ὠή· τίς ἐν πύλαισιν δωμάτων κυρεῖ; ἀνοίγετε. Idem Bacch. 170. τίς ἐν πύλαισι; Κάδμον ἐκκάλει δόμων. Ita enim malo ibi scribere et distinguere. BERG.

θύραισιν] θύρησιν V.

180. βροτοῦ] Subauditur ὀσμή vel φωνή. BRUNCK.

με προσέβαλ'] με προσέβαλεν R.V. et Gregorius Cor. p. 36. Fortasse igitur scribendum προσέβαλέ μ'.

181. ἱπποκάνθαρος] Alludit ad Ἱπποκένταυρος. Sic κυκνοκάνθαρος de nave, Nicostratus comicus ap. Athen. 11. p. 474. BERG.

182. βδελυρὲ Suidas in μιαροί. μιαρὲ libri et Suidas in τολμῆσαι. Conf. Ran. 465. ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ | καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε.

183. καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε] Sic Joannes Chrysost. vol. 7. p. 358 a.

185. ἔστ' ὄνομ' B.V. et Suidas in μιαροί. ἐστὶν ὄνομ' R. Legebatur ἐστὶ τοὔνομ'.

185, 186, 187. μιαρώτατος] Locum similem Epicharmi comparat scholiasta.

186. om. V. a pr. m., 187. om. R.

186. δ' additum ex R.V. Conf. ad Av. 108.

187. ἐστιν] ἐστ' Bentleius.

188. ἔσθ' ὅπως R.V. et Suidas. ἔσσεθ' ὡς Ald.

192. ἥκεις δὲ κατὰ τί;] Nub. 239. ἦλθες δὲ κατὰ τί; ubi scholiasta versum ex Pace afferens ἦλθες posuit pro ἥκεις.

σοι om. Ald. ex conjectura, ut videtur, correctoris qui κρέα pro iambo habuit.

193. ὦ δειλακρίων] Blanda miserentis compellatio. Vid. Av. 143. BRUNCK.

196. ὅτ' οὐδὲ] Conf. Nub. 7.

198. ἰδοὺ γῆς] Reprehendit eum, qui dixerat γῆς, cum esset in cœlo. Sic Nub. 873. cum unus dixisset κρέμαιο, alter reprehendens eum repetit eamdem vocem: ἰδοὺ κρέμαιό γ' ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο. BERG.

ποῖ] ποῦ R.

199. τὸν κύτταρον] Metaphora ab apibus, quæ in alvearia et foramina subeunt. BERG.

200. κατελείφθης] καταλείφθης R.

201. τὰ alterum om. R.

202. κἀμφορείδια. Perperam vulgo κἀμφορίδια. In vulgatis etiam libris ἀμφορείδια recte excusum legitur Conc. 1119. Vide Dawesium Miscell. Crit. p. 214. (371. Kidd.) BRUNCK.

210. οὕνεχ' Brunckius. εἵνεχ' libri.

211. ὁτιὴ hic et in Pluto 948. (ubi ὅτι ἢ V.) Bentleius. Legebatur ὅτι. ὁτιὴ servatum in libris Nub. 757. ὁτιὴ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται. Vesp. 786. ὁτιὴ κατ' ἐμαυτὸν κοὐ μεθ' ἑτέρου λήψομαι. Av. 182. ὁτιὴ δὲ πολεῖται —. Lys. 11. ὁτιὴ παρὰ μὲν —.

214. ἀττικίων] Libri ἀττικίων. Est forma diminutiva adjectivi Ἀττικός. Ἀττικίων nomen proprium in inscriptionibus Atticis apud Boeckium vol. 1. p. 372. 394.

215. πράξαιντ'] Scribendum πράξαιτ' cum Bekkero.

ἀττικωνικοὶ] Libri ἀττικωνικοί. Adjectivum formatum ut Λακωνικοί.

218. πειστέον] πιστέον R.

219. Πύλον] πόλιν R.V. Utramque scripturam memorat scholiasta. Sed πόλιν aut errore librarii scriptum fuit aut a grammatico positum qui non intellexisset hæc eo tempore dicta fingi quo Pylus obessa quidem ab Atheniensium copiis, sed nondum capta erat, id est aliquot ante fabulam hanc actam annis. Vid. ad Eq. 55.

223. ἐς] εἰς libri bis.

κἄπειθ'] κἄπειθ' ὡς V.

230. Post hunc versum in libris quibusdam additum esse τί φησί; (Trygæo tribuendum) annotavit scholiasta ad v. 180.

233. ἔνδοθεν R. Legebatur ἔνδον.

239. τοῦ βλέμματος B.R.V. καὶ τοῦ βλέμματος Ald.

241. ὁ δεινὸς ὁ ταλαύρινος] Hæc epitheta tribuit Lamacho in Acharn. 964. BERG.

ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν] Scilicet ἱέμενος, qui ad affligenda, confringenda crura tendit. REISK.

242. Πρασιαὶ, urbs Laconicæ ditionis in Peloponneso. Ejus præ aliis meminit, quia alludit ad πράσον, quod in moretum immisceri solebat. Πόλεμος autem hic moretum confecturus inducitur: ideo mortarium in scenam effert, quo simulans se aliquid injicere, urbes et regiones nominat. BRUNCK.

τρισάθλιαι] Præstat divisim scribi τρὶς ἄθλιαι cum Dobræo. τρὶς κακοδαίμων in loco simili Plut. 851. servarunt libri multi, ubi alii τρισκακοδαίμων.

246. ὦ R.V. Vulgo ἰώ.

ἐπιτετρίψεσθ' Elmsleius in *Edinburgh Review* fasc. 37. p. 68. Legebatur ἐπιτρίψεσθ'.

247. ἁπαξάπαντα] ἅπαξ ἅπαντα R.

249. τοῖσιν R. Vulgo τοῖσι.

251. πόλις] Siciliam vocat πόλιν, cum sit insula multas habens πόλεις. Sic tamen et Euripides Eubœam insulam, in qua etiam plures sunt πόλεις, vocat πόλιν in Ion. 294. Εὔβοι' Ἀθήναις ἐστί τις γείτων πόλις, ὅροις ὑγροῖσιν, ὡς λέγουσ', ὡρισμένη. BERG. Hunc versum Trygæo recte tribuit Dobræus.

διακναισθήσεται] διαλυμαίνεται memoriæ errore posuit Harpocratio in Κεῖοι.

253. οὗτος παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθἀτέρῳ] σοι, quod habent B.C.R.V, omisit Aldus, cum codicibus χρῆσθαι θατέρῳ exhibens. Recte Brunckius crasin restituit, quamvis literis male expressam, χρῆσθαι 'τέρῳ. Quod vitium quum non animadvertisset scholiasta, παραινῶ ut παρενῶ pronunciari voluit.

254. τετρώβολον] Scribendum τετρωβόλον cum Kustero. Vid. ad Eq. 798. Vulgata scriptura Suidas utitur in τετρώβολον.

255. Κυδοιμέ] Κυδοιμός deus apud Empedoclem Athen. 12. p. 510 c. DOBRÆUS.

256. σοι R.V. Vulgo γάρ.

257. Verba ὡς δριμύς, nulla interpunctione post κόνδυλος posita, continuabantur Πολέμῳ. Trygæo tribuit Hermannus. Versus 257. 258. Κυδοιμῷ tribuit V.

257. οἴμοι μοι] μοι om. R.V. Scribendum οἰμοιμοῖ. Apollonius Dyscol. de adverb. p. 588, 25. καὶ γὰρ τὰ πρωτότυπα θέλει ὁπωσδήποτε περισπᾶσθαι, ὡς ἔχει τὸ οἰμοιμοῖ καὶ τὸ ὀτοτοῖ καὶ τὸ οἰοιοῖ. Illud οἰοιοῖ in Persis Æschyli v. 954. 956. nunc scribitur οἶ οἶ οἴ. οἰοῖ etiam Herodiano probatum fuit apud Joannem Alex. τονικ. παραγγ. p. 36, 15.

258. Trygæo tribuit Hermannus. Continuabatur Κυδοιμῷ.

σκορόδων] In moretum allia immisceri solebant. Pugno percussus famulus herum facete percontatur, num moreto destinata allia in pugnum indiderit. BRUNCK.

ἐνέβαλεν Hermannus. Legebatur ἐνέβαλες.

ἐς] εἰς libri.

261. Ἀθηναίων C.R.V. Ἀθηναίους Ald. Tum addidi γε. Post hunc versum in libris quibusdam lectum fuit ἰὴ ἰή. Vid. schol. ad v. 179.

264. ἡμῖν] ἥμιν R.

265. ἥξει R.V. Vulgo ἥξει γε. Quod qui scripsit, ἀλετρίβανον correpta syllaba tertia dici existimavit. Idem error v. 269. 282.

267. μὴ 'λθοι] 'μήλθοι R. μὴλθη V.

269. Ἀθηναίοισιν Porsonus. Legebatur Ἀθηναίοις.

ἀλετρίβανος Porsonus. ἀλετρίβανος R.V. ἀλετρίβανος, ὁρᾷς, vulgo.

ἀλετρίβανος] Cleonem allegorice dicit pistillum, quo urbes contunduntur. Similiter de eodem in Eqq. 976. εἰ μὴ γένοιθ' ['γένεθ'] οὗτος ἐν τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤστην σκεύη δύο χρησίμω, δοῖδυξ οὐδὲ τορύνη. Hic in Pac. 654. eum vocat κύκηθρον καὶ τάρακτρον. Dum autem dicit periisse Atheniensibus pistillum illud et instrumentum belli, significat Cleonem jam mortuum fuisse, quod infra in loco jam adducto clarius dicitur. Perierunt autem eodem tempore Cleo dux Atheniensis et Brasidas dux Lacedæmonius. BERG.

271. πότνια δέσποιν' B. Legebatur δέσποινα πότνι'.

272. Post hunc versum sequitur in libris ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι. Futile additamentum, ab interprete ad præcedentia verba κἂν δέοντι τῇ πόλει adscriptum, agnoscunt scholiasta (qui εἰ πρίν γε legisse videtur) et Suidas in ἐν δέοντι.

274. γέ τιν'] Legebatur δῆτ'. γέ τι R. Hoc est quod posui γέ τιν'.

275. τι. ΚΥΔ. ταῦτ', ὦ δέσποθ'] τι. χωρῶ ταῦτ' ὦ δέσποτα R.

277. Σαμοθρᾴκῃ] Herodotus 2, 51. ὅστις δὲ τὰ Καβείρων ὄργια μεμύηται, τὰ Σαμοθρήϊκες ἐπιτελέουσι. BERG. Vid. schol. Apoll. Rh. 1, 918. BRUNCK.

280. οἴμοι γε] οἴμοι παπαῖ γε Lucian. Tragod. 296.

κἄτ'] Legebatur κᾆτ'. Ran. 864. καὶ τὸν Μελέαγρον κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον.

281. Brasidam innuit, qui periit ad Amphipolin in eodem prælio quo Cleon occisus fuit ann. 3. olymp. 89. qui erat belli decimus. V. Thucyd. 5, 10. BRUNCK.

282. Λακεδαιμονίοισιν Porsonus. Libri Λακεδαιμονίοις.

ἀλετρίβανος Porsonus. ἀλετρίβανος R.V. κακὸς ἀλετρίβανος vulgo.

285. Διοσκόρω] διὸς κόρω R.

287. ἀπόφερε R. Vulgo ἀπόφυρε.

289. Δάτιδος] Scholiasta, Δᾶτις σατράπης Περσῶν — ἑλληνίζειν βουλόμενος εἶπεν ἥδομαι καὶ χαίρομαι, καὶ ἐβαρβάρισεν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν χαίρω. — λέγεται δὲ τὸ τοιοῦτο δατισμός. Conf. ad Eq. 115. Alia genitivi forma Δάτιος utitur Strabo 9. p. 399.

291. χαίρομαι κεὐφραίνομαι R.V. et Suidas in Δᾶτις. Legebatur τέρπομαι καὶ χαίρομαι. εὐφραίνομαι καὶ χαίρομαι Suidas in νῦν τοῦτ' ἐκεῖνο.

292. ἡμῖν] ὑμῖν R.

303. φοινικικῶν] Vid. ad v. 1173.

304. μισολάμαχος] Lamachum sæpe notat tanquam belli cupidum, et infra 472. dicit eum obstare, quo minus pax fiat, et inferius introducit ejus filium non nisi prælia canentem in convivio, unde ipse pater male audit v. 1290. Maxime autem in Acharnn. perstringitur. BERG.

307. ἐς] εἰς libri.

310. τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ'] Solon. apud Demosth. p. 422. a Berglero citatus, ἢ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὕδοντ' ἐπεγείρει.

312. οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν] Belli tem-

pore, quum expeditio subitanea suscipitur, sæpe edictiones publicantur, ut milites victum tot vel tot dierum, plerumque trium, sibi præparent. Vult itaque dicere: Istud edictum (quod incipit ὦ γεωργοὶ v. 294.) non ad Bellum spectabat, sed ad Pacem; propterea lætemur. Similiter in Acharn. 196. ille, qui unguentum quoddam suave, quod ibi fingitur esse Pax, naribus admovet, dicit Pacem olere edicta de non asservando victu trium dierum: *αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.* Illuc alludit tantum in Vesp. 242. *χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηράν.* BERG.

313. Legebatur *εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον καὶ δεδίττεσθε.* Correctum ex R.V.

νυν] *νῦν* R.V.

Κέρβερον] Cleonem.

314. De eodem Cleone in Eq. 136. *βυρσοπώλης Παφλαγὼν ἅρπαξ κεκράκτης.* BERG.

317. *ἰοῦ ἰοῦ* Trygæo tribuunt B.C.

326. *παῦε*] *παύου* R.

328. *ἑλκύσαι*] Verbum saltationis proprium. Nub. 540. *οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν.* BRUNCK.

329. *ὀρχήσησθ'* Bekkerus. Legebatur *ὀρχήσεσθ'.*

331. *τουτογὶ* R.V. *τοῦτο γὲ* C. *τοῦτο* B. *τουτοδὶ* Ald.

334. *τοί μοὖστ'*] *τί μοί 'στ'* vulgo. *τοι μ' ἐστ'* C.R.V.

337. *μή τι καὶ νυνί γε χαίρετ'* R.V. Vulgo *μηκέτ' οὖν νυνί γε χαίρετ'.*

340. *γὰρ* B.C.R.V. Vulgo *δ'.*

341. *κινεῖν*] Scribendum *βινεῖν.*

345. *ἰοῦ ἰοῦ*] Libri *ἰοὺ ἰού.* Recto accentu scriptum v. 317. ubi vid. schol. et Suidam in *ἰοῦ.*

346. *εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην μέ ποτε τὴν ἡμέραν*] Sic R, nisi quod *ποτε* in fine versus legitur. Cum R. consentit V, nisi quod *γένοιτο* scriptum est. *εἰ γὰρ γένοιτ' ἰδεῖν με ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ* C. *εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ* vulgo. Porsono scribendum videbatur *εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτέ.* Quod præferendum nunc puto.

347. *ἀνεσχόμην* Brunckius. Libri *ἠνεσχόμην.* Hic versus cum duobus proximis in unum est conjungendus creticum hexametrum.

στιβάδας] Durum et vile cubile, quali uti solent milites. BERG.

348. Φορμίων] Celeber dux, de quo vid. schol.

351. — 353. in unum versum conjungendi, pariterque 354. — 356.

351. ἄν μ' C.R. μ' ἂν V. γ' ἄν μ' B. Ald.

355. ἀπολλύμεθα Kusteri et Brunckii editiones. ἀπωλλύμεθα R. Ald.

357. Λύκειον] Gymnasium, ubi, antequam irent in bellum, exercebantur. BERG. ex scholiasta.

σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι] Legebatur σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι τε. τε om. R.V. Veram scripturam servavit Chœroboscus ad Theodos. apud Bekker. Anecd. p. 1364. τὸ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης παρεμφαίνει ἐν Εἰρήνῃ ἐν Μώμῳ Σοφοκλέους προκείμενον ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἐστίν. Sophoclis versum integrum affert scholiasta Aristophanis, male tamen Achæo tribuens, Ἄρης ὁ λῃστὴς σὺν δορὶ (corr. δόρει) σὺν ἀσπίδι. σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι ex Aristophane afferunt Etym. M. p. 284, 32. et Zonaras p. 564. Quod Vesparum quoque v. 1081. reposui, ubi libri et Suidas (in θυμόν) ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι. Dativum δόρει tragicorum locis pluribus restituit Hermannus. De quo dixi in Thesauro Stephani. Proximi versiculi quattuor ἀλλ' — τύχῃ in duos sunt dividendi, alterum hexametrum, alterum trimetrum.

363. ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν] Pro ἀλλὰ πάντα ἀγαθά. Ita enim dixerat Cillicon iste, cum proditionem Mileti parans ab amicis interrogaretur quid faceret. BERG. Diversæ sunt de Cilliconte narrationes veterum, de quibus vide scholiastam. Κιλλικῶν perispomenon est in C.R.V, Κιλλικών B, Ald. Καλλικῶν apud Eustathium p. 1669, 58. Καλλιφῶν apud Suidam in πονηροῖς, qui tamen Κιλλικῶν suo loco posuit. In scholiis quadruplex est nominis scriptura Κιλλικῶν Κιλικῶν (et genitivus Κιλικῶντος) Καλικῶν (in genitivo Καλικόωντος) Καλλίκων.

364. οὐκοῦν, ἢν λάχω] Scholia: " Si quando plures Athenis " essent condemnati ad mortem non omnes uno die interficie- " bantur, sed sortitionem subibant singulis diebus, et quem " sors tetigisset, mors sequebatur; itaque uno die unus mo- " riebatur. Quandoque etiam pœnitentia ducti reliquos serva- " bant. Cum autem Mercurio tribuantur sortes, joco ad eum

"hoc dicit." Nempe Mercurium directorem sortis efficere posse, ut Trygæum, tanquam condemnatum cum aliis pluribus, primum aut inter primos tangat sors, secundum quam ei moriendum sit, et non relinquatur inter postremos, qui sperare possunt adhuc salutem. BERG.

367. *εἰς*] *ἐς* libri.

ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω] Jocus in militiam, tanquam si ea esset certissimus pereundi modus. Milites et nautæ in expeditionem profecturi viatica sibi comparabant: quem morem equos etiam observasse, facete narrat chorus Eq. 599. BRUNCK.

370. *ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών*] *ἀγαθὸν* ironice dictum. Soph. Antig. 275. *καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα | πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν.*

373. *'στ'* C.R.V. *γ'* Ald.

374. *ἐς χοιρίδιον*] In mysteriis sive sacris initiorum Cereris porcum mactabant initiandi; hinc in Acharn. 747. *χοιρία μυστηρικά.* Dicit autem ante mortem oportere se initiari, quia initiatorum melior est conditio post mortem. Chorus mysticus in Ran. 454. *μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν ὅσοι μεμυήμεθ'.* BERG.

380. *μέλ'*] *μέλε* R.V.Γ.

τοῦ additum ex R.V.Γ. et Suida in *τετορήσω.*

383. *ὦνδρες* B.R.V. *ἄνδρες* vulgo.

385. *μηδαμῶς, μὴ*] *μὴ μηδαμῶς* R. *μὴ* om. V.

386—387. *εἴ τι — κατεδηδοκώς* in unum versum conjungendi.

387. *γε* om. R.Γ.

388. *νόμιζ' ἐν* Bentleius. Libri *νομίζων ἐν.*

τουτῳὶ Brunckius. Libri *τῷδε. τουτῳὶ τῷ πράγματι* in fine tetrametri trochaici legitur Lys. 615.

390.—394. Hæc in duos versus sunt distribuenda, alterum *μὴ — μὴ λαβεῖν,* alterum *ἀλλὰ — δαιμόνων.*

390. Verba *μὴ γένῃ παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν* (nam sic scriptum est in C.R.V.Γ. et apud Suidam in *παλίγκοτος*) supplementum sunt a grammatico excogitatum, quum verba poetæ excidissent, quæ quattuor creticorum mensuram explevisse ex stropha intelligitur. *μὴ γένῃ παλίγκοτός τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε* B. Ald.

391. *τήνδε*] *τόδε* Ald.

392. χάρισ'] χάρισαι C.R.V.Γ.

395. Πεισάνδρον] Per ironiam, ut putat schol., hujus tanquam bellicosi meminit, quia tanquam timidus notetur a plerisque. Sane et in Av. 1555. ἔνθα Πείσανδρος ἦλθεν δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν. BERG.

396.—399. καί—ἀεί] Hæc in hexametrum et trimetrum dividenda.

396. ἱεραῖσι] ἱεραῖς R.Γ.

399. δέσποτ'] πότνια vel πότνι' grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 328. Suidas in ἀγῆλαι. δέσποιν' scholiasta Euripidis Med. 1027. Quæ grammatici memoriæ errore posuerunt de Pace dea cogitantes.

ἡμεῖς om. Ald. Habent R.V. Vaticanus, scholiasta et grammatici modo memorati.

402. κλέπται] Fures venerari deum furum par est. BERG. Hunc versum om. R.

κλέπται τε γὰρ νῦν μᾶλλόν εἰσιν V, in αι τε correctus. Legebatur κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον. Particulis τε γὰρ, *namque*, utitur Sophocles Trach. 1019. σοί τε γὰρ ὄμμα | ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν.

406. χὠ] 'χὁ R.

409. δὲ] δὴ C.R. Conf. ad Nub. 1192. ἵνα δὴ τί τοῦτο— Bentleius.

ὁτιὴ νὴ Δία R.V. Vulgo ὅτι νὴ τὸν Δία.

412. ὑμᾶς] ἡμᾶς R.V. et scholiasta.

413. λάβοιεν αὐτοὶ] αὐτοὶ λάβοιεν Γ.

414. παρεκλεπτέτην Brunckius. παρεκλέπτετον vulgo. παρέκλεπτον B.C.Γ.

415. παρέτρωγον] παρέτραγον Suidas in h. v. et in ἁρματωλία.

ὑφ' ἁρματωλίας] Paronomasia pro ὑφ' ἁμαρτωλίας. Schol. δέον εἰπεῖν, ὑπὸ ἁμαρτίας, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνοντες, εἶπεν ὑφ' ἁμαρτωλίας· ἀντὶ τοῦ, φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν· ἄλλως. τῆς τῶν ἁρμάτων ἡνιοχείας. Confer finem parabasis Nubium. BRUNCK.

417. τήνδε καὶ ξυνέλκυσον] Id est καὶ τήνδε ξυνέλκυσον, ut τήνδ' ἐξελκύσαι v. 506. Vid. ad Acharn. 884. ξυνανέλκυσον Dobræus probabiliter.

420. Διπόλει'] Libri Διιπόλει'. Recte Porsonus Διπόλεια

restituit, qua forma sola usos esse veteres ostendi in Thesauro Stephani.

424. τήνδ'] Phialam auream.

432. φιαλοῦμεν] Vid. ad Vesp. 1348.

433. 434. Hæc verba Trygæo sunt tribuenda.

437. ξυλλάβοι] ξυλλάβῃ B.C.Γ.

439. διάξειν] Legebatur διάγειν με. Pronomen om. R.V.Γ.

441. Scholiasta, δύο πρόσωπα ταῦτά φησιν, ὧν ὁ μὲν εὔχεται, ὁ δὲ ἕτερος ἀκόλουθα τῇ εὐχῇ καταρώμενος λέγει. Ex his Dobræus falso, ut opinor, collegit versus 441. 444. 445. 447. 448. 450. 451. 453. 455. 456. et de versu 457. verba Ἄρει δὲ et μηδ' Ἐνυαλίῳ γε, 458. Trygæo, 442. 443. 446. 449. 452. 454. et de versu 457. verba μὴ μή et rursus in fine μή choro in libris quibusdam tributos fuisse.

444. ἐς] εἰς libri.

πότνι' R.V.Γ. Vulgo πότνιά γ'.

ταῖσιν] Libri ταῖς.

446. πάσχοι 'γε τοιαῦθ'] πάσχοιτο τοιαῦταθ' V. Scribendum videtur πάσχοι τοιαῦτ' ἄτθ'.

οἷά περ Κλεώνυμος] Id est, fiat ῥίψασπις. In Nub. 352. Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν. Hic in Pac. 677. de isto: εἰ γάρ ποτε ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγένετο. BRUNCK.

447. κεἴ (εἴ R.V.) τις — μὴ ξυλλάβῃ] De εἰ particulæ constructione dictum ad Eq. 698.

δορυξὸς] δορυξόος Suidas in h. v. Forma trisyllaba infra utitur v. 549. 1260.

448. ἐμπολᾷ] ἐμπολῇ B.

453. ἰὴ ἰὴ τοίνυν, ἰὴ] ἰὴ τοίνυν ἰὴ ἰὴ R.V.Γ. ἰὴ τοίνυν γ' ἰὴ Ald.

456. Ὥραισιν] ὥραις R.V.Γ. et scholiasta.

457. Primum μὴ libri tribuunt Trygæo. Correxit Bentleius.

Ἐνυαλίῳ] Distinguit Enyalium ab Marte, quod alios quoque poetas fecisse observavit scholiasta.

458. κάλῳς] κάλοις B.C.R.V.Γ. et Suidas in ὀγκύλλεσθαι.

459. εἶα] εία R. hic et infra. Hoc est εἴα. De quo accentu vide ad Lys. 1303.

460. εἶα μάλα] Hac acclamatione hodie quoque nautæ Græci

utuntur εἶα μόλα dicentes. Vid. Didotii *notes d'un voyage* vol. 1. p. 181.

462. ἔτι μάλα R.V.Γ. Vulgo εἶα ἔτι μάλα.

464. ἄνδρες] Vulgo ἄνδρες. ἄνδρας R.V.

465. οὐχὶ B. Ald.

468. εἶα ὦ] εἶ' ὦ V.

469. ἀλλ' ἄγεθ' ἕλκετον * * καὶ σφώ] Sic correxi scripturam librorum ἄγετον ξυνέλκετον καὶ σφώ et indicavi lacunam. Excidisse videtur ὦ 'γαθέ.

472. Hunc versum libri et scholiasta Mercurio tribuunt.

473. 474. 479. 480. Choro tribuebantur. Correctum ex R.

474. τῆς σῆς μορμόνος] In Acharn. 582. ad eumdem istum: ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα. Alludit autem ad Gorgonem, signum in clypeo illius. In Acharn. 1094. ad eumdem: καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου Γοργόνα. BERG.

475. ἀργεῖοι] Libri 'Αργεῖοι.

476. κατεγέλων] κατάγελων R.

477. διχόθεν μισθοφοροῦντες] Demosthenes [p. 739, 6.] ἐάν τις ἢ διχόθεν μισθοφορῇ ἢ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ ἢ δικάζῃ κ. τ. λ. Cæterum Argivi potuerunt et apud Lacedæmonios et apud Athenienses stipendia mereri, quia utrisque ex æquo fuerunt amici. Thucyd. 2, 9. Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε ξύμμαχοι· Πελοποννήσιοι μὲν οἱ ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ πάντες, πλὴν 'Αργείων καὶ 'Αχαιῶν· τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν. Et 5, 28. οἵ τε 'Αργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν, οὐ ξυναράμενοι τοῦ 'Αττικοῦ πολέμου, ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἔνσπονδοι ὄντες, ἐκκαρπωσάμενοι. BERG.

480. χαλκεὺς] Armorum fabricator, qui paci adversatur.

483. ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ] Causa famis, quia foro Attico carendum erat ipsis durante bello, etiam antequam bellum inciperet, cum ex edicto Periclis arcerentur foro et portubus Atticis, statim penuria laborabant; hinc aliorum opem implorantes efficere volebant, ut illud edictum tolleretur; quæ etiam præcipua causa belli fuit. In Acharn. 534. ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς ὅτε δὴ 'πείνων βάδην Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως μεταστραφείη. In eadem fab. 729. cum Megarensis longo post tempore Athenas ad mercatum venisset, dicit: 'Αγορὰ 'ν 'Αθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα· ἐπόθουν τυ, ναὶ τὸν Φίλιον, ἅπερ ματέρα. Paulo post 751. cum ex eo quæreret Atticus: πῶς ἔχετε; ille respondet: διαπεινᾶμες ποττὸ πῦρ. BERG.

484. ὦνδρες B. Libri reliqui ἄνδρες.

485. ἀντιληπτέον] ἀντιλημπτέον et λήμψεσθ' v. 493. R.

489. εἶα νὴ Δία] εἶα delendum. Post Δία addebatur EPM. ὦ εἶα ὦ εἶα, quæ om. R.V.Γ.

490. μικρόν γε κινοῦμεν] Versus ex duobus palimbaccheis compositus. Hujus metri exemplum attulit Dionysius Hal. de comp. verb. p. 226. ed. Schæf. σοὶ, Φοῖβε, Μοῦσαί τε συμβῶμεν.

491. οὔκουν R.V. Vulgo οὐ.

Post δεινὸν indicavi lacunam, fortasse sic explendam, οὔκουν δεινὸν δῆτα τόδ' ἐστίν. Confer locos similes Eq. 810. 820. 875. 878. Av. 27.

493. — 547. om. Γ.

496. κακόνοι R, scholiasta, Suidas in κακόνοι. κακὸν οἵ C. κακὸν εἴ Ald. κακοί V.

ἡμῖν Suidas. Legebatur ὑμῖν.

497. γ' addidit Bentleius.

498. ἀνδρείως Bentleius. Libri ἀνδρικῶς. Eandem corruptelam notavi Eq. 453.

500. — 507. Mercurio tribuit R. Recte.

502. σκορόδοις ἠλείψατε] Scholia: *quasi alliorum acrimonia unxistis Pacem* (i. e. exacerbastis nos, ut Pax turbaretur.). *Sunt autem multa apud ipsos allia* (v. supra v. 246.). *Et videntur Megarenses belli inceptores fuisse, propter raptum meretricularum Aspasiæ et inde ortam iram Periclis et ejus contra ipsos edictum.* V. in Acharn. 525. Præterea loquitur de Pace, tanquam de puella delicata, odorem allii aversante. BERG.

505. δικάζετε] Av. 40. Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ | ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι. BERG.

507. Ingeniosum est hujus loci acumen, quo submonet Athenienses, ut maritimarum opum studio se applicent, quod identidem eis suadere solebat Themistocles. BRUNCK.

509. τοι R.V. δὴ B. Ald. Particulam om. C.

511. οἵ τοι γεωργοὶ R.V.C. ἴδ' οἱ γεωργοὶ B. οἱ γεωργοὶ Ald.

513. ὁμοῦ 'στιν ἤδη C.R.V. et Vaticanus. ὁμοῦ 'στιν ἥδε scholiasta ad Eq. 244. ὁμοῦ 'στιν ἤδ' ἐγγύς Ald. glossemate illato. Vid. interpretes Hesychii ad ὁμοῦ 'στι.

518. 519. Sic R.V. Vulgo ὦ εἶα ὦ εἶα εἶα εἶα | ὦ εἶα ὦ εἶα πᾶς.

520. Jam Pacem extraxerunt et salutant. BERG. Grandi figura mulierem repræsentatam fuisse colligi potest ex scholio ad Platonem p. 331. ed. Bekk. *κωμῳδεῖται δὲ* ('*Ἀριστοφάνης*) *ὅτι καὶ τὸ τῆς Εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα· Εὔπολις Αὐτολύκῳ, Πλάτων Νίκαις.*

521. *πόθεν ἂν λάβοιμι*] *πόθεν λάβοιμ' ἂν* Stobæus Floril. 55, 8. Aristophanes fragm. 85. *πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;*

ῥῆμα μυριάμφορον] Verbum quo satis exprimam, quantus vini proventus tempore pacis esse soleat; vocabat enim pacem *βοτρυόδωρον*. BERG.

523. Opora et Theoria cum Pace ex antro educebantur. Mulierculæ autem erant meretricum more ornatæ. BRUNCK.

527. Mercurio tribuit R. Erat Trygæi.

528. — 532. usque ad v. *Εὐριπίδου* Mercurio, 532. — 538. usque ad v. *κἀγαθῶν* Trygæo tribuunt R. et Ald. Tacite correxit Brunckius.

531. *τραγῳδῶν*] Hic forte melius legeretur *τρυγῳδῶν*. Mirum enim, ni artis suæ mentionem tam opportuno loco fecisset poeta; nec opus erat, tragœdorum meminisse, quum postea nominentur præstantissimi illius temporis duo. BRUNCK. Scribendum *τρυγῳδῶν* cum Brunckio.

532. *κλαύσἄρα*] De hac crasi vid. ad Eq. 1373. Libri vel *κλαῦσ' ἆρα*, quod est in R, vel *κλαῦσ' ἄρα*, quod habet V.

536. *εἰς ἀγρὸν* B.C.R.V. Vulgo *ἐς ἰπνόν*. Utramque scripturam novit scholiasta.

537. *χοὸς*] Scribebatur *χοῶς*. Vid. ad Ach. 1000.

542. *ἁπαξάπασαι*] *ἅπαξ ἅπασαι* R, ut solet.

κυάθοις] Cyathos calida impletos (cucurbitulæ solent vocari) admovebant ejusmodi tumoribus, ut detumescerent. Eo respicit in Lysistr. 444. ubi Lysistrata plagas minatur cuidam et dicit: *κύαθον αἰτήσεις τάχα·* ubi scholia: *ἵνα προσθήσῃς ταῖς γνάθοις. γεμίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι καὶ θεραπεύεται.* BERG.

545. *γοῦν* V. *γ' οὖν* R. Vulgo *γάρ*.

547. *κατέπαρδεν* R. *κατεπάπαρδεν* V. *καταπέπαρδεν* C. *πέπαρδεν* Ald.

549. *δορυξὸν* R.V. et Suidas in *ἐσκιμάλισεν*. Vulgo *δορυξόον*.

559. ἐστι codices. γὰρ ἐπὶ Ald.

561. τοὺς λόφους — καὶ τὰς Γοργόνας] Cristas in galeis, quarum usus in bello, ut et clypeorum γοργονώτων. BERG.

562. λιταργιοῦμεν] λιταργειοῦμεν R.V.

563. ἐμπολήσαντες] ἀγόρασον Athenæus 3. p. 119 d. memoria lapsus. Ex hoc loco sumpta videtur glossa Hesychii ἐμπολήσαντες.

565. γοργὸν] Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 86, 26. γοργός: τοῦτο ἀξιοῦσιν ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰ ὄμματα τοιούτου τάσσεσθαι ἢ ἐπὶ τοῦ κεκινημένου κατὰ πρόσωπον, οὐ μέντοι ἐπὶ τοῦ ταχέος ἢ ἀνδρείου. ἐλέγχει δ' αὐτοὺς Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ. Huic loco melius convenit λιπαρὸς et εὐτραφής, quibus vocabulis Hesychius inter alia γοργός interpretatur.

566. νὴ Δί'] νὴ τὸν δί' R.V.Γ.

σφῦρα Bentleius. Libri σφύρα. Vide Arcadium p. 96, 26.

ἄρ' R.V.Γ. Vulgo ἄν.

567. θρίνακες sunt τρίαιναι, *tridentes rastri*, s. *ligones*, idem fere quod δίκελλαι. Mox τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ. V. Hesych. in θρῖναξ. τριαινοῦν est *terram vertere*, τὸ ἄνω κάτω ποιεῖν. Pro *diruere, evertere*, utitur Eurip. in Bacch. 344. θάκους τοῦδ', ἵν' οἰωνοσκοπεῖ, μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεψον ἔμπαλιν, ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ. BRUNCK.

568. καλῶς — ἀπαλλάξειεν ἂν] Id est, bene curabitur.

570. γήδιον] Hoc grammatici quidam γῄδιον scribunt. De quo dixi in Thesauro Stephani.

573. ἡμῖν] ὑμῖν B.

574. παλασίων B.C. [et R.V.Γ.] recte. Ita apud Hesychium e literarum serie excudi debuit, ubi nunc legitur: πλασία, (scr. παλάσια) τὰ συγκεκομμένα σῦκα. καὶ διὰ τοῦ θ, πλάθια (scr. παλάθια) καὶ παλάθη. Photius ad hanc glossam citatus: παλάσια, τὰ συγκεκομμένα σῦκα, παλάθην λέγουσι, καὶ παλαθίδα. εἰσὶ δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σύκων κεκομμένοι βῶλοι πλινθοειδεῖς. Male in impressis παλλασίων. BRUNCK. παλαθίων Suidas in παλάθαι.

582. ὡς ἦλθες ἡμῖν ἀσμένοις, ὦ φιλτάτη] Legebatur ὦ φίλταθ' ὡς ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες.

584. ἐδάμην] Legebatur ἐδάμημεν. Ceterum hic versus cum duobus proximis in unum conjungatur.

585. δαιμόνια R. Legebatur δαίμονα. Plut. 675. ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.

587. μέγιστον R.V. Vulgo τὸ μέγιστον.

588. — 590. Legebatur πᾶσιν ὁπόσοι γεωργι- | κὸν βίον ἐτρίβομεν. μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις. Quæ postrema verba μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις si scripta sunt ab Aristophane, in eum quo transposui locum esse transferenda liquet, indicatis et ante et post ea lacunis.

589. 590. Hæc in unum versum contrahenda, cujus in principio duo pedes exciderunt, velut πάντα παρέχουσ' ἀγαθὰ πᾶσιν ὁπόσοι βίον ἐτρίβομεν γεωργικόν.

591. — 594. πολλὰ — φίλα] Versus unus hexameter.

594. κἀδάπανα] Horatius de vita rustica Epod. 2, 48. *dapes inemtas apparet.* Noster Acharn. 32. ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν, στυγῶν μὲν τὸ ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας πρίω, οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ᾔδει πρίω, ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα. BERG.

595. χῖδρα] Libri χίδρα. Conf. ad Eq. 806.

596. — 599. Versus unus hexameter.

599. ὁπόσ' Bentleius. Libri ὅσ' præter V, qui ὅσσ'.

600. προσγελάσεται C.R.V. Vulgo προσγελάσονται.

λαβόντ' R.Γ. Vulgo σε λαβόντ'.

601. τοῦτον om. Γ. Pro eo ἤδη est in Ald.

603. σοφώτατοι] λιπερνῆτες memoriæ errore posuit Diodorus 12, 40. ad versum Archilochi aberrans ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε, quo Cratinum in Pytine usum fuisse ex annotatione scholiastæ cognoscitur.

δὴ ξυνίετε] τις ξυνιέτω Diodorus.

605. ἦρξεν ἄτης Seidlerus. Libri et Diodorus αὐτῆς ἦρξε. πρώταρχον ἄτην dixit Æschylus Agam. 1163. Adjectivo ἀτηρὸς utitur Aristoph. Vesp. 1299.

Φειδίας πράξας κακῶς] Vide annotationem ad scholia.

606. μετάσχοι R.V. Vulgo μετάσχῃ.

607. ὑμῶν] ἡμῶν R. et Ald.

609. Μεγαρικοῦ ψηφίσματος] De hoc dictum Acharn. 533.

610. κἀξεφύσησεν Bentleius. ἐξεφύσησε (vel — εν) R.V. et Suidas in h. v. ἐξεφύσησε γὰρ Ald.

612. ἄκουσ' R.V. Legebatur ἤκουσ'.

ἐψόφησεν ἄμπελος] De vite loquitur tanquam de animali, more Æsopico. Ita et de doliis. Vult autem dicere, agros esse vastatos et vites excisas: κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα,

inquit rusticus ille in Acharn. 511. dicens, se propterea infensissimum esse Lacedæmoniis, qui sæpe impressionibus factis in agrum Atticum omnia vastarunt. Vide mox 628. BERG.

615. *πεπύσμην*] *'πεπύσμην* C.

616. *ἠκηκόη*] Libri *ἠκηκόειν*. Correctum ex scholiastæ annotatione, *τὸ δὲ ἠκηκόειν* (corrig. *ἠκηκόη*) *οὕτω Φρύνιχος διὰ τοῦ η ἀναγινώσκει.*

620. *ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας*] Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 42, 6. *ἠγρίωνται καὶ σεσήρασιν ἐπ' ἀλλήλους* (scr. *ἀλλήλοις*): *τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους κυνῶν.*

623. *αἰσχροκερδεῖς*] Euripides Androm. 445. de Spartanis, *οὐκ αἰσχροκερδεῖς; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν | γλώσσῃ, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφευρίσκεσθ' ἀεί;* BERG.

διειρωνόξενοι] In Av. 1013. *ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι ξενηλατοῦνται.* BERG.

627. *ἂν* additum ex R.V.

ἀνδρῶν] *ἀνδρῶν γε* Ald.

628. 629. Trygæo, 630. 631. choro tribuit R. Vulgo inversæ personarum vices.

628. *κορώνεων*] *κορώναιον* R.V. Est ficuum species, de qua vide schol.

629. *'φύτευσα κἀξεθρεψάμην* Bentleius. Libri *φυτεύσας ἐξεθρεψάμην.*

630. *μέλ'*] *μέλε'* R. *μέλε* Γ.

γε δῆτ' Bentleius. *δῆτά γ'* Ald. *δῆτ'* C.R.V.Γ.

631. *ἐξμέδιμνον*] De hoc composito vid. Lobeck. ad Phryn. p. 414.

632. *κᾆτα δ'*] *κἀνθάδ'* Dobræus. Non opus.

ἐκ τῶν ἀγρῶν] Nempe initio belli, quum omnes in urbem commigrarent. Vid. ad Eq. 792. BERG.

633. *ἐμάνθανεν* R.V. Legebatur *ἐλάνθανεν*. *μ* superscriptum in Γ. Utramque scripturam memorat scholiasta.

635. *τοὺς λέγοντας*] Oratores in concione populi.

637. *δικροῖς*] Suidas: *δικροῖς, διφυέσι ξύλοις, δικρανίοις 'Αριστοφάνης· δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι· τὴν Εἰρήνην λέγων. ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις, καὶ εἶπε κεκράγμασι· ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦντες τῇ κραυγῇ ἔπειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην.* BRUNCK. De accentus inconstantia *δικροῖς* et *δίκροις* vide Lobeck. ad Phryn. p. 233. 234.

638. πολλάκις] Vide Thucyd. 4, 41. DOBRÆUS.

639. τοὺς παχεῖς] Talis ille est, cui exitium minatur judicum chorus Vesp. 287. καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων τἀπὶ Θρᾴκης, ὃν ὅπως αἰσχυνεῖς, ἐγχυτριεῖς. Maxime autem illos aggrediebantur sycophantæ, qui essent simpliciores et simul divites v. Eq. 260. et 265. quæ ibi ad Cleonem spectant; nam is talia docte norat facere. BERG. De verbo σείειν, quod dicitur de sycophantis, qui alios vexant et exagitant, vid. Photius p. 504, 25.

640. ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου] *quod cum Brasida sentiat eique sit addictus.* Iste erat admodum prudens imperator, eoque efficiebat, maxime quo tempore in Thracia erat, ut multi ab Atheniensibus ad Lacedæmonios deficerent. Hinc sycophantæ Athenis sæpe arripiebant occasionem, ut etiam innocentes insimularent, quasi cum eo conspirarent. In Vesp. 473. ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐραστὰ καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ. BERG.

φρονοῖ C.R.V.Γ. Vulgo φρονεῖ.

Βρασίδα Suidas in Βρασίδας. Vulgo Βρασίδου. Quod revocandum. Conf. ad Lys. 1153.

643. ἅττα Florens Christianus. Libri ἅττ' ἄν.

διαβάλοι] Ita dixit pro παραβάλοι, quod *objicere* sive *projicere cibum* est canibus aut aliis bestiis: et hoc verbum erat ponendum, quia similitudo est a canibus, cum cibus eis projicitur; sed quasi errans utitur verbo διαβάλλειν *calumniari*, quia rhetores isti sycophantæ per calumnias efficiunt, ut innocentibus bona sua extorqueantur. BERG. διαβάλλοι V. Ald.

644. ἐτύπτονθ' R.V. et scholiasta. Legebatur ἔτυπτον.

645. ἐβύνουν R.V.Γ, Hesychius, Suidas et Zonaras in ἐβύνουν. Vulgo ἐβύουν.

τὸ στόμα] In Plut. 379. τὸ στόμα ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων. Cratinus ap. schol. ad Eq. 523. εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα, ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασι. BERG.

648. βυρσοπώλης] ὁ βυρσοπώλης C.R.V.

650. ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος R.V. ἔστ' ἐκεῖνος B. ἔσται κεῖνος ('κεῖνος Γ.) C.Γ. τις ἔστ' ἐκεῖνος Ald.

ἀνὴρ] ἀνήρ, libri.

ἀλλὰ σός] Erat enim Mercurius etiam νεκροπομπός. Et Cleo jam erat mortuus. BERG.

654. κύκηθρον] Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 48, 28.

κύκηθρον: ἐπὶ τοῦ τὰ πάντα κυκῶντος καὶ ταράττοντος. Femininam formam κυκήθρα ponunt Hesychius, Photius aliique grammatici.

655. ἀπαξάπαντα] ἅπαξ ἅπαντα R.

656. σεαυτοῦ] σαυτοῦ R.

657. Ad personam Pacis, quæ muta introducitur. BERG.

658. εἴποι] εἴποιμι R.

661. αὐτοῖσι] αὐτοῖς R.V.Γ, recte, si πρὸς ἔμεγ' scribatur.

663. εἶεν R.V.Γ. et scholiasta. Legebatur εἶέν γ'. Æschylus Choeph. 655. εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος, πόθεν;

665. μετὰ τὰν Πύλῳ] Postquam cepissent Athenienses Sphacteriam, insulam Pylo vicinam (Pylum autem antea occupaverant) et captivos ex ea duxissent trecentos Laconas, quorum plerique erant ex nobilioribus, Lacedæmonii aliquoties legatos miserunt Athenas de pace, qui re infecta sunt dimissi. Thucydides 4, 41. ἐπρεσβεύοντο πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπειρῶντο τήν τε Πύλον καὶ τοὺς ἄνδρας κομίζεσθαι. οἱ δὲ μειζόνων τε ὠρέγοντο καὶ πολλάκις φοιτώντων αὐτοὺς ἀπράκτους ἀπέπεμπον. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Πύλον γενόμενα. BERG.

667. τρὶς ἐν τἠκκλησίᾳ] τρεῖς ἐν τῆι κλησίαι R.

669. ἐν τοῖς σκύτεσιν] Facete: id est, coriarius Cleo rempublicam tum regebat. BRUNCK. Conf. Eq. 795.

672. κἄσπευδεν] κατέσπευδεν V.

674. οὖν om. R.

675. ψυχὴν B. ψυχήν γ' R. Ald. ψυχήν τ' C.Γ.

676. οὗπερ Bentleius. ὅπερ C.R.V.Γ. ὥσπερ B. Ald.

678. Notissimus clypei abjector Cleonymus, in quem facetus hic est jocus e similitudine vocum petitus ἀποβολιμαῖος et ὑποβολιμαῖος. BRUNCK.

680. πυκνί R.V.Γ. Vulgo πνυκί. Vid. ad Eq. 165.

682. ποῖ R.V. σου Ald. om. C.Γ.

684. ἐπεγράψατο] Hoc verbum proprie usurpatur de inquilinis, quos habere oportebat προστάτην. BERG.

689. γενησόμεσθα] γενησόμεθα B.

γενησόμεσθα. ΕΡΜ. τίνι τρόπῳ;] Legebatur γενησόμεσθα τρόπῳ τινί. Postrema verba duo Mercurio tribuit R.

690. λυχνοποιὸς] Nub. 1065. Ὑπέρβολος δ' οὑκ τῶν λύχνων — .

694. κατέλιπεν] κατέλειπεν V.

695. πράττει C.R.V.Γ. πράττειν B. πράττοι Ald.

699. κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι] Versum proverbialem poetæ ignoti θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι memorant Plutarch. Mor. p. 405 b. Theophilus ad Autol. 2, 9, scholiasta Eurip. Phœn. 398. De φιλαργυρίᾳ Simonidis copiosa est annotatio scholiastæ.

ἐπὶ ῥιπὸς C.R.V.Γ. ἐπὶ τῆς ῥιπὸς Ald.

700. δαί C.Γ. Reliqui libri δέ.

ἀπέθανεν] Brevi ante hanc fabulam actam tempore. Ultimam ejus fabulam Πυτίνην fuisse constat, actam olympiadis 89. anno primo.

701. ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον] Nihil de hac incursione ab historicis proditum vidi: quod non mirandum, quum Lacedæmonii fines Atticæ non raro illis temporibus infestaverint. Aristides vol. I. p. 387, 10. σκέψασθε δὴ καὶ τόδε, ὅτι Λακεδαιμόνιοι καθ' ἕκαστον ἔτος ἐμβάλλοντες εἰς τὴν Ἀττικὴν οὐκ ᾐσχύνοντο ἀναχωροῦντες, τοσαῦτα ὅσα ἠδύναντο βλάψαντες. Absurde scriptor περὶ κωμῳδίας p. xi. ed. Kust. de prima Lacedæmoniorum invasione cogitavit, quæ archonte Pythodoro facta est, id est olympiadis 87. anno primo, vivo atque vigente Cratino.

703. ἰδὼν] ὁρῶν B. In ἰδὼν consentiunt grammaticus modo citatus et Suidas in ἐξηνέσχετο. Notatur autem his verbis Cratini vinositas.

705. ἀφησόμεσθα R. Vulgo ἀφεξόμεσθα.

711. τῆς Ὀπώρας κατελάσας] In Eccles. 1082. ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ; BRUNCK. καταγελάσας V. corr. Idem vitium apud Ælian. epist. 7. τῆς Ὀπώρας οὖν καταγελάσαι τί ἀδικῶ; correxit in annotatione ad locum Ecclesiaz. Kusterus.

712. βληχωνίαν] Pulegium dicitur valere contra mala, quæ ex nimio esu pomorum oriuntur. Forte et aliquid obsceni subest; nam βληχὼ etiam dicitur τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ut patet ex Lysistr. 89. Tale quid est, quale in ῥοφήσεις ζωμὸν v. 715. latere videtur. BERG.

714. ἥσπέρ ποτ' ἦν] Schol. ἡ γὰρ βουλὴ τὰς θεωρίας ἐξέπεμπε.

715. βουλὴ σὺ scholiasta. Libri σὺ βουλή.

716. ῥοφήσει Elmsleius ad Acharn. 278. Libri ῥοφήσεις.

ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν] Quia in triduum supplicationes decerni solebant. BRUNCK.

722. Euripidis ex Bellerophonte versus.

724. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται] Schol. ἀμβροσίαν ἀντὶ τοῦ, τὴν κόπρον. Nec apud deos manenti scarabæo suavius quidquam dari poterat, juxta illud, quod dixit famulus initio fabulæ: ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος. | τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. BRUNCK.

725. θάρρει] Male vulgo θάρσει, quod tragicis relinquendum. BRUNCK.

728. ἐστυκότες] Perperam in B. ἑστηκότες. Frequens ista permutatio. Vide ad Thesm. 158. BRUNCK.

729. σκεύη] Enumerata v. 299.

732. φυλάττετε V. φύλαττε R.Γ. Vulgo φύλαττε σύ.

ἀνδρείως] ἀνδρίως R.

733. Videtur alius cujuspiam poetæ versum non optimum ridere: qua sola ratione explicari posse videtur cur tetrametrum trochaicum anapæstis admiscuerit.

ἦν] ἢν V.

ἔχομεν] ἔχωμεν C.V.

λόγων] λόγον B.R.

ὅσα τε νοῦς ἔχει C.R.V.Γ. χὤσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει γε B. χὤσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει Ald.

734. τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους] Thucyd. 5, 50. Λίχας ὁ Ἀρκεσιλάου Λακεδαιμόνιος ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων πληγὰς ἔλαβεν, ὅτι etc. Vid. Valckenar. ad Herodot. 8. 59. DOBRÆUS.

736. θυγάτερ Διὸς] Minervam dicit. θυγατέρα V. Idem vitium in versu Simonidis apud scholiastam, δεῖ δ' ἄρα τιμῆσαι, θυγάτερ Διὸς, ὅστις ἄριστος | δήμῳ Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος.

740. τοῖς] τοὺς R.

742. τυπτομένους] Conf. Nub. 542.

743. παρέλυσεν R.V. Vulgo κατέλυσεν.

744. οὕνεκα] εἵνεκα V.

745. εἶτ' ἀνέροιτο Bentleius. ἐπανέροιτο libri et Suidas in σύνδουλος.

747. ἐς] εἰς libri.

τὸ νῶτον Suidæ in ὑστριχίς. τὸν νῶτον R.V.Γ. Vulgo τὰ νῶτα.

749. κἀπύργωσ'] Ran. 1004. de Æschylo, ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνά. BERG.

751. — 759. Hos versus leviter mutatos huc transtulit ex parabasi Vesparum 1029. — 1037.

752. ἐπεχείρει R.Γ. Vulgo ἐπιχειρεῖ.

756. οἱμωξομένων] οἱμωζομένων B.

ἐλιχμῶντο R.V, Suidas in Κύννα, et Vesp. 1033. Legebatur ἐλιχνῶντο. Scholiasta, δέον δὲ εἰπεῖν, ἐλιχμῶντο, ἐλιχνῶντο εἶπε διὰ τὸ λίχνον τῶν κολάκων. Hesychius, ἐλίχνων (scr. ἐλιχνῶντο): τοῦτο πεποίηται ἐπὶ τοῦ λιχνεύειν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ.

758. καμήλου] καμίνου R.V.Γ.

759. τοιοῦτον] τοιοῦτ' R.Γ. γρ. τοιοῦτον δ' Γ.

760. ἄλλων] De hoc usu adjectivi vid. Elmsl. ad Soph. Œd. T. 7.

νήσων] Ægina potissimum insula intelligenda, quæ patria fuit Aristophani.

οὕνεκα Brunckius. εἵνεκα libri.

761. μοι om. B. Ald.

ὑμᾶς εἰκὸς] εἰκὸς ὑμᾶς Ald. ὑμᾶς εἰκὸς δὴ B.

768. ξυσπουδάζων] ξυνσπουδάζων R.

771. Plutarch. Mor. p. 634 d. σκώπτειν γὰρ ἑαυτὸν δοκῶν ἐκεῖνον ἀλύπως ἐνουθέτησε. διὸ καὶ τῶν κωμικῶν ἔνιοι τὴν πικρίαν ἀφαιρεῖν δοκοῦσι τῷ σκώπτειν ἑαυτοὺς, ὡς Ἀριστοφάνης εἰς τὴν φαλακρότητα.

774. ἀνδρὸς] Corrigendum λαμπρὸν ex annotatione scholiastæ, λαμπρὸν διὰ τὴν φαλακρότητα. ἢ εὐπαρρησίαστον. Equit. 550. ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων | κατὰ νοῦν πράξας | φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

783. Καρκίνος — μετὰ τῶν παίδων] Vid. Vesp. 1501.

785. ὑπάκουε Bentleius. Libri ὑπακούσῃς.

790. σφυράδων] Hesychius, σφυράδες: τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων· οἱ δὲ σπυράδας. Vid. Pierson. ad Mœr. p. 361. BRUNCK.

ἀποκνίσματα] ὑποκνίσματα R.

μηχανοδίφας] Xenoclem, Carcini filium, tangit, cujus in tragœdiis multus fuerat machinarum scenicarum usus: de quo vide schol.

794 — 796. καὶ γὰρ — ἀπάγξαι] Hæc in unum versum conjungenda pariterque in antistropho.

795. τὸ δρᾶμα] In scholiis: δρᾶμα δὲ ἐποίησε τοὺς Μύας, διὰ τοῦτο καὶ γαλῆν εἶπεν ἀπάγξαι. Vult autem dicere, victum esse Carcinum in commissione illius fabulæ. BERG.

797. *τοιάδε — καλλικόμων ὑμνεῖν* ex Stesichoro, cujus verba apposuit scholiasta. *δαμώματα* idem interpretatur *τὰ δημοσίᾳ ᾀδόμενα.*

800. *ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν — κελαδῇ*] Hæc quoque ex Stesichoro adumbrata. *ἠρινᾷ* Ald.

803. *Μόρσιμος*] Malus poeta, de quo vid. Ran. 152. BERG.

804. *Μελάνθιος*] Et hic poeta fuit tragicus. Inter helluones eum numerat v. 1009. In Av. 151. leprosum fuisse significat.

808. *ἀδελφός*] Libri *ἀδελφός.*

814. *τραγομάσχαλοι*] Acharn. 852. *ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν πατρὸς Τραγασαίου.*

ἰχθυολῦμαι] Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 43, 23. *ἰχθυολύμης ἄνθρωπος: ἐπί τινος λίχνου καὶ περὶ ἰχθύων ἐδωδὴν μεμηνότος.*

819. *ἐλθεῖν ἦν ἄρ'* R.V.Γ. Vulgo *ἦν ἐλθεῖν ἄρ'.*

820. *ἔγωγέ τοι*] *ἐγὼ δέ τοι* Chœroboscus in Bekkeri Anecd. p. 1411. et Joannes Alex. *τον. παραγγ.* p. 14, 23: sed *ἔγωγέ τοι* Herodianus in Aldi Hortis Adon. fol. 201. verso.

τὼ R.V. et grammatici illi. Vulgo *τά.*

822. *ἀπὸ τοὐρανοῦ* R.V.Γ. Vulgo *ἀπ' οὐρανοῦ.*

'φαίνεσθε] Vulgo *φαίνεσθε. φαίνεσθαι* R.Γ.

824. ΟΙΚ.] *θε,* R.

ὡς ἐγὼ 'πυθόμην] *ὡς ἔγωγ' ἐπυθόμην* R.V.Γ. Fortasse *ὥς γ' ἐγὼ 'πυθόμην.*

829. In Avibus introducit dithyramborum poetam Cinesiam alas petentem, ut sublime volans possit captare prooemia, v. 1383. *ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.* Ad quem alter: *κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ὑμῖν ἡ τέχνη.* BERG.

830. *ξυνελέγοντ'*] *συνελέγοντ'* scholiasta Platonis p. 363. ed. Bekk.

831. *ἐνδιαεριανεριναχέτους*] Id est *ἀερόνηχεῖς·* nisi quod habetur ibi *ἔνδιος,* i. e. *serenus, lucidus* et *ἀνήρ.* Vox *ἀερονηχεῖς* occurrit in Nub. 336. ubi etiam ridet dithyrambos: *ἀερίας διερὰς γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς.* BERG. *ἐνδιαεριανεριναχέτους* R.V. Scholiasta, *Δίδυμος δὲ πεπλάνηται λέγων αὐεριναχέτους· οὐ γὰρ λέγουσιν αὐέρα οὗτοι. ἐνδιαεριαιεριναχέτους* Suidas in

διθυραμβοδιδάσκαλοι. Fr. Thierschio in Actis Academiæ Bavaricæ (a. 1835.) vol. 1. p. 709. scribendum videtur τὰς ἐνδιαεριεαρινηχέτας τινάς, vocabulum ex ἔνδιος, ἀὴρ, ἐαρινὸς et ἠχέτης compositum, cujus partem postremam sumptam esse ab Hesiodeo (Ἔργ. 580.) ἠχέτα τέττιξ, qui δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν κατεχεύατ' ἀοιδήν. Intelligi igitur ἀναβολὰς per liquidum aërem verno tempore resonantes. Tertia vocabuli syllaba ab ἀήρ ducta quum longa esse debeat, scribendum certe erat ἐνδιαερεαρινηχέτας. Sed ultimas syllabas ab νήχεσθαι recte derivare videtur Berglerus comparato ex Nubibus ἀερονηχεῖς. De ἐαρινός vel ἔαρ si recte cogitavit Thierschius, scribendum erit ἐνδιαερεαρινηχέτους, vel ἐνδιεαριναερινηχέτους.

835. Ἴων ὁ Χῖος] De Ionis memoria optime meritus est Bentleius in epistola ad Millium p. 50. Fecerat Ion dithyrambum cujus initium ab schol. et Suida prolatum, ἀοῖον ἀμεροφοίταν ἀστέρα μείναμεν, ἀελίου λευκοπτέρυγα πρόδρομον. Inde comici jocus. BRUNCK.

836. ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως R.V.Γ. Vulgo ὥστε γ' εὐθέως.

838. διατρέχοντες ἀστέρες] Qui διᾴττοντες ab Aristotele aliisque dicuntur.

838. — 892. om. Γ.

841. ἰπνοὺς] Glossæ: ἰπνὸς, *furnus*, *laterna*. Scholia ad Plut. 816. ὁ δ' ἰπνὸς τὸ μαγειρεῖον ἢ ἡ καπνοδόχη, ἢ ὁ φανὸς ὡς τὸ, Ἔν τε etc. Ad hunc in Pace locum scholia: οὓς νῦν ἡμεῖς λαμπτῆρας ἢ φανοὺς καλοῦμεν. BERG.

844. τ' ἐμοὶ Brunckius. τέ μοι libri.

847. ταύτα Brunckius. Libri ταῦτα.

τοὐρανοῦ R.V. Vulgo τῶν οὐρανῶν. Quo plurali utuntur scriptores ecclesiastici.

855. κἀνθάδε] καναδε C. καὶ κανᾶ B. Ald.

856. γ' om. B.

858. τὰ νῦν τάδε] Eurip. Heracl. 641. εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε. ubi vide Elmsleium.

864. εὐδαιμονέστερος] εὐδαιμονίστερος R.

φανεῖ Bentleius. φανεὶς libri, qui versum hunc Trygæo adscribunt. Chori esse vidit Bentleius.

τῶν Καρκίνου στροβίλων] Ita vocat Carcini filios, ludens in homonymia voc. στρόβιλος, quæ et *nucem pineam* significat et *saltationis* genus quoddam, quia erant saltatores; simili ratione

eosdem istos vocat *ὀρχίλους* Vesp. 1513. ludens in vocibus *ὀρχεῖσθαι saltare* et *ὀρχίλος orchilus, avicula quædam*. BERG.

865. *'πιβὰς* R.V. et Suidas in *ὄχημα*. Legebatur *βάς*, versu tetrametro *οὔκουν* — *βάς*.

866. *ἐν τοῖς ἀγροῖς* R.V. Legebatur *ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς*, versu tetrametro *ἔσωσα* — *αὐτούς*.

867. *ὄντας* om. V.

κινεῖν] Scribendum *βινεῖν* cum Florente Christiano.

868. ΟΙΚ.] *θε,* R.

καὶ τὰ] *κἄτα* R.

869. *σησαμῆ*] *σησάμοις* B.

872. *ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι ταυτηΐ.* ΟΙΚ. *τί φῄς*;] Legebatur *ἀνύσαντε τῇ βουλῇ*. ΟΙΚ. *τίς ἔσθ' αὕτη; τί φῄς;* Correxi ex R.V, quorum R. *ἀνύσαντε τῇ βουλῇ ταυτηϊ. θε, τί φῄς;* V. autem *ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι ταυτηνί. οἰκ. τί φῄς;* Recte habet *ταυτηΐ*: nam præsens est *βουλή*. *τι* cum *ἀνύσαντε* conjungendum.

873. 874. Trygæo dat V.

874. *ὑποπεπωκότες* B. et scholiasta. *ὑποπεπτωκότες* C.R.V. Ald.

876. *πρωκτοπεντετηρίδα*] Quia *Brauronia* quinto quoque anno agitabantur. Vide Meursium in Græcia Feriata. BRUNCK.

879. Locus paulo obscurior. Conspecta Theoria, famulus libidine inflammatus, ne rumpatur tentigine, manu utitur amica. Inde facile omnia explicantur. BRUNCK.

882. *αὐτὸς ἐς μέσους* Seidlerus. *αὐτοὺς ἐς μέσους* R.V. Legebatur *ἐς μέσους αὐτούς*.

885. Vide secundam parabasin *Equitum* v. 1274. BRUNCK.

886. Idem versus Eq. 155.

890. *ἀνάρρυσις* vocabatur secundus *Apaturiorum* dies. Sed obscena in his est allusio ad *τὴν τοῦ σπέρματος ῥύσιν*. BRUNCK.

891. *ὅρα*] Legebatur *ὁρᾶτε*.

τοὐπτάνιον] *ὀπτάνιον coquinam* significat. *Sed impudentissimus iste obscenas interea partes* Theoriæ *monstrat. Propterea dixit κεκάπνικε. Nam pars illa tanquam fumo nigra est, διὰ τὰς τρίχας.* E notis Florentis. BRUNCK.

ἡμῖν] R.V. Vulgo *ὑμῖν*.

ὡς om. B. ὡς καλὸν ἡμῖν V.

892. ἐντεῦθεν γὰρ ἦν — ποτέ] Legebatur ἐνταῦθα γὰρ — ποτ' ἦν.

894. δ'] Legebatur γ'. θ' R.

897. πλαγίαν — ἑστάναι] Hic versus accessit ex R.

παγκράτιον] παγκράτειον R.

ὑπαλειψαμένοις] ὑπο^ε^λειψαμένοις V.

899. ἄξετε] ἐ^ἄ^ξετε R. ἕξεται Γ.

900. ἵνα δὴ R.V. ἡνίκα C. ἡνίκα γε B. ἡνίκα δὲ Ald.

κέλης κέλητα] Horatius Serm. 2, 7, 50. *Clunibus aut agitavit equum lasciva supinum.* In Vesp. 499. κἀμέ γ' ἡ πόρνη ὅτι κελητίσ' ἐκέλευον, ἤρετο εἰ τὴν Ἱππίου τυραννίδα καθίσταμαι. BERG.

901. ἀνατετραμμένα] In Ran. 543. ἐν στρώμασιν Μιλησίοις ἀνατετραμμένος κινῶν ὀρχηστρίδα. BERG.

896. — 902. Nihil est in superioribus, quod facile non intelligatur e notis in præcedentes fabulas. τετραποδηδὸν ἑστάναι schema innuit, de quo ad Lys. 231. et ad Eq. 1386. κέλης in re venerea quid sit, declaratum in nota ad Lys. 60. Faceta in metaphora pergens, ἅρματα v. 901. dicit pro σώματα. Explicatur προσκινήσεται e *Lysistratæ* v. 227. κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι. Denique languentis penis post rem peractam imago postremis versibus depingitur. BRUNCK.

904. περὶ] περὶ δὲ R.

καμπαῖς] κάμπαις Γ. Ald.

906. θᾶσ'] θέασ' R.V.Γ. ἴδ' Ald. Hoc est ἴδ', quod posuit Brunckius. Quum θέασαι disyllabum per synizesin, qua comici non utuntur, pronunciari nequeat, Dorica forma θᾶσαι, qua in sermone vulgari usi esse videntur Attici, et huic loco restituenda fuit et Thesm. 280. ὦ Θρᾷττα, θᾶσαι, καομένων τῶν λαμπάδων, ubi libri numeris minus elegantibus θέασαι. et Eccles. 270. ὥσπερ τὸν ἄνδρα θᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν —.

ὁ πρύτανις] *Prytanum avaritiam carpit, ut qui gratis petitorem nullum in Senatum admitterent, induciarum forensium nomen prætexentes. Vulgo enim dicebant :* ἐκεχειρία ἐστὶν, οὐ δυνάμεθα εἰσάγειν. *Etsi non tam amarent* ἐκεχειρίαν, quam τοὺς ἔχοντάς τι ἐν ταῖς χερσίν. Verba sunt *Sam. Petiti* ad Leg. Att. p. 273. Alludit etiam ad ὑπέχειν τὴν χεῖρα, quod προτεί-

νειν dixit Thesm. 937. ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς | κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἥν τις διδῷ. BRUNCK.

907. προῖκα] προῖκ' ἂν R.V.Γ.

908. ἐκεχειρία sunt *induciæ* et metaphorice *feriæ* et *vacationes* quævis; nunc alludit etiam ad ἔχειν τι ἐν τῇ χειρὶ παρὰ τῶν δεομένων, ut dicit schol., i. e. *habere aliquid* (scil. munusculi) *in manibus*, ab iis qui volunt introduci in Senatum. BERG.

910. πολίτης] Scribendum πολίταις cum Hermanno Elem. doctr. metr. p. 420.

911. γ' ἐστὶ] ἐστὶν R. ἐστὶ Γ.

916. φήσεις γ', ἐπειδὰν] φήσεις ἐπειδὰν R.V.Γ. et Suidas in λεπαστή: quod recepi addito γε, ut v. 1350. φήσεις γ', ὅταν ἐσθίῃς — et Equit. 1388. φήσεις γ', ἐπειδὰν —. φήσεις τί δῆτ' ἐπειδὰν B. Ald. Corrupte apud Athenæum 11. p. 485 a. τί δῆτα νηπίοις οἴνου κύλικα λεπαστήν.

οἴνου νέου R.V. et Suidas. Aberat νέου.

919. Τρυγαῖος om. Ald.: habent B.C.R.V.

ἀθμονεὺς] ἀθμονεὺς libri.

920. Legebatur τὸν δημότην ὅμιλον. Ejeci ὅμιλον, additamentum correctoris metrici, duos restituentis tetrametros alterum δεινῶν — ὅμιλον, alterum καὶ — παύσας. Similiter stropha interpolata fuit v. 865. 866.

922. ΧΟΡ.] θε, R.

923. χύτραις ἱδρυτέον] Subintellige ἀθάρης aut φακῆς aut ὀσπρίων, aut simile: solebant enim pultem coquere aut legumina, cum erigerent statuam aliquam aut aram, et id dicebatur ἱδρύειν χύτραις. Sic Plut. 1198. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε. BERG.

924. μεμφόμενον Ἑρμίδιον] Hermula, quæ queritur se coli vili ritu. BECK. Vid. schol.

926. δέοι] Scribendum δέῃ.

928. Θεογένους] Scribebatur Θεαγένους, quam formam etiam quattuor alios in locos comici (Avium v. 822. 1127. 1295. Lysistr. v. 63.) invexerunt librarii, sed intactum reliquerunt Θεογένης in Vesp. v. 1183. Eadem librorum discrepantia in Thucydidis, Xenophontis aliorumque scriptis est, sed ut Θεαγένης plerumque in deterioribus, Θεογένης in antiquis codicibus legatur, commendatum illud etiam marmoris Sandvicensis auctoritate.

ὑηνία] Vid. schol. Equit. 986.

929. τῷ R. Vulgo τί.

930. Ἰωνικὸν] Attici enim dicunt οἶς, Iones ὄϊς. BERG.

931. ῥῆμ' R.V. Legebatur ῥῆμά γ'.

οὖν Elmsleius ad Acharn. 335. Libri γ'.

932. λέγων Berglerus. Libri λέγει.

939. θεὸς om. Ald.

θέλῃ R.V.Γ. et Suidas in πάνθ' ὅσ' ἄν. Vulgo θέλῃ γε.

942. θύρασι R.V. et Suidas in βωμός et θύρασι. Vulgo θύραισι.

943. ἐπείγετε] ἀπείγετε Ald.

945. μετάτροπος αὔρα] Euripides Electr. 1147. Ἀμοιβαὶ κακῶν· μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων. Æschylus Pers. 947. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοί. BERG.

947. Terminantur hi anapæsti versu iambico, ut in Av. 1322. 1334.

948. — 1011. om. B.C.Γ. Ald. Ex libro Ravennate primus edidit Antonius Francinius in editione Florentina a. 1525.

948. ΤΡΥΓ.] θε, R.

949. πλὴν τὸ πρόβατον] Quasi dicas: et ephippium et frenum habeo, tantum equum non habeo, ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα. Neque hodie certe mactabitur illa ovis, etsi omnia ad sacrificandum parata sunt, ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὸν παρέχοντα infra 1020. BERG.

951. Χαῖρις] Vid. ad Acharn. 16.

952. αὐλῶν] αὐλήσων libri et Suidas in Χαιριδεῖς.

953. σάφ'] Legebatur τοῦτ' εὖ. Hoc et αὐλήσων qui posuit, versus iambicos dimetros facere voluit. Similes interpolationes notavimus supra 865. 866. 920.

957. ἐπιδέξια Brunckius. ἐπὶ δεξιά vulgo. ἐπιδεξιὰ R. Vid. Valcken. ad Eurip. Hippol. 1360. p. 311. Lobeck. ad Phryn. p. 259.

958. ΟΙΚ.] θε, R.

959. δαλίον] Libri δᾳδίον. Scholiasta, οὕτω διὰ τοῦ λ ὁ τὴν κωμικὴν γράψας λέξιν ἀναγινώσκει. Brunckius "Suidas veram "hujus loci lectionem adfirmat. δαλίον. οὕτως οἱ κωμικοὶ διὰ "τοῦ λ. Φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω. ἐδόκουν γὰρ καθαίρειν "ἀποβάπτοντες τοῦ πυρός. οἱ δὲ δαδίον γράφουσι. Erudita est "ad illum Suidæ locum Kusteri nota. Hesychius: δαλίον.

" δαλόν. ἐν ταῖς ἱεροποιΐαις εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάλλειν εἰς τὴν " χέρνιβα, καὶ περιρραίνειν τὸν βωμόν. Hujus moris mentio est " apud comicum in Lys. 1129. οἳ μιᾶς ἐκ χέρνιβος | βωμοὺς " περιρραίνοντες — . Et apud Euripidem Hercule Fur. 930. " μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν, | εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν, " Ἀλκμήνης τόκος."

ἐμβάψω] ἐμβάμψω R.

960. σὺ — λόγων] εὖ — λόγων scholiasta Townlei. et Victor. Hom. Il. ι, 458.

962. τοῖς] τοῖσι vulgo. τοῖσιν R.

τῶν κριθῶν] Videtur facere comicus, quod alias indecorum esse ait: nempe sparsionibus risum captare: nempe in Plut. 797. οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις προβαλόντ' ἐπὶ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν. Sed h. l. admodum scite id facit, ludens in homonymia vocis κριθὴ, quæ et hordei granum significat et membrum virile; nam lepidum est, cum dicit mulieres non accepisse κριθήν, sed fore, ut sub vesperam eis dent viri. BERG.

966. γ' additum ex R.

εἰς codex Victorianus. Vulgo ἐς hic et Eccles. 1047.

967. ἄνδρες] ἄνδρες libri.

968. Adludit ad sacrificiorum ritum, in quibus præco clamabat τίς τῇδε; Respondebat vero sacris operantium turba πολλοὶ κἀγαθοί. BRUNCK.

970. OIK.] θε, R.

978. — 986. choro tribuit Brunckius. Male.

981. ἐκεῖναι] αἰκεῖναι R.

982. παρακύπτουσιν] Eadem fere sententia Thesm. 797. BERG.

986. ἡμᾶς] ἡμῖν V.

992. Λυσιμάχην] Nempe ut ex re nomen habeat. Sic in Lys. 554. οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι. BERG.

1003. κἀκ Βοιωτῶν] Conf. Acharn. 860. — 894.

1005. Κωπᾴδων] Libri κωπαΐδων.

1007. τυρβάζεσθαι] Cum dativo ut ὠστίζεσθαι in Acharn. 844. ubi etiam de turba in foro opsonantium, οὐδ' ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ. BERG.

1008. Morychi et Glaucetæ helluonum simul meminit Plato comicus ap. schol. ad Nub. 109. ὦ θεῖε Μόρυχε, νῦν γὰρ εὐδαί-

μων ἔφυς, καὶ Γλαυκέτης ἡ ψῆττα, καὶ Λεωγόρας, οἳ ζῆτε τερπνόν. Cæterum observandum, ut in eodem isto loco Glaucetes vocatur *psetta*, quod est piscis genus, ita eumdem vocari *cetum* in Thesm. 1062. *Κήτει Γλαυκέτῃ βορὰ πρόκειμαι·* quia est helluo piscium. Morychi etiam tanquam helluonis piscium noster meminit Acharn. 887. ubi anguillam dicit *φίλην Μορύχῳ*. De Telea vid. in Av. ad v. 169. BERG.

1009. *Μελάνθιον*] Vid. 804. — 810.

1012. *Μηδείας*] Hæc ex Melanthii ipsius Medea, quam scripserit, esse oportet. Schol. affert locum ex Eurip. Medea: *ὦ δύστηνος κ. τ. λ.* Exstat similior locus Iph. Taur. 153. *ὠλόμαν ὠλόμαν* [*ὀλόμαν ὀλόμαν*]· *οὐκ εἴσ' οἶκοι πατρῷοι· οἴμοι φροῦδος γέννα.* BERG.

1013. *ὀλόμαν ὀλόμαν*] *ὠλόμαν ὠλόμαν* Ald.

ἀποχηρωθεὶς V. *ἀποχειρωθεὶς* libri reliqui et Suidas in *μονῳδεῖν*.

1014. *ἐν τεύτλοισι λοχευομένας*] *ἐντετευτλανωμένης* dixit Acharn. 894.

1017. ΟΙΚ.] *θε*, R.

1020. *ἀλλ' εἴσω φέρων*] Sic. in Av. 1056. sacerdos, qui hircum mactaturus erat: *ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενί· θῦσον εἴσω τοῖσι θεοῖσι τὸν τράγον.* BERG.

1023. *σοι* R.V. Vulgo *δή*. *γρ. δὴ* V. Post *χρὴ* indicavi lacunam. Nunc mihi probabilius videtur ejecto *τοίνυν* versus initium statuendum esse *σέ τοι θύρασι χρὴ μένοντα* (vel *μένοντ'*), excidisse autem partem alteram.

θύρασι] Libri *θύραισι*. Vid. Elmsl. ad Eurip. Medeam p. 157.

1025. *πρόσφορα πάντ'* R. Vulgo *πρόσφορ' ἅπαντ'*.

1029. *ὁπόσα*] *ὁπόσ' ἂν* R.V.

χρεὼν] *χρεών ἐστι* C.R.V.Γ. et Suidas in *τί γάρ*. Vulgo *ἐστι χρεών*. *ἐστι* apud Suidam omittunt libri aliquot.

τὸν C.R.V.Γ. et Suidas. Vulgo *τόν γε*, versu dimetro *ἐστὶ χρεὼν τόν γε σοφῇ δόκιμον*.

1030. Post *σοφῇ* excidit anapæstus vel spondeus unus.

πορίμῳ τε C.R.V.Γ. *πορίμῳ* Suidas. *καὶ πορίμῳ* Ald.

1031. *τὸν Στιλβίδην*] Fuit Stilbides haruspex celebris, quem Athenienses ad expeditionem Siculam secum duxerunt. Illius meminit etiam Eupolis in versibus a scholiasta prolatis: *τίν'*

οὖν μετέλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων; | πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; ἢ Στιλβίδης; Dixerat paulo ante Trygæus: *Nonne tibi videor, ut peritus haruspex, cremia ponere?* Nunc vero in eodem persistens joco ait: *Incensi ligni fumus haruspicem lædit.* Sed pro *haruspice* Stilbidem nominat. Nulla hic allusio ad στίλβειν *splendere*, quod esset perpol quam frigidum. BRUNCK.

1033. τίς οὖν ἂν οὐκ] Legebatur τίς οὐκ ἄν. τίς ἂν οὖν οὐκ R.V. τίς ἂν οὐκ Γ.

1037. οὐχὶ μὴ παύσει] οὐχὶ πεπαύσει Ald.

ὢν] ἂν B.C.Γ. Ald.

1040. θυλήματα] θηλύματα R.Γ.

1043. αὐτά R.V. Vulgo ταῦτα.

1047. οὗτος R. Vulgo αὐτός.

1050. κνῖσαν R. κνίσαν V.Γ. Vulgo κνίσσαν.

1060. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται] Ad hunc morem sacrificiorum alludit in Av. 1701. κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστόρων κείνων — ἡ γλῶττα χωρὶς — Item in Plut. 1111. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται. BERG.

1062. ἱερὰ] ἱερᾷ B.C.

1063. ὦ μέλεοι] Ita incipit oraculum Atheniensibus datum apud Herodot. 7, 140. BERG.

ἐς κεφαλὴν σοί] Vulgo ἐς κεφαλήν σοι.

1066. αἰβοῖ βοῖ B.R.V.Γ. αἰβοῖ αἰβοῖ Ald. Scribendum αἰβοιβοῖ, ut οἰμοιμοῖ, de quo dixi ad v. 257. Ceterum hoc αἰβοιβοῖ Trygæo, τί γελᾷς Hierocli, proxima ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις iterum Trygæo sunt tribuenda.

ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις] Quia epitheton leonum simiis imposuit. BERG.

1067. κέπφοι] Proverbialiter de stolidis, quia talis est avis illa. Plut. 913. ὦ κέπφε. BERG.

1068. ὧν δόλιαι ψυχαὶ] Lacedæmonii intelliguntur, quorum pacem semper suspectam habebant Athenienses. Vide supra v. 216. et Lys. 631. BERG.

1069. οὑτωσὶ θερμὸς] Nempe ut caro ista, quæ assatur. BERG.

1070. Βάκιν] Bacidis oraculorum meminit in Eq. 123. 998. Av. 963. BERG.

1074. τόδε] τόγε R.V. Vulgo τότε. Conf. v. 1103. Oraculum apud Diodor. Excerpt. Vatic. p. 8. τόδε δὲ πρότερόν σε κελεύει.

πρότερον R.V. Vulgo *πρῶτον*.

τοῖς] *τοῖς δ'* R.

1076. *κεν*] *καὶ* R.

λύκος οἶν ὑμεναιοῖ] *Ante lupus sibi junget ovem.* De his inter quos insanabile dissidium. Consimili figura dixit Horatius Od. I. 33, 7. sed prius Appulis jungentur capreæ lupis. BERG.

1077. *καὶ πῶς — ὑμεναῖοι*] Hic versus accessit ex R.V.

1078. *ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει*] Recte scholiasta, *παρὰ τὴν παροιμίαν, ἡ κύων σπεύδουσα τυφλὰ τίκτει. τὸ δὲ ἀκαλανθὶς εἶδος ὀρνέου.* Absurde alii grammatici *ἀκαλανθίδα* pro nomine canis habuerunt. Conf. schol. Av. 873.

1081. *μεῖζον* R.V. Vulgo *μείζω*.

1084. *λοιποῦ 'ν* V.Γ. *λοιπ' ἐν* R. *λοιποῦ γ' ἐν* Ald.

1086. *τραχὺν*] *τρηχὺν* R. Sed *τραχὺν* v. 1114.

1087. *'Αθηναίους*] *ἀθηναίοις* V.

1089. *ὅνπερ*] *ὥσπερ* Ald.

1090. — 1093. Versus non Homerici, sed ex locutionibus Homericis compositi.

1096. *δεξιὸν*] *δεξιὸς* Ald.

1097. 1098. Versus Homeri Il. 2, 63. 64.

1099. *δὴ*] *δὴ νῦν* R.V.

μήπως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας ἴκτινος μάρψῃ.] Male hæc vertit Berglerus: *Ne dolo aliquo mentem tuam decipiens* TE *milvius prehendat.* Nempe constructionem sic instituebat: *μήπως σε ἴκτινος μάρψῃ, φρένας ἐξαπατήσας δόλῳ.* At vero ordo est: *μήπως σε ἐξαπατήσας φρένας δόλῳ ἴκτινος μάρψῃ* — Quid? *τὰ σπλάγχνα*, de quibus est sermo. Prodigiosum, si milvus Trygæum unguibus prehensum abrepturus fuisset. *ἐξαπατήσας σε φρένας* est pro *ἐξαπατήσας σου φρένας.* Elegantis hujus constructionis exempla apud quosvis poetas obvia. Noster Av. 497.

—*καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον.*

985. —*χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ.*

Ach. 1029. *ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὼ 'φθαλμὼ ταχύ.*

Vide quæ notavimus ad Æschyli S. Th. 836. Ceterum post *μάρψῃ* punctum, quod est signum absolutæ sententiæ, poni non debuit. Imperfectus enim est Hieroclis sermo, quem perculsus his vocibus *ἴκτινος μάρψῃ* Trygæus abrumpit. In versione etiam nomen *exta* poni non debuit. *Vide ne dolo ali-*

quo mentem tuam decipiens milvus, corripiat — TR. *Istuc tu cave*. BRUNCK.

1100. ἰκτῖνος] Vulgo ἴκτινος. Eustathius p. 1825, 12. Ἡρωδιανὸς ἱστορῶν ὅτι Ἰκτῖνος παρὰ Ἀττικοῖς οὐκ ἄσημος δημιουργὸς ὁμώνυμος τῷ ὄρνιθι, οὗ καὶ τὴν περισπωμένην φυλάσσει ἐν τῇ παραληγούσῃ.

1103. 'μαυτῷ] ἐμαυτὸν Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 84, 16. et Suidas in βαλανεύειν. ἐμαυτῷ Suidas in ἐμαυτῷ βαλανεύσω. Interpretantur autem grammatici per διακονήσω.

1109. ἀπένεγκον R. Vulgo ἀπένεγκε.

1111. προσδώσει V. προδώσει R.Γ. Vulgo δώσει.

σπλάγχνων] Libri omnes τῶν σπλάγχνων.

1112. προσδιδόναι V. προδιδόναι R.Γ. Vulgo πρὶν διδόναι.

κεν C. Legebatur καί. Conf. v. 1076.

1115. συνσπλαγχνεύετε R.

1116. τί ἐγὼ δέ] Legebatur τί δ' ἔγωγε; sed τί δ' ἐγώ R.V.

τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε] Quia dixerat v. 1095. οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα. BERG.

1118. ἁρπάσομαι σφῷν] ἁρπάσομαί σφῳν Ald.

1119. ὦ additum ex R.V.

Βάκιν] Ita vocat Hieroclem, quia Bacidis oracula jactabat assidue. Simile est illud: παῖε, παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον, de quo scholia ad Ran. 442. BERG.

1122. τουτονὶ τῶν κωδίων] Hieroclem, qui prodierat pellibus aliquot involutus, quas nempe e sacris, quibus eodem die præfuisse fingitur, abstulerat, juxta morem ad Thesm. 758. et Pl. 1185. observatum. BRUNCK.

1123. ἐκβολβιῶ] ἐκβολιῶ R.

1126. ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον] Quasi ipse sit corvus ille. Elymnium autem dicitur esse locus in Eubœa, in qua etiam erat Oreum, unde Hierocles erat. BERG.

1127. — 1190. om. Γ.

1127. γ' additum ex R.V.

1129. τυροῦ τε καὶ κρομμύων] Qui est cibus militum. Intelligit autem per hæc bellum. BERG. κρομύων R.

1131. πρὸς πῦρ διέλκων] Vid. ad Acharn. 751. Aristophanis fragm. 163. comparat Berglerus εἰ γάρ ποτ' ἐμοὶ πανσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο σκάψαι κἀποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ διελκύσαι τῆς τρυγός. Id est certare potando.

1131. — 1135. Hæc in pentametrum et heptametrum sunt dividenda pariterque in antistropho.

1132. ἑταίρων B.C.R.V. ἑτέρων Ald.

ἐκκέας R.V. οὐκ ἐάσω B. οὐκ ἐᾶς Ald. Hesychius ἐκκέας (codex ἐκκαίας) : ἐκκαύσας.

1135. ἐκπεπρισμένα R.V. Quod aut glossema alius vocabuli est aut inventum librarii lacunam explentis. Vulgo ἐκπεπιεσμένα, cui verbo hic locus non magis est quam verbis ἐκπιάζειν et ἐκπιαίνειν.

1138. κυνῶν C.R.V. Vulgo κινῶν.

1140. ἐσθ' C.R.V. Vulgo ἐστιν.

1141. ἐπιψακάζειν R.V. Vulgo ἐπιψεκάζειν.

1142. τί] τί δ' ἂν B.

τηνικαῦτα Bentleius. Libri τηνικάδε.

1143. τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς] Conf. v. 1157.

1144. ἄφευε, adscriptum in V, habet Suidas in ἄφευε. Vulgo ἄφαυε. ἄφελε Suidas in φάσηλις. ἄφαυσον varia lectio scholiastæ, ἀντὶ τοῦ ζέσον. Sed codex Venetus ἄφαυσε, id est ἄφαυε. Itaque scholiasta quoque ἄφευε legit.

1146. κ' additum ex R.V.

1147. οἰναρίζειν] Scholiasta, τινὲς δὲ γράφουσιν ἀμπελουργεῖν, οὐκ ὀρθῶς.

1148. παρδακὸν] πόρδακον posuit Strabo sive ex libro suo sive memoriæ errore 13. p. 619. ubi de vocabulis agit qui aliquam cum πορδή similitudinem habent, καὶ τὸ Σιμωνίδου, σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες εἵμασιν, ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις. καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ που κωμῳδίᾳ, πόρδακον τὸ χωρίον, τὸ λιμνάζον. De quo dicemus annotatione ad scholia.

1149. κἀξ ἐμοῦ] E domo mea. BERG.

1150. πυός] ποῖος R, hoc est πῦος, quo accentu scriptum in Etym. M. p. 697, 2. Recte πυός Herodianus apud scholiastam, Suidas in h. v. et Eustathius p. 1626, 5.

1152. κἀκυδοιδόπα] καὶ κυδοιδόπα R.

1154. τ' additum ex R.V.

1155. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ] Sic Nicostratus apud Athen. 13. p. 587. BERG.

1158. τἀρώματα] τἀρόματα Ald. De utraque forma vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 227.

1159. ἡνίκ' ἂν δ' Hermannus Elem. doctr. metr. p. 204. ἡνίκα δ' ἂν R.V. Vulgo ἡνίκ' ἄν. Conf. v. 1179.

1166. φήληχ' — οἰδάνοντ'] Qui οἶδαξ dicitur. Vid. Suidam in οἴδακες.

οἰδάνοντ' Bentleius. Libri οἰδαίνοντ'. Conf. Porson. ad Eurip. Phœn. 1398.

1168. κἀπέχω pro καὶ ἐπέχω, quod schol. exponit τῷ στόματι προσάγω, *ori admoveo*, citatque locum Homeri Il. ι, 485. ὄψον ἄσαιμι προταμὼν καὶ οἶνον ἐπισχών. BERG.

1173. τρεῖς λόφους] In Acharn. 964. πάλλει κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους. BERG.

φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ] Berglerus vertit: *rubram galeam acutam admodum*. φοινικὶς nunquam *galeam* significavit. Vide Pl. 731. 735. ubi Pluti caput galea non erat involutus. Neque Periclidas Lacon, quum ad aram sederet ὠχρὸς ἐν φοινικίδι, (Lys. 1140.) galeam habebat in capite. φοινικὶς hic, ut in *Lysistratæ* loco, militare sagum, seu chlamydem significat, quæ plerumque apud alias gentes, apud Lacedæmonios semper, punicea erat. ὀξεῖαν autem neutiquam significat *acutam*. Ad colorem refertur, vividumque, saturum et intentiorem notat. Vide Salmasium ad Hist. Aug. p. 398. BRUNCK. Hinc explicandum quod v. 303. dixit κακῶν φοινικικῶν. Ceterum interpretatio illa de galea non a Berglero est inventa, sed jam a grammaticis quibusdam probata, ut ex scholiastæ annotatione cognoscitur.

1174. Σαρδιανικὸν] σαρδανιακόν R. Conf. ad Acharn. 112.

1175. δέ που δέῃ] δέῃ δέ που V.

1176. βάμμα Κυξικηνικόν] Scholiasta, τουτέστι κατασχημονεῖ. οἱ γὰρ Κυζικηνοὶ ἐπὶ δειλίᾳ καὶ θηλύτητι ἐκωμῳδοῦντο. Conf. Hesychium, Etym. M. et Suidam in βάμμα Κυζικηνόν.

1177. ξουθὸς ἱππαλεκτρυών] Vid. ad Ran. 932.

1179. ἡνίκ' ἂν δ' R.V. Vulgo ἡνίκα δ' ἄν. Conf. v. 1159. Sic ἡνίκ' ἂν γάρ. Nub. 1124. De qua collocatione particularum diximus in Thesauro Stephani s. v. γάρ et δέ.

1180. ἐγγράφοντες] Hanc rem tangit etiam in Eq. 1369. ἔπειθ' ὁ πολίτης [ὁπλίτης] ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μεταγραφήσεται, ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον, ἐγγεγράψεται. ἄνω, κάτω *susque deque, temere*. In Eq. 862. BERG.

1181. δ' R.V. Vulgo γ'.

1183. ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος] Scholia: *Una est ex* duodecim *columnis, in quibus militum nomina scribebantur et edicta. Vidit igitur, inquit, suum ipsius nomen inscriptum columnæ*

Pandionis. Istæ columnæ dicebantur *ἀνδριάντες τῶν ἐπωνύμων*, et aliquando simpliciter *οἱ ἐπώνυμοι*. BERG.

1184. *θεῖ τῷ κακῷ* R.V. *ἔθει κακὸν* B. *ἔθει τὸ κακὸν* Ald.

1185. *ἄστεως*] *ἄστεος* V.

1186. *κἀνδράσιν*] *κἀνδράσι* Ald.

1188. *γὰρ δή*] *μὲν γάρ* R.

1189. *ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες*] Scholia: *proverbium de illis Laconibus*, qui in Asia rem *infeliciter gesserunt: domi leones, in Epheso Lacones.* Alciphro 2, 1. *καὶ μάλιστα οἱ μισητοὶ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἀλωπέκες*. BERG. Hoc proverbium orationi suæ accommodavit Plutarchus Vit. p. 476 e. *ἀλλ' εἰ δή τις ἄλλος ἐκπεφευγὼς τουτὶ τὸ περίακτον, οἴκοι λέοντες, ἐν ὑπαίθρῳ δ' ἀλώπεκες.*

1193. *ταυτηΐ*] Scholiasta, *περικεφαλαίαν δίδωσιν, ἵνα τοῖς λόφοις ἀπομάττῃ τὴν τράπεζαν.*

1195. *ἐπέσφερε*] *ἐπείσφερε* vulgo. *ἐπεισφόρει* Γ. *ἐπισφόρει* R. *ἐπιφόρει* Dobræus, recte, ut videtur.

τοὺς R.V. Vulgo *τάς*.

1201. *δαρχμῶν*] Libri *δραχμῶν*. Vid. ad Vesp. 691.

δραχμῶν ἐμπολῶ] *γρ. δραχμαῖς κερδαίνω* V.

1202. *ὁδὶ*] *οἱδὶ* R.

ἐς R.V. hic et 1206. Vulgo *εἰς*.

1204. *προῖκα· καὶ* B.C.R.V. Vulgo *προῖκα γάρ*.

ταυτὶ] *ταῦτα* R.

1205. *γὰρ ἀπεδόμεσθα*] *γ' ἄρ' ἀπεδόμεθα* Ald.

κἀκερδάναμεν R.V. Vulgo *κἀκερδαίνομεν*.

1210. *οἴμ' ὡς*] *οἴμοι ὡς* R.

1216. *σφήκωμ' ἔχει πόνον πολὺν*] Brunckius numeris melioribus *σφήκωμα πολὺν ἔχει πόνον*.

1217. *αὐτοῖν* B. *αὐτὸν* C. *αὐτῶν* R.V. Ald.

1221. *ἀπὸ* R.V. Legebatur *ἐκ*. Eadem scripturæ diversitas Nub. 1296.

1224. *θώρακος*] *θώρηκος* R. Idem liber *τρηχὺν* pro *τραχὺν* v. 1086.

1225. *ἐνημμένῳ*] Ab *ἐνάπτομαι, induo*. Videtur autem loricæ superinductum, aut intus subductum fuisse corium. BERG. *ἐνημμένως* R.

1226. *ποιήσει*] *ποήσῃ* V. *ποήσω* R.

1230. *παραθέντι τρεῖς λίθους*] Lapillis usos fuisse veteres ab-

stergendis natibus, postquam alvum exonerassent, ostendit etiam hic Pluti locus, v. 817.

ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.

Proverbium ad hunc locum profert scholiastes:

τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρωκτὸν ἐκμάξαι λίθοι,
ἂν ὦσι τραχεῖς· ἂν δὲ λεῖοι, τέτταρες. BRUNCK.

1232. θαλαμίαι ὀπαὶ vocabantur in inferiore navi foramina, per quæ exserebantur remi. θαλαμίας autem per jocum appellat thoracis laterum aperturas, per quas exseruntur brachia, occasionem captans Trierarchorum avaritiam perstringendi, qui navium aliquot foramina obturare solebant, ut remigum stipendia lucrifacerent. BRUNCK. θαλαμίας Brunckius. Conf. ad Acharn. 553.

1233. καὶ τῇδ'] Duæ tantum illæ voculæ Trygæo tribuendæ erant: sermonem ejus abrumpit loricarius, quærens: ἅμ' ἀμφοῖν δῆτ'; Vulgo vocula ἅμ' Trygæo male continuatur. BRUNCK.

1237. χιλιῶν R. Vulgo χιλίων. χιλίων δραχμῶν legitur in Acharn. 1055. ubi Ravennas μυρίων δραχμῶν. Suidas, χιλιῶν δραχμῶν: οὕτως οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσιν. Equit. 660. κατὰ χιλίων παρήνεσα. ubi scholiasta, τὸ δὲ χιλιῶν περισπῶσι. Joannes Alex. τονικ. παραγγ. p. 18, 6. τὸ χιλιῶν φασι παρ' Ἀθηναίοις παραλόγως περισπᾶσθαι. Idem de genitivis χιλιαδῶν et μυριαδῶν docet Arcadius p. 136, 4.

1240. τί δ' ἆρα (ἄρα Ald.)] τί δ' ἔγωγ' ἄρα B.

1242. 1246. μόλυβδον B.R.V.Γ. Vulgo μόλιβδον.

1244. κατακτῶν κοττάβων] Quid hoc nomine intelligendum sit, præter schol. docent Athenæus initio l. 15. Pollux 6, 109. et Meursius in Græcia ludibunda voce κοτταβισμός. BRUNCK.

1247. σπαρτίον] σπαρτίον dicitur in ansa trutinæ ab Aristot. Quæst. mechan. c. 2. SCHNEIDER. ad Theophrast. vol. 3. p. 22.

1248. καὐτό Bentleius. Libri καὐτός.

1249. ἱστάναι] ἑστάναι R. Conf. ad Eq. 268.

1250. ὥς μ' ἀπώλεσας, *ut me perdidisti!* Male vulgo ὅς — Sic Nub. 1265. ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας. BRUNCK.

1251. ἀντέδωκά γ'] ἀντέδωκ' R.V.

1254. συρμαίαν] Quia Ægyptii sæpe syrmæa utuntur ad purgationem alvi, ut testatur Herodotus 2, 125. Hinc etiam

comicus Thesm. 864. vocat eos *μελανοσυρμαῖον λεών*. BERG. *συρμαῖαν* R.

1255. ΔΟΡ.] *σαλπι* R. (γγ)

οἴμ' B.R. Vulgo *οἴμοι*.

1257. *ἔτ' ἐστὶ*] *ἔνεστι* R. *ἔνεστι* (*γρ. ἔτ' ἐστὶ*) V.

τοῖσι] *τοῖς* R.

1258. *μάθῃ*] *μάθης* R.V.

1260. *γ'* additum ex R.V. Nub. 688. *οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ* — .

1261. *γ'* om. R.

1263. *τῆς δραχμῆς*] *τρεῖς δραχμάς* R.

1265 *παιδί'* R.V. Vulgo *παιδία γ'*.

1270. In Aldina hic et in sequentibus versibus præscriptum ΠΑΙ., in R. *παῖδες*. *Παῖς Λαμάχου* et *Παῖς Κλεωνύμου* Brunckius.

1270. Scholia Latine conversa: Duos sistit pueros cantantes, ut occasionem habeat perstringendi horum patres, alterum tanquam patrem bello deditum, alterum tamquam timidum quive clypeum abjecerit. Primo ita fecit cantantem bello dediti filium. Et videsis, quam congruas res illi tribuerit. BERG.

1270. Initium est versus iste

νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι,

Epigonorum, non, ut ait scholiastes, Antimachi; sed longe antiquioris poetæ, Homeri scilicet ipsius, vel saltem Homeridarum alicujus. Antimachus Colophonius, quem Platone priorem ætate fuisse ait Suidas, *Thebaidem* fecit, quæ si Athenis, quum comicus noster fabulas suas docebat, nota fuit, non tamen ita erat pervulgata, et tanti habita, ut eam pueri etiam discerent. *Epigonorum* vero quisquis fuerit auctor, ex Herodoto constat antiquissimum fuisse. Bene autem poeta ille secundi belli Thebani duces, eorum, qui in priore bello occubuerant, filios, *ὁπλοτέρους* appellat, eo sensu, quo nomen istud apud Homerum occurrit frequentissime, id est *νέους καὶ ὅπλα αἴρειν δυναμένους*. Quia vero ab *armis*, *ὅπλοις*, ducta est vox illa, eam Trygæus abominatur. Scholiastes: *παρὰ τὸ ὅπλον παίζει*. Facetum hoc est et comicum. Frustra Dawesius optimam lectionem sollicitat, reponendumque statuit *ὁπλοφόρων* et *ὁπλοφόρους*, quod, ut mollissime dicam, nimis quam frigidum est. Sane antiquus poematis auctor, ex quo hic versus desumtus

est, Epigonorum historiam exordiens, ὁπλοφόρων eos non indigetasset nomine, quo nec a prioribus ducibus, qui etiam ὁπλοφόροι erant, nec a quibusvis aliis bellatoribus distincti fuissent. Versum illum tanquam ex Homeri *Epigonis* profert auctor certaminis Homeri et Hesiodi, edit. Th. Robinson p. 243. BRUNCK.

1272. εἰρήνης γ'] γ' delet Brunckius.

1273. Versus, quos cantat puer, sunt omnes ex Homero expressi. In Iliad. δ. legitur v. 446.

οἱ δ', ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

Hi versus totidem verbis repetuntur Iliad. θ, 60. BRUNCK.

1274. σύν ῥ'] σύρρ' Γ.

1275. μεμνημένον] Legebatur μεμνημένος.

ἀσπίδος] ἀσπίδας V.

1276. Ἔνθα δ'] Legebatur Ἐνθάδ'.

1277. κλαύσει Brunckius. Vulgo κλαυσεῖ. Conf. ad Acharn. 203.

1281. πάσασθαι B.R. μάσασθαι Ald. μασᾶσθαι V.

1282. ἔκλυον] Id est ἐξέλυον. BERG.

1284. κᾆτ' ἤσθιον] κατήσθιον C. Ald.

1286. θωρήσσοντ'] Acumen est in ambiguo sensu verbi θωρήσσεσθαι, significantis *armari*, *thoracem induere*, καθοπλίσασθαι, et *inebriari*, ἐμπίπλασθαι οἴνου. Vide Etymol. M. p. 460. Ex hac ambiguitate petitus lepidus jocus in Ach. 1135. ubi quum Lamachus sibi thoracem afferri jussisset, dixissetque:

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.

congium Dicæopolis sibi dari jubet, aitque:

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς ξυμπότας θωρήξομαι.

Hic vero puer quum dixisset heroas facto edendi fine, θωρήξασθαι, intelligit Trygæus majoribus eos sese poculis invitasse, ideoque addit ἄσμενοι, οἶμαι. BRUNCK. θωρήσοντ' R.

1292. θαύμαζον] 'θαύμαζον Ald.

μὴ εἴης V. μή εἰς R. μή ἦς Ald. μὴ ἦσθα B.

1293. κλαυσιμάχου] κλασιμάχου R.

1295. τὸ om. Ald.

1297. ᾄσει Dawesius. Vulgo ᾄσεις.

γὰρ εἶ] εἶ γὰρ R.

1298. 1299. Archilochi distichum, de quo vid. schol.

1299. ἔντος] ἐντὸς Ald.

1300. πόσθων] Vid. ad Thesm. 291.

ἐς] εἰς libri.

1301. usque ad finem fabulæ om. B.Γ.

1301. ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα] Initium est sequentis Archilochi distichi:

ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα φυγών. ἀλλ' ἀσπὶς ἐκείνη
ἐρρέτω, ἧς αὖτις κτήσομαι οὐ κακίω.

Apud Sextum p. 181. edit. Fabricii aliter legitur hexametri initium:

αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. ἀσπὶς — BRUNCK.

δὲ R.V. τε (γε) C. γε Ald.

τοκῆας R.V. Vulgo τοκήων.

1306. φλᾶν de esu etiam in Plut. 694. κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων. Alibi junxit φλᾶν et σποδεῖν, sed non de esu, nempe Nub. 1380. κᾄπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει. BERG.

καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν] Subauditur γνάθους aut σιαγόνας, ut sit sensus, qualis est in isto Alexidis loco ap. Athen. 14. p. 642. ὁ πρῶτος εὑρὼν κομψὸς ἦν τραγήματα· τοῦ συμποσίου γὰρ διατριβὴν ἐξεῦρέ πως, κἀργοὺς ἔχειν μηδεπώποτε [μηδέποτε] τὰς σιαγόνας. Videtur autem proverbiale fuisse κενὰς παρέλκειν, quo alludere videtur Antiphanes ap. Athen. 10. p. 446. qui ex contrario dixit: πῖθι οὖν, ὦ ἑταῖρε, καὶ μὴ μεστὰς ἀεὶ ἕλκωμεν, ubi subauditur κύλικας, hoc sensu: bibe igitur, amice, et ne plenos semper calices trahamus. BERG.

1309. σμώχετ' C.R.V. et Suidas in h. v. Vulgo σμήχετ'. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 254.

ταῖν] τοῖν R.V.

οὐδὲν] οὐδὲ Ald.

1310. ἔστ' Brunckius. ἐστὶν libri.

μασῶνται] μασσῶνται V. (λ)

1312. ἐμβάλλεσθε] ἐμβάλεσθε V.

1316. et sequentes Trygæo continuat Ald.

1317. ξυγχαίρειν Brunckius. Revocandum συγχαίρειν.

κἀπιχορεύειν V. Legebatur κἀπικελεύειν.

1318. ἐς] εἰς libri.

νυνὶ Kusteri editio. νῦν R, Ald. om. V.

1320. κἀπευξαμένους R.V. γρ. κᾆπειτ' εὐξαμένους V. κᾆπειτ' ἐπευξαμένους Ald.

θεοῖσι V. Vulgo θεοῖς.

1322. Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 111, 20. πολλὰς ποιεῖν κριθάς: ἀντὶ τοῦ πολλὰς γεωργεῖν κριθάς. καὶ πολὺν οἶνον ποιεῖν.

1328. τ' R.V. Vulgo δ'.

1331. Post κατακείσει legebatur Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ | Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ. In R.V. ἡμιχ. ὑμὴν (ὦ addit V.) ὑμέναι' ὦ.

1332. ΧΟΡ.] ἀλλο, R.

1340. προτεταγμένοι Bentleius. Libri προστεταγμένοι. Quod sequebatur in libris editis οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες, om. R.V, inter lineas scriptum habet C.

1344. — 1348. choro in libris adscriptos Trygæo tribuit Dawesius. 1344 — 1357. choro tribuit Ald.

1351. γ' R.V. Vulgo γοῦν.

1355. 1356. accesserunt ex R.V. Versui 1355. in V. præscriptum τρυγ. πρὸς τοὺς θεατάς. Sed ultimi versus 1355—1357. choro potius tribuendi videntur.

1356. κἂν] κῆν V.

AVES.

ACTA hæc fabula est Dionysiis urbanis archonte Chabria olymp. 91, 2. Primæ partes fuerunt Philonidis.

1. Graculum alloquitur, quem gerebat, sic ut alter cornicem; ut ambo ex istis avibus discerent, ubi sit Epops, ad quem quærendum et consulendum iter ingressi fuerant: sed non *bonis avibus*, ut ipsi putant; nam frustra oberrantes diu eum quæsiverunt. BERG.

Personæ huic versui præfixæ in A. nomen plene scriptum est Εὐελπίδης, recte: infra 645. nominatur Εὐελπίδης Θριῆθεν [Κριῶθεν]. E compendio scripturæ orta est nominis depravatio, quam exhibent edd. omnes, Εὔελπις. Sic majoribus literis scriptum in B. Sed ultimæ syllabæ superscriptum ΔΗ. Graculum, quem tenet, alloquitur Euelpides. BRUNCK.

2. ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ] Semper legendum puto ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ sine Θ, ut Πείσανδρος Πεισίστρατος, vel saltem Πισθέταιρος. Sed quum ἡγεμονικὸς omnino sit ille, magis convenit nomen ei dare ὡς πείθοντι τοὺς ἑταίρους quam ut πιστῷ ἑταίρῳ. DOBRÆUS. Nihil horum verum videtur, sed scribendum potius Πειθέταιρος. Πεισθεταίρου nomen quinquies in hac fabula legitur, v. 644. 1046. 1123. 1271. 1495.

4. προφορουμένω] Recte scholiasta, δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς τἀναντία. Xenophon de venat. 6, 15. προφορούμεναι (αἱ κύνες) παρὰ τὰ αὐτά. ubi vid. Schneider.

9. οὐδ' ὅπου Dawesius p. 287. (514. Kidd.) οὐδὲ ποῖ vulgo. οὐδὲ πῇ A.Δ. οὐδὲ ποῦ B.C.

11. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ'] De γε particula cum formula jurisjurandi conjuncta dixi in Thesauro Stephani vol. 2. p. 537. οὐδ' ἂν μὰ Δί' ἐντεῦθέν γ' ἂν 'Εξηκεστίδης Porsonus, probabiliter, ut v. 22. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.

Ἐξηκεστίδης] Hunc tamquam servum et barbarum notat infra 765. δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης et 1525. βάρβαροι ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδης. Hic autem tamquam planum et erronem atque ἀνέστιον. BERG.

12. ταύτην] Ubi οἴμοι clamandum est.

13. οὑκ τῶν ὀρνέων] Ille ab aviario foro. Sic οὑκ τῶν λύχνων Nub. 1065.

14. ὁ πινακοπώλης] Hesych. πινακοπώλης: ὀρνιθοπώλης. τίλλοντες γὰρ αὐτὰ καὶ τιθέντες ἐπὶ πίνακος ἐπώλουν τὰ λεπτὰ ὀρμαθίζοντες. Ad quam glossam vide interpretem. BRUNCK.

Φιλοκράτης] De isto infra 1077. exstat edictum avium, quæ jam in rempubl. coaluerunt: ἢν ἀποκτείνῃ τις ἡμῶν Φιλοκράτη etc. BERG.

15. νῷν] νὼ R.

16. ἐκ τῶν ὀρνέων] Scholia: παρ' ὑπόνοιαν· ἔδει γὰρ ἐκ τῶν ἀνθρώπων. Vid. ad 102. Quum autem præterea scholiastæ hic multa dicant, nihil afferunt, quod mihi placeat. Videtur autem voce ὄρνεα metaphor. significare homines *superbos*, aut *leves et inconstantes*; hoc sensu: ex homine superbo, aut levi et inconstante, factus est ales superbus, aut levis et inconstans. Ita voc. εὔπτερος usurpavit Nub. 798. ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων, ubi schol. inter alia: ἀντὶ τοῦ εὐγενῶν, ἢ κούφων, ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται· ἢ τῶν μετεώρων καὶ ὑπερηφάνων· ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν ὀρνέων. BERG.

18. τηνδεδὶ B. τὴν δὲ δὶ A.R.V. τήνδε δὴ C. τήνδε δὲ Ald. Vid. ad Eq. 1357.

19. τὼ δ'] τώδ' Ald.

ᾔστην] ᾔστιν R. ἐστὸν B.Δ. Etymol. M. p. 438. extrema: ᾖσμεν. ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ ᾔδειν, ᾔδεις, ᾔδει, τὸ δυϊκὸν, ᾔδειτον, ᾐδείτην· καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς ει διφθόγγου, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς σ, γίνεται ᾔστην· οἷον, τὸ δ' ἄρ' οὐδὲν ᾔστην ἄλλο πλὴν δακνεῖν. Inde depravata est altera lectio, cujus meminit schol. ἴστην. ᾔστην et ἴστην apud Suidam in ᾔστην. Cum ᾔστην comparari potest Ran. 227. οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ. Sed Avium versui melius convenire videtur ᾔστην. Aves illas viam scire opinati erant Euelpides et Pisthetærus.

23. ᾖδ', id est ἡ δ' R. ἤδ' (γρ. καὶ οὐδ') Γ. Legebatur οὐδ', quam correctionem grammatici esse, in antiquis autem libris ἤδη repertum fuisse, ex scholiastæ annotatione colligi potest, ὡς

ἤδη φθεγξαμένης αὐτῆς. δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς. τινὲς γράφουσιν, οὐδὲ ἡ κορώνη.

τι λέγει] Photius p. 588, 13. τίζειν: τί λέγειν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Quæ glossa ex hoc loco petita videtur.

24. ταὐτὰ — Δία] ταῦτα — δι' ἃ R. Post οὐ male interpungit Δ. et Ald.

31. Σάκᾳ] Ita vocabatur Acestor, poeta tragicus. De quo vid. schol. et Vesp. 1221.

32. εἰσβιάζεται] Scribendum ἐσβιάζεται.

38. ἐναποτῖσαι χρήματα] Ita dixit παρ' ὑπόνοιαν, ut ait schol., pro ἐμβιοῦν aut ἐνοικεῖν *ad vivendum in ea*, aut *habitandum:* ut perstringat τὸ φιλόδικον Atheniensium, et quod multi propter sycophantas bona sua perdant. BERG.

40. ᾄδουσ'] Vulgo ᾄδουσιν.

Ἀθηναῖοι — ᾄδουσι om. R.

43. Schol. τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσι, ἵνα οἰκίσαντες ἐν τῇ ἱδρύσει θύσωσι. Veru etiam ferebant, ut apparet infra 359. quæ omnia coguntur in usum armorum convertere. Quod autem hic κανοῦν vocat, ibi 361. et 388. τρυβλίον. BERG.

ἔχοντε] ἔχοντες R.

44. ζητοῦντε] ζητοῦντες R.V.Γ.Δ.

45. ὅπου lemma scholii. Legebatur ὅποι. ὅπη B.Δ.

καθιδρυθέντε] καθιδρυνθέντε R.V.

46. παρὰ] πρὸς A.

47. δεομένων codex Vaticanus Kusteri. δεομένων δεομένω Δ. δεομένω codices reliqui et Ald. δεομένοιν Scaliger.

48. εἶδε] οἶδε A. et Ald.

53. ἦν] Scribebatur ἄν.

58. σ' Beckius. Legebatur γ', quod om. R.V.Γ.

ἐποποῖ] Vid. ad v. 227.

59. om. R.

τοι A.V. τι C. Ald. ἔτι B.Δ.

60. ΤΡΟΧ.] θεράπων ἔποπος R.V, et deinceps θεράπων.

61. ΕΥΕΛ.] πεισθ R.

62. τουτωί] τωδεί Δ.

63. οὕτως τι A.V. et scholiasta. Legebatur οὕτω 'στι. οὕτ' ὥστι R. Sophocles Philoct. 104. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;

65. ὑποδεδιώς] Finxit nomen avis, ut ait schol, a δεδιέναι

timere; quasi dicas: *subtimidus, subtrepidus.* Addidit autem Λιβυκὸν ὄρνεον, ut videatur avis peregrina et vulgo ignota faciliusque lateat mendacium. BERG.

66. ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν] *Roga illa quæ vides in cruribus meis:* quæ testabuntur me esse avem timidam: λέγει δὲ ὡς ὑπὸ τοῦ δέους ἐναφεικὼς, ut ait schol.; nempe ut merda per crura defluxerit. Sic Ran. 476. Bacchus præ nimio terrore ἐγκέχοδεν. Simul autem eo respicit, quod qui aliam formam induunt, pedes tamen occultare vix possunt, quasi dicat: *certe quod ad pedes attinet, avis videbor,* quamvis humanam formam induerim. Sic τὰ πρὸς ποδῶν sunt *ipsi pedes,* ut et schol. sentit, qui exponit πυνθάνου τῶν ποδῶν. Sic de Cecrope in draconem desinente et loco pedum serpentis volumina habente, Vesp. 436. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη. BERG.

68. ἐπικεχοδὼς φασιανικός] Scholia: καὶ τοῦτο ὡς ὄρνιθος ἔπαιξε, παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. Est autem ἐπικεχοδὼς *qui insuper etiam cacavit* præ timore, nempe, ut prior ille. Vox autem φασιανικὸς hic triplici respectu dicitur: primo παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ, ut dicebat schol.; deinde παρὰ τὸ φαίνειν, τὸ συκοφαντεῖν· nam Athenis, unde isti veniebant, plurimi sunt sycophantæ: deinde et a *Phasi* fluvio: noti autem sunt *phasiani* inter aves. V. Athen. 9. p. 386. BERG. Futilia hæc sunt commenta scholiastarum. Phasianicum se esse ait, quemadmodum alter Libycum, ut peregrinus videatur et e longinquo advenisse. φασιανός V.

69. ἀτὰρ R. Vulgo ἀλλά.

72. ηὔξατο] Vulgo εὔξατο.

73. ἔχῃ] ἔχοι B.Δ.

75. γ' ἄτ' R. γ' V. γὰρ ἄτ' B. et Vaticanus. γὰρ Ald.

77. ἐγὼ λαβὼν] λαβὼν ἐγὼ R.

τρυβλίον] Brunckius. τρύβλιον libri.

78. τορύνης] τε τορύνης A.B.Δ. Quod librarii posuerunt, τορύνης pro anapæsto habentes.

84. οὕνεκ' Brunckius. Libri εἵνεκ'.

ἐπεγερῶ] ἐπεγείρω R.

86. μ' accusativus est, non dativus.

87. θηρίον] θηρίων C.R. minus bene. Plut. 439. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον, οὐ παραμενεῖς.

90. ἀπέπτατο] ἀνέπτατο A.

91. ἆρ'] ἄρ' Ald.

92. *τὴν ὕλην* pro *τὴν θύραν*, tanquam avis. BERG.

93. *θηρίον*] *τὸ θηρίον* R.V. et Vaticanus.

95. *οἱ δώδεκα θεοὶ* . . . abruptus est sermo. Hæc Epopi dicit Euelpides, additurus, ut videtur, *πάντα σοι δοῖεν ἀγαθὰ*, vel simile quid. Sed avertit se, et secum, ita ut ab Epope non exaudiatur, pergit *εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε*. BRUNCK.

97. *ὁρῶντε*] *ὁρῶντες* R.

ἦ] Legebatur *ἦν*. Chœroboscus in Bekkeri Anecd. p. 1379. *ἦ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν, ἦ γὰρ ἐγὼ ξένος ἄνθρωπος. καὶ παρὰ Πλάτωνι ἡ χρῆσις εὕρηται.* Hanc formam ubique vel e libris vel ex conjectura restitui, exceptis tribus locis Pluti, mediæ comœdiæ fabulæ, de quibus dixi ad versum illius 29.

100. *Σοφοκλέης*] Sophoclem perstringit, qui in *Tereo* dramate regem illum introduxerat in avem conversum, quem eodem, quo in tragœdia, habitu ornatum exhibuisse videtur comicus. BERG. *σοφοκλῆς* A.B.R.V.Γ.Δ.

102. *πότερον ὄρνις ἢ ταώς; utrum ales an pavo?* Lusus est in ambiguitate nominis *ὄρνις*, quod in genere *avem qualemcunque* significat, et speciatim *gallinaceum*. Quærit Euelpides, *utrum gallinaceus, an pavo?* Epops respondet: *ales equidem*, sed generali significatione. Latinis *ales*, ut Græcis *ὄρνις*, *avem* in genere, et speciatim *gallum* significat. Hoc autem quærit Euelpides, sive respiciens ad Epopis speciem et ornamentum, sive quia gallinaceorum et pavonum spectacula publice Athenis exhibebantur. Ideo ex utro harum avium genere sit percunctatur. Non placent scholiastarum interpretationes: *ἔπαιξε, δέον εἰπεῖν ἄνθρωπος ἢ ταώς.* — *ἢ ἔπαιξε τὸ γενικὸν εἰπὼν, εἶτα ἐπαγαγὼν τὸ εἰδικόν.* Istiusmodi lusibus nihil frigidius. Aristophanis ætate rari erant admodum Athenis, magis adhuc in reliqua Græcia, pavones. Vide quæ Athenæus p. 397. ex Antiphontis oratione *περὶ ταῶν* inscripta excerpsit, unde discimus singulis noviluniis pavones populo spectandos Athenis exhibitos fuisse. Citatur eo in loco hic versus cum altero ex eadem hac fabula, ad confirmandum pronuntiandi morem, qui olim Athenis obtinuit, juxta quem ultima syllaba nominis *ταὼς* asperabatur, ita ut scribi oporteret *ταῶς*. Aspiratio in literam *v* mutata in Latino nomine *pavo*. BRUNCK.

105. τὤρνεα A. τὰ ὄρνεα R.V. τὰ ῎ρνεα Ald.

108. Addidi δ'. Sic in Pac. 187. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ particula, quæ aberat, e libris melioribus addita.

109. μἀλλὰ] μὴ ἀλλὰ vulgo. μ' ἀλλὰ (ἤγουν μὴ, οὐκ) Γ. μᾶλα R. μάλα A.V. et Suidas in ἡλιαστής. οὐκ ἀλλα B.Δ. οὐ μάλα C. De crasi μἀλλά conf. Ran. 103. 745. et Porson. apud Kidd. ad Dawes. p. 356.

ἀλλὰ θατέρου τρόπου] Eurip. Med. 807. μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω, Μήδ' ἡσυχαίαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου (sed alius ingenii), Βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοισιν εὐμενῆ. BERG. γένους (γρ. τρόπου) V.

110. ἀπηλιαστά] Π manet, ut in ἀπηλιώτης. BERG.

111. σπέρμα] Eurip. Hec. 254. Ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ' (natio, genus) ὅσοι δημηγόρους | ζηλοῦτε τιμάς. BERG. Clearchus apud Athen. 6. p. 256. εἰς τοὺς ἔξω τόπους διαδίδοσθαι τὸ σπέρμα τῶν ἐλλογίμων κολάκων. Themistius or. 27. p. 339 c. ἔστι δὲ πολὺ τὸ σπέρμα τοῦτο καὶ ἐν δικαστηρίοις καὶ ἐν ἐκκλησίαις.

112. δὴ τοῦ] τοῦ δὴ A.

ἤλθετον] Scribendum ἠλθέτην cum Elmsleio ad Acharn. 733.

116. κοὐκ] κοὐδὲν V.

118. ἐπεπέτου καὶ Elmsleius ad Soph. Œd. T. 17. Legebatur ἐπέτου καὶ τήν.

θάλατταν] θάλασσαν R.

ἐν om. V.

120. ἱκέται] ἱκέτα Elmsleius ad Eurip. Iph. T. 777.

122. ἐγκατακλινῆναι R. et scholiasta. Legebatur ἐγκατακλιθῆναι. Aoristo secundo utitur Ach. 981. Vesp. 1211.

123. Κραναῶν] Cranaæ antiquum Athenarum nomen a rege Cranao. V. Meursii Regn. Att. 1, 13. BRUNCK.

126. τὸν Σκελλίου] Scelliæ filio nomen fuit Aristocrati. Vid. Thucyd. 8, 89. Platon. Gorg. p. 472 a. Demosthenem p. 1343, 4.

127. οἰκοῖτ' ἂν] οἰκοῖτον Porsonus.

128. τοιαδὶ B.R.Δ. Vulgo τοιάδε.

129. πρῴ τις ἐλθὼν] πρώτις' ἐλθὼν R. πρωι εἰσελθών V.

132. λουσάμενα πρῴ] Lys. 1064. ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῴ δὲ χρὴ τοῦτο δρᾶν λελουμένους, αὐτούς τε καὶ τὰ παιδία.

133. ποιήσῃς] ποιήσεις A.

134. τότε γ' — ὅταν] ποτ' — ὅτ' Suidas in μή μοι.

139. καλῶς] Per ironiam. Demosth. Philipp. 3. (p. 128.) καλῶς Ὀλυνθίων ἐφείσατο. BERG.

μου R.V.Γ.Δ. Vulgo μοι.

Στιλβωνίδη] Aut Stilbonis cujusdam filium intelligit, aut adjectivum protulit in forma patronymici, ut sit pro στιλπνὲ, ὦ λαμπρὲ, ὦ ἀπὸ βαλανείων κεκαλλωπισμένε· *o nitide, o in balneis comte*, ut loquitur schol. BERG. Vera videtur altera interpretatio. Similiter fictum nomen πουλυχαρίδας est in Lys. 1098. 1242.

146. γε additum ex R.

θάλατταν] Legebatur τὴν θάλατταν. Articulum om. argumenti Græci scriptor.

147. ἡ Σαλαμινία] Navis publica, quæ paucis ante hanc fabulam mensibus in Siciliam missa erat, Alcibiadis reportandi caussa, qui inter ἑρμοκοπίδας esse videretur. De quo vide argumenti Græci scriptorem, qui minus accurate ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου, id est anno ante hanc fabulam, factum dicit, et Thucydidem 6, 61. Conf. Clinton. Fast. Hellen. vol. 2. p. 74.

149. τί οὐ] Scribendum τί δ' οὐ cum Pausania 5, 5, 3, scholiasta ad Acharn. 724. et Suida in ἀγορανομίας.

150. ἐλθόνθ'] ἐλθόντε R.Γ.

ὁτιὴ] ὅτι R.V.Γ.Δ.

ὃς] Sic libri et scholiasta Pac. 803, Suidas in βδελύσσω et Λέπρεον. Sed corrigendum ὅσ', cum Bothio.

151. ἀπὸ Μελανθίου] Poeta is fuit tragicus, cujus ideo meminit comicus, quia lepram habebat. BRUNCK. Vid. schol. Pac. 803.

153. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος] Hic nomen est proprium viri illius temporis, qui luscus erat. Hinc petitus jocus. Perinde est ac si diceret: *Equidem luscus esse nollem pro talento auri.* BRUNCK. Conf. v. 1294.

155. ἔσθ'] ἐστὶν R.Γ.

157. βαλαντίου] βαλλαντίου R.

160. μήκωνα] μήκωνας codex Vaticanus.

161. νυμφίων βίον] Quia illa omnia sponsis dabantur, sive ad coronas sive in eduliis. BRUNCK.

163. πίθοισθε Dawesius. πείθοισθε editio Juntina a. 1525. πείθεσθαι R. πείθεσθε V. et Ald.

164. πιθώμεσθ' Ald. πειθώμεσθ' R. πιθοίμεσθ' B.V.Δ. πίθησθε Dawesius. πίθοισθε vulgo. πείθοισθε R.

165. πανταχῆ] πανταχοῦ A.

167. τοὺς πετομένους metaphorice accipio pro hominibus inconstantibus, variis et mutabilibus, et ita verto hunc locum: *Illic apud nos, si quis de illis, quos volitare dicimus, interroget: quænam est hæc avis? Teleas hæc dicet: homo est, avis inæqualiter volitans, vaga* (itineris incerti), *numquam in eodem loco manens.* Hæc autem Teleam de aliis dicere facit comicus, quia Teleas ipse erat talis. BERG.

168. τίς ὄρνις οὗτος R.V.Γ. Vulgo τίς οὗτος ὄρνις. ὄρνις producta syllaba altera dicere solet Aristophanes: sed hoc loco imitatur Tyrus Sophocleæ initium τίς ὄρνις οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων; cujus versus altera parte utitur v. 275.

Hunc Teleam tamquam helluonem notat in Pac. 1009. Forte et aves libenter comedebat; hinc de iis loqui scit, et infra 1025. ab isto se in Avium civitatem quidam missum dicit. A Phrynicho autem notatus fuit tanquam ἀνώμαλος, i. e. ἀσταθμητος, ἀτέκμαρτος, ut ipsius Teleæ verbis utar, ut suum ipsius ingenium describat. Locum Phrynichi citat schol. ad v. 11. Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην, Ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους. Apud Suidam dicitur εὐμετάβλητος, *mutabilis.* BERG.

169. ὄρνις *avis*, i. e. tamquam avis. ἀσταθμ. πετόμενος. Chion ep. 7. ἀλλὰ τὸ ἀσάθμητον αὐτοῦ καὶ πετόμενον οὐδὲ ταύτην ἐπιδέχεται τὴν φρόνησιν. BERG.

177. τι om. A.R.V.

δ' R. Vulgo γ'. Equit. 175. εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι;

179. οὖν om. V.

δήπου 'στιν codices. δῆτ' ἐστὶν Ald.

180. ὥσπερ εἴποι τις si recte legitur, non est pro ὥσπερ ἂν εἴποι, sed pro ὥσπερ εἰ εἴποι dictum. Quæ tamen parum probabilis ratio est, quum usitatissimæ sint formulæ ὥσπερ ἂν εἴποι τις et ὡς ἂν εἴποι τις, quarum alterutra restituenda est Aristophani.

181. ὁτιὴ] Scribebatur ὅτι. Vid. ad Pac. 211.

182. γε om. R.V.Γ.

183. φράξηθ'] Restituenda forma Attica φάρξηθ'. Vid. ad Acharn. 95. Vesp. 352.

ἅπαξ] ἅπανθ' R.

186. In proverbium apud Græcos abiit *fames Melia*, ut apud Romanos *fames Saguntina*. Verbi originem vide apud Thucydidis interpretes L. 5. cap. ult. BRUNCK.

190. ἄνθρωποι] οἱ ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς Suidas in ὡς Πυθῶδε.

191. ὑμῖν] ἡμῖν V. et Suidas.

192. Idem versus 1218.

193. κνῖσαν R. κνίσαν V. et Etym. M. p. 271, 47. Vulgo κνίσσαν.

διαφρήσετε] διαφορήσετε A, scholiasta et Suidas in h. v., qui διαφρήσετε habet in v. οὐ διαφρήσετε. διαφρήσεται Etym. M. διαφήσετε Δ.

194. νεφέλας] *Nebulas*. Retis est tenuissimi genus. BRUNCK.

199. βαρβάρους] Herodotus 2, 57. ἕως δὲ ἐβαρβάριζε, ἐδόκεέ σφι ὄρνιθος τρόπον φθέγγεσθαι. BERG.

200. ξυνὼν πολὺν] πολὺν ξυνὼν Δ.

203. τὴν ἐμὴν ἀηδόνα] Eam traditionem sequitur comicus, juxta quam Procne in lusciniam, Philomela in hirundinem conversa fuit. Manifestum est hoc e v. 665. Recte itaque schol. ἀηδόνα, τὴν Πρόκνην γαμετὴν οὖσαν, ἥτις εἰς ἀηδόνα μετεβλήθη. Non soli Aristophani Procne luscinia est. Apollodorus mythologicæ historiæ scriptor optimus 3, 14, 3. καὶ Πρόκνη μὲν γίνεται ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδών. Sicque a plerisque mythographis traditum est, quos laudat Hygini interpres ad fab. 45. BRUNCK.

204. καλοῦμεν] γρ. καὶ καλοῖμι ἂν R. γρ. καλοῖμί γ' ἂν Γ. καλοῖμ' ἂν codex Vaticanus.

206. ὀρνίθων] ἀνθρώπων codex Vaticanus.

207. σ' ἄγ' ὡς τάχιστ'] σέγ' ὡϛάχιστ' R.

210. λῦσον R.V. et Vaticanus cum Suida in λῦσον. γρ. καὶ λῦσον καὶ ᾆσον V.Γ. Legebatur χῦσον: qua forma aoristi veteres Attici non utuntur. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 725.

212. Ἴτυν] De mensura hujus vocabuli dixi ad Soph. Electr. 148.

213. 214. ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν γέννος ξουθῆς] Euripides Hel. 1118. σὲ τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα δακρυόεσσαν (ἀνεβόασα)· ἔλθ' ὦ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός. BERG.

215. χωρεῖ] χώρει B.

216. μίλακος] σμίλακος R.V. Vid. ad Nub. 1007.

222. αὐλεῖ τις] Hoc non ab Epope dicitur, sed eo tantum adscriptum est a poeta, aut ab antiquis grammaticis, ut sciatur, aliquem interea, dum tacet actor, tibia imitari cantum lusciniæ. Dicitur παρεπιγραφὴ a grammaticis Græcis. Sic in Ran. 314. αὐλεῖ τις ἔνδον. 1263. διαύλιον προσαυλεῖ. Eurip. Cycl. 485. ᾠδὴ ἔνδοθεν. Æschyl. Eumen. 117. μυγμός, 113. ὠγμός, 129. μυγμὸς διπλοῦς ὀξύς. BERG. τις om. R. et scholiasta.

223. — 226. Quæ in his versibus Pisthetæri sunt verba, Euelpidi, quæ Euelpidis, Pisthetæro tribuebantur. Correxit Brunckius ex A.B.

225. σιωπήσει] σιωπήσεις Δ. et Ald.

226. μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται] Eadem verba Thesm. 99.

227. ἐποποιποί. ποποποποιποποί R. ἐπό. ποί. πό. πό. πό. πό. πο. πο. ποι V. ἐποποῖ. πό. πό. πό. πό. ποποῖ Γ.Δ. ἐποποί. ποποπό. ποποί. ποποί B.C. et Ald. Difficile exploratu est quid verum sit. Aptissimi videntur duo dochmii ἐποποποποποποῖ ἐποποποποποποῖ. Supra v. 58. 59. 60. libri alii ἐποποὶ, alii ἐποποῖ. Addam his grammaticorum annotationes. Scholiasta ad v. 58. ἐποποῖ. Σύμμαχος καὶ Δίδυμος προπαροξύνουσιν· οἱ δὲ περισπῶσιν, ἵν' ᾖ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. εἰ δὲ προπαροξύνοιτο, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος. et ad h. l. τὸ δὲ ἐποποὶ καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ ὀξυτόνως προφέρεσθαι, ὥστε ἦχον ὀρνέου προφέρεσθαι κατὰ μίμησιν. Suidas, ἐποποῖ· ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. ἐὰν δὲ προπαροξύνηται, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος. ἐποποί. ποί. ποποί. ποποί. ποποί. ἰὼ ἰώ. ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ. ταῦτα δεῖ ὀξυτόνως προφέρεσθαι τῇ φωνῇ ὥστε ὀρνέου ἦχον προφέρεσθαι κατὰ μίμησιν. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον. τριοτό. τριοτό. τοτοβρίξ. δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο. τορό. τορό. τορό. τοροτίξ. κικκαβαῦ. κικκαβαῦ. τοροτοροτολιλίγξ. τοροτίγξ. τί. τί. τί. τί. τί. τί. τιό. τιό. τιοτίγξ. τιό. τιό. τιό. τιοτίγξ. Theodosius περὶ γραμματικῆς p. 79, 2. παπαί ποιποί, ποποί, ἰώ, ἰώ ἰωτώ, ἰτώ ὀξυτόνως προφέρονται κατὰ μίμησιν ὀρνέου φωνῆς. ὁμοίως καὶ τιό, τιό, τιό. ὁμοίως καὶ τορό, τορό, τοροτίγξ. ὁμοίως καὶ κικκαβαῦ, κικκαβαῦ, τορό τορό τολελύγξ, τιό τιό τίγξ.

228. ἴτω quater scripsit Brunckius. Vide grammaticorum locos modo allatos.

230. ὅσοι R.V.Γ. Vulgo ὅσα.

γύας] γυίας R.Δ. γυίας Γ.

231. νέμεσθε φῦλα μυρία κριθοτράγων] Versus iambelegus.

234. ὅσα R.V. et scholiasta. Vulgo ὅσσα.

239. κλάδεσι] κλάδεσσι R.

242. ἀοιδάν R.Γ. Vulgo αὐδάν.

243. τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρίξ R. et Suidas l. c. τριοττὸ τριοττὸ τοβρίξ V. τριοττὸ τροτιοττὸ τοβρίξ Γ.Δ. τριοτὸ τριοτὸ τροτιοτὸ τοβρίξ Ald. Scribendum videtur τριοτὸ τριοτοτοτοβρίξ.

244. οἵ R.V.Γ. Vulgo ὅσα.

ἑλείας] ἑλειᾶς (ους) Γ. De feminino αὐλών dixi ad Soph. Trach. 100.

ὀξυστόμους R.V.Γ. Vulgo τὰς ὀξυστόμους.

245. ὅσα V.Γ.Δ. ὅσαι R. Vulgo ὅσσα.

εὐδρόσους R.V. Vulgo εὐδρόσους τε.

γῆς] γᾶς Δ.

246. λειμῶνά τ' R.V.Γ. Vulgo καὶ λειμῶνα τόν.

247. τε om. R.V.Γ.

251. μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται] Imitatur versum Alcmanis ab scholiasta et Antig. Caryst. hist. mirab. c. 27. servatum, ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται (κηρύλος).

253. ἀθροΐζομεν] Vulgo ἀθροίζομεν. Correxi in editione a. 1822. collato Iphigeniæ Aul. v. 267. ναυβάτας | ναῶν ἑκατὸν ἠθροϊσμένους, ubi vulgo ἠθροισμένους. Hac dialysi quum alios poetas tum Archilochum esse usum constat.

254. οἰωνῶν ταναοδείρων R.V.Γ.Δ. Legebatur οἰωνῶν τῶν ταναοδείρων. Clauduntur versus dactylici versu parœmiaco ut in Nub. 290. 312. Ceterum his verbis iterum utitur v. 1394.

257. καινῶν τ' ἔργων A.B.C.Δ. Vulgo καινῶν ἔργων τ', consentientibus R.V. τ' om Suidas in καινός.

ἐγχειρητής] ἐγχειρίτης apud Pollucem scribitur 2, 154.

259. δεῦρο quinquies R.V.Γ.Δ.

260. — 262. χορὸς ὀρνίθων A. χορὸς ὀρνίθων ἢ γλαύξ B.

260. τορο quinquies V.

—τὶξ R.V. et Suidas in ἐποποῖ. Vulgo —τίγξ.

262. —λίξ R.V. Vulgo —λίγξ.

263. ὁρᾷς] ὁρῇς R.

264. ἐς] εἰς libri.

οὐρανὸν] ἀέρα Vaticanus.

265. 266. Pisthetæro tribuunt A.B.R.V: Euelpidi Ald.

266. ἐπῶζε] ἐπῶιζε R. Scribendum ἐπῷζε. Vid. Hemst. ad Thom. M. p. 362.

267. Personam præposui Phœnicopteri avis, ut factum oportuisse sequentia ostendunt. Testis est etiam scholiastes, in antiquis exemplaribus verba hæc non Epopi [cui vulgo tribuuntur] sed avi cuidam adscripta fuisse. BRUNCK. ὄρνι$^{\vartheta}$ ηλ$^{\vartheta}$ R. Scholiasta, οἱ μὲν καὶ τοῦτο τοῦ Ἔποπος λέγουσιν εἶναι, οἱ δὲ ὄρνιθός τινος περιιπταμένου.

τοροτὶξ τοροτίξ scholiasta. τοροτι$^{\gamma}$ξ τοροτι$^{\gamma}$ξ R. Vulgo τοροτὶγξ τοροτίγξ.

268. ἀλλὰ χοὐτοσί] ἀλλ' οὑτοσὶ libri. ἄλλος οὑτοσὶ Porsonus.

269. ταῶς] ταῶς Athenæus 9. p. 397.

273. αὐτῷ γ' ἐστὶ] αὐτῷ 'στι R.V.Γ.Δ.

φοινικόπτερος] Ejus meminit egregio loco Heliodor. 6, 3. p. 268. BERG.

274. 275. Π. οὗτος — ΕΠ. τί — Π. ἕτερος — ΕΠ. νὴ — Π. τίς — ὀρειβάτης Ald.

275. ἔξεδρον χώραν ἔχων] Sophoclis ex Tyrone verba: vid. ad v. 168.

ἔξεδρον] Hesychius, ἔξεδρον: τὸν οὐκ αἴσιον οἰωνὸν, οὐκ εὔθετον ὄρνιν, οὐκ ἐν δεόντι τὴν ἕδραν ἔχοντα. Vid. Spanhem. ad Callim. h. in Pall. v. 124. KUST.

276. ποτ' ἔσθ' ὁ A.B.C.R.V.Γ.Δ. ποθ' ὁ Ald. Verba τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις Æschyli ex Edonis esse annotavit scholiasta.

ὀρειβάτης libri. ὀριβάτης Brunckius. De qua forma non debebat dubitare Porsonus ad Eurip. Hecub. 208. Vid. Etym. M. p. 461, 25. οὐριβάτης apud Eurip. Phaethont. fr. 1. v. 27. σύριγγας δ' οὐριβάται | κινοῦσιν ποίμνας ἐλάται. In ejusdem Electra v. 170. scribendum Μυκηναῖος, οὐριβάτας, et in antistropho v. 192. δοκεῖς τοῖσι σοῖς δακρύοις.

277. Μῆδος] Scholiastes: ζητεῖται εἰ δεόντως [ὄντως] καλεῖταί τις ὄρνις Μῆδος. Idem postea 485. ad hæc verba, quæ de gallo sonant, ὥστε καλεῖται Περσικός, scribit: μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν τὸν ἀλεκτρυόνα Μῆδον ὄρνιν καλεῖ, ἐπεὶ καὶ τοὺς Πέρσας Μήδους ἔλεγον· et inferius ad hæc verba v. 834. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν

τοῦ Περσικοῦ γένους, scribit: *μήποτε νῦν τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει. Μῆδος γὰρ λέγεται.* BERG.

278. *καμήλου*] Medi, ut et alii orientis populi, camelis equorum loco vehebantur. V. Plin. H. N. 8, 18. BECK.

εἰσέπτατο] Legebatur *ἐπέπτατο*. *ἐσέπτατο* R.V.Γ. et Suidas in *κάμηλος*.

281. *ἀλλ'* additum ex R.

μέν ἐστι R.V.Γ. et scholiasta. Vulgo *ἔστι μέν*.

Φιλοκλέους] Allusio est ad Philoclis tragici poetæ drama *Tereum*, cui ænigmatice objicit comicus, quod Sophoclis ejusdem argumenti drama in alium habitum inverterit. Nam Tereus in hac comœdia eodem exhibebatur ornatu, quo in Sophoclis tragœdia, ut supra monui. Ideo avem, quam Pisthetærus percontabatur, quænam illa foret, dicit comicus Tereus, *Epopem esse filium Philoclis, Epopis nepotem, se vero postremi hujus Epopis* (cujus non nominatur pater) *avum esse, eadem nominum successione, qua in Calliæ prosapia alternis sibi succedebant Hipponici et Calliæ.* Vide Perizonium ad Æliani V. H. 14. 16. Quia vero altera illa avis, epopi forma similis, fœda aspectu erat, ideo salse comicus Epopem illum Philoclis filium esse fingit. Nam Philocles visu fœdus erat, sive quia *προκέφαλος* erat, sive ob quodvis aliud corporis vitium: utique fœdum eum fuisse constat e comici versu Thesm. 168. *ταῦτ' ἆρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ.* BRUNCK.

283. De Calliæ familia vide annotationem ad scholia.

284. *ὡς πτερορρυεῖ*] Facete in his versibus perstringitur Callias, qui paternas maximas opes dilapidaverat. BRUNCK.

285. *τῶν* om. R.V.

286. *αἵ τε θήλειαι*] Nempe quia Callias Hipponici f. opes paternas impendit scortis, ut docet schol. ad h. l. et ad Ran. 432. item ad Eccl. 805. propterea, inquam, Callias iste est *ὄρνις, ὃς πτερορρυεῖ.* Similiter Anaxandrides comicus ap. Athen. 4. p. 166. *Ὄρνις κεκλήσῃ (φησί)· διὰ τί, πρὸς τῆς Ἑστίας; Πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν, Ὥσπερ Πολύευκτος ὁ καλός; οὐ δῆτ' ἀλλ' ὅτι Ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης.* BERG.

287. *ἕτερος* Bentleius. Libri *ὡς ἕτερος*.

αὖ τις] *αὖτις* R.V.

289. *κατωφαγᾶς*] De hoc vocabulo dixit Phrynichus p. 433. ed. Lob. ubi *κατωφαγάς* scriptum. Sic etiam R. utrobique.

Κλεώνυμος] Scholia: *ἴσως ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε, διὰ τὴν τοῦ Κλεωνύμου πολυφαγίαν.* Voracem fuisse Cleonymum, patet etiam ex Eq. 1290. *καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος.* Huc pertinet illud Anaxandridæ: *ὄρνις κεκλήσῃ; διὰ τί; πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν;* BERG.

290. *ἀπέβαλε τὸν λόφον*] Nempe galeæ cristam, quia tamquam *ῥίψασπις* notatur, ut ait schol. Comicus Nub. 352. *Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν.* BERG.

291. *ἤ* B.Δ. *ἐστ' ἠπὶ* R. *ἐσθ' ἡ 'πὶ* V. *ἡ 'πι* Ald.

292. *ἦ* Brunckius. *ἢ* vulgo.

ὥσπερ οἱ Κᾶρες] Cares, bellicosissima gens, primi cristis usi esse dicuntur, auctore Strabone 14. p. 661. iidemque Ionibus invisi et ab iis exagitati loca edita occuparunt, ubi tutiores essent. BECK. Vid. schol. Thucyd. 1, 8.

293. *λόφων οἰκοῦσιν*] *τῶν λόφων οἰκοῦσ'* R.

296. *τὴν εἴσοδον.* Scholia: *εἴσοδος δὲ λέγεται, ᾗ ὁ χορὸς εἴσεισιν ἐν τῇ σκηνῇ.* Ingreditur autem nunc chorus sub forma avium et constat ex illis avibus, quæ proxime sequentibus octo versibus recensentur. Scholiastes ad Eq. 586. *οἱ γὰρ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ καὶ τραγικοὶ χοροὺς ἵστασαν, οἳ τὰ χορικὰ ὑπεκρίνοντο καὶ ᾖδον μέλη· συνειστήκει δὲ ὁ κωμικὸς ἐξ ἀνδρῶν ἤδη καὶ γυναικῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ ἐκ παίδων κδ', ὡς καὶ οὗτος ἀπηρίθμησεν ἐν Ὄρνισιν, ἄρρενας μὲν ὄρνεις ιβ', θηλείας δὲ τοσαύτας· ὁ δὲ τραγικὸς ιε'.* BERG.

297. *δὲ* Elmsleius ad Acharn. 108. Libri *γε.*

298. *δέ γ'*] *νὴ δί* R.

298. Distinctæ personæ ad fidem codd. A.B. nisi quod in iis avium declaratio Epopi tribuitur, cujus in locum quater Pisthetærum posui. Namque præter omnem verisimilitudinem ista, *οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;* Epops diceret. BRUNCK. Avium declarationem apertum est Epopis personæ melius convenire quam Pisthetæro, harum rerum adhuc ignaro. Itaque in v. 297—304. pro Pisthetæro Epopis, pro Euelpide Pisthetæri persona ponenda.

299. et 300. *κηρύλος* vulgo et R.V. *κηρύλος* (superscr. *ει*) Γ. loco priore, *κηρύλος* altero. *κειρύλος* codex Vaticanus. Eadem scriptura commemoratur in scholiis, quanquam non ita ut *κειρύλος* in textu scriptum reperisse grammaticos satis clare appareat. Ex

codice A. Brunckius aliam affert scripturam *κιρύλος*, quam ne casui deberi putes admonet Hesychius vol. 2. p. 267. *κίρυλος* (*κίρρυλος* Favorinus p. 1058. ed. Bas.) *ἰχθὺς ποιός. καὶ ὀρνέου εἶδος. κείρυλος* habet idem ibid. p. 217, *κειρύλοι* Photius p. 152, 13. Certum est avis nomen fuisse *κηρύλος*: sed *κειρύλος* dixit Aristophanes, ut Sporgilo tonsori nomen accommodaret. Ceterum de facetia hujus loci disserit Eustathius ad Homerum p. 125. ex quo scholiastam Pluti v. 589. interpolavit Musurus.

301. *γλαῦξ*] Scribebatur *γλαύξ*: quo accentu Atticos non esse usos docent grammatici, quorum locos attuli in Thesauro Stephani.

τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγε;] Hæc dicit respectu spectatorum, qui erant Athenis; non respectu eorum, qui sunt in scena, quæ erat procul ab Athenis. Notum autem est proverbium. BERG. Dictum de iis qui labores supervacaneos susciperent.

302. — 304. Euelpidi hæc continuantur in Ald. Tacite correctum in edit. Brunckii.

304. *κερχνῇς*] *κέρχνης* R. Vulgo *κερχνῄς*. Conf. v. 594. 1181. Photius p. 158, 14. *κερχνῄς*: *ὄρνεον*.

305. — 309. *ἰοὺ* — *κἀμέ* Pisthetæro, sequentia *τοῦτο* — *δοκεῖ* Epopi tribuunt editiones ante Brunckium.

308. *ἆρ'*] *πεισθ' ἆρ'* R.

309. *ἐς*] *εἰς* libri.

310. *πο—ποῦ μ'*] Legebatur *πο—ποί· ποῦ μ'*, syllaba *πο* in libris aliis octies, aliis novies, aliis decies posita. Syllaba *πο* est initium voculæ *ποῦ*, ut *τί* v. 315. initium pronominis *τίνα*.

ἄρα] *ἄρα ποτὲ* A.B.R.V.Γ. et Vaticanus, ex v. 315.

315. *τίνα*, octies præmisso *τί* R. Legebatur *τι τι τι τι τιμπτρον*. Quod Reiskius suspicabatur ex *τί μ' ἧρον* esse ortum. Octies *τί*, addito in fine *τιμπροὺ τιμπρού* Γ.Δ.

ἔχων] *ἔχων πάρει* Suidas in *πάρει*. Scholiasta, *τίνα λόγον*: *ἀπὸ κοινοῦ τὸ πάρει*.

318. *λεπτὼ λογιστὰ*] *λεπτολογιστὰ* B. *λεπτοσοφιστὰ* Vaticanus.

ἀφῖχθον R. *ἀφῖχθον* (*γρ. καὶ ἀφίκονθ'*) Γ. *ἀφῖχθαι* A. Vulgo *ἀφίκονθ'*.

321. πρέμνον] Metaphorice, pro magnitudine, ut *radix*, pro principio. *Veniunt habentes molem rei ingentis*. BERG.

322. ἐξότου] ἐξόσου R. ἐξ ὅσου Γ.

324. ἐραστὰ] ἐραστὰς R.V.Γ.

326. ποῦ; ΕΠ. παρ' ἡμῖν, εἰ — Ald.

333. — 335. Horum versuum metra sic olim restitui,

ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν παρέβαλέν τ' ἔμ' ἀνόμως
παρὰ γένος ἀνόσιον ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιον παρετράφη.

Sed vereor ne hæc jam antiquitus interpolata sint, verbis poetæ ex parte deletis: quod in Pace accidit v. 390. et pluribus locis Vesparum.

333. ἐκάλεσε R.V. Vulgo ἐκάλεσεν.

παρέβαλε R. Vulgo παρέβαλεν.

334. ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ B.R.Γ.Δ. ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοῦ A. Legebatur ἐξότ' ἐγένετό γ' ἐπ' ἐμοί.

335. πολέμιον R.V.Γ.Δ. Legebatur πολέμιόν γ'.

336. τοῦτον μὲν Porsonus. Legebatur μὲν οὖν (οὖν om. pr. V.) τὸν ὄρνιν. Veræ scripturæ vestigia servavit Suidas in ὕστερος λόγος, ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους ὕστερος λόγος.

338. ἀπωλόμεσθ' Bentleius. Libri ἀπολούμεσθ' vel ἀπολούμεθ'.

342. πῶς Euelpidi, sequentia Pisthetæro tribuebantur. Correctum ex R.

κλαύσει] Scribebatur κλαυσεῖ. κλαύσῃ Γ. Vid. ad Acharn. 203.

'κκοπῇς] 'κκοπῆι R.

345. παντᾶ] πάντα A.R.V, vitioso accentu scriptum pro παντᾶ, ut apud Soph. Trach. 648. πάντα (η superscr.) B.Γ.Δ. πάντα γε Ald.

346. περίβαλε Reisigius Conject. p. 276. Libri ἐπίβαλε.

348. ῥύγχει] Scholiasta, γράφεται καὶ, ῥάμφει. ὅπερ βέλτιον. ῥάμφος γὰρ ἐπὶ ὀρνέου. ἐπὶ δὲ χοίρου ῥύγχος. ῥάμφει ex grammatici correctione profectum est. Euripidis ex Andromeda versum ἐκθεῖναι κήτει φορβάν comparavit Asclepiades apud scholiastam. Conf. ad v. 424.

349. οὔτε γὰρ ὄρος — πέλαγος] Ita dici solet de illis, qui infortunium effugere non possunt; hoc sibi voluerunt dona Scytharum ad Darium, apud Herodotum: miserant autem ei avem, murem, ranam et sagittas quasdam; horum donorum rationem alii aliter exponebant, Gobryas autem sic 4, 132.: ἢν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτῆσθε ἐς τὸν οὐρανόν, ὦ Πέρσαι, ἢ μύες

γενόμενοι κατὰ τῆς γῆς καταδύητε, ἢ βάτραχοι γενόμενοι ἐς τὰς λίμνας ἐκπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω, ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι. Eurip. Med. 1291. δεῖ γάρ νιν ἤτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω, ἢ πτηνὸν ἆραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος, εἰ μὴ τυράννων δώμασι δώσει δίκην. Idem Or. 1375. ποῖ φύγω, ξέναι, πολιὸν αἰθέρ' ἀμπτάμενος ἢ πόντον; BERG.

353. τὸ δεξιὸν κέρας] Ut in prœliis. Sic Eq. 243. οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας. BERG.

356. τοι A.B.R.V.Γ.Δ. τι Ald.

357. τῶν χυτρῶν] Instrumenta, quibus in sacrificio usuri erant, pro armis ad defendendos se ipsos adhibent. V. ad v. 42. Videtur autem mihi respicere ad ludum illum, qui dicitur χυτρίνδα, quia chorus paulo ante dicebat, se velle istos duos τίλλειν, *vellicare*, et mox 364. dicit: ἕλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε, πρώτην τὴν χύτραν· quod etiam in illo ludo fieri solebat. Julius Pollux 9, 113. ἡ δὲ χυτρίνδα· ὁ μὲν ἐν μέσῳ κάθηται, καὶ καλεῖται χύτρα, οἱ δὲ τίλλουσιν, ἢ περικνίζουσι, ἢ καὶ παίουσιν αὐτὸν περιθέοντες etc. mox: ἔσθ' ὅτε ὁ μὲν ἔχεται τῆς χύτρας κατὰ τὴν κεφαλὴν (tenet superiorem partem ollæ) τῇ χειρὶ τῇ λαιᾷ περιθέων ἐν κύκλῳ etc. BERG.

358. γλαὺξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν] Scholia: οὐ διὰ τὴν χυτραν οὐ πρόσεισιν, ὡς Εὐφρόνιος· τοῦτο γὰρ κοινῶς πάντα τὰ ὄρνεα φοβεῖ· ἀλλὰ διὰ τὸ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ζῶον. Ἀττικοὶ δὲ καὶ αὐτοί. BERG. γλαῦξ lemma scholii. Scribebatur γλαὺξ, ut v. 301.

359. In B. [R.V.] prior pars hujus versus Euelpidi tributa cum interrogationis nota: posteriori præfixa Pisthetæri persona, multo melius quam in reliquis libris, ubi Pisthetæro omnia continuantur. BRUNCK.

τοισδί R.V. Vulgo τοῖσδε.

360. πρὸ σαυτοῦ Bentleius. Libri πρὸς αὐτόν.

361. προσθοῦ] Scribebatur πρόσθου.

τρυβλίον] Brunckius. Libri τρύβλιον.

362. γ' ἀνεῦρες] γὰρ εὗρες B.Γ.Δ. γ' ἄρ' εὗρες Vaticanus.

363. Νικίαν ταῖς μηχαναῖς] Nicias inter illustrissimos belli duces fuit. Hunc in machinis bellicis excelluisse apparet. Thucydides, qui eum magni facit, testatur eum in expeditione adversus Minoam insulam duas quasdam urbes ope machinarum cepisse 3, 51. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει μετὰ Λέσβου ἅλωσιν Ἀθηναῖοι Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγοῦντος ἐστράτευσαν ἐπὶ Μίνωαν τὴν

νῆσον, ἣ κεῖται πρὸ Μεγάρων. Deinde mox: *ἑλὼν οὖν ἀπὸ τῆς Νισαίας πρῶτον δύο πύργω προέχοντε, μηχαναῖς ἐκ θαλάσσης* etc. BERG. Etiam in obsidione Meli adhibitæ machinæ bellicæ eum nobilitarunt. BECK.

364. ἐλελελεῦ] ἐλελεῦ V.Γ.

μένειν R. et Suidas in ἐλελεῦ et ῥύγχος. Legebatur *μέλλειν*: quod revocandum.

365. δεῖρε] δαῖρε A.

368. *ξυγγενῆ* Bentleius. Legebatur *ξυγγενέε*: quod scholiastæ, non poetæ esse ostendi ad Isocr. Paneg. p. 6. In Thesmoph. 282. *περικαλλῆ*, ubi scholiasta, *δυϊκόν. τὸ ἐντελὲς περικαλλέε.*

φυλέτα] Nam Procne, Terei in upupam mutati uxor, Pandionis Atheniensium regis filia fuit.

369. *γὰρ τί*] Vulgo *γάρ τι*. Quod defendi potest.

372. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Γ.Δ.

373. *οἶδ'* Brunckius. Libri *οἶγ'*.

χρήσιμον] *ἢ* addunt R.Γ.

375. *δῆτα*] *δὴ* R.V.Γ.Δ. et scholiasta.

377. 380. *σώζει*] *σώιζει* R.

377. *τοῦθ'* R.V, Vaticanus et Suidas in *ἀπ' ἐχθρῶν*. *τοῦδ'* A. *οὐδὲν* Ald. *οὐδὲν* (τοῦθ' superscr.) B.

εὐθὺς R.V. *αὐτὸς* vulgo et Suidas.

378. *γ'* om. A.B.Δ. post *ἔμαθον* ponit V.

382. *μάθοι γὰρ ἄν τις — σοφόν*] *μάθοις γὰρ ἄν τι — σοφόν* Dobræus.

κἀπὸ] *και* R.

383. *τῆς ὀργῆς χαλᾶν*] Simili constructione *εἴκειν θυμοῦ* dixit Sophocles Antig. 718.

ἄναγ' ἐπὶ σκέλος] Hesych. *ἐπὶ σκέλος· εἰς τὰ ὀπίσω*, id est, *retro*. Eurip. Phœn. 1419. *ὡς δ' ἄπορον ἧκων δόρος, ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ.* BERG.

383. 386. ΠΕΙΣΘ.] *αὖ* (θ superscr.) R.

385. *πω*] *που* V.Γ.Δ. et Vaticanus.

ἐνηντιώμεθα Bentleius. *ἠναντιώμεθα* codices. *ἐναντιώμεθα* Ald.

386. Ald. versibus duobus *μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν | ἡμῖν ὥστε τήν τε χύτραν.* *τε* om. A.B.R.V.Δ. *ἡμὶν*, quod Brunckius posuit, non liquet an hoc accentu scriptum exstet in codicibus.

ἡμὶν ex Phrynichi Mysta affert Eustathius p. 1112, 38. ἐβουλόμην ἂν ἡμὶν ὥσπερ καὶ προτοῦ. Aristophanis exempla parum firma sunt Lys. 124. ἀφεκτέα τοίνυν ἡμίν ἐστι τοῦ πέους, ubi ἐστιν ἡμῖν scribi potest, et Pluti v. 286. ubi libri meliores, ὄντως γάρ ἐστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν (i. e. ἡμὶν) εἶναι, vulgo autem ἡμῖν ἅπασιν legitur. Quamobrem de hoc quoque loco dubitare licet, in quo ἡμῖν ab interprete addi, a poeta autem scribi potuit, μᾶλλον εἰρήνην ἄγειν δοκοῦσιν.

387. τώ τε τρυβλίω] τῷ γε τρυβλίῳ B.C.Δ. Ald.

390. παρ' αὐτὴν τὴν χύτραν ἄκραν ὁρῶντας Dawesius p. 192. (347. Kidd.) Legebatur παρὰ τὴν (παρ' αὐτὴν A.) χύτραν ἄκραν αὐτὴν ὁρῶντας.

394. κατορυχησόμεσθα Elmsleius in diario classico Londin. fasc. 16. p. 459. Libri κατορυχθησόμεσθα. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 318.

395. ὁ Κεραμεικός] Quia ipsi ollis et catinis *fictilibus*, quæ Græce κεράμεια dicuntur, utebantur loco clypeorum, dicere vult: si ista κεράμεια ab hostibus frangantur et cumulentur, futurum ex illis Κεραμεικόν, in quo sepeliri possint, ut Athenis in Ceramico sepeliuntur, et quidem publice, qui in bello ceciderunt. BERG.

396. δημόσια neutrum est plurale adverbii vicem sustinens. Perperam vulgo δημοσίᾳ, contra metri rationem. BRUNCK.

398. μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν] Sic optime A. [R.V.Γ.Δ.] Vulgo, pessumdato metro, μαχομένω τοῖσι πολεμίοις. In B. μαρναμένω τοῖς πολεμίοισιν, bene quod ad duas postremas voces. Qui in bello occubuerant Athenienses, publice in Ceramico sepeliebantur. Vide Meursii *Ceramicum* cap. 22. Orneæ nomen est urbis inter Corinthum et Sicyonem sitæ, de qua videndus Strabo p. 586. Lusus est in paronomasia. Infra v. 967. ubi fatidicus oraculum edit de societate inter duos illos Athenienses et aves inita, eorumque communi in aëre domicilio, obscure istud innuit, Ornearum situm memorans, τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. BRUNCK. Orneæ anno ante hanc fabulam actam ab Argivis et Atheniensibus dirutæ fuerant: vid. Thucyd. 6, 7.

405. ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν] Versus interpolatus. ποίαν τιν' ἔχοντ' ἐπίνοιαν Reisigius Conject. p. 261.

409. ξένω] Legebatur ξείνω, quam formam etiam in tragicorum versus librarii interdum temere intulerunt.

410. — 414. τύχη — τὸ πᾶν] Hæc in duo hexametros sunt describenda.

411. ὄρνιθας codices. ὄρνις Ald.

415. δὴ om. R.

419. τὸν ἐχθρὸν] τῶν ἐχθρῶν R.V. et duo codices Brunckii.

424. σὰ ταῦτα] σὰ ταῦτα γὰρ δὴ vulgo. σὰ γὰρ ταῦτα R.V.Γ.Δ. Scholiasta, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ σά ἐστι καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ ἐκεῖσε. (τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.) τὸ δὲ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε, τοῦτο ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν (v. 273.) φησὶ, κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ. καὶ ὅλως πολὺ παρὰ πᾶσι τὸ τοιοῦτον. et ad v. 348. καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν: παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας, ἐκθεῖναι κήτει φορβάν, ὡς Ἀσκληπιάδης τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγῳδίας παρατιθέμενος, ὡς καὶ τὸ, σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε, παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν φησί, κἀκεῖσε etc. Euripides ib. 320. ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα. Apud Aristophanem scribendum videtur ἔστιν σὰ ταῦτα πάντα καὶ etc.

425. κεῖσε καὶ] καὶ om. R.V. κεῖσέ τε V. a m. rec.

430. παιπάλημα] Æschrion ap. Athen. 8. p. 335. Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος, λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα. BERG.

431. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι R. Legebatur λέγειν κέλευέ μοι λέγειν.

434. μὲν additum ex R.V.Γ.

435. τύχἀγαθῇ] τύχ' αγαθῆι R. τύχ' ἀγαθῇ Suidæ ed. Mediol. in ἐπιστάτης. Scribebatur τύχῃ 'γαθῇ (τύχῃγαθῇ V. et Ald.). τύχῃ ἀγαθῇ Suidæ codices, ut videtur. Conf. ad Thesm. 283.

436. ἐς] εἰς libri.

τοὐπιστάτου] Varias nominis interpretationes afferunt veteres critici, quarum hæc Kustero præ aliis placet: πήλινος Ἥφαιστος πρὸς τὰς ἑστίας ἱδρυμένος, ὡς ἔφορος τοῦ πυρός. Non minus tamen probabilis est illa, juxta quam ἐπιστάτης vocatur ξύλινόν τι πολλοὺς παττάλους ἔχον, ἐξ οὗ οἱ μάγειροι ἀπεκρέμων, φασὶ, τὰ κρέατα, καὶ τὰ ἐργαλεῖα. Alii, forte verius, simpliciter exponunt τὸν χυτρόποδα, *la marmite*. Vide Eustathium ad Odyss. p. 1827, 44. ubi diversas hujus nominis significationes exsequitur. BRUNCK. Interpretatio hujus vocabuli tanto incertior est, quum ne hoc quidem exploratum habeamus utrum ab nominativo ductum sit ὁ ἐπιστάτης an τὸ ἐπίστατον. Quæ altera forma legitur in

inscriptione Sigeensi apud Boeckh. vol. 1. p. 19. *κἀγὼ κρατῆρα κἀπίστατον καὶ ἠθμὸν ἐς πρυτανεῖον ἔδωκα Σιγεεῦσι.* ubi Bentleius locum Aristophanis comparavit et interpretatus est basin sive tripodem, in quo ollæ et lebetes igni apponantur: quod probat Boeckhius p. 20. Simile nomen est *ὑπόστατον* in veteri monumento Attico et in demiopratis apud Pollucem, quem *ὑποστάτην* vocat Pausanias: de quo Boeckhius dixit ibidem. Ex quo fortasse colligas Aristophanem *ἐπίστατον* potius quam *ἐπιστάτην* dixisse.

440. *ὁ πίθηκος*] Panætius quidam duxerat uxorem, cum qua cum sæpius rixaretur, tandem convenit ut se invicem nec morderent nec plagis afficerent. Vid. Suidam in *διαθήκην* et *γυνὴ μεγάλη*. BECK. Vid. schol.

442. *μήτ' ὀρύττειν*] Ad hæc verba scholia: *μὴ ὀρύττειν, τὸν πρωκτὸν δεικνύς φησι.* Comicus in Nub. 712. *καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσι, καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσι.* BERG.

443. *τόν*] Probabilis est Valckenarii conjectura (ad Herodot. 3, 46.) *τόνδ'*.

444. *διατίθεμαι 'γὼ* Porsonus. *διατίθεμ' ἔγωγε* vulgo. *διατίθεμ' ἐγώ* R.V.

445. Post *ἐπὶ τούτοις* minor distinctio poni debuit, ut recte distinctum est in B. Non enim *τούτοις* refertur ad *κριταῖς*. *ἐπὶ τούτοις* valet *hac lege, hac conditione, ut, si fidem præstiterim, judicum omnium calculo, et spectatorum omnium applausu vincam.* BRUNCK. Comicorum poetarum judices quinque fuerunt. Vid. Suidam v. *ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται.* BECK.

448. ΠΕΙΣΘ.] *κῆρυξ* codex Vaticanus. Sunt verba Pisthetæri, qui præconis munere fungitur.

νυνμενὶ, una voce: male vulgo divisim *νῦν μενί.* Vide Kœnium ad Corinthum p. 56. [134.] BRUNCK.

449. *θὤπλ'*] Perperam vulgo *θ' ὅπλ'*. *α* o in *ω* coalescunt. Vide ad Lys. 277. BRUNCK.

454. *ὅ τι μοι παρορᾷς*] Id est *ὅ τι ὁρᾷς παρ' ἐμοί. Quod mihi inesse vides.* Mirum in modum se torquet Abreschius ad Aristænetum p. 240. ut constructionem expediat, quam sic, multa supplens, quæ minime desiderantur, instituit: *τάχα γὰρ τύχοις ἂν ἐξειπὼν χρηστόν τι, ὃ ὁρᾷς παρὰ τὸ ἐμοὶ ἑωραμένον.* BRUNCK. Interpretatio non probabilis. *παρορᾶτ'* Bentleius.

456. *φρενός*] Scholiasta, *ἐν τισι δὲ οὐ κεῖται τὸ φρενός.* Te-

mere delevit grammaticus aliquis, qui non animadverterat in antistropho *κατά* excidisse. *ἀξυνέτου* e proximo versu in hunc transtuli pariterque in antistropho. Metrum idem quod Acharn. 285.

457. *ὁρᾷς* non immerito suspectum fuit Bentleio, qui *ὦ τᾶν* conjecit.

ἐς] *εἰς* libri.

459. *κοινὸν ἔσται* corruptum esse ex antistropho intelligitur. Fortasse *κοινῇ 'σται* aut saltem *ἔσται κοινόν* corrigendum.

460. *ὅτῳπερ* A.R.V.Γ. Vulgo *ὅτῳπερ ἄν*. *ἂν* minio subductum in B.

πράγματι τὴν σὴν ἥκεις Dawesius. Libri *ἥκεις* (*ἥκοις* B.C.Δ.) *τὴν σὴν πράγματι*.

462. *προπεφύραται λόγος*] Scholia: *ηὐτρέπισται· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλευρα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων*. In Thesm. 81. *ἔστι κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον*. BERG.

463. *οὐ* (*οὐ* om. R.) *κωλύει*] Sic fortasse intelligendum apud Stephanum Byz. in *Βοίβη*, *εἰ δὲ καὶ Βοιβαῖος, οὐ κωλύει*.

καταχεῖσθαι ex codice Vaticano edidit Kusterus. *καταχεῖσθε* Ald. cum R.V.Γ.Δ.

464. *δειπνήσειν μέλλομεν ἤ τί* Epopi tribuit C, Euelpidi Brunckius, recte.

465. *λαρινὸν ἔπος*] Scholia: *λιπαρόν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν· λέγονται γάρ τινες λαρινοὶ βόες, οἱ λιπαροί*. Pac. 925. *τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;* BERG. *ῥῆμα μυριάμφορον* dixit Pac. 521.

468. Post *αὐτοῦ* addidi comma. Nam ita hæc procedunt, *οἵτινες ὄντες βασιλῆς — ἀρχαιότεροι — ἐγένεσθε*.

470. *τουτὶ* (*ταυτὶ* A.) —] Epopi hæc adscribit V.

471. *Αἴσωπον πεπάτηκας*] Id est, assidue legisti. Plato Phædr. p. 273. *ἀλλὰ μὴν τόν γε Τισίαν αὐτὸν πεπάτηκας ἀκριβῶς*.

475. *κατορύξαι*] Hinc avem hanc *ἐπιτυμβίδιον* vocavit Theocritus Id. 7, 23. ad quem l. vid. schol. KUST.

476. *Κεφαλῆσι*] Allusio ad pagum Atticæ, cui nomen *Κεφαλή*. BRUNCK. Euelpidi hunc versum tribuit Bentleius: choro libri.

477. 478. Pisthetæro tribuit Bentleius.

479. ΕΥ.] *πεισθ* R.V.

480. Epopi tribuunt libri. Correxit Bentleius.

481. ὡς R. Libri reliqui ὡς δ'.

ἦρχον τῶν ἀνθρώπων Bentleius. Libri τῶν ἀνθρώπων ἦρχον.

484. πρῶτον] Scribendum πρότερον. Nam illo si uti voluisset poeta, πρῶτος potius dixisset.

Μεγαβάζου R.V.: de qua forma nominis pervulgata vide quæ ad Herodotum Wesselingius, ad Thucydidem Dukerus, Dorvillius ad Charitonem annotarunt. Scribebatur Μεγαβύζου.

485. Περσικὸς ὄρνις] Infra 708. ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν. Cratinus ap. Athen. 9. p. 374. ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὥραν πᾶσαν καναχῶν ὀλόφωνος ἀλέκτωρ. Athenæus 14. p. 655. καὶ μήποτε πρώτιστοι καὶ ἐγένοντο καὶ ἐτράφησαν ἐν Σάμῳ (pavones), καὶ ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἔξω τόπους διεδόθησαν· ὥσπερ καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες ἐν τῇ Περσίδι. BERG. Hesych. illam glossam interpretatus est ὁ ἀλεκτρυών. BECK.

486. 487. Epopi tribuit Ald.

486. διαβάσκει] In Thesm. 793. βάσκετ', ἐπείγετε. BERG. Reges Persarum gestabant tiaram rectam, ut ceteri Persæ retro flexam. v. Brisson. de reg. Pers. princ. 1, 10. 2, 184. Atque ea ὀρθὴ τιάρα dicebatur proprie κυρβασία. V. Hesych. h. v. BECK.

488. ἴσχυσε] ἴσχυε Elmsleius ad Acharn. 207.

μέγας καὶ πολὺς] Herodot. 7, 14. ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς (potens) ἐγένεο ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, οὕτω καὶ ταπεινὸς κατὰ τάχος ἔσεαι. Vid. ad Eq. 754. BERG.

489. ὄρθριον] Sic C. ut impressi, recte. In A. [et R.] ὄρθιον. Sic etiam in B. a prima manu, sed ρ superne additum. BRUNCK. Tamquam de citharœdo aut citharistria. In Eccl. 739. σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς ἔξιθι πολλάκις ἀναστήσασα μ' εἰς ἐκκλησίαν ἀωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον. BERG. μόνον in νόμον mutabat Porsonus.

490. σκυλοδέψαι Bentleius. σκυτοδέψαι vulgo. σκυτοδεψοὶ V. et sine accentu R. σκυτόδεψοι (αι superscr.) Γ. Conf. ad Thesm. 56. Plut. 514.

491. τορνευτασπιδολυροπηγοί vulgo. Correctum ex R, scholiasta et Suida in h. v.

492. τοῦτό γ'] τοῦτ' R.

494. ἐς δεκάτην] V. Meurs. Exerc. Crit. part. 2. l. 3. c. 33. et Maussac. ad Harpocr. v. Ἑβδομευομένου. KUST. Solebant

tunc nomen imponere infantibus; infra 923. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην; Solebant etiam pervigilare tunc aut in seram noctem convivari. Eubulus ap. Athen. 15. p. 668. εἶεν, γυναῖκες, νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε. Hinc Euelpidi illud infortunium noctu accidit. BERG.

ὑπέπινον] Post prandium, non cœnam. DOBRÆUS.

495. καθεῦδον A.B.R.V. 'κάθευδον Ald.

δειπνεῖν] δὲ πίνειν A. δὲ πιεῖν Γ. et Vaticanus.

497. τὸ] τὸν R.Γ.

498. μέλλω τε] μέλλων τε A. μέλλω δὲ C.

499. ἰκτῖνος] ἴκτινος vulgo hic et ἴκτινον 502.

500. γ' οὗτος πρῶτος] γ' om. A.R.V.Γ, quorum A. πρῶτος οὗτος: unde Brunckius πρῶτός γ' οὗτος.

501. προκυλινδεῖσθαι] Ex scholiis: ἔαρος ἀρχομένου ἰκτῖνος φαίνεται εἰς τὴν 'Ελλάδα — ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι κυλίνδονται — et mox: οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο καὶ προσεκύνουν αὐτόν. Post hyemem statim apparere milvum patet etiam ex comico infra 714. ubi de hiberno tempore loquutus ait: Ἴκτινος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει. Adorare autem solebant etiam ciconias qui primum illas conspicabantur; Philostratus epist. 44. τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτοι θεασάμενοι καὶ προσκυνοῦσι. BERG.

503. ὀβολὸν κατεβρόχθισα] De pecunia in ore condita vid. ad Eccles. 818.

504. κόκκυξ est *cuculus*, qui, quum adulto vere sub initium æstatis appareat (Ælian. N. A. 3, 30. Plin. H. N. 18, 26. Hesiod. Ἔργ. 486.), intelligitur, cur Phœnices de messe facienda admonere dicatur. BECK.

505. τότε γ' Bentleius. τότ' R.V. τόθ' Ald. τότ' αὖ οἱ B.Δ. τότ' ἂν Porsonus.

507. ψωλοὶ] Erant enim circumcisi, ut constat ex Herodoto 2, 104. BERG.

511. τοίνυν A.C.R.V.Δ. τοίνυν γ' Ald.

ἤδη 'γὼ A.C.V. et Vaticanus. ἤδειν 'γὼ Ald. ειδ' (η superscr.) ἐγὼ R. οἶδ' ἐγὼ B.

513. ἄρ' εἱστήκει R. ἄρ' ἑστήκει A.B.C.V.Γ.Δ. ἀνεστήκει Ald.

Λυσικράτη] Hic notatur tanquam munerum captator, in Eccl. 629. tanquam deformis. BERG. λυσικράτην R.

514. γ' additum ex A.R.Δ. Vesp. 605. ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων.

515. ἀετὸν] αἰετὸν libri.

ὄρνιν ἕστηκεν Tyrwhittus. ἕστηκεν ὄρνιν A.R. ἕστηκ' ὄρνιν Ald.

517. ταῦτ'] τοῦτ' R.

518. ἐς] εἰς libri.

519. διδῷ Brunckius et, ut videtur, V. Vulgo διδοῖ.

πρότεροι om. R.

520. ὤμνυ R.V. ὤμνυς Ald.

ἂν Porsonus addidit.

521. Λάμπων] Iste erat vates: mentio ejus et infra 989. ὄμνυσι τὸν χῆνα. Scholia: ὅτι πρῶτοι οἱ Σωκρατικοὶ οὕτως ἐπετήδευσαν ὀμνύναι. V. Vesp. 83. BERG.

ὄμνυσ' A.R.V. ὄμνυσιν vulgo. ὄμνυσίν (ὄμνυσι Δ.) γ' ἔτι B.Δ.

νυνὶ Kusterus. νῦν libri.

522. ἁγίους] καλοὺς Vaticanus.

523. δ' om. R.

525. κἂν τοῖς ἱεροῖς] Nam in templis tutæ debebant esse aves, tanquam diis supplices; nefas autem violare supplices. Hinc cum Aristodicus Cumæus in templo apud Branchidas nidos avium detraxisset et pullos exemisset, ex adyto talis vox audita fertur: ἀνοσιώτατε ἀνθρώπων, τί τάδε τολμᾷς ποιέειν; τοὺς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις; ut est apud Herodotum 1, 159. Apud Euripidem tamen Ion æditaus Apollinis Delphici pellit aves in cognomini dramate v. 106. BERG.

527. Athenæus 1. p. 25 d. οὐδὲ τὸν ἀέρα δ' ἥρωες τοῖς ὄρνισιν εἴων ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἐπὶ ταῖς κίχλαις καὶ πελειάσιν ἱστάντες. vide et supra 195. BERG. Pro ῥάβδους in schol. [et Γ.] adnotatur var. lect. σταυρούς, sensu non mutato. Nam et σταυροὶ sunt *ligna erecta*. v. Hesych. et Tho. M. p. 808. BECK.

528. ἕρκη] Etiam retis species. Eurip. Bacch. 955. καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμαις, ὄρνιθας ὥς, λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσι. BERG. Photius, Ἕρκη; πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοὶ καλοῦσιν. Homer. Od. χ, 468. ἠὲ πελειαὶ ἕρκει ἐνιπλήξωσι. BECK.

529. ἀθρόους] Scrib. ἀθρόους. Vid. ad Acharn. 30.

538. κενεβρείων Bentleius. Libri κενεβρίων. Vid. Erotian. p. 204. ed. Franz.

539. πολὺ πολὺ δὴ (δὴ om. Γ.Δ.) χαλεπωτάτους λόγους] Imitatur Euripidis Alcest. v. 442. πολὺ πολὺ δὴ γυναῖκ' ἀρίσταν. Alium ex eadem fabula locum imitatur infra v. 1244.

543. ἐπ' ἐμοῦ, me vivente, mea ætate. Perperam in A. ἐπ' ἐμοί. BRUNCK. Parum apta Brunckii explicatio. Recipiendum ἐπ' ἐμοὶ, i. e. damno meo.

544. Alterum κατὰ addidit Brunckius. δαίμονα et συντυχίαν conjunxit, ut Demosthenes p. 1173. extr. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα.

547. Legebatur τὰ νεόττια. τά τε νεόττια R.V.Δ. Quare τά τε νοττία correxi. Notum est grammaticorum præceptum hanc vocis formam ab Atticorum usu alienam judicantium: de quo Hemsterhusius ad Plutum p. 363. et Lobeckius ad Phrynichum p. 206. 207. Sed νόσσον (scr. νοσσόν cum Lobeckio) ex Æschyli Κήρυξιν produxit Antiatticista in Anecdotis Bekkeri p. 109, 22. Ejusdem generis est νολαία pro νεολαία dictum, quod Euripidi restitui Alcest. 103.

οἰκήσω R.V.Γ. Vulgo οἰκήσω δή.

548. ἀλλ' ὅ τι R. Vulgo ἀλλὰ τί.

χρὴ] χρῆν Δ.

552. πλίνθοις ὀπταῖς] Herodotus I. 179. ubi describit, quomodo Babylon fuerit ædificata: ἑλκύσαντες δὲ πλίνθους ἱκανὰς ὤπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνοισι. BERG. Adde Diog. S. 2, 7. BECK.

553. Κεβριόνα] Cebriones fuit unus ex Gigantibus; hic autem tamquam avem eum nominat simul cum Porphyrione, qui etiam fuit Gigas: sed est etiam ejusdem nominis avis quædam: infra 1249. πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν — καὶ δήποτε εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα. Facit autem istorum mentionem, quia et ipsi contra deos insurgunt, ut Gigantes. BERG.

554. κᾆπειτ' ἦν] κᾆπειτ' ἂν vulgo. κἄπειδ' ἂν Δ. κἀπειδὰν B.

555. μὴ φῇ] Editiones veteres et fortasse codices μὴ 'φῇ, id est μαφῇ. Quod defendi potest. Sic ἀφιέναι de imperio cedendo dixit Thucydides 4, 28. ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον οἰόμενος αὐτὸν λόγῳ μόνον ἀφιέναι ἑτοῖμος ἦν.

560. ἐπὶ τὴν ψωλήν] In B.C.[Δ.] ἐπὶ τὴν κωλῆν, quod consideratione dignum. Quemadmodum hæ voces hic commutatæ fue-

runt, idem contingere potuit Nub. 989. 1018. ubi forte melius legeretur, τῆς ψωλῆς et ψωλὴν μεγάλην. Sin quod ibi legitur sincerum est, ex hoc loco significatio nomini κωλῆ tributa adstrui et confirmari potest, et hoc e duobus codd. recipiendum est. ψωλὴν est in A.[R.V.Γ.] sicque primus edidit Ant. Fracinus [Francinus, ex libro Ravennate.] In duabus primariis editt. est κωλήν. Si res meo arbitrio permittatur, et hic et in duobus Nubium versibus ψωλὴν prætulerim. — ἔτ' ἐκείνας. Sic B.C.[Δ.] In A. male ἔτ' εἰς ἐκείνας. Vulgo ἔτι κεῖνας. BRUNCK.

564. θεοῖσιν] θεοῖς R.Γ.

ὃς A.B.C.V. ὅσ' ἂν R.Γ.Δ. ὃ ἂν Ald.

ἁρμόζῃ] ἁρμόττῃ Lobeckius ad Phryn. p. 241. Frustra. Ἁρμόζειν si tragicis dicere licuit, licuit etiam in anapæstis Aristophani.

565. Venerem cum Phaleride jungit, alludens ad Phaleten s. Phallum, qui est penis coriaceus. BERG. πυρούς. Vocem πυροὺς in duobus continuis versibus repeti, longe est ineptissimum, ubi singulis diis singulæ contribuuntur aves, quarum unicuique diversum quid offerendum est. In alterutro versu vocem illam πυροὺς ab oscitante librario pro sincera alia ex altero versu repetitam fuisse, statim quivis deprehendere potest. Aio in priorem versum male eam intrusam fuisse. φαληρίδι avi, quam Bœotus in Ach. 875. e sua dialecto φαλαρίδα appellat, quid apud nos Gallos sit nominis haud ego dixero. Adeat naturæ peritos, qui id scire volet. Sed quia Veneri consociatur, lascivam esse oportet, cui proinde nihil magis offerri convenit, quam κριθὰς *hordea*, quia id nomen ambiguæ significationis est, unde more suo jocum captat comicus, gratam Veneri mentulam innuens. Præterea in alimentis avibus præbendis sic junguntur κριθαὶ et πυροὶ quum alibi tum mox v. 621. Vapulent ergo librarii, et, quamvis ringatur, si quis illorum patronus exorietur: tu vero, candide lector, meo periculo repone:

ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, κριθὰς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν.

Est aliud quid in hoc versu facetum, quod interpretibus ne suboluit quidem. Neptuno sacrum fit ove, Herculi bove, Jovi ariete. Quid ita? Nullane victima Veneris aram imbuet? *Si quis Veneri immolet.* Quid? Id ipsum quo secreta celebrantur orgia, cujusque significatio latet in sequenti κριθάς. Ne credas alius cujusvis hostiæ poetam hic meminisse. Ego nihil præ-

terea mutari velim, tametsi facilis ratio est, qua omnia examussim exæquentur, et sibi congruant. Necesse non est verbum *θύειν* utroque in membro adesse, ut nec repetitur versu abhinc secundo. Proinde legere possis:

ἣν Ἀφροδίτῃ χοῖρον, κριθὰς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν.

Sed nec ipse hoc valde probo, et jure quis objiceret [Ach. v. 793.]:

ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ 'φροδίτῃ θύεται. BRUNCK.

φαληρίδι] *φαλαρίδι* Athenæus 7. p. 325 b.

566. *οἶν* A.R.V.Γ. *ὗν* Ald. " Sincerum est *οἶν*. Neptuno " sæpissime ove vel ariete solo sacra fieri videmus; nullibi, " quantum memini, sue solo, quod animal deo illi non immola- " batur, nisi adjunctis alius generis victimis, idque in lustra- " tionibus. Vide Eustathium p. 1676, 32. ad hos Homeri " versus in Odyssea:

" *ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,*
" *ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον.*"

BRUNCK. Neptunum, deum marinum, conjungit cum anate, ave aquatica: Herculem, deum voracem, cum laro, ave vorace.

καθαγίζειν Brunckii editio. *καθαγιάζειν* Γ. *καταγίζειν* R, Ald.

567. *Ἡρακλέει* Brunckius. *Ἡρακλεῖ* libri.

θύῃ addidi ex R.V.Γ. et scholiasta, et delevi *θύειν*, quod libri omnes post *ναστοὺς* inferunt. Ceterum notandum *λάρῳ* producta syllaba priore dictum. Correpta, ut Homerus, utitur Nub. 591.

μελιτούττας] *μελιττούτας* A.B.C.R.V.Γ.

568. *Διὶ*] Ex scholiis: *ἐπεὶ κατωφερὴς ὁ Ζεὺς καὶ μοιχός, διὰ τοῦτο ὀρχίλον παρέλαβε διὰ τοὺς ὄρχεις·* sunt autem *ὄρχεις* *colei* sive *testes*. Huc alludi patet, etiam quum dicit mactandum orchilo *σέρφον ἔνορχιν*, *coleatum*. Etiam in Vesp. 1511. fit mentio hujus aviculæ et simul allusio, sed non tam ad *ὄρχεις*, quam *ὀρχεῖσθαι*. BERG.

569. *σέρφον ἐνόρχην*] Sic B.[R.V.Γ.Δ.]. Alii, ut vulgo, *ἔνορχιν*. Alteram formam agnoscit noster Lys. 661. Eq. 1385. BRUNCK. Similiter *πλακοῦντα ἐνόρχην προθύειν* dixit Plato comicus ap. Athen. 10. p. 441. *πρῶτα μὲν ἐμοὶ καὶ Κουροτρόφῳ προθύεται πλακοῦς ἐνόρχης ἄμυλος ἐγκύμων.* BERG.

570. *ἥσθην*] Propterea jocosa ei res videtur *serphus immolan-*

dus, quia verbum *σφαγιάζειν* magnis victimis convenit, non autem bestiolæ tam minutæ. BERG.

ὁ μέγας Ζάν] Perperam in A. *Ζεύς*. Ad hunc comici locum respicit Eustath. ad Il. p. 436, 18. BRUNCK. *ζᾶν* R.

571. *ἄνθρωποι*] Scribendum *ἅνθρωποι*.

573. 574. *πέτεται*] *πέταται* libri omnes, nisi quod in Γ. annotatum *γρ. καὶ πέτεται*.

574. *Ἶριν*] Non Iridem, sed Junonem et Minervam cum columba comparatas esse ab Homero Il. ε, 778. *τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι*, notavit scholiasta. Conf. ad v. 609. Bentleio *Ἥρην* restituendum videbatur. Quod *Ἥραν* scribendum foret, quum nihil caussæ sit cur Ionica forma servetur.

δέ γ' R.V. et scholiasta. *δὲ χ'* vulgo, quod V. correctus habet.

576. *ἡμῖν* A.B.C.R.V.Γ.Δ. *ὑμῖν* Ald.

581. ΕΥ.] *ἔπ* R.

584. *ὅ γ' Ἀπόλλων*] *ἀπόλλων* Elmsleius ad Acharn. 93.

ἰατρός γ' Brunckius. Aberat *γ'*.

μισθοφορεῖ δέ] Scholiasta, *τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ Λαομέδοντα τῆς τειχοδομίας μισθὸν ᾔτησεν.* Simul alludit ad *μισθοφορίαν* medicorum, qui Athenis publice conducebantur. BERG. Apollo non tantum Trojæ muros, accepta a Laomedonte mercede, exstruxisse, sed etiam Admeto, Arcadiæ regi, serviisse ferebatur. BECK.

586. *σὲ δὲ Γῆν*] *δὲ* om. Γ.

587. 595. 606. ΕΠΟΨ] ΧΟΡΟΣ editiones ante Brunckium.

590. *κνῖπες καὶ ψῆνες*] *ψῆνες καὶ κνῖπες* Pollux 7, 144. Scripturam vulgatam habet Herodianus *περὶ μον. λέξεως* p. 16. 7.

599. *πρότερον* R.Γ.Δ. et Vaticanus. *πρότεροι* vulgo.

600. *ἴσασι* A.B.R.V.Γ.Δ. *οἴσασι* C. *οἴδασι* Ald. De cæsura hujus versus dixi ad Nub. 987.

601. *οἶδεν*] *εἶδεν* Ald.

ἄρ' om. R.

604. *ὑγιεία*] Scribebatur *ὑγίεια*.

605. *ὑγιαίνει*] Nemo penuria laborans est sanus. Sophocles ap. Stobæum [Flor. 91, 28.] *εἰσὶ δ' οἵτινες Αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρ'· ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ Εἶναι, πένης ὤν, ἄνοσος, ἀλλ' ἀεὶ νοσεῖν.* BERG.

606. ἐς] εἰς libri.

609. πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς Bentleius. Libri πέντε γενεὰς ἀνδρῶν.

λακέρυζα κορώνη] Alludit ad Hesiodi versum in fragmento ap. Plutarch. de Orac. defectu [c. 11.]

ἐννέα μὲν ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν ἡβώντων, ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος.

Numerum ætatum mutavit metri necessitate coactus. BRUNCK. Scholia: κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον παίζει· ἐννέα γὰρ ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη. Nempe ut supra 576. quum diceret, Homerum comparasse columbis Iridem. BERG.

610. αἰβοῖ, ὡς] ὡς delet Hermannus in Elem. doctr. p. 405. rectius quam in Addendis, ubi αἰβοῖ ὡς per crasin conjungi vult: quod non videtur fieri posse. βαβαὶ, ὡς Brunckius.

611. Indicavi lacunam. Respondet enim hoc systema versibus 523. — 538.

612. καὶ addidit Brunckius.

πρῶτα B.Γ.Δ. Vulgo πρῶτον. Eadem corruptela Eq. 542. et alibi non raro.

617. δένδρον ἐλάας] In hujus vocis scriptura, quum satis mihi constet de Atticismi proprietate, librariorum errores nihil moror. Perperam in libris ἐλαίας. Ineptum est, quod tradidere quidam grammatici, *arborem* Atticos ἐλαίαν appellasse, *fructum* autem ἐλάαν. Ut reliquis Græcis commune utriusque nomen erat ἐλαία, sic Atticis ἐλάα. Diphthongi eximebant ι in hoc nomine, ex usu suæ dialecti, ut in καίειν, κλαίειν, αἴττειν, pro quibus dicebant κάειν, κλάειν, ἄττειν. Optima est Thomæ M. observatio, cui tamen certatim contradicunt interpretes, sed omnes temere et imperite. ἐλάα καὶ ἐπὶ τοῦ καρποῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ δένδρου, κρεῖττον ἢ ἐλαία. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις· ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν. Ranarum versus est 995. ad quem vide quæ notavi. Confer Vesp. 450. BRUNCK.

618. κοὐκ R.V.Γ.Δ. Vulgo κοὐδ'.

ἐς] εἰς libri.

623. ἀνατείνοντες] ἀνατείναντες R.

629. τοῖσι] τοῖς R.V.Γ.Δ. Utitur metro tragico

⏑ ́– ́– – | ⏑ ́– ⏑ – ⏑ –

632. — 634. Parum probabilis hæc est numerorum consociatio. Apertum est dochmium efficere ista, ὁμόφρονας λόγους,

quæ nihil habent quo vitii suspicionem moveant. Firma etiam et ipso loquendi usu stabilita sunt δικαίους et ἀδόλους. Thucydides 5, 18. ἐμμενῶ ταῖς ξυνθήκαις καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖσδε δικαίως καὶ ἀδόλως. 5, 23. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως. 5, 47. ἐμμενῶ τῇ ξυμμαχίᾳ κατὰ τὰ ξυγκείμενα, δικαίως καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀδόλως. Aristophanes Lysistrata v. 168.

καὶ τὼς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἁμὲς πείσομες
παντᾶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν.

Contra vero perniciosa metro vox ὁσίους non habet quo se tueatur, expellendamque esse arbitror. Reliqua autem fortasse ita scribenda,

ἣν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονας λόγους
δικαίους ἄδολος ἐπὶ θεοὺς ἴῃς — .

634. ἴῃς Porsonus. Libri ἴοις.

639. γ' ἔτι] γ' addidi ex Plutarchi vita Niciæ c. 8. ubi γέ πω scriptum est, π ex τι corrupto et ω ex ὥρα illato.

640. μελλονικιᾶν] Locum hunc citat Plutarch. in Nic. p. 528. ubi monet, Niciam hic ab Arist. perstringi, ut cunctatorem, idque ob lentam obsidionem Pyli, in qua quum multum temporis frustra consumsisset, Cleon postea successor ei datus castellum dictum brevi tempore expugnavit. Suidas vero v. μελλονικιᾶν ex vetere in h. l. scholiaste aliam reddit rationem, quare Nicias a comico nostro appelletur *cunctator;* nimirum ob expeditionem Siliciæ in aliud atque aliud tempus ab eo dilatam. Sic enim ait: μελλονικιᾶν, τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. Νικίας γὰρ υἱὸς Νικηράτου, ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν. βραδὺς γὰρ ἦν περὶ τὰς ἐξόδους etc. Hinc scholiasten nostrum supplere poteris. KUST. Non dubium est, quin ad vocem illius respexerit, qui Niciam in concione increpavit, quod nimis cunctaretur suscipere præfecturam classis in Siciliam mittendæ, a qua expeditione quum Nicias deterrere Athenienses vellet, in primis magnitudinem sumtuum prætendebat, quos urbs esset factura, teste Thucyd. 6, 25. καὶ τέλος παρελθών τις τῶν Ἀθηναίων καὶ παρακαλέσας τὸν Νικίαν, οὐκ ἔφη χρῆναι προφασίζεσθαι οὐδὲ διαμέλλειν, ἀλλ' ἐναντίον ἁπάντων ἤδη λέγειν, ἥν τινα αὐτῷ παρασκευὴν Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται. BERG.

641. δέ γε Dobræus. Legebatur δέ τε. δέ τι Δ. Nunc malim δέ τοι.

642. εἰσέλθετ'] ἐσέλθετ' Ald.

ἐς] εἰς libri.

νεοττιάν] νεοττίαν libri. Correxit Lobeckius ad Phryn. p. 207.

γε] τε Dobræus.

644. Πεισθέταιρος] Scribendum Πειθέταιρος. Vid. ad v. 2.

τῳδεδί] Legebatur τῷ δὲ τί. τῷδε τί V. τωδὶ τί R. et γρ. V.

645. Κριῶθεν R. V. et scholiasta θρίωθεν (κ, η) Γ. θριῆθεν vulgo: quam lectionem memorat scholiasta. θριᾶθεν Δ.

646. δεχόμεσθα] Scribendum δεχόμεθα ex R.V.Γ.

648. 649. Π. ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσαι πάλιν. ΕΠ. φέρ' ἴδω. Π. φράσον γε νῷν ὅπως — Ald. Vera lectio restituta est ex A.B.R.V.Γ.Δ.

649. ἐγώ τε χοὐτοσὶ] ἔγωγε χοὐτοσὶ A. et Suidas in πῶς δοκεῖς. Equit. 1159. ἐμέ τε καὶ τουτονί.

651. Αἰσώπου] Scholiasta auctore fuit ea Archilochi, non Æsopi fabella. Archilochi fabulam de aquila et vulpe illustravit Huschkius in Matthiæ Miscell. philol. I. p. 12. BECK.

653. ἀετῷ Brunckius. αἰετῷ libri. Eadem diversitas apud Suidam l. c. et in φλαυρότατον.

656. ἄγε δὴ Ξανθία καὶ Μανόδωρε] Hic primum apparet, una cum istis venisse servos; sunt enim hæc servilia nomina. Xanthias servus introducitur in Vespis et Ranis, statim initio fabularum. In Ran. 165. ad eum similiter atque hic dicitur: σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε. Qui autem hic Manodorus vocatur, videtur idem esse qui Manes dicitur v. 1329. et 1311. BERG.

658. σὲ καλῶ σὲ καλῶ R.V. Legebatur σὲ καλῶ σὲ λέγω (λέγων Ald.).

σαυτοῦ] σοῦ R. et Suidas in ἀριστήσασθε. τοῦ σοῦ C.

659. ἀρίστισον R.V.Γ. et Vaticanus. Codices reliqui et Ald. ἀρίστησον.

εὖ om. B.C. Ald.

Μούσαις R. Μούσης vulgo et Suidas in ἐκβιβάσας.

667. Auctore schol. prodit meretricula valde ornata, sed persona lusciniæ instructa. Nimirum histrio ad modum meretricis erat exornatus. BECK.

669. διαμηρίζοιμ'] Hesych. διαμηρίσαι. τοῦτο καὶ ἐπὶ παίδων

ἀρρένων καὶ θηλειῶν ἔλεγον. Ad quam glossam vide interpretes. De mascula Venere adhibitum hoc verbum occurrit mox 706. Totus hic locus perperam vulgo personis divisus; eas codicum auctoritatem sequutus melius distinxi. BRUNCK. Versus 670. Euelpidi continuabatur, deinde quæ Euelpidis sunt, Pisthetæro, quæ Pisthetæri, Euelpidi tribuebantur.

αὐτὴν] αὐτῆς V.

670. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν] Imitatur Homerum Il. β, 872. ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἴεν ἠΰτε κούρη. v. Wyttenbach. Ep. Crit. p. 28. sive ad Juliani orat. p. 248. s. ed. Schaefer. add. Porson. ad Eurip. Eq. 153. qui docet morem fuisse apud veteres virginibus plurimum auri gestare. BECK.

671. καὶ] Fortasse κἂν scripsit, quæ Seageri conjectura est. De quo dixi in Thesauro Stephani s. v. Δοκέω.

672. ὀβελίσκοιν] ὀβελίσκων B.Δ. ὀβελίσκον A.

675. τύχἀγαθῇ] ἀγαθῇ τύχῃ vulgo. τύχῃ 'γαθῇ Γ.Δ. τύχῃ ἀγαθῇ R. Conf. ad. v. 436.

677. φίλτατον] φιλτάτη codex Vaticanus.

682. καλλιβόαν — αὐλὸν] Sic tibiam vocavit Sophocles Trach. 648. BERG.

685. φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι] Alludit ad Homericum versum Il. ζ, 146. quem schol. citat. De quo versu Simonides ap. Stob. [p. 530. ed. Gesn.] ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ· Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν. BERG.

686. Æsch. Prom. 549. τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης ὀλιγοδρανίην ἄκικυν, ἰσόνειρον, ᾇ τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον. BERG.

πηλοῦ] κηροῦ Clemens Al. p. 584. ed. Pott.

ἀμενηνὰ] ἀμενηνοὶ Clemens.

687. εἰκελόνειροι] ἰκελόνειροι R.

688. πρόσχετε Bentleius. προσέχετε libri.

692. Προδίκῳ] Alias hunc videtur laudare, Nub. 360. BERG. παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ R. Vulgo Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ.

693. seqq. Hæc copiose illustrarunt Cudworth. Syst. Intell. p. 117. Salmas. ad Solin. 1. p. 309. Pleraque horum tradiderunt Orpheus aliique veteres Græcorum theologi, qui ex Nocte omnia prognata (v. Aristot. Metaph. 12, 6. et Damascii Excerpta ap. Wolf. Anecd. Gr. vol. 3. p. 256.) et Noctem, Chaos atque Cœlum antiquitus regnasse aiunt. Ἔρεβος ex Hesiodea

theologia habet (v. Hesiod. Theog. 116.; permiscet enim poetarum et philosophorum varia decreta, joci causa. BECK.

695. *ὑπηνέμιον — ᾠὸν* (*ὠιὸν* R.)] Scholia, *ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως.* Lucian. de Sacrif. c. 6. *ἄνευ τῆς πρὸς ἄνδρα ὁμιλίας ὑπηνέμιον αὐτὴν παῖδα γεννῆσαι.* BERG. *πρωτόγονον ὠὸν* est Orphicum. v. Plut. Sympos. Qu. 2, 3. Diod. S. 1, 27. ibique Wessel. et Bentlei. ep. ad Mill. p. 454. Lips. ed. Ut hoc rideret noster, *ὑπηνέμιον* dixit. v. Plin. H. N. 10. 58. Varro de R. R. 2. p. 62. Albert. ad Hesych. vol. 2. p. 1465. Eadem ova dicuntur *ἀνεμιαῖα.* BECK.

696. Quæ de Amore omnium rerum auctore dicuntur, Hesiodea sunt, v. Plat. Symp. 6. Primum omnium creatum esse Amorem Parmenides dixit. v. Sext. Empir. adv. Phys. p. 550. ibique Fabric. BECK.

697. *στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν*] Breviter infra 1736. *ἔρως χρυσόπτερος. ἀνεμώκεσι.* Eurip. Phœn. 166. *ἀνεμώκεος εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι.* BERG.

701. *δ'* om. R.

γένετ'] *ἐγένετ'* R.V.Γ.

703. *μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς*] Non præferendum videtur quod Dobræus conjecit *μακάρων ἡμεῖς. ὡς δ'* — .

704. *τε* addidit Brunckius.

705. *δὲ καλοὺς* om. R.

707. *ὁ μὲν ὄρτυγα δούς.* Non semper adeo simplices fuere pulchri pueri, ut ætatis florem pro avicula darent: majoris lucri cupidos eos factos fuisse, queritur Glaucus in epigrammate in Analectis vol. 2. p. 347.

Ἦν ὅτε παῖδας ἔπειθε πάλαι ποτὲ δῶρα φιλεῦντας
ὄρτυξ καὶ ῥαπτὴ σφαῖρα καὶ ἀστράγαλοι·
νῦν δὲ λοπὰς καὶ κέρμα. τὰ παίγνια δ' οὐδὲν ἐκεῖνα
ἰσχύει· ζητεῖτ' ἄλλο τι, παιδοφίλαι. BRUNCK.

Plura de hoc more coturnices aliasque aves pueris amatis donandi congessit Jacobsius ad Anthol. vol. 10. p. 13. BECK.

Περσικὸν ὄρνιν] Vid. ad v. 485.

708. *πάντα*] *ταῦτα* V.

710. Ex Hesiodo in Operibus v. 448.

φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσῃς,
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης,

ἦτ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
δεικνύει ὀμβρηροῦ.

Sequens versus etiam ex Hesiodo adumbratus, ibid. 45.

αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο.

et 629.

πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι. BRUNCK.

712. Ὀρέστης, nocturnus illius temporis grassator, de quo faceta mentio rursus occurrit infra 1490. et Acharn. 1167. BRUNCK.

713. ἰκτῖνος] Vulgo ἴκτινος. δ', additum in editione Kusteri, om. R.V.Γ.Δ.

714. πεκτεῖν] Sic perspicue A. ut bene Kusterus e Suida edidit. In duobus aliis, ut in prioribus editt. mendose et cum metri ruina πέκειν. BRUNCK. πέκειν R.Γ.Δ.

715. ληδάριον] Perperam vulgo ληϊδάριον. Saltem oportebat ληδάριον, ne superflua syllaba versus oneraretur. Sed sincerior est hujus nominis scriptura per simplicem vocalem η. Auctor Etymol.M. Λήδιον, Φιλήμων φησὶ σημαίνειν εὐτελὲς χιτώνιον, ἢ χλανίδα παλαιάν. Ληδάριον, ἱμάτιον. Agnoscit eam quoque Hesychius in his glossis: Λαῖδος, λῆδος, τριβώνιον. Λήδιον, τριβώνιον εὐτελές. Diserte vero Didymus apud Eustathium ad Homerum p. 1146. extrema: καὶ οὕτω παροξύνεσθαι θελήσας τὸ λήδιον ὁ Δίδυμος, ἀποστερεῖ αὐτὸ καὶ τοῦ κατὰ τὴν παράδοσιν προσγεγραμμένου ι. ἐπεὶ, φησὶ, λῆδος τὸ πρωτότυπον, ὃ Δωριεῖς λᾶδος φασὶν, ὡς Ἀλκμάν· Λᾶδος εἱμένα καλὸν, ὅ ἐστι, λήδιον ἐνδεδυμένη εὐειδές. ἀπὸ γοῦν τοῦ λῆδος, φησὶ, μὴ ἔχοντος τὸ ι γεγονὸς τὸ λήδιον, οὐδ' αὐτὸ ἂν ἔχοι τὸ ι. BRUNCK. Revocavi ληδάριον.

717. ὄρνις A. et Suidas in Ἄμμων. Vulgo ὄρνεις.

πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε] πρὸς ἔργα τρέπεσθε Suidas, ex scholiastæ interpretatione, οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε. *Omnino* legendum, inquit Porsonus, πρὸς τἄργα.

718. ἀνδρός] ἄνδρες Brunckius. Non opus.

720. πταρμόν] Sternutamentum οἰωνὸν, *avem*, vocat Xenoph. 3, 2, 5. de exped. Cyri τοῦτο λέγοντος αὐτοῦ πτάρνυταί τις· ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται, πάντες μιᾷ ὁρμῇ προσεκύνησαν τὸν θεόν· καὶ Ξενοφῶν εἶπε· δοκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες, ἐπεὶ, περὶ σωτηρίας ἡμῶν λεγόντων, οἰωνὸς τοῦ Διὸς τοῦ σωτῆρος ἐφάνη, εὔξασθαι τῷ θεῷ τούτῳ θύσειν σωτήρια. BERG.

721. ὄνον ὄρνιν] Hoc ex narratiuncula quadam ductum, quam exponit scholiasta.

728. παρὰ ταῖς νεφέλαις] Quasi propter nubes non possint videre et audire, quid homines velint. Ita infra dicit, homines sub nubibus secure pejerare, diis nihil animadvertentibus, v. 1607: νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι κύψαντες ἐπιορκοῦσιν οἱ βροτοί. Etiam Pac. 207. dicit de diis: αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω, ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι, μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο. BERG.

731. πλουθυγιείαν] πλουθυγίειαν Ald. πλοῦθ' ὑγιείαν R.

733. γάλα τ' ὀρνίθων. In proverbium abiit de valde fortunatis et omnia possidentibus *lac gallinaceum*, aut de rebus rarissimis. Sic Philocleon in Vesp. 508.

ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν.

Lucianus de *Mercede conductis* p. 668. καὶ ἕξεις τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, καὶ ἀμέλξεις ὀρνίθων γάλα. Strabo de Insula Samo p. 945. τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, ὡς δῆλον ἔκ τε τοῦ περιμάχητον γενέσθαι, καὶ ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας, μὴ ὀκνεῖν ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λέγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα· καθάπερ που καὶ Μένανδρος ἔφη. Plinius in Historiæ Naturalis præfatione: *Inscriptionis apud Græcos mira felicitas*: κηρίον *inscripsere*: *quod volebant intelligi* favum: *alii* κέρας Ἀμαλθείας, *quod* Copiæ cornu, *ut vel lactis gallinacei sperare possis in volumine haustum.* Petronius cap. 38. *Nec est, quod putes, illum quidquam emere: omnia domi nascuntur: lanæ, ceræ, piper: lacte gallinaceum, si quæsieris, invenies.* BRUNCK.

738. τιὸ sexies hic et v. 770. R. Vulgo quater.

–τὶξ] Vulgo τίγξ. Conf. ad v. 260. et 753.

740. νάπαισι] νάπαις C.

καὶ κορυφαῖς Fr. Thierschius. Libri κορυφαῖσι (κορυφαῖσιν V.) τ'. Metrum idem quod Ran. 1362. σὺ δ', ὦ Διὸς, διπύρους ἀνέχουσα.

741. –τὶξ] Vulgo τίγξ.

742. ἰζόμενος] ἰζομένη A.B.Δ.

743. —τὶξ] Vulgo τίγξ. Omittunt hanc syllabam R.V. hic et in antistropho v. 775.

746. ὀρείᾳ] ὀρίαι R.

747. –τὶξ] Vulgo τίγξ.

749. ὥσπερ ἢ] Scribendum ὡσπερεὶ cum Reiskio.

750. Φρύνιχος] Vid. ad Vesp. 220.

752. ᾠδάν R.Δ.Γ. et Suidas in Φρύνιχος. ᾠδήν vulgo.

753. –τίξ R. Vulgo τίγξ.

758. ἐκεῖ A.B.C.R.V.Γ. ἐκεῖνο Ald.

759. αἶρε πλῆκτρον] Scholia: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων· κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἐν οἷς μάχονται. Est autem proverbium. Scholia infra ad 1365. καὶ παροιμία· αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον. BERG.

μάχει] μαχηι R. μάχῃ Δ.

761. ἀτταγᾶς] ἀτταγὰς R.

763. φρυγίλος codices et Suidas. φρεγίλος Ald.

764. Ἐξηκεστίδης] Vid. v. 11. et 1527.

765. φυσάτω πάππους] πάππος est *avus* et *avis* quædam. In hac ambiguitate ludit. Vult autem dicere: curet se inscribi inter pappos aves; et sic per fallaciam poterit ostendere, se habere pappos avos, poteritque probare se esse civem Atticum. Ceterum, ut hic φῦσαι πάππους, ita φῦσαι φράτορας Ran. 421. BERG.

φράτορες] Scribendum φράτερες. Vid. ad Eq. 255.

766. Πισίου] Scribendum Πεισίου.

767. πέρδιξ γενέσθω] Ut astute elabi possit, more istius avis. BERG.

νεοττίον] Scribebatur νεόττιον.

768. ἐκπερδικίσαι] Hesych.: τὸ διολισθῆσαι καὶ διαδρᾶναι, ἀπὸ τῶν περδίκων, μεταφορικῶς. πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκον τοὺς θηρῶντας. Ignoratur, quis fuerit ille Pisiæ filius. Proditor juxta cum patre fuisse videtur et tunc, quum ageretur hæc fabula, in carcere asservatus fuisse. BRUNCK. Similiter dicitur διαπερδικίζειν et διεκπερδικίζειν. ἐκπερδικίσαι ex Ecclesiazusis memoriæ errore affert Antiatticista p. 97, 14.

769. τοιάδε A.R. et Suidas in κρέκω. Legebatur τοιάνδε.

770. et 775. τιὸ quater R.V, omisso τιοτίξ.

–τὶξ] Vulgo τίγξ hic et v. 773. 779. 784.

772. πτεροῖς A.R.V.Γ. Vulgo πτεροῖσι.

ἴακχον A.V. Vulgo ἴαχον.

773. τιὸ τιὸ τιτίξ R.

777. φῦλά τε codices. τε φῦλα Ald.

778. *αἴθρη*] *αἰθὴρ* (*γρ. καὶ αἴθρη*) Γ. *αἰθὴρ* etiam Vaticanus.

784. *τιὸ* quater R.V.

788. *ἐκπτόμενος* Brunckius. *ἐκπετόμενος* libri præter C, qui *ἐκπετάμενος*.

789. *αὖ*] *ἂν* A.

790. Πατροκλείδης] Iste *χεσᾶς* dicebatur a *χέσαι*, ut notat scholiasta et Pollux 5, 91. BERG.

791. *ἐξίδισεν*] *ἐξετίλησεν*. Eustathius ad Homerum p. 950, 53. *κάκη γὰρ οὐ μόνον ἡ κακία κατὰ τοὺς περὶ Πλάτωνα, ἀλλὰ καὶ ἡ δειλία, ἐξ οὗ κακὸς, ὁ δειλός. καὶ κακίζεσθαι, τὸ δειλιᾷν, ὡς τὸ* (Ἰλ. ω, 214.) *ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα. ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ κακκὰν συνήθως ἐπὶ παιδίων, ἐπεὶ καὶ τοῖς δειλιῶσιν ἕπεται τοιοῦτόν τι πάσχειν. ὃ καὶ ἐξιδίειν σεμνῶς ἡ κωμῳδία φησὶν, ἀρχὴν λαβοῦσα ἐξ Ὁμηρικοῦ τοῦ,* (Od. υ, 204.) *ἴδιον, ὡς ἐνόησα, ἤγουν ἵδρωσα ἐξ ἀγωνίας*. BRUNCK.

794. *βουλευτικῷ*] Loco theatri, quem senatores occupabant. Vid. Hesych. in h. v. et Polluc. 4, 22. BECK.

795. *ἀνέπτατο* duo codices Brunckii et Δ. *ἀνίπτατο* R.V. Ald.

796. *αὖ*] *ἂν* R.V.Γ.

798. *Διιτρέφης* Suidas in h. v. Scribebatur *Διιτρεφής*. De scriptura hujus nominis dixi in Thesauro vol. 2. p. 1470. præeunte Elmsleio ad Eurip. Med. 139.

πυτιναῖα — πτερά] Lepide comicus Diitrephem per *vimineas alas* emersisse scribit: significare nimirum volens, Diitrephem plectendis vasis vimineis divitem factum esse, eaque ratione ad honores emersisse. *Kusterus.* Nempe Phylarchus fuit et Hipparchus, seu tribunus equitum et equitum magister. *φύλαρχοι* Athenis appellabantur equestrium turmarum præfecti, quæ decem erant, una ex qualibet tribu. V. Polluc. 1. 128. et 8, 94. BRUNCK. Hipparchi autem duo fuerunt. Vid. Xenoph. Hipparch. 2, 8. BECK.

805. *εἰς εὐτέλειαν*] Contrarium *εἰς κάλλος*. Æneas Soph. epist. 25. *μὴ ταυτὸν πάθοιμεν, ὥσπερ ἂν εἴ τις ζωγράφος τὴν Ἑλένην εἰς κάλλος γράφων τῆς κεφαλῆς ἐπιλάθοιτο*. BERG.

806. *σκάφιον*] Fallitur scholiastes *σκάφιον* pro tonsuræ genere accipiens, eoque magis quod tonsuram illam confundat cum ea, quam vocabant Græci *τὴν ἐν χρῷ κουράν*. Tonsuram *σκάφιον*

notare possit in Thesm. v. 838. ad quem vide notam. Hic autem *caput* significat, ut in hoc comici versu [fragm. 502.]

ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον, πληγεὶς ξύλῳ.

Scholiastæ errorem ostendit Salmasius in Tertull. librum de Pallio p. 269. Verti debuit: *Tu autem merulæ caput deplumatæ.* BRUNCK.

ἀποτετιλμένῳ] *παρατετιλμένω* R.

807. *ᾐκάσμεσθα*] *εἰκάσμεθα* R. et Suidas in h. v.

808. Versus est Æschyli ex Myrmidonibus, quorum locum plenius adducit scholiastes:

ὡς δ' ἔστι μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος,—
πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν ἀετὸν,
εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
ἁλισκόμεσθα.

Vocem *ἁλισκόμεσθα* ad sensum necessariam comicus suppressit, ut fit, quando proverbialia dicta, vulgo nota, citantur. Qui dictum usurparint e veteribus, Gatakerus loco laud. recenset; facetissime omnium Ptolemæus, rex Ægypti, deluso Sosibio. Historiam vide ap. Athen. 11. p. 493. f. BRUNCK.

812. *φέρ' ἴδω, τί δ'—*] Vid. ad Acharn. v. 4.

τοὔνομ' Bentleius. *οὔνομ'* B. et Ald. *ὄνομ'* A.C.R.V.Γ.Δ.

816. *χαμεύνῃ* A.[R.V.Γ.]. Inepte vulgo *χαμεύνην*. Jocus est in ambiguitate nominis *σπάρτη*. Eustathii verba a Kustero jam prolata adponam ex commentariis in Iliadem p. 191. *καὶ ὁ κωμικὸς δὲ τοῦτο παρεμφαίνει ἐν τοῖς Ὄρνισιν, ἔνθα παίζων περὶ τῆς Λακωνικῆς Σπάρτης, ὡς παρωνυμουμένης ἀπὸ φυτοῦ σπάρτου, φησὶ μὴ ἂν δεηθῆναι σπάρτης, κειρίαν ἔχων. ἤτοι μὴ δεηθῆναι σπαρτίνου πλέγματος, ἐὰν ἄλλην ἔχῃ κειρίαν, ἤτοι δεσμὸν κλίνης.* Perversæ admodum erant in impressis libris personæ, quas e scriptorum auctoritate in ordinem restitui. BRUNCK.

Delendum *γ'* post *κειρίαν* illatum ex R.V. et Suida in *κειρίαν* et *χαμεύνη*.

819. *Νεφελοκοκκυγίαν*] Conf. Lucian. Var. Hist. 1, 29. KUST.

820. *γὰρ* Porsonus. *γ'* libri. *σύ γ'* Brunckius: quæ nihilo deterior conjectura est.

821. *αὐτηγὶ* Elmsleius ad Acharn. 784. Legebatur *αὕτη γ' ἡ*.

822. *Θεογένους*] Scribebatur *Θεαγένους*. Vid. ad Pac. 928.

τὰ Θεαγένους] Quas Theagenes jactet opes, dicit esse in

urbe, quæ est in aëre ædificata, id est, nusquam eas esse. Infra 1127. ubi de vastitate murorum hujus urbis, conjungit eum cum simili jactatore: ὥσθ' ὑπεράνω [ὥστ' ἂν ἐπάνω] μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς καὶ Θεαγένης etc. BERG.

823. Αἰσχίνου] Iste etiam volebat dives videri et semper in ore habebat opes, quas non habebat domi. In Vesp. 1243. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης — κᾆτ' ᾄσεται χρήματα. BERG.

γ'] γε R.

οὖν R.V.Γ. ἢ vulgo.

824. τὸ Φλέγρας πεδίον] *Aut campum Phlegræum* dicemus esse illum locum, ubi sunt istorum opes, aut urbem istam ætheriam; quia hæc non est: Phlegræus autem campus et res, quæ ibi dicuntur contigisse, sunt inanes poetarum fabulæ. τοὺς Γηγενεῖς. vid. ad Nub. 851. BERG.

825. ἀλαζονευόμενοι] ἀλαζονευομένους Suidas in Φλεγραίας, convenienter epicorum narrationibus. Sed consulto rem invertisse videtur comicus.

827. τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον] De peplo in Panathenæis deduci solito omnia pervulgata. V. Meursii Panathen. c. 17. 18. BRUNCK.

832. δαὶ A R. δὲ V.Γ. δ' αὖ B.C.Δ. δ' ἂν Ald.

τὸ Πελαργικόν] De Pelasgico arcis muro, quem facete Πελαργικὸν appellat comicus ad ciconiarum nomen alludens, v. Meurs. in Cecropia c. 5. et Att. Lect. 6, 1. Tametsi Πελαργοὶ etiam quandoque appellantur Pelasgi. Incoluerunt illi præter alias multas regiones, Tyrrheniam, unde sæpe Tyrrheni vocantur. Hinc est, quod Callimachus de quadam urbe dixit Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν [fragm. 283.]. BRUNCK.

835. Ἄρεως] ἄρεος A.

842. κωδωνοφορῶν περίτρεχε] Nempe ad explorandos excubitores. Infra 1160. κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ φυλακαὶ καθεστήκασι. BERG. Tintinnabulis enim excubitores explorabant. v. Thuc. 4. cap. ult. ibique Duck. et Fabric. ad Dion. Cass. vol. 1. p. 733. BECK.

843. Scribendum κήρυκε cum Brunckio.

ἐς] εἰς libri.

845. αὖθις] αὖτις R.

846. οἴμωζε παρ' ἔμ'] Dixerat alter κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμὲ, id est, πρὸς ἐμέ. Ultima verba repetit facetus Euelpides, sed alio

sensu. Isti *παρ' ἐμὲ* valet *mea causa*, ut est apud Plautum sæpe: Epid. 5, 2, 14. Dum sine me quæras, quæras *mea causa* vel medio in mari. Et Menæchm. 5, 1, 27.

Mea quidem hercle *causa* vidua vivito,
Vel usque dum regnum obtinebit Jupiter.

Insulse ista vulgo Epopi tribuuntur. In A. cujus fidem sequutus sum in distinguendis totius hujus colloquii personis, Euelpidi bene hæc adscripta sunt. BRUNCK.

851. *ὁμορροθῶ συνθέλω*] Scholiasta, *Σοφοκλέους ἐκ Πηλέως*.

856. *προβάτιον* Bentleius. *πρόβατον* libri.

τι θύειν] *τις θύει* V.

857. *ἴτω* bis Ald. *ἴτω* ter A.B.C.R.V.Γ.Δ. Quo recepto delevi *τῷ θεῷ* post *βοά* lectum. Nunc mihi scribendum videtur cum Bentleio *ἴτω ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ θεῷ*.

Πυθιὰς βοὰ] Scholiasta, *τὸ Πύθιον μέλος. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα.*

858. *ᾠδάν* om. C. Cujus lectioni accommodari potest versus antistrophicus (902.) recipienda Suidæ lectione.

859. Edd. ante Brunckium *τουτὶ τί ἦν | τουτί.*, vel *τουτὶ τί ἦν | τουτί;* Brunckius *τουτὶ, τί ἦν | τουτί;* Non intellexerunt verborum constructionem. Emendanda erat interpunctio ita ut ab me factum est. Similiter v. 956.

τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.

861. *ἐμπεφορβιωμένον*] Qui prodibat in scenam tibicen corvino vultu ornatus erat, et capistratus tibicinum more. *φορβειὰ* quid sit optime omnium docet Salmasius in Plinianis p. 585. cui omnia sua debent Longini interpretes ad caput 3. *περὶ Ὕψους*. Græcum nomen est *φορβειὰ*, unde verbum *ἐμφορβειόω, ἐμπεφορβειωμένος*. Prava est librorum nostrorum scriptura. Legitimam formam, hic omnino reponendam, adfirmat Eustathius ad Homerum p. 539. *φορβειὰ, ἤγουν τὸ καὶ περιστόμιον καὶ στόμιον, ῥωμαϊκῶς δὲ εἰπεῖν, καπίστριον· ὅθεν καὶ ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ ἐμπεφορβειωμένος*. BRUNCK. Præsens est *ἐμφορβειοῦν*, præteritum *ἐμπεφορβιῶσθαι*.

862. Hic versus Epopi tribuebatur.

865. In editione Oxoniensi typothetæ culpa oratio prosa in versus est divisa hic et infra 870, 875, 878, 881, 1035, 1040, 1046, 1050.

868. Ὀλυμπίῃσι — πάσῃσι] Restituendæ videntur formæ Atticæ Ὀλυμπίαισι — πάσαισι. Conf. Thesm. 332.

869. Sacerdoti continuatur in libris. Choro male tribuit Brunckius, Pisthetæro recte Beckius.

Σουνιέρακε] Compositum ex Σούνιον, quod est promontorium Atticæ, et ἱέραξ, accipiter. Alludit autem ad Σουνιάρατε, quod est epitheton Neptuni. In Eq. 556. ὦ δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε, quem locum citavit scholiastes. Πελαργικέ. πελαργὸς *ciconia*, πέλαγος *mare*. Ex his permistis facit avibus Neptunum deum maris. BERG.

870. Epitheta Apollinis tribuit cygno, qui est Apollini sacer. BERG.

Λητοῖ Ὀρτυγομήτρᾳ] Latona in Ortygia, quæ ἀπὸ τῶν ὀρτύγων, a coturnicibus, dicta est, peperit Apollinem et Dianam. BERG.

875. φρυγίλῳ Σαβαζίῳ] Quasi dicat: *fringillæ barbaræ*; alludit enim ad vocem Phryx, ut 763. εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρὺξ, φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται. Sabazius autem barbarorum deus. V. ad Vesp. 9. BERG.

στρουθῷ] Intelligit struthiocamelum quæ est avis maxima. BERG. Scribendum στρούθῳ et v. 877. στροῦθε. V. ad Vesp. 207.

877. Pisthetæro tribui. Sacerdoti continuant libri.

μῆτερ Κλεοκρίτου] Scholia: τὸ δὲ, μῆτερ Κλεοκρίτου, παρ' ὑπόνοιαν ἐπήγαγεν, βουλόμενος αὐτὸν διαβάλλειν ὡς στρουθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν. BERG.

878. διδόναι — ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν] Hæc fuit formula precum. Menander ap. Athen. 14. p. 659. in loco simili: διδόναι σωτηρίαν, ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλὰ, τῶν ὄντων τε νῦν ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι· ταῦτ' εὐχόμεθα. BERG.

879. αὐτοῖσι καὶ Χίοισι] Theopompus historicus ap. schol.: τὰς εὐχὰς καὶ περὶ ἐκείνων καὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιοῦντο, καὶ σπένδοντες ἐπὶ ταῖς θυσίαις ταῖς δημοτελέσιν ηὔχοντο τοῖς θεοῖς, Χίοις διδόναι τἀγαθὰ καὶ σφίσιν αὐτοῖς. BERG.

881. καὶ ὄρνισι delendum.

πορφυρίωνι R.V.Γ.Δ. Legebatur καὶ πορφυρίωνι. Recte abest καί: nam πορφυρίων et reliquæ quæ enumerantur aves, sunt ἥρωες, quos sacerdos dicit, καὶ ἡρώων παῖδες.

885. ἐλεᾷ] ἐλεᾶς avis memoratur v. 302. Inepte τελέαν avem comminiscitur scholiasta ad v. 163.

886. βασκᾷ] Scribebatur βάσκᾳ. De quo dixi in Thesauro Stephani.

887. ἐλασᾷ] ἐλάσαι R.

ἐρωδιῷ] ἐδωλίῳ legit scholiasta, qui aliam formam nominis εἰδώλιος ex Callimacho memorat. Hesychius, ἐδώλιος: εἶδος ὀρνέου.

καταράκτῃ] καταρράκτῃ Γ.Δ, ut apud Aristotelem scribitur. Recte.

891. ἁλιαέτους] Scribebatur ἁλιαιέτους.

892. ἰκτῖνος] ἴκτινος libri.

894. τουτογὶ] ἱερεῖον intelligit. τουτονὶ B.C.Γ.Δ.

895. αὖ τἆρά σοι Elmsleius ad Acharn. 323. Libri αὖτ' ἄρα σοι.

902. γένειον V, ut videtur, et lemma scholii. γένειόν τ' vulgo. Apud Suidam in θύματα legitur γένεια καὶ κέρατα, recte, si ᾠδὰν deleatur v. 858.

904. Intervenit poeta dithyrambicus, carmina quædam oblaturus in laudem novæ urbis, ut aliquid munusculi auferat. BERG.

905. 906. In unum versum conjungendi, qui in duos exit baccheos.

905. κλῇσον] κλεῖσον R.

906. τεαῖς] τεαῖσιν Γ. Probabilis est Tyrwhitti conjectura νέαις.

ἀοιδαῖς R.V. ἀηδαῖς Γ. Legebatur ᾠδαῖς.

909. Scholia: ἐπειδὴ ὀτρηροὶ ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπεπίστευτο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τοῦ Ὁμήρου εἶναι, ἐν ᾧ εἴρηται· Μουσάων θεράπων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος. Ad quem locum comicus respexit. BERG.

915. Poetæ amiculum ὀτρηρὸν jocose vocat, quia erat τετρημένον. BRUNCK.

918. κύκλια] Cantanda a choris cycliis, παρθένεια a choris virginum.

919. παρθένεια] Scribebatur παρθενεῖα.

Σιμωνίδου] Cei.

920. ποίου] Scribendum πόσου cum Bentleio.

922. τὴν δεκάτην] Conf. ad v. 494.

925. οἱάπερ] οἷαπερ Suidas in ἀμαρυγάς.

926. Imitatur Pindari verba ex hyporchemate in Hieronem,

Ætnæ conditorem, *Σύνες ὅ τοι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ κτίστορ Αἴτνας.* De quo vid. Boeckh. fr. 71. p. 597.

δὲ R. δ' ὦ vulgo.

929. *κεφαλᾷ* Brunckius. *κεφαλῇ* libri.

930. *δόμεν*] *δόμεναι* R.

ἐμὶν τεΐν] Sententiæ inutilia ista pronomina addit comicus ad derisionem dithyrambicorum, qui Pindarum æmulantes hos Dorismos identidem ingerebant. BRUNCK.

933. *οὗτος*] Sacerdotem compellat, ut infra v. 947.

935. *ῥιγῶν* infinitivus est, ut Vesp. 446. *ὥστε μὴ ῥιγῶν γ' ἑκάστοτ'.* Ad quem locum schol. *ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν. Δώριον δὲ τοῦτο κατακρατῆσαν παρὰ 'Αττικοῖς.* In Nub. tamen 443. forma communis occurrit *ῥιγοῦν*, ut et Acharn. 1146. Supra 712. Nub. 416. et Acharn. 857. *ῥιγῶν* participium est. BRUNCK. Nunc ubique *ῥιγῶν* restitutum. Hipponactis versum apud Plutarch. Mor. p. 1058 d. *δὸς χλαῖναν 'Ιππώνακτι· κάρτα γὰρ ῥιγῶ*, comparavit Scaliger ad Virgilii Catalecta p. 232.

937. *τόδε δῶρον*] *τόδε* recte om. A.

940. *ἅνθρωπος*] *ἄνθρωπος* libri.

941. — 945. Hæc quoque ex carmine Pindarico ducta, mutatis nonnihil poetæ verbis. De quo dicemus in annotatione ad scholiastam.

941. *νομάδεσσι* B.R.Γ.Δ. *νομάδεσι* vulgo, et scholiasta. *νομάδαισι* A.

ἐν] *ἐπὶ* A.

943. *ὑφαντοδόνητον* B.Γ.Δ. et Suidas in h. v. et in *νομάδες* et *σπολάς*. *ὑφαντοδόνατον* V. recte. *ὑφαντοδίνητον* vulgo. *ἀμφιδόνητον* R.

945. *τοι* A.B.R.V.Γ. *τι* Ald.

949. *γ'* om. Γ.

δὴ om. R.V.Γ.

950. 951. In unum versum conjungendi.

951. *κρυεράν*] Frigidam urbem dicit, quia in aëre est ædificata, unde nives cadunt. BERG.

952. *νιφόβολα πεδία πολύσπορά τ'*] In componendis his verbis et epithetis jungendis obscurus atque ineptus esse poeta voluit, ut dithyrambicos poetas, qui male Pindarum æmularentur, rideret. Nam *νιφόβολα* (nive tecta, ut Eurip. Phœn. 214.) *πεδία* non possunt simul esse *πολύσπορα*, *fertilia*. BECK. *πολύπορα*

V. et scholiasta. πολύπυρα Δ. et Vaticanus. πολύπυρα Γ. Scribendum videtur uno versu νιφόβολα πεδία πολύπορ' ἤλυθον· ἀλαλαί. Interpunctionem post ἤλυθον restituit et ἀλαλάν in ἀλαλαί mutavit Bentleius. ἦλθον V.

954. ἀλλ' ἤδη R.V.Γ.Δ. et Vaticanus. ἀλλὰ γὰρ vulgo.

955. τονδὶ] τόνδε Γ.

τὸν om. R.Γ.

958. σὺ] Sacerdos.

959. εὐφημία 'στω] εὐφημί' ἔστω B.C.V.Γ.Δ.

Vates intervenit, ut particeps fiat epularum. Eadem de caussa etiam in Pace 1054. vates interpellat sacrificantes. BERG.

μὴ κατάρξῃ] Veteres sacrificaturi, victimis pilos e fronte evellere vel abscindere solebant, quos postea tamquam prima libamina igni in ara accenso imponebant. Eurip. Electr. 800.

— — ἐκ κανοῦ δ' ἑλὼν
Αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχίαν τρίχα
τεμὼν ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ.

Egregie hoc expressit Virgilius Æn. 6. 243. ubi in describendo sacrificio Æneæ inter alia dicit:

Et summas carpens media inter cornua setas
Ignibus imponit sacris libamina prima.

Hoc proprie κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου Græci dicebant. Hesych. κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου· τῶν τριχῶν ἀποσπάσαι. Hinc ducta metaphora Orcus sive Mors ap. Eurip. Alc. 75. στείχω δ', inquit, ἐπ' αὐτὴν ὡς κατάρξωμαι ξίφει. Quod schol. recte exponit: ἵνα ἀπαρχὴν τῶν τριχῶν λάβω· ὡς ἔθους ὄντος τὸν Θάνατον τοῦ μέλλοντος ἀποθνήσκειν τὴν κόμην τέμνειν. Hinc Virgilius, veterum poetarum Græcorum imitator diligens, Æn. 4, 698. erudite ait:

Nondum illi (Elisæ) *flavum Proserpina vertice crinem*
Abstulerat, Stygioque caput damnaverat Orco.

Nimirum ritus sacrificantium ingeniosa antiquitas ad inferorum reginam transtulit; ut, veluti hostiis jugulandis crines primum abscindi solebant, sic etiam Infera Juno morituris, tanquam victimis Orci, comam verticis adimere videretur. Sed, ut ad τὸ κατάρχεσθαι redeamus, vox illa non solum de abscissione vel evulsione crinium e fronte hostiæ dicebatur, sed etiam de reliquis, quæ ipsam jugulationem sive σφαγὴν præcedebant. Hinc

apud Euripidem Iph. T. 40. et 56. accipitur pro, *aqua lustrali victimam aspergere;* quod clare patebit, si quis contulerit v. 54. 58. 622. ejusdem fabulæ. Proprie igitur τὸ κατάρχεσθαι significat *auspicari sacra:* per metonymiam vero antecedentis pro consequenti, ipsam quoque occisionem sive σφαγὴν hostiæ interdum notat: quo sensu etiam hic accipi potest. Imo latius aliquando significatio ejus verbi extenditur, et κατ' εὐφημισμὸν apud poetas quamvis occisionem notat: quo sensu accipitur apud Euripidem Electr. v. 1222. ubi Orestes inquit, φασγάνῳ κατηρξάμην: significare nimirum volens, se gladio matrem occidisse. KUST.

961. φαύλως] φλαύρως Vaticanus.

964. πρὶν ἐμὲ] πρίν με Γ. πρίν μοι Δ.

966. οὐδὲν οἷον] Schol. ἀλλ' οὐδὲν κωλύον ἐστι καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν. οὕτω γὰρ ἔλεγον τὸ λυσιτελοῦν. οὐδὲν οἷον, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν κωλύον. Hic bene vertitur *nihil obstat.* Alibi valet *præstat*, ut ap. Demosth. c. Mid. p. 529. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Bene Vigerus gallice reddebat: car il n'y a rien de tel, que d'entendre la loi même. BRUNCK.

968. Duo sunt, ad quæ alludit: primo urbs Ὀρνεαὶ, quæ jacet inter Corinthum et Sicyonem, teste Eustath. ad Iliad. p. 220, 19. ubi de urbibus loquitur, quæ vocantur Ὀρνεαί· ἐστὶ δὲ καὶ ἑτέρα, inquit, μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. Sunt autem similes voces ὄρνεα *aves* et Ὀρνεαὶ, in qua similitudine ludebat supra v. 400. Deinde etiam alludit ad oraculum Æsopo datum, de quo schol.: Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου ὁ θεὸς εἶπεν· εἰς τὸ μέσον κτίσαι Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. εὔφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα. Scio aliter legi alibi oraculum illud; vide saltem Erasmum in Proverb. *Utinam mihi contingant, quæ inter Sicyonem et Corinthum.* BERG. Nimirum ap. Suid. Εἰ τὸ μέσον et Athen. 5. p. 219. est: Εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος, atque inde scholiasten corrigi jussit Kusterus. BECK.

974. βιβλίον hic et infra A.C. Vulgo βυβλίον, consentiente R.

976. διδόν'] διδόναι R.

978. αἰετὸς] Oraculum de Atheniensibus editum ad hanc urbem refert. De isto oraculo in Eq. 1060. populi persona dicit: ἄγε νῦν ὅπως αὐτοὺς (τοὺς χρησμοὺς) ἀναγνώσεσθέ μοι, καὶ

τὸν περὶ ἐμοῦ ἐκεῖνον, ᾧπερ ἥδομαι, ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι. BERG.

982. *παρὰ τἀπόλλωνος*] *παρ' ἀπόλλωνος* R.

ἐξεγραψάμην] Soph. Trach. 1165. *μαντεῖα καινὰ τοῖς πάλαι ξυνήγορα Ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος, εἰσεγραψάμην πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός.* Loquitur autem Hercules. BERG. Apud Sophoclem *ἐξεγραψάμην* scribendum videbatur Elmsleio. Euripides in fragmento Plisthenis apud Tzetzam in Museo Rhenano vol. 4. p. 26. *εἰσὶν γάρ εἰσι διφθέραι μελαγγραφεῖς,—πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων.*

983. *ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος* A.R.V.Γ. *ἄνθρωπος ἰὼν ἄκλητος* Ald.

988. *Λάμπων*] Vid. ad v. 521.

Διοπείθης] Vid. ad Vesp. 380.

992. *τουτὶ*] *τουτὶ τὸ* R.Γ.

993. *τίς δ'*] *δ'* recte om. R.

996. *κατὰ γύας* Dawesius. *κατ' ἀγυιάς* libri. *γυίας* pro *γύας* scriptum v. 230. in R.Γ.

997. *Μέτων*] Meton, celeber astronomus et geometra, erat ex pago Leuconio, et in pago Attico Colono dicitur fuisse ejus donarium quoddam astronomicum. v. schol. Præter exspectationem post Hellada nominatur exiguus pagus Colonus. De Metone v. Diod. S. 12, 36. ibique Wessel. et Ælian. V.H. 10, 7. BECK.

1001. *κατὰ πνιγέα*] Vid. ad Nub. 96.

προσθεὶς] *προστιθεὶς* V.Γ.

1007. *ἀστέρος*] *ἀστέρες* A.B.C.R. et Ald. Ex codice Vaticano correxit Kusterus.

1009. *ἄνθρωπος Θαλῆς*] Nub. 180. *τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;* BERG.

1011. *κἀμοὶ* A.R.V.Γ. *κἀμοί γε* Ald.

πιθόμενος Bentleius. Libri *πειθόμενος.*

ὑπαποκίνει A.R.V.Γ. *ὑποκίνει* Ald. *ὑπαποκινητέον* dixit Thesm. 924.

1013. *ξενηλατοῦνται*] Nam aliquando omnes peregrini Sparta ejecti sunt, v. Theopomp. ap. schol. et de *ξενηλασίᾳ* Lacedæmoniorum Xenophon de rep. Lac. 14, 4. Periz. ad Æl. V.H. 13, 16, 7. Ducker. ad Thuc. 1, 144. de la Nauze Mémoire de

la loi des Lacedémoniens, qui defendoit l'entrée de leur pays aux etrangers, dans les Mém. de l'Acad d. Inscr. vol. 12. p. 159. BECK. *ξενηλατοῦσι* Elmsleius ad Eurip. Medeam p. 97. Malim, si quid mutandum sit, *ξενηλατοῦμεν*.

1017. *τἄρ' ἂν*] *γὰρ ἂν* R.V. *γὰρ ἄν γε* vulgo. Correxit Elmsleius ad Eurip. Medeam p. 223.

ΠΕΙΣΘ.] om. R.

νὴ Δί' Metoni tribuebatur. Correxit Elmsleius.

οἶδ' ἄρ'] *οἶδ' ἂν* Δ. *οἶδά γ'* Elmsleius.

1020. *ἀναμετρήσεις*] *ἀναμετρήσει* lemma scholii.

σαυτὸν] *ἑαυτὸν* R.

1021. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ. Harpocratio: *οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἑκάστοις πεμπόμενοι, ἐπίσκοποι καὶ φύλακες ἐκαλοῦντο, οὓς οἱ Λάκωνες Ἁρμοστὰς ἔλεγον.* BRUNCK.

Σαρδανάπαλλος R. Vulgo *Σαρδανάπαλος*. Duplex λ plerumque servarunt libri antiqui, velut codex Venetus Athenæi: simplex λ recentiorum codicum vitium est.

1024. *φαῦλον βιβλίον Τελέου*] Videtur libellum manu tenere, in quo mandata superiorum erant descripta, quæ episcopus iste deberet exequi in civitate avium. Hunc libellum acceperat a Telea, tamquam supremo magistratu: quem Teleam comicus facit curare res avium. Dicit autem *φαῦλον βιβλίον* quasi iratus, quod cum mandatis aliorsum missus, nec domi licuerit ei manere et res magis arduas expedire. BERG. Conf. v. 168. Ceterum fortasse scribendum *Τελέου τι*. ΠΕΙΣΘ. *βούλει* —.

1028. *Φαρνάκῃ*] Arroganter dicit, sibi negotia intercedere cum satrapa. BERG. Tum plerique Persarum satrapæ cum Lacedæmoniis faciebant. v. Thuc. 8, 6. ibique de Pharnace Ducker. Athenienses igitur illos in suas trahere partes studebant. BECK.

1029. *ὁ μισθὸς οὑτοσί*] Dum hæc dicit, verberat eum, atque hanc esse *ἐκκλησίαν περὶ Φ.* dicit, h. e. mercedem concionis propter Pharnacem, in rem ejus, habitæ. BECK.

1032. *κάδοι* sunt situlæ, in quas calculi conjiciuntur. Attulerat igitur secum, quasi concionem aut judicium habiturus. Ex grammaticorum sententia dicendum fuerat *καδίσκω*. v. Ammon. p. 79. Abit nunc ille. BECK.

1033. Hæc secum Pisth. loquitur improbatque Atheniensium

morem in urbes vix subjectas suo imperio mittendi ἐπισκόπους, ut ubique democratia stabiliatur. v. Aristot. Polit. 5, 7. extr. BECK.

πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους] Sic scriptum in B. In primariis edd. [et R.] ἤδ' ἐπισκόπους. In A.C. οἴδ' ἐπισκόπους. BRUNCK.

1034. τεθύσθαι] Scribebatur τεθῦσθαι.

τοῖς θεοῖς] τοὺς θεούς R.

1035. Inter accedendum legit ex libro decretum aliquod. Fingit autem comicus venditorem decretorum sive plebiscitorum, quia nimis multa solebant fieri Athenis. BERG.

1040. Nephelococcygia fingitur colonia esse Atheniensium, quippe a duobus Athenn. condita. Jam coloni debebant iis mensuris, ponderibus, legibus, magistratibus uti, quibus patria. (v. Ducker. ad Thuc. p. 186. et Spanhem. de præstantia et usu numism. vol. 1. p. 570. Hoc et in Nephelococcygiam h. l. transfertur. BECK.

τοῖσδε] καὶ τοῖσδε B.C.Δ.

1042. Stephanus de urbibus: 'Ολόφυξος, πόλις ἐν Θρᾴκῃ περὶ τὸν Ἄθω. ὁ πολίτης, 'Ολοφύξιος. Hujus nominis ad similitudinem facete finxit comicus gentile 'Οτοτύξιος, tanquam ab urbe 'Οτότυξος, alludens ad ὀτοτύζειν, θρηνεῖν. Perinde est ac si dixisset, σὺ δέ γ' ὀτοτύξει τάχα, ut Lys. 520. ὀτοτύξει τοι μακρὰ τὴν κεφαλήν. Activa hujus verbi forma occurrit Thesm. 1082. Pace 1011. BRUNCK.

οἶσπερ ὠτοτύξιοι] οἶσί περ 'Οτοτύξιοι vulgo. οἶσι περ ὠτοτύξιοι R.Δ. οἶσι περω τὸ τύξιοι V.

1046. Πεισθέταιρον] Scribendum Πειθέταιρον. Vid. ad v. 2.

1048. Μουνυχιῶνα] Vide annotationem ad scholia.

1049. τοὺς ἄρχοντας] Id est τοὺς ἐπισκόπους.

1050. κατὰ τὴν στήλην] In columnis scribebant edicta, aut in tabulis scripta columnis applicabant. BERG.

1054. τῆς στήλης κατετίλας] Quod nefarium erat, ut κατατιλῶν τῶν 'Εκαταίων in Ran. 364. BERG. κατετίλησας R.

1057. θύσοντες εἴσω] Scholia: σκήπτεται ποιεῖν εἴσω τὴν θυσίαν, ἵνα μὴ σφάξῃ τὸ πρόβατον [s. potius τὸν τράγον]. Ita Pac. 1021. Trygæus id ingenue fatetur: ἀλλ' εἴσω φέρων, θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε· χοὔτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται. BERG.

1058. Epitheta Jovi convenientia sibi arrogat chorus avium.

Sic autem de Jove Sophocles Œd. Col. 1080. ὦ Ζεῦ παντάρχα θεῶν, παντόπτα. Dicitur autem non tantum παντόπτης, sed etiam πανόπτης, ut Eccl. 80. de Argo, et Æsch. Eumen. 1048. Ζεὺς πανόπτας. BERG. Add. Hesych. h. v. ibique Alb. BECK. πανόπτᾳ Vaticanus.

1060. εὐχαῖς Bentleius. εὐχαῖσι libri.

1061. Notandum ὀπτεύω. Usitatius est compositum ἐποπτεύω.

1062. σώζω] σώιζω R.

εὐθαλεῖς codices. εὐθαλλεῖς Ald. Euripides Troad. 217. in eodem metri genere, εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ.

1065. αὐξανόμενα] αὐξανόμενα^ον B. Scribendum αὐξανόμενον ex codice Vaticano et γέννσι restituendum, quod Brunckius in γέννσιν mutavit. Constructio verborum hæc est, κτείνω γένναν θηρῶν, οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ αὐξανόμενον (καρπὸν ἀποβόσκονται, ἅ τε) δένδρεσι ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται. Quocum comparari potest eadem generum variatio in carmine epopis inde a v. 230.

πολυφάγοις] Scribendum παμφάγοις cum Dobræo ad Pluti v. 886. Quod per πολυφάγοις est explicitum more scholiastarum, de quo dixit Boeckhius in annotatione critica ad Pindari Pyth. 6, 12.

1066. τ'] δ' R.V.

1069. δάκετα πάνθ' ὅσαπερ Dissenus in Disquisit. philol. 1. p. 9. Legebatur δάκεθ' ὁπόσα περ ἄν. δάκεθ' ὅσα περ, omisso ἄν, R.V.Γ.Δ.

1071. ἐκ φοναῖς ὄλλυται Reisigius Conject. p. 219. φοναῖσιν ἐξόλλυται A.B.R.V.Γ.Δ. et Vaticanus. Vulgo ἐν φοναῖς ὄλλυται.

1072. ἐπίρρημα adscriptum in R.

1073. Διαγόραν τὸν Μήλιον] Iste est Diagoras ille atheus dictus, qui etiam Atheniensium sacra profanavit et derisui habuit; qui de eo emiserunt decretum, quod hic recitatur. Lysias contra Andocid. [p. 214. Reisk.]: τοσοῦτο δὲ οὗτος Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέστερος γενένηται· ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερὰ καὶ ἑορτὰς ἠσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πόλει. Et paulo post de edicto Atheniensium: ἐπεκήρυττον τάλαντον ἀργυρίου δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ ἀποκτείναντι. BERG.

1075. τῶν τεθνηκότων] Mos erat oratorum et caussidicorum quavis occasione adversarios et reos tyrannidis affectatæ insi-

mulare, metumque ejus et subversionis popularis status auditorum animis injicere, si cui invidiam conflare vellent. Hoc quia fere semper alienum erat a personis, in quas talis conferebatur suspicio ipsoque rerum publice gestarum statu falsi arguebatur, perpetuis istis criminationibus nihil magis ridiculum videbatur, quod facetissime ostendit comicus in insigni loco Vesp. 488. Hic rem exaggerando lepide Athenienses perstringit, præmium indicens ei, qui vel jam mortuum tyrannum occiderit. BRUNCK.

1077. *Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον*] Ita vocat eum a *στρουθὸς passer*, quasi a gente aut patria: sic supra v. 14. *Φιλοκράτης ἐξ Ὀρνεῶν* sive *ὀρνέων*, quia aves venderet. BERG. Philocratem avium saginatorem facete *Στρούθιον* appellat, tamquam a patria: hocque avium in Philocratem *Στρούθιον* decretum opponitur Atheniensium decreto in Diagoram *Μήλιον*. BRUNCK. *φιλοκράτην* Vaticanus.

1078. *ζῶντ' ἄγῃ τις*] Legebatur *ζῶντ' ἀγάγῃ*. Alio tempore correxeram *ζῶντά γ' ἀγάγῃ*.

1079. *σπίνους* A.B.C. et Vaticanus. *σπίννους* R. Ald. *πίνους* V.

1080. *φυσῶν*] Ut eo pluris vendat, si grandiores videantur. BECK.

καὶ] *πᾶσι καὶ* R.V.Δ. et Suidas in *Φιλοκράτης*.

1081. *ἐς* Γ. *εἰς* vulgo.

1086. *πείθησθε*] Scribendum *πίθησθε*.

παλεύσετε] *παλεύετε* R.

1088. *αὖδη ἤτοι αὖστροφή* R.

1090. *ἀμπισχοῦνται* codices. *ἀμπισχνοῦνται* Ald.

1094. *ναίω* C. Vulgo *ἐνναίω*.

1095. *ὀξὺ μέλος* Brunckius. Libri *ὀξυμελής* (*ὀξυβελής* R.).

1096. *ἡλιομανὴς* Suidas in h. v. Legebatur *ὑφ' ἡλίῳ μανείς*. *ὑφηλιομανὴς* R.

1101. *αὖεπιρρῆ*$^{\mu}$, R.

1102. *ὅσ'* Dawesius. *οἷς* libri (*οἷς* R.).

1104. *τῶν Ἀλεξάνδρου*] Apposite ad judices utitur hoc exemplo; nam et Alexander Priami f. sive Paris fuit aliquando judex, quum nimirum de forma certarent sub illo Venus et cum Pallade Juno: quarum quælibet donis emere victoriam volebat. BERG.

1105. πρῶτα R.V. et Vaticanus. πρῶτον Ald.

1106. γλαῦκες Λαυριωτικαὶ nummi sunt argentei, quibus impressa noctuæ effigies, quod signum erat Atticæ monetæ. Λαύριον notus est Atticæ pagus, ubi erant argenti metalla. BRUNCK. Vid. interpr. Herodoti 7, 144. Thucydidis 2, 55. BECK.

1107. βαλαντίοις] βαλλαντίοις R. Ald.

1108. κἀκλέψουσι] κἀκκλέψουσι Δ.

κέρματα] Pro νεοττία, pullos, dixit κέρματα, numos. BERG.

1110. ἀετόν] Vulgo αἰετόν. En Atticam formam adfirmantem, simulque nominis significationem explicantem Eustathium ad Iliadis librum ultimum p. 1352, 37. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ἀετοῦ τοῦ ζώου, καὶ μέρος τι τῶν ναῶν, οὐ μόνον ἀέτωμα ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ αἰετοὶ, διὰ τὸ ἐοικέναι φασὶ πτέρυξιν ἀετοῦ. καὶ ζήτει περὶ τούτου καὶ ἔνθα ὁ κωμικὸς ἐρέφεσθαί τι λέγει πρὸς ἀετόν. BRUNCK. ἀετὸν etiam Harpocratio in ἀετός et Suidas in ἀετώματα. αἰετὸν Hesychius in ἐρέψομεν. ἀετῶν Pollucis liber MS. 7, 119.

1112. ὀξὺν ἱερακίσκον] Ut rapacitatem illius avis imitemini et fiatis ὀξύχειρες. Usurpatur enim ista vox de furtificis manibus. Lucian. Dial. Deor. 7, 2. ubi de Mercurio est sermo οὕτως ὀξύχειρ ἐστι καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν. BERG.

1113. πρηγορῶνας] Vulgo πρηγορεῶνας. In Equit. 374. recte Bentleius πρηγορῶνα: nam ibi quoque in libris est πρηγορεῶνα.

1114. μηνίσκους] Joachimus Camerarius Decur. 8. probl. 10. ex hoc loco Aristophanis recte observat, statuarum capitibus apud veteres lunulas addi solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur: additque ibidem, apud Christianos postea, qui hoc aliorsum traherent, honorisque causa id factum existimarent, morem inde ortum esse sanctorum virorum imagines pingendi cum similibus lunulis, vel orbibus, caput ambientibus, ad indicandam cœlestem illorum excellentiam. Sed posterius merito in dubium revocari posse puto. Nam jam apud veteres Græcos deorum et dearum simulacra circulo radiato honoris gratia ornari solebant: ut clare probari potest ex Luciano de dea Syr. p. 675. ed. Amst. ubi in describendo simulacro Junonis inter alia inquit: Καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει, καὶ πύργον, &c. Idem in Timone c. 51. statuam auream in honorem Timonis erigendam describens, dicit eam in Arce juxta Palladem collo-

catum iri, κεραυνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ ἔχοντα καὶ ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. Plura loca nunc non succurrunt; quamvis hæc sufficere possint ad probandum id quod diximus. KUST.

1115. μῆν' Seidlerus. Legebatur μήνην. μηνιν R. μήνυν Δ. Photius p. 266, 22. μήν: τὸν μηνίσκον. Eandem emendationem Dobræus fecit, collato Cleomede περὶ μετεώρων p. 514. ed. Basil. 1561. ἡ σελήνη, ὅταν ᾖ σιγμοειδὴς τῷ σχήματι, μὴν καλεῖται.

1118. ὦρνιθες] ὄρνιθες R.Δ.

1119. τοῦ τείχους] τείχους οὐ Elmsleius ad Acharn. 179. τοῦ om. Γ.

1121. Ἀλφειὸν πνέων] *Alpheum spirans*; ita currit anhelus, quasi apud Alpheum cursu certaret. Ibi autem fiebant celebria illa certamina. Virg. Georg. 3, 180. *Aut Alphea rotis prælabi flumina Pisæ*. BERG.

1123. Πεισθέταιρος] Scribendum Πειθέταιρος. Vid. ad v. 2. ἄρχων] ἄρχων libri.

1126. ὥστ' ἂν ἐπάνω codices. ὥσθ' ὑπεράνω Ald.

Προξενίδης καὶ Θεαγένης] Scholia: ἐκ τούτων πιστοῦται τὸ ἀνυπόστατον τοῦ τείχους· ἐπειδὴ καπνοὶ ἦσαν καὶ κομπασταί, καὶ μόνον ὑπόσχεσις· τοιαύτη δὲ καὶ ἡ τοῦ τείχους οἰκοδομή. Dicuntur autem promissores inanes et jactatores καπνοὶ proverbialiter. Comicus Vesp. 324. καί με ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης ἢ Προξενίδην ἢ τὸν Σέλλου. Theagenem etiam καπνὸν dictum esse dicit schol. supra ad 823. ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐπετέλει. BERG. ὁ Κομπασεύς. Fictum nomen gentile, tamquam si pagus esset κόμπος dictus: jactatorem significat. v. not. ad Conc. 362. ubi Ἀχραδούσιος fictum est nomen ad imitationem τοῦ Ἀχερδούσιος. BRUNCK.

1127. Θεογένης] Scribebatur Θεαγένης. Vid. ad Pac. 928.

ἐναντίω — παρελασαίτην] Thucyd. 1, 93. καὶ ᾠκοδόμησαν τῇ ἐκείνου (Themistoclis) γνώμῃ τὸ πάχος τοῦ τείχους, ὅπερ καὶ νῦν ἔτι δῆλόν ἐστι περὶ τὸν Πειραιᾶ· δύο γὰρ ἅμαξαι ἐναντίαι ἀλλήλαις τοὺς λίθους ἐπῆγον. Herodotus 1, 179. de Babylonis muro: ἐπάνω δὲ τοῦ τείχεος παρὰ τὰ ἔσχατα, οἰκήματα μονόκωλα ἔδειμαν, τετραμμένα ἐς ἄλληλα. τὸ δὲ μέσον τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τεθρίππῳ περιέλασιν. Dicebat autem Pisthetærus, quum consilium suum proponeret, de ædificando isto muro v. 552. τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ — περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ Βαβυλῶνα. BERG.

1128. δούριος] Equus Trojanus. δούρειος R.Γ.Δ.

1131. ἑκατοντορόγυιον Hotchkisius apud Gaisford. ad Hephæst. p. 42. ἑκατονταόργυιον B.C.Δ. Ald. ἑκατοντόργυιον vel ἑκατοντόργυον libri reliqui et Suidas in δούρειος et ἐξῳκοδόμηται. Photius p. 349, 3. ὀρογυίας λέγουσιν, οὐχὶ ὀργυίας. Ἀριστοφάνης.

ἑκατοντόργυιον] Non nimiam longitudinem commemorat. Sunt enim centum orgyiæ tantum unum stadium, ut Herodotus docet 2, 149. BERG.

τοῦ μάκρους] Vocabulum fortasse ab Aristophane fictum: nisi τοῦ μακροῦ scripsit.

1136. Λιβύης] Quia grues vere novo ex Libya redeunt, quo profectæ fuerant extremo autumno. Vid. v. 711. BERG.

1139. ἐπλινθοποίουν] Legebatur ἐπλινθοφόρουν. Quod illatum videtur e v. 1149.

1145. ὑποτύπτοντες] ὑποτύπτειν dicitur de iis, qui lato aliquo instrumento fossorio in terram impacto, humum vel cæmentum aliamve quamvis materiam eo exceptam egerunt vel in vas quoddam conjiciunt. Vid. Herodot. 2, 136. KUST.

1146. ἐνέβαλλον R.Γ. Vulgo ἐνέβαλον.

αὐτὸν B. Codices reliqui et Ald. αὐτοῖς.

1147. Proverbium fuit τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο. Schol.

1149. ὑπαγωγεὺς instrumentum est, quo exæquare lateres solent οἱ κονιαταὶ, seu *cæmentarii*. Quæ autem instrumentum illud ferebant, ipsæ erant *cæmentariæ* anates. Scilicet verba ἐπλινθοφόρουν et ἐπέτοντο ad idem substantivum αἱ νῆτται pertinent. Præcinctas eas esse facete fingit comicus, quia, ut Suidas et scholiastes observant, pictarum hujus avis plumarum dispositio albæ zonæ speciem refert: ἐζωσμέναι δὲ αἱ νῆτται, διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκήν. Plumarum vero in summo tergo, alis expansis, figura ad ὑπαγωγέως, quem Gallice *une truelle* appellamus, figuram accedit. Versus 1151. spurius est et, a mala manu additus, prorsus deleri debuit: cum præcedentibus nullo nexu cohæret, et plane inutilis est. Quorsum enim avium lutum ferentium mentionem iterare, postquam supra v. 1142. fulicas lutum adportasse nuntius narravit? Sic verti debuit hic locus: *Atque edepol anates etiam præcinctæ lateres adportabant: sursum autem volabant, tergo impositam trullam ge-*

rentes, tanquam pueruli. BRUNCK. Jure his verbis offensus fuit Brunckius: sed minime cogitandum de versu illo ejiciendo. Post κατόπιν nonnulla excidisse recte animadvertit Dobræus.

1157. πελεκώντων B.Δ, πελεκάντων R. Ald.

ναυπηγίῳ] ναυπηγία V, ut videtur.

1164. — 1169. Interpositi hi versus sunt, ut histrio, qui nuncii partes egit, denuo prodire possit v. 1170. suscepta alterius nuncii persona. Idem infra v. 1271. præconis partes agit, et rursus nuncii v. 1706.

1169. πυρρίχην βλέπων] Schol. ἔνοπλον καὶ πολεμικόν τι. ἔνοπλος γὰρ ὄρχησις ἡ πυρρίχη. Sic Pl. 328. βλέπειν Ἄρην. Conc. 291. βλέπειν ὑπότριμμα. Vesp. 455. βλέπειν κάρδαμα. Equit. 631. βλέπειν νάπυ. Hippomedon apud Æschylum S. Th. 500.

βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν, θυιὰς ὥς, φόβον βλέπων.

Tueri et *spirare* hoc sensu promiscui sunt usus. Supra 1121. Ἀλφειὸν πνέων, id est συντόνως τρέχων, ὡς Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος. BRUNCK.

1173. εἰσέπτατ'] ἐσέπτατ' R.V.Γ.Δ.

ἐς Γ. εἰς vulgo.

1181. ἀετός] Libri αἰετός.

1182. ῥοιζήμασιν] ῥοιζήματι A.

1187. παῖε B.V.Γ.Δ. et Vaticanus. πας R. πᾶς A. πᾶς τις C, Ald. et scholiasta ad v. 1118.

1193. ὂν R.V.Γ.Δ. Vulgo ὅν γ'.

Ἔρεβος ἐτέκετο. Antequam aër esset, fuit erebus, in cujus sinu Nox peperit ovum illud, unde Amor natus est, qui materiam ὁμοιογενῆ congregavit. Supra 694. Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις — τίκτει πρώτιστον Νὺξ etc. BERG.

1196. Exciderunt syllabæ quattuor. ἄθρει δὲ πᾶς τις πανταχῇ κύκλῳ σκοπῶν Reisigius Conject. p. 276.

1197. πεδαρσίου] μεταρσίου (γρ. πεδαρσίου) Γ. μεταρσίου Vaticanus. Male. Imitatur, ut in præcedentibus versibus dochmiacis, sermonem tragicum.

1203. πλοῖον ἢ κυνῆ] *Navis an galea?* Navem putat aut, quia vestis ejus est sinuosa, ut sunt vela navium, aut propter alas, quas habebat; habent enim et naves quasi alas quasdam remos; galeam autem putat esse omnino propter pennas et alas,

quia galeæ plumas habent. *Ex scholiis ;* in quibus etiam *κυνῆ* pro petaso accipitur, qualem Mercurius deorum nuncius gestat. BERG.

1204. Πάραλος ἢ Σαλαμινία] Quia dixerat Ἶρις ταχεῖα, i. e. vi etymologiæ, *Nuncia velox*, iste putat eam esse unam ex duabus illis navibus publicis, quarum altera Πάραλος, altera Σαλαμινία vocabatur : quibus utebantur Athenienses, quoties aliquid celeriter erat per mare *nunciandum* aut expediendum ; erant enim expeditissimæ καὶ μάλιστα ταχυναυτοῦσαι. BERG.

1206. ἀναπτάμενος] ἀναπτόμενος Δ.

συλλήψεται Elmsleius ad Acharn. 178. Libri ξυλλήψεται.

1207. μακρὰ codex Vaticanus. Libri reliqui μακρὰν, quod in hac formula nusquam dixit Aristophanes.

1208. τουτὶ πρᾶγμα Elmsleius ad Acharn. 178. Legebatur τουτὶ (τοῦτο B.C.Δ.) τὸ πρᾶγμα. τὸ post τουτὶ non raro addiderunt librarii.

1209. ἐς Γ. εἰς vulgo.

1210. οὐκ οἶδ' ἔγωγε μὰ δία A. Male. Vid. v. 1220.

1212. κολοιάρχαι hic sunt præfecti excubiarum vel custodum. κολοιοῖς enim sive graculis custodia novæ urbis Nephelococcygiæ commissa erat, ut patet ex v. 1174. λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους. KUST.

κολοιάρχους] κολοιάρχους πῶς R. E qua lectione factum κολοιοὺς πῶς est in A.V.Γ. et Vaticano.

1213. σφραγῖδ' ἔχεις] Nomen σφραγὶς anulum significat, et impressum anuli signum. Sic Gallis nomen *cachet* et signatorium instrumentum, et signum expressum significat. Posteriore sensu hic accipitur, ut bene interpretatur scholiastes : οἷον σύμβολον ἐπὶ τῷ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν. *Avez-vous pris un cachet, un billet, un passeport ?* Ineptum est quod comminiscitur Berglerus, respici ad id quod supra v. 560. diis interminatus fuerat Pisthetærus : ἐπιβάλλειν σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν. BRUNCK.

1217. οὕτω] οὕτως Ald.

1218. Idem versus 192.

1219. ποίᾳ] ποῖ R.

1221. Legebatur ἀδικεῖς δὲ (με pro δὲ R.) καὶ νῦν. Verissimum hoc est, injuriam facere Iridem, neque in ea re hæremus : sed ineptus est in vulgata scriptura sententiarum nexus et

ordo. Quare emendavi ἀδικεῖ, secunda persona, quod iis quæ statim sequuntur egregie confirmatur, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες. Hoc dicit Pisthetærus, quid quod injuria tibi sit? nam si paterere quam promerita es pœnam, comprehensa morereris. Ejusmodi est Plauti illud in Aulularia 4, 4, 15. A. Facisne injuriam mihi, an non? B. Facio, quia non pendes, maximam. Euripides in Heraclidis v. 970.

τότ' ἠδικήθη πρῶτον οὐ θανὼν ὅδε.

In quo versu, ab Barnesio et Musgravio recte intellecto, miror hæsisse Elmsleium. Ceterum illud vix opus moneri, καὶ non esse cum νῦν, sed cum ἀδικεῖ δὲ conjungendum.

1232. μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις] Euripides in Plisthene apud Ammonium in βωμὸς, μηλοσφαγεῖται δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις.

1233. κνισᾶν R.Δ. Vulgo κνισσᾶν.

ἀγυιάς] ἀγυιᾶς in hoc aliisque locutionis hujus, κνισᾶν ἀγυιὰς, exemplis scribi vult Harpocratio in ἀγυιᾶς, Apollinis ἀγυιέως et βωμοῦ ἀγυιέως comparatione in errorem inductus.

1237. αὐτοὺς R.V. Legebatur αὐτοῖς. Vid. ad Eq. 72.

1239. Paratragœdiatur, ut ei terrorem incutiat. Videntur autem hæc ex Æsch. Agam. esse, ubi v. 544. καὶ πανώλεθρον αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον. Ibid. 534. Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου Διὸς μακέλλῃ. Scholiastes adducit Sophoclis locum: χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ. BERG.

1242. καταιθαλώσῃ V.Γ.Δ. Vulgo καταιθαλώσει.

Λικυμνίαις βολαῖς] *Jaculationibus Licymniis.* Quidam volunt, referente schol. comicum respicere ad Euripidis *Licymnium*, in quo dramate aliquis fulmine ictus nuncietur. Quidam volunt proverbium esse. BERG. De fabula illa Eurip. cf. Valck. Diatr. in fr. Eurip. p. 17. s. Secundum Hesych. in (Λικύμνιος, ubi v. Alb.) non homo, sed navis fulmine tacta referebatur. BECK.

1244. Faceta hic est imitatio eorum, quæ Admeto ap. Eurip. in Alcest. dicit Pheres v. 686.:

ὦ παῖ, τίν' αὐχεῖς; πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν; BRUNCK.

1247. Verba καὶ δόμους Ἀμφίονος ex Æschyli Niobe sumta esse annotavit scholiasta.

1248. ἀετοῖς] Libri αἰετοῖς.

1250. ὄρνις A. Reliqui libri ὄρνεις. Eadem diversitas apud Suidam in παρδαλᾶς.

1251. πλεῖν ἑξακοσίους] γρ. πλὴν (corr. πλεῖν) ἢ 'ξακοσίους Γ. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 411.

1252. Πορφυρίων] Nunc Porphyrionem gigantem intelligit, cujus meminit Horatius carm. 3, 4, 54. BRUNCK.

1254. σκέλη] σκέλει R.

1256. τριέμβολον] Quod hic τριέμβολον, id voce simplici ἔμβολον videtur vocasse in fragmento quod citat Athen. 1. p. 29. ex posterioribus Thesmophoriazusis, οἶνον — ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον (mentulam). BERG.

1259. ἦ μήν σε παύσει Bentleius. Legebatur ἢν μή σε παύσῃ (παύσει R.).

1262. ἀποκεκλήκαμεν Reiskius. Aberat iota subscriptum.

1264. μηκέτι] μηκέτι γε C. et Ald.

1265. ἱερόθυτον καπνὸν jungenda, fumum, qui ex victimis immolatis oritur. BECK.

1268. βροτὸν] βροτῶν R.V.

πέμπειν A.R.Γ. Vulgo πέμπειν ἄν.

1271. Πεισθέταιρ'] Scribendum Πειθέταιρ'. Vid. ad v. 2.

1272. ὦ τρισμακάρι' ὦ κλεινότ' (sic) ὦ σοφώτατε. | ὦ γλαφυρώτατε ὦ κατ. R. Eodem verborum ordine Suidas in κατακέλευσον.

1273. κατακέλευσον notat: inspira mihi plura encomia, quibus te ornem: exhaustus enim sum; insta celeusmatibus tuis et me urge laudes tuas canentem. REISK.

1274. 1275. inverso ordine exhibet V.

1281. ἐλακωνομάνουν] Demosth. c. Cononem [p. 1267.] οἱ μεθ' ἡμέραν ἐσκυθρωπάκασι καὶ λακωνίζειν φασὶ, καὶ τρίβωνας ἔχουσι, καὶ ἁπλᾶς ὑποδέδενται. BERG. Scholiasta, τῆς τῶν Λακώνων ἤρων πολιτείας. Non cogitandum hic de πολιτείᾳ. Habitum vestitumque Laconicum Athenis multi imitabantur, quemadmodum hodie Anglorum Gallorumve habitum imitantur exteri.

ἅπαντες] πάντες Ald.

ἄνθρωποι] Scribendum ἄνθρωποι.

1282. ἐσωκράτων R. Legebatur ἐσωκράτουν. "Confer ea quæ de "Socrate et ejus discipulis dicuntur in Nub. 835." BRUNCK.

1283. σκυτάλαι et σκυτάλια dicebantur non modo epistolæ Laconicæ singulari modo convolutæ (de quo vid. schol.), sed

etiam ipsi baculi, scipiones, circa quos volvebantur. Vid. Hesych. ejusque interpr. BECK. *σκυτάλια* producto *α* dixit ut Nicopho in fragmento ab scholiasta allato, *οὐκ ἐς κόρακας τὼ χεῖρ' ἀποίσεις ἐκποδὼν | ἀπὸ τοῦ σκυταλίου* (adde *τε*) *καὶ τῆς διφθέρας*. Ex quo sequitur *νυνὶ* in *νῦν* esse mutandum cum Porsono.

1287. *ἡμεῖς*] *ὑμεῖς* Δ.

ἐπὶ νομὸν] Jocus ex ambigua significatione vocis *νομος*, *lex* et *pascuum*. BRUNCK.

1288. *κατῆραν ἐς τὰ βιβλία*] Postremum dictum est pro *λειμῶνας*, ut notaret in Atheniensibus studia rerum forensium, nam *βιβλία* forenses libelli, plebiscita maxime, sunt. BECK. *βυβλία* R.Γ.Δ. Ald.

1292. *Πέρδιξ* nomen est proprium cauponis cujusdam, qui claudus erat. Vide fragm. Anagyri ab scholiasta allatum. BRUNCK.

1294. *'Οπουντίῳ*] Hujus hominis mentio facta supra v. 153. Ad utrumque locum respicit Eustathius ad Hom. p. 277. *'Οποῦς, 'Οποῦντος. τὸ ἐθνικὸν 'Οπούντιος, ὡς ὑποδηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς, ἔνθα 'Οπούντιόν τινα σκώπτει, 'Αθηναῖον ἄνδρα μὴ ἀκεραιούμενον τὴν συζυγίαν τοῖν ὀφθαλμοῖν*. BRUNCK.

1295. *Φιλοκλέει* A.R.V. Vulgo *Φιλοκλεῖ*. De Philocle vide schol. ad h. l. et ad Thesm. 168.

χηναλώπηξ] Alii etiam ita cognominati fuerunt; vid. Eq. 1066. propter vafritiem. BERG.

Θεογένει] Scribebatur *Θεαγένει*. Vid. ad Pac. 928.

1296. *ἶβις Λυκούργῳ*] Quis fuerit iste Lycurgus, quem hic defricuit comicus, aut unde duceretur ibidis ludibrium et contumelia, sive fuerit ob crurum gracilitatem, ut nonnulli existimarunt, sive propter generis peregrinitatem, ut aliis potius visum est, sive denique, quod vita et moribus Ægyptios referebat, nam et id quoque inter alia conjicitur: ea utique omnia et ego nescio et posteri fortasse nescibunt. Non fuit certe Lycurgus orator (quod videbatur Pseudoplutarcho in vita decem orat. p. 843 d.), neque propter ejus in judicando acrimoniam hæc dici potuerunt, quum Aristophanes hanc fabulam docuerit ante natum Lycurgum, aut certe prius quam in republica versaretur. TAYLOR. præfat. ad Lycurg. p. 110. ed. Reisk.

Χαιρεφῶντι νυκτερὶς] Scholiasta, *ὁ Χαιρεφῶν μέλας καὶ ὠχρός.* Conf. Nub. 104.

1297. *Συρακοσίῳ* Bentleius. Libri *Συρακουσίῳ.*

Μειδίας] *μιδίας* R.

1298. *ἧκεν*] *ἤκεν* R.V. Ald. *εἶκεν* B.Γ.Δ. Grammaticus codicis Barocciani 50. in Bekkeri Anecd. p. 1379. et Suidas, *ἥκει: ἀντὶ τοῦ ἐῴκει. ὄρτυξ καλεῖτο* (*καλεῖται* Suidas) *καὶ γὰρ ἥκει ὄρτυγι.*

1299. *στυφοκόπου*] *στυφοκόμπου* libri omnes, hancque scripturam agnoscunt, præter schol., quem descripsit auctor Etym. M., Hesychius et Suidas. Mendosa tamen est. Genuinam nominis formam satis declarat Pollux 7, 136. *ὁ γὰρ ὀρτυγοκόπος ἐστὶν ἐν χρήσει καὶ ὀρτυγοπώλης καὶ στυφοκόπους αὐτοὺς οἱ κωμῳδοὶ καλοῦσιν.* Idem 9, 107. *καὶ μέντοι καὶ τὸ ὀρτυγοκοπεῖν παιδιὰ, καὶ τὸ πρᾶγμα ὀρτυγοκοπία, καὶ οἱ παίζοντες ὀρτυγοκόποι καὶ στυφοκόποι ἐκαλοῦντο.* Sic apud Onomasticum legendum esse vere censet Kühnius, monens *στυφοκόπους* dici coturnicum magistros a *στύφω* *spisso, crassum reddo,* quia nutriebant coturnices, et *κόπτω* *cædo,* quia in commissionibus cædebant, vellicabant, coturnices. Quid, malum, significatio verbi *κομπέω* commune habet cum *ὀρτυγοκοπίᾳ*? Insititiam esse aiunt literam *μ*. Quorsum? nonne comicis metris (nam vox illa comica est, quod probe observandum), tam apta est tertia brevi quam longa? Sic multis in libris *ὄμβριμος* legitur, qua in voce etiam *μ* insititium esse tradunt: sed insitio illa barbariei commentum est. Vide quæ paucula notavimus ad Æsch. S. c. Th. 796. Ut gallinaceorum, publice Athenis coturnicum certamina exhibita fuisse fidem facit Lucianus in Anacharside vol. 2. p. 918. Præterea ludus erat, quo se privatim oblectabant. Eum describit Meursius de Ludis Græcorum in *Ὀρτυγοκοπία,* ubi *στυμφοκόποι* habet, quam scripturam in altero loco exhibent Pollucis libri, non minus mendosam quam *στυφοκόμποι.* Simili errore in scholiis legitur *ὑπ' ὀρτυγοκόμπου.* Genuinæ scripturæ indicium etiam servavit accentus. Nam si *κόμπος* pars esset compositionis hujus nominis, scribendum esset *στυφόκομποι,* non vero *στυφοκόμποι.* Hesychii interpretationem secutus est doctissimus Hemsterhusius, quam ex supradictis falsam esse liquet. *στυφοκόπος* dicitur is, qui coturnicem suam contra alterius coturnicem committit. Græcum nomen vix Latino reddere

possis. Si avis ipsa στυφοκόπος etiam appellata fuit, quod minus probabile videtur, nec tamen præfracte negare ausim, et in gallinaceorum pugna validior gallus sic dictus fuerit, hic, quia de coturnice agitur, saltem vertendum erat: *similis est coturnici a validiore in pugna caput ictæ.* Sed malim *a lusore caput ictæ.* BRUNCK.

1301. χελιδὼν] Ut in carmine Simonidis, quod scholiasta memorat.

ἐμπεποιημένη] ἐμπεπλεγμένη (γρ. καὶ ἐμπεποιημένη) Γ. ἐπτερωμένη codex Vaticanus.

1303. σμικρὸν B.R.V.Γ.Δ. μικρὸν Ald.

1308. ἆρα] ἄρα Ald.

1313. τὰν] Legebatur τάνδε.

1314. καλοῖ B.C.Δ. Legebatur καλεῖ.

ἀνθρώπων A.R.V.Γ. Legebatur ἀνθρώπων ἄν.

1320. ἀμβρόσιαι Χάριτες A. Vulgo ἀμβροσία, Χάριτες.

1322. εὐάμερον B.V.Δ. Vulgo εὐήμερον.

1326. αὖθις] αὖτις libri.

ἐξόρμα A.R.V. et scholiasta. αὖ γ' ἐξόρμα vulgo.

1328. ἐστί τις Bentleius. Legebatur τίς ἐστιν. τις om. B.C.

1333. θαλάττι' codices. θαλάσσι' Ald.

1334. πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν] Viri cujusque indolem spectans. Aristides vol. I. p. 38, 3. τὰ δ' ἐν μέρει πρὸς ἄνδρα ὁρῶν ἤδη διεδίδου.

1337. γενοίμαν αἰετὸς] Ex Sophoclis Œnomao dicitur in scholiis. Ridet autem dithyrambicos et tragicos, qui sæpe alas sibi optant, aut se in aves mutari: aut tales introducunt. Eurip. Hippol. 732. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν, ἵνα με πτεροῦσσαν ὄρνιν θεὸς ἐν ποταναῖς ἀγέλῃσι [εἰνὶ ποταναῖς ἀγέλαις] θείη· ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον κῦμα. BERG.

ἀετὸς] αἰετὸς Brunckius.

1338. 1339. In unum versum conjungendi.

ὑπὲρ additum ex A.B.R.V.Γ, om. Ald.

ἀτρυγέτου] Id est ἀτρυγέτου θαλάσσης. Ridet inanem verborum strepitum poetarum dithyrambicorum.

1340. οὐ] δ' οὐ V.

ἄγγελος] Libri ἄγγελος.

1341. ἀετοὺς Brunckius. αἰετοὺς Ald.

1343. Videtur hic versus in quibusdam libris olim non lectus,

neque a poeta, sed a grammatico Aristophane lacunæ explendæ caussa esse adjectus. Scholiasta *οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι: μετὰ τοῦτον ἑνὸς στίχου φέρουσί τινες διάλειμμα, καὶ* Ἀριστοφάνης (scr. Ἀριστοφάνους, grammatici) *πλήρωμα οὕτως· ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισι νομῶν.*

ἔγωγε] *ἐγώ τι* R.V. *ἐγώ τοι* Bekkerus.

1343. 1345. 1346. Aldus et aliquot codices *νόμῶν* et *νόμοί* duplici accentu, ambiguitatis significandæ caussa. Vid. Elmslei. ad Eurip. Medeam p. 272.

1347. *νομίζεταί* R.

1354. *ταῖς — κύρβεσιν* R. et scholiasta. Legebatur *τοῖς — κύρβεσιν.* Vid. schol. Paris. ad Apollon. Rhod. 4, 280.

πελαργῶν] Ciconiæ dicebantur parentes senes alere: vid. Aristot. H. A. 9, 13. Ælian. N. A. 3, 23. 10, 16. Plin. H. N. 10, 23. Suidam in *ἀντιπελαργεῖν*. BECK.

1356. *πελαργιδῆς*] Scribebatur *πελαργιδεῖς*. De illa accusativi forma dixi ad Soph. Ajac. 390.

1358. *τἄρ'*] *γὰρ* libri. Correxit Elmsleius ad Acharn. 323.

ἂν additum ex R.V.Γ. et Vaticano.

Δί' R.V. Vulgo *τὸν Δί'*.

1360. *οὐδέν γ'*] Conf. ad Nub. 694.

μέλε] *μέλε'* Γ.

1363. *ἦ*] *ἦν* A. *ἦ* scholiasta et grammaticus in Montefalc. Bibl. Coislin. p. 233.

1364. *ταυτηνδὶ* Elmsleius in *Quarterly Review* 14. p. 449. *ταύτην δὲ* R.V.Γ. *ταύτην δέ γε* vulgo.

1365. *τὴν πτέρυγα — τὸ πλῆκτρον — λόφον*] Propterea accesserat hospes, ut fieret gallus gallinaceus, qui contra patres solent insurgere; ut recte sentit in scholiis Didymus: *ἦλθε γὰρ ὡς ἀλεκτρυὼν πτερωθῆναι, ἐπεὶ ἐκεῖνοι τοὺς πατέρας τύπτουσι·* de qua re et comicus Nub. 1434. *σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα βοτὰ ταυτί, ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται.* Cum itaque hoc animo accessisset, non transformatur quidem in gallum, sed armis instruitur quasi gallus; clypeo tamquam ala, gladio tamquam calcari, quod galli gestant, galea tamquam crista gallorum. *Ex scholiis.* BERG.

τουτὶ] *τοῦτο* R.

θατέρᾳ] Scribebatur *θητέρᾳ*. Conf. ad Soph. Trach. 272.

1366. *τονδὶ*] *γε τὸν* vulgo. *τόνδε τὸν* R.V.Γ.

1369. ἐς] εἰς libri.

τἀπὶ Θρᾴκης] Urbes Thraciæ ita dicuntur Thuc. 2, 9. Athenienses tum sæpe expeditiones in Thraciam susceperunt contra Perdiccam, Macedoniæ regem, et Lacedæmonios. v. Thuc. 4, 75. BECK.

1370. Διόνυσον] διόνυσσον R.

1372. Ἀναπέτομαι — κούφαις] Anacreontis versus apud Hephæstionem p. 52. ed. Gaisford. ex carmine quod primi cujusque versus arsin solutam habuit, majoris animi motus exprimendi caussa. In editione Oxoniensi per errorem legitur Ἀμπέτομαι.

1377. τε νέαν A.B.R.V.Γ.Δ, Vaticanus, et scholiasta. γενεὰν Ald.

ἐφέπων] ἐπέων varia lectio scholiastæ.

1378. φιλύρινον, *tiliaceum*. Athenæus p. 551. d. ubi hujus Cinesiæ meminit: ἄλλοι δ' αὐτὸν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, πολλάκις εἰρήκασι φιλύρινον Κινησίαν, διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντα σανίδα συμπεριζώννυσθαι, ἵνα μὴ κάμπτηται, διά τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχνότητα. Cinesiæ gracilitatem alibi irridet comicus. Vide Ran. 1437. et Gerytadæ fragm. 9. [fr. 198.]. Quod sequitur apud Athenæum non intellexit interpres: ὅτι δὲ ἦν ὁ Κινησίας νοσώδης, καὶ δεινὸς τἄλλα — id minime significat *valetudinarium* eum fuisse, sed *morbosum*, eo sensu, quo dixit Catullus 57, 6. de Mamurra et Cæsare:

Morbosi pariter, gemelli utrique.

Cinædum eum fuisse innuit comicus Conc. 329. BRUNCK. φελύρινον R.

1379. Hunc versum citat Pollux 4, 188. ubi differentiam statuere videtur inter χωλὸν et κυλλὸν, quorum illud proprie de pede, hoc de manu dicatur. Jocus est in κυλλὴν χεῖρα Equit. 1082. κυκλεῖν πόδα tragica est locutio. Euripides Or. 631. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; Sophocles Aj. 19. κυκλεῖν βάσιν dixit. ἀνὰ κύκλον, ut Ran. 440. χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον. Perperam in A. scriptum κυκλοῖς. BRUNCK.

1381. λιγύφθογγος A, superscriptum in B, R.V.Γ, scholiasta. λιγύμυθος B, Ald. et γρ. V. γρ. λιγύμυθος ἢ λιγύμοχθος Γ. λιγύμοχθος annotatum in B. et ab scholiasta.

1384. ἀναπτόμενος] ἀναπτάμενος A.

1385. ἀεροδινήτους καὶ νεφοβόλους A.

1389. Addidi τινά. Sed fortasse præstat cum Dobræo scribi ἀέρια καὶ σκότι' ἄττα καὶ κυαναυγέα.

σκότια R.V.Δ. σκοτιά γε vulgo.

1392. σοι] σου A.Δ. et scholiasta. σου (σοι) B.

1393. πετεινῶν Vaticanus. πετηνῶν V.Γ.Δ. Ald.

1394. Idem versus 254.

1395. ἁλάδρομον Brunckii editio. ἁλαδρόμον Ald.

1396. πνοαῖσι R.V.Γ. Vulgo πνοιαῖσι. Post βαίην comma ponendum. γρ. βαίνων V.

1397. ἢ 'γώ] ἤγώ R. ἢ 'γώ Vaticanus. ἐγώ vulgo. ἔγωγε B.Δ.

1398. στείχων] στίχων Γ.

1406. Λεωτροφίδῃ] Scholia: βούλει τῷ Λεωτροφίδῃ τὴν Κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν; et iterum: θέλεις οὖν καὶ τῷ Λεωτροφίδῃ χορὸν ὀρνέων διδάσκειν; Facit autem hujus mentionem, quia et iste, ut Cinesias, fuit macer et exili corpore; de quo Leotrophide Hermippus ap. schol.: ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοΐδια Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος. BERG.

1407. Κεκροπίδα φυλήν] Id est, ex tribu Cecropide. BECK.

1409. Hunc versum om. R.

1410. Alcæi locum profert scholiastes, ad quem respexisse comicum putat: Ὄρνιθες τίνες οἵδε; Ὠκεανῶ γὰρ ἀπὸ περάτων [οἵδ'; ὠκεανῶ γᾶς ἀπὸ περράτων] ἦλθον, πανέλοπες ποικιλόδειροι, τανυσίπτεροι. Aliumque Simonidis: Ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἁδυόδμου, κυανέα χελιδοῖ. Sic legendum esse Simonidis fragmentum nemo non videt, quod duabus mendis inquinatum est in vulgatis libris. Ut id jam antea correxeram, scriptum reperi in margine codicis C. BRUNCK.

ὄρνιθές τινες] Scribebatur ὄρνιθες τίνες, quod Alcæus dixerat, Aristophanes autem leviter mutatum rei præsenti accommodavit.

οἵδ'] οἵδε libri, in fine versus.

1416. Quia sycophanta detrita veste indutus erat arcendoque frigori parum idonea, Pisthetæro videtur hirundinem invocare, veris indicem multisque etiam hirundinibus egere, sive adulto vere, quia, ut est in proverbio, μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, *une hirondelle ne fait pas le printemps*. BRUNCK.

1418. δεῦρ'] δῆτ' Δ.

1419. δεῖ χρὴ R.V.Γ.Δ. Vulgo χρὴ δεῖ.

1420. usque ad finem fabulæ exciderunt ex Γ.

1421. *Num Pellenem volare cogitas?* Quia Pellene, in urbe Achaiæ, præmia athletis dabantur lænæ, quæ ibi texebantur

præstantissimæ. Vide Hesychium in Πελληνικαὶ χλαῖναι. Eustathius ad Homerum p. 292, 6. ἔστι δὲ καὶ κώμη Πελλήνη, ὅθεν καὶ Πελληνικαὶ χλαῖναι, ἃς ἔπαθλα ἐτίθεσαν ἐν τοῖς ἐκεῖ ἀγῶσιν, ὡς καὶ ὁ κωμικὸς δηλοῖ ἐν Ὄρνισιν. Harum lænarum meminit Pindarus Olymp. 9, 146. καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν Πελλάνᾳ φέρε. BRUNCK.

1426. ὑπὸ πτερύγων τί προσκαλεῖ σοφώτερον; Sic optime A. [et V.Δ.]. Vulgo ὑπαὶ πτερύγων τί προσκαλεῖν —. Poeticum ὑπαὶ in senariis comicis locum non habet. προσκαλεῖ secunda persona est indicativi præsentis medii. BRUNCK. προσκαλεῖ etiam R. De ὑπαὶ πτερύγων conf. Acharn. 970.

1427. με] γ' ἐμὲ R. γέ με V.

1429. Supra 1136. ἧκον — γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους. Ut autem hic καταπίνειν δίκας, ita φαγεῖν δίκην Vesp. 1365. BERG.

1432. σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι] Proverbium, de quo vid. Suidam in ἐπίστω et οὐκ ἐπίσταμαι.

1434. χρῆν] χρὴ A.B.

1435. τοῦ] τῶν τοῦ R.

1437. τοι R.V. et Eustathius p. 85, 35. et 1055, 21. Legebatur ταῦτα.

1438. ἄνδρα] ἄνδρας V.

τοῖς] τοι Dobræus.

1440. γε Bentleius. Libri τε. Conf. v. 139. καλῶς γέ μου τὸν υἱὸν —.

Διιτρέφης] Legebatur ὁ Διιτρέφης. Articulum delevit Elmsleius ad Eurip. Med. p. 139. De Diitrephe conf. ad v. 798.

1443. ἀνεπτέρωκεν] ἀνεπτέρωσεν R.

1446. τἄρα] τ' ἆρα Ald. γ' ἆρα Δ.

1447. τε om. R.

1451. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ] Eurip. Bacch. 265. Ἐχίονος δ' ὢν παῖς καταισχύνεις γένος; Idem Or. 1153. πάσαις γυναιξὶν ἀξία στυγεῖν ἔφυ ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἣ κατῄσχυνεν γένος. Noster Nub. 1224. ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ. BERG.

1454. ἱέρακος] Quia est avis rapax; ut et ipsa rapere possit miserorum bona. Supra 1111. εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι, ὀξὺν ἱερακίσκον — δώσομεν. BERG.

1457. ὠφλήκῃ] ὀφλήσῃ B.Δ. ὀφλήσει C.

1463. V. Hesych. in Κερκυραία μάστιξ. BRUNCK. Osten-

dit ei scuticam. Fuerunt publicæ quædam scuticæ Corcyræis ad seditiosos et turbulentos, qui sæpe exoriebantur, compescendos, magnitudine insigni, ut in proverbium abierit *Κερκυραία μάστιξ*, ut docet schol. BERG. Add. Zenob. Cent. 4, 49. Quia duplici loro illud flagellum constabat, propterea mox utitur duali *πτερώ*. BECK. *Κορκυραῖα* R.V. Scribebatur *Κερκυραῖα*. *Κόρκυρα* in numis: vid. Eckhel. D. N. vol. 2. p. 178. De utraque forma dixit Eustath. ad Dionys. Perieg. 494.

1468. *στρουθοδικοπανουργίαν* diversa lectio scholiastæ.

1470. — 1493. Rectam horum versuum descriptionem dedit Gaisfordus ad Hephæstionem p. 262.

1471. *ἐπεπτόμεσθα* R.V. et Vaticanus. *ἐπετόμεσθα* Ald.

1474. *καρδίας ἀπωτέρω*] Quasi de urbe Cardia, quæ est in Thracia, loquitur; sed significat Cleonymum esse excordem sive non esse *εὐκάρδιον*, *animosum*, sed timidum. BERG.

1477. *μέγα*] Apparet, magnæ staturæ fuisse hominem. In Acharn. 88. avem ingentem descripturus dicit: *ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου*, quasi dicat: *magno majorem*. BERG.

1478. *τοῦ* addidit Bentleius.

μὲν] *μέν γε* C.

1481. *τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ*] Notatur tanquam *ῥίψασπις* Nub. 352. BERG.

1484. *λύχνων ἐρημίᾳ*] Quasi *Σκυθῶν ἐρημίᾳ*, quod est proverbium, de quo vid. schol. et Hesych. *λύχνων ἐρημία* est locus luminibus carens. Festive tamquam regionem quamdam describit, quam viderit avium chorus, quum indicare velit, noctu facile cives ab Oreste quodam, grassatore istius ætatis, spoliari et male tractari. BECK.

1490. *ἥρῳ* Bentleius. *ἥρωϊ* libri.

1491. *Ὀρέστῃ*] Hunc heroem vocat, ut ait schol., quia est cognominis filio Agamemnonis; eamdem ob causam eum dicit *μαινόμενον* Acharn. 1166. Mentionem ejus facit etiam supra 713. *εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν* —. BERG.

1492. *γυμνὸς*] Alexis ap. Athen. 6. p. 227. *τῆς νυκτὸς οὔτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ γυμνοὺς ἅπαντας*. BERG.

1493. *πληγεὶς πάντα τἀπιδέξια*, pro *ἀπόπληκτος γενόμενος πάντα τὰ ἐπιδέξια* i. e. *quum omnes dexteræ partes corporis ei caperentur apoplexia*. Credebatur autem hoc malum immitti ab heroibus. Eo alludit comicus; quia Orestes erat cognomi-

nis heroi, sed nihil aliud vult significare, quam homines ab eo verberatos et spoliatos esse. BERG. *τἀντιδέξια* codex Vossianus in textu et in scholiis. Sic etiam Δ.

1494. *τάλας* A.B.R.V. et Vossianus. *τάλας γ'* Ald.

1495. *Πεισθέταιρος*] Scribendum *Πειθέταιρος*. Vid. ad v. 2.

1496. *οὑγκαλυμμὸς* Dawesius p. 209. (379. Kidd.). Libri *ὁ συγκαλυμμός*.

1497. *Δί'* codices. *τὸν Δί'* Ald.

1503. *ἐκκεκαλύψομαι* codices: *ἐκκαλύψομαι* Ald.

1506. *ὀλεῖ μ'* Hermannus Elem. doctr. metr. p. 131. *μ' ὀλέσει* R. *ὀλέσει* A.V, Vaticanus, Vossianus, hic cum gl. *μέλλει διαφθείρειν*. *ὀλέσεις* vulgo. *ὀλέσει μ'* Bentleius.

1508. *τουτὶ*] *ταυτὶ* R.

σκιάδειον] *σκιάδιόν* (ει superscr.) R. *σκιάδιον* Δ.

1514. *ἄττ'*] *ἆρ'* C. *ἄρ'* Vaticanus. Vid. fragm. 499.

1517. *κνῖσα*] *κνίσσα* vulgo. *κνίσα* V.Δ.

1519. *ὡσπερεὶ* R.V. et Suidas in *Θεσμοφόρια*. Legebatur *ὥσπερ ἐν*.

Θεσμοφορίοις] *θεσμοφορίοισι* R. et Suidas.

νηστεύομεν] In Thesmophoriorum festo, quod durabat quinque dies, unus dies erat jejunii dies: in Thesm. 956. *ὅτ' ἂν ὄργια σεμνὰ θεαῖν — ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει·* et paulo post 992. *παίσωμεν — νηστεύσωμεν δὲ πάντως*. BERG.

1521. Scholia: *τὸ κεκριγότες εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν·* nempe isto verbo utitur, ut significet eos tamquam barbaros vocem edere non intelligibilem. Hinc etiam infra 1627. et 1677. Triballum deum barbare loquentem introducit. Hesych. *κρίζειν* exponit *κεκραγέναι*. BERG.

1522. *ἄνωθεν ex superioribus regionibus*. Scholia: *ἀνωτέρω δέ φησιν αὐτοὺς οἰκεῖν, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀνωτέρω οἰκοῦσιν καὶ πορρωτέρω οἱ βάρβαροι*, nempe Thraces et Illyrii. BERG.

1523. *τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα*] Quia belli tempore cessant commercia et emporia clauduntur. Demosth. Olynth. 2. [p. 22.] *κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον*. BERG.

1524. *εἰσάγοιτο* R. Vulgo *εἰσάγοιντο*. Quod retineri poterat.

1527. *ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδης*] Sic quidem libri omnes: est tamen lectio absurdissima. Vulgata versione, quam

me retinuisse piget, nihil insulsius: *unde patrius originem ducat Execestides*. Legendum Ἐξηκεστίδῃ in tertio casu, et vertendum: *Nonne enim barbari sunt, e quibus Patrius est suus Execestidi?* In inquisitione, quæ fiebat Athenis in Magistratuum natales et vitam, antequam munus inirent, quod primum quærebatur, hoc erat: *εἰ Ἀθηναῖοι εἰσὶν ἑκατέρωθεν ἐκ τριγονίας, καὶ τὸν δῆμον πόθεν, καὶ εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς Πατρῷος, καὶ Ζεὺς Ἑρκεῖος*. Hac de re videndi Pollucis interpretes ad 8, 85. et Petitus de Leg. Att. p. 321. Nemo pro cive Atheniensi habebatur, nisi cui esset Apollo *Πατρῷος*. Idcirco patres, quum in curialium albo filios suos inscribi curabant, postquam eos ad curiales deduxerant, Apollinis *Πατρῴου*, seu *Tutelaris* sacris initiabant, quod ostendit Demosthenis locus in Oratione contra Eubulidem p. 1315. *ἀλλὰ παιδίον ὄντα με εὐθέως ἦγον εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος Πατρῴου ἦγον* — Execestides vero, cui peregrina et servilis exprobratur origo supra v. 764. sacra Apollinis *Πατρῴου*, Atheniensibus civibus peculiaria, colere non poterat. Hunc iterum perstringit comicus tanquam *παρεγγεγραμμένον, ξένον ὄντα*, id est, per fraudem in civium albo inscriptum, facetissimeque fingit eum, tanquam barbarum, *Πατρῷον* seu *Tutelarem* habere deum aliquem ex barbaris illis, *ὅθεν ὁ Πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ*. Sic loqui solent. Pollux in citatis supra verbis, *εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς Πατρῷος*. Demosthenes in Orat. de Corona p. 274. *καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς Πατρῷός ἐστι τῇ πόλει*. Juxta vulgatam lectionem Execestides non amplius homo fuerit, sed ipse *Tutelaris* deus, quo nihil absurdius. BRUNCK.

1534. *σπένδεσθ'* codex Vossianus correctus. Legebatur *σπένδησθ'*.

1536. De Basilea, Jovis filia, vide scholiastam.

1538. *ταμιεύει* A.B.R.V, Vaticanus, Vossianus. *κεραμεύει* Ald.

1539. *ἅπαξ ἅπαντα* R.

1541. *κωλαγρέτην*] Scribebatur *κωλακρέτην*. Conf. Vesp. 695. 724.

1542. *τἄρ'*] *γὰρ* R. Vulgo *γ' ἆρ'*. Correxit Elmsleius ad Acharn. 323.

1543. *παραλάβῃς* R.V. Legebatur *λάβῃς*.

πάντ' V. Legebatur *ἅπαντ'*.

1545. *ἀεί* Brunckii editio. *αἰεί* R. et Ald.

1546. διὰ σ'] Nam Prometheus ignem Jovi surreptum cum hominibus communicaverat.

1549. Τίμων] Erat enim Timon non tantum hominum sed et deorum osor. Lucianus in cognomini dialogo facit eum sic dicere c. 34. *πάντας γὰρ ἅμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ.* Apud comicum Lys. 811. mulierum chorus ex propria forte hypothesi dicit Timonem tantum viros odio habuisse, quum mulieres amaret maxime. BERG.

1550. *φέρε τὸ* V. *φέρε μοι τὸ* A.R. et Vossianus. In B. *τὸ* inter versus additum.

σκιάδειον] *σκιάδιον* R.

1552. ΠΕΙΣΘ. om. R.

1553. Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν] Hæc pendent ex superioribus, ubi chorus refert mirabilia quæ viderit a v. 1470. — 1493. A *σκιὰ umbra* et *ποὺς pes.* Scholia: *γένος δέ ἐστι τῶν περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν, πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ· τούτους δὲ ἔχειν βήματά φασι τοῦ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ σκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα.* Vult autem Chærephontem ridere tamquam macie confectum et *σκιοειδῆ.* BERG. Etiam Plin. H. N. 7, 2. Harpocr. Photius, Hesych. docuerunt, gentem Libycam fuisse, pedibus latis, sed niti pleraque videntur dubia Ctesiæ auctoritate, qui de iis exposuerat, etsi jam ante Ctesiam *Σκιάποδες* Græcis innotuisse videntur. Ad lacus (*λίμνας*) solebant animas ex orco ciere, ut ad lacum Avernum. v. Davis. ad Cic. Tusc. 1, 16. Wessel. ad Diodor. S. 1. p. 267. BECK.

1554. *ἄλουτος*] Quia Socrates et discipuli ejus se non lavabant, de quibus Nub. 835. *ὧν ὑπὸ φειδωλίας ἀπεκείρατ' οὐδεὶς — οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.* BERG.

1556. Πείσανδρος] Est is, qui tempore belli Peloponnesiaci popularem civitatis statum evertit (v. Thuc. 8, 65. 68.), sed mutata (Ol. 92, 2.) reipubl. forma Deceleam fugit (id. 8, 98.). Quia ignavus et meticulosus fuit, anima viventem deseruisse dicitur. A comicis sæpe notatur, sed duo etiam tum ejus nominis Athenienses floruisse dicuntur. BECK. De utroque Pisandro dixit Meinekius Quæst. scen. 2. p. 20, 21. Prior illorum iterum notatur Lys. 490. Fragmentum ex Babyloniis affert scholiasta.

1559. *σφάγι' ἔχων κάμηλον*] Ut solent, qui necyomantiam

exercent. κάμηλον grammatici interpretantur magnam victimam. BECK.

1561. Οὐδυσσεὺς] Bentleius. Libri Ὀδυσσεύς.

Ὀδυσσεὺς] Respicit ad locum illum Odyss. λ. 24. ubi Ulysses animas defunctorum evocaturus pecudes super fossa jugulat. KUST.

1563. πρὸς τὸ λαῖμα] Si intemerata est hæc scriptura, jocum quæsivit comicus in similitudine vocum λαιμὸς, αἷμα, unde λαῖμα finxit. In Menandri versu quem citat scholiastes, scribendum λαιμὰ, ut ostendit Bentleius Emendatt. p. 21.

καὶ λαιμὰ βακχεύει λαβὼν τὰ χρήματα. BRUNCK.

λαῖτμα V, qui hunc et proximum versum a manu rec. habet. Eandem scripturam apud Suidam in λαῖμα præbet optimus codex Parisinus. Scribendum λαῖγμα, quod Bentleius restituit, collata glossa Hesychii, λαίγματα: πέμματα· οἱ δὲ σπέρματα, ἱερὰ ἀπάργματα. Photius p. 201, 14. λάγματα (sic): ἱερὰ ἀπάργματα. Suidas λαῖμα interpretatur ἱερὸν θῦμα. Theognostus in Crameri Anecd. vol. 2. p. 9, 13. λαῖγμα, τὸ ἱερόν. Nihil ad rem facit λαῖμα, quod pro λῆμα dictum annotarunt grammatici.

1564. Χαιρεφῶν] Hunc a mortuis dicit ascendisse, quia erat pallidus et macer. Vid. v. 1296. BERG.

1566. ὁρᾶν R, Vaticanus, Vossianus. ὁρᾷς Ald.

οἷ R.V. Vulgo ᾗ.

1568. ὧδ' V. ὡς δ' Vossianus. Legebatur ὡς.

ἐπὶ δεξιάν R.V. Libri reliqui ἐπὶ δεξιά, vel ἐπιδέξια.

1569. Λαισποδίας] Læspodias iste ad tegendum vitium crurum cogebatur indecenter se vestire, ut docet schol., qui eum κακόκνημον fuisse probat ex antiquis comicis. Idem docet ex Thucyd. 6, 105. fuisse Læspodiam hunc ducem bellicum. Admodum apposite autem comicus Triballum dicit esse Læspodiam, partim propter amictum indecorum, partim propter etymologiam nominis Λαισποδίας, quia in eo videtur latere vox λαιὸς i. e. ἀριστερός. Dixerat autem ad eum ἐπ' ἀρίστερ' οὕτως ἀμπέχει. BERG. In hujusmodi κακόκνημον exstat Epigramma non illepidum incerti auctoris in Analectis nostris 36. aliudque Antipatri Sidonii 3. Postremo significatu, nempe pro impudico et cinædo, occurrit hoc nomen e Salmasii emendatione in Apollodori comici fragmento apud Stobæum, Floril. Grotii p. 179.:

φυλὴν ὅλην, πόλιν τε μαλακὸς ἀνατρέπει.
ἐπεὶ κατὰ μέρος τὰς πόλεις, ὦ φίλε Θέων,
ὑπὸ λαισποδιῶν ὅσαι εἰσὶν ἀνατετραμμέναι,
σκόπει· νεῶν δὲ κατάλογον δόξεις μ' ἐρεῖν. BRUNCK.

1570. ὦ δημοκρατία] Ludit, quasi etiam apud deos esset democratia, ut Athenis. Perstringit autem populum Atheniensem, qui sæpe legatos nominet, tam arduo muneri impares, qualem notat in Vesp. 1263. Amyniam, quem pro eo, quod deberet ad magistrum aut ad principem accedere, quo missus fuerat, dicit cum servis conversatum esse. BERG.

1571. γ' ἐχειροτόνησαν] κεχειροτονήκασ' Elmsleius ad Acharn. 108.

1573. ἑόρακα] Libri ἑώρακα.

βαρβαρώτατον] βαρβαρώτερον V.

1575. γ' om. R.

1578. δοκεῖ] Fortasse δοκῶ præstat, quod præbet codex Vossianus, in quo est δοκῶ (εῖ superscriptum).

1579. τυρόκνηστιν] τυροκνήστιν R.

μοι A.R.V. τις vulgo. μοι τις Vossianus.

1583. δὲ κρέα A.B.R.V, Vossianus. Vulgo κρέα δέ.

1587. ἡμεῖς R.V.Δ. et Vossianus. Legebatur ἐνθάδ'.

1588. περὶ πολέμου καταλλαγῆς] περὶ τοῦ πολέμου καὶ καταλλαγῆς V, Vaticanus, Vossianus. περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς διαλλαγῆς R.

1589. Pessime in impressis hic versus Pisthetæro tribuitur et sequens Herculi. Posteriorem Pisthetæro, priorem famulo vindicavimus e trium codd. auctoritate. Huic præfixa persona in A. δοῦλος. In B.C. οἰκέτης Πεισθεταίρου. BRUNCK. In Nub. 56. ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ. BERG.

1590. ὀρνίθεια Bentleius. Libri ὀρνίθια.

1591. Ista Herculi recte continuant tres codd., quæ perperam in impressis Neptuno tribuuntur. BRUNCK.

λιπάρ' R.V. et Vossianus. Vulgo λιπαρά γ'.

εἶναι om. R.

1598. τὸ scholiasta. Legebatur τι.

ἀλλὰ Elmsleius ad Eurip. Medeam p. 219. Legebatur ἄλλο.

1601. ἀποδοῦναι] ἀπαιτεῖν R. Ex versu 554.

καὶ διαλλαττώμεθα. ἐπὶ τοῖσδε τοὺς —] κἂν διαλλαττώμεθα ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς — Seagerus in diario classico 4. p. 712. Recte. Eodem modo Valckenarius ad Theocriti sel. Idyll. p. 16. nisi quod καὶ retinuit. καὶ διαλλαττοίμεθ' ἂν Δ.

1604. γάστρις] γάστριος R.

1605. τυραννίδος] βασιλείας R.

1610. ὄρνις] ὄρνεις B.R.V.Δ.

1614. ταῦτά γέ τοι R.V.Δ, Vaticanus, Vossianus. ταῦτά γε Ald.: unde Elmsleius in *Quarterly Review* 14. p. 449. ταυταγί. Scribendum videtur ταῦτά τοι.

1615. κἀμοὶ δοκεῖ] Inepte verba hæc in impressis Neptuno continuantur: Herculi tributa sunt in A.B. — ναβαισατρεῦ. Ridiculi causa barbarum deum barbare loquentem inducit. In B. huic voci alia superscripta, quam habet etiam Suidas, βαβακατρεῦ. BRUNCK. Et grammaticus in Montef. Bibl. Coislin. p. 231.

1618. ἱερεῖόν τῳ θεῶν] Sic B. Perperam vulgo ἱερεῖον τῷ θεῷ. BRUNCK.

1620. μἀποδιδῷ] Scribebatur μὴ 'ποδιδῷ (ἀποδιδῷ R.).

μισητίαν. Subauditur διά. Vide not. ad Pl. 989. Depravata lectio in A. καὶ μὴ ἀποδιδῶ σιτία. Forte erat in antiquiore libro μισητίᾳ. BRUNCK. μισητίᾳ Suidas in μενετοί.

1622. ἀργυρίδιον] ἀργύριον Vossianus.

1623. καθῆται Bekkeri editio. Vulgo κάθηται.

1624. καταπτάμενος] ἀναπτάμενος A.

ἰκτῖνος] ἴκτινος libri.

ἁρπάσας] κἀναρπάσας R.V.

1627. ἐροῦ] ἔρου libri hic et v. 66. τριβαλὸν Δ. hic et infra simplici λ.

1628. σαυνάκα] σαυνάκας Δ. δαυνάκα Vaticanus.

1630. εἴ τοι A.R.V, Vossianus. εἴ τι Vaticanus. εἴ τινι Ald. εἴπερ B.Δ.

1636. αὖθις] αὖτις R. et Vossianus.

1637. Hæc etiam dicuntur ad irritandam Herculis gulositatem. BERG.

1641. τί] τί δαὶ R.

1646. τάλας] τάλας γ' B. et Ald.

1648. διαβάλλεται] ἐξαπατᾷ. Vid. Thesm. 1214. BRUNCK.

1652. ξένης γυναικός] Ex Alcmena, quæ non fuit civis Attica,

nec Jovis legitima conjux, verum Amphitruonis. Jovem autem supponit esse Atheniensem. BERG.

1653. Quomodo enim, inquit, posset haberi Minerva *ἐπίκληρος* i. e. *omnium bonorum hæres;* si tu non esses nothus? Nothi enim excluduntur hereditate, si adsint legitimi. BERG.

1656. *νόθῳ 'ξαποθνήσκων*] Restituendum *τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων* ex Harpocratione in *νοθεῖα*. *νοθεῖα* ex Aristophane affert Pollux 3, 21. legitque scholiasta. *νοθεῖ'* (i. e. *ὡς νοθεῖα*) *ἀποθνήσκων,* deleto articulo, Dobræus ad Plutum v. 314.

1659. *ἀδελφὸς*] Jovis.

1660. *νόμον*] Meminit hujus legis Isæus p. 147. ed. Reisk. et Demosth. p. 1067. BECK.

1666. *γένους*] *τοῦ γένους* C. et Ald.

1669. *εἰσήγαγ'*] *ἐσήγαγ'* R.V. Ald.

φράτορας] Scribendum *φράτερας*. Vid. ad Eq. 255.

φράτορας] De lege qua jubebantur Athenienses liberos suos ad curiales deducere, ut in civium albo inscriberentur, videndus Petitus lib. 2. tit. 4. §. 8. seu pag. 222. At vero nothi in curiam non admittebantur, nec in civium numerum referebantur. Fiebat illa inscriptio tertio Apaturiorum die, qui *κουρεῶτις* dicebatur, qua de re videndus Meursius Gr. Fer. in *'Απατούρια*. BRUNCK.

1671. *αἰκίαν βλέπων*] Scholiastes recte interpretatur: *τί δῆτ' ἄνω βλέπεις, ὡς τυπτήσων τινά.* Phrasis similis est illis, quas enotavimus ad 1169. Vesp. 843. *ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω,* ac 900. *ὦ μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.* BRUNCK.

1674. *πάλιν* R.V. Vulgo *πάλαι*.

1678. *καλάνι*] Pro *καλὰν κόραν καὶ μεγάλαν Βασιλείαν*. Loquitur autem semibarbare, ut in Ach. 104. Etiam in Thesmoph. introducitur Scytha barbarizans 1030. ss. 1116. ss. 1133. ss. 1207. ss. BERG. *καλαν* R.

1679. *ὄρνιτο* R.V. *ὀρνίτω* Vossianus. Vulgo *ὄρνιθι*.

λέγει Bentleius. Libri *λέγεις*.

1681. *βατίζειν*] Legebatur *βαδίζειν,* consentientibus R.V. Restitui *βατίζειν,* quod eadem significatione qua *βαβάζειν* dictum videtur. *βαβάζει γ'* vel *βαβακίζει γ'* scribendum videbatur Reiskio ad Constantini Porphyrog. Cerimon. vol. 2. p. 161. ed. Nieb. et *βαβάζειν* vel *βαβάζει γ'* etiam Bentleio placuit. Qui recte senserunt locum hic non esse infinitivo. Quamobrem

scribendum εἰ μὴ βατίζει γ', id est ἀλλὰ βατίζει: de quo usu particularum εἰ μή dixi ad Eq. 186. In B.Δ. est βαδίζοι γ'. In infinitivo βαδίζειν explicando laborat Didymus apud scholiastam.

ὥσπερ αἱ χελιδόνες] Notum est ex multis comici aliorumque poetarum locis barbarorum sermonem cum hirundinum cantu comparari solitum fuisse. Æsch. Agam. 1059. χελιδόνος δίκην, ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη. Conf. not. ad Ran. 93. BRUNCK.

1682. λέγει] λέγε R.

1684. σιγήσομαι] συμβήσομαι V. quod adscriptum in Vossiano.

1688. ἆρα] ἄρα Ald.

1690. ὀπτῶ τὰ κρέα] Hercules helluo maximus perhibetur fuisse; et vulgo comicis fabula erat factus, dabatque eis materiam captandi risum. Noster etiam comicus eum ridiculum facit, hic præcipue, quum facit eum assidere foco, et torrere carnes, quum fungeretur amplissimo munere legationis. Sic alii comici solebant eum introducere panes pinsentem; quos tamen etiam ridet noster, vel quia illud inepte facerent, vel quia nimis sæpe. Vid. Pac. 741. BERG.

1691. τὰ κρέα A.R.V. σὺ τὰ κρέα vulgo.

1693. ἀλλὰ om. Ald.

δότω Δ, Vossianus et scholiasta. Legebatur διδότω.

1694. ἐν] ἐμ R.

Φαναῖσι] Nomen loci alicujus in Chio, ut ait schol. Alludit autem ad φαίνειν, a quo συκοφαντεῖν, pro quo etiam usurpatur quandoque, ut idem dicit. BERG. Erat promontorium et portus insulæ Chii. v. Thuc. 8, 24. ejusque interpretes. BECK.

1695. Κλεψύδρᾳ] Nomen fontis in arce, a quo et horologium [aquaticum] ita dicebatur, quo utebantur in judiciis. Has duas notiones inter se miscet hic. BERG. Cf. Kuhn. ad Poll. 10, 60. Photii Lex. Hesych. p. 276. — Comicus hoc sibi vult: Athenis in judiciis magna copia est sycophantarum etc. BECK.

ἐγγλωττογαστόρων] Alludit ad vocem χειρογάστωρ, ut ait schol., i. e. *opifex manuarius*, quasi qui manibus suis cibum ventri quæritat. BERG. Add. Hesych. p. 1075. et 1077. ibi-

que Alb. Zonar. 1. p. 596. 598. Sunt igitur, qui lingua, accusationibus, orationibus habendis victum quærunt. BECK.

1697. οἱ θερίζουσιν — γλώτταις] Quod hic sycophantæ linguis suis, id bonus miles armis dicitur efficere, in scolio Hybriæ ap. Athen. 11. p. 693. ἐστί μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός. τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω, τούτῳ πατέω τὸν ἁδὺν ἀπ' ἀμπέλων οἶνον. BERG. Alimentorum paratio per partes exprimitur. τρυγᾶν est *vindemiare*, ut Pac. 1339. συκάζειν *ficus legere* (Poll. 7, 143.), sed respicitur simul ad sycophantas. v. Phot. Lex. Similes loci sunt Plut. 947. s. Vesp. 145. BECK.

1701. Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι] In Vesp. 419. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου, ubi scholia: ἐν τῇ δίκῃ, ἀντὶ τοῦ δικάζοντες. οὗτος δὲ ὁ Γοργίας κωμῳδεῖται ὡς προδότης καὶ βάρβαρος. BERG.

1705. γλῶττα χωρὶς τέμνεται] Proprie in sacrificiis id fieri solet, ut Pac. 1060. ubi ad sacrificantes dicit fatidicus: ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. Sed h. l. nihil aliud significatur hac phrasi, quam Philippum propter improbam linguam, qua multis nocuerat, gravem aliquam pœnam sustinuisse, quod patet ex illo loco, quem ad versum anteced. adduxi. BERG. Immo sensus est: *propter* (ἀπὸ) *illos homines lingua victum quærentes* (quoniam linguæ tantum tribuunt) ubique in Attica lingua victimarum a reliquis visceribus separatur (quæ diis, eloquentiæ præsidibus, consecrabatur, v. schol. min. ad Hom. Od. γ, 341.), aut, quoniam isti lingua alios tantopere vexant, lingua victimæ separatur et abjicitur. BECK. Sic hæc recte interpretatur scholiasta.

1710. ἰδεῖν ἔλαμψε] ἔλαμψεν ἰδεῖν R. et Vossianus.

1712. ἐξέλαμψεν, οἷον] ἐξέλαμψ' ἔνδον R.

οἷον Vossianus. Legebatur οἷον δ'.

1716. δ' additum ex A.R.V, Vossiano et Suida in ὀσμή.

1720. Tribuebantur hæc hemichoriis. Abest personæ nota ab libro Vossiano.

1720. ἄναγε] Chorus saltaturus hæc dicit: hoc verbo et Ithyphalli saltaturi utebantur; Athen. 14. p. 622. ὅταν δὲ κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον, λέγοντες· Ἀνάγετε, εὐρυχωρίαν ποιεῖτε τῷ θεῷ. Occurrit hoc verbum etiam in saltatione usurpatum cum casu obliquo in

Troad. 326. ἄναγε χορόν, et ibid. 332. χόρευε — ἄναγε πόδα σόν. v. not. ad Vesp. 1326. ubi etiam ἄνεχε, πάρεχε. BERG.

δίεχε codices. δίεχε δίαγε Ald.

1723. μάκαρα] Legebatur τὸν μάκαρα.

1724. ὦ om. C.Δ.: a m. rec. habet B. Versus ex tribus molossis compositus.

1725. τῇδε πόλει R. Legebatur τῇδε τῇ πόλει.

1726. Rursus hemichorii nota vulgo adscripta, omissa in A.B. et Vossiano.

1728. ὑμεναίοις B.C.V.Δ. Vulgo ὑμεναίοισι.

1729. νυμφιδίοισι R.V. Vulgo νυμφιδίοις.

1735. ἐν recte delet Dawesius.

1741. τῆς τ' εὐδαίμονος] Scribendum κεὐδαίμονος cum Dawesio.

1742. Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ bis scriptum in R.V. et Vossiano.

1750. ὦ χθόνιαι om. B.Δ. et Ald.

1752. διὰ] Id est ζά: vid. ad Nub. 916.

1753. ἔχει] ἔχειν B.Δ. et Ald.

1755. Hemichorio tribuunt editiones ante Brunckium: choro continuant R. et Vossianus.

1757. Ante ἐπὶ excidit syllaba una. Scribendum ἴτ' ἐπί.

1763. ἀλαλαλαὶ R.V. et Vossianus. ἀλαλαὶ A.B.C. et Vaticanus. ἀλλαλαὶ Δ. et Ald. Scribendum ἀλαλαί, ἰὴ παιήων, ut in Lys. v. 1291. legitur. Et παιήων Bentleius quoque restituit.

1764. τήνελλα καλλίνικος] Vid. ad Acharn. 1227.

ECCLESIAZUSÆ.

ACTA hæc fabula est olympiadis 96. anno quarto, archonte Demostrato, ut demonstrari potest e Philochoro, qui biennio ante hujus fabulæ editionem vult ictum fuisse fœdus inter Athenienses et Bœotos: quo referuntur hæc Aristophanis, v. 193.

τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ' ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν.

Scholiastes: *περὶ τοῦ συμμαχικοῦ Φιλόχορος ἱστορεῖ, ὅτι πρὸ δύο ἐτῶν ἐγένετο συμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν.* Corrigendum est: *Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν.* Inita est hæc belli societas inter Athenienses et Bœotos olymp. 96, 2. Diophanto archonte. Diodorus Sic. 14, 82. *ἐπὶ Διοφάντου ἄρχοντος Ἀθήνησι Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι, πρὸς δὲ τούτοις Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους ἐποιήσαντο.* Neque eventus belli tam prospere, quam rebantur, illis cessit. Comicus noster v. 195. *ὅτε δή γ'* [δ'] *ἐγένετ'* (*τὸ συμμαχικὸν* scilicet), *ἤχθοντο.* Nam cum ad Nemeam fluvium manus conseruissent, plures Atheniensium Bœotorumque quam Lacedæmoniorum milites desiderati sunt. Anno vero sequente, Eubulida Athenis archonte, cum Corinthii, ut refert Diodorus 14, 86. inter se dissiderent, atque secessionem facerent, utrinque est dimicatum instructa acie; sed fusi sunt Bœoti eorumque *σύμμαχοι.* Meminit Aristophanes v. 199. *Κορινθίοις ἄχθεσθε* [*ἤχθεσθε*]. *ἦσαν γὰρ διάφοροι,* inquit scholiastes. PETITUS in Miscellan. 1, 15. Cum Petito consentit Palmer. ad v. 196. Lenæis actam videri dicetur ad v. 18. De choro fabulæ diximus in annotatione ad Plutum p. 23.

---

1. *ὦ λαμπρὸν ὄμμα*] Orditur stylo tragico, quasi Soli aut Lunæ nescio quid narraret. Ut v. g. Sophocl. Ajac. 860. [845. Br.] *ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν ἥλιε—ἄγγειλον ἄτας ἐμάς·* et Euripides initio Phœniss.: *ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν—ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα.* Sæpe autem

comicus jocatur, tragicorum cothurnos rebus vilibus et frivolis aptando. Quod et alios comicos fecisse apparet; sic, cum in Medea Eurip. v. 57. dicatur ὥσθ' ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ λέξαι μολούσῃ δεῦρο Μηδείας τύχας, Philemon [Athenæi 7. p. 288 d.] inde fecit: ὡς ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ λέξαι μολόντι τοὔψον ὡς ἐσκεύασα. BERG. Ex scholiastæ annotatione colligi potest Agathonis vel Dicæogenis locum rideri.

τοῦ τροχηλάτου λύχνου] Sic *patinam* vocat τροχήλατον Xenarchus comicus apud Athenæum 2. p. 64. τῆς τροχηλάτου κόρης πίμπλησι λοπάδος στερνοσώματον κύτος. BERG.

2. εὐσκόποισιν] εὐστόχοισιν R. Quod videtur legisse scholiasta, qui interpretetur κάλλιστα τοῖς σοφοῖς εὑρημένον, τοῖς εὖ σκεπτομένοις.

Legebatur ἐξητημένον. Recte Palmerius ἐξηρτημένον. Suspensa enim in loco edito lucerna, ubi convenirent mulieres.

3. γονάς τε γὰρ σάς] Ridicule. De lucerna enim tanquam de deo vel heroe aliquo loquitur. De illorum enim partu et nativitate signate dici solebat Γοναί. Hinc Polyzelus comicus scripsisse legitur, Διονύσου Γονὰς, Μουσῶν Γονὰς, Ἀφροδίτης Γονὰς, teste Suida: Philiscus, Διὸς Γονὰς, Πανὸς Γονὰς, Ἑρμοῦ Γονὰς, teste eodem: Araros, filius Aristophanis, Πανὸς Γονάς, teste eodem Suida et Athenæo, p. 175. KUST. Vid. Lobeck. Aglaoph. p. 436.

σὰς] δισσὰς A.B.Γ.

5. μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις] Id est, ellychnia habes, quæ edunt flammam, usum et vicem solis noctu præbentem. KUST. Vide de hoc usu voc. τιμαί Seidler. ad Eurip. Electr. 988.

6. ὅρμα] *Excita flammæ signa constituta*, i. e. ad quæ mulieres constituerunt convenire. BERG.

8. δωματίοισιν] δοματίοισιν R.

Ἀφροδίτης τρόπων] Ritus modosque Veneris vel *figuras*, ut est in Priapeis, *tot figuras, quot Philænis invenit.* vel etiam aliter Græce μηχανάς. unde τὸ Κυρήνης δωδεκαμήχανον. Vide in Ranis v. 1362. BERG.

9. πλησίον] πλησίως R. πλησίος Γ.

10. λορδουμένων A.B.R.Γ. et Suidas in h. v. χορδουμένων Ald.

12. μυχοὺς] μυκοὺς R.

13. *ἀφεύων*] Sic bini codd. [et R.] recte. Vulgo *ἀφαύων*. Vide Thesm. 216. 590. maxime vero Lys. 825. ubi gloriatur mulier se *τὸν σάκανδρον* habere *οὐ κομήτην, ἀλλ' ἀπεψιλωμένον τῷ λύχνῳ*. BRUNCK.

14. *καρποῦ*] Frumenti: vid. ad Nub. 1119. ubi, ut hic, cum vino conjungitur.

βακχίου A.B. *βακχείου* R, Ald.

15. *ὑποιγνύσαισι*] De furtis mulierum conf. Thesm. 418.—420. BERG.

17. *συνείσει* Bisetus. Libri *συνοίσει*.

18. *Σκίρα, ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριών.* [Sunt schol. ad h. l. et Harpocrat. verba.] videndus de hoc festo Meursius in Græcia feriata. BRUNCK. Celebrantur ab mulieribus: vid. Thesm. 834. *προεδρίαν αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν.* Proximi post Scira ludi scenici sunt Lenæorum. His igitur fortasse acta hæc fabula est.

20. *γ'* om. B.

21. *δ'* addunt A.B.R. om. Ald.

22. *Φυρόμαχος* Berglerus. Legebatur *Σφυρόμαχος*, nomen aliunde non cognitum. Phyromachi nominis exempla vide apud Athen. 4. p. 161 c. 6. p. 245 e. 8. p. 343 b. 10. p. 414 d. Quid autem illud sit quod Phyromachus dixerit, jam ab veteribus grammaticis est ignoratum: unde factum ut alii *ψήφισμα* quoddam illius excogitarent satis absurde, *ὥστε δεῖν τὰς γυναῖκας τὰς ἑταίρας χωρὶς τῶν ἐλευθέρων καθέζεσθαι*, alii Cleomachi nomen substituerent, histrionis tragici, quem *φαίνεσθαι ὑποκρινόμενόν ποτε εἰρηκέναι τι ἐν δράματι καὶ ἐσκῶφθαι διὰ τὸ κακέμφατον.* Quod notum est Hegelocho accidisse.

23. *ἑτέρας* editio Juntina a. 1515. *ἑταίρας* A.B.R. Ald.

πως κἀγκαθεζομένας] *πως κωλαθιζομένας* R. *καθαγιαζομένας πως* A.B.Γ. *κἀγαθιζομένας*, omisso *πως*, Ald. Quod ex *κἀγκαθιζομένας* corruptum esse vidit Bentleius. Veræ scripturæ vestigia servata sunt in scholio obscuro ad v. 1. *Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται. ὑποπτεύεται δὲ ὁ ἴαμβος ἢ τοῦ Ἀγάθωνος ἢ τοῦ Δικαιογένους, διὰ τὰς ἑταῖρας ἐγκαθιζομένας. πρὸς ὃ οὐδὲν εἶπεν, ἀλλὰ μόνον ὅτι τὰς ἑταίρας δεῖ πῶς. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι τοὺς ἄνδρας προλάβωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.*

24.—26. om. A.B.Γ.

24. ἐρραμμένους] ἐραμένους R.

26. λαβεῖν Brunckius. Libri λαθεῖν.

27. ὁρῶ] ὁρᾶι R.

29. τυγχάνει] τυγχάνεις A.R.Γ.

30. ΓΥΝΗ Α] Lineolam ponit R. ὁ κῆρυξ est gallus gallinaceus.

32. ἐγρηγόρη Porsonus. ἐγρηγορεῖν A.R.Γ. ἐγρηγόρουν B. ἐγρηγορῶ Ald.

34. τρυγονῶσα B. [Γ.] In A. τρυγανῶσα. Primariæ editt. [et R.] θρυγονῶσα: recentiorum quædam θρυγανῶσα. Postremam scripturam tuetur Hesychius: θρυγανᾷ. κνᾶται, ξύει. Nostram Suidas: τρυγονῶσα, ἡσύχως κνῶσα. Ἀριστοφάνης· τρυγονῶσα τὴν θύραν. BRUNCK.

36. τὸ κνῦμα. Sic recte A. [R.Γ. et Eustath. p. 1746, 7.] In B. τὸ κνῆμα. Perperam vulgo τὸ κνίσμα. Suidas: κνῦμα, ὁ ἠρεμαῖος κνησμός. ubi hunc comici locum profert. Nomen derivatum est a κνύω, quo verbo in hoc ipso sensu utitur comicus Thesm. 481.

οὗτος πόθῳ μου ᾿κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν. BRUNCK.

38. Σαλαμίνιος] Hoc præmittit, quia verbum ἐλαύνειν inferet, quod de *agitatione navium* usurpatur. Erant autem Salaminii insulani, ac proinde sæpe navigabant. BERG.

41. 42. Eidem personæ continuabantur. Correctum ex A.R.

42. παριοῦσαν R. παροῦσαν Γ. προσιοῦσαν vulgo.

43. om. Γ.

44. χόας] χοᾶς libri et Suidas in χοᾶ, ex schol. ad Acharn. 960.

45. κἀρεβίνθων] κἀρεβίνθου Γ.

46.—48. Praxagoræ continuat Ald. Lineola præfixa in A.R. δ' additum ex R.

51. alteri mulieri dat R.

56. ἐμπλήμενος Brunckius et R, ut videtur. ἐμπλημένος Suidas in h. v.: πεπλησμένος idem in τριχίδες et scholiasta Equit. v. 659. ἐμπεπλησμένος A.Γ. ἐμπλησμένος B. Ald.

57. ἂν ἀνέρωμαι Dawesius. ἀνείρωμαι A.B.R.Γ. ἀνείρωμαι Ald.

61. λόχμης] λόγχης Γ. λέχους B.

καθάπερ] ὥσπερ Suidas in λόχμας.

62. ὁπόθ' ἀνὴρ] ὁπότ' ἀνὴρ vulgo. ὁπόθ' ἀνὴρ (cum spiritu leni) R.

65. τὸ ξυρὸν] τὸν ξυρὸν Aldus: at bini codd. [et R.Γ.] et editio Bern. Juntæ, τὸ ξυρὸν, quod præstat, et reponi debuit. Neutro genere hoc nomen comicum nostrum extulisse inde probabile est, quod masculinum ξυρὸς, tanquam rarius, notatione dignum judicaverit Pollux, eoque usum fuisse Archippum observet, 10, 177. τὸ δὲ ξυρὸν πολλῶν εἰρηκότων, παρατηρητέον, ὅτι Ἄρχιππος ἐν τῷ Ῥίνωνι ἀρρενικῶς αὐτὸ εἴρηκε. BRUNCK.

69. ἡμῖν] ὑμῖν R.

70. γ' additum ex R. In B. interpolatum ἔγωγε καλόν.

71. Ἐπικράτους] De quo scholiasta versum Platonis comici affert ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε. Ita vocatur etiam ab Aristippo in Epistola, quæ est inter Socraticas 13. cum inquit: καὶ τῶν τὰ κοινὰ πρασσόντων Ἐπικράτεα τὸν Σακεσφόρον. Alias σακεσφόρος cognominatur Ajax a Sophocle in cognomini dramate v. 19. quia præ ceteris Heroibus magnitudine insignem gerebat clypeum. Scite autem transfertur; nam cum σάκος, σάκους, sit *clypeus*, σάκος, σάκου, i. e. *saccus*, accipitur quandoque pro *barba*; ut apud Nostrum infra v. 501. σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν. unde σακεσφόρος dicitur pro σακοφόρος· quod idem est ac σακκογενειοτρόφος. de quo vs. 501. BERG. Plura de hoc Epicrate dixit Harpocratio.

72. γὰρ A.B.R.Γ. γοῦν Ald.

75. εἴπαμεν R. Vulgo εἴπομεν.

77. τὸ τοῦ Λαμίου] Lamia fuit femina, et Lamias vir, carceris custos; ut ait scholiastes. In masculino genere dicit Lamiam, et alludit ad locum Pherecratis [Cratetis], qui de Lamia femina: ὅτι σκύταλον ἔχουσα ἐπέρδετο. ut est apud scholiastem, cujus verba adduxi in Vespis v. 1177. ad hæc verba ἡ Λαμί' [Λάμι'] ἁλοῦσ' ἐπέρδετο. BERG. Ad hunc Lamium referendæ fortasse glossæ Photii p. 206, 21. Λάμιος: ἐκαλεῖτό τις Ἀθήνησιν οὕτω καὶ Μνησίθεος. et Hesychii, Λάμιον (codex λάμιαν) τὸν πριόνα· ἢ ὁ Λάμιος πέλεκυς· ἦν τις Ἀθήνησιν, ὃς ἐκωμῳδεῖτο (ὃν ἐκωμῴδει codex: quod fortasse ὃν ἐκωμῴδουν est). λέγεται δὲ καὶ Γνησίθεός τις ἐξ ἐπιθέτου Λάμιος.

78.—81. Praxagoræ tribuit Ald. Correctum in editione Brubachii.

78. ἐκεῖνο] Scribendum ἐκείνων ex Suida in σκύταλον.

ὧν πέρδεται] Scholiasta, ἀντὶ τοῦ ὧν φέρει. ἢ ἴσως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο.

80. τοῦ Πανόπτου] Æschyl. in Suppl. v. 310. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις; respondetur: Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε. BERG.

81. ἄλλος om. A.Γ. In B. interpolatum εἴπερ τι βουκολεῖν ἐθέλει τὸν δήμιον.

τὸν δήμιον] Scribendum τὸ δήμιον. Nam de δεσμοφύλακι nugæ sunt scholiastæ, exortæ illæ ex falsa lectione τὸν δήμιον. Pastori Argo comparatur Lamias, ingentem baculum ferenti; populus Atheniensis Ioï vaccæ, quem optime ille queat pascere, homo quadratus, sicut Cleon, ut qui tantum gestet baculum. Nosti, quid sæpe sit βουκολεῖν, pascere, quo pertinet proverbium Vulpes bovem ducit. BOTH. Qui recte corrigit τὸ δήμιον.

82. ἀλλ' ἄγεθ'] Ita Ravennatis libri ope emendavi, in quo γεθ' scriptum. λέγεθ' A.Γ. λέγοιθ' Ald.

85. om. Γ.

86. 87. Praxagoræ tribuit Ald. Correxit Brunckius.

87. λίθῳ] Conf. Acharn. 683.

92. μου] μοι R.

97. Φορμίσιον] Scholiasta, καὶ οὗτος δασὺς ἦν. αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. τὸν A.B.R. et Suidas in Φορμίσιος. τὴν Γ. τὸ Ald.

98. ἐγκαθεζώμεσθα] Libri ἐγκαθιζώμεθα præter Γ, qui ἐκαθεζόμεσθα.

99. ξυστειλάμεναι] συστειλάμεναι Γ.

102. Ἀγύρριος] Sic bene A. ut in Pl. 176. At B. eodem errore qui ibi notatus fuit, Ἀργύριος. Similem mendam in Philemonis versibus apud Athenæum p. 340 E. corrigendam esse monuit summus Bentleius. Hujus Agyrrii meminit etiam Plato Comicus his versibus [apud Plutarch. 10. orat. vit. p. 801 B.]

λαβοῦ λαβοῦ τῆς χειρὸς ὡς τάχιστά μου·
μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Ἀγύρριον.

BRUNCK. Vid. Schoemann. de comit. p. 65.

Προνόμου] Pronomum tibicinem fuisse annotavit scholiasta. Pronomus tibicen memoratur in monumento Attico olymp. 99, 1. apud Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 345.

103. πρότερον ἦν οὗτος γυνή] Eadem ratione vir vocatur fœ-

mina apud Æschinem contra Timarchum [p. 128. Reisk.]: ἐκκλησίας οὔσης, εἶπεν, ἀναστὰς, ὦ Ἀθηναῖοι, κλέπτουσιν ὑμῶν κοινῇ ἀνὴρ καὶ γυνὴ χιλίας δραχμάς. θαυμασάντων δὲ ὑμῶν, πῶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ, καὶ τίς ὁ λόγος, εἶπε μικρὸν διαλιπών· ἀγνοεῖτε, ἔφη, ὅ τι λέγω; ὁ μὲν ἀνήρ ἐστιν Ἡγήσανδρος ἐκεῖνος νυνὶ, ἔφη· πρότερον δ' ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαντος γυνή· ἡ δὲ γυνὴ Τίμαρχος. BERG.

105. τούτου] Pendet ab οὕνεκα v. 106.

106. τοσοῦτον A.B.R.Γ. τοσούτον γ' Ald.

109. οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν] Alludit ad proverbium: ἂν ἀργύριον ᾖ πάντα θεῖ κ' ἐλαύνεται [κἀλαύνεται], *Si pecunia adsit, omnia ventis remisque feruntur.* Meminit schol. et Suidas in θεῖ. Occurrit apud Aristænetum 1, 14. ubi meretrix avara adolescenti: ἀλλ' ἐὰν ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κ' ἐλαύνεται. ubi vide Mercerum. BERG.

110. ξυνουσία A.B.R.Γ. ἐξουσία Ald.

113. Hesych. σποδεῖσθαι. περαίνεσθαι. Isto sensu hic accipiendum. hinc jocus in Equit. 425. et rursus 879. BRUNCK.

115. δ' om. A.B.Γ. et Suidas in ἡ μὴ 'μπειρία.

117. προμελετήσαιμεν Kiddius ad Dawes. Miscell. p. 137. Legebatur προμελετήσωμεν.

123. μοι] μὴ Γ.

δόξῃ λέγειν] δόξει λέξειν R.

126. σηπίαις] ἀπρόσλογον εἰκασίαν dicit scholiasta. Similis comparatio Vesp. 1309. ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί. Nempe talibus etiam risus captatur. BERG.

128. τὴν γαλῆν] Comica licentia pro τὸ χοιρίδιον. Porcello enim lustrabatur concio: qui autem lustrabat περιστίαρχος appellabatur. Pollux 8, 104. περὶ περιστιάρχων. ἐκάθαιρον χοιριδίοις μικροῖς οὗτοι τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ θέατρον. καθάρσιον δὲ ἐκαλεῖτο τοῦτο τὸ χοιρίδιον. Sic constituendus videtur Onomastici locus. κάθαρμα etiam vocabatur illa hostia. Noster Acharn. 44. πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος. Locus Æschinis in Orat. c. Timarchum, quem scholiastes ad illum versum adducit, est in editione Reiskii p. 48. BRUNCK. Vid. Schoemann. de comit. p. 91. (plagula G.)

129. πάριθ' Faber. Libri πάριτ'.

Ariphrades notus ex Equit. 1281. et Vesp. 1280. Facete hic fingit comicus eum inter mulieres sedere. BRUNCK.

131. *τύχἀγαθῇ* R. *τύχ' ἀγαθῇ* Ald. Conf. ad Thesm. 283.

135. *κἀκεῖ* A.B.R.Γ. *ἐκεῖ* Ald.

τἠκκλησίᾳ] *τῆικλησίαι* R. hic et v. 188. 191. ut solet.

139. *μεθυόντων* codices et Suidas in *παραπεπληγμένα· μεθύοντ'* Ald.

141. *τοσαῦτά γ'* A.B.R. *τοσαῦτ'* Γ. Ald. Scribendum *τοσαῦτ' ἄν*, quod in editione prima posui.

εὔχοντ' B. *εὔχοντο* R. *εὔχονται* A. *ἐπεύχοντ'* Ald.

οἶνος—ὥσπερ om. A.B.Γ.

142. *ἐμπεπωκότες*] *ἐκπεπωκότες* R. *ἐκπεπτωκότες* B.Γ. *ἐμπεπτωκότες* A.

143. *ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται*] Nempe ut in conviviis. Aristophontis comici parasitus apud Athenæum p. 238. dicit: *Ἄν τις ἑστιᾷ, πάρειμι πρῶτος· ὥστ' ἤδη πάλαι Ζωμὸς καλοῦμαι· δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον τῶν παροινούντων; παλαιστὴν νόμισον αὐτάργειον μ' ὁρᾶν.* Ita etiam in concionibus; infra 258. *ἢν σε τοξόται ἕλκωσιν ὅ τι δράσεις ποτέ;* respondetur: *ἐξαγκωνιῶ ὡδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.* BERG.

144. *κάθησ'* ex R. editio Juntina a. 1525. Libri reliqui *κάθιζ'*.

146. *ἔοικ'* R. Vulgo *ἔοικεν*. *ἔοικε φανανθήσομαι* A.B.Γ.

148. *τὸ χρῆμ' ἐργάζεται*] Conf. ad Ran. 795.

150. *διερεισαμένη* Schæfer. ad Dionys. de compos. verb. p. 164. quod scholiastam legisse colligas ex ejus interpretatione *διαταξαμένη, ἀσφαλισαμένη.* Libri *διερεισμένη*.

τῇ βακτηρίᾳ] *τῆς βακτηρίας* A.B.Γ.

151. *ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων*] Ut oratores solent. Demosthenes Philippica I. init.: *εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος προὐτίθετο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἐπισχὼν ἂν ἕως οἱ πλεῖστοι τῶν εἰωθότων γνώμην ἀπεφήναντο, εἰ μὲν ἤρεσκέ τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ῥηθέντων ἡσυχίαν ἂν ἦγον. εἰ δὲ μή, τότ' ἂν αὐτὸς ἐπειρώμην, ἃ γινώσκω, λέγειν.* Isocrates initio Archidami. BERG. *ἂν ἕτερον* Γ.

153. *οὐκ — μίαν*] Id est *οὐδεμίαν*. Thesm. 549. *μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην.* Thucyd. 1, 80. *ὄχλῳ, ὅσος οὐκ ἐν ἄλλῳ ἑνί γε χωρίῳ Ἑλληνικῷ ἐστιν.*

154. *τοῖς* A.B.Γ. Vulgo *τοῖσι*.

156. *ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;*] Nam muliebre est jusjurandum per

Cererem et Proserpinam. Vid. Hesychii interpretes s. v. *μὰ τὼ θέω.*

161. *ἐκκλησιάσουσ'* Kusterus. Libri *ἐκκλησιάζουσ'.*

οὐκ ἂν] *οὐ* B. *οὐδ' ἂν* Suidas in *ἀκριβωθήσεται.*

162. *ταῦτ'* R.Γ. et Suidas. Vulgo *τοῦτ'.*

165. *αἱ καθήμεναι*] Sedebant enim in concione: Demosth. Philipp. 2. [p. 66. Reisk.] ubi de oratoribus et auditoribus: *πρῶτον μὲν ἡμεῖς οἱ παριόντες·* mox deinde *ἔπειθ' ὑμεῖς οἱ καθήμενοι.* BERG.

167. *'Επίγονον*] Hunc tanquam mollem et effœminatum atque comtulum instar mulieris, ridet. Similiter Agathonem in Thesm. 102. cum enim is prodiret, diceretque quidam illum esse Agathonem, alter inquit: *ἀλλ' ἦ τυφλὸς μὲν εἰμὶ, ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ.* erat autem Cyrene meretrix. Sic et Clisthenem ibid. v. 580. nam illo accedente, chorus mulierum dicit: *γυνή τις ἡμᾶς προστρέχει.* BERG.

δι' A.B.R.Γ. *μὰ δί'* Ald.

ἐκεινονί· βλέψασα Elmsleius. *ἐκεῖνον. εἴ τι βλέψασα* Ald. *ἐκεῖνον. ἐπιβλέψασα* A.B.R.Γ.

169. *κάθησ'* R. *κάθησθ'* A.B.Γ. Ald.

170. *ὑμῶν* R. Vulgo *ὑμῶν γ'.*

171. *τονδὶ*] *τὸν στέφανον* dicit. *τὸν δὴ* R.

175. *βαρέως πράγματα*] *πράγματα βαρέως* A.B.Γ. *βαρέως τὰ τῆς πόλεως πράγματα* Suidas in *προστάτης.*

180. *νουθετεῖν* om. R.

181. *μὲν* additum ex R. et Suida in *δυσαρεστούμενος. μὲν φιλεῖν* idem in *ἑκάστοτε.*

188. *μισθοφορεῖν ζητοῦντας*] *μισθοφοροῦντας* Γ.

190. *ὠνόμασας*] *ὤμοσας* Bentleius. Non opus.

195. *δὴ δ'* A.B.Γ. *δή γ'* R. et vulgo.

196. *ὁ τοῦτ' ἀναπείσας*] Scholiasta, *Κόνωνα λέγει.* Omnino verum puto Cononem innuere voluisse comicum nostrum. Et primum quidem *τὸ συμμαχικὸν* non potest intelligi quam de celebri illa societate, quæ inter Athenienses, Bœotos, Argivos, et Corinthios facta est contra Lacedæmoniorum nimiam potentiam: unde ortum est bellum, quod dictum est *συμμαχικὸν* et Corinthiacum; de qua societate Xenophon, sed sine anni notatione 4, 4. Diodorus vero 14, 82. ad olymp. 96, 2. archonte

Diophanto eam ponit: Τούτων δὲ τὴν ἀρχὴν παρειληφότων, Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι, πρὸς δὲ τούτοις Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους ἐποιήσαντο. μισουμένων γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων, etc. Quod autem ad v. 196. adtinet, is optime de Conone intelligitur. Nam ejus præcipue opera et suasione rex Persarum pecunias misit, quibus adjutus Conon socios Lacedæmoniorum ad Athenienses deficere persuasit, et capta Cythera Corinthum ivit, et ibi societatem provexit datis pecuniis. Anno vero sequente, cum muros Athenarum instaurasset, a Teribazo Sardis incarceratus est: unde nunquam rediit. Ideo dicit Aristophanes ᾤχετο. Hæc omnia ex Diodoro lib. 14. et ex Æm. Probo, seu Cornel. Nep. in vita Cononis constant. Ideo credo hanc fabulam prodiisse post Cononis incarcerationem, quæ evenit Eubulide archonte olymp. 96, 3. PALMER.

197. Legebatur ναῦς δὴ καθέλκειν τῷ—. Recte δεῖ R, quod emendata distinctione verborum recepi.

199. ἤχθεσθε Reiskius. Legebatur ἄχθεσθε.

201. Ἀργεῖος] Non adjectivum gentile, sed nomen proprium esse monet scholiasta.

Ἱερώνυμος] Illo tempore fuit Hieronymus vir clarus, et quem Conon, dum ad conveniendum Regem Artaxerxem pergebat, ducem classis regiæ et Atheniensis cum Nicophemo reliquit. Ideo et hoc cum supradictis concordat. Vide Diodor. lib. 14. PALMER.

202. Distinxi post ὁρίζεται, quod in libro Ravennate more antiquo ὁρείζεται scriptum est, et indicavi lacunam. Manifestum est enim non Thrasybulum dici ὁρίζεσθαι, sed σωτηρίαν.

ὁρίζεται] οὐχ ὁρίζεται A. οὐ χρήζετε B.

207. σκοπεῖσθ'] σκοπεῖς A.B.Γ. Iidem ὅτι τι.

κερδανεῖ] κερδανεῖς A.

208. Αἴσιμος] Hunc χωλόν et ἄτιμον dicit scholiasta.

209. πείθησθε] πέπεισθε Suidas in ἔτι.

211. ἡμᾶς A.B.R.Γ. ὑμᾶς Ald.

ἐν ταῖς οἰκίαις] Hoc argumento utitur etiam in Lys. 498. BERG.

217. ἅπαξ ἅπασαι R, ut solet.

219. Suidas χρηστῶς. ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς. Ἀριστοφάνης·— ἀντὶ τοῦ, ἐφυλάττετο τὸν ἀρχαῖον νόμον, καὶ μὴ ἐπολυπραγμόνει, καὶ τὰς καινὰς ἔφερε (l. εἰσέφερε) πολιτείας. BRUNCK.

ἂν ἐσώζετο] ἐσώζετ' ἂν Elmsleius.

220. εἰ μή τι καινόν] Notat Athenienses tanquam novatores. Infra etiam v. 585. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ ἡμῖν δρᾷν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελεῖσθαι. BERG.

222. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς] Propria mulieribus ferendorum onerum ratio: unde quasi rem novam et a more aliarum gentium alienam annotavit Herodotus 2, 35. Ægyptios onera capitibus accipere: τὰ ἄχθεα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ κεφαλέων φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. Et Nymphodorus historicus ap. schol. Sophocl. ad Œdip. Col. v. 329. [337. Br.] καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φέρειν τὰ φορτία, τὰς δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων ἠνάγκασε. Loquitur autem de Sesostri rege Ægyptiorum, qui viros coegerit more mulierum vivere. BERG.

223[b]. πέττουσι—πρὸ τοῦ] Hic versus ex R. accessit.

224. ἐπιτρίβουσιν] Parasitus in Plauti Menæchm. 4, 1. roganti mulieri, quid sibi cum marito sit agendum, respondet:

Idem quod semper, male habeas. BRUNCK.

226. αὑταῖς Bothius. Libri αὐταῖς.

227. ὥσπερ πρὸ τοῦ] ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ R.Γ.

234. σώζειν] σώζουσιν A.B.Γ.

ἐπιθυμήσουσιν R. Vulgo ἐπιθυμοῦσιν.

235. θᾶττον] Legebatur μᾶλλον. Suidas, θᾶττον: ἀναπνοῆς τάχιον. ἢ ἀντὶ τοῦ μᾶλλον· τὰ σιτία τῆς τεκούσης θᾶττον ἐπιπέμψειεν ἄν.

239. ταῦτα om. Γ.

δ' ἦν] Legebatur κἄν. δ' ἂν Brunckius.

243. ἐν ταῖς φυγαῖς] φυγαὶ sunt proscriptiones a triginta viris factæ (olymp. 94, 1.) ut monet scholiasta. DOBRÆUS.

μετὰ τἀνδρὸς A.B.Γ. μετ' ἀνδρὸς Ald. et R.

πυκνί] πνυκί A.B. Vid. ad Eq. 165.

244. ἔπειτ'] Corrigendum ἐκεῖ τ'.

246. στρατηγὸν] στρατηγεῖν A.B.Γ.

248. Κέφαλος] Hunc recte distinguit scholiasta ab Cephalo, clari nominis oratore, quem Andocides, Demosthenes aliique memorant.

252. τρυβλία] τρύβλια R.

253. τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς] Scholia: ἀπὸ κοινοῦ, τὸ κεραμεύειν· ἀντὶ τοῦ κατεργάζεσθαι. ἦν δὲ κεραμέως πατρὸς Κέφαλος. Posset utcunque iste jocus, qui consistit in ambiguitate verbi

κεραμεύειν, exprimi etiam in Latino sermone, et locus ita verti: *sed etiam patinas eum dicerem male conficere, rempublicam autem probe*. BERG. *εὖ καὶ* om. R.

254. Νεοκλείδης] *ὅς ἐστι μὲν τυφλὸς, κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν*, ut de eo dicit in Pluto v. 666. vide hic in Eccl. v. 398. BERG.

255. Afferunt hunc versum schol. ad Acharn. 863. et Suidas in *τούτῳ μέν*.

εἶπον] *εἴποιμ'* B.

256. *ὑποκρούωσι* R. et Suidas in *ὑποκρούουσι*. Legebatur *ὑποκρούσωσιν*.

προσκινήσομαι] In Lys. 227. *κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι*. Jocus est in ambiguo. *ὑποκρούειν pulsare* significat, *verberare;* sed et verbum est palæstræ venereæ, *subagitare*. Quod priori sensu mulier dixerat, altero Praxagora accipit, ideo respondet *προσκινήσομαι*. BRUNCK.

258. *ἤν σε τοξόται ἕλκωσιν*. In Eq. 661. *κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις, χ' οἱ τοξόται*. BERG.

265. *τὼ* R.Γ. Vulgo *τά*.

αἴρειν τὰ σκέλη] In Lys. 229. *οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰς Περσικάς*. Quid sit *tollere pedes*, ostendit versu illo Ovidius de A. A. 3, 775. Milanion humeris Atalantes crura ferebat. *Gons. de Salas* ad Petron. cap. 55. ubi plura dabunt alii interpretes. BRUNCK.

268. *ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια*] *Tunicas succingite*. Hunc locum explicat Oct. Ferrarius de Re Vestiaria 2, 4. p. 149 seqq. BRUNCK.

270. *ἄνδρ' ἐθεᾶσθ'* R.Γ. Vulgo *ἄνδρα θεᾶσθ'*.

275. *γ' ἅπερ* Toupius Emend. vol. 1. p. 187. *τ' ἅπερ* R. *τάπερ* Ald. *θ' ἅπερ* A.B.

276. *ἐπαναβάλεσθε* B. et Suidas in h. v. Libri reliqui *ἐπαναβάλλεσθε*.

277. *ᾄδουσαι*] Apparet quandoque cantantes ire solitos in concionem. In Vespis v. 219. BERG.

279. *τὸν* om. R.

281. *πύκν'*] *πνύχ'* Γ.

282. *σπεύσαθ'* B.R. Libri reliqui *σπεύσασθ'*.

283. *ὀρθρίοις* Γ. et Suidas in *ὑπαποτρέχειν*. *ὀρθίοις* R. Vulgo *ὀρθρίως*.

πύκνα] *πνύκα* Γ.

284. *μηδὲ πάτταλον*] Scholia: *τὸ τυχόν. οἱ γὰρ ὕστερον ἐλθόντες οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.* nempe triobolum: infra 380. ad redeuntem ex concione: *τριώβολον δῆτ' ἔλαβες;* dein ille: *εἰ γὰρ ὤφελον, ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον.* Vide et mox 292. Quod autem ad *οὐδὲ πάτταλον* attinet, videtur id proverbiale esse, aut allusio ad Proverbium: *παττάλου γυμνότερος.* quod occurrit apud Aristænetum 2, 18. *ὡς δὲ λοιπὸν τὸν ἀθλίως ἐρώμενον ἐψίλωσαν χρημάτων, καὶ κατέστησαν παττάλου γυμνότερον, ἀπέλιπον αὐτὸν ἐν πενίᾳ δήπου μυρίᾳ.* Dicitur autem *οὐδὲ πάτταλον,* ut *οὐδὲ γρὺ,* et similia, quæ congessi ad Plutum v. 17. ubi etiam *πασπάλη,* quod forte erit, qui in isto etiam loco reponere velit. BERG.

286. *ὡς μὴ*] *μὴ καί* Dobræus.

288. *ἐνδυόμεναι* Faber. Libri *ἐνδούμεναι.*

290.—310. Horum versuu mbini quique in unum sunt conjuncti in libris. 290. et 300. *ἡμιχ.* præfixum in libris.

290. *πρῴ πάνυ τοῦ κνέφους*] Hinc oritur suspicio, quod hæc fabula prodierit Lenæis Liberalibus hieme, ut comici fictio concordet cum tempore, quo repræsentabatur fabula. Nam tunc hiems erat et dies brevissimi: ideo diluculo cogebatur populus; non vero tam mane verno tempore, jam diebus satis prolixis. PALMER.

291. *κεκονιμένος* A.B. *κεκονισμένος* R. Ald. *κεκονιαμένος* Suidas in h. v. Usum verbi, quod pulvere conspersum, id est festinabundum, significat, Kusterus illustrat exemplis Luciani.

βλέπων ὑπότριμμα, στέργων σκοροδάλμη libri et Suidas in *ὑπότριμμα.* Transposuit Porsonus.

292. *δώσειν τὸ τριώβολον*] Admisit syllabam ancipitem ante interpunctionem. In vocativo Pac. 860. *ζηλωτὸς ἔσει, γέρον,* | *αὖθις νέος ὢν πάλιν.* Itaque non opus Porsoni conjectura est *σὺ δ', ὦ Χαριτιμίδη.*

293. *Χαριτιμίδη* (ut Bentleius) R. Libri reliqui *χάριτι μία ἡ* vel *χάρι τιμία ἡ.*

Δράκης A.B.R.Γ. Vulgo *Δράκη.* Lys. 254. *χώρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην.*

294. *σαυτῷ* codices et Suidas in *παραχορδιεῖς.* *σαυτὸν* (ad *κατεπείγων* relatum) Ald.

297. *πλησίον* Brunckius. *πλησίοι* libri et Suidas in *συμβόλαιον,* præter A, qui *πλησία.*

καθεδούμεθ'] καθεδοῦμεν A.B.Γ.

300. χορὸς ἕτερος præfixum in A.

ὠθήσομεν A.R.Γ. ὀνήσομεν B. ὠθήσομαι Ald.

ἐξ ἄστεως] ξένους A.B.Γ.

301. ἔδει λαβεῖν ἐλθόντ' Dawesius. ἐλθόντ' (ἐλθόντας A.B. R.Γ.) ἔδει λαβεῖν vulgo.

302. ὀβολὸν μόνον] Apparet ex hoc loco comitiorum mercedem, quæ olim unius oboli fuerit, postmodum ad triobolum auctam esse: de quo v. Schoemann. de comitiis p. 66. Duorum obolorum mercedem solus memorat scholiasta ad Pluti v. 171. διώβολον γὰρ ἐδίδοτο εἰσιοῦσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. De quo dubito, quum τριώβολον in illa ipsa fabula memoretur v. 329.

καθῆντο] Libri κάθηντο.

λαλοῦντες] λαλοῦσαι A.B.Γ.

303. ἐν τοῖς στεφανώμασιν] Hæc verba accesserunt ex R. Pherecratis locum apud Athen. 15. p. 685 b. comparat Dobræus, λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρᾶς | ἡμέρας ἐν τοῖς στεφανώμασιν, οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ | λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε.

Μυρωνίδης] Vid. ad Lys. 801.

305. ἀργύριον λαβών Brunckius. Libri ἀργύριον φέρων.

307. ἄρτον] ἄρτον αὖ R. et Ald. αὖ om. A.B.Γ. Scribendum ἄρτον ἂν cum Dawesio. ἄρτον αὖον Reiskius.

καὶ δύο] Scribendum καὶ πρὸς δύο cum Porsono.

315. δὴ δ'] δῆτ' B. De numeris hujus versus dixi ad Acharn. 47.

318. κοπρεαῖος] κοπραῖος A.B.Γ. ὁ κοπρεαῖος stercus est, ut ἄνθρωπος ἀχραδούσιος v. 362. ἀνὴρ κόπρειος ex Eq. 899. comparavit Berglerus.

320. ἐν καθαρῷ, in loco *puro* ab hominibus. Horatius Epist. 2, 271.

Puræ sunt plateæ, nihil ut meditantibus obstet.

Significandi vim explicat Apollonius 3, 1201.

ἀλλ' ὅτε δὴ ἴδε χῶρον, ὅτις πάτου ἔκτοθεν ἦεν
ἀνθρώπων, καθαρῇσιν ὑπεύδιος εἱαμενῇσιν.

inde ἀποπατεῖν, quia alvum exoneraturi loca secreta quærere solent. BRUNCK.

321. ἐστὶν ἐν καλῷ] Thesm. 292. ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων ἵν' ἐξακούω; BRUNCK.

328. νὴ τὸν Δί', αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος] Perperam vulgo hæc verba Blepyro tribuuntur: alteri viro continuantur in A. recte. Sic Mysis in Terentii Andria 4, 6, 6.

Quem video? estne hic Crito sobrinus Chrysidis?
Is est.

Eun. 3, 4, 7.

Sed quisnam a Thaïde exit?
Is est, annon est? ipsus est. BRUNCK.

329. τοῦτο τὸ πυρρόν] His significatur color muliebris pallæ qua indutus est Blepyrus; quam priusquam discernat ille nescio quis, Blepyrum quem rubentem conspicit, a Cinesia cinædo concacatum fuisse arbitratur. Adposita nomini Κινησίας in A. nota, οὗτος μαλακός. BRUNCK.

330. Ultima hujus versus vox Blepyro vulgo tribuitur, sic scripta, πόθεν; pro morata negatione, de qua vide not. ad Ran. 1455. Sed hic illa locum non habet, quum sequatur absoluta negatio οὐκ. BRUNCK.

332. κροκωτίδιον Arnaldus Animadv. crit. p. 252. κροκώτιον R. κροκώπιον A.B.Γ. Ald. Conf. Lys. 47.

333. σου] σοι Γ.

342. τοῦτο] τοῦτό πω Γ. Ald.

346. ἵεμαι] Vulgo ἵεμαι. ἵεμε R. ἱέμην B.

350. ὅ τι] ὅσον B.

352. εἰς A.B.R.Γ. εἰς τὴν Ald.

354. νῦν A. a pr. m. B.R. νυνὶ Ald.

355. ἐγκλείσασ'] Scribendum ἐγκλῄσασ'.

356. Θρασύβουλος] De hoc sic narrat scholiasta, οὗτος ἀντιλέγειν μέλλων τοῖς Λακεδαιμονίοις πρέσβεσι περὶ σπονδῶν ἐληλυθόσιν, εἶτα δωροδοκήσας, ἀχράδας προσεποιήσατο βεβρωκέναι καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν. Simillima de ἀργυράγχῃ Demosthenis narratio est apud Gellium N. A. 11, 9.

Λακωνικοῖς] λακωμανικοῖς R.

362. ἄνθρωπος Ἀχραδούσιος idem valet quod v. 317. ὁ κοπρεαῖος. Finxit autem a præcedenti ἀχρὰς gentile nomen, quasi a pago aliquo Attico. Ita Berglerus, haud improbabiliter. Pro vero tamen nomine hoc habet Stephanus, quem vide

in Ἀχραδοῦς. Sæpe jocum petit e pagorum nominibus comicus. Vide not. ad Ran. 426. BRUNCK.

ἀχραδούσιος] Libri ἀχραδούσιος.

364. καταπρώκτων] κατὰ πρωκτῶν A. κατὰ πρωκτὸν B.

365. Ἀμύνων] Scholiasta, ῥήτωρ ἠταιρηκὼς, οὐκ ἰατρὸς Ἀμύνων.

366. Ἀντισθένη B. Vulgo Ἀντισθένην.

367. ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

στεναγμάτων] Quia nimirum inter cacandum difficulter egerat. BERG.

369. ὦ πότνι' Εἰλείθυι'] Loquitur more tragicorum. Conf. Lys. 742.

374. τὸ] τί B. δ' om. A.B.

χιτώνιον R. Libri reliqui τριβώνιον.

377. νὴ Δί' A.B.R.Γ. νὴ τὸν δί' Ald.

378. ἡ μίλτος] Vid. ad Acharn. 22.

381. νῦν] νὴ δί' R.

382. μὰ τὸν Δί'] ἔχων μὰ τὸν Δί' Brunckius. Qui recte sensit non posse abesse ἔχων vel simile participium. Sed probabilius videtur aliquid ante hunc versum excidisse.

ἄλλο γ' ἢ Brunckius. ἄλλο ἢ A.B. ἄλλον ἢ R. Ald.

384. ἦλθ' ἀθρόος B. ἦλθεν ἀθρόος A. ἦλθεν ἀθρόως R. Ald.

πύκνα R. Vulgo πνύκα.

385. πάντας σκυτοτόμοις R. et Suidas in σκυτοτόμος. πάντες σκυτοτόμοι vulgo.

σκυτοτόμοις] Dicit hoc, quia sutores albi essent, utpote qui sole non infuscantur, sed totos dies domi sedent et sub umbra opus faciunt. BERG. Galen. vol. 6, p. 47. ἐξ ἡλίου μελανότης, ἐκ μακρᾶς σκιατροφίας λευκότης.

391. ἀλεκτρυὼν] ἀλεκτρυὼν libri.

392. Parodia verborum Æschyli ex Myrmidonibus, Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος | τὸν ζῶντα μᾶλλον.

395. ξυνελέγη] συνελέγη Γ.

400. οὐ om. A.Γ. ὡς B.

404. μ' ἐχρῆν] με χρῆν vulgo. με χρὴ R.Γ.

σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ] Similiter Eubulus Comicus apud Athenæum 2. p. 66. κόκκον λαβοῦσα Κνίδιον, ἢ τοῦ πεπέριος, τρίψασ' ὁμοῦ σμύρνῃ διάπαττε τὴν ὁδόν. Ceterum Neoclidis oculos non mitioribus medicamentis curasse fingitur Æsculapius in Pluto 718. BERG.

406. *σαυτοῦ* R. et Suidas in *γλάμων*. Vulgo *σαυτῷ*.

410. *μέντοὔφασκεν*] Similem crasin *μέντοὐγὼ* restitui Ran. 971.

413. *τετραστατήρου*] Per salutem, quæ tanta pecunia constet, sine dubio vestes bonas intelligit. BERG.

416. *ἥλιος τραπῇ*] Solstitio hiberno. KUST.

417. *ἡμῶν*] *ἂν ἡμῶν* R. *ἂν ὑμῶν οὐδένα βλάψοι ποτέ* Suidas in *κναφεύς*. *ἂν ὑμῶν οὐδὲν ἂν λάβοι ποτέ* idem in *τετραστατήρου*.

420. *ἀποκλείῃ τῇ θύρᾳ* Abreschius Lect. Aristæn. 2. p. 270. *ἀποκλίνῃ τῇ θύρᾳ* vulgo et Suidas in *τετραστατήρου*. *ἀποκλίνῃ τὴν θύραν* A. et Suidas in *ἀλφιταμοιβούς*. Vesp. 775. *οὐδείς σ' ἀποκλήσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι*. Scribendum autem *ἀποκλῄῃ*.

425. *μακρὰ*] *μακρὰν* Γ.

426. *Ναυσικύδους*] Scholiastes ait hunc fuisse *ἀλφιταμοιβὸν* ex quorundam sententia; quod verum puto. Nam idem patet ex Xenophonte Apomn. 2. [7, 6.] ubi eum ex *ἀλφιτοποιΐαις* divitem esse factum scribit: *εἶτ' οὐκ οἶσθ' ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν τούτων ἀλφιτοποιΐας Ναυσικύδης οὐ μόνον ἑαυτόν τε καὶ τοὺς οἰκέτας τρέφει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτοις καὶ ὗς πολλὰς καὶ βοῦς, καὶ περιποιεῖται τοσαῦτα, ὥς καὶ τῇ πόλει πολλάκις λειτουργεῖν*. BERG. De forma genitivi vid. ad Vesp. 74.

427. *εὐπρεπὴς* (*εὐτρεπὴς* B.) *νεανίας*] Praxagora, Blepyri uxor.

428. *ἀνεπήδησ'* R. *ἀνεπήδησεν* vulgo.

Νικίᾳ] Nicias, cujus hic mentio, diversus est a nobili expeditionis Siculæ duce, hujus forte nepos, ut censet Palmerius. BRUNCK.

432. *τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος*, mulieres, *οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν*, viri.

441. *εἶναι πρᾶγμ' ἔφη* R. et Suidas in *νουβυστικόν*. *ἔφη πρᾶγμ' εἶναι* Γ. Ald.

442. *κοὔτε τἀπόρρητ'* A.R. *κοὔτ' ἀπόρρητ'* Ald. *καί γε τἀπόρρητ'* B.

443. *Θεσμοφόροιν*] *θεσμοφόρων* A.B.Γ.

444. *βουλεύοντε* editio Juntina a. 1525. ex R, qui *βουλεύονται*. *δουλεύοντε* A.B.Γ. Ald. Hoc versu desinit A.

447. *χρυσί'*] *χρυσίον* Suidas in *συμβάλλειν*.

448. *γ'* post *μόναις* collocant B.Γ. Fortasse delenda particula, ut illata ex v. 451.

451. *γ'* R. Vulgo *τ'*.

453. ἀλλὰ R. Vulgo ἄλλα.
πολλὰ B.R.Γ. πολλά τε Ald.
455. γε B. Libri reliqui σε.
456. ταύταις] αὐταῖς B.
460. ἐς] εἰς libri.
462. ἆρα Kusterus. Libri ἄρα, præter B, in quo interpolatum ἔστι.
464. ἀστενακτὶ B.Γ. et Suidas in h. v. ἀστενακτεὶ Ald.
468. βινεῖν] Libri κινεῖν, et κινῇς v. 470.
469. 470. exciderunt ex Ald. Habent codices. Ex Γ. supplevit editio Juntina a. 1515.
473. γε Suidas in γεραίτερος et μῶρα. Vulgo τε.
474. ὅσ' ἂν ἀνόητ' ᾖ μῶρα Bentleius. ὅσ' ἂν ἀνόηταχῇμῶρα R. ὅσ' ἀνόητα χ' ῇ μώρα Suidas in γεραίτερος: ὡς ἀνόητα χὴ μῶρα idem in μῶρα. ἀνόηθ' ὅσ' ἂν καὶ μῶρα B. ὅσ' ἂν ἀνόητα καὶ μῶρα Ald. Respicit autem his verbis ad Atheniensium δυσβουλίαν, quam propitia deorum voluntas soleret ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν, ut dixit Nub. 589. ad quem locum vide quæ annotata sunt.
478. Redit chorus mulierum ex concione.
481. φύλαττε] φύλασσε B.Γ. σεαυτὸν pro σαυτὴν Γ.
καταφυλάξῃ] φυλάξῃ B.Γ.
484. δ' ἂν R. δ' vulgo. δέ γ' B.
487. Indicavi lacunam. περιστρέφου addebat Hermannus.
τἀκεῖσε Faber. Libri κἀκεῖσε.
488. τἀκ δεξιᾶς R. τά τ' ἐκ δεξιᾶς vulgo. τά τ' ἐκ δεξιῶν B.
γενήσεται] γένηται B.
490. ὡρμώμεθ' Portus. Libri ὁρμώμεθ'.
495. καί] κέ R.
ἡμᾶς ὄψεται Hermannus. ὄψεθ' ἡμᾶς libri, versu tetrametro πώγωνας—ἡμᾶς.
ἴσως κατείπῃ R. ἴσως κατέπτῃ Ald. ἴσω κατέπτῃ Γ. εἴσω κατέπτη B.
496. εἶα] εἵα Γ. Ald.
σκιᾶς] σκιᾷ B.Γ.
504. ὦ γυναῖκες ἡμῖν R. Legebatur ἡμῖν ὦ γυναῖκες.
514. κατάκειται] Legebatur κεῖται.
515. ξύμφορον] συμφέρον Γ.
ὑπακούειν R.Γ. ἐπακούειν Ald.
518. πάσαις R. Vulgo ἁπάσαις.

522. παρὰ R.Γ. Vulgo περί.

527. ᾦχου σιωπῇ] ᾦχου σὺ καὶ πῇ B.

μου R. Vulgo μοι.

530. οὐ] ἦν B.

535. ἐχρῆν σ'] σ' ἐχρῆν B.Γ.

536. ἐπιβαλοῦσα B.R.Γ. ἐπιλαβοῦσα Ald.

537. προκείμενον] Verbum προκεῖσθαι de mortuo occurrit etiam in Av. 474. τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον. Res ipsa dicebatur πρόθεσις· Latine collocatio. BERG.

538. στεφανώσασ'] Mortui nimirum olim coronari solebant: de quo more vide præter alios Meursium ad Lycophron. v. 799. KUST. Hæc etiam ad mortuos pertinent. Corona et ampulla cum unguentis. Infra 1024. ad vetulam sepulchro maturam: καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους. Eurip. in Phœniss. 1626. ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφων ἁλῷ ἢ γῇ καλύπτων, θάνατον ἀνταλλάξεται. BERG.

540. ἀλεαίνοιμι ex h. l. memorat Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 14, 24. In ἀλέοιμι corruptum ib. p. 376, 1.

ἠμπισχόμην] ἠμπεσχόμην grammaticus Bekkeri p. 381, 25, non Suidas in ἀλεαίνοιμι.

543. κατά τί χ' ἡ R. καὶ κατίσχ' ἡ Ald. κἄστιχ' ἡ Γ. κἄστι χῇ B.

547. ἐκτέα] ἐκτέον B.

550. ἐγῳχόμην R. ἔγωγ'ῴχόμην vulgo. 'γώ γ' ᾠχόμην B.

551. ᾔδησθα Brunckius. Libri ᾔδεισθα.

556. τίνων B.R.Γ. τίνος Ald.

563. ἀφέλῃ R.Γ. Vulgo ἀφέλῃς.

564. 568. Hos versus choro recte tribuere videtur Brunckius. Versui 568. in R. præfixum ὁ αλλο,.

569. τοῦθ' ὥστε σέ γε μοι μαρτυρεῖν R. τοῦθ' ὥστ' ἔμοιγε μαρτυρεῖν Ald. τοῦθ' ὅστις γέ μοι μαρτυρεῖν Γ. τόνδ' ὅστις ἂν μοι μαρτυρῇ B.

571. πυκνὴν B.R.Γ. πυκνὰν Ald.

φιλόσοφον manifeste vitiosum. Corrigendum φιλόδημον.

572. Probabile est hæc quoque ad hexametri mensuram esse revocanda, φροντίδ' ἐπισταμένην ταῖς σαῖσι φίλαισιν ἀμύνειν. Sic chorus mulierum in Lys. 712. φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

574. γλώττης] Scribendum γνώμης cum Marklando ad Eurip. Suppl. 547.

πολίτην δῆμον] Quem δᾶμον ἀστῶν dixit Pindarus Olymp. 5, 33.

576. — 581. Hi versus sic potius sunt dividendi

μυρίαισιν ὠφελίαισι βίου, δηλοῦν ὅτί περ δύναται.
καιρὸς δέ· δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινος ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
ἀλλὰ πέραινε μόνον
μήτε δεδραμένα μήτ' εἰρημένα πω πρότερον.
μισοῦσι γὰρ ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται.

576. ὠφελίαισι R. Vulgo εὐτυχίαισι.

δηλοῦν] Corrigendum videtur δηλοῦσ'.

δύναται. καιρὸς δέ· δεῖται Hermannus. Legebatur δύναται καιρός. δεῖται —.

577. τι Ald. τοι B.Γ. τοί γε R.

578. πέραινε] Æschylus in Pers. 701. εἰπὲ καὶ πέραινε ταῦτα. Euripides in Ione 1348. λέγε, πέραινε σοὺς λόγους· et apud comicum aliquoties. BERG.

581. χρὴ B. χρῆν libri reliqui.

582. χαρίτων μετέχει πλεῖστον] Subauditur μέρος, qua ellipsi nihil frequentius. Alibi id nomen expressum occurrit. Plenam locutionem observes in Pl. 226.

ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ πλούτου μέρος.

Ran. 335. φιλοπαίγμονα τιμὰν,
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν
μέρος.

Qui locus nostro simillimus. BRUNCK.

584. ἠθάσι] γρ. ἤθεσι B. Vid. Porson. ad Eur. Or. 264.

585. τοῖς B.R.Γ. τοῖς τ' vulgo.

589. Hoc dicit tanquam sententiam generalem, oratori esse auscultandum; itaque in masculino genere loquitur, licet ipsa sit fœmina. BERG.

592. μηδὲ ταφῆναι] In Pluto 556. εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι. BERG.

595. κατέδει Brunckius. Vulgo κατεδεῖ.

σπέλεθον] σπελεθὸν R. et σπελεθῶν v. 596. Scribendum πέλεθον et πελέθων. Acharn. 1170. τῇ χειρὶ πέλεθον (libri partim, σπέλεθον) ἀρτίως κεχεσμένον.

602. Δαρεικοὺς] Aurei numi a Dario rege Persarum dicti. Vide Polluc. 3, 87. BERG.

ἀφανῆ πλοῦτον] ἀφανὴς πλοῦτος præcipue dicitur *pecunia nu-*

merata, opponiturque fundis, agris, villis, aliisque bonis, quæ vulgo immobilia vocantur. Vide Harpocrat. v. ἀφανὴς οὐσία. KUST.

τοῦτ'] ταῦτ' Brunckius.

605. οὐδὲν B.R.Γ. οὐδ' ἐν Ald.

πενίᾳ] πνεύματι B.Γ.

609. ὦταῖρ'] ὦ 'τέρ' R. ὦ 'τὰν B.

611. βούληται] τοῦτον addunt B.Γ. Ald.: om. R. et Suidas in σκαλαθῦραι.

613. ξυγκαταδαρθών] ξυγκαταδραθών R.Γ.

614. συγκ— Brunckius. ξυγκ— vulgo. In B.Γ. ξυγκαταδαρθεῖν ex v. 613.

615. οὐ R. εἰ vulgo. om. Γ. Idem ἴσασιν.

616. ζητήσουσιν ex R. editio Juntina a. 1525. ζητοῦσιν Γ. Ald.

619. συνῶμεν Brunckius. ξυνῶμεν vulgo.

621. Hunc et seq. versum ad fidem codicis in integrum restitui, qui dimidia fere sui parte mutili erant. Sic legebantur:

οὐχὶ μαχοῦνται — περὶ τοῦ; — τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν.
καί σοι τοιοῦτον ὑπάρξει.

In codice vero sic scripti sunt:

οὐχὶ μαχοῦνται περί σου θάρρει. μὴ δείσῃς. οὐχὶ μαχοῦνται.
περὶ τοῦ; — τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καί σοι τοιοῦτον ὑπάρχει.

Juxta codicis scripturam prior horum versuum totus est mulieris. Fraudi fuit librario prava lectio περί σου, pro περὶ τοῦ. Illud est etiam in edit. B. Juntæ. At Aldus dedit περί του. Loquendi vices personis melius me divisisse arbitror, marito bis περὶ τοῦ; tribuendo. Si priore loco dixisset mulier περί σου, nihil fuisset causæ cur maritus iterum percontaretur περὶ τοῦ; BRUNCK. Vera totius loci scriptura est in R, nisi quod priore loco περὶ σοῦ habet, personæ autem sic distinctæ, ut οὐχὶ — δείσῃς Praxagoræ, οὐχὶ μαχοῦνται Blepyro tribuatur. οὐχὶ μαχοῦνται. περὶ σοῦ θάρρ' εἰ μὴ δείσας οὐχὶ μαχοῦνται περὶ τοῦ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καί σοι τοιοῦτον ὑπάρχειν Γ.

623.—625. cum præcedentibus verbis καί σοι τοιοῦτον ὑπάρχει Blepyro tribuit Ald. βλ. καί σοι — πρ. τὸ μὲν — βλ. τὸ δὲ — βαδιοῦνται R. Veram personarum distinctionem servavit codex Monacensis.

623. ὑμέτερον R.Γ. Vulgo ἡμέτερον.

625. *τοὺς δὲ* Bentleius, Brunckii editio et, ut videtur, R. *δὲ τοὺς* Ald.

628. *οἱ φαυλότεροι* recte delet Tyrwhittus, versu probabiliter expleto *κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καὶ τοῖς μεγάλοις καταδαρθεῖν*. Quid dici hic debuerit et per se manifestum est et magis etiam intelligetur comparatis versibus 702. — 706.

629. *χαρίσωνται*] *χαρίσονται* R.

630. *Λυσικράτους*] Deformem fuisse satis apparet: sic et infra ejus mentio v. 736. BERG.

631. *καταχήνη, κατάγελως.* Vide Vesp. 575. BERG.

632. *τῶν σφραγῖδας ἐχόντων*] In Nubibus 331. BERG.

633. Hunc versum om. B.Γ.

ἐμβάδ᾽ ἔχων R. *ἐμβάδι γ᾽* vulgo. Similiter, sed addito *τὶς*, Lysistr. 560. *ὅταν ἀσπίδ᾽ ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾆτ᾽ ὠνῆται κορακίνους*. De nomine proprio aliquo restituendo non sine veri specie cogitarunt Bentleius, Reiskius, Bothius. Quorum Bothius *Ἐμβαδίων* corrigebat, quæ conjectura ex Heinsii annotatione ad corruptum Hesychii locum peti potuerat, *Ἐμβάδιον: παίζει ἐπὶ τούτου.* "*Vid. Aristoph. in loco corrupto Eccles.* "*p. 452. ed. Wech.*" *Ἐμβάδας* a Theopompo comico dictus est Meletus: vid. schol. Platon. Clark. p. 170. ed. Gaisford. (330. Bekk.)

πρότερος] *προτέρῳ* Faber.

634. *διαπραξάμενος*] *παραταξάμενος* B.Γ.

636. *γὰρ* addidit Faber.

πατέρας γὰρ ἅπαντας — νομιοῦσιν] Simillimum rei publicæ Platonicæ institutum est (vid. 5. p. 461.) et re vera fuit Amazonum, de quibus Strabo 11. p. 504. *ἀναβαίνουσι δὲ κἀκεῖνοι (οἱ Γαργαρεῖς) κατὰ ἔθος τι παλαιὸν συνθύσοντές τε καὶ συνεσόμενοι ταῖς γυναιξὶ τεκνοποιίας χάριν ἀφανῶς τε καὶ ἐν σκότει ὁ τυχὼν τῇ τυχούσῃ· ἐγκύμονας δὲ ποιήσαντες ἀποπέμπουσιν. αἱ δ᾽ ὅτι μὲν ἂν θῆλυ τέκωσι, κατέχουσιν αὐταὶ, τὰ δ᾽ ἄρρενα κομίζουσιν ἐκείνοις ἐκτρέφειν· ᾠκείωται δ᾽ ἕκαστος πρὸς ἕκαστον νομίζων υἱὸν διὰ τὴν ἄγνοιαν.*

640. *ἄγνως* ex Brunckii editione relictum. Recte libri *ἀγνώς*. Vid. Arcad. p. 93, 20.

645. *πάππαν με καλοῖ* Brunckius. Libri *πάπαν με καλεῖ* (*καλῇ* Ald.).

647. *Ἀρίστυλλος*] De hoc v. fragm. 456.

648. γ' ἂν] μὰν Ald.

650. δέος] δέος οὐ B.Γ.

ἐπεπόνθη Suidas in h. v. ἐπεπονθειν R. ἐπεπόνθην Ald.

652. δεκάπουν τὸ στοιχεῖον] Hoc explicat Casaubonus ad Athen. 6, 10. ubi scholiastem emendat, cujus nota sic scribenda: ἡ τοῦ ἡλίου σκιὰ, ὅταν ᾖ δέκα ποδῶν. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτε γίνεται ὀψέ. — Τὸ παλαιὸν οἱ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον, καὶ οἱ καλούμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν. καὶ οὕτως οἱ μὲν ἀνέμενον τοὺς κληθέντας, οἱ δ' ἀπῄεσαν ἐπὶ τὰς ἑστιάσεις· οὐδέπω τηρήσεως οὔσης ἑτέρας, ἀφ' ἧς οἷόν τε ἦν τεκμήρασθαι εἰς πόσας ὥρας προήκει. Huc respexisse videtur Pollux 6, 44. τῇ σκιᾷ δ' ἐτεκμαίροντο τὸν καιρὸν τῆς ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ἣν καὶ στοιχεῖον ἐκάλουν. καὶ ἔδει σπεύδειν, εἰ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη. BRUNCK.

λιπαρῶς] λιπαρὸν B. Scribendum λιπαρῷ cum Bentleio.

657. τουτὶ δὲ πόσους Faber. τουτὶ πόσους Ald. τουτὶ τ' οὔπος R. τουτὶ ποσσ' Γ.

ἐπιτρίψει] Omnes certe sycophantas, quorum Athenis erat uberrimus proventus, qui ex ea re victum sibi quærebant: ut ille qui in Pluto introducitur v. 851. BERG.

658. om. Γ.

ταύτῃ γνώμην] Legebatur ταύτην γνώμην. ταύτῃ γνώμῃ γ' Toupius Emend. vol. 1. p. 200. comparato Soph. Philoct. 1448. κἀγὼ γνώμῃ ταύτῃ τίθεμαι.

659. οὕνεκα Brunckius. Libri εἵνεκα.

662. Choro tribuit R.

φρασάτω μοι] Dicat mihi aliquis.

663. αἰκίας] Subauditur τὴν δίκην seu potius τὸ τίμημα. Pl. 480. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ; BRUNCK. αἰκείας R.

τύπτοντες B.R.Γ. κλέπτοντες Ald.

665. ἀπὸ τῆς μάζης] In Lacedæmone, ubi communiter vescebantur cives, quem morem Praxagora Athenis etiam vult introducere, mos fuit ita mulctare. Nicocles apud Athenæum 3. p. 141. διακούσας δὲ πάντων ὁ Ἔφορος ἤτοι ἀπέλυσεν, ἢ κατεδίκασεν· ὁ δὲ νικήσας ἐζημίωσεν ἐλαφρῶς ἤτοι κάμμασιν ἢ καμματίσι· Sunt autem ista liba quædam, aut placentæ. BERG.

ταύτην] Scribendum ταύτης cum R.

666. αὖθις additum ex R.

667. κλέψει μετὸν αὐτῷ Brunckius. κλέψαι μετὸν αὐτῷ R.

et Suidas in *μετόν*. *κλέψαι μετ' αὐτῷ* Γ. *κλέψαιμι τὸ 'μαυτοῦ* Ald.

671. *ἐκείνου κομιεῖται* R.Γ. Vulgo *κομιεῖται ἐκείνου*.

672. *κυβεύσουσ'*] *κυβεύσουσιν* B.

ἄνθρωποι] *ἄνθρωποι* libri.

675. *ἀλλήλους*] Scribendum *ἀλλήλων*. Accusativo si uti voluisset poeta, *ὡς ἀλλήλους* potius dixisset.

676. *στοιὰς*] *στοὰς* B.Γ. hic et infra, et Suidas in *ἀνδρῶνα*. Vid. Elmsl. ad Eurip. Heracl. 431.

681. *κληρωτήρια*] Urnas, in quas sortes conjiciuntur in sortitione judicum. BERG. Apud alium neminem e veteribus Atticis hoc vocabulum legere memini; sed a Polluce 10, 61. affertur ex Aristophanis *Γήρᾳ*; quanquam ambigit Pollux num sitellam ibi significet an locum illum ubi sortiri solerent. De loco etiam Phrynichus accepisse videtur in Bekkeri Anecd. p. 47, 15. *κληρωτήρια: ἔνθα κληροῦνται οἱ δικασταί*. Alio loco (9, 44.) Pollux ipse *κληρωτήριον* explicat locum *ἵνα οἱ κληρωταὶ* (sortitores) *συνεκάθιζον*. Sed loquitur ibi in universum de urbium ædificiis, non de Athenis solum, quamobrem incertissimum mihi videtur num locus aliquis hoc nomine Athenis fuerit. SCHOEMANN. de sortit. judicum p. 27.

ἐς Γ. *εἰς* vulgo.

καταθήσω] *καθήσω* R.

682. *παρ' Ἁρμοδίῳ*] Sic *ἑξῆς Ἀριστογείτονι* Lys. 633.

683. *ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ*] Ad hujus loci illustrationem faciunt quæ schol. et nos notavimus ad Plut. 277. et 973. KUST. Scholia: *δέον εἰπεῖν δικάζει, εἶπε δειπνεῖ*. Sic in Pluto 973. *ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπιες ἐν τῷ γράμματι;* BERG.

684. *ἐκ τοῦ βῆτα*] Literis distinguebantur loca, ubi jus dicebatur. Vide ad locum modo citatum. BERG.

685. *τὴν βασίλειον*] Quia incipit a *β*. BERG.

τὸν δὲ θῆτ' ἐστι παρ' αὐτὴν Γ. *τοὺς δ' ἐκ τοῦ θῆτα παρ' αὐτὴν* B.

686. *τὴν στοιὰν τὴν ἀλφιτόπωλιν*] Porticus nimirum olim Athenis fuit, *Ἀλφιτόπωλις* dicta, quod farinæ illic venderentur. Hesychius: *Ἀλφίτων στοὰ, ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐπωλεῖτο*. Hujus porticus etiam meminit schol. ad Acharn. 547. et Eustathius ad Iliad. Λ. p. 868, 37. KUST.

688. *τούτους*] *τούτοις* R.

ἅπαντες B.R. et Suidas in *κληρώσω*. Vulgo *ἅπαντας*.

691. στεφάνῳ — δᾷδα] Coronas gestabant et facem, cum irent comissatum. Vid. Plut. 1042. BERG.

694. δείπνου] τοῦ δείπνου R. et Suidas in δίοδοι et προσπίπτουσαι.

702. εὐπρεπέσιν δ' Bentleius. δ' εὐπρεπέσιν libri.

708. διφόρου συκῆς. Palmerius dicit intelligi τὸ πέος propter geminos testiculos ab radicibus ejus pendentes, et alludi ad ficus, quæ dicantur διφόροι, quia combinatos fructus ferant. Quæ expositio, etsi non nimis apta videatur, tamen potest utcunque confirmari ex isto comici in Pace 1349. τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ, τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον. nam ibi intelliguntur partes genitales. BERG. Affert hunc locum Athenæus 3. p. 77 d.

711. τἄρ' Brunckius et, ut videtur, R. Vulgo ἄρ'.

716. τήμερον Brunckius. Libri σήμερον.

719. τουτογί Bentleius. τουτοτί R. Vulgo τοῦτο τί.

720. αὗται] Hæ quæ præsentes sunt chori mulieres et totius urbis mulieres repræsentant.

721. — 724. alii personæ tribuit R.

724. κατωνάκῃ servorum est vestis. Hic metonymice ponitur res pro persona, quæ re utitur, ut supra 633. ἐμβάς. κατωνάκῃ valet igitur τῶν δούλων χάριν. Mentio κατωνακῶν in Lys. v. 1151. ad quem locum respexit Hesychius. Ad metonymiam non adtenderant, nec ad usum dativi personam significantis pro genitivo cum ellipsi nominis χάριν, qui hoc aliter acceperunt. BRUNCK. Dativum parum probabiliter explicat Brunckius. Recte Dobræus. "Lego κατωνάκην (*ut sunt* αἱ κατωνάκαι), "qua constructione μοιχὸν Acharn. 849. σκάφιον Thesm. "838."

727. Post hunc versum addidi χοροῦ ex R. De quo dictum in annotationibus ad Plutum p. 23.

728. 729. libri Praxagoræ tribuunt. Correxit Faber.

730. Supellectilem suam foras effert quidam, eamque ordine disponit ante ædes. Alloquitur autem singula vasa, ut in comœdia, tanquam essent homines: assignatque singulis locum et officia, qualia in pompis et sacrificiis esse solebant quarundam personarum. Nam istud omnino tenendum, hæc ad imitationem pompæ fieri. Hinc infra 756. quidam ista videns dicit: οὔτι μὴ Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴ πέμπεται; Quodnam autem sit vas illud, quod primum effert, et κιναχύραν vocat,

incertum est; Faber admodum verisimiliter putat esse *cribri genus*, adductus, credo, etymologia vocis, παρὰ τὸ κινεῖν ἄχυρα. BERG. Scholiastæ κιναχύρα est ὄνομα δούλης. BRUNCK.

καλὴ καλῶς] Pace 1330. χὤπως μετ' ἐμοῦ καλὴ καλῶς κατακείσει. Plautus Asin. 3, 3, I sane bella belle. Curcul. 4, 2, Sequere istum bella belle. BRUNCK.

732. κανηφορῇς] De virginibus canephoris vide Meurs. Panathen. c. 23. BRUNCK.

734. διφροφόρος] Scholia ad Av. 1550. ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα. BERG.

735. οὐδ' ἂν εἰ] Id est ὥστ' οὐκ ἂν εἴης μελαντέρα οὐδ' ἂν εἰ — quæ tam mira est ellipsis, ut aliquid excidisse suspicer. Quæ etiam Dobræi sententia aliquando fuit.

736. ἔψουσ' Suidas in Λυσικράτης. Scribebatur ἑψοῦσ'.

Λυσικράτης] Lysicrates hic a comico ut mollis ridetur. Solebant enim olim homines effœminati, et muliercularum amori plus nimio dediti, ingravescente jam ætate, capitis nivem pharmaco quodam sive pigmento celare, capillosque nigro colore inficere, ut juniores viderentur: qua de re passim exstant apud scriptores veteres testimonia. Unum tantum hic adducam locum ex Sereno Sammonico *de Medicina*, p. 2. ed. Amstel. qui apprime huc facit.

Quos pudet ætatis longæ, quos sancta senectus
Offendit, cupiunt properos abscondere canos,
Et nigrum crinem fuco simulare doloso.

Et paulo post:

Præterea niveum poterit depellere crinem,
Resina ex facili cera viscoque coacta. KUST.

Lysicrates supra memoratus v. 630.

738. De Hydriaphoris videndus Meursius Panathen. cap. 21. BRUNCK.

739. ἡ κιθαρῳδός] Gallinaceum intelligit, qui ὄρθριος ᾄδων dormientes e somno excitat. Hunc v. 30. præconis nomine designat mulier: hic citharœdus est, unde intelligendus jocus in ὄρθριον νόμον, quo adluditur ad musicum modum, qui ὄρθιος appellatur. BRUNCK.

741. ἀωρὶ νύκτωρ R. et Suidas in ὄρθριος νόμος. ἀωρὶ νυκτῶν vulgo. Formula illa in ἀώριον νύκτωρ corrupta in Bekkeri Anecd. p. 476, 11. Quod Suidas in ἀωρία citavit sine nomine

scriptoris ἀωρὶ τῶν νυκτῶν, ad locum Aristophanis male retulit Kusterus. Id ex Procopio sumptum esse potest, cujus vide Bell. Gotth. p. 473 a. et 486 d. Idem scriptor ἀωρὶ νύκτωρ quoque dixit Histor. arc. p. 39 a.

742. τὴν σκάφην] Qua significatione σκάφην accipi debeat, valde incertum est. Meursius loco modo citato et Lect. Att. 4, 8. *ligonem* esse ait: alii *mactram*, in qua pinsitur farina. Hoc adfirmare videntur excerpta e Photii lexico prolata ab Hesychii interprete ad σκαφηφόροι; illud vero probabile reddit quod docet Harpocratio in Μετοίκιον: ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι. Sane σκαφεὺς *fossorem* notat, cujus instrumentum est *ligo*. Sed hoc comicæ licentiæ esse possit. Altera acceptio probabilior mihi videtur. BRUNCK.

743. θαλλοὶ] Fortasse scopæ sunt e vimine oleagino. DOBRÆUS.

744. τὼ τρίποδ'] Id est mensas tripedes. Vide Polluc. 10, 80. KUST. Vid. v. 787.

746. ἄλλος φειδωλός præscriptum in R.

748. οὐδέποτέ γ' Porsonus. γ' οὐδέποτ' vulgo.

751. οὕτως additum ex R. et Suida in οὐδὲν πρὸς ἔπος et αὐτοσί.

752. Scribendum πρὶν ἂν cum Porsono. Omissum ἂν non potest defendi exemplo ex anapæstis tetrametris petito v. 629.

756. οὔ τι μὴ insolenter dictum eo significatu quo ἆρα μή dici solet. Recte fortasse Brunckius οὔ τί που. Nam μή ex glossemate esse potest: vid. ad Nub. 1260. Vulgata scriptura utitur Priscianus 18. p. 1196.

757. πομπὴν πέμπετε Β.Γ. πομπὴ πέμπεται Ald. πομπὴ πέμπετε editio Juntina a. 1525. et Priscianus.

758. ἀλλ' ἀποφέρειν] ἀλλὰ φέρειν R.Γ.

759. ἐς R.Γ. εἰς Ald.

769. οὐ] οὐδὲ R.

770. πρὶν ἄν γ'] πρίν γ' ἂν Γ.

772. ἐπειθόμην] ἂν ἐπιθόμην Brunckius.

776. σέ γ' B.R.Γ. σ' Ald.

779. νὴ Δί] νὴ Δία vulgo. νὴ δί' R. Vid. ad Eq. 319.

780. τῶν om. Γ.

χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων Reiskius. χειρῶν τε τῶν ἀγαλμά-

των R. *χειρῶν τε καὶ τἀγάλματα* Γ. *χειρῶν τε καὶ*, omisso *ἀγαλμάτων*, Ald.

782. *τὴν χεῖρ' ὑπτίαν*] Idem quod *τὴν χεῖρα κοίλην* Thesm. 937. BRUNCK.

784. *ἔα* (id est ἆ) *με*] *σύ γε ἔα* B.

785. *συνδετέα*] *συνδοτέα* R. Ald.

791. *εἰ — πολλάκις*] De hoc usu adverbii *πολλάκις* vid. Heindorf. ad Platon. Phædon. (p. 60 e.) p. 19.

792. *διᾴξειεν γαλῆ*] Nimirum *γαλῆς* transcursus per viam, vel occursus, mali ominis loco habebatur: ut patet ex Theophr. Charact. c. 6. *περὶ δεισιδαιμονίας*. KUST.

793. *ἂν*] *ἄρ'* R.

ἐσφέροντες] *εἰσφέροντες* libri.

795. *καταθείην* Brunckius. Libri *καταθείμην*.

μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι] Concisa phrasis est et elliptica, sic supplenda: *ἀλλὰ δέδοικα μὴ οὐκ ἔχῃς ὅποι λάβοις*. *Times ne habeas ubi deponas: at ego tibi timeo*, vel, *time vero potius, ne habeas ubi capere possis.* Dixerat supra idem homo v. 778. *ἀλλὰ λαμβάνειν ἡμᾶς μόνον δεῖ*. BRUNCK. *λάβῃς* Heindorfius ad Platon. Phædon. p. 36.

796. *ἔνης*] *ἔνην* B.

797. *ταχὺ* R. et Suidas in *ἔνη*. Vulgo *ταχεῖς*.

800. *ἢν δὲ μὴ κομίσωσι* ex superiore versu repetitum videri potest. *ἢν δὲ κωλύσωσι* Dobræus.

806. *πάνυ γ' ἂν οὖν 'Αντισθένης*] Ironice. Vult autem dicere: Hunc Antisthenem, quamvis alias ægre possit cacare, tamen libentius vel triginta dies cacaturum, quam bona sua in commune allaturum. De Antisthene tanquam difficulter et cum gemitu egerente excrementa v. 366. *οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων, οἶδε τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν*. ita enim illum recte accepit Palmerius. BERG.

810. Liber Ravennas *αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι: πλείω Καλλίου*. unde correxi scripturam vulgatam *αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι πλείω* (*πλεῖον* B. *πλείω* with *ῖον* above Γ.) *Καλλίου*.

811. *ἄνθρωπος*] *ὤνθρωπος* vel *ὥνθρωπος* libri.

814. *οὔδοξε*] *οὐδοξε* R. *ἅ 'δοξε τὰ* B.

τὸ περὶ τῶν ἁλῶν] Scholia: *ἐψηφίσαντο γὰρ αὐτοὺς εὐωνοτέρους εἶναι, καὶ τὸ ψήφισμα ἄκυρον γέγονε*.

815. τοὺς χαλκοῦς] Vid. ad Ran. 720.

818. μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον] Citat locum hunc Pollux 9, 92. Ut autem hæc recte intelligantur, sciendum est morem olim fuisse Athenis hominum viliorum et sordidiorum, qui in foro res venales habebant, ut pecunias ex venditione collectas in os et buccam conderent. Patet hoc etiam ex alio fragmento comici nostri, quod legitur apud Pollucem 9, 63. διώβολον, ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ. Clare etiam Theophrast. in Charact. c. 6. περὶ ἀπονοίας, circa fin. καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν. Vide ibi Casaubonum [p. 96. ed. Fisch.], qui plura de hoc more docte ibi notavit. KUST. Vid. Vesp. 791. Av. 503.

821. ἀνέκραγ'] ἐνέκραγ' Γ.

822. χαλκὸν codex Pollucis 9, 93. Legebatur χαλκοῦν, quod habet Suidas in ὑπέχοντος.

823. ἡμεῖς om. Ald.

825. τετταρακοστῆς Brunckius. Libri τεσσαρακοστῆς.

ἐπόρισ' B.R. εὐπόρισ' Ald.

Εὐριπίδης] Tragici filium intelligit Boeckhius in Œcon. civ. Athen. vol. 2. p. 27. ubi de hac εἰσφορᾷ agit.

826. κεὐθὺς Kusterus. Libri καὐθύς.

827. ἐφαίνετο] ἐμφαίνεται B.Γ.

828. ὁ Διὸς Κόρινθος] Vid. ad Ran. 439.

828. κατεπίττου] Ut antea laudibus eum quasi auro ornabant, ita postea maledictis quasi pice nigra deformabant. BERG.

831. ἃς R. Vulgo ἅς γ'.

832. κατουρήσωσι] κατουρήσουσι B.R.Γ.

836. ὑμῖν Faber. Libri ἡμῖν.

837. ὅπου Brunckius. Libri ὅποι.

838. Scribebatur ἐπινενασμέναι. Recte Brunckius conjecit ἐπινενησμέναι. Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 13, 24. Ἀγαθῶν πάντων ἐπινένηται ἡ τράπεζα: ἀντὶ τοῦ ἐπισεσώρευται, μεμέστωται. ἐπινενασμέναι Suidas in h. v. Conf. ad Nub. 1203.

840. νενασμέναι] Vox hæc mihi suspecta est, non solum quia proxime ante præcessit, ἐπιν.; sed etiam, quia κλίνας non recte dixeris, νενασμένας δαπίδων, i. e. *tapetibus refertas* (vel unus enim tapes lecto insternendo sufficit) sed δαπίσιν ἐστρωμένας, *tapetibus stratas*, vel *ornatas*: quomodo Aristoph. forte scrip-

sit. KUST. κεκασμέναι Bothius. Quod verbum, quatenus implendi inest significatio, cum genitivo construi potuit. Cum dativo est in Eq. 685. πανουργίαις κεκασμένον.

841. κρατῆρα συγκιρνᾶσιν] Scribendum κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν cum Dawesio.

842. ἑστᾶσ' R.Γ. ἑστῶσ' Ald.

843. πόπανα] Athenæus 3. p. 110 a. memoriæ errore, ut videtur, μνημονεύει δὲ τοῦ λαγάνου Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις φάσκων "λάγανα πέττεται."

844. φρύγεται R. φρύσσεται B. φρύγονται Ald.

846. Σμοῖος] Libri et Suidas in h. v. Σμοιὸς accentu vitioso, de quo dixi in Thesauro Stephani s. v. Βοῖος.

847. Per τὰ τρυβλία innuitur τὰ αἰδοῖα. Smœus autem inter equites meruerat, aut huic militiæ nomen suum dederat, in quam forte acceptus non fuerat; ideo mentione ἱππικῆς στολῆς eum notat comicus. BRUNCK. τρύβλια R. et Ald.

848. Γέρων] Vulgo γέρων. Γέρων nomen proprium exstat in inscriptione apud Boeckh. vol. 1. p. 490. Olim conjeceram Γέρης. Th. Bergkius aliquando de Πέρων cogitabat, memorato apud Athen. 15. p. 689. 690.

κονίποδα] κονίποδας Brunckius. Poterat etiam κονίποδε.

849. καχάζων B.R. Vulgo καγχάζων.

854. ταῦτα τῇ πόλει] τῇ πόλει ταῦτα (ταυτὶ B.) Γ.

857. πρίν γ' αν B. πρίν γ' vulgo. Scribendum πρὶν ἂν — .

866. ἐσφερόντων] εἰσφερόντων libri.

867. Σίκων] σίμων B. Sicon nomen servile satis aliunde notum. Vid. ad Fragm. p. 562. Cum eo compositum Αἰολοσίκωνος nomen, quo inscripta fuit Aristophanis comœdia.

868. παμπησίαν] schol. τὴν πᾶσαν κτῆσιν. πᾶσαν τὴν ὕπαρξιν. Huc respexit Pollux 10, 12. Sed παμπησία, non minus quam παγκληρία, vox est tragica, et sermone vulgi haud frequentata. Talibus cum in aliis fabulis, tum in hac maxime, multis utitur comicus. Æschylus S. Theb. 819. διέλαχον σφυρηλάτῳ Σκύθῃ, σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν. Euripides Ione 1316. ὅσ' ἀσπὶς, ἔγχος θ', ἧθε σοι παμπησία. BRUNCK.

873. τοῖσδε δὲ Brunckius. τοῖς δέ γε libri.

877. Γρ. Id est, γραῦς, *vetula*. Hæc vult allicere sibi adolescentulum aliquem. Geruntur autem nunc illa, quæ prædixit Praxagora superius, cum aiebat se mulieres facturam

communes v. 614. *καὶ ταύτας κοινὰς ποιῶ.* Et quia omnes erant properaturi ad puellas et formosas, ita rem se ordinaturam dicit v. 617. *αἱ φαυλότεραι* etc. et v. 692. *αἱ δὲ γυναῖκες* etc. BERG.

ποθ' ἄνδρες] *ποτ' ἄνδρες* vulgo. *ποθ' ἄνδρες* (cum spiritu leni) R.

ἥκουσιν Brunckius. Libri *ἥξουσιν.*

881. *παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ'*] Lege *παίζουσα· πῶς ἂν περιβάλοιμ'* —. Verbum venatorium. V. Solon. Plutarchi in vita p. 86 a. Menand. Polluc. 10, 132. DOBRÆUS. *παραλάβοιμ'* B.

885. *ἐρήμας*] Vid. Vesp. 634.

890. *κἀποχώρησον* R. Vulgo *κἀπιχώρησον.*

896. *πεπείροις*] Metaphora a fructibus. Xenarch. comicus apud Athenæum p. 569. B. *Νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ, πεπαιτέρᾳ.* loquitur autem de meretricibus. BERG. *πεπείραις* R. *πεπείροις* Suidas in *πέπειρος.*

897. *τις* Portus. *τοι* libri et Suidas.

898. Scribendum *μᾶλλον ἢ 'γὼ | τὸν φίλον γ' ᾧπερ ξυνείην.*

900. *ταῖς*] Libri *ταῖσι.* Cantica hæc 900. — 923. frustra a quibusdam ad antistrophicæ responsionis æqualitatem sunt revocata.

902. *ἁπαλοῖσι* R. *ἁπαλοῖς* vulgo.

μηροῖς B.Γ. *μηρίοις* R. Ald.

905. *τῷ θανάτῳ μέλημα*] Eleganter sic dicitur vetula, et jam decrepita mulier: quasi dicas, *cura et delicium mortis.* Nam puellæ dici solent *μελήματα νεανιῶν, curæ juvenum:* quo lepide allusit Aristoph. KUST. Sic infra 972. adolescens ad puellam: *ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα.* BERG.

906. Anus istæ imprecationes subobscuræ sunt, quibus luminis adtulit quantum potuit Bisetus. Quemadmodum ille, per *τὸ τρῆμα* intelligo *τὸ αἰδοῖον*: hoc enim puellis etiam accidit, quarum labefactata valetudo. *ἐπίκλιντρον* pars est lecti, ad quam pulvinum ponebant sustinendo capiti, qua de re vide Salmasium ad H. A. p. 63. cetera sensu naturali accipio: *et anguem pro mentula in lecto reperias.* BRUNCK.

907. *ἀποβάλοιο* Bothius. *ἀποβάλοις* libri et Suidas in *ἐπίκλιντρον.*

910. Versus non integer.

προσελκύσαιο] *προσελκύσαι* Γ. *προσελκύσαις* B.

912. *πείσομαι*] *πειράσομαι* B.Γ.

μοὐταῖρος R. *μου τοῦρος* vulgo.

913. 914. *μόνη — λέγειν*] Versibus his, quos interpolatos esse manifestum est, nihil profuerunt conjecturæ criticorum.

914. *οὐδέν με ταῦτα*] *οὐδέν μετὰ ταῦτα* B.Γ. et fortasse R. Dobræus *καὶ τἄλλα μ' οὐδὲν τὰ μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν.*

916. *τὸν Ὀρθαγόραν*] Quasi dicat: *κάλει τινὰ, ὀρθὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα.* Hoc videtur voluisse schol., cum scribit: *Ὀρθαγόραν δὲ, τὸ αἰδοῖον.* qui forte scripserat: *ὀρθὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα.* aut simili modo. BERG. Vide Hesychii interpretes ad glossas *Ὀρθάνης, ὀρθαγορίσκος.* BRUNCK.

ὅπως] *οὕτως* Faber. Quocum Brunckius comparavit Thesm. 469. *οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων.*

919. *κνησιᾷς, pruris.* Ejusdem originis sunt *κατακέκνησμαι* et *κνησμὸς* in Pl. 973. BRUNCK.

920. *λάβδα* (*λάμβδα* R.) *κατὰ τοὺς Λεσβίους*] Pro *λειχάζειν κατὰ τοὺς Λεσβίους* i. e. *λεσβιάζειν·* propter primam literam λ. BERG. Vide Vesp. 1346. et not. ad Ran. 1308. BRUNCK. Cf. Toup. Em. in Suid. vol. 2. p. 168 sq.

923. *ἀπολήψει*] Fortasse *ἀπολάψει* scripsit.

926. *οὔκουν ἐπ' ἐκφοράν γε*] *Imo ad auferendum aliquid veniet.* Scholia: *ὅτι τῶν γραϊδίων ἐκφέρουσι τὴν οὐσίαν οἱ ἐρώμενοι.* Sicut in Pluto v. 1008. ubi cum vetula dixisset de adolescente, qui ipsam lucri caussa amare se simulabat, *ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμήν,* alter *ἐπ' ἐκφορὰν* inquit. BERG. Interpretatio parum probabilis. Vid. Hemst. ad locum Pluti.

927. *γραῒ καινὰ* R. *γρακαῖτα* Γ. *γραῦς τάλαινα* Ald. *γραῦς μαινάς* B.

929. *Γρ. ἡ ῎γχουσα — Νε. τί μοι — Γρ. σὺ δὲ — Νε. ἐγώ; Γρ ᾄδω — φίλῳ* edd. ante Brunckium. Correxit etiam Bentleius.

933. *δείξει*] *δόξει* R.Γ.

938. — 941. Ex his metris scolia componi solebant, quorum exempla vide apud Athenæum.

939. *μὴ 'δει* Elmsleius. Libri *μηδέν.*

940. *πρεσβυτέραν* Bothius. Libri *πρεσβύτερον.*

943. *τἀπὶ Χαριξένης*] Etymologus p. 367, 21. *Ἐπὶ Χαριξένης. αὐλητρὶς ἡ Χαριξένη ἀρχαία, καὶ ποιήτρια κρουμάτων· οἱ δὲ, μελο-*

ποιόν. Θεόπομπος Σειρῆσιν, Αὐλεῖ γὰρ σαπρὰ αὕτη γε κρουμάτια τὰ ἐπὶ Χαριξένης. Ἀριστοφάνης· οὐ τὰ κατὰ μισθὸν, ἀλλ' οἷον καὶ ἄλλα τινά. Hæc ultima sunt corruptissima. Nam post vocem Ἀριστοφάνης subjecerat procul dubio Etymologus locum hunc Aristophanis ex Eccles.: οὐ γὰρ etc. Sed his nescio quo casu ejectis, alia illuc intrusa fuerunt, quæ minime pertinent ad articulum ibi propositum, sed potius ad vocem Ἐπίχειρα, quæ apud Etymologum proxime sequitur. Sed hæc obiter. Hesychius: Ἐπὶ Χαριξένης: ἐπὶ μωρίας ἡ Χαριξένη διεβεβόητο, ἀρχαία οὖσα. ἔνιοι δὲ καὶ ποιήτριαν αὐτὴν ἐρωτικῶν λέγουσιν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία, οἷα τὰ ἐπὶ Χαριξένης. Vide etiam Eustath. ad Il. β. p. 326. et Suidam v. Χαριξένη. KUST.

946. δράσει Brunckius tacite. Vulgo δράσεις.

948. πάλαι ποθῶν] ποθῶν πάλιν B.Γ.

950. μενεῖν] Vulgo μένειν.

952. ξύνευνός μοι] μοι recte delet Bothius.

953. εὐφρόνην B.R.Γ. εὐφροσύνην Ald.

956. Versus vitii suspectus.

960. Est carmen παρακλαυσίθυρον, ut Græci vocant: sive carmen, quod amantes pro foribus amicarum canere solebant, intromitti ab illis cupientes. Tale carmen etiam legitur apud Theocrit. Idyll. 3. Plautum *Curcul.* 1, 2, 60. sqq. Propert. 1, 16, 17. sqq. Tibull. 1, 2, 9. sqq. Ovid. Amor. 1, 6. et alios. KUST.

962. καταπεσὼν κείσομαι] Sic ap. Theocrit. 3, 53. caprarius ad antrum Amarylidis absoluto carmine παρακλαυσιθύρῳ, inquit: κεισεῦμαι δὲ πεσών. Huc spectat illud Horat. 3, 10. Ovid. Art. Am. 3, 581. *Ante fores* jaceat etc. Sed quid adtinet in re obvia et clara plura loca congerere? KUST.

963. 964. φίλον — πυγῆς] Hæc quoque non integra.

963. τῷ σῷ codices. τῷ om. Ald.

964. τῆς delet Bentleius.

969. μέντοι R. μέν μοι vulgo: quod revocandum.

971. με B. τε R.Γ. Ald. με libri omnes v. 974. Utitur his verbis Suidas in ἀσπάζου.

972. χρυσοδαίδαλμον Ald. errore fortasse typothetæ. Citat h. l. Suidas in δαίδαλον et θρύψις.

Κύπριδος ἔρνος — Χαρίτων θρέμμα] Videtur imitatus Ibycum, cujus fragmentum exstat ap. Athenæum p. 564. Εὐρύαλε γλαυκέων Χαρίτων θάλλος καλλικόμων (ἐμὸν) μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις

ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν. Quod Ibycus θάλλος, id noster ἔρνος dixit. BERG.

973. θρέμμα] θρύμμα R. et Suidas in θρύψις et Χαρίτων.

976. πόθεν] Vid. ad Ran. 1455. BRUNCK.

978. τοῦ δαὶ R. ποῦ δαὶ Ald. ποῦ δὲ Γ.

979. Ἀναφλύστιον — Σεβῖνον] Vid. ad Ran. 427.

980. οὐ τὸν Σεβῖνον Bentleius, collato Ran. v. 427. Σεβῖνον ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος. οὐ τόν σε βινοῦνθ' R. αὐτὸν σεβινοῦνθ' (κινοῦνθ' Γ.) Ald. αὐτήν σε κινοῦνθ' B.

984. τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν] Allegorice. Loquitur enim quasi de litibus forensibus, et intelligit ætates mulierum. Hoc scholiastes breviter: ἀπὸ τῶν δικῶν. ἔλεγον γὰρ ἀεί· τὰ πρὸ τόσων ἐτῶν δικάζομεν. Nempe quum Athenis non tantum lites domesticæ, sive ipsorum Atheniensium, dijudicarentur, verum etiam exterorum, quicunque Atheniensium imperio erant subjecti, ita obruebantur multitudine negotiorum, ut uno tempore non possent omnes lites cognoscere, sed multas differrent in aliud tempus, deinde in aliud. BERG.

985. προτέρας] πρότερον B.

ὦ γλύκων] ὑποκοριστικὸν ut infra 1058. μαλακίων. BERG.

987. κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον] Sic optime B. In impressis [et R.] ἐν Παιτοῖς. Vetus est menda, cujus hæc fertur in scholiis interpretatio: Παιτοί. ἔθνος μέν ἐστι Θρᾳκικόν. ἔπαιζε δὲ Παιτοῖς, παρὰ τὸ παίειν. Sic scholion legendum videtur: sed totum ineptum est. De *calculorum*, seu *latronum*, quos Græci πεσσὰ, πεττοὺς vocant, ludo, seu de πεττείᾳ videndus Io. Meursius in *Græcia ludibunda*. BRUNCK. πετοῖς Γ.

988. Hunc versum om. B.Γ. παιτοῖς hic quoque R. Ald.

οὐδὲ δειπνεῖς] οὐδ' ἐδείπνεις Bentleius.

989. τηνδεδί R. Vulgo τήνδε δή. τηνδεδὶ est in Av. 18.

991. κρησέραν] Alludit ad antecedens κρούειν, ut et Biseto videtur. Forte κρησέραν vocant vetulam eadem ratione, qua Hyperboli matrem cum τηλίᾳ dicitur comparasse Eupolis ap. schol. ad Plut. 1038. quandoque autem istæ duæ voces idem significant. BERG.

993. θύρασι R.Γ. θύρῃσι B. Vulgo θύραισι.

πρόσαγε R. πρός γε Γ. Ald.

994. μέλ'] μέλε' Ald.

996. τὰς ληκύθους] Ampullæ mortuis apponebantur: supra

537. Forte picturis quibusdam ornabantur istæ ampullæ. Aut etiam in monumentis pingebantur; ut schol. *τοιαῦτα γάρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφον.* Jocatur autem in vetulam, quæ morti vicina amori det operam. BERG.

1005. *ὦ τάλαν*] Probabilis est Bentleii conjectura *ὦ τᾶν.* Sic Nub. 1267. *μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τᾶν.*

1006. *οὐκ*] *οὐδ'* R.

εἰ μὴ τῶν ἐμῶν τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει] Locus hic procul dubio corruptus est, quod ostendit sententiæ absurditas. Quis enim unquam audivit de civitate quempiam bene mereri et honoris commodive aliquid præ aliis adipisci, quod de aliorum bonis in commune quicquam contulerit: immo de suis contulisse eum oportuit. Est igitur istud *ἐμῶν* librarii ineptiæ imputandum. Quid reponendum esset, non mihi succurrerat; sed bona fortuna, postquam jam typis descripta erat hæc fabula, opem mihi et comico tulit vir ingenii et doctrinæ laudibus celebratissimus *Thomas Tyrwhitt*, cujus erga me benevolentiam et studium sæpe expertus sum. Is literis ad me datis ultro mecum conjecturam communicavit eo probabiliorem, quod lenissima medicina, *ἐτῶν* pro *ἐμῶν* scribendo, lepidam et facetam comico sententiam reddit. BRUNCK. Recepi *ἐτῶν.*

1008. *δεῖ γε μέντοι σ' ὡς* Reisigius Conject. p. 295. *δεῖ γε μέντοι ὡς* R.Γ. *δεῖ σε μέντοι γ' ὡς* Ald.

1021. *Προκρούστης*] Faceta paronomasia e verbo *προκρούειν,* quod bis occurrit in superiore decreto. Fuit autem *Προκρούστης* latro, e Thesei historia notissimus. Vide Plutarchum in Theseo p. 9. edit. Bryani. Ovidius Metam. 7, 438. ubi egregia Thesei facinora recenset: Vidit et immitem Cephisias ora Procrusten. BRUNCK.

τήμερον] *σήμερον* Γ.

1022. *πειστέον*] *πιστέον* R.

1025. *ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ*] Locum hunc bene explicat schol. vetus. Cui addendus est Harpocrat. qui in serie sua hæc habet: *ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν συμβάλλειν πέρα μεδίμνου κριθῶν.* Ejusdem legis meminit Dio Chrys. p. 638 d. Vide etiam Suidam in *ὅτι* et Meursii Lect. Att. 2, 4. [et Them. Attic. 2, 9.] KUST. Isæum p. 259. ed. Reisk. addit Bergler.

1026. *οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς*] In Pluto 1155. *ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ'*

οὐδὲν στροφῶν. Sæpe autem in excusationibus ejusmodi utebantur fallaciis. BERG.

1027. *ἔμπορος εἶναι σκήψομαι*] Gemellus huic est locus ille in Pluto 905. *Δι. ἀλλ' ἔμπορος. Συ. ναὶ σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.* Vide ibi schol. vetera, quæ loco huic lucem afferunt. KUST.

κλάων γε σύ R. *κλάγε σύ* Γ. *κλᾶε σύ* vulgo. *κλαύσεις γε σύ* B.

1030. Hæc omnia quæ adolescens jubet anum apparare ad funerum ritus pertinent. Quibus ista minus nota sunt Kirchmannum adeant. BRUNCK.

τῆς ὀριγάνου] *ὀρίγανον* feminino genere dictam ex h. l. annotavit Etym. M. p. 630, 49. Conf. Phrynich. in Bekk. Anecd. p. 56, 28.

1032. *τὰς ληκύθους*] Vid. ad v. 996.

1033. *ὕδατος — τοὔστρακον*] Sciendum est ante fores funestarum ædium olim poni solitum fuisse vas fictile, aqua lustrali plenum, qua quisque ex ædibus illis exiens, purificationis gratia sese aspergebat. Vas illud appellabatur *ὄστρακον,* ut non solum ex loco hoc comici, sed etiam aliis scriptoribus constat. Pollux 8, 65. *οἱ ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ πενθοῦντος ἀφικνούμενοι, ἐξιόντες ἐκαθαίροντο ὕδατι περιρραινόμενοι. τὸ δὲ προὔκειτο ἐν ἀγγείῳ κεραμέῳ, ἐξ ἄλλης οἰκίας κεκομισμένον. τὸ δὲ ὄστρακον ἐκαλεῖτο, καὶ ἀρδάνιον.* Notet hic lector, vas illud aquæ lustralis etiam vocatum fuisse *ἀρδάνιον*: quod testatur quoque Hesychius v. *ἀρδανίαι,* et Suidas v. *ἀρδάνιον.* Idem Hesychius nos docet, vas illud etiam dictum fuisse *πηγαῖον.* *Πηγαῖον,* inquit, *τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται.* Videtur nimirum respexisse ad locum illum Eurip. Alc. 98.

πυλῶν πάροιθεν δ' οὐχ ὁρῶ
πηγαῖον, ὡς νομίζεται
γε, χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις.

Vide nos etiam ad Suidam v. *τοὔστρακον.* KUST.

1034. *στεφάνην* recte Kusterus accipit de corona, quæ mortuis imponebatur: vide supra v. 539. Notissimus est hic funerum ritus. At in iis quis fuerit *cribri* usus, nescio an quispiam tradiderit. Nec tamen idcirco depravata esse Græculi verba crediderim. Voci *στεφάνην* notam adposuit *εἶδος κοσκίνου,* quia meminerat illud nomen eo sensu alicubi legisse. Sic accipi possit apud Oppianum Hal. 4, 500. *περιπλήθουσα δὲ*

πάντῃ πυροδόκος στεφάνη λευκαίνεται ἔνδον ἀλωῆς. Sed hoc nihil ad poetam nostrum facit, coævosque scriptores Atticos, quorum haud scio an apud ullum nomen *στεφάνη cribrum* significans occurrat. BRUNCK.

1035. *ἥνπερ ᾗ*] *ἥμπερ ᾗ* R. *ἣν περί* Ald. *ἣν περιῇς* B. *κηρίνων* R. ex eoque editio Juntina a. 1525. Vulgo *κηρίων*.

1037. *σύ* om. R.Γ.

1040. *αὐτῷ*] *αὐτοῦ* B.

1043. *λόγον* Faber. Libri *νόμον*.

1047. *εἰς* B. Vulgo *ἐς*. Conf. Pac. 966.

1048. *μεγάλην — καὶ παχεῖαν*] Idem intelligitur, quod in Acharn. 787. *ἕξει μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κἠρυθράν*. De eadem re etiam in Pace 1349. *τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ, τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον*. BERG.

1049. Trajectæ voces sic ordinandæ: *αὕτη σύ, ποῖ, παραβᾶσα τὸν νόμον, ἕλκεις τόνδε;* BRUNCK. *ἑτέρα γραῦς* præscriptum in R.

1050. *τῶν γραμμάτων*] V. 1015.—1020.

1055. *ἀλλ' οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει*. Ita solent qui legem prætendunt. Lysias Eratosth. [p. 28.] *οὐκ ἐγὼ σὲ ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος*. BERG.

1056. *ἔμεγ'*] Scribendum *ἐμέ γ'*. *ἔμ'* B.

1058. *μαλακίων*] Conf. ad v. 985.

1061. *αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρόν*] Supra 330. *τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; οὔτι που Κινησίας σου κατατετίληκεν;* BERG.

1063. *πλέον ἤπερ* Porsonus ex scholiastæ annotatione, *μὴ πλέον: τουτέστι μὴ πλέον με ἀναγκάσῃς συνελθεῖν ἤπερ βούλομαι*. *πλέον ἢ* edd. ante Brunckium, qui *πλέον γ' ἢ* ex Fabri correctione dedit.

1066. *μετὰ ταύτης* R. Legebatur *μετ' αὐτῆς*.

1067. *ἥτις*] *εἴτις* libri. Correctum in editione Brubachii.

1068. *ὦ 'Ηράκλεις*] Ut antea Vetulæ secundæ ereptus fuerat a puella, nondum conspecta femina, cujus studio nunc Vetulæ primæ eripitur, credit etiam puellam esse: sed postquam eam intuitus est, cognovitque anum etiam esse, et insuper altera fœdiorem, in has erumpit exclamationes. Non satis distinctæ erant in prioribus editt. tres vetulæ: quin etiam nescio an ullus editor suspicatus fuerit trinas eas esse. BRUNCK. V. 1066. ante *ποῖ* in R. scriptum *ἄλλη γραῦς τρίτη*.

1069. Panas invocat, quia salaces sunt vetulæ istæ, Corybantes, quia furentibus similes, Dioscuros, ut ipsi opem ferant. BERG.

1070. *αὖ* R. *ἂν* Γ. Ald.

1072. *ἀνάπλεως ψιμυθίου*] Eubulus comicus apud Athen. p. 557. 558. *ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι εἴξασι πολιαῖς, ἀνάπλεω ψιμυθίου.* Nempe quia facies adeo cerussata est, crines eo pertingentes albore inficiuntur. Ne quis inde colligat, mulieres tunc dealbare solitas capillos. BERG.

1073. *πλειόνων* B.R.Γ, scholiasta et Suidas in *πλειόνων*. *νεκρῶν* Ald. Eustath. p. 1382, 18. *ὡς δὲ καὶ νεκροῖς προσφυὲς τὸ, οἱ πολλοὶ, καὶ τὸ, οἱ πλείους, δηλοῖ ὁ εἰπὼν τὸ ἀπελεύσομαι παρὰ τοὺς πλείονας, ὅ ἐστι, θανοῦμαι.*

1075. *οὐδέποτέ σ'*] Libri *σ' οὐδέποτε*. Similiter transpositum v. 748.

1078. *οὐκ*] *οὔκουν* Γ.

1082. *κατελάσας*] *κατελαύνειν* hic est verbum rei venereæ, idemque significat, quod interdum simplex *ἐλαύνειν*, i. e. *subagitare*. Sic in Pace 711. *κατελάσας τῆς Ὀπώρας*. i. e. *subagitata Opora:* (meretrice nimirum sic dicta.) KUST.

1084. *ἦν ἠδί μ' ἀφῇ*] *ἦν ἠδί γ' ἀφῇ* R. *ἦν νὴ δία γ' ἀφ'* (*ἀφῇ* Junt. a. 1525.) Ald. *ἢν μὰ δία μ' ἀφῇ* B. *ἤν γ' ἠδί μ' ἀφῇ* Brunckius.

1085. *μὰ* B.R.Γ. *νὴ* Ald.

1086. *ἦτε* Suidas in *πορθμεῖς*. Vulgo *ἦστε*: quod revocandum. *ἦσθαι* R.

1089. *Καννώνου*] Hesychius: *εἰσήνεγκε γὰρ οὗτος ψήφισμα ὥστε διειλημμένους τοὺς κρινομένους ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι.* Male apud lexicographum excusum *Καννόνου*. Veram hujus nominis scripturam adstruit hic comici locus. Ejusdem Cannoni decreti meminit Xenophon. Hell. 1, [7, 21. ubi vid. Schneid.] *Ταῦτ' εἰπὼν Εὐρυπτόλεμος, ἔγραψε γνώμην, κατὰ τοῦ Καννώνου ψήφισμα κρίνεσθαι τοὺς ἄνδρας δίχα ἕκαστον. ἡ δὲ τῆς Βουλῆς ἦν, μιᾷ ψήφῳ ἅπαντας κρίνειν.* In Reg. cod. recte scriptum est *Καννώνου*. Si ejusdem criminis plures essent rei, Cannoni decreto cautum erat, ut singulorum seorsum causa cognosceretur: eo facete adludit comicus; non enim aliud decretum in animo habuit. Juxta Cannoni decretum ait adolescens sibi impositam esse necessitatem *δίχα ἑκάστην*, non *κρίνειν judicare*,

sed *βινεῖν permolere*. Jocus in eo consistit, quod quum in decreto esset reos διειλημμένους ἀπολογεῖσθαι, *seorsum causam dicere*, adolescens dicat se διαλελημμένον tanquam in *diversa diductum* binis subantibus vetulis simul morigeraturum. Mendose in cod. scriptum κατὰ το Διαγόρου σαφῶς. BRUNCK. καννώνου R. κανόνου Ald. Καννωνὸς hoc nomen scriptum apud Theognost. in Crameri Anecd. vol. 2. p. 68, 19.

1092. βολβῶν] Sunt enim irritamenta Veneris. Vid. Athen. 2. p. 63. BERG.

1093. κακοδαίμων] τί πέπονθα addit Γ.

1094. ἑλκόμενος εἴμ'] Corrig. ἑλκόμενός εἰμ'.

1095. ξυνεσπεσοῦμαι] ξυμπεσοῦμαι Γ.

1096. ἐνὶ B.R.Γ. ἐν Ald.

1097. ἐάν] ἤν Γ. γ' om. Ald.

1101. Φρύνην] Hoc nomine meretrices fuere complures. Adluditur hic forte ad φρύνη seu φρῦνος, quod *rubetam venenosam* significat. BRUNCK.

1104. συννήξομαι Bisetus. Libri συνείξομαι.

1105. πολλὰ πολλάκις B.[R.]. Vox πολλὰ vulgo omissa. πολλὰ πολλάκις duo sunt adverbia ἐκ παραλλήλου posita, ut αὖθις αὖ. Notus est εὐφημισμὸς, seu formula bene ominata, ἤν τι πάθω, *si quid obtigerit*, id est, *si moriar*. Sic Vesp. 385. BRUNCK. πολλάκις dictum ut v. 791.

1106. ταῖνδε] ταῖνδαι R.

1107. ἐπ' αὐτῷ R. Legebatur ἐν αὐτῷ. ἐμαυτῷ Γ.

1108. τὴν B. Libri reliqui τῶν.

1110. μολυβδοχοήσαντας] Ut gravitas plumbi basin firmet, ne a vento prosternatur. BERG.

1112. Venit ancilla ex convivio. BERG.

1113. αὐτή Brunckius. Vulgo αὕτη.

1114. θ'] Legebatur δ'. Correxi in editione a. 1826.

παρέσταт' R. Vulgo πάρεστ'.

ταῖσιν R.Γ. ταῖς Ald.

1115. γείτονές τε (τε om. Γ.) πάντες] γείτονές θ' ἅπαντες B.

οἵ τε δημόται Brunckius. Libri οἱ τῶν δημοτῶν.

1117. μεμύρωμαι] μεμύρισμαι Athenæus 15. p. 691 b. μεμύρωμαι Suidas in h. v.

1118. ὑπερπέπαικε νῦν αὐτῶν ἁπάντων B. ὑπερπέπαικεν αὐτῶν, omisso ἁπάντων, Suidas. τῶν pro τούτων Γ.

1119. Θάσι'] De vino Thasio, cujus fragrantiam hic majorem dicit, quam odor sit unguentorum, etiam in Pluto 1022. ubi, cum vetula dixisset: *ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου,* alter inquit: *εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.* Et in Lysistr. 196. *Θάσιον οἴνου σταμνίον.* ubi mox: *καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἀδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.* BERG.

ἀμφορείδια] *ἀμφορίδια* Pollux 10, 72. qui *Θάσια ἀμφορίδια* per errorem ex Acharnensibus memorat: *ἀμφορείδια* Suidas, qui *ἀμφορίδια* ex h. l. sumsisse videtur in *ἀμφορεαφόρους.*

1122. Anus bibacula apud Plautum Curcul. 1, 2. Nam omnium unguentum odor præ tuo, nautea est. BRUNCK.

1124. *ἐκλεγομένας*] *ἐκλεγομένη* B.

1127. *γ' ἂν* Brunckius. *γὰρ* libri.

1131. *μᾶλλον ὀλβιώτερος*] Comparativus auctus per pleonasmum. Sic Euripides Hecuba 377. *θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν. τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος.* Plautus in lepidissimo Menæchmorum prologo 55. Nam nisi qui argentum dederit, nugas egerit, qui dederit, magis majores nugas egerit. Et 5, 6, 13. nam magis multo patior facilius verba. BRUNCK.

1132. *πλεῖον ἢ τρισμυρίων*] De numero civium Atheniensium vid. Boeckh. Œcon. civ. vol. 1. p. 36. Hic nihil aliud significatur quam *innumerabiles.* De quo usu numeri docte exposuit Leakius in *Travels in the Morea* vol. 2. p. 535.

1133. *οὐ δεδείπνηκας*] Præter exspectationem: tunc enim beatus esset, si cœnasset. BERG.

1135. Hoc versu desinunt B.Γ.

1139. *περιλελειμμένος*] *παραλελειμμένος* R. *παρατεθειμένος* Reiskius.

1144. *οὔκουν*] Vulgo *οὐκοῦν.*

1145. *παραλείψεις* Brunckius. Libri *παραλείψῃς.*

1148. *ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε*] Jocus præter exspectationem, quales sunt in Lys. 1071. 1213. frequentesque aliis in comœdiis. Sic clauditur Plauti Stichus: Intro hinc abeamus. Nunc jam saltatum satis pro vino est. Vos spectatores plaudite, atque ite ad vos comissatum. Confer finem Pseudoli et Rudentis. BRUNCK.

1149. XO. abest ab Ald.

1150. *ἔχω δέ τοι* R. Vulgo *ἔχουσά τοι.*

1151. Mutatæ personæ signum apponit R.

1155. σοφοῖς Scaliger. Libri σοφοῖσι.

μεμνημένοις R. Vulgo μεμνημένους.

1156. διὰ τὸν γέλων] Lectio propter dactylum pro trochæo positum vitiosa. διὰ τὸ γελᾶν Porsonus. διὰ τὸ γελῶν Reisigius Conject. p. 143.

1159. ὅτι προείληχ'] Uno die Athenis plures diversorum poetarum exhibebantur populo fabulæ, quarum in commissione sorte ducebant chori ordinem, quo alii post alios prodirent. Ex hoc loco apparet meliorem illius chori fuisse conditionem, qui prodiret postremus, quia recens illius memoria et voluptas judicum animis inhærens, priorum merita obliterabat. Hinc facete comicus judices orat, ne male moratas meretriculas imitentur, quæ benefactorum meminisse non solent, nisi quæ postrema acceperunt. De fabularum commissionibus Athenis fieri solitis, legisse operæ pretium fuerit, quæ vir ingeniosus et elegantissimæ doctrinæ commentatus est in Actis Academiæ nostræ vol. 39. p. 172. BRUNCK.

1161. τὸν Brunckius. τόν τε R. τόν γε Ald.

1163. ὢ ὤ] Delendum videtur. ὢ ὢ — κίνει hemichorio tribuit R. Recte.

1164. Aberat ὦ, φίλαι ad versum præcedentem relato.

εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν] *Si hoc acturæ sumus.* Supra 148. καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται. BERG.

1166. 1167. Hæc mutila videntur.

1169. Ad hunc locum respexisse credo Eustathium ad Iliad. p. 1277. Ἰστέον δὲ, ὡς, εἰ καὶ Ὅμηρος μὴ φιλεῖ χρῆσθαι πολυσυνθέτοις λέξεσιν, ἀλλ' οἱ μετ' ἐκεῖνον ἐπλεόνασαν τοῖς τοιούτοις, καὶ μάλιστα οἱ Ἀττικοί. τῇ δὲ κωμῳδίᾳ λίαν πάνυ τὸ τοιοῦτον ὑπερεσπούδασται. εὕρηται γοῦν παρὰ τῷ κωμικῷ χωρίον ἔν τινι ἀσυνήθει κωμῳδίᾳ, οὕτω συχνοσύνθετον, ὥστε ὁ καταρξάμενος αὐτὸ ἀναγνῶναι, ἢ οὐ διΐξεται τὸ πᾶν ἀπνευστὶ, ἢ ἀλλὰ πνευστιῶν αὐτοῦ ἀπαλλαγήσεται. BRUNCK. Totum hoc vocabulum uno tenore scribendum, non in plures versus dispescendum.

1169. λεπαδο Faber. λοπαδο libri et Suidas in μέλος.

1170. υποτριμματο R. υποτιτριμματο Ald.

1171. πρασο] Libri παραο.

1172. κινκλεπικοσσυφοπε— edd. ante Kusterum. κιγκλ—πε— Kusterus. κιχλεπικοσσυφοπε— Faber et Brunckius. κιν-

κλεπικοσσυκοφαττοπε— Ravennas: unde facile fuit veram restituere scripturam.

1173. εγκε R. Vulgo εκε.

φαλο] Vulgo φαλλιο.

1176. ταχὺ καὶ fortasse delendum.

τρυβλίον] Libri τρύβλιον.

κόνισαι λαβὼν R. Legebatur λαβὼν κόνισαι. λέκιθον ἵν' ἐπεδειπνῇς κόνισαι ἰσχυρῶς Suidas in ἐπιδειπνεῖς.

1177. Post ἐπιδειπνῇς plura excidisse videntur.

1178. — 1182. hemichorio tribuunt R. et edd. ante Kusterum.

1179. αἴρεσθ' ἄνω ἰαὶ εὖ αἶ. | δειπνήσομεν εὖ οἶ. εὖ αἶ. | εὐαΐως ἐπινίκη (εὐαΐως ἐπὶ νίκῃ Ravennas) εὖ αἶ. εὖ αἶ. εὖ αἶ. εὖ αἶ. εὖαι Ald. Suidas in ἐποποῖ, αἴρεσθ' ἄνω ἰαὶ. εὐαὶ. δειπνήσομεν εὐοῖ. εὐαὶ. εὐαί. ὡς ἐπὶ νίκη. εὐαὶ εὐαί. εὐά. τέλος τῶν ἐκκλησιαζουσῶν ἀριστοφάνους. Exæquanda hæc sunt Lysistratæ versibus 1292. — 1294. αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ ἰαὶ, (vel αἴρεσθ' ἄνω, εὐαὶ εὐαί.) | δειπνήσομεν, | εὐαὶ, ὡς ἐπὶ νίκῃ, | εὐαὶ εὐαί.

THESMOPHORIAZUSÆ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ inscribitur in libro Ravennate et a Gellio Noct. Att. 15, 20. Quod non a poeta factum est, sed a grammaticis fabulam hanc a Thesmophoriazusis alteris, quarum fragmenta supersunt, distinguentibus. De quo genere dixi in prooemio annotationum ad Sophoclis Ajacem.

Editam hanc fabulam esse eodem quo Lysistratam anno, id est olymp. 92, 1, archonte Callia, Dionysiis urbanis, recte animadversum est a Palmerio, cujus conjecturam duobus nunc confirmatam habemus testimoniis scholiastarum, altero ad v. 190. *γέρων γὰρ τότε Εὐριπίδης ἦν· ἕκτῳ γοῦν ἔτει ὕστερον τελευτᾷ.* (Euripidem enim olympiadis nonagesimæ tertiæ anno secundo exeunte vel tertio ineunte mortuum esse constat.) altero ad v. 840. ubi Lamachum quarto ante anno mortuum esse narratur, id est olymp. 91, 2, ut ex Thucydide compertum habemus 6, 101. Præterea Palmerii conjectura commendatur v. 804. ubi Charmini clades memoratur, quam illo ipso anno ei esse illatam, mortem autem ejus anno proximo (olymp. 92, 2.) esse secutam ex Thucydidis narratione colligi potest 8, 42. et 43. In tanta horum testimoniorum perspicuitate, parum credibile videtur veterem doctumque scholiastam annotatione ad v. 32. scripsisse, *ἐπειδὴ οὐ πάλαι ἤρξατο διδάσκειν (ὁ Ἀγάθων) ἀλλὰ τρισὶν πρὸ τούτων ἔτεσι,* quod *γ′* in *ε′* mutato scribendum *ἀλλὰ πέντε πρὸ τούτων ἔτεσιν.* Agathonem enim archonte Euphemo olymp. 90, 4. victoriam reportasse ab Athenæo proditum est 5. p. 217.

Argumenti expositiones a veteribus grammaticis scriptæ perierunt. Quamobrem argumentum Biseti apponimus, a Bekkero, ut par erat, compendifactum. *Εὐριπίδης ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ὑπὸ γυναικῶν κατηγορηθεὶς τὴν Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ βοήθειαν ἐπικαλεῖσθαι ἠναγκάσθη. πρὸς τοῦτον οὖν μετὰ Μνησιλόχου κηδεστοῦ προσῆλθε, δεησόμενος τῆς ἰδίας δυστυχίας προστασίαν λαβεῖν. ἀλλ᾽ Ἀγάθωνος αὐτῷ παρεῖναι καὶ συνδικεῖν οὐκ ἐθέ-*

λοντος, Μνησίλοχος ἄσμενος καὶ ἐθελοντὴς τὴν αὐτοῦ προστασίαν αὐτῷ ὑπέσχετο, καὶ γυναικείαν ἐσθῆτα ἐνδυσάμενος πρὸς τὴν τῶν Θεσμοφορίων ἑορτὴν ἦλθε, καὶ ἐκεῖ ἐν μεγίστῳ γυναικῶν πλήθει τὴν δίκην ὑπὲρ Εὐριπίδου γενναίως ὑπέσχε. ἀλλ' ἀναγνωρισθεὶς ἀνὴρ ὢν ἐν σχήματι γυναικὸς, τὴν τῆς φυλακῆς ἐψηφισμένην ζημίαν φεύγειν οὐκ ἐδυνήσατο, μετ' ὀλίγον δὲ τέχναις καὶ μηχανήμασι τοῦ Εὐριπίδου ἐκεῖθεν ἀβλαβὴς ἀπέφυγεν.

Ex Cratini fabula quadam Aristophanem nonnulla in Thesmophoriazusas transtulisse Clemens Alex. narrat ubi de furtis poetarum agit Strom. 6. p. 752. *Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς ἐν ταῖς πρώταις Θεσμοφοριαζούσαις τὰ ἐκ τῶν Κρατίνου Ἐμπιπραμένων μετενήνεγκεν ἔπη.* Cujusmodi quid ab scholiasta est notatum ad v. 215. qui tamen non illam quam Clemens Cratini fabulam, sed *Ἰδαίους* nominat, *ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρατίνου.* Neutra Cratini comœdia aliunde est cognita.

---

1. *χελιδὼν ἆρα πότε* [*ἆρά ποτε*] *φανήσεται;*] Non pertinent hæc ad notationem temporis, quo Thesmophoria celebrabantur; multo minus illius, quo acta fuit hæc fabula. Sed proverbii locum apud veteres obtinuisse illud videtur: *Quando tandem optatum veniet tempus, quo a molestiis hisce liberabor?* ab iis ducta locutione, qui hiemis pertæsi, hirundinis adventum, ut veris indicium, cupide exspectant. BRUNCK.

2. *ἀλοῶν*] Suidas: *ἔξωθεν ἐν κύκλῳ περιάγων, ὡς οἱ ἐν ταῖς ἅλωσιν.* Hesychius: *ἀλοῶν: πλανῶν, καὶ τύπτων.* Qua ex glossa liquet grammaticum eidem verbo binas significationes tribuisse, quarum prior huc congruit. BRUNCK.

ἅνθρωπος] Libri *ἄνθρωπος.*

3. *τε* editio Caninii. Libri *τι.*

τὸν σπλῆνα] Qui citato gradu eunt, lienis dolorem sentiunt et anhelant. BERG.

4. *Εὐριπίδη*] Legebatur *ὦ 'ὐριπίδη.* Delevi *ὦ* ab librario illatum. Sic in Ran. 1273. *τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος,* libri quidam *ὦ Αἰσχύλε.*

11. Hæc vulgo male Mnesilocho continuantur. In cod. Aug. lineola mutatæ personæ index, quæ huic versui præponi debuit, librarii errore initio sequentis posita. BRUNCK.

14. Ridet Euripidem tanquam philosophum dum eum hæc

facit loqui: erat enim revera φιλόσοφος ἐπὶ σκηνῆς, quod quum aliunde apparet, tum ex loco huic comici loco simili, in *Melanippe sapiente* inter fragmenta:

ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία.
ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα,
τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος
δένδρη, πετεινὰ, θῆρας.

Illud μορφὴ μία videtur expressisse Ovidius: *unus erat toto naturæ vultus in orbe.* Ætherem autem dicit genuisse animalia, quia Euripides tanquam Socraticus philosophus ætherem pro summo deo habebat. Hinc etiam in Ranis v. 919. facit eum precari: αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα. BERG. Vid. Valckenarii Diatrib. Euripid. p. 46.

16. πρῶτ' ἐμηχανήσατο Kusterus. Libri πρῶτα μηχανήσατο.

18. δίκην Reiskius. Libri ἀκοήν. χώνης δίκην dixit Plutarchus Mor. p. 903 e.

19. ἀκούω et ὁρῶ modi sunt subjunctivi.

21. τι Brunckius. Libri τε. Porsonus γε malebat, collato versu Eupolidis apud schol. Hom. Il. β, 333. οἷόν γέ πού 'στι γλῶσσα κἀνθρώπου λόγος.

αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι] Respicit ad versum Sophoclis vel Euripidis σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ. de quo vide annotationem scholiastæ.

23. ἀγαθοῖς] Ironice, ut Pac. 370. κᾆτα τῷ τρόπῳ | οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών; DOBRÆUS.

24. προσμάθοιμι] Libri προσμάθοι μή. Correxi in editione a. 1830. ex scholiasta, qui annotavit ἵνα μὴ περιπατήσῃ μετ' αὐτοῦ.

20. Ἡρακλῆ] Scribebatur Ἡρακλέα. Quum comici synizesi non utantur, corrigendum fuit Ἡρακλῆ, quæ forma raro effugit manus librariorum, ut in Sophoclis Trach. 476. unde in eadem fabula 233. Ἡρακλῆ edidi pro vulgato Ἡρακλέα. videturque forma contracta etiam aliis e locis ab librariis esse expulsa. Ὀδυσσῆ servatum est in Rheso Euripidis v. 708.

27. Post σιωπῶ τὸ θύριον signum interrogandi ponendum.

28. ἀκούσω] Scribendum ἀκούω cum Brunckio. Ceterum dubitari potest ἀκούω et σιωπῶ quodque præcedente versu legitur σιωπῶ subjunctivo an indicativo modo sint accipienda. Quod si subjunctivi sunt, ut ἀκούω et ὁρῶ v. 19, recte adduntur

signa interrogandi, si indicativi, utroque loco punctum est ponendum.

29. ἐνθάδε δ' (h. e. ἐνθάδ') R. Vulgo ἐνταῦθ'.

οἰκῶν τυγχάνει] Poeta apud scholiastam Eurip. Troad. 822. ὁρᾷς; ἐν τῇδε μὲν | ὁ τῶν Φρυγῶν τύραννος οἰκῶν τυγχάνει | γέρων, ἀπ' ὀργῆς (ἀρχῆς Seidlerus) Λαομέδων καλούμενος.

30. ἀγάθων] Libri Ἀγάθων.

31. μέλας] Sic jam veteres grammaticos legisse ex scholiastæ annotatione cognoscitur. Sed Aristophanes fortasse μέγας scripserat: de quo dixi ad fragm. 231 b. p. 594. et ad Soph. Œd. T. 742.

32. 33. ἑόρακας] Vulgo ἑώρακας. Correxit Bentleius.

33. a m. sec. habet R, om. Aug.

37. μυρρίνας. προθυσόμενος ἔοικε τῆς—] Scholiasta, λείπει τὸ ὡς, ὡς ἔοικε. Qui hæc sic distincta legit μυρρίνας, προθυσόμενος, ἔοικε, τῆς—. Quod non præferendum.

38. προθυσόμενος] Similiter Ran. 872. ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων. KUST. προθυσόμενος τῆς ποιήσεως, i. e. priusquam carmina facere incipiat.

39. εὔφημος πᾶς ἔστω λεώς] Scribendum λαός cum Suida in εὐφημεῖ. Quod legisse scholiastam ex annotatione ejus colligi potest, παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὕτω λέγεται, σῖγα πᾶς ἔστω λαός. Euripides Hec. 532. σιγᾶτ', Ἀχαιοί, σῖγα πᾶς ἔστω λεώς.

40. συγκλείσας] Scribendum συγκλῄσας.

41. θίασος] Id est chorus, qui prodit v. 104. "Ordo verborum est θίασος μελοποιῶν (particip.) ἔνδον μελάθρων τῶν δεσποσύνων." BENTL.

50. πράμος] Vocabulum alibi non inventum. πρόμος recte corrigere videtur Scaliger.

52. Δρύοχοι sunt trabes erectæ, carinam sustinentes, quibus ea imponitur, quando construendæ navis exordiuntur opus naupegi. Eustathius p. 1878. in fine: δρύοχοι δὲ κυρίως, πάσσαλοι, ἐφ' ὧν στοιχηδὸν διατεθειμένων ἡ τρόπις ἵσταται τῶν καινουργουμένων πλοίων, διὰ ἰσότητα. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, δρύοχοι, πάτταλοι ἐκ δρυὸς, ὅ ἐστιν ἁπλῶς ξύλον, καθιστῶντες τὴν τρόπιν ἐν τῷ πέριξ αὐτὴν συνέχειν· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ·

πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς; ἢ τίνι γόμφοι
τμηθέντες πελέκει, τοῦτ' ἔκαμον τὸ κύτος;

Distichon est ex Archimeli Epigr. in Hieronis navem. Quia

autem a pangendis his trabeculis construendæ navis initium fiebat, facete ad dramatis exordium locutionem transfert comicus. Suidas: *δρύοχοι, πάτταλοι, οἱ ἐντιθέμενοι ναυπηγουμένης νεώς· καταχρηστικῶς δὲ τὰ προοίμια.* Cujus rei in exemplum hunc locum profert. At quod ei subjicit, alio pertinet, scilicet ad eam significationem nominis *δρύοχος*, qua pro *δρυμὸς* ponitur. Est autem pars Epigr. Archiæ 7. Apollonius 1, 723.

δίπλακα πορφυρέην περονήσατο, τήν οἱ ὄπασσε
Παλλὰς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
Ἀργοῦς. BRUNCK.

53. *ἀψῖδας*] *ἀσπίδας* libri. Correctum ex Suida in *δρύοχος*, *λαικάζει* et *χιανεύει*.

55. *κἀντονομάζεν*] Potest locus hic intelligi de antithetis, quibus Agathon frequenter usus fuit, ut testatur Ælianus Var. Hist. 14, 13. Patet id etiam ex fragmentis quibusdam Agathonis: ut eo quod legitur apud Athen. 5. p. 185 a.

τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα,
τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα.

Ibid. p. 211 e.

εἰ μὲν φράσω τἀληθὲς, οὐχί σ' εὐφρανῶ·
εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω.

Apud Aristotelem Eudemior. 5, 5.

τέχνη τύχην ἔστερξε καὶ τύχη τέχνην.

Vides in omnibus his locis, manifesta antitheta, ob quorum usum nimis crebrum quum ab aliis olim risus fuit Agatho, tum etiam a Platone, ut testis est Athenæus 5. p. 187 c. KUST. Agatho apud Athen. 13. p. 584. *γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν* | *ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ.* PORSON.

56. *γογγύλλει* Porsonus. Libri et Suidas locis citatis *γογγυλίζει*. Hinc corrigenda Hesychii glossa *Γογγυλεῖν*: *συστρέφειν*.

57. *χοανεύει*] *χιανεύει* Suidas locis citatis, inepte, verum fortasse non sua sed librarii culpa. Nam quod *χιανεύει* apud eum secundum seriem literarum legitur, nullius est momenti, quum locus ille absit ab libris melioribus.

58. *ἀγροιώτας* Bentleius. Libri *ἀγριώτας*.

60. *τοῦ καλλιεποῦς*] Repetit voces quasdam ex antecedentibus; istud *καλλιεποῦς* ex v. 49. *θριγκοῦ* autem ex v. 58. *γογγυλίσας* ex v. 56. *χοανεῦσαι* ex v. 57. ex his temere coacervatis oratio emergit obscura. Tamen apparet ad quid paratum se

dicat Mnesilochus; est autem id, quod eum Euripides dicebat antehac etiam commisisse in Agathonem supra v. 35. *καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γε*. BERG.

κατὰ τοῦ θριγκοῦ] Aberat *κατὰ*, quod a m. rec. additum habet R. Scholiasta, *ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ*. Bentleius *τοῦ τε θριγκοῦ* corrigebat, *καὶ τοῦ θριγκοῦ* prælaturus, ut opinor, si Ravennatis libri lectionem cognitam habuisset. Sed recte legitur *κατὰ τοῦ θριγκοῦ*, quod Mnesilochus ad præcedentia respiciens famuli verba pro *κατὰ τοῦ πρωκτοῦ* dicit. Quod non fugit scholiastam, qui ad v. 62. annotavit *ὡς εἰς χόανον τὸν πρωκτὸν* (id est *εἰς τὸν πρωκτὸν ὡς εἰς χόανον*) *ἐμβαλεῖν*.

61. *συγγογγυλίσας*] Libri *γογγυλίσας*. Correxit Brunckius collato Lys. 975. *ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας*.

64. *ἔα*] Restituenda forma monosyllaba ᾶ. Conf. ad v. 176.

67. *χειμῶνος*] Nam Thesmophoria, quo tempore hæc fabula agitur, mense celebrantur hiberno Pyanepsione.

68. *κατακάμπτειν*] Quasi materia stropharum sit congelata. BERG. Vid. schol.

69. *θύρασι* R. Aug. *θύραισι* Junt. Recte *θύραζε* correctum videtur in editione Veneta a. 1538. Sic Nub. 632. *αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς*.

74. *χρῆν*] *χρή* Suidas in *κηδεστής*.

κηδεστὴν] Κηδεστὴς eum notat, qui affinitate cum alio junctus est, et tam de *socero*, quam de *genero* dicitur, ut apud Latinos *affinis*. Vide Plautum Aulul. 3, 4. 14. et 5, 62. BRUNCK. Idem in Addendis non male conjicit *οὐ χρήν σε κρύπτειν ὄντα κηδεστὴν ἐμέ*.

78. *γ'* om. Aug.

80. *ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση*] Quattuor fuerunt Thesmophoriorum dies, quarum prima festi quasi prolusio quædam fuit: quo factum est ut tribus reliquis modo annumeraretur modo omitteretur, ideoque eadem et tertia et media dici posset. Optime hoc explicuit scholiasta, cujus e verbis satis habemus hæc apposuisse, *δεκάτῃ Πυανεψιῶνος ἐν 'Αλιμοῦντι Θεσμοφόρια ἄγεται . . . . . ἑνδεκάτῃ ἄνοδος, δωδεκάτῃ νηστεία, ἐν ᾗ σχολὴν ἄγουσαι ὑπόκεινται αἱ γυναῖκες* (conf. v. 949. 984.) *ἐκκλησιάζουσαι περὶ Εὐριπίδου, τρισκαιδεκάτῃ Καλλιγένεια* (de hac vid. fragm. 300.). *τρίτη οὖν συναριθμουμένης τῆς δεκάτης, μέση δὲ τῆς ἀνόδου καὶ τῆς Καλλιγενείας*. Poetæ autem verba

manifestum est sic esse capienda ut Θεσμοφορίων ἡ μέση tanquam explicandi caussa ad illud ἐπεὶ τρίτη 'στὶ adjectum cogitetur. Infra v. 375. τῇ μέσῃ τῶν Θεσμοφορίων. Athenæus 7. p. 307 f. ἄνδρες φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς νηστείαν ἄγομεν, Θεσμοφορίων τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν; Aliorum scriptorum locos in annotatione ad scholia attulimus.

83. κἀν Θεσμοφόροιν] In æde Cereris et Proserpinæ. KUST. περί μου Brunckius. Libri περὶ ἐμοῦ.

86. καὶ Δία δίκαι' ἂν lectio codicis Augustani est, ab librario, ut videtur, parum probabiliter inventa. καὶ δι' καὶ ἂν R. καὶ δίκαι' ἂν Junt. Melius Kusterus καὶ δίκαιά γ' ἄν: quanquam ne hoc quidem satis certum est.

87. ἐκ ταύτης] Scribendum cum Berglero ἐκ τούτων, *hæc quum ita sint comparata.*

88. τραγῳδιδάσκαλον R.

90. Legebatur κἂν. χἂν restituit Marklandus ad Eurip. Suppl. 364.: quod in Sophoclis Œdip. Col. 13. recte præbent libri plures, ubi Elmsleius duplicis crasis exemplum desiderabat. χοὐν ex καὶ ὁ ἐν contractum dixit Euripides Heraclid. 173. χἄνδρες Aristoph. Lys. 594. restituit Reisigius.

94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς] Hoc dicit Mnesilochus, non quasi et ipse sit tam vafer, ut in ea re palmam ferat, sed quia Euripidi favet et ab ejus partibus stat. BERG. In Equit. 277. ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. ubi proverbialis locutionis ratio redditur. BRUNCK.

95. ἀγάθων] Libri 'Αγάθων.

96. οὗτος Euripidi tribuendum, οὗτος οὑκκυκλούμενος. Præterea inepte quærit Mnesilochus καὶ ποῖός ἐστιν; quum καὶ ποῦ ποτ' ἐστίν potius debeat. Dobræo scribendum videbatur Μν. καὶ ποῦ 'στιν; Ευ. οὗτος, αὐτὸς οὑκκυκλούμενος.

οὑκκυκλούμενος] Infra 265. Agatho postquam Euripidi et socero apparatum omnem, quo illis usus erat, concessit, domum se inferri jubet his verbis:

εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω.

In Acharn. Dicæopolis Euripidem convenit, pannos mendicique tragicum ornatum ab eo mutuaturus, eumque rogat, ut foras prodeat, his verbis: ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. Respondet Euripides. v. 409.

ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

Scilicet erat ἐκκύκλημα machina theatralis in tragœdiarum repræsentatione adhiberi solita, de qua sic Pollux 4,128. καὶ τὸ μὲν ἐκκύκλημά ἐστι ξύλων ὑψηλῶν βάθρον, ᾧ ἐπίκειται θρόνος. δείκνυσι δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τὴν σκηνὴν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀπόρρητα πραχθέντα. καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ ἔργου καλεῖται ἐκκυκλεῖν, ὅτε δὲ εἰσάγεται τὸ ἐκκύκλημα, εἰσκυκλεῖν ὀνομάζεται. καὶ χρὴ τοῦτο νοεῖσθαι καθ' ἑκάστην θύραν, οἱονεὶ καθ' ἑκάστην οἰκίαν. ἡ μηχανὴ δὲ θεοὺς δείκνυσι, καὶ ἥρωας τοὺς ἐν ἀέρι, Βελλεροφόντας καὶ Περσεῖς, καὶ κεῖται κατὰ τὴν ἀριστερὰν πάροδον ὑπὲρ τὴν σκηνὴν τὸ ὕψος. Sic legenda Pollucis verba, quæ vulgo mendose feruntur: nec mirum, si ex istis, ἐφ' οὗ δὲ εἰσάγεται τὸ ἐγκύκλημα, εἰσκύκλημα ὀνομάζεται, nihil extundere potuerunt interpretes. Machinæ unum erat nomen ἐκκύκλημα: sed pro diverso illius usu, quo intus in scenam, vel e scena intro vehebatur persona quælibet, duplex erat verbum ἐκκυκλεῖν, εἰσκυκλεῖν, quæ ut apud comicum distincta, sic Onomastico fuerunt enotata. Facete noster Agathonem tragicum poetam, itemque in Acharn. Euripidem, non pedibus in scenæ solo gradientes inducit, sed, tanquam deos aut heroas, sublimes in machina tragica vectos. BRUNCK. Vid. Elmsl. ad Acharn. 408.

98. ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ'] Sic Equit. 953. ἀλλ' ἦ οὐ καθορῶ.

Κυρήνην] Hæc erat meretrix, cujus mentio in Ranis v. 1328. Quia autem Agathon effeminatus erat et comtulus, hunc videns putat eum esse mulierem, uti in Ecclesiaz. v. 167. quum quædam reprehendens alteram, quod viros appellaret mulieres, dixisset; γυναῖκας αὖ δύστηνε τοὺς ἄνδρας λέγεις; illa inquit, μὰ Δί' ἀλλ' Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον· ἐπιβλέψασα [δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκεινονί· βλέψασα] γὰρ ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν. BERG.

99. αὖ] Libri ἄν. Correctum ex Av. 226. οὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται. Post hunc versum in libris quibusdam fuit parepigraphe μινυρισμός. Vid. schol.

100. μύρμηκος ἀτραποὺς] Scholiasta, ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέλη τοῦ Ἀγάθωνος· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί. Doctiorem interpretationem exposuit Photius p. 280, 22. μύρμηκος ἀτραπός: ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης. ἔστιν Ἀθήνησι Μύρμηκος ἀτραπὸς ἐν Σκαμβωνιδῶν ἀπὸ Μύρμηκος τοῦ Μελανίππου τοῦ Κύκλωπος τοῦ Ζευξίππου.

διαμινύρεται Dawesius. διαμινυρίζεται libri et Suidas in μύρμηξ.

101.—103. Interpolatam horum versuum lectionem esse metri sententiæque perversitas ostendit. Scribendum videtur

ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι λαμπάδα κοῦραι
* * * * * χορεύσασθε βοάν.

χορεύσασθε etiam Bentleius restituit.

102. λαμπάδα] Quia Ceres facibus incensis quæsivit Proserpinam. BERG.

104. Agathonem comitantur actores tragici chori, quem ille erudiebat, proximisque ludis populo exhibiturus erat. Non est hic chorus fabulæ, qui e mulieribus constat Cereris et Proserpinæ festum celebrantibus. BRUNCK. Actores chori tragici si cum Agathone in scenam produxit Aristophanes, non potest dubitari quin χορευταὶ delecti fuerint ex iis qui postmodum in choro mulierum prodeunt. Simile Ranarum est παραχορήγημα, de quo dicemus ad versum fabulæ illius 209. Sed vera videtur sententia grammaticorum veterum, qui nullum produci chorum Agathonis, sed cantica chori ab Agathone ipso recitari existimarunt. De quo ita scribit scholiasta, μονῳδεῖ ὁ Ἀγάθων ὡς πρὸς χορὸν, οὐχ ὡς ἐπὶ σκηνῆς, ἀλλ' ὡς ποιήματα συντιθείς. διὸ καὶ χορικὰ λέγει μέλη αὐτὸς πρὸς αὐτὸν, ὡς χορικὰ δέ.

τίνι δαιμόνων] Malim τίνι δὲ δαιμόνων. Imitatur hunc locum Lucian. Tragop. 75. τίνι (libri τίνα) δαιμόνων ἄγουσι κωμαστὴν χορόν;

105. λέγε νυν (libri νῦν) ad versum præcedentem in libris refertur. νυν corripuit more tragicorum. (In editione Oxoniensi male legitur νιν, omisso quod post hoc vocabulum poni debuit puncto.)

εὐπίστως] εὐπείστως Reiskius. Malim εὐπιθῶς.

106. ἔχει] Libri ἔχεις. Correctum ex Suida in σεβαστός et σεβίσαι.

107. ὅπλιζε] Corrigendum ὄλβιζε cum Bentleio.

109. Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας γύαλα Σιμουντίδι γᾷ] Apollo enim Trojæ mœnia condidit una cum Neptuno. BERG.

113. ἱρὸν] Scribebatur ἱερόν.

115. ἀείσατ'] ἀείσαντ' R. Aug. Junt. Eurip. Hippol. 58. comparavit Valckenarius, ἕπεσθ' ἀείδοντες, ἕπεσθε, τὰν Διὸς οὐρανίαν Ἄρτεμιν, ᾇ μελόμεσθα.

116. σεμνὸν] Corrigendum σεμνάν.

120. Ἀσιάδος] Id est, *citharæ*. Etymol. M. p. 153, 31. Ἀσιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης εἶπε, παρῳδῶν τὸ ἐξ Ἐρεχθέως Εὐριπίδου. ἡ τρίχορδος κιθάρα οὕτω καλεῖται. εἴρηται δὲ, ὅτι ἐν Ἀσίᾳ τῇ πόλει τῆς Λυδίας κειμένῃ ἐν Τμώλῳ πρῶτον εὑρέθη. Nescio an unquam urbs exstiterit, cui nomen Ἀσία, quam tamen recenset etiam Stephanus. Hujus non meminit schol. Apollonii ad 2, 777. Ἀσίαν δὲ ἐνταῦθα τὴν Λυδίαν φησίν. οὕτω γὰρ ἡ Λυδία πρότερον ἐκαλεῖτο. διὸ καὶ ἡ κιθάρα Ἀσιὰς ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐν τῇ Λυδίᾳ πρῶτον εὑρεθῆναι. καὶ Ὅμηρος (Ἰλ. β, 461.) Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι. BRUNCK. Eurip. Cycl. 442. Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον κιθάρας κλύοιμεν. Plutarch. de musica p. 1133. c. ἐποιήθη δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς κιθάρας πρῶτον κατὰ Κηπίωνα τὸν Τερπάνδρου μαθητὴν, ἐκλήθη δὲ Ἀσιὰς διὰ τὸ κεχρῆσθαι τοὺς Λεσβίους αὐτῇ κιθαρῳδοὺς πρὸς τῇ Ἀσίᾳ κατοικοῦντας. KUST. Adde grammaticum in Montef. Bibl. Coislin. p. 607.

121. Inepte legitur παράρυθμ' εὔρυθμα. Scribendum videtur παρ' εὔρυθμα. Φρύγια δινεύματα cur dicantur, explicuit scholiasta, τῇ Φρυγίᾳ ἁρμονίᾳ ἡρμοσμένα.

122. δινεύματα Χαρίτων parum apta catalexis est, quod sensit Bentleius, qui δινεύματα Κουρήτων conjecit. Mihi scribendum videtur uno versu ποδὶ παρ' εὔρυθμα Φρυγίων Χαρίτων δινεύματα. Ceterum libri διανεύματα. Veram lectionem habuit scholiasta, qui ὀρχήματα interpretatur.

124. κίθαριν] Restituendum fortasse κιθάραν ex scholiasta: qua forma tragici uti solent. ἀκίθαριν tamen dixit Æschylus Suppl. 681.

125. ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ libri, scholiasta et Suidas in ἄρσενι. Quod non intelligo quomodo dici a choro virginum potuerit. Quod scholiasta annotavit, ἐπεὶ Ἀπόλλων ἐστὶν ὁ κιθαρίζων, ea tum demum apta erit interpretatio, si corrigatur ἄρσενι βοᾷ δόκιμον.

126. Lineola præfixa in Aug. Quo indicatur hæc Agathoni esse tribuenda: quod etiam Bentleio videtur placuisse. Idem codex personæ notam om. v. 123, addit v. 128.

τᾷ] Scholiasta, τῆς κιθάρας φῶς ἔσσυτο τοῖς σοφοῖς. Qui fortasse τᾶς legit.

δαιμονίοις utcunque explicat scholiasta. Sed vitiosum esse metri deformitas ostendit. δαίμονος (Latonæ) olim corrigebat Bothius. Mihi de sententia horum verborum non liquet.

128. ἄγαλλε R. Aug. ἄλλε Junt.

Seclusi τιμᾷ, corruptum, ut opinor, ex τίμα, quod est glossema imperativi ἄγαλλε.

130. Ante hunc versum in codicibus est parepigraphe ὀλολύζεις (ὀλολύζει recte scholiasta) γέρων, de qua Kusterus hæc annotavit "ὀλολύζεις γέρων] Hæc non pertinent ad seriem fa- "bulæ, sed est παρεπιγραφὴ, qua significatur, Mnesilochum, "audito cantico Agathonis, præ voluptate et lætitia clamorem "edidisse. Quare scribendum erit ὀλολύζει γέρων. Sic infra "post v. 276. ὀλολύζουσι γυναῖκες itidem est παρεπιγραφή." KUST. Est ὀλολυγὴ plerumque clamor faustus. Vide Equites v. 616. BERG.

132. μανδαλωτὸν] ἐπιμανδαλωτὸν osculum Acharn. 1201.

134. νεανίσχ'] νεανίσκ' editio Brubachii, propter εἴ τις.

ὅστις] εἴ τις R. Aug. Junt. Correctum in editione Veneta a. 1538.

135. Λυκουργείας Dobræus. Libri Λυκουργίας, ut 'Ορεστίας pro 'Ορεστείας deteriores codd. Ran. 1124. Æschyli tetralogia fuit 'Ηδωνοὶ, Βασσαρίδες, Νεανίσκοι, Λυκοῦργος.

136. ποδαπὸς ὁ γύννις] Æschyli verba, de quibus scholiasta, λέγει δὲ (Λυκοῦργος) ἐν τοῖς 'Ηδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον, ποδαπὸς ὁ γύννις;

136. et seqq. Hunc locum imitatus est Eubulus, de quo scholiasta, ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν Εὔβουλος ἐποιήσατο τοῦ Διονυσίου, τὰ ἀνόμοια τῶν ἐν τῇ Διονυσίου οἰκίᾳ καταλέγων, ἐπὶ πλέον μέντοι.

139. οὐ ξύμφορον] ἀξύμφορον Suidas in βάρβιτος.

140. τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία] Epicharmus apud Stobæum Serm. 89. τίς γὰρ κατόπτρῳ καὶ τυφλῷ κοινωνία; BERG.

141. τίς δ' αὐτὸς] γρ. σύ τ' αὐτός R. Hoc recipiendum, commate post παῖ posito.

142. καὶ ποῦ πέος] ποῦ τὸ πέος Suidas in Λακωνικαὶ, ποῦ δὲ τὸ πέος idem in πέος.

Λακωνικαί] ἀνδρεῖα ὑποδήματα, schol.

144. ἐκ τοῦ μέλους ζητῶ σε] Quia nimirum ejus carmen est θηλυδριῶδες, ut paulo ante dicebat; hinc et ipsum talem esse vult conjicere: et quia ipse talis est, ejus carmina etiam sunt talia. ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει, ut ipse infra dicit. BERG.

146. μὲν om. Suidas in ἄλγησις.

147. τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην] Scholiasta, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλυπήθην.

148. ἅμα γνώμῃ] Id est ὁμοίαν γνώμῃ.

149. γὰρ om. Junt.: habent R. Aug.

151. 154. γυναικεῖα et ἀνδρεῖα δράματα scholiasta dici monet in quibus chorus vel ex mulieribus vel ex viris sit compositus.

153. Φαίδραν] Conf. Ran. 1043. BERG.

161. Ἰβυκὸς] Scribendum Ἴβυκος cum R. Aug. Vid. Arcadium p. 52, 10.

162. κἀλκαῖος] In libris antiquioribus (τοῖς παλαιοτέροις ἀντιγράφοις) Ἀχαιὸς scriptum fuisse, Aristophanem vero grammaticum rescripsisse (μεταγράψαι) Ἀλκαῖος, ab scholiasta est annotatum. Recte haud dubie correxit Aristophanes sive conjecturam sive libri alicujus auctoritatem secutus. Futile argumentum, quo Aristophanis emendationem impugnavit Didymus, bene refutavit scholiasta.

οἵπερ] Libri οἱ περὶ. Correctum ex Suida in ἐμιτρώσατο et ἐχύμισαν.

ἐχύμισαν] Metaphora a coquis, qui temperant sapores ciborum, τοὺς χυμούς. BERG.

163. διεκίνων libri. διεκίνουν Suidas in ἐμιτρώσατο. διέκνων Dorvillius ad Chariton. p. 560. " Legendum διεκλῶντ'. Hesych. " διακλῶν, θρύπτων. Idem: Ἰωνικὸν, τρυφερὸν, ἢ ἐπὶ τοῦ κατ- " εαγότος, ἢ θηλυκοῦ. Pollux 4, 91. ubi περὶ ὀρχήσεως agit. " Λυγίσαι τὸ σῶμα, κάμψαι, κλάσαι. Quare διακλᾶσθαι Ἰωνι- " κῶς est *corpus instar Ionum molliter movere, saltare*. Ho- " ratio, *artubus frangi*. Locus autem ita vertendus est: *Ana-* " *creon et Alcæus, qui musicis gratiam et venustatem concilia-* " *runt, mitras gestabant et molliter more Ionum saltabant*." TOUP. Em. in Suidam 1. p. 166. 167. Huc respexisse videtur Dionysius Halicarnasseus in libello περὶ τῆς Δημοσθένους δεινότητος p. 310. ed. Hudson. [vol. 6. p. 1093. Reisk.] καὶ τῶν ῥυθμῶν πολλαχῇ μὲν τοὺς ἀνδρώδεις καὶ ἀξιωματικοὺς καὶ εὐγενεῖς, σπανίως δέ που τοὺς ὑπορχηματικούς τε καὶ Ἰωνικοὺς καὶ διακλωμένους. Idem ibid. 2. p. 611.

164. τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας] Est enim poeta Atticus.

165. ἠμπίσχετο Elmsleius ad Eurip. Medeam p. 253. Libri ἠμπέσχετο.

168. Φιλοκλέης Bentleius. Libri Φιλοκλῆς. De Philoclis deformitate vid. schol.

169. Ξενοκλέης Bentleius. Libri Ξενοκλῆς. Hunc versum a m. rec. habet R, versui 170. postponit Aug.

170. Θέογνις] Theognis poeta tragicus valde frigidus, quem facete perstringit comicus Acharn. 140. BRUNCK.

173. ἦ] Libri ἦν.

176. ἔα] Restituenda forma monosyllaba ἆ, ut v. 64. Mira est de hoc loco annotatio scholiastæ, quam versui 500. apponemus.

177. Parœdia est Euripidis versuum in Æolo:

> παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
> πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς.

Facetum est Euripidem hic induci suismet ipsius verbis loquentem. BRUNCK.

178. οἷός τε] οἷόν τε libri. Correctum ex Suida in οἷος et σοῦ.

179. καινῇ Bisetus. κοινῇ libri et Suidas in κοινολογία. καινῇ legit scholiasta, qui interpretatur μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ.

185. δοκεῖν] δοκῶν R.

μου, σαφῶς σώσεις] μου σοφῶς, σώσεις Bentleius.

194. χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς] Alcestidis v. 691. Loquitur ibi Pheres, qui noluerat pro filio suo mori. Istud Agathon in Euripidem retorquet, qui vult ut alius ipsius causa periculum subeat. Sic suismet verbis capitur Euripides in Ranis comici v. 1477. BERG.

196. Prius ἂν additum ex Suida in ὑφέξειν. In Aug. post γὰρ spatium est vacuum unius syllabæ.

198. τεχνάσμασιν R. et Suidas in h. v. τεχνάμασιν Aug. στενάσμασιν Junt.

199. φέρειν] φεύγειν videtur legisse scholiasta, qui ἐκφεύγειν interpretatur.

200. κατάπυγον] Vulgo καταπῦγον. Vid. ad Vesp. 687.

201. λόγοισιν respondet Agathonis τεχνάσμασι: et quod ille παθήμασι dixerat, aliorsum senex accipiens, Agathoni impudicitiam exprobrat. BRUNCK.

204. νυκτερήσια Dobræus. Legebatur νυκτερείσια. ἡμερήσιος dixit Æschylus Agam. 22.

206. νὴ Δί] Legebatur νὴ Δία. Vid. ad Eq. 319.

209. Vulgo ἀπόλωλ' Εὐριπίδης. MN. ὦ —. Correxit Elmsleius ad Acharn. 475.

212. κλάειν] Libri κλαίειν.

215. ταδὶ] Scholiasta, τὰ γένεια· ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρατίνου.

215. Mos erat veteribus barbam novacula radere; pudendorum autem pilos admota flamma amburere. In Conc. Praxagora lampadem adloquens sic ait:

μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα. BRUNCK.

216. πρᾶττ' εἴ σοι] πρᾶττ' εἴσω R. πραττείσω Aug. Scribendum πρᾶτθ' ὅ τί σοι cum Elmsleio ad Acharn. 338.

217. 'πιδιδόν' ἐμαυτὸν] διδόναι γ' αὐτὸν vulgo, consentiente R. et a m. sec. Aug. qui διδόναι γ' ἐμαυτὸν a pr. m. habet. Partem veri vidit Toupius, qui in Emendat. in Hesych. vol. 3. p. 50. scripsit 'πιδιδόναι γ' αὐτόν.

220. ξυροδόκης] ξυροδίκης R. Aug. "Male apud Pollucem "10, 140. ξυροδόχης. Vide Eustath. ad Homer. p. 130. ex- "trema." BRUNCK.

221. κάθιζε] Ad Mnesilochum, ut eum tondeat. BERG.

222. ὤμοι] Scribendum οἴμοι, quæ forma alibi e libris melioribus est restituta. ὤ σοι Aug. Junt.

223. ἀτταταῖ] ἀτταταὶ Brunckius. ἄττατα Junt. αττατα sine accentu R.

ἰατταταῖ] ἀτταταὶ Aug. ἄτταται Junt. et sine accentu R. Correxit Bentleius. Conf. v. 1005.

224. ἐς] εἰς libri.

σεμνῶν θεῶν] Atheniensibus σεμναὶ θεαὶ dicebantur Erinnyes [Erinyes], quibus eo nomine templum erat juxta Areopagum, quo supplices, quemadmodum ad alia quoque templa, confugiebant. Vide Equit. 1312. et Meursium Ath. Att. 4, 1. BRUNCK.

225. Δήμητρ' ἔτ' Porsonus. δήμητρά γ' R. Aug. δήμητρα Junt.

227. τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων, *altera tantum maxilla rasa.* Hesych. ἡμίκρανα, ἡμικεφάλαιον. σιαγόνος τὸ ἥμισυ. Sed depravata est apud lexicogr. scriptura. Vel enim ἡμίκρανον legendum, vel ἡμίκραιρα, ut habent Pollucis codd. 6, 160. ubi vulgatum etiam ἡμίκρανα. BRUNCK.

ἐνταυθὶ] Libri ἐνταυθοῖ. Vid. ad Nub. 814.

231. μυμῦ] Vulgo μῦ μῦ. Conf. Equit. 10.

232. ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι] Jocus est in ambiguitate vocis ψιλὸς, quæ *glabrum* significat, et *levis armaturæ militem*. Eadem ambiguitas in Latina voce *levis*. BRUNCK.

233. φανεῖ] φαίνει Dobræus.

234. θεᾶσθαι σαυτὸν Porsonus. Libri θεάσασθαι σεαυτόν.

235. Clisthenes, homo effeminatus et pathicus, de quo mentio in Lys. 1092. imberbis erat, rasis semper malis. Vide infra 583. BRUNCK. Libri Κλεισθένην.

237. δελφάκιον] Scholiasta, μετὰ γὰρ τὸ τυθῆναι τὰ δελφάκια φλογίζονται, ἵνα ψιλωθῶσι.

240. νὴ Δὶ] Legebatur νὴ Δία. Vid. ad Eq. 319.

242. τόν γε addidit Scaliger. Recte, nisi quod non animadvertit scribendum esse τοῦ γε πρωκτοῦ τὴν φλόγα. Sæpe sic librarii sententias inverterunt.

245. φεῦ] Corrigendum φῦ. Sic Lys. 294. et 304. φῦ φῦ (vel φυφῦ), ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.

ἰοὺ] Vulgo ἰοῦ.

247. σπογγιεῖ] Scribendum σφογγιεῖ. Vid. ad Acharn. 463.

248. οἰμώξετἄρ'] οἰμώζετ' ἄρ' R. (qui αρ' sine accentu) Aug. Junt. οἰμώξετ' ἄρ' aliæ editiones veteres. Sed crasis restituenda fuit, de qua dixi ad Acharn. 325.

εἴ τις Brunckius. Libri εἰς. Simillimo errore in Acharn. 1084. προστρέχει τις in libro Ravennate in προστρέχεις coaluit.

250. τουτῳὶ] τουτοὶ Aug.

252. τί οὖν λάβω; Mnesilocho recte tribuit Bentleius, Euripidi libri.

254. ΕΥΡΙΠ.] Corrige ΜΝΗΣΙΛ. cum Bentleio.

255. ΑΓΑΘΩΝ] Deleatur.

260. ἆρ' Kusterus. ἦρ' Aug. Junt. In R. est ἠρ' ἁρμόσῃι. Conf. ad Pac. 114.

261. ἔγκυκλον] Ex hoc loco manifestum est ἔγκυκλον fuisse vestimentum exterius, ἐπίβλημα: κροκωτὸν vero, interius, ἔνδυμα. Crocotam jam induerat Mnesilochus, cui supra v. 253. dixit Agatho, τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών. Vestimentorum omnium ultimum, quod aliis superinjiciebatur, erat ἔγκυκλον, *palla*. Hoc liquet etiam e loco infra 499. ubi dicitur mulier expanso *encyclo* elabentis e conclavi mœchi fugam texisse.

Falsum est igitur, quod Eustathius in Iliad. p. 976. e Pausania tradit: *φησὶ γοῦν Παυσανίας, ὅτι ἔγκυκλον περιπόρφυρον ἱμάτιον, καὶ χιτὼν γυναικεῖος, ὃν ἔνδοθεν ἐνδύονται γυναῖκες, εἶτα τὸ ἔνδυμα. λέγεται δὲ, φησὶν, ὑπ' ἐνίων ἐπιγονατὶς, διότι μέχρι γονάτων διήκει.* Verum est quod tradit Suidas, ad hunc locum respiciens in *ἔγκυκλον. καὶ δῆλον, ὡς τὸ μὲν ἔγκυκλόν ἐστιν ἱμάτιον· ὁ δὲ κροκωτὸς ἔνδυμα.* — BRUNCK.

λάβ' Kusterus. *λάμβαν'* libri et Suidas in *ἔγκυκλον.*

263. *χαλαρὰ — φορῶν*] Hæc in editionibus veteribus Agathoni tribuuntur, Euripidi in editione Brunckii, unde hæc personæ nota in mea remansit. Totum versum Mnesilochi esse jam Reiskius animadverterat. Et sic haud dubie scholiasta, qui ad *χαλαρά* annotavit, *χαῦνα· διαβάλλει δὲ πάλιν τὸν Ἀγάθωνα ὡς χαῦνον.* Versum 264. Agathoni continuant editiones veteres, 265. autem Mnesilocho tribuunt. Correxit Brunckius ex cod. Aug. in quo lineola est ante *σύ.*

γοῦν R. a m. sec. et Suidas in *χαλαρά. γ' οὖν* Aug. *γ' οὐ* R. a pr. m. et Junt.

χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν] Recte Bisetus obscenitatem hic latere suspicatur. Scommate offensus Agathon a scena discedit. DOBRÆUS.

265. *ἐσκυκλησάτω*] Libri *εἰσκυκλησάτω.* Vid. ad v. 96.

267. *τό γ'* Kusterus. Libri *τόδ'.*

272. *ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός*] Euripidis in Melanippa versus fuit *ὄμνυμι δ' ἱρὸν αἰθέρ' οἴκησιν Διός.* Vid. Ran. 100.

273. *Ἱπποκράτους*] Vid. ad Nub. 1001. Libri *ὑποκράτους.* Correctum ex scholiasta.

274. *ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς*] Euripides Med. 746. *ὄμνυ πέδον γῆς, πατέρα θ' Ἥλιον πατρὸς τοὐμοῦ, θεῶν τε συντιθεὶς ἅπαν γένος.* BERG.

276. Respicit ad versum Euripidis Hippol. 612. *ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.* Quem iterum ridet Ran. 1471.

277. In parepigraphe post hunc versum verba *ἱερὸν ὠθεῖται* significant scenæ conspectum mutari, et machinarum ope, ut apud nos fieri solet, templum propelli, seu novum scenæ apparatum templi speciem exhibere. BRUNCK. Parepigraphe in R. Aug. Junt. est *ὀλολύζουσί τε ἱερὸν ὠθεῖται. τε* recte in *γυ-*

ναῖκες mutatum. Scholiasta, παρεπιγραφή. ἐκκυκλεῖται ἐπὶ τὸ ἔξω τὸ Θεσμοφόριον.

277. σημεῖον] Scholiasta, ὅτε ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. Conf. ad Vesp. 690.

279. et seqq. Imitatur Mnesilochus vocem muliebrem.

280. θᾶσαι] Scribebatur θέασαι. Vid. ad Pac. 906.

281. ἀνέρχεθ' ὑπὸ] Recte Reiskius ἀνέρχεται corrigere videtur.

283. ἀγαθῇ τύχῃ] Alibi (Av. 436. Eccles. 131.) τὐχἀγαθῇ dixit, quod in Av. 675. ex Ravennate libro restitui pro vulgato illic ἀγαθῇ τύχῃ. Utrumque ab Atticis dici, ἀγαθὴ τύχη et τύχη ἀγαθή, annotavit Helladius apud Photium Bibl. p. 529, 34.

καὶ πάλιν Bentleius. καὶ om. libri.

285. τὸ πόπανον ὅπως] De dipodia ex tribracho et anapæsto composita dictum ad Acharn. 47. Hoc tamen loco probabilis est conjectura Hermanni, qui articulum delet. Porsonus τὰ πόπαν', ὅπως.

287. πολλὰ πολλάκις μέ σοι θύειν] In precibus utuntur infinitivo, ut in Electra Euripidis v. 805. νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν, καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν, πράσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς. Et apud comicum n Ranis v. 907. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα, εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων. BERG.

288. μἀλλὰ] Libri μὴ ἀλλά.

289. θυγατέρα] θυγατέραν R. Ita idem alibi Δήμητραν pro Δήμητρα.

χοῖρον] Scholiasta, ὡς τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ κατ' ἐπίκλησιν οὕτω καλουμένης, οἷον βοίδιον ἢ χρυσίον ἢ μύρτον (potius μύρτιον). ἴσως δὲ τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικεῖον αἰνίττεται. Vesp. 573. εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.

291. ποσθαλίσκον] Libri πρὸς θάληκον. Scholiasta, τὸν παιδαρίσκον. ἴσως δὲ παρὰ τὴν πόσθην αὐτὸ συνέθηκεν. (alius scholiasta, ἀντὶ τοῦ κατωφερῆ τὸν νοῦν μου ποίησον.) Hæc qui scripsit non πρὸς θ — legit, sed vocabulum a πόσθη ductum. Quo indicio restitui ποσθαλίσκον, vocabulum eodem modo quo κωραλίσκος formatum, cui accommodatissima est interpretatio illa τὸν παιδαρίσκον. Similiter Photius p. 445, 4. πόσθων (quo utitur Aristoph. Pac. 1300.): κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως

γὰρ ὑποκοριζόμενοι ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδοίου· πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν. Nec tamen hoc ipsum legisse videtur scholiasta, sed corruptum ποσθάληκον. Nam ποσθαλίσκον si legisset, vix dixisset συνέθηκεν. Ceterum ποσθαλίσκον sine articulo positum, quia instar nominis proprii est.

295. Persona est κῆρυξ. Feminino nomine melius indigetata fuisset κηρύκαινα. Nam præconis officio fungitur hic mulier. [Scholiasta, γυνὴ μιμουμένη κήρυκα.] Quippe sacris illis vir nullus intererat. Quæ sequuntur autem preces et imprecationes, facete ritus adumbrant, qui in populi concionibus observabantur, de quibus videndus Sam. Petitus Leg. Att. p. 288. BRUNCK. Conf. Schoemann. de comitiis Athen. p. 93. plagula G.

εὐφημία 'στω] Libri utrobique εὐφημί' ἔστω.

299. Καλλιγενείᾳ] Scholiasta, δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἑτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν. Vid. Wyttenbach. ad Plut. Mor. vol. 7. p. 69.

300. κουροτρόφῳ] De hoc epitheto Terræ vid. Spanhem. ad Callim. h. in Del. 2. KUST. Articulum ante Γῇ delet Reiskius, et recte fortasse. Dobræo τῇ Γῇ delendum videbatur. Scholiasta, εἴτε τῇ Γῇ εἴτε τῇ Ἑστίᾳ, ὁμοίως πρὸ τοῦ Διὸς θύουσιν αὐτῇ. Qui Dobræi conjecturam confirmare videri potest.

306. τήν τ' Junt. τὴν Aug. et a pr. m. R. καὶ τὴν a m. sec. R.

307. τὸν Ἀθηναίων] Libri τῶν Ἀθηναίων.

310. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. hic et v. 350.

311. τἀγαθά] Fortasse πολλὰ κἀγαθά ut v. 351.

312. 313. δεχόμεθα — λιτόμεθα] Scribebatur δεχόμεσθα — λιτόμεσθα. δεχόμεσθα in εὐχόμεσθα mutatum in editione Veneta a. 1538. Quod codicis Aug. auctoritate confirmari ait Brunckius.

315. χρυσολύρα] Sic εὐλύρας dicitur Apollo infra v. 969. BERG.

318. πόλιν in libris in versum proximum est translatum.

319. οἰκοῦσα] ἔχουσα Dobræus: ut respiciatur ad cognomen Minervæ πολιούχου.

320. θηροφόνη, qua forma Theognis utitur v. 11, restituit Hermannus. Libri θηροφόνε.

325. *εἰναλίου*] Libri *ἐναλίου*: quod in quibusdam editionibus in *ἐνάλιοι* mutatum.

327. *φόρμιγξ*] Scholiasta, *ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος.*

ἀχήσειεν] *ἰαχήσειεν* R. *ἰσχύσειεν* Aug. *ἰσχήσειεν* Junt. ex quo editores *ἠχήσειεν* fecerunt, quum *ἀχήσειεν* deberent: quæ forma verbi etiam apud tragicos non raro in *ἰαχ*— est depravata. *ἀχήσαμεν* pro *ἰαχήσαμεν* restitui Ran. 217.

329. *Ἀθηνῶν*] Legebatur *Ἀθηναίων*. Qui frequentissimus est error librariorum. Conf. ad Eq. 159.

331. ΚΗΡΥΞ] Vid. ad v. 295.

334. *τοῖς τ'*] *καὶ τοῖς* R. Aug. Junt. Correctum in ed. Brubachii.

337. *Μήδοις*] Persis, communibus Græcorum hostibus. *τ'* om. Aug. Junt.

338. *ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ, ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν*] Scholiasta, *ἐκ τῆς κατάρας τῆς ἐπὶ τοῖς Πεισιστρατίδαις γενομένης ταῦτα παρέμιξεν.* "Vide legem Solonis ap. Andocidem p. 13, "12." DOBRÆUS.

340. *κατεῖπεν, ἢ* Bentleius. Libri *κατεῖπέν τις ἤ.*

341. *ἐνετρύλισεν*] *ἐνετρύλλισεν* libri et Suidas in h. v. Zonaras vol. 1. p. 745. (ubi *ἐνετρύλλησεν*) et grammaticus in Mingarelli catal. codd. Nanian. p. 493.

344. *ἂν*] *ἃ ἂν* libri.

346. *ἑταίρα*] *ἑτέρα* et, ut videtur, *ἑταίρας* variæ lectiones scholiastæ.

349. *κῳκίαν* Brunckius. Libri *κοικίαν.*

350. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* Aug. ut v. 310.

352. *ξυνευχόμεσθα* Bothius. Libri *ξυνευχόμεθα.*

354. *εὔγματ' ἐκγενέσθαι*] Legebatur *εὔγματα γενέσθαι.*

355. *ὅσαις* R. et scholiasta. *ὅσαι* Aug. Junt.

356. *λεγούσαις*] Corrigendum *λεγούσας* ex scholiasta.

358. *ἐξαπατῶσιν*] Libri *ἐξαπατῶσι.*

360. *οὕνεκ'* restitutum ex v. 366. Libri *ἕνεκ'.*

364. *λέγουσ'*] *λέγουσιν* R. Aug. Junt. et Suidas in *ἀπόρρητα.*

366. 367. Versus interpolati. *οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ* ex v. 360. temere illatum esse animadvertit Dobræus. Nec sequentia *ἀσεβοῦσιν ἀδικοῦσίν τε τὴν | πόλιν* (nam sic libri) hoc modo scripta ab Aristophane videntur. Post *χώρας* plura exciderunt, in quibus apodosis fuit ad illud *ὁπόσαι δὲ* v. 356. Proxima *ἀλλ' ὦ παγκρατὲς* exitus sunt versus iambici dimetri.

372. ΚΗΡΥΞ] Vid. ad v. 295.

373. Τιμόκλει' ἐπεστάτει] Nota formulam ordinariam, quæ plebiscitis vel decretis publicis apud Athenienses præmitti solebat. Sic Lucianus in Deor. Concil. p. 715. ed. Amstel. ubi deorum decretum recitatur: ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος τῆς νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπε. Imitatur nimirum formulam apud Athenienses in decretis faciendis receptam. Apud Thucydidem 4, 118. ubi formula fœderis inter Athenienses et Lacedæmonios initi exhibetur: Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε. Plura exempla apud eundem Thucydidem, Demosthenem et alios occurrunt. KUST.

375. τῇ μέσῃ τῶν Θεσμοφορίων] Vid. ad v. 80.

376. ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολῇ] Tertius festi dies appellabatur νηστεία: hunc totum in templo jejunio transigebant, ob eamque causam eum diem concioni præstituerant, quo otium sibi non defuturum sciebant, nec futurum quicquam in mora, quin de Euripidis ultione deliberarent. BRUNCK.

377. χρηματίζειν] Suidas, χρηματίζει ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος. Vide de hoc usu verbi Schneider. ad Xenoph. de rep. Athen. 3, 1.

380. τόνδε] δεικτικῶς. Subauditur στέφανον. Pertinet hoc ad populi concionum ritum, in quibus oratores coronati verba faciebant. Conc. 130.

Τίς ἀγορεύειν βούλεται; —
Ἐγώ. — Περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχῃ 'γαθῇ.
147. Ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν; — Ἐγώ. —
Ἴθι δὴ στεφανοῦ.
163. φέρε τὸν στέφανον. ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.

moxque v. 171. eadem qua hic ellipsi,

αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ,
τουδὶ λαβοῦσα.

Confer Av. 463. BRUNCK.

πρῶτον] πρότερον Suidas in περίθου.

381. Huic versui lineola præfixa in Aug. σίγα σιώπα præconi, reliqua alii mulieri tribuit Dobræus.

382. μακρὰν] Intellige ῥῆσιν. Acharn. 415. δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν. BERG.

389. ἐπισμῇ] Vide Suidam in hac voce et Hesych. in ἐπισμή-

χει. Bene interpretantur ἐπιτρίβει: sed nescio an huic interpretationi melius congrueret ἡμῖν quam ἡμᾶς. Equit. 5.

πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

Ob literarum compendia quibus utebantur librarii sæpe commutati hujus pronominis casus. Vide infra ad 571. BRUNCK.

390. ἔμβραχυ] Cod. Aug. et Juntina male ἐν βραχύ. Vide Hesychii interpretes ad ἐμβραχεῖ et Ruhnkenium ad Timæum v. ἔμβραχυ. Occurrit hoc adverbium rursus Vesp. 1120. BRUNCK. ἔμβραχυ Suidas in h. v. et scholiasta Platonis p. 88. ed. Ruhnk. Restitui rectum accentum ex R, qui ἐνβραχύ. Vid. ad l. Vesp.

391. τραγῳδοὶ καὶ χοροὶ] τραγῳδία καὶ χοροὶ Suidas in οἰνοπίπας. τραγῳδικοὶ χοροὶ scholiasta Platonis.

392. τὰς μυχοτρόπους, id est, Kustero interprete, *clandestinis moribus præditas, subdolas, fallaces.* Sed nusquam vox ista exstat, nec alia nititur fide quam librarii errore. In cod. scriptum μΰχοτρόπους: in Juntina [et R.] μυχοτρόπους. υ et οι eodem efferebantur sono; inde tot horum elementorum permutationes, vocumque depravationes. Geminum exemplum vide infra 501. Mendam sustulit Zanettus hoc loco, reponendo μοιχοτρόπους, quæ vera scriptura est, confirmata a Suida in οἰνοπίπας. Operæ pretium est integram hujus observationem e variis grammaticorum veterum ad hanc fabulam scholiis excerptam legere. Οἰνοπίπας, τὰς τοὺς οἴνους περισκοπούσας, ὡς Ὅμηρος παρθενοπίπας (Ἰλ. λ, 385.) Ἀριστοφάνης φησί·

ποῦ δ' οὐχὶ —
* * * * * * *
τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
τὰς οἰνοπίπας, τὰς προδότιδας —

ὁ μὲν οὖν Σύμμαχός φησι παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον. ἐγὼ δ' οὐχ ὁρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κείμενον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον. ἄμεινον οὖν, ὥσπερ παιδοπίπας λέγεται, οὕτω καὶ οἰνοπίπας. οἰνοπίπας οὖν ἀντὶ τοῦ μέθυσος· παρὰ τὸ πιπίζειν, ὅ ἐστι μυζεῖν, ἢ μυζᾷν. Vides de lectione consensisse veteres criticos, de illius interpretatione in diversa abiisse. Licet πιπίζειν Atticis fere nihil aliud significaverit quam *pipiare,* verbo ad imitationem avium quarumdam vocis effícto, potuit tamen Aristophanes nomine οἰνοπίπης uti, derivato ab eodem verbo significante ποτίζειν, seu μυζεῖν. Glos-

sarium vetus: *ἐκπιπίζει, exsugit:* vide Hesychium in *πιπίζειν.* Derivationi ab *ὀπιπτεύω,* unde est Homericum *παρθενοπίπης,* favet comici locus in Lys. 426.

ποῖ δὲ σὺ βλέπεις,
οὐδὲν ποιῶν ἄλλ', ἢ καπηλεῖον σκοπῶν.

Cod. Aug. et editt. omnes *οἰνοπότιδας,* quod mihi nunc, ut olim Kustero, e glossa subornatum videtur. Etsi mihi primum valde arrideret *οἰνοπίπας,* quin illud vulgato præferrem, obstitit H. Stephani judicium Thes. T. 2. p. 1243. tum quia Eustathius qui bis aut ter ex Eq. 407. notat nomen *πυρροπίπης,* istius *οἰνοπίπης* non meminit, quod non prætermissurus fuisse videbatur, si illud in comico legisset. Sed fateor parum momenti his rationibus inesse, quas prægravat veterum criticorum auctoritas, quos e Suida constat non aliter hoc loco legisse, quam *οἰνοπίπας.* Hoc itaque et *μοιχοτρόπους* lectorem reponere velim. Confer notam infra 432. BRUNCK. Restitui *μοιχοτρόπους* ex Suida. Qui quæ de vocabulo *οἰνοπίπας* annotavit, ex scholiis ad hunc locum sunt excerpta, in quibus annotatum est pleraque apographa *οἰνοπίπους* habere. Ego quum nec *οἰνοπίπας* nec *οἰνοπίπους* genere feminino dicturum fuisse censeam Aristophanem, retinui librorum scripturam *οἰνοπότιδας,* quam qui posuit, recte videtur correxisse antiquorum codicum vitium *οἰνοπίπας.* Apud Suidam in capite glossæ codex Parisinus A. *οἰνοπίτας.* Pro *ἀνδρεραστρίας* in libris Aristophanis et Suidæ codice modo memorato scriptum est *ἀνδρεαστρίας. ἀνδρεράστριαν* ex Aristophane memorat Pollux 3, 70.

395. *ἰκρίων*] Scholiasta, *ὡς ἔτι ἰκρίων ὄντων ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπὶ ξύλων καθημένων. πρὶν γὰρ γενέσθαι τὸ θέατρον, ξύλα ἐδέσμευον καὶ οὕτως ἐθεώρουν.*

396. *ὑποβλέπουσ'*] *ἀποβλέπουσ'* Suidas in *ἰκρία.*

398. *ὥσπερ*] Malim *ὧνπερ.* KUST. Recte ut videtur.

400. *γε* a Kustero additum. Nunc præfero Dobræi emendationem *ἐάν τις καὶ πλέκῃ.*

403. *ἀνὴρ*] *ἀνὴρ* libri.

404. *τῷ Κορινθίῳ ξένῳ*] Irrisio est Euripidis Sthenebœæ, cujus fragmentum quo respexit comicus servavit Athen. p. 427. E. *Τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησὶν, ἐπειδὴ ἐνόμιζεν τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι·*

πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερὸς,
ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ. BRUNCK.

405. ἁδελφὸς] ἀδελφὸς libri.

407. ὑποβαλέσθαι] Conf. v. 340. 502.—516. BERG.

409. ἅνδρες] ἄνδρες libri.

413. Euripidis versus e Phœnice apud Stobæum Floril. 71, 1.

414. διὰ τοῦτον] Sic bene Aug. [et R.] *propter hunc Euripidem, per hunc, hujus opera.* Frequens apud comicum hæc significatio præpositionis διά. Vide infra 864. Vulgo διὰ τοῦτο. BRUNCK.

415. σφραγῖδας ἐπιβάλλουσι] Observa, interiorem ædium partem apud Athenienses, quæ gynæconitis appellabatur, non solum obserari, sed etiam obsignari solitam fuisse. Quæ enim diligentius asservare volebant veteres, iis sigilla appendere solebant, ut docuit Menagius ad Diog. L. 4, 59. KUST.

καὶ μοχλοὺς] Euripides de asservandis diligenter mulieribus in Andromache v. 950. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας. Quem locum præ oculis habuisse videtur comicus: nam et ibi mox sequitur v. 955. συγγνωστὰ μὲν οὖν σοι τάδε· ut hic apud comicum v. 418. καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνωστά. BERG. Menander apud Stobæum Floril. 74, 27. ὅστις δὲ μοχλοῖς (scrib. μοχλοῖς δὲ) καὶ διὰ σφραγισμάτων | σώζει δάμαρτα —.

416. Μολοττικοὺς — κύνας] Euripides Hippol. 644. χρῆν δ' ἐς γυναῖκας πρόσπολον μὲν οὐ περᾶν, | ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη | θηρῶν, ἵν' εἶχον μήτε προσφωνεῖν τινα | μήτ' ἐξ ἐκείνων φθέγμα δέξασθαι πάλιν.

417. μορμολυκεῖα] Vulgo μορμολύκεια. Correxi ex Etym. M. p. 590, 52.

μοιχοῖς] μυχοῖς R. Eadem corruptela v. 392. 501.

419. ταμιεύεσθαι] Corrigendum ταμιεῦσαι καὶ cum Reiskio. Præterea quum parum apte huic loco adhibiti sint dativi, scribendum αὐτὰς ταμιεῦσαι καὶ προαιρούσας —. Simili corruptela Equitum v. 1312. liberavit Reiskius.

προαιρούσαις] De significatione verbi προαιρεῖν, *e penu aliquid promere*, vide Casaubonum ad Theophrasti Charact. cap. περὶ ἀγροικίας. KUST.

λαβεῖν] λαθεῖν Scaliger. λαβεῖν legit scholiasta.

421. De ratione serarum, pessulorum, clavium quibus ute-

bantur veteres, videndus Salmasius in Plinianis p. 649. seqq. Laconicæ clavis mentio etiam apud Plautum Most. 1, 57.

clavim mi harunce ædium Laconicam
Jam jube efferri intus: hasce ego ædes occludam hinc foris.

BRUNCK. Vid. schol.

425. δακτύλιον, *anulum signatorium*. Viris, etiamsi clave Laconica cellæ fores occlusissent, metuendum erat, ne qualicunque artificio mulieres claustra reserarent, quod difficile non erat, pro rudi serarum illo ævo fabrica: idcirco ne sibi imprudentibus fraudem illæ facerent, cellæ ostium obsignabant, imposita cera, ῥύπῳ, impressoque ceræ anuli sui signo. Vide Lys. 1195. Sed cautelam hanc etiam irritam reddebat mulierum calliditas. Quippe tribus obolis, id est, vilissimo pretio, unaquæque sibi comparabat anulum eodem insculptum signo, quo mariti anulus, ejusque ope, postquam in penum ingressa quæcunque libuisset suffurata esset, idem reponebat signaculum, ita ut a marito fraudis argui non posset. At vero queritur mulier nostra, sibi nullam amplius relictam esse rationem latenter et impune in penum se penetrandi, postquam viros docuit Euripides ceram obsignare, non, ut antea, anulo, sed ligno a teredinibus pertuso, cujusmodi sigilla singuli appensa gestabant. Nam signacula illa mulieres imitari non poterant, quum foraminum in ligno modum et dispositionem non cognoscerent; et nisi unaquæque eodem ligni frusto potiretur, quo maritus ceram signarat, nulla alia fraude furta celare potis erat. Hic est hujus loci sensus, unde liquet Berglerum male δακτύλιον interpretari *clavem annulatam:* nec melius, quod sane miror, Salmasium hoc nomine intelligere *ferreum digitulum*, seu instrumentum illi simile quod nos vernacula lingua *un rossignol* appellamus. Alludit autem comicus ad Euripidis drama quod non exstat. BRUNCK.

426. ᾠκότριψ] Hoc loco active: *pernicies domuum*, ὁ ἐπιτρίβων τοὺς οἴκους. Sic οἰκοτρίβης δαπάνη, *sumtus rem domesticam proterens sive perdens*, in carmine Critiæ apud Athenæum p. 432. Alias, ut notum, οἰκότριψ est *vernula, famulus* qui quasi *teritur* in opere domestico faciendo, ut aliquod instrumentum. BERG.

427. θριπήδεστα] Lycophron v. 508. τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος ἄψαυστος δόμων σφραγὶς δοκεύσει. ad quem locum Joh. Tzetzes

notat, veteres adhibuisse ligna vermibus corrosa pro sigillis; quod testatur etiam Pausanias apud Eustathium p. 1403. Hæc ex notis Kusteri ad Suidam. Est autem *θριπήδεστος* a *θρὶψ* *teredo* et *ἔδω* *edo*, unde *ἐδηδεσμένος*. Sic *τόξα θριπήδεστα arcus a vermibus corrosos* dixit Synesius epist. 104. Sed ibi legitur *θριπηδέστατα*, quod et ipsum tamen non inusitatum videtur ex Luciano in Lexiphane. BERG. *θριπήδεστα* sine elisione R. Aug. Junt. *θριπηδέστατα* Suidas in h. v. et in *κακοηθέστατα* et *Λακωνικαὶ κλεῖδες*, et fortasse ex hoc loco Photius p. 95, 7. " Aristophanis locum interpretari Hesychius videtur in voce " *θριπόβρωτος*, ubi ait: *οἱ Λάκωνες σφραγίσιν ἐχρῶντο ξύλοις* " *ὑπὸ σητῶν βεβρωμένοις, κατασημαινόμενοι, ὁπότε βούλοιντο. Φι-* " *λοστέφανος δέ φησι, πρῶτον Ἡρακλέα χρήσασθαι.*" SCHNEIDER. ad Theophrast. vol. 3. p. 415.

432. *τῆς γραμματέως*] Ad hunc locum respexit Pollux 4, 19. *Ἀριστοφάνης δὲ παίζει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, λέγων ἡ γραμματεύς.* Comicum hoc est et facetum. Sic alibi, in serio etiam, immo tragico sermone, substantiva masculina feminis tribuuntur. Helena in cognomine Euripidis dramate v. 288. ait:

μήτηρ δ' ὄλωλε, καὶ φονεὺς αὐτῆς ἐγώ.

Confer quæ notavi ad Æsch. s. Th. 226. BRUNCK. Conf. Schoemann. de comitiis Athen. p. 118. Adde *τὴν ῥήτορα*, quod Photius p. 486, 24. ex Aristophane memorat.

434. *οὔπω*] Legebatur *οὐπώποτε*.

436. Vitiosa est scriptura librorum *δεινότερον*, nec satis certum videtur quod reposui *δεινότερα*.

437. *πάσας δ' εἰδέας* (*ἰδέας* Suidas in *ἐβάστασεν*) *ἐξήτασεν*, | *πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ, πυκνῶς τε*] Versus turpiter interpolati, in quibus vix unum alterumve verbum est quod ab Aristophane scriptum videatur. Duo dimetros trochaicos positos a poeta fuisse ex versibus antistrophicis intelligitur, qui servati sunt integerrimi.

440. *αὐτὴν* Scaliger. Libri *αὐτῆς*.

441. *Ξενοκλέης* Bentleius. Libri *Ξενοκλῆς*.

443. *ἕνεκα καὐτὴ* Porsonus. Libri *ἕνεκ' αὐτή*.

446. *ἀνὴρ*] *ἀνὴρ* libri.

448. *στεφανηπλοκοῦσ'*] De hoc verbo dixit Lobeck. ad Phrynich. p. 650.

ἐν ταῖς μυρρίναις] Vide notam ad Lysistr. 557. BRUNCK.

449. Afferunt hunc versum scholiasta Platonis p. 85. ed. Ruhnk. et Suidas in *τέως*.

451. Vide Bellerophontis fragm. 25. in Musgravii Euripide, et quæ notavit vir excellens ad Sisyphi fragm. 1. Fueritne Euripides atheus, anne, non quæro. Aliud quid dicam, quod certum mihi videtur. Si capitale crimen ei, ut Socrati, fuisset intentatum, nihil causæ est, quin credam, exstiturum fuisse male feriatum aliquem anilium fabularum consarcinatorem, qui memoriæ prodidisset, Aristophanem ab inimicis Euripidis pretio subornatum fuisse, ut eum in scena impietatis reum ageret. BRUNCK.

456. *τοῖς* additum ex Plutarchi Mor. p. 853. et Gellio N. A. 15, 20.

τραφείς] Nam matrem habebat olerum venditricem.

458. *συνθηματιαίους*] Id est coronas locatitias, sive quas alter faciendas locaverat, certa mercede promissa. Vid. Athen. 15. p. 680 c. et Pollucem 7, 200. KUST.

461. *κἀστωμύλατο*] Legebatur *κατεστωμύλατο*. Correxi in editione a. 1825.

462. *ἄκαιρα*] *ἄκερα* R. Aug. Junt.

463. *πολύπλοκον*] Lectio suspecta propter syllabam secundam productam.

νόημ' Aug. *νόημα* R. Junt.

465. *ὕβρεος*] Scribebatur *ὕβρεως*.

466. Mnesilochus mulierem habitu simulans incipit defensionem Euripidis. BERG.

467. *ἀκουούσας*] *ἀκουούσαις* R. Aug. Junt. Correctum in aliis editionibus.

469. *ὀναίμην* Suidas in h. v. Libri *ὀνοίμην*. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 13.

470. *εἰ μὴ μαίνομαι*] Plato Protag. p. 349. e. *κάλλιστον μὲν οὖν, ἔφη, εἰ μὴ μαίνομαί γε.*

471. *ἀλλήλαισι* Brunckius. Libri *ἀλλήλοισι*.

472. *ἐκφορὰ* Valckenarius ad Eurip. Hippol. 294. Libri *ἔκφορος*.

473. *τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα; ταῦτα* construendum cum *αἰτιώμεθα*, ut in simili versu Acharn. 514.

τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;

Participium ἔχουσαι abundare videtur: sed est ἰδίωμα Attici sermonis, hypallage participii et verbi, sic resolvenda: *τί ταῦτα ὑπάρχομεν ἐκεῖνον αἰτιώμεναι*; formulam illustrat Kœnius ad Corinthum p. 63. Exempla apud Atticos poetas passim obvia. Infra 852. Ran. 202. *οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων.* Av. 341. *τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων κάρτα.* Conc. 853. *τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων*; 1151. *τί δῆτα διατρίβεις ἔχων*; Nub. 131. *τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι*; 509. *τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν*; BRUNCK. Scribendum ἔχουσ' ἐκεῖνον: nisi, quod probabilius videtur, versum aliquem Euripidis imitatur. Vulgatam scripturam citat Suidas in *τί ταῦτα.*

474. *εἰ*] *ἢ* R. Aug. Junt.

476. *μἄλλην*] Libri *μὴ ἄλλην.*

477. *πολλὰ δεῖν'· ἐκεῖνο*] *πόλλ' ἐκεῖνο* libri. *δεῖνα πόλλ'* Bentleius. Meliore verborum ordine *πολλὰ δεῖν'* Dawesius.

478. *ἦ*] Scribebatur *ἦν.*

479. *καθεῦδεν* Brunckius *καθεύδειν* R. Aug. Junt. *'κάθευδεν* editio Veneta a. 1538.

οὖσαν ἑπτέτιν] Cod. Aug. [et R.] et vett. editt. male *ἑπτέτιν οὖσαν.* Ad metri legem Kusterus voces transposuit. In cod. scriptum *διεκόρευσεν.* Pollux 3, 42. hunc locum citans habet *διεκόρησεν.* Hac forma utitur Lucianus cum alibi, tum in Dial. Neptuni et Enipei vol. 1. p. 320. *ὑπελθών μου τὴν ἐρωμένην, εἰκασθεὶς ἐμοὶ, διεκόρησας τὴν παῖδα.* Illa vero in dialogis meretriciis vol. 3. p. 309. *τὴν ἐκ Πειραιῶς, τὴν ἄρτι διακεκορευμένην.* Confer notam ad v. 760. BRUNCK.

481. *μου 'κυνεν*] A *κυνέιν* est *κυῦμα*: qua voce usus est Eccles. v. 36. *κυνέιν* nimirum est, *januam unguibus leniter scalpere* (non *pultare*, ut quidam male), quod amantes facere solebant, noctu ædes amicarum clam ingressuri. KUST.

481. *ἐλθὼν*] *ἕλκων* Eustathius p. 1746, 4.

486. *ἔτριβεν*] Scribendum *ἔτριβε*, ut Suidas in *σφάκον.*

ἄννηθον] Libri et Suidas *ἄνηθον.* De quo dixi ad Nub. 982.

σφάκον] Vid. Schneider. ad Theophrast. vol. 3. p. 460.

487. *καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ*] Plautus Curcul. 1, 3.

Placide egredere, et sonitum prohibe forum, et crepitum cardinum,
Ne quod hic agimus herus percipiat fieri, mea Planesium.
Mane, suffundam aquulam. BRUNCK.

488. *ἠρειδόμην*] Ita in Ecclesiaz. v. 615, *πῶς οὖν εἰ πάντες ἴασιν ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητοῦσιν ἐρείδειν*; BERG. *ἐρειδόμην* R. Aug. Junt.

489. *παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ*] Hesychius, *Ἀγυιεύς*: *ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος.* Ad quam glossam vide interpretes. BRUNCK. Vid. Steph. Byz. in *Ἀγυιά.*

κύβδ'] Statum et habitum mulieris exprimit se componentis, ut ab amatore iniri possit: idem schema designat quod innuitur Lys. 231. *κύνδ'* Junt. BRUNCK. *κύβδ'.* R. Aug.

491. *κωρεωκόμων*] De hac forma non debebat dubitare Lobeck. ad Phrynich. p. 696.

493. *ληκώμεθα*] Sic apud Suidam legitur v. *ληκώμεθα*, cujus glossæ sunt *κινώμεθα* et *βινώμεθα*. Illud est in cod. Aug. et vett. editt. hoc in recentioribus, nescio quo auctore. Vide Piersonum ad Mœrim p. 6. cui laus debetur deprehensæ apud Suidam istius lectionis. Hesych. *ληκῶ, τὸ μόριον. ληκᾶσθαι, περαίνεσθαι.* Ejusdem est originis verbum *λαικάζειν*, quod legitur supra 57. et Eq. 167. *ἐν Πρυτανείῳ λαικάσεις* [*λαικάσει*]. BRUNCK. *ληκώμεθα* a pr. m. R. *κινώμεθα* a correctore.

494. *σκορόδια μασώμεσθ', ἵνα* | *ὀσφραινόμενος*] Sic mutavi scripturam librorum *σκορόδια μασώμεθα* | *ἵν' ὀσφραινόμενος*, conjectura, ut nunc sentio, minus probabili. Scribendum cum Bentleio *σκόροδα διαμασώμεθα,* | *ἵν' ὀσφρόμενος* — . Sic *ὀσφρόμενος* in *ὀσφραινόμενος* corruptum Vesp. 792.

σκόροδα] Postquam amator mane abierat, tum mandebat allia mulier, ut halitu nocturni furti suspicionem amoveret. Vide quo argumento Praxagora evincat se noctu cum mœcho non fuisse, Conc. 524. BRUNCK. Sic in Symposio Xenophontis, quum Niceratus cepas vellet comedere, unus ex convivis inquit: *ὦ ἄνδρες, ὁ Νικήρατος κρομμύων ὄζων ἐπιθυμεῖ οἴκαδε ἐλθεῖν, ἵνα ἡ γυνὴ αὐτοῦ πιστεύῃ, μὴ διανοηθῆναι μηδένα ἂν φιλῆσαι αὐτόν.* BERG. Conf. Lys. 798.

495. *ἀνὴρ*] *ἀνὴρ* libri.

τείχους Bentleius. Libri *τοῦ τείχους.*

500. *ὑπ' αὐγὰς*] Timæus Lex. Plat. p. 264. *ὑπ' αὐγάς*: *ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.* ubi Ruhnkenius et Hemsterhusius plurima attulerunt locutionis usitatissimæ exempla. Ejusmodi loci recordatus librarius aliquis *ὑπ' αὐγὰς* vitiato metro intulit Aristophani, qui vix dubitari potest quin *ὑπ' ὄρθρον*

scripserit. Neque enim de *ὑπαυγές* cogitari potest, quod Bentleio in mentem venit. Scripturam vulgatam imperite defendit scholiasta, *ὅτι καὶ συστολαῖς βιαίοις χρῶνται καὶ ἐκτάσεσι· καὶ ἄνω* (v. 176.), *ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἦλθον ἀλλ' εἰπεῖν βούλομαι.* quæ sic sunt corrigenda, *ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἦλθον ἅ μ' εἰπεῖν. λέγε.* Nam ita in libro suo scriptum invenisse videtur scholiasta pro *ἆ μ' εἰπεῖν*: quo factum ut *ἅ* produci putaret. Similis imperitiæ documentum edidit scholiasta Vesp. 902. codicis sui vitio deceptus.

501. *μοιχὸν*] Libri *μυχόν.* Correctum in editione Frobenii.

504. *ὠκυτόκι'*] Libri *ὠκυτόκεια.* Correctum ex Polluce 2, 7.

505. *ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον*] Uti infantes olim in ollis exponi solebant, quod inde etiam *ἐγχυτρίζειν* vocabant, teste schol. Arist. ad Ran. v. 1221. et Suida v. *ἐγχυτρίστριαι,* sic in iisdem clam inferri solebant, quos mulieres sibi subjicere volebant: ut ex hoc loco patet. KUST.

506. *κηρίῳ βεβυσμένον*] Huc pertinet Hesychii glossa: *κηρίῳ βύσασα. εἰς τὸ στόμα τῶν παίδων ἐτίθεσαν κηρίον, ὑπὲρ τοῦ μὴ βοᾷν, ὁπότε ὑποβάλλοιεν.* BRUNCK. Similiter scholiasta.

509. *χύτρας*] Scholiasta, *δέον εἰπεῖν* " *τὸ βρέφος τὸ ἦτρον τῆς* " *μήτρας ἐλάκτισεν,*" *εἶπε τῆς χύτρας, ἐπειδὴ ἐν χύτρᾳ εἰσῆλθε τὸ παιδίον.*

514. *αὐτέκμαγμα* R. *αὐτ' ἔκμαγμα* Aug. *αὖτ' εἶγμα* Junt. *αὔτ' ἔκμαγμα* legerunt Pollux 9, 131. Suidas in *κύτταρον, λέων* et *πόσθιον,* Eustathius p. 462, 39. 1857, 16.

515. *ἅπαξ ἅπαντα* R.

519. Imitatur locum Euripidis ex Telepho, *εἶτα δὴ θυμούμεθα | παθόντες οὐδὲν μᾶλλον ἢ δεδρακότες.*

527. *ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη*] Proverbiale est si eveniant inexspectata. Ovidius: *omnia jam fient fieri quæ posse negabam.* Macho apud Athen. 6. p. 246. *νῦν πάντα, φησὶ, γίνεθ'· ἡ μὲν οὐ κύει, | ἐν γαστρὶ δ' οὗτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν.* BERG. Herodot. 4, 195, 37. 5, 9, 97. addit Dobræus.

528. *ὑπὸ λίθῳ*] Proverbium fuit *ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος.* Vide scolion apud Athen. 15. p. 695. BERG. Praxillæ tribuit scholiasta.

530. *μὴ δάκῃ ῥήτωρ*] Præter exspectationem pro *σκορπίος* dixit *ῥήτωρ.* Sic etiam *συκοφάντου δῆγμα* dixit in Pluto v. 886. BERG.

533. Ἄγραυλον] Sic etiam cod. Aug. [et R.] sed mendosa scriptura est: repone Ἄγλαυρον. Hesych. Ἄγλαυρος, θυγάτηρ Κέκροπος. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς καὶ ὀμνύουσι κατ' αὐτῆς. ἦν δὲ ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς. Ad quam glossam vide interpretes. Agraulos Cecropis uxor cum filia Aglauro sæpe confusa: proclivis error in duarum literarum transpositione. Vide Musgravium ad Eurip. Ion. 23. Per Aglauron Cecropis et Agrauli filiam jurabant Atticæ mulieres. Ovidius Metam. 2, 777.

Pars secreta domus ebore et testudine cultos
Tres habuit thalamos, quorum tu, *Pandrose*, dextrum,
Aglauros lævum, medium possederat *Herse*.

Nomina sunt trium Cecropis et Agrauli filiarum, quas a matre Euripides appellat παρθένους Ἀγραυλίδας. Pausanias Attic. c. 18. ὑπὲρ δὲ τῶν Διοσκούρων τὸ ἱερὸν, Ἀγλαύρου τέμενός ἐστιν. Ἀγλαύρῳ δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς Ἕρσῃ καὶ Πανδρόσῳ, δοῦναι φασὶν Ἀθηνᾶν Ἐριχθόνιον, καθεῖσαν ἐς κιβωτὸν, ἀπειποῦσαν εἰς τὴν παρακαταθήκην μὴ πολυπραγμονεῖν. Πάνδροσον μὲν δὴ λέγουσι πιθέσθαι· τὰς δὲ δύο, ἀνοῖξαι γὰρ σφᾶς τὴν κιβωτὸν, μαίνεσθαί τε, ὡς εἶδον τὸν Ἐριχθόνιον, καὶ κατὰ τῆς ἀκροπόλεως, ἔνθα ἦν μάλιστα ἀπότομον, αὐτὰς ῥίψαι. In Aglauri templo ephebi, postquam Lexiarchico inscripti fuerant, sacramentum dicebant, cujus formula legitur in Sam. Petiti Leg. Att. p. 231. Ut per Aglauron, ita etiam per illius sororem Pandroson jurabant Atticæ mulieres, quod constat e Lys. v. 439. νὴ τὴν Πάνδροσον — ad quem locum scholiastes: θυγατέρες Κέκροπος Πάνδροσος καὶ Ἀγραύλη. (scr. Ἄγλαυρος) ἐκ τῆς Πανδρόσου δὲ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Πάνδροσος καλεῖται. BRUNCK. Vid schol.

536. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν] Schema est ἀνανταπόδοτον, de quo præter Kusterum ad Pluti v. 468. videndus Koenius ad Gregor. Cor. p. 19. BRUNCK. Vid. schol. Hom. Il. α, 137. PORSON.

μὴ, ἡμεῖς] Crasis insolentior. μὴ, αὐταὶ | ἡμεῖς Porsonus.

537. τέφραν] Ad vulsuram utuntur cinere, ut pili firmius prehendi possint. Conf. Nub. 1082. BERG.

541. ἀσταὶ R. Aug. αὗται Junt.

546. ἐπίτηδες Kusterus. Libri ἐξεπίτηδες.

547. Πηνελόπην] Anapæstum in pede septimo, qui excusationem ab nomine proprio habet, notavit scholiasta.

548. ἐποίησ'] Libri ἐποίησεν. Correxit Bentleius.

553. πλείον' Bentleius. Libri πλεῖον.

555. πω addidi in editione a 1829. Ita in Lys. 355. est οὔπω τὸ μυριοστόν.

556. ἔπειτά γ'] Scribendum ἐπεὶ τόδ' cum Kustero.

557. ἔπειτα] ἐπεὶ R. et Aug., uterque a prima manu: ἔπειτα ab altera.

οἶνον R. a m. sec.: vulgo (et apud Suidam in σιφωνίζομεν) σῖτον, quod legit scholiasta, qui annotavit, κατεχρήσατο εἰποῦσα σιφωνίζομεν σῖτον· κυρίως γὰρ σιφωνίζειν τὸ τὰ ὑγρὰ ἀποσπᾷν. Eccles. 14. de lucerna, στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος | πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς.

σιφωνίζομεν τὸν οἶνον Kusterus. Vulgo ineptissime τὸν σῖτον. At in interpretatione nominis στλεγγίδας hærent viri docti, nec prorsus intelligunt quem strigil præbeat usum hauriendo e doliis vino. Sane στλεγγὶς ea sui parte qua stringit, cutemque abradit, instrumentum est huic fraudi haud apprime utile: sed pars illa stringens aptata erat manubrio satis longo et cavo, quo facile, tanquam siphone, mulieres uti poterant. Hoc primum: estque hæc interpretatio ita probabilis, ut, etiamsi nulla alia suppeteret, ab hoc στλεγγίδας suspicionem omnem vitii amoliri deberet. Sed præterea aliud quid hoc nomen significat, a sententia hujus loci minime alienum. Nempe fuit quoddam muliebre capitis ornamentum στλεγγὶς appellatum: aurea erat bractea, quæ facile in culmi formam cogi poterat, ut ea, tanquam fistula, mulieres vinum traherent. Hujus rei auctor est scholiastes comici ad Eq. 577. descriptus a Suida in στλεγγίς. Καλεῖται δὲ στλεγγὶς, καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. Quod vero addit, vel priorem nostram interpretationem stabilit, vel tertiæ fundamentum substernit: ἡ δὲ στλεγγὶς τῶν πρὸς ἄλλο τι. οὐ γὰρ πρὸς τὸ περιξύεσθαι ἄν τις αὐτῇ χρήσαιτο μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι. Si cui deinceps negotium facessat istud στλεγγίδας, haud sane erit, quia nesciet quid significare possit, sed quia dubius hærebit, quamnam e variis significationibus eligat. BRUNCK.

558. ἐξ 'Απατουρίων] Vid. Acharn. 146.

559. φαμεν] Subauditur ἐξενεγκεῖν aut κλέψαι. Conf. Vesp. 362. Pac. 1152. BERG.

560. τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ] Anapæsti in pede quarto

positi etsi aliquot sunt exempla, hic tamen probabilior est Suidæ lectio (in κατεσπόδησε), ἑτέρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει.

τῷ πελέκει] Scholiasta, τοῦτο δὲ διὰ τὴν Κλυταιμνήστραν.

563. Ἀχαρνικὴ] Scribendum ἀχαρνικὴ cum Dobræo.

ταυτὶ] ταῦτα Bentleius.

564. τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν', εἶτα σαυτῇ τοῦθ' ὑπεβάλου] Euripides Alcest. 638. οὐδ' ἡ τεκεῖν φάσκουσα, καὶ κεκλημένη μήτηρ μ' ἔτικτε. δουλίου δ' ἀφ' αἵματος μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα. BERG.

567. ἐκποκιῶ] ἐκτιλῶ interpretatur Hesychius.

οὐ δὴ Bothius. Libri οὐδέ.

570. χεσεῖν aoristi secundi esse infinitivum, cum πεσεῖν comparandum, monet grammaticus in Crameri Anecd. vol. 1. p. 176, 24. ὡς Ἀριστοφάνης εἴρηκε που — χεσεῖν, δέον εἰπεῖν αὐτὸν χέσαι. Dobræo ipsum hoc χέσαι restituendum videbatur.

574. Clisthenem hunc accedentem videns chorus dicebat v. 577. mulierem venire; nempe notat eum tanquam delicatulum et comtum et barbam radere solitum. Sic in Nubibus, ubi dicitur nubes imitari illius formam quem viderint, v. 354. καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες. Venit autem iste tanquam proditor Mnesilochi. BERG.

576. ὑμῶν] ὑμᾶς Suidas in προξενῶ.

580. μὴ καὶ Porsonus. Libri καὶ μή.

581. ἀφράκτοις] Scribendum ἀφάρκτοις. Vid. ad Acharn. 95.

585. ἀναπέμψαι] Scholiasta, ἐπὶ ὑψηλοῦ γὰρ κεῖται τὸ Θεσμοφόριον. Sic ἀνῆλθες v. 623.

590. κἀπέτιλ'] Libri κἀπέτιλλ'.

593. ἠνείχετ' ἂν Brunckius. Libri ἠνείχετο.

594. οἴομαι 'γωγ' Bentleius. Libri οἴομ' ἔγωγ'.

596. 'πεπύσμην ταῦτα Bentleius. Libri πεπύσμην ταυτί.

600. ἡμᾶς Aug. ὑμᾶς R. Junt.

601. ξυνέξευρ' Suidas in πρόξενος. Libri συνέξευρ'.

603. εἶ] ἢ Aug., non R.

Verba ποί τις τρέψεται; et mox κακοδαίμων ἐγώ, secum Mnesilochus dicit ad spectatores conversus, quæ ab aliis scenæ personis non exaudiri fingitur. BRUNCK.

605. ἥτις] Libri εἴτις. Correctum in editione Veneta a. 1538.

εἴμ' addidit Porsonus.

606. ἤδ' ἡ editio Porti. ἤδε R. Aug. Junt.

611. τις addidit Kusterus.

616. γάρ· ἐχθὲς] χθὲς γὰρ Suidas in στραγγουριῶ.

κάρδαμα] Vid. ad Nub. 234.

617. καρδαμίζεις] Finxit hoc verbum a proximo κάρδαμα. Sic in Vespis v. 649. quum alter dixisset: ὦ πάτερ, alter inquit: παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε. BERG.

621. Hic versus vulgo totus tribuitur Clistheni. Correctum ex Aug.

622. τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα] Similes sunt loci Plauti Mercat. 4, 3, 23. et 31. Trinum. 4, 2, 62.

624. ὁσέτη Schæferus ad Gregor. Cor. p. 65. Vulgo ὅσ' ἔτη.

625. οἴμοι τάλας Clistheni tribuebatur. Correctum ex R.

οὐδὲν λέγεις Clistheni, reliqua mulieri recte tribuit R.

629. ὅτι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο] Vesp. 831. ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο. BERG.

630. μέντοι additum ex Suida in προπίνει. Nub. 787. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

632. δαὶ Bentleius. δὲ libri.

633. Ξένυλλ' R. Aug. et Pollux 10, 45. qui hunc versum ex Polyido affert memoriæ lapsu. ξένη μ' Junt.

635. ἁνὴρ] ἀνὴρ libri.

638. στρόφιον] Fascia vel zona, qua virgines et mulieres papillas vincire solebant. KUST.

640. Δὶ] Scribebatur Δία. Vid. ad Eq. 319.

642. δὲ Aug. δὴ R. Aug.

644. Personis hoc loco absurdum in modum divisæ erant loquendi vices: v. 638. mulieri perperam tribuitur; ad Clisthenis partes pertinet, cui demandatum munus Mnesilochum arguendi. Dixerat ei mulier ἀπόδυσον αὐτόν. Tum ille pro imperio Mnesilochum jubet fasciam solvere: postea rursus eum jubet surgere rectumque stare. V. ἀνίστασ' ὀρθὸς Clistheni adscribi debuit: sequens totus est mulieris: in cod. Aug. uni personæ tributus est. BBUNCK.

διέκυψε] Legebatur δὴ ἔκυψε. Correxi in edit. a. 1830.

646. ἐνγεταυθί] Vid. ad Eq. 1357.

μἀλλὰ] Libri ἀλλά. Correxit Bentleius.

647. Hic versus in codicis Aug. contextu omissus, in mar-

gine ab eadem manu adscriptus est. [Ab m. rec. adscriptum habet R. Citatur ab Suida in *ἰσθμός*.] Corinthii, ne totam Peloponnesum circumnavigare cogerentur, naves machinis traducebant per Isthmum ab uno mari ad alterum. Sic intelligi debet vetus scholiastes, cujus ad hunc locum verba descripsit Suidas: *ἐπεὶ τὰς ναῦς διὰ τοῦ ἰσθμοῦ εἷλκον οἱ Κορίνθιοι. ὥστε μὴ περιέρχεσθαι. τοῦτο δὲ διϊσθμονίσαι ἐκάλουν.* Dicebatur etiam *διϊσθμεῖν, ὑπερισθμεῖν, ὑπερνεολκεῖν*, quorum verborum exempla apud Polybium reperiuntur. Male hoc de fossa accepit Kusterus, quum terrestri via navium illa traductio fieri soleret. BRUNCK.

651. *εἰσεκύλισα* Kusterus. Libri *εἰσεκύλησα*.

653. *οἰχήσεται* Bentleius. Libri *οἴχεται*.

657. *εἰσελήλυθεν* libri: *ἐσελήλυθε* Bentleius. Quod etsi defendi in anapæstis potest, longe probabilior tamen Elmsleii est emendatio *εἰσῆλθεν*.

658. *διαθρῆσαι* Kusterus. Libri *ἀθρῆσαι*.

659. *ἡμιχ*. præfixum in libris.

εἶα] *εἴα* Aug. Junt. hic et infra. Conf. ad Lys. 1303. *εἶτα* R.

660. *πανταχῇ* post *χρὴ* positum in libris. Transposuit Kusterus.

662. *χρῆν* Bentleius. Libri *χρή*.

663. 665. Versus non integri, ut videtur.

665. *διάρριψον* libri. Male Brunckius *διάριψον*.

667.—686. In his versibus multa sunt interpolata, quæ non videntur conjecturis restitui posse.

667. *μὴ λάθῃ*] *ληφθῇ* Reisigius Conject. p. 270. probabiliter. Conf. v. 679.

669. *ἅπασιν ἔσται*] Scribendum videtur cum Hermanno *ἔσται πᾶσιν*.

679. *ὅσια*] Sensus *ἀνόσια* postulat, quod restituit Bentleius, sed metrum non persanavit.

680. *μανίαις*] *μανίαισι* Reisigius.

683. *ἔστιν*] Scribendum *ἔσται* cum Reisigio.

684. Terminatur hoc carmen tribus dochmiis *ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς * * ἀποτίνεται.* Excidit fortasse *αὐτίκ'* (cujus interpretatio est *παραχρῆμα*): quæ etiam Reisigii sententia fuit quamvis reliqua aliter constituentis.

686. *παραχρῆμά τε τίνεται*] Hæc verba recte delet Reisigius. *γίνεται* Junt., non R. Aug.

689. *ἆ ἆ*] *ἀά* R. *ἀ ἀ* Aug. *α α* Junt. Scribendum *ἀᾶ*.

ποῖ ποῖ Bisetus. *ποῖ* semel libri: et recte, si *ἀᾶ* in *ἆ* mutetur, *ἆ ποῖ σὺ φεύγεις* —. Quod fortasse præstat.

690. *καὶ τὸ παιδίον ἐξαρπάσας*] Mnesilochus quum videret se in magno periculo esse, rapit a muliere quadam infantem (infantem enim esse putabat) et cum eo ad aram confugit, ut quasi obsidem habeat, atque, si mulieres ipsum velint occidere, eas ab incepto deterreat, tanquam prius infantem occisurus. Imitatur autem comicus Euripidem in Andromacha, sed œconomiam invertit; nam ibi Andromacha, quam Hermione et Menelaus volebant occidere, ad aram confugit, ut ibi sarta tectaque esset: Menelaus autem, ut eam cogat inde discedere, absconditum alicubi filiolum ejus comprehendit, et occisurum minatur, ni mater aram deserat. Simile quid est in Œdipo Coloneo Sophoclis, ubi, quum Creon vellet Œdipum cogere, ut rediret Thebas, comprehendit illius filias. Vide ibi v. 812. aut 852. Hæc apud tragicos seria sunt, comicus autem in iis jocatur; ut etiam facit in Acharnensibus, ubi quum carbonariorum grex vellet occidere Dicæopolin, iste arripit corbem carbonarium, et eum contra prius occidere vult, et sic grex miseratione corbis motus, parcit Dicæopolidi. Vide ibi v. 331. BERG.

693. *ἀφῆτ'* R, ut videtur. *ἀφεῖτ'* Aug. *ἀφείητ'* Junt.

697. *καὶ* additum ex schol. Pluti v. 453. et Gregorio Cor. p. 22.

700. 701. in unum versum conjungendi.

700. *τόδε* Dobræus. *δὲ* libri.

702. *ὡς ἅπαν γάρ ἐστι* (libri *ἐστιν*) *τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας*] Scholiasta, *παροιμία*. Proverbium servavit Suidas, *ἅπαντα τόλμης πλέα κἀναισχυντίας*: *ἐπὶ τῶν ἰταμῶν καὶ ἀναιδῶν*. Apud Aristophanem, nisi gravior corruptela latet, scribendum certe cum Bentleio *ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ* —.

704. *ἐξαράξω* Bentleius. Libri *ἐξάρξω*.

706. *ὅστις* Porsonus. Libri *ὅτι*.

710. *ἥκεις* R. *ἥκισθ'* Aug. *ἥκεις θ'* Junt. *ἥκεις γ'* Suidas in *ἥκεις*. "Sententia est, unde quidem veneris, nescio. Non "tamen dices te facinus tale ausum facile effugisse." BENTL.

719. ἴσως] ἴσως ἔτ' Dobræus. Poterat etiam ἴσως τάδ', si in scriptura vulgata acquiescere nollet.

ἐνυβριεῖς Reisigius. Libri ἐνυβρίσεις.

721. — 725. Hæc quoque interpolata esse numerorum perversitas ostendit.

726. χρῆν σ'] χρή μ' Aug.

730. δὲ Kusterus. Libri τόδε.

τὸ Κρητικὸν] Hesych. Κρητικόν. ἱμάτιον λεπτὸν καὶ βραχύ. τὰ γὰρ τοιαῦτα, Κρητικὰ ἔλεγον. Ad quam glossam vide interpretes. BRUNCK.

735. ποτίσταται] De hac superlativi formatione Atticis scriptoribus familiari agit Eustathius ad Odyss. p. 1441. plurimis adductis exemplis. Sic Ran. 91. λαλίστερα. Pl. 27. κλεπτίστατον. Acharn. 425. πτωχιστέρου. BRUNCK.

741. καὶ om. libri. Additum in Kusteri aliorumque editionibus.

742. ἤνεγκον] Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 98, 11. ἤνεγκον ἐπὶ πρώτου προσώπου. Σοφοκλῆς Τυροῖ, Ἀριστοφάνης Θεσμοφορίαις.

746. χόας] Scribebatur χοᾶς. Scholiasta, τοῦτο πάλιν ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ἔτη εἶπε χοᾶς.

747. χὤσον] Libri καὶ ὅσον.

ἐκ Διονυσίων] Hoc quomodo intelligendum sit explicat scholiasta, τοῦτο ἔθος ἦν Ἀττικοῖς, λέγειν τὰ ἔτη καὶ τὸν ὑπερπίπτοντα ἀριθμὸν ἀπὸ τῶν Διονυσίων.

749. ἐμπίπρατε] ἐμπιπρᾶται R. Junt. ἐμπιμπράτε Aug.

754. σφαγεῖον Tyrwhittus. τὸ σφαγεῖον vulgo. τὸ σφάγιον R.

758. Creticam vestem, qua bibacula mulier utrem vini plenum involverat, ut speciem infantis præberet, projicit ei Mnesilochus, tanquam victimæ pellem. Alludit autem ad sacrorum morem, quo sacerdotibus cedebant reliqua e victimis, scilicet pelles et κωλαῖ. Vide Petitum de Leg. Att. p. 75. BRUNCK.

760. ἐκκορέω idem significat, quod διακορέω, de quo supra ad v. 480. et sic forte intelligendus est Hesychius in glossa ἐκκοροῦσι, φθείρουσιν. At hic valet τὴν κόρην ἀφαιροῦμαι. Ludit in ambiguo comicus: *Quis te devirginavit?* pro *Quis tibi puellam tuam ademit?* Priori modo ambiguitas in versione exprimi poterat, idque eo magis fieri debuit, quod sequens versus nulli alii rei additus videatur, quam ut ambiguo ἐξεκόρησε interpretamento sit. *Miserrima Mica, quis te devirginavit? quis di-*

lectam et unicam filiolam tibi eripuit? BRUNCK. Conf. Boeckh. ad schol. Pindari p. 330.

761. τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σοὐξῃρήσατο;] Hunc versum, suspectum etiam propter aoristi formam ἐξαιρήσασθαι, ex interpretatione præcedentium verborum ortum esse recte suspicatur Lobeckius ad Phrynich. p. 718.

768. οὐ φαίνετ' οὔπω] οὐ φαίνεταί πω Dobræus.

ἂν addidit Porsonus.

770. ἐκ τοῦ Παλαμήδους] Locum hunc citat et explicat Suidas v. Παλαμήδης [ex scholiasta.] Tangit autem Aristophanes tragœdiam Euripidis, *Palamedes* inscriptam, in qua tragicus ille Palamedem fecerat palmulas remorum, quibus casus suos inscripserat, in mare projicientem, ut si forte tempestate et fluctibus ad patrem Nauplium deferrentur, ipsi essent epistolæ loco. Hanc inventionem Aristophanes hic ridet. KUST.

771. πάρεισί μοι Brunckius. Libri πάρεισιν αἱ. Quod revocandum. Dobræus dubitanter ἀλλ' οὐ γάρ εἰσί μοι πλάται conjecit.

772. γένοιντ'] γένοιτ' R. Aug. Junt.: aliæ editiones veteres γένοιντ'. γ' ἔκειντο Suidas in Παλαμήδης.

ἂν ἀθλίῳ Brunckius. ἄν μοι libri. Solum μοι habet Suidas. Fortasse scribendum πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν μοι πλάτας λαβεῖν; πόθεν;

πόθεν; τί δ' ἂν εἰ om. Suidas.

773. τἀγάλματ'] Scholiasta, πίνακες γὰρ ἦσαν ἐν τῷ ἱερῷ.

777. χρῆν Bentleius. χρὴ libri et Suidas in πορίμῳ.

781. τὸ ῥῶ] Hæc dicit nomen Euripidis scribens.

788. στάσις] στάσεις R. Aug. Junt. Correctum in aliis.

789. ἡμᾶς] ὑμεῖς Dobræus ad Pluti v. 586.

790. ἐγκύψασαν] Scribendum ἐκκύψασαν cum Dobræo.

792. ἐξέλθῃ] ἐξέλθοι Aug.

εὕροιτ' Porsonus. Libri εὕρητ'.

793. χρῆν] χρὴ R. Aug. Junt. Correctum in aliis.

794. κατελαμβάνετ'] καταλαμβάνετ' R. Aug. Junt. Correctum in aliis.

795. καταδάρθωμεν] καταδαρθῶμεν R. Aug.

797. ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι] τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι J. Kaye ab Dobræo memoratus.

799. παρακῦψαν] παρακύψασαν R. Aug. Junt. παρακύψαν.

Correctum in Kusteri aliorumque editionibus. Præterea transpositis verbis scribendum *αὖθις τὸ κακὸν παρακῦψαν ἰδεῖν.* idque voluit Porsonus, cujus e schedis quod annotatum est *παρακύψαν τὸ κακὸν ἰδεῖν,* si scripsit, calami lapsu scripsit.

803. *ἕκαστον*] *ἕκαστος* R. Aug. Junt. Aliæ *ἕκαστον* vel quod in editione Brubachii positum est *ἑκάστου.*

804. *μέν γ'* Dobræus in appendice ad Aristoph. p. 131. Libri *μέν*: quod Brunckius in *μήν* mutavit. Nausimacham meretricem fuisse annotavit scholiasta.

Χαρμῖνος] Innuit Charminum victum fuisse naumachia ab Astyocho Lacone ad Symam insulam sex triremibus amissis, anno 20. belli Peloponnesiaci, hieme. Paucis igitur mensibus ante hujus dramatis didascaliam, quod firmat nostram de ejus tempore sententiam. Vide Thucyd. 8, 42. Unde sequitur inter eam pugnam navalem hieme anni vigesimi factam et mortem Charmini, quæ sequente æstate evenit [vid. Thucyd. 8, 73.], hoc drama prodiisse, vivente adhuc Charmino. PALMER.

805. *Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλαβακχοῦς*] Sic et Cleo postponitur huic Salabacchæ in Equitibus v. 764. ubi ipse Cleo dicit: *εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβάκχαν* [*Σαλαβακχώ*]. Hoc autem ait, non quia præclara quædam femina fuerit Salabaccha (erat enim meretrix): sed ut opprobrium magis exaggeretur: si enim deteriores sunt vili scorto, sane deterrimi sunt. Cleophontis autem mentio fit in Ranis v. 678. BERG.

806. *Ἀριστομάχην*] Hæc jam non est femina, sed ponitur pro *ἀρίστη μάχη* quasi nomen proprium feminæ. Intelligitur autem clarissima illa pugna Marathonia, qua Athenienses numerosissimum exercitum Persarum a Dario missum profligarunt. BERG.

807. *Στρατονίκην*] Hic etiam alluditur ad etymologiam vocis, quæ est a *στρατὸς* *exercitus* et *νίκη* *victoria*, ut sub nomine proprio feminæ intelligatur *victoria* ab *exercitu* hostili reportata, sive *victoria*, quam *exercitus* Atheniensium obtinuit. BERG.

808. *τῶν πέρυσίν τις βουλευτής*] Exagitat senatores anterioris anni, qui ignave sibi passi sunt eripi dignitatem a quadringentis viris et ob consilii et vigoris inopiam magistratu cesserunt, *πα-*

ραδόντες ἑτέροις τὴν βουλείαν· (nam βουλεύειν est ἡ τοῦ βουλεύειν ἀρχή) quod factum est anno belli Peloponnesiaci vigesimo. Nam licet eam narrationem Thucydides inseruerit inter alia acta anni vigesimi primi, tamen ait distincte ea prius evenisse. Sic enim ille in anni 21. initio 8, 63. ὑπὸ τοῦτον γὰρ χρόνον καὶ ἔτι πρότερον ἡ ἐν ταῖς Ἀθήναις δημοκρατία κατελύετο. Ergo secundum Thucydidem facta fuit ea mutatio anno vigesimo, et ex hoc loco firmatur rursus nostra de tempore hujus didascaliæ sententia. PALMER. Vide etiam Valesium in notis Maussaci ad Harpocrationem p. 141. KUST.

809. βουλείαν] βουλίαν Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 84, 31. βουλείαν Suidas in h. v.

φήσεις] Scribendum φήσει cum Kustero.

810. Ex Homero Il. δ, 405. ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι. DOBRÆUS.

811. ζεύγει] Conjungendum cum verbis ἐς πόλιν ἔλθοι. Durior verborum collocatio, ut in Vesp. 717. ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους, καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα κριθῶν. ubi κριθῶν post μεδίμνους collocari debebat.

κατὰ πεντήκοντα τάλαντα] Vesp. 669. καθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα. BERG.

813. αὔτ' ἀπέδωκεν] ἀνταπέδωκεν Bentleius. Quod non probandum.

815. ἀποδείξαιμεν Bentleius. Libri ἀποδείξομεν.

ποιοῦντας Kusteri editio. ποθοῦντας R. Aug. Junt.

819. μὴν Bekkerus. Libri μέν.

828. στρατιαῖς] στρατειαῖς Aug. Vide ad Lys. 592. BRUNCK. Scholiasta, συνέχεεν καὶ οὗτος ὡς Εὔπολις πολλάκις· στρατιὰ μὲν γὰρ τὸ πλῆθος, στρατεία δὲ ἡ στράτευσις.

829. τὸ σκιάδειον] Intelligit τὴν ἀσπίδα, ut dicat multos esse ῥιψάσπιδας. BERG. Cleonymum potissimum in mente habet, ut recte monet scholiasta.

832. χρῆν Brunckius. Libri χρή.

834. Στηνίοισι scholiasta. Libri τηνίοισι. Photius p. 537, 9. Στήνια: ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις· οὕτως Εὔβουλος. Similiter Hesychius. Scira memorantur Eccles. 18.

836. εἰ Brunckius. ἦν libri.

838. *σκάφιον ἀποκεκαρμένην*] Hic *σκάφιον* genus tonsuræ notat. Hesych. *σκάφιον — εἶδος κουρᾶς τῆς κεφαλῆς, ὃ κείρεσθαι φασὶ τὰς ἑταιρευούσας· εἶναι δὲ περιτρόχαλον.* Ad hunc comici locum respexit Eustathius ad Iliad. p. 907, 41. At in Av. v. 806.

σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

σκάφιον non jam *tonsuram* notat, sed ipsum *caput*, ut e Salmasii observatione ad illum locum ostendetur. BRUNCK. Photius p. 517, 15. *σκάφιον ἀποκεκαρμένην: καὶ σκαφιόκουρον τὸν κείροντα.* Scholiasta, *εἶδος κουρᾶς δουλικῆς.* Hinc intelligitur cur oppositum sit *κόμας καθεῖσαν* v. 841.

840. *τὴν Ὑπερβόλου — μητέρ'*] Hanc sæpe traductam esse a comicis, noster comicus testatur in Nubibus v. 551. *οὗτοι δ', ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος, τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.* BERG. Hyperboli et Lamachi matrum nomina ignota fuisse veteribus grammaticis ex scholiastæ annotatione intelligitur.

842. χρήμαθ' ἦ] χρήματ' ἦν Aug. et editio Brubachii. χρηματατ' ἦν χρῆν R. *χρήματα τ' ἦν* χρῆν Junt. Eodem fere vitio libri illi versu 844. *χρήματατ'* vel *χρήματα τ'*, quod ipsum quoque correctum in editione Brubachii.

εἰ Brunckius. ἦν libri.

846. *ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν*] Mnesilocho deflexis oculis indesinenter spectanti versus eam partem, qua se visurum sperabat accedentem Euripidem, contigit id quod natura fert, quodque nemo non expertus est, si diu oculorum aciem aliquo intenderit, ut dolerent ei oculi, eosque movere non posset, ita ut, vel invito eo, semper versus eandem partem conversi manerent, licet eo non amplius spectaret, quod eorum est, qui ἰλλοί, *strabi*, dicuntur. *Quis unquam*, ait Kusterus, *vel legit vel audivit aliquem exspectando strabum factum fuisse?* Non, *exspectando*, sed *spectando*, an is quem exspectaret veniret, strabus factus est. Unum altero intelligitur, qui tropus, ni fallor, *συνεκδοχὴ* appellatur. Si quis aliquid *exspectat*, eo *spectat*, unde illud venire possit. Eadem prorsus loquendi forma utitur Plautus Men. 5, 3, 6.

Lumbi sedendo; oculi *exspectando* dolent.

Sic enim in Plauti codd. et optimis editt. legitur: perperam in

recentioribus *spectando*. Confer Hemsterh. ad Hesychii glossam ἰλλώπτειν. BRUNCK.

ὁ δ' οὐδέπω] Subauditur ἥκει, προσέρχεται, φαίνεται, vel simile quid. BRUNCK. Similis ellipsis Vesp. 118. ὁ δ' οὐ μάλα.

848. τὸν Παλαμήδην] Respicit ad πόρον ἐκ τοῦ Παλαμήδους supra v. 770. BERG.

850. τὴν καινὴν Ἑλένην] Dicit se imitaturum Helenam, de qua nuper Euripides scripserat tragœdiam; in qua Menelaus Helenam ex Ægypto repetit. Nam ibi eam fuisse detentam ait Euripides in illa fabula, ut et Herodotus. Itaque Mnesilochus utitur etiam verbis Euripideis; si forte Euripides tanquam Menelaus veniat et abducat Helenam, ut in sequentibus ostendetur. BERG.

851. πάντως] δ' recte addit Bentleius. Conf. v. 1012.

852. κυκανᾷς Kusterus. Libri κυρκανᾷς, qua forma poeta utitur v. 429. Ea servata ἢ κοικύλλεις ἔχων legebat Bentleius. " Utrumque dicitur κυκανᾶν et κυρκανᾶν. Etymol. M. κυκανᾷ, " ἀπὸ τοῦ κυκῶ, τὸ ταράσσω· ἐὰν δὲ κυρκανᾷ, πλεονασμῷ τοῦ ρ. — " Hesych. κοικύλλειν, περιβλέπειν. Cetera apud eum vide." BRUNCK.

853. πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ'] In Av. 1468.

πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.

Similem minandi formulam observavi in Apollonio 3, 375. Alius ejusd. poetæ locus comico nostro admoveri poterat. Est ubi Iason ad Argum ait 3, 487.

μελέη γε μὲν ἧμιν ὄρωρεν
ἐλπωρὴ, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.

quod simile est Calonicæ sententiæ Lys. 31.

ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἴχετο. BRUNCK.

855. Est initium dramatis Euripidei, ubi v. 2. legitur ψεκάδος. Vulgati comici libri habent ψακάδος, quod perinde est; [Attica forma ψακάς est.] et sic etiam in cod. Aug. scriptum. Sed primæ syllabæ superscripta ab eadem manu litera ε. Tertium versum ridiculi causa immutavit Comicus: apud Tragicum legitur:

λευκῆς τακείσης χιόνος ἀρδεύει γύας. BRUNCK.

857. μελανοσυρμαῖον λεών] Citat et explicat Suidas v. μελανοσυρμαῖον. συρμαία autem erat potio quædam medicata, alvi purgandæ vim habens: qua de re non repetam quæ prolixe

notavit Marcil. Cagnat. Var. Observ. 2, 18. Colligi autem potest ex loco hoc Aristophanis, Ægyptios frequenter *syrmæa* uti solitos fuisse: quod de iisdem etiam testatur Herodotus 2, 77. KUST. Eo respicit etiam in Pace v. 1253. *πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις· ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.* BERG.

858. *νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον*] Hecatem *φωσφόρον* vocat et Euripides in Helena v. 575. *ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῆ.* Vide Lys. 443. BERG.

859. *ἐμοὶ*] *ἡμῖν* apud Eurip. v. 16.

861. *Φρυνώνδας*] De infamia Phrynondæ v. Taylor. ad Æschinem p. 632. 633. PORSON.

862. *Ἑλένη δ' ἐκλήθην*] Ex Euripide v. 22.

864. Ex Euripide v. 52.

866. Ex Euripide v. 49.

867. *Μενέλεως* Brunckius. *Μενέλαος* libri.

868. *τί οὖν ἔτι ζῶ;*] *τί δῆτ' ἔτι ζῶ* Euripides v. 56. et 301.

τῶν κοράκων πονηρίᾳ] Hæc verba mulieri sunt tribuenda. Monuit Bentleius. Et sic scholiasta, qui annotavit, *ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες. ὅτι μέχρι νῦν οὐκ ἐσπάραξάν σε.*

870. *μὴ ψεῦσον*] Veteribus grammaticis tanquam novum et inusitatum hoc enotatum. Vetandi particula *μὴ* cum aoristis subjunctivis construi solet. Vide Koenium ad Corinthum p. 6. [15.]. BRUNCK. V. Porson. ad Eur. Hec. 1174.

871. Verba sunt Teucri in Euripidis dramate v. 68. Versus qui sequuntur duos non memini apud Euripidem legisse. BRUNCK.

874. Traducta etiam hæc ex Euripidis Helena v. 467.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ. *τίς δ' ἥδε χώρα; τοῦ δὲ βασίλειοι δόμοι;*
ΓΡΑΥΣ. *Πρωτεὺς τάδ' οἰκεῖ δώματ'· Αἴγυπτος δὲ γῆ.*
ΜΕΝΕΛΑΟΣ. *Αἴγυπτος; ὦ δύστηνος, οἷ πέπλευκ' ἄρα.*

BRUNCK.

875. Audito Protei nomine, veteris historiæ mulier imperita credit de quodam Atheniense illos loqui, cui nomen fuerat Proteas. Similis est facetiæ, quod apud Molierium nostrum (*La Comtesse d'Escarbagnas, Sc.* 16.) ridicula muliercula audito Martialis poetæ Latini nomine, ait: *Quoi? Martial fait-il des vers? je pensois qu'il ne fit que des gands.* Proteæ Epiclis filii, Atheniensium classis præfecti meminit Thucydides. BRUNCK.

878. *οἷ πεπλώκαμεν*] Sic etiam Suidas in *οἷ*. Apud Eurip.

v. 469. Αἴγυπτος; ὦ δύστηνος, οἶ πέπλευκ' ἄρα. Sed ibid. 540. forma Ionica πεπλωκότα, quam Matthiæ recte in πεπλευκότα mutavit. Aristophani quoque πεπλεύκαμεν restituendum.

879. τούτῳ in editione Brubachiana aliisque additum omittunt R. Aug. Junt. Scribendum potius τῷδε cum Bentleio.

881. Apud Euripidem 473. aliis verbis idem quærit Menelaus:

ἔστ' οὖν ἐν οἴκοις, ὅντιν' ὀνομάζεις, ἄναξ;

Et mox, postquam audiit Proteum fato functum esse, filiumque regni heredem reliquisse, de hoc rursus quærit:

ποῦ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον ἐκτὸς, ἢ 'ν δόμοις;

Hunc versum fecisse videtur comicus, ut Euripidem taxaret ob frequentem usum nominis ἐξώπιος. BRUNCK.

883. γ' ab Scaligero additum.

885. αἰαῖ] αἰαὶ libri.

886. σῆμα] μνῆμα dixit Euripides v. 474.

887. τ', ex R. Aug. additum, recte om. Junt.

889. δαὶ Bentleius. Libri δέ. Præstat fortasse altera Bentleii conjectura δή.

891. Helena apud Euripidem v. 62:

παῖς ὁ τοῦ τεθνηκότος
θηρᾷ γαμεῖν με.

Erat autem filius ille Protei Theoclymenus, ut ex illa constat, v. 9. BERG.

895. βάϋζε] βάϋζα R. Aug. Junt. Quo non utar ad conjecturam βάϋζ', ἄτιμον σῶμα β. ψ.

τοὐμὸν σῶμα] Id est με. Periphrasin Euripidi usitatam irridet. Alcest. 647. οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατήρ. Conf. Heracl. 91. 529. BRUNCK.

897. αὕτη Θεονόη Πρωτέως] Protei filiam Theonoen memorat et Euripides Hel. v. 13. BERG.

898. εἰ μὴ R. Junt. εἰμὶ Aug. Vid. ad Eq. 186.

Κρίτυλλα] Libri Κριτύλλα.

900. Antigone in Eurip. Phœnissis Creonti ait v. 1687. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδὶ σῷ ποτέ; BRUNCK.

901. Μενέλεων Bentleius. Μενέλαον libri.

τὸν om. Aug.

904. Apud Euripidem Herc. Fur. 515. Megara præter spem maritum Herculem videns, Amphitryoni ait:

ὦ πρέσβυ, λεύσσω τἀμὰ φίλτατ', ἢ τί φῶ;

cui respondet senex:

οὐκ οἶδα, θυγάτερ· ἀφασία δὲ κἄμ' ἔχει.

In Helena autem Menelaus uxori suæ, quam nondum agnovit, ait, v. 556.

ὡς δέμας δείξασα σὸν,
ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστιθεῖς [προστίθης]. BERG.

905. Hic versus ex Euripideo in Helena 565. paululum immutatus.

τίς εἶ; τίν' ὄψιν σὴν, γύναι, προσδέρκομαι;

Quatuor sequentes ex Euripidis dramate nulla mutatione desumti. BRUNCK.

906. αὑτὸς] αὐτὸς libri.

910. In Helena v. 572. legitur:

ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ'· οὐδ' ἔχω τί φῶ.

Ultimam versus partem ridiculi causa mutavit comicus, servata quadam soni similitudine, τι φω, ιφυων, Euripidi natalium sordes, et matrem λαχανοπωλητρίαν identidem objiciens. In cod. Aug. [et R.] ut in vett. editt. legitur,

ἐγὼ δὲ Μενέλαον ὅσα γ' ἐκ τῶν ἀφύων.

Genuinam lectionem, apud Suidam latentem in ἰφύη, sagaciter detexit, et ingeniose adseruit Piersonus ad Mœrin p. 7. qui omnino adeundus:

ἐγὼ δὲ Μενελάῳ σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.

Oleris agrestis species est ἴφυον, cujus meminit iterum comicus in Phœn. fragm. 1. [fragm. 473.] quo ex loco de syllabarum quantitate constat. In sup. versu recte apud tragicum legitur εἶδον, non, ut in comici editt. ἴδον. BRUNCK. Apud Suidam legitur ἐγὼ δὲ Μενέλεων ὅσον ἐκ τῶν ἰφύων. ἰφύων scholiasta quoque legit. Recte Piersonus, nisi quod Atticam formam Μενέλεῳ Suida duce præferre debebat.

911. 912. Euripidis versus 573. 574.

912. ἐς χέρας] ἐς χάρας (ἐσχάρας Aug.) libri. Correctum ex Euripide.

914. περίβαλε Bothius. Libri περίβαλλε.

917. τῇ λαμπάδι] De scriptura diversa dixi in annotatione ad scholia.

922. αἰγυπτιάζειν hic est vox anceps. Tam enim significare potest *de Ægypto quædam garrire, vel loqui;* quam *Ægyptiorum versutiam et fraudulentos mores imitari.* Eo enim nomine gens illa olim male audiebat: unde proverbium [apud Æschylum]

δεινοὶ πλέκειν τὰς [τοι] μηχανὰς Αἰγύπτιοι. KUST.

926. οὐδέποτέ σ' Elmsleius ad Acharn. 127. Libri σ' οὐδέποτ'.

ἐμπνέω] ἐνπνέω R.

927. προλίπωσ' Scaliger. Libri προλείπωσ'.

928. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν] *Funis quidem iste piscium attraxit nihil.* Proverbium translatum a piscatoribus qui sæpe hamum retrahunt inanem. Eo alluditur Vesp. 175. ἀλλ' οὐκ ἔσπασε ταύτῃ γ' — Perquam inepte versus hic mulieri tribuitur. Versum 924. secum loquens effatur Euripides. Ejus verba excipit Mnesilochus solus: *Abibis tu quidem; at ego quid faciam infelix?* Eum gener bono animo esse jubet, pollicitus se ei non defuturum, quamdiu suppetent doli, quorum struendi callidissimus est artifex. Sermonem hunc mulier non exaudit, quæ postquam procedentem in scenam Prytanin conspexit, ad eum se converterat. Mnesilochus vero, ut par est, Euripidi respondet: *Istud quidem bene promittis; at vide ut doctiorem comminiscaris dolum: namque hic funiculus, quem modo demisisti, nihil eduxit.* Hæc mulier dicere non potest, quæ personatum Menelaum, quicum collocuta est, ignorat qui sit, nec liquido perspexit istius hominis consilium. Probabile est in codice, quem habuit B. Junta, perinde ac in August. interloquendi vices personarum nominibus distinctas non fuisse, sed lineola: unde factum, ut magno cum actionis scenicæ detrimento, et contra decorum, mulieri adscriptus fuerit hic versus, quem plane liquet in Mnesilochi partes transscribendum esse. BRUNCK. Recte hunc versum Mnesilocho tribuit Brunckius.

929. ἔλεγ' Aug. ἔλεγεν R. Junt.

939. χαρίσωμαι Porsonus. Libri χαρίσομαι.

941. μὴ 'ν R. μὴν Aug. μὴ Junt.

942. κόραξιν pertinet ad γέλωτα παρέξω. In ἑστιῶν subin-

telligitur *αὐτούς*. REISK. *τοῖς κόραξιν* cum *ἑστιῶν* construxit scholiasta.

944. *παριοῦσι* Brunckius. Libri *παροῦσι*.

945. *ἰατταταιὰξ*] Vid. ad Eq. 1.

946. *ἔστιν*] Scribendum *ἔστ'* cum Bentleio.

947. *παίσωμεν* scholiasta. *πέσωμεν* libri.

948. *ἀνέχειν ὄργια* significat orgia vel sacra celebrare: quod scholiasta [exscriptus ab Suida in *ἀνέχομαι*] per voces *αὔξειν* et *ἐπαίρειν* indicare voluit. KUST.

949. *Παύσων σέβεται*] Non ex religione quadam jejunio celebrat Thesmophoria; sed quia non habet, quod comedat. Vide ad Plutum v. 602. Mulieres autem vi religionis jejunabant. Vide infra v. 993. et supra ad v. 86. Similiter in Avibus v. 1518. de diis fame laborantibus: *ἀλλ' ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν ἄνευ θυηλῶν*. BERG.

951. *ξυνεπευχόμενος* R. Aug. *ξυνευχόμενος* Junt.

952. *μέλειν*] *μέλλειν* R. Aug. Junt. Correctum in editione Veneta a. 1538.

954. *κοῦφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον, χειρὶ σύναπτε χεῖρα*] Describitur hic chorea, quæ fiebat in orbem et consertis manibus. KUST. Æsch. Eum. 307. *ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν*.

955. — 958. Metra in libris sic descripta *χειρὶ* — | *ὕπαγε* — | *ἐπισκοπεῖν* — | *κυκλοῦσαν* — *κατάστασιν*. Mihi non integra servata videntur verba poetæ. Prima verba *χειρὶ σύναπτε χεῖρα* et postrema *καρπαλίμοιν ποδοῖν* si metro trochaico sint aptanda, *χερὶ* — *χέρα* — *καρπάλιμα* corrigebat Dobræus, parum probabiliter.

961. *χορομανεῖ*] *χαρομανεῖ* R. Aug.

966. *χρὴ*] Fortasse *χρῆν*.

967. *αὖ τι καινὸν*] *αὐτί* Aug. Junt. et, ut opinor, R. Recte *αὐτίκα* Reiskius, qui *ὥσπερ ἔργων αὐτίκα καινῶν* conjecit. *ὥσπερ ἔργον* dictum ut *ὥσπερ εἰκὸς* v. 974. et *οἷάπερ νόμος* v. 983.

968. *εὐφυᾶ* Brunckius. Libri *εὐφυῆ*.

εὐφυῆ στῆσαι βάσιν] Id est rhythmice et in numerum terram pedibus pulsare: quod *οἱ χορεύοντες* facere solent. KUST.

969. *τὸν εὐλύραν*] Euripides Alcest. 571. *εὐλύρας Ἀπόλλων*. Supra v. 315. *χρυσολύρας* dicitur. KUST. *ἐλύραν* R. Aug. Junt.

973. Nescio unde δὲ in editionem meam venerit. Recte libri τε.

Ἥραν τε τὴν τελείαν] Pollux 3, 38. Ἥρα τελεία ἡ ζυγία, ubi vide commentatores. BERG. Scholiasta, Ἥρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων.

975. χοροῖσιν ἐμπαίζει] Id est, choreis interest. Sic παίσωμεν dictum v. 947. KUST.

982. Hesychius, διπλῆ: ὀρχήσεως εἶδος. ad quam glossam vide interpretes. BRUNCK.

χάριν Bisetus. Libri χαίρειν.

984. νηστεύομεν Bentleius. Libri νηστεύωμεν.

985. εἶ' ἐπ' ἄλλ'] εἶαπαλλ' R. εἰ ἀπ' ἀλλ' Aug.

986. τόρευε] Scribendum τόρνευε cum Bentleio. τόρευε scholiasta et Suidas in τορεύει, qui interpretantur τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ᾠδήν.

987. ὧδ'] Scribendum ὅδ' cum Hermanno.

988. σὺ κισσοφόρε Βάκχειε | δέσποτ'] Probabiliter Hermannus corrigit σὺ κισσοφόρ' ὦναξ | Βάκχει'.

989. φιλοχόροισι Bentleius. Libri φιλοχόροισιν.

992. τερπόμενος] τερπόμενον vel τερπόμενε Bentleius.

992. 994. 998. Indicavi lacunas.

993. 994. 995. σοὶ] σὺ R. Aug. Junt.

995. κτυπεῖται] Formæ passivæ exempla Dobræus indicat ex Philostr. p. 201. κτυπεῖταί τις ἐνταῦθα ὑπ' αὐτοῦ ἄκμων. p. 358. κτυπεῖσθαι δοκοῦντος τὰ ὦτα ὑπὸ ἐννοίας ἱππέων.

996. Κιθαιρώνιος] κιθαρώνιος R. Junt. et haud dubie Aug. Virgilius Æn. 4, 302. ab Reisigio comparatus,

— audito stimulant trieterica Baccho
Orgia, nocturnusque vocat clamore Cithæron.

Postrema hujus carminis parte 990. — 1000. non improbabile est stropham et antistrophum contineri, quas Hermannus sic restituere conabatur

στροφή.

εὐοῖ, ὦ Διόνυσε
Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ,
χοροῖς τερπόμενος, κατ' ὄρεα Νυμ-
φᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις,
ὦ Εὔι' Εὔι' εὐοῖ
ὦ Εὔι' ἀναχορεύων.

ἀντίστροφος.

ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται
Κιθαιρώνιος Ἠχὼ,
μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια καὶ
νάπαι πετρώδεις βρέμονται·
κύκλῳ δὲ περὶ σὲ κισσὸς
εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.

" V. 990. vulgatum Εὔιον ne ad sensum quidem recte se habere " videtur, siquidem ἀναχορεύων de Baccho, non de choro di- " cendum fuit. Vereor autem ne et in stropha et in antistro- " pha vox exciderit, quæ ad usitatas choriambicorum formas " requiritur, in stropha παννυχίοις, in antistropha μεγάλως ante " βρέμονται." HERMANN. V. 997. μελάνφυλλα R.

1001. Lictor Scytha barbare loquitur, quod neminem fugit: neque id monere necesse erat. Sed aliud quid erat, quod animadvertere debebant editores, Scythæ sermonem, licet barbarum, numeris tamen conclusum esse, utpote qui pars sit comœdiæ metro ligatæ. Barbarismi sunt personæ, at versus poetæ sunt, iique omnes ad metricas leges exacti esse debent. Nec aliter se apud nos res habet: si quando comicus poeta aut rusticum, aut peregrinum in scenam inducit, mixobarbarum ei sermonem tribuit, numeros tamen et ὁμοιοτελεύτου leges observat. Uno verbo in comœdia metro ligata personæ omnes versu loquuntur. At nimium quantum in Scythæ hujus partibus indulserunt sibi librarii et editores, cujus sermonem diligenter ad numeros revocabo. Et primo quidem in vulgatis libris mendose circumfertur hic versus:

ἐνταῦθα νῦν οἰμώζει πρὸς τὴν αἰτρίαν.

Vides spondeum in quarta sede. Cod. Aug. [R.] et vett. editt. οἰμώξει. Lege οἰμῶξι. Adumbratum hoc ex Æschylo, apud quem Robur postquam Prometheum scopulo adfixit, ei dicit v. 82. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε. Præterea e Scythæ sermone aspiratio abesse debet: ut αἰτρίαν, sic ἐνταῦτα scribendum erat. Hoc semel observasse satis erit. BRUNCK.

πρὸς τὴν αἰτρίαν] Plut. v. 1130. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν. BERG.

1002. μή μ' ἱκέτευε σύ. Male vulgo μή μ' ἱκετεύσῃ σύ. BRUNCK. Probabilior emendatio erat μή μ' ἱκετεῦσι σύ. Sic sup. v. οἰμῶξι. v. 1108. λαλῆσι. 1127. ἀποκεκόψι. 1176. ἀνεγείρι.

1179. ὀρκῆσι, μελετῆσι, aliaque, e quibus analogiam quamdam in istis Scythæ barbarismis observare licet. BRUNCK. in Addendis. Recte Brunckius ἱκετεῦσι, quod pro ἱκέτευσον dictum.

1004. ἐπικρούσεις] Scribendum ἐπικρούεις ex Aug.

1005. μᾶλλο Bentleius. Libri μᾶλλον. Post βοῦλις ponatur signum interrogandi.

ἀτταταῖ] ἀτταταὶ libri.

ἰατταταῖ] Libri τατταταί. Correxit Bentleius. Conf. v. 223.

1006. κακόδαιμον] Vulgo κακοδαίμων.

1007. πέρ' ἐγὼ ξυνίγκι πορμὸς, ἵνα πυλάξι σοι] Sic est in cod. Aug. Sed emendanda erat scriptura, πέρ' ἐγὼ 'ξενίγνι — id est φέρ' ἐγὼ ἐξενέγκω φορμὸν, ἵνα φυλάξω σε. Pessime vulgo ξεινίγκι et πυλάξῃ, ita ut nec secundam, nec sextam sedem pes teneat legitimus. In ligno jam vinctus erat Mnesilochus, quod statim factum fuit, postquam Prytanis v. 930. lictorem jussit eum vincire. Scythæ nihil aliud e mandatis exsequendum supererat, nisi ut vinctum eum observaret, impediretque ne quis ad eum accederet: ne stando defatigetur, stoream petit, in qua recumbat. BRUNCK. περεγὼ ξεινιγκι R.

1010. ἀνῆρ] ἀνὴρ libri.

1011. Περσεὺς ἐκδραμών] Quia parum processit dolus ille Euripidis, quo se Menelaum fingens eripere ex mulierum manibus conabatur Mnesilochum tanquam Helenam; nunc tanquam Perseus, si forte Mnesilochum possit liberare patibulo affixum, ut Perseus Andromedam scopulo alligatam. Scripserat autem de Andromeda etiam, ut de Helena, tragœdiam Euripides. Sed prius tanquam Echo apparebit. BERG. Andromedam ejusdem cum Helena tetralogiæ tragœdiam fuisse annotavit scholiasta.

1013. ἔτ' addidit Porsonus.

1014. σώσων] σῶσον R.

παρέπτατο] Nam et Perseus volabat, equo alato invectus Pegaso. BERG.

1015. Scholiasta, παρὰ τὰ ἐξ 'Ανδρομέδας Εὐριπίδου "φίλαι "παρθένοι, φίλαι μοι." τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ χρήσιμον.

1016. ἐπέλθοιμι Brunckius. Libri ἀπέλθοιμι.

1017. λάθοιμι Brunckius. Libri λάβοιμι.

1018. κλύοις ex conjectura Biseti positum in editionibus re-

centioribus. κλύεις R. Aug. Junt. Quod defendi potest addito signo interrogandi.

1019. πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν Seidlerus. προσαιδοῦσσαι (προσαιδούσσαι) τὰς R. Aug. Junt. προσαυδῶσα τὰς Brunckius, τὰς ἐν ἄντροις nymphas intelligens. Scholiasta, πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας. πρὸς τὴν Ἠχὼ Ἀνδρομέδα λέγει "προσαιδουσσαι τὰς ἐν ἄντροις "ἀπόπασον (ἀπόπαυσον Seidlerus) ἔασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαις "γόου πόθου λαβεῖν." διὰ τὸ λαμβάνειν ἀποσπάσματα ἀσύνδετον τὸ ὅλον γίνεται.

1022. Scholiasta, παρὰ τὰ τοῦ χοροῦ ἐν Ἀνδρομέδᾳ "ἄνοικτος "ὃς τεκών σε τὴν πολυπονωτάτην βροτῶν μεθῆκεν Ἅιδᾳ πατρὸς "ὑπερθανεῖν. In hoc cantico Mnesilochus modo ex sua modo "ex Andromedæ persona loquitur, ex animi perturbatione, "quod facetissimum est." BRUNCK.

1024. 1025. μόλις et σαπράν transponit Reisigius Conject. p. 303. quo hi versus exæquentur præcedentibus duobus.

1024. γραῖαν] Vid. v. 852. — 935.

1027. — 1030. Versus in libris sic divisi ὅδε — | πάλαι — | ἄφιλον — | δεῖπνον — | οὐδ' —.

1026. πάλαι φύλαξ] Legebatur φύλαξ πάλαι. πάλαι fortasse in πάλιν mutandum.

1028. ἐκρέμασεν] Libri ἐκρέμασε.

1029. οὐ χοροῖσιν οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων] Scholiasta, πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας. τὸ δὲ ἐπιφερόμενον σκώπτοντός ἐστι τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. Probabilior metri forma fortasse sic restituenda, ὁρᾷς ἔμ'; οὐ χοροῖσιν οὐδ' | ὑφ' ἡλίκων νεανίδων | κημὸν ἕστηκ' ἔχουσ', vel ἕστηκ' ἔχουσα κημόν. ψῆφον R. Aug. Junt. quod in ψήφων mutatum in aliis.

1032. κήτει βορὰ] Euripides in Andromeda apud schol. Av. 347. κήτει φορβάν. BERG. Ad hæc verba referenda annotatio scholiastæ καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας. ἐνπεπλεγμένη R. Junt.

1033. Γλαυκέτῃ] Γλαυκέτης, famosus helluo, cujus meminit iterum comicus Pace 1008. Hujus nomine tanquam aptissimo epitheto ad exprimendam monstri marini voracitatem utitur. BRUNCK.

1034. ξὺν] ξὺμ libri.

1039. ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἀν' (ἀλλὰν Aug.) | ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν] Ante hæc verba lacunam indicavit Brunckius. Mihi post συγγόνων potius aliquid excidisse, reliqua autem in

tres dochmios redigenda videntur, ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄλλ' ἄλλ' ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν. ἀλλ' ἀν' ex ἄλλα corruptum esse Scaliger vidit. Diversam scripturam φῶτ' ἀντομένα memorat scholiasta, ἀπὸ κοινοῦ λάβωμεν πέπονθα ἄνομα πάθεα. καὶ ταῦτα ἐξ 'Ανδρομέδας. et alius, δεομένη τοῦ βαρβάρου. προεῖπε δὲ "γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες." γρ. καὶ φῶτα (scr. φῶτ') ἀντομένα. καὶ τοῦτο ἔχει νοῦν πρὸς τὰ ἑξῆς, φῶτ' ἀντομέναν (scr. ἀντομέναν), ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον. Hoc qui legerunt, proximo versu φλέγουσα quoque ponere debuerunt. Apparet ex his accusativos qui probarunt grammatici, hæc verba cum γοᾶσθε construxisse, nominativos vero repetito πέπονθα explicuisse.

1041. φλέγουσαν Musgravius ad Eurip. Orest. 1402. Libri φεύγουσαν.

1042. Delendum ἒ ἕ ex R. additum, in quo scriptum ἐέ.

1047. ἄτεγκτε] ἀνέτικτε R. Aug. Junt. Correctum in aliis.

1048. ἐμὸν οὐκ recte delere videtur Bothius. ἐπόψεται a correctore habet R.

1051. τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν] Sententiæ absurditatem ut corrigeret Bisetus καὶ τὸν — conjecit. Mihi quamvis audacior, tamen longe probabilior Brunckii videtur correctio τὸν δύσμορον. Scholiasta, διχῶς, τὸν ἄθλιον. Quæ grammatici, ut opinor, conjectura est minus quam Brunckii probabilis.

1054. Nonnulla hic excidisse metri sententiæque vitia ostendunt. δαιμονῶν ex Brunckii editione remansit, qui præterea αἰόλᾳ νέκυσιν ἐπὶ πορείᾳ scripsit, hac verborum structura, ὡς ἐκρεμάσθην ἐπὶ πορείᾳ αἰόλᾳ νεκύων, δαιμονῶν ἄχη λαιμότμητα. Revocandum δαιμόνων, quod scholiasta quoque legit, qui hæc utcunque explicans λείπει ἔσχον, inquit, ἐκ τῶν δαιμόνων τὰ ἄχη ἔσχον. αἰόλαν idem explicat per σκοτεινήν. Initium versus si fuit dochmiacum, λαιμότμητ' in λαιμοτόμητ' erit mutandum.

1059. ἐπικοκκάστρια] εἰωθυῖα γελᾶν, γελάστρια interpretatur scholiasta. Apud Suidam, qui loci hujus mentionem facit in v. ἠχὼ, optimus liber Parisinus ἐπικοκκάστρια ἢ ἐπικαγχάστρια præbet, Leidensis ἐπικαχάστρια, duo alii ἐπικουκούστρια. Quum grammatici περικοκκάζειν, de quo dixi ad Equit. 697, per περιγελᾶν interpretentur, facile intellectu est, veram esse scripturam, ab Eustathio quoque agnitam p. 1761, 26, ἐπικοκκάστρια, quam interpres aliquis apud Suidam per ἐπικαχάστρια explicuit.

1060. ἥπερ πέρυσιν] Ex hoc loco clare colligi potest, Euripidem proximo ante Thesmophoriazusas Aristophanis anno Andromedam docuisse. Introduxerat enim Euripides in fabula illa personam Ἠχοῦς, quam Aristophanes, illius ridendi gratia, hic imitatur. KUST.

1062. τοσαῦτα] Scribendum τὸ σαυτῆς cum R, in quo librarii culpa τοσαύτης legitur. Vitium etiam a Bentleio animadversum.

1063. ἐλεινῶς] Libri ἐλεεινῶς.

1064. λόγων] γόων Bentleius.

1065. Scholiasta, τοῦ προλόγου Ἀνδρομέδας εἰσβολή. Verba ὦ νὺξ — διφρεύουσα ex Andromeda affert scholiasta Theocr. 2, 166.

1068. ἱρᾶς] Scribebatur ἱερᾶς.

1070. Scholiasta, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου.

1072. θανάτου τλήμων] Scholiasta, λείπει μέλλουσα τυχεῖν.

1080. Libri bis τί τὸ κακόν. τὸ delevit Bentleius.

1083. λαλῖς] Libri λαλεῖς. Correxi ex scholiasta, χωρὶς τοῦ ε γράφεται· ὁ γὰρ Σκύθης βαρβαρίζει. In R. Aug. bis τί pro σί.

1086. πωτετοπωνή] Id est πόθεν ἡ φωνή. Poterat divisim scribi πῶτε τὸ πωνή. πότε τὸ πωνή editio Brubachii.

1087. Hic quoque λαλῖς pro λαλεῖς restitui.

κλαύσει bis Brunckius. Libri κλαύσαιμι. κλαύσεμι Bentleius.

1089. κακκάσκῃ in recentioribus editionibus positum. Revocandum κακκάσκι ex R. Aug. Junt. Interpretes pro καγχάζεις (καχάζεις) dictum acceperunt. Scholiasta per καταγελᾷς μου explicat.

1093. Hoc et seq. v. quæ post Scytham repetere debuit Euripides verba, male omittunt libri. BRUNCK.

1094. οὐκ αἱρήσεις] Corrigendum οὐ καιρήσεις ex R. et scholiasta, id est οὐ χαιρήσεις (χαιρήσει).

1096. τὴ μιαρά] Scribebatur τῇ μιαρᾷ.

1098. Scholiasta, εἰς Περσέα ἐξ Ἀνδρομέδας τρία τὰ πρῶτα, καὶ λοιπὸν ἐπέζευξε τὰ ἑξῆς.

1101. ναυστολῶν] ναυτολῶν R. Aug. Junt.

1102. 1103 a m. rec. habet R, om. Aug.

Γοργόνος] Libri τῇ Γοργόνος. τῇ delevit Bentleius. Scholi-

asta, τί λέγει περὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Γόργου τοῦ γραμματέως, ἐπεὶ προεῖπεν ἐκεῖνος "Γοργόνος κάρα κομίζων". ὁ δὲ Γόργος γραμματεὺς, ἀλλὰ καὶ βάρβαρος. Ex quo intelligitur sic hæc olim fuisse descripta, ΤΟ. τί λέγι τῆ Γοργῶ πέρι | τὸ γραμματέο σὺ τῆ κεπαλῆ; ΕΥΡ. τὴν Γοργόνος | ἔγωγέ φημί.

1105. Euripidis verba attulit scholiasta, ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον | ἀφρῷ θαλάσσης, παρθένου τ' εἰκώ τινα;

1106. ναῦν ὅπως] Eurip. Herc. f. 1097. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος. BERG.

1108. οὐκὶ μὴ λαλῆσι σύ Brunckius. Libri οὐκὶ μὶ λαλῆς σύ.

1109. τόλμας R. Vulgo τολμᾷς, quod scholiasta cum sequentibus conjunxit, ἀποθανουμένη τολμᾷς λαλῆσαι.

1114. τὸ πόστη· μή τι Brunckius. τὸ σκυτομῆτι R. et Junt. τὸ σηντομῆτι Aug.

μικτὸν] μικκὸν Bentleius.

1115. δεῦρο Bentleius. δεῦρο δεῦρο libri.

1118. σι R. Aug. τι Junt.

1119. τὸ πρωκτὸ] τῶ πρωκτῶ R. Aug. Junt. Scholiasta, εἰ μὴ τὸν νῶτον ἦν πρὸς τῇ σανίδι, ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς ἐτέτραπτο, οὐκ ἄν σοι ἐφθόνησα ἀπαγαγόντι περανεῖν.

1123. τῇ] τη Aug. Scribendum τὴ hic et v. seq.

1124. ἐξόπιστο πρώκτισον] ἐξοπισθοπρώκτισον R. Aug. Junt.

1125. δεσμὰ Bisetus. δέσμας R. δέμας Aug. Junt.

1127. ἀποκεκόψι] ἀποκεκόψο R. Aug.

1129. ἐνδέξαιτο Kusterus. Libri δέξαιτο.

1130. Suis verbis loquitur Euripides. Sic enim ille in Medea 301.

σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ,
δόξεις ἀχρεῖος, κοὐ σοφὸς πεφυκέναι.

Megara apud eundem in Herc. Fur. 298.

φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεὼν,
σοφοῖσι δ' εἴκειν, καὶ τεθραμμένοις καλῶς·
ῥᾷον γὰρ αἰδοῦς, ὑποβαλὼν φίλ', ἂν τύχοις. BRUNCK.

1133. ἐπιτήκιζε. Perperam vulgo contra metri legem ἐπιτηκίζει. Verbum πιθηκίζω occurrit Vesp. 1290. ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα. BRUNCK.

1135. μάστιγαν barbare pro μάστιγα, quod habent impressi cum absono hiatu. In cod. Aug. μαστιγᾶν. BRUNCK. μαστίγαν R.

1139. *κούρην* Hermannus. *κόρην* libri.

1150. *δὴ ἀνδράσιν*] Scribendum *δἀνδράσιν. δῆτ' ἀνδράσιν* Brunckius.

1156. *πολυποτνία*] Libri divisim *πολὺ ποτνία*. Correxit Hermannus.

1159. *ἤλθετον*] Scribendum *ἠλθέτην* cum Elmsleio ad Acharn. 733. et versui præcedenti addendum.

1160. Postquam Euripides non potuit liberare Mnesilochum per dolos, nunc venit ad concilium mulierum, pacem eis offerens si Mnesilochum dimittant. Euripides autem antea, quasi bellum gereret cum sexu muliebri, ita eum assidue insectabatur in tragœdiis. BERG.

1162. *μηδαμὰ*] *μηδαμᾶ* Aug. Vid. ad Soph. Trach. 323. *οὐδαμά* Aristoph. fragm. 662.

1164. *ἐπεσφέρεις*] *ἐπεισφέρεις* libri.

1167. *ἀκούσητ'* Elmsleius ad Acharn. 295. Libri *ἀκούσαιτ'*.

1171. *πεῖθε* Bisetus. *πεῖσαι* libri.

1172. *Ἐλάφιον*] Meretricula et saltatrix, quam adduxit secum Euripides ad decipiendum Scytham, ut ex ejus custodia abducere possit Mnesilochum. Introducitur autem hic Euripides tanquam vetula et lena, ut in sequentibus patet. BERG.

1175. *Τερηδὼν*] Scribendum *Τερηδὸν* ex duobus codicibus Suidæ in *Τερηδών*.

Περσικὸν] Genus saltationis, de quo vid. schol. et Polluc. 4, 100.

1176. *τί τὸ βόμβο*] Pro *τίς ὁ βόμβος; κῶμον τίς ἀνεγείρει μοι;* Per bombum autem intelligit sonum tibiæ; unde *βομβαύλιοι* in Acharn. v. 866. *κῶμος* autem est *comessatio*. BERG.

1178. *ἔρχεθ'*] *ἔρχετ'* R. Aug. Junt.

1179. *ὀρκῆσι*] Pro *ὀρκησάσθω καὶ μελετησάτω· οὐδὲν κωλύσω ἐγώ*. BERG.

1182. *τοῖσι* Bentleius. *τοῖς* libri: recte, si scribatur *τοῖς γόνασι τοῖς τοῦ Σκύθου*.

1185. *στέριπο* R. Aug. *τεριπὸ* Junt.

γογγύλη] *γογγύλη* pro *γογγυλίς* contra Atticorum consuetudinem Scytha dicit. V. Lobeck. ad Phryn. p. 103.

1186. *ἔτι* cum verbis *αὔλει σὺ θᾶττον* conjungi maluit Dobræus.

1187. Delenda Euripidis persona, quam recte om. R. Om-

nia hæc καλό — πόστιον Scythæ verba sunt. κλαύσετ' — μένῃ ex Brunckii conjectura positum. Libri κλαυσεῖ — μένῃς, recte, nisi quod κλαῦσί γ' scribendum cum Bentleio. Post μένῃς parepigraphe est in libris ἀνακύπτει καὶ παρακύπτει ἀπεψωλημένος.

ἦν] Libri ἄν.

1188. πόστιον] ποστίον R. Aug. Junt.

1190. οὐκὶ πιλήσει Brunckius. τί οὐκ ἐπιλήσει R. Aug. Junt. Scripsi πιλῆσι. οὐχὶ φιλήσειν ponit scholiasta.

1191. Tria ὄ ex R. et, qui accentu caret, Aug. addita.

1194. ναὶ ναὶ Brunckius. ναὶ libri.

γρᾴδιο] Vulgo γρᾴδιον. Fortasse infra quoque v. 1210. τυγάτριο potius scribendum.

1195. κάρισο σὺ Brunckius. κάρισο σοῦ R. Aug. κάρισος Junt.

1196. δῶ σοι] δῶσοι Junt. δῶσι R. Aug. δῶσο Porsonus.

1197. ἔκ' ὠδέν] Id est ἔχω οὐδέν.

συβίνην Brunckius collato v. 1215. συμβήνην R. Aug. Junt. συβήνην scholiasta, Photius p. 546, 2. et Suidas in συβήνη. Scholiasta, τὴν τοξοθήκην· συβήνη αὐλοθήκη. λέγουσι δὲ καὶ τὸν φαρετρεῶνα συβήνην. Articulum τὸ recte omittunt Photius et Suidas. Ceterum usitata apud alios scriptura vocabuli σιβύνη est, de qua dixi in Thesauro Stephani s. v. ζιβύνη.

1198. κομίζεις αὖθις Brunckius. κομίζεις αὐτοῖς libri. Scribendum κομιεῖς αὐτός cum Bentleio.

ἀκολούτει] ἀκολούτι R. Aug. Junt.

1199. τῇ] Scribendum τὴ cum Aug. Junt.

γέροντο γρᾴδιο] γεροντογράδιο Aug. Junt. et fortasse R.

1201. Vera videtur Reiskii conjectura μέμνησο τοίνυν τοὔνομ' scribentis et hæc verba Euripidi tribuentis.

'Αρταμουξία] ἀρτομουξία Aug. Junt.

1203. παιδάριον τουτὶ] Scribendum παιδάριον, ταυτὶ —. ut legisse videtur scholiasta, qui interpretatur τὴν τοξοθήκην καὶ τὰ ὄργανα τῆς ὀρχηστρίδος.

1205. Prava interpunctione laborat hic versus. Distinguendum fuit post τάχιστα, quod cum ὅταν cohæret :

σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
ὅταν λυθῇς τάχιστα, φεύξει, καὶ τενεῖς
ὡς τὴν γυν—

Valckenarius ad Theocr. sel. Idyll. 1, 112. pro καὶ τενεῖς suadet κἀτενὲς, quod vulgato non deterius est. Hesych. ἀτενὲς, ἰθὺ, συνεχές. Antiquum tamen retineo. Ordo est: σὺ δὲ φρόντιζε, ὅπως, ὅταν τάχιστα λυθῇς, φεύξει ἀνδρικῶς, καὶ τενεῖς ὡς τὴν γυν— BRUNCK. Græca ut distinguenda sint, in notis declaravi: Latine autem illa sic reddi debuerunt: *Tu autem vide, ut, quum extemplo solutus fueris, strenue fugias, cursuque contendas ad liberos et uxorem domum.* BRUNCK. in Addendis.

1207. λέλυσο] λέλυσαι Bentleius.

1210. τυγάτριον] Vid. ad v. 1194.

1211. δύσκολ'] δύσκολλ' R. Aug. Junt.

1213. γραῦ Brunckius. γρᾶιο R. γρᾴο Aug. γρᾷο Junt. Scribendum γρᾶ' cum Bentleio. Conf. v. 1222.

1214. διέβαλέ μ' ὦ γραῦς] Recte cod. Aug. διέβαλε. Vulgo [et R.] διέβαλλε. Suidas: διέβαλεν, ἐξηπάτησεν — Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· διέβαλέ μ' ἡ γραῦς, ἀντὶ τοῦ ἐξηπάτησεν. Eodem significatu occurrit hoc verbum forma media Av. 1648.

διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πόνηρε σύ.

Cod. Aug. vero et Juntina habent ὁ γραῦς, mendose: oportuit ad metri legem ὦ, ut est in Venetis. BRUNCK. ὁ etiam R. Scripsi ὠ.

ἀπότρεκ' ὡς τάκιστα (τάχιστα R. Aug. Junt.) σύ] Scholiasta, ἑαυτῷ παρακελεύεται.

1215. συβίνη — καταβινῆσι Brunckius. συβήνη — καταβηνῆσι libri.

1216. Aliquid ex hoc versu excidit. ποῖ ποτε ποῖ (poterat etiam μοι) τὸ γρᾴδιο Bothius.

1218. 1221. Sunt duarum feminarum contrarias vias indicantium. DOBRÆUS.

1220. τῇ] Scribe τή.

1222. γρᾶο Brunckius. Libri γραῦ.

1224. διώξει Elmsleius. Legebatur διώξεις.

1226. Alterum τρέχε νῦν addidit Brunckius.

1227. πέπαισται Bisetus. πέπυσται R. Aug. Junt.

1228. δῆτ' ἐστὶ Bothius. δή 'στι libri.

1231. ἀνταποδοῖτον editio Brubachii. Libri ἀνταδοῖτον. ἀνταποδοίτην Porsonus. ἀντιδιδοίτην Brunckius.

LYSISTRATA.

EDITAM hanc fabulam esse archonte Callia, qui olympiadis nonagesimæ secundæ anni primi eponymus fuit, tribus constat testimoniis grammaticorum, scriptoris argumenti Græci, *ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος. εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου.* et scholiastæ ad v. 173. *Καλλίου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ εἰσήχθη τὸ δρᾶμα.* ejusdemque ad v. 1096. *ἐπὶ Σικελίας ἔμελλον πλεῖν πρὸ ἐτῶν τεσσάρων τῆς καθέσεως τούτου τοῦ δράματος.* quam expeditionem susceptam esse olymp. 91, 2. archonte Callia ex Thucydide compertum habemus 6, 30. Actam autem comœdiam esse Lenæis, id est mense Gamelione, non Dionysiis urbanis, mense Elaphebolione celebratis, recte statuere videtur Suevernius in commentatione de Nubibus p. 44. Qui etsi quædam minus recte dixit, illud tamen vere animadvertit v. 490. — 492. *ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες, | ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων· οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων | ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν*, eo esse tempore scriptos, quo labefactatus quidem, sed nondum sublatus status popularis esset, quod duobus mensibus post, reverso Athenas Pisandro, accidit. De quo vid. Thucydides 8, 63. — 65. Primas fabulæ partes egit Callistratus.

---

1. *ἐς* C. et Voss. Vulgo *εἰς*.

εἰς Βακχεῖον] Ad Bacchi sacra celebranda. Habebatur autem Bacchus deus *κατωφερὴς* et libidinosus: unde facete apud comicum in Ranis dicitur nihil aliud scire, nisi *πίνειν καὶ βινεῖν*. Hoc inde est, quia a vino homines proclives sunt ad libidinem. Hinc etiam Euripides de Laio, proli procreandæ operam daturo, dicit in Phœnissis v. 21. *ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς, εἴς τε Βακχεῖον πεσὼν, ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα.* BERG.

2. ἢ 's] Vid. ad Acharn. 242.

Πανὸς] Pan etiam est libidinosus, ut et Satyri similes dii omnes. De Pane vide infra v. 910. BERG.

Κωλιάδα — Γενετυλλίδος] In Nub. 52. quum describit mulierculam lascivam, dicit eam ὄζειν Κωλιάδος, Γενετυλλίδος. Dicitur autem Κωλιὰς Venus a loco Atticæ, ubi ei templum, ut aiunt grammatici Græci. Γενετυλλὶς autem vel Venus est ipsa, ut vult scholiastes ad Nubes l. c. Γενετυλλὶς, ἡ τῆς γενέσεως ἔφορος Ἀφροδίτη· vel dea Veneri affinis, ut scholiastes ad hunc in Lysistrata locum: καὶ ἡ Γενετυλλὶς δὲ γυναικεία θεὸς περὶ τὴν Ἀφροδίτην ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν παίδων ὠνομασμένη. BERG.

4. ἐνταυθὶ Elmsleius. Scribebatur ἐνταυθοῖ. Vid. ad Nub. 814.

8. τοξοποιεῖν] Hesychius, τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς: συστρέφειν αὐτάς. Imitatur Alciphro 3, 19.

9. ἡμῶν] ὑμῶν Δ. Voss.

10. ἀνδράσιν] ἀνδράσι B. Aug. et, qui ν ἐφελκυστικὸν sæpissime omittit, R.

16. τοι B.C.Δ. Voss. τε R. Junt.

20. ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν] Scribendum cum Porsono, ἀλλ' ἦν γὰρ ἕτερα.

ἦν] ἦν γε B.Δ.

προὐργιαίτερα] προὐργιαιτατα C. Voss.

22. συγκαλεῖς] ξυγκαλεῖς B. Voss.

23. μῶν καὶ παχύ] Quod dixit Lysistrata μέγα, accipit Calonice de virili membro. BRUNCK.

24. καὶ νὴ] νὴ Voss. νὴ τὸν B.Δ. Non est probabile poetam καὶ νὴ Δία παχύ. κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν scripsisse, quum numeris multo melioribus posset, καὶ νὴ Δὶ παχύ. κἄπειτα πῶς οὐχ ἥκομεν; Hoc igitur restituendum videtur. κἄπειτα πῶς dixit Av. 963. Ran. 786. et fragm. 124. De accusativi autem forma Δί diximus ad Equit. 319.

27. πολλαῖσί τ'] πολλαῖσιν B.C. Voss. πολλαῖς τ' Suidas in ἐρριπτασμένον.

31. γὰρ] γ' ἄρ' Voss.

εἴχετο] Vulgo οἴχετο. Sed codices tres mei [et R.Δ. Voss.] in alia, eaque meliore consentiunt lectione; non οἴχετο, sed εἴχετο exhibentes, quod omnino reponi debuit. Vereor enim ut e Græcis nostris, salva linguæ indole, erui possit sententia in

versione expressa: *parum abest quin nulla sit.* Hoc sensu Græce non dicitur ἐπ' ὀλίγου, sed absolute ὀλίγου suppresso verbo δεῖν. Vid. Thesm. 935. Vesp. 829. Acharn. 348. 381. quorum locorum in nullo scribere poteris ἐπ' ὀλίγου pro ὀλίγου. Jam vero ἔχεσθαι sæpissime nihil aliud valet quam εἶναι: et εἶναι vel ἔχεσθαι ἐπ' ὀλίγου eadem ratione dicitur et non valde dissimili sensu, quam εἶναι, στῆναι, βῆναι ἐπὶ ξυροῦ. Gallice: *Il tenoit donc à bien peu de chose.* BRUNCK. Ejusdem corruptelæ exemplum est glossa Hesychii, εἴχεται: οἴχεται.

33. μήτε B.C.Δ. et Voss. in textu. μηδὲ vulgo: quod in schol. habet Voss. Respondet τε v. 35.

Πελοποννησίους] πελοπονησίους R. et sic iterum v. 75.

36. γ' additum ex B.C.Δ. Voss.

ἄφελε τὰς ἐγχέλεις] Nam ex Bœotia afferebantur Athenas anguillæ præstantes. Vid. Pac. 1004. BERG.

37. οὐκ ἐπιγλωττήσομαι] *Ominabor.* Apud Æschylum in Prometheo 927. quum Prometheus dixisset, magnum quoddam malum imminere, chorus eum reprehendens dicit: σὺ θὴν ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός; ubi scholia: τῇ γλώττῃ κατηγορεῖς, ἐποιωνίζῃ κατὰ τοῦ Διὸς, ἃ βούλει γενέσθαι αὐτῷ. Apud eundem Æschylum in Choeph. 1045. μηδ' ἐπιγλωσσῶ. ubi Stanleius citat Hesychium, ἐπιγλωσσῶ: ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις. BERG.

38. ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι] Id est ἄλλο. Sic Pl. 361. σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο. *Hæc in melius accipe.* In codicibus quidem scriptum, ut vulgo, ἀλλ' pro ἀλλὰ, et in C. superscripta glossa e scholiis, ὅτι ἀπολοῦνται δηλονότι. Sed falsus est hic sensus. Nihil enim *suspicari* vel *conjicere* poterat Calonice, quæ de Lysistratæ consilio nondum quicquam compererat. BRUNCK.

42. ἐργασαίατο] ἐργασαίμεθα Clemens Alex. Pædag. 3. p. 254.

43. ἐξηνθισμέναι] ἐξανθισμέναι ex Clem. Alex. recte restituit Bentleius, collata glossa Hesychii, ξανθίζεσθαι: κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας, ἢ βάπτεσθαι αὐτάς. et fragm. Menandri apud Clementem, νῦν δ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων τῶνδε· τὴν γυναῖκα γὰρ | τὴν σώφρον' οὐ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, de quo vid. Meinek. p. 235.

44. κροκωτὰ φοροῦσαι] κροκωτοφοροῦσαι B.C.Δ. Voss. fortasse ex v. 219.

45. In B.C.[Δ. Voss.] καὶ κιμμερικορθοστάδια, sine vocum

distinctione: in Aug. [R. et ed. Juntina] *καὶ κιμβερινκορθοστάδια.* Scilicet hæsitans librarius, nesciensque utram e duabus præferret scripturis, ambas repræsentavit simul conjunctas. *κιμβερινὸν* pro *κιμβερικὸν* male legitur apud Suidam. BRUNCK. *κιμβερικὸν* Hesychius vol. 2. p. 261. ubi vid. Alberti. Photius p. 165, 22. *Κιμμερικόν: εἶδος χιτωνίσκου. Ἀριστοφάνης.* Infra v. 52. *κιμμερικὸν* Δ. et Voss.

περιβαρίδες calcei sunt, quibus maxime utebantur ancillæ, teste Polluce 7, 92. quod paulo supra [87.] confirmat his Cephisodori versibus:

σανδάλιά τε τῶν λεπτοσχιδῶν,
ἐφ' οἷς τὰ χρυσᾶ ταῦτ' ἔπεστιν ἄνθεμα·
νῦν δ', ὥσπερ ἡ θεράπαιν', ἔχω περιβαρίδας.

Quod tamen nihil aliud ostendit, quam *περιβαρίδας* calceos fuisse minus pretiosos, quibus etiam ingenuæ uti poterant. BRUNCK.

46. *ἃ σώσειν προσδοκῶ*] Contrarium in Thesmoph. 86. *τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.* BERG.

47. *χαἰ*] *καὶ* R.

48. Perperam hic versus vulgo [et in R.] versui 45. subjicitur, sede perquam aliena, quod et Kusterus animadvertit, addens eum in duobus codicibus a se inspectis positum esse eo loco in quem eum reposuimus. Cum illis Kusteri codicibus consentiunt B.C.[Δ. et Suidas in *ἐξηνθισμέναι*], ubi idem, quem exhibemus, versuum ordo. Est autem hic et Concion. 929. *χ' ἤγχουσα* pro *καὶ ἡ ἄγχουσα.* Hesychius: *ἄγχουσα, ῥίζα, ᾗ φυκοῦνται τὰ γύναια.* Etymol. *ἔγχουσα, εἶδος βοτάνης, ἡ καὶ διὰ τοῦ α λέγεται ἄγχουσα. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ε.* Sed fallitur prava codicum deceptus scriptura, quæ Thomæ etiam fraudi fuit, cujus adeundus interpres. Apud comicum, quo nemo *Ἀττικώτερος,* scriptum hoc nomen per *α* in Thesm. sec. [fr. 309.] Gallis herba ista *Orcanette* vocatur. BRUNCK.

52. *μήτ' ἀσπίδα* et v. seq. *μήτε ξιφίδιον* dant B.C.[Δ. Voss.], melius quam, ut vulgo, *μηδ'* et *μηδέ.* BRUNCK.

56. *ὄψει τοι*] Sic B.C.[Δ. Voss.] Vulgo [et R.] *ὄψει γε.* Iidem et Aug. habent *ὦ μελέ' ὄψει.* Recte in codd. scriptum *ὦ μέλ'* Concion. 245. quod notandum. Licet enim a *μέλεος* femininum sit *μελέα,* ut Vesp. 312. tamen vocativo *ὦ μέλε* compellantur tam feminæ quam viri. BRUNCK.

60. *ἐπὶ τῶν κελήτων*] Jocus est ex ambiguo. *κέλης* significat parvum navigium, qualia conscendisse oportebat Salaminias mulieres, quæ Athenas deferendæ erant: tum notat equum desultorium, et inde, ut ait noster, *'Αφροδίτης τρόπον*, quo sibi morigerari noluisse meretricem facete queritur servus in Vespis v. 500. Hujus schematis meminit Horatius Serm. 2, 7, 49.

Quæcunque excepit turgentis verbera caudæ,
Clunibus aut agitavit equum lasciva supinum.

At illud graphice describit Apuleius loco quem emendatum protulit elegantissimus Ruhnkenius ad Julium Rufinianum p. 260. *Inscenso grabatulo, super me coxim residens, ac crebra subsiliens, lubricisque gestibus mobilem spinam quatiens, pendulæ Veneris fructu me satiavit.* BRUNCK.

61. *ἐγὼν* R. et Junt. *ἐγὼ* libri reliqui.

62. — 131. om. B.C.Δ. Voss.

63. *Θεογένους*] Scribebatur *Θεαγένους*, de quo dixi ad Pac. 928. Veram scripturam hic servavit scholiasta libri Ravennatis, *ὁ δὲ Θεογένης κοππάτης 'Αχαρνεύς.*

64. *θοὐκάτειον*] Legebatur *τἀκάτιον*. Correctum ex Suida, *Θεαγένης: ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία, Θεαγένους 'Εκάτειον. οὗτος δειλὸς ἦν· εἶχε δὲ 'Εκάτης ἄγαλμα, οὗ ἐπυνθάνετο πανταχοῦ ἀπιών.* Similiter idem in *'Εκάτειον*. Conf. Lobeck. Aglaoph. p. 1337.

66. *αἵδ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες*] Aliena ab sermone vulgari est *αὖτε* particula, quam non defendi posse Vesp. versu 1015. recte animadvertit Dobræus, cui scribendum videbatur, ΛΥ. *αἱδὶ δ' ἕτεραι χωροῦσί τινες.* ΚΑ. *ἰοὺ ἰού, πόθεν* —. correctione minus probabili. Mihi, si verba illa *αἵδ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες* scripta sint ab Aristophane, de quo dubitari potest, sic potius corrigenda videntur *χαὐθάτεραι χωροῦσί τινες*. i. e. *καὶ αὗται ἕτεραι.* Simili crasi *χρῆσθἀτέρῳ* pro *χρῆσθαι ἑτέρῳ* dictum Pac. 253. Infra v. 736. *αὖθ' ἠτέρα* in libris scriptum pro *αὔτη 'τέρα.*

68. *ἀνάγυρος*] Anagyrus est pagus Atticus et herba quædam fœtida: unde proverbium *κινεῖς ἀνάγυρον*, de quo vide Erasmum. BERG. Alludit ad notum proverbium, de quo consulendi parœmiographi et Meursius de Pop. Att. in *'Ανάγυρος.* BRUNCK.

70. Μυρρίνη] μυρρινηι R.

74. οὕνεκα] Male vulgo εἵνεκα, qua forma nusquam usi sunt Attici poetæ. Vide infra ad v. 491. 501. Ran. 189. Pl. 329. ne plures locos indicem, ubi ad codicum fidem reposita fuit forma genuina Attica. BRUNCK.

79. γλυκυτάτη Bisetus. Libri ὦ γλυκυτάτη.

81. μάλα γ' οἰῶ ναὶ τὼ σιώ] Legebatur μάλα γὰρ οἰῶ ναὶ σιώ. Articulum, qui in hac formula non magis quam in Attica νὴ τὼ θεὼ omitti potest, addidit Berglerus. γὰρ in γ' esse mutandum vidit Reisigius in appendice ad Nubes p. 18.

82. γυμνάδδομαί γα — Vulgo γε. Alterum ex usu dialecti reponi debuit, ut infra 105. 107. et alibi. καὶ ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι. De hac Laconica saltatione sic Pollux 4. 102. καὶ βίβασις δέ τι ἦν εἶδος Λακωνικῆς ὀρχήσεως, ἧς καὶ τὰ ἆθλα προὐτίθετο, οὐ τοῖς παισὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς κόραις. ἔδει δὲ ἅλλεσθαι καὶ ψαύειν τοῖς ποσὶ πρὸς τὰς πυγὰς, καὶ ἀνηριθμεῖτο τὰ πηδήματα. ὅθεν ἐπὶ μιᾶς ἦν καὶ ἐπίγραμμα· Χίλια πόκα βιβᾶντι· πλεῖστα δ' ἃ τῶν πήποκα. Sic Laconica scribenda esse existimo. BRUNCK. γυμνάδδομαί τε Eustathius p. 1570, 12.

83. τιτθίων Kusterus. Libri τῶν τιτθίων.

84. ᾇπερ] Vulgo ἅπερ. αἵπερ R.

85. ἡτέρα] Scribendum ἁτέρα.

88. πεδίον] Scholia, λέγεται γὰρ ἡ Βοιωτία εὐπεδιὰς εἶναι. Sed intelligit hortum muliebrem, τὸ αἰδοῖον. BERG.

καὶ νὴ Δία] Hæc vulgo Lacænæ tribuuntur. Dicterium Atticæ mulieri magis convenire mihi videtur; ideo τὰν in τὴν mutavi. [Sic etiam Bentl.] Si quis ne quidem in personarum distinctione ab editionibus discedere vellet, majori mutatione sic oporteret Lampitonem loqui:

καὶ, ναὶ σιὼ,
κομψότατα τὰν γλαχώ γα παρατετιλμένα.

Notum est Laconas, aliosque Dorice loquentes, *pulegium*, quod Atticis βλήχων appellatur, γλάχωνα nominare. Vide Acharn. 861. 869. 874. Ceterum in Aug. personarum nomina adscripta non sunt: interlocutorum mutatio transversa tantum lineola indicata. BRUNCK.

89. παρατετιλμένη] Solebant id facere. Vide infra v. 151. et Ran. 513. BERG.

90. ἡτέρα] Scribendum ἁτέρα.

χαΐα R. Vulgo χαΐα μέν.

91. Κορινθία δ' αὖ] Quasi dicas, est quidem bella, sed non casta: quia Corinthi meretrices plurimæ. BERG.

93. ξυναλίαζε] Scribendum ξυναλίαξε ex Aug. vel potius συναλίαξε cum Brunckio.

94. ἥδ' Brunckius. ἅδ' libri.

μύσιδδέ τοι Bentleius. Libri μυσιδδέτω. Hesychius, μουσίδδει: λαλεῖ, ὁμιλεῖ. ad quem vide Hemsterh. in Auctario, qui μύσιδδέ τω corrigebat, quod etiam Berglerus probaturus erat, si constaret τω pro τοι esse dictum.

97. πρὶν λέγειν δ' correctum in editione Brubachiana. πρὶν δὲ λέγειν Juntina. Particulam om. R.

100. εὖ γὰρ οἶδ'] In Aug. ante hæc verba transversa lineola minio primum adpicta fuit, indicium mutatæ personæ, quam, deprehenso errore, lituris postea librarius induxit. Versu autem seq. scriptum πάσαισιν ὑμῖν. Recte omnia. Sic locus hic constitui debet, deleta Myrrhinæ persona:

τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων,
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντες; εὖ γὰρ οἶδ', ὅτι
πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.

Tum versus 102. 103. Calonicæ tribuendi, v. 104. Lysistratæ. Non aliter ista personis dividi posse inde manifestum est, quod ipsius dramatis series et œconomia non sinant versum 104. Myrrhinæ tribui, quæ maritum suum Cinesiam domi reliquerat, in scenam mox proditurum, eaque dicturum quæ ostendant eum peregre non abfuisse. BRUNCK.

106. πορπακισάμενος] Ex scholiis: ἀντὶ τοῦ ἀναλαβὼν τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρεῖναι ἄπεισιν. Est autem a πόρπαξ, quod manubrium clypei significat, ut in Equit. 844. et per synecdochen accipitur pro ipso clypeo, ibid. 1366. et in Pace 661. BERG.

φροῦδος ἀμπτάμενος] Euripides in Andromacha 1219. ἀμπτάμενα πάντα φροῦδα. BERG.

108. προὔδοσαν Μιλήσιοι] Vide Thucyd. 8, 17.

109. ὄλισβον] Cratinus: μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσβῳ χρήσονται. apud Suidam et Hesychium in μισητή. Notat autem scholiastes comici nostri ad Milesias mulieres respici tanquam olisbo utentes. BERG.

ὀκτωδάκτυλον] Non debebat Bentleius ὀκταδάκτυλον corrigere.

Vid. Elmsl. ad Eurip. Med. p. 256. Lobeck. ad Phryn. p. 415.

110. σκυτίνη 'πικουρία] Scholia: Alludit ad proverbium συκίνη ἐπικουρία, i. e. *ficulneum auxilium*, quod de infirmis dicitur. Mutavit autem συκίνην in σκυτίνην, i. e. coriaceum, quia coriacei sunt olisbi. Sunt autem veretra coriacea, quibus utuntur viduæ mulieres. Sed apud Hesychium et σκυτίνη ἐπικουρία proverbium est. Vid. Erasmum in proverb. *coriaceum auxilium*. BERG.

113. ἐγὼ δέ γ' ἂν ex v. 115, illatum videtur. ἐγὼ μὲν ἂν Bentleius.

χρείη] χρὴ ἢ R. Junt. Correxit Kusterus. χρεῖ' ᾖ Suidas in ἔγκυκλον.

116. δοὐνἂν] Scribebatur δοῦναι ἄν.

παρταμοῦσα] παραταμοῦσα Brunckius. παρατεμοῦσα Elmsleius ad Soph. Œd. T. 1227. Consulto a poeta παρταμοῦσα positum videtur, ut splendidior evaderet oratio mulieris.

122. Hic et seq. v. quæ vulgo Calonicæ partes tribuuntur, eas in Myrrhinam transtuli, quæ prima patefactum Lysistratæ consilium rejecit v. 129. Facetum est eam omnium cupidissimam fuisse rei cognoscendæ. Eo etiam ducit personarum distinctio in Reg. codd. quæ infra observabitur. BRUNCK.

124. ἡμίν ἐστι] Sic partim ob metrum, partim ob euphoniam scribendum. Male vulgo ἡμῖν ἐστιν. BRUNCK. Scribendum ἐστιν ἡμῖν cum Bentleio. Vid. ad Av. 386.

129. ὁ πόλεμος ἑρπέτω] *Bella pergant protinus*, ut recte vertit Florens. Suidas ἐρρέτω legisse videtur, et si ad hunc locum respexit, pessime eum interpretatus est. BRUNCK.

133. ἄλλ', ἄλλ' -- id est ἄλλο, ἄλλο — vividius quam ut vulgo ἀλλὰ ἄλλο. κἄν με χρῇ. Male vulgo χρή. Impersonalis hujus verbi indicativus est χρὴ, optativus χρείη, subjunctivus χρῇ. Suidas supra laudatus ad v. 113. χρὴ ὀξυτόνως, ἤγουν δεῖ. χρῇ δὲ περισπωμένως, τὸ ὑποτακτικὸν, σημαίνει δὲ τὸ δέῃ. BRUNCK.

136. δαὶ B.C.R.Δ. Aug. Voss. Vulgo δέ. Proxima verba κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός, quæ Lampitoni vulgo tribuuntur, Atticæ esse mulieris dialectus ostendit. Quamobrem Myrrhinæ tribui cum Wakefieldo Silv. crit. 3. p. 49.

137. ὦ παγκατάπυγον] Vulgo divisim πᾶν κατάπυγον. Eadem

est compositionis ratio quam in *παγκατάρατος* v. 588. *παμβδελυρὸς* et *παμμυσαρὸς*, 969. *παγγλυκερὸς*, 970. *παμμίαρος*, Ran. 466. *παμπόνηρος*, 106. infinitisque hujus generis aliis. Idem etiam Reiskio placuisse video. BRUNCK.

139. *πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη*] Scholia: *εἰς τὴν Σοφοκλέους δὲ Τυρὼ ταῦτα συντείνει, ἐκθεῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφη.* In isto loco scripsi *ἐκθεῖσαν* pro *ἐκθείνει·* mallem præterea *σκάφην.* Sunt autem filii Tyronis sive Tyrus Neleus et Pelias, quos susceperat ex coitu Neptuni. Hinc Suidas in *οὐκ ἐτὸς* locum ita exponit: *οὐδὲν ἐσμὲν εἰ μὴ συνουσιάζειν καὶ τίκτειν. nihil enim sumus, nisi tantum ad coeundum et pariendum aptæ.* BERG.

141. Vulgo [et in R.] profligato metro legitur:

μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἂν σωσαίμεσθ' ἔτι.

Aug. *τὸ πρᾶγμα σωσαίμεσθ' ἔτι.* Regii [et Voss.], *τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτι.* Genuinam ex indole linguæ restituimus lectionem, *τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἄν.* BRUNCK.

143. *γυναῖκας ἔσθ' ὑπνῶν*] Sic recte Dawesius. Perperam vulgo transpositis vocibus, *γυναῖκας ὑπνῶν ἐστ'* — Vide ad Plutum 166. In indice Thesauri H. Stephani legitur: *ψωλὴ affertur pro mentula, sed ἀμαρτύρως.* En tibi testem idoneum. Vide infra 979. et Av. 560. BRUNCK. *ὑπνῶν* producta syllaba prima fortasse ferri poterat in sermone Laconico.

144. *γα* Scaliger. *γε* libri.

μάλ' αὖ] Inutilis est *αὖ* particula. Scribendum *μάλ' εὖ*, quod legitur in editione Brunckii, quamvis ab ipso rejectum in annotatione.

146. Hic et infra sæpius, ubi Myrrhinæ partes tribuimus, quæ vulgo sunt Calonicæ, auctoritatem sequimur binorum Reg. codd. BRUNCK. Calonicæ personam hic et infra ponit R, Myrrhinæ Voss.

149. *καθῄμεθ'* Bekkeri editio. Vulgo *καθήμεθ'.* Scribendum *καθοίμεθ'* cum Brunckio. Eadem corruptela Ran. 919.

150. *τοῖς ἀμοργίνοις*, e lino vel bysso, qui optimus in insula Amorgo, e Sporadibus uno, proveniebat. Inde *ἀμοργὸς* pro quolibet bysso vel lino. BRUNCK.

151. *παρατετιλμέναι*] Supra v. 89. De isto autem *delta* scholiastes: *τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικεῖον· τοιοῦτο γὰρ τὸ σχῆμα.* BERG.

152. *ἄνδρες*] *ἄνδρες* libri hic et v. 157.

πλεκοῦν] σπεκλοῦν editio Zanetti. Verum videtur σπλεκοῦν. De quo verbo vide ad Plut. 1083.

155. ὁ γῶν Aug. ὅ γ' ὦν Junt.

τὰ μᾶλά πα] Sic B.C. In Aug. [et R.] ut in Juntina πο. Doricum est πα, quod e Theocrito satis notum. BRUNCK. πᾶ vel πᾷ Δ. et Voss. που Suidas in μῆλα. Revocavi πο. Sic ὁ πίττομαι pro οὐ πείθομαι a Bœotis dictum annotarunt Hesychius et Photius, σποδᾶς pro σπουδᾶς Lacæna infra v. 173. et quæ sunt alia ejusdem generis.

156. παρεσιδών] Sic Aug. et C. cum veteribus editionibus: recentiorum παρενιδὼν est in B. Respicit ad Euripidis Andromacham, ubi Peleus v. 628. sic Menelao exprobrat:

οὐκ ἔκτανες γυναῖκα χειρίαν λαβών·
ἀλλ' ὡς ἐσεῖδες μαστὸν, ἐκβαλὼν ξίφος,
φίλημ' ἐδέξω, προδότιν αἰκάλλων κύνα,
ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος, ὦ κάκιστε σύ. BRUNCK.

παρενῖδὼν R. παρενιδὼν Voss. Restitui παρενιδὼν, quod Suidas quoque legit.

158. κύνα δέρειν δεδαρμένην] Quod eo sensu dixerat Pherecrates, quo postea ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων in proverbium abiit, id aliorsum trahit faceta mulier. Penem coriaceum intelligit, cujus mentio supra v. 109. quique inter instrumenta muliebris mundi recensetur in Thesmophor. secundis [fragm. 309.]. BRUNCK.

160. λαβόντες δ'] δὲ λαβόντες B.C.Δ. δ' om. Voss.

ἐς] εἰς Δ. Voss.

162. τύπτωσιν] τύπτωσι B.C.Δ. Voss.

Addidi τί. Conf. Eccles. v. 799. — 804. 862. 863.

κακῶς] κακὰ κῶς R. Hoc est κακά (superscr. κῶς). Hinc κακὰ κακῶς. Voss. et Vaticanus.

166. συμφέρῃ] ξυμφέρῃ B.C.

167. In tribus codicibus hic versus eidem personæ tributus ac sequentes: præfixum est ei in duobus Regiis nomen Λαμπ. Hanc distinctionem primo admiseram, scribendo χ' ἁμῖν συνδοκεῖ. Sed vulgatum postea prætuli, quia necesse videtur, ut una etiam ex Atticis mulieribus Lysistratæ consilium approbet. BRUNCK.

σφῷν ταῦτα, χἠμῖν] ταῦτα σφῷν, ταῦτα R. et Voss. Av. 1630. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ ξυνδοκεῖ.

169. παντᾶ] Vulgo πάντας relatum ad ἄνδρας, satis inficete. Aug. et C.[R. Voss.] πάντα. πάντως B.[Δ.] e glossemate. E dialecti usu scribendum παντᾶ, quod apud Theocritum sæpius occurrit. BRUNCK.

170. ῥυάχετον] Regii [et Δ. Voss. et Suidas] ῥυχάχετον. Aug. ut vulgo ῥυγχάχετον. Scripturam Hesychio [et Photio p. 491, 24.] probatam recepi. ῥυάχετον, θόρυβον, ἢ τὸν ῥέοντα ὀχετόν: quam ad glossam vide interpretes. BRUNCK. ρυάγχετον R.

171. πᾶ καί τις ἂν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν ;] Sic duo Regii: nisi quod in altero πλαδδιῇν subscripto ι, quod in Doricis melius omittitur. Suidas in ῥυχάχετον [et πλαδδιεῖν] habet πλαδδιεῖν, unde genuinam lectionem, Dorica restituta forma, indicavit et illustravit Gisb. Koen, cujus erudita nota ad Corinthum p. 104. [229.] omnino legenda. Vulgo corruptissime μὴ πλαδδικῶ. πλαδδιῆν significat *nugari, delicias facere.* Infra 990. in imperativo μηδ' αὖ πλαδδίη. BRUNCK. πλαδδικῶ ortum ex compendio scripturæ male intellecto. Vide Bast. ad Gregor. l. c.

173. οὐχ ἁς σποδᾶς γ' ἔχωντι ταὶ τριήρεες] ἁς Doricum est pro ἕως, ὅπως, μέχρις οὗ. Vide Hesychium. [ἆς: ἕως, ὅπως, μέχρις οὗ. Vid. Koen. ad Gregor. Cor. p. 188.] Sic sine accentu scriptum est in Aug. et in C. in hoc σποδᾶς γ' ἔχοντι: in Aug. οὐχ' ἁς σπουδὰς ἔχοντι. οὐχ ὧς σποδὰς ἔχοντι B. [et Δ. οὐχ' ας σπουδᾶς ἔχοντι R. οὐχὰς (sic) σποδᾶς γ' ἔχον τι Voss.] Viris doctissimis Koenio et Valckenario placuit etiam subjunctivus ἔχωντι, ideo reponendus, quia sequitur ᾖ in altero versu, ab eadem particula ἁς pendens. In ceteris interpretationem secutus sum Io. Toupii Cur. Nov. in Suidam p. 2. [vol. 3. p. 12.] ubi e Sophoclis Œdipo Tyr. 709. ostendit verbum ἔχειν bene cum genitivo σποδᾶς, Dorico pro σπουδῆς, construi.

καὶ μάθ' οὕνεκ' ἐστί σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.

Huic exemplo aliud addam ex eodem dramate v. 345. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδὲν, ὡς ὀργῆς ἔχω. BRUNCK. ἁς, sine accentu, retinui codicum auctoritatem secutus.

174. παρὰ τᾷ σιῷ] In arce Minervæ. Erat autem gazophylacium in ὀπισθοδόμῳ templi Minervæ. Comicus in Pluto 1194. ἱδρυσόμεσθα — τὸν Πλοῦτον οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ. BERG.

180. παντᾶ Brunckius. Libri πάντα.

κ' ἔχοι] γ' ἔχοι B.Δ. γ' etiam Voss.

τᾳδε B. Vulgo τάδε.

Comma post λέγεις addidit Resigius in appendice ad Nubes p. 8.

181. τάχιστα] τάχιστ' ἂν Δ. τάχιστ' ὦ C. et Voss.

183. ὀμιώμεθα codices. ὀμώμεθα Junt.

184. Servi publici Athenis, magistratuum apparitores, τοξόται, quorum frequens in his fabulis mentio, peregrini erant et barbari, plerique e Scythia, ideo peculiari nomine Σκύθαι etiam vocati, ut infra videbitur. Facete nunc Lysistrata famulam compellat, tanquam publicam muliebris concilii ministram, Σκύθαιναν. Noli enim hoc cum Kustero pro nomine proprio accipere. Sic in Conc. habemus κηρύκαιναν. BRUNCK.

186. 189. 191. 193. ΚΑΛ.] μυ. Voss. et Brunckii editio.

188. ὥσπερ, φασὶν, Αἰσχύλος ποτέ] Id est, ὥσπερ ποτὲ ἐποίησεν Αἰσχύλος, ὥς φασιν. Hanc lectionem, distinctione tantum juvandam, in duobus codicibus reperit, et, si quid recte judico, corrupit Kusterus. Eam exhibet etiam C. Veterem editionum lectionem ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτὲ habet Aug. [et R.] Est quidem in B. quod ille volebat φησίν: sed e librarii emendatione putantis hoc verbum a sequenti nomine Αἰσχύλος pendere. Multo melius in ore mulieris, Æschylum dubitanter et ex aliorum sermone citantis, φασιν, per parenthesin insertum. Respicit autem ad Septem ad Thebas 42.

ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ, θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος,
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου
ὡρκωμότησαν — BRUNCK.

Recipienda Brunckii lectio.

189. μηλοσφαγούσας] Sic duo Regii [et Δ.] In Aug. [R.] et in Juntina μηλοσφαγούσαις. BRUNCK.

192. τόμιον ἐντεμοίμεθα] Sic bene Regii [et R.V. Voss.]. ἔντομα, sicut et τόμια seu τομία (priori modo in codd. positus accentus) sunt τὰ ἱερὰ ἃ σφάζοντες ὀμνύουσιν: unde ἔντομοι, ἔνορκοι. Vide Hesychium in his vocibus. Perperam vulgo ἐκτεμοίμεθα. ἐντέμνεσθαι verbum est ad sacra pertinens, et hic valet *sacrificare*. Diversa significatio alterius compositi, quæ hujus loci non est. λευκὸν ἵππον opponit Æschyli *tauro*. Sed

nolit faceta mulier hoc de quadrupede intelligi: mentulam innuit, quam mox abjuratura est. Vide scholiastem.

195. θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν] Parodia est Æschylei versus. μέλαιναν μεγάλην κύλικα pro μελάνδετον σάκος: et ὑπτίαν, quia sic clypei humi ponebantur: supra 185. θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα: et Acharn. 583. παράθες νῦν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί. BRUNCK.

196. Θάσιον οἴνου σταμνίον] Vid. Albertium ad Hesychium vol. 2. p. 1257.

197. ἐς] εἰς Δ.

198. φεῦ δᾶ] De hac formula dixi in Thesauro Stephani vol. 2. p. 488.

ἐπαινιῶ] Scribendum ἐπαινίω.

199. Lysistratæ tribuit Voss. Continuabatur Lampitoni.

200.—267. om. B.C.Δ. Voss. In C. vacuum spatium paginarum quattuor et dimidiæ.

200. — 204. omnes Lysistratæ tribuebantur. Correxit Reisigius Conject. p. 245.

200. Legebatur γυναῖκες, κεραμεῶν (sic Aug. et R: κεραμέων Junt.) ὅσος, omisso articulo. Solus verum vidit neglectus ab aliis Reiskius, cujus hæc est annotatio "γυναῖκες, ὁ κεραμὼν, "*urna, testa, seria, in genitivo* κεραμῶνος, *ut* πιθὼν, πυλὼν, "μυλὼν, θυρὼν, πορνὼν *etc.*" κεραμὼν ab librariis in κεραμεὼν corruptum est, quemadmodum duobus aliis in locis πρηγορὼν in πρηγορεὼν abiit, de quo dixi ad Avium v. 1113.

ὅσος] ὄχλος, Scaligeri conjecturam, codici Vossiano per errorem tribuit Kusterus.

202. μοι Brunckius, consentiente, ut videtur, R. μου Junt.

τοῦ κάπρου] Per κάπρον *verrem*, quod animal in sacris maxime mactabatur, quibus fœdera sancienda, ut discere est ab exemplis in Stephani Thesauro prolatis v. τομίον: urceum illum innuit vini Thasii, qui pro victima in scenam illatus. Juraturi autem prosecta tangebant, ut apud Æschylum:

καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου.

Ideo mulieres jubet Lysistrata manum urceo admovere. Ineptit scholiastes per κάπρον muliebre pudendum intelligi existimans. Satis facetus est jocus ex allusione perpetua ad sacrorum ritum, ut nihil quæratur obsceni. BRUNCK.

205. κἀποπυττίζει] Sic etiam in Aug. [et R.] scriptum, sed

minus bene. Scribi debet per unicum τ, ut apud Etymologicum est. Vide Salmasium ad H. A. p. 150. A Græco πυτίζειν derivatum Latinum *pytisma,* prima etiam longa. Juven. 11, 173.

Qui Lacedæmonium pytismate lubricat orbem. BRUNCK.

209. λάζυσθε Aug. [et R.]. Vulgo λάζοισθε. BRUNCK.

212. 213. οὔτε — οὔτ' Bekkerus. Legebatur οὐδὲ — οὐδ'.

217. ἀταυρώτη] De forma feminina vid. Porson. ad Eurip. Med. 822. Attulit hunc locum Eustath. p. 259, 8. 1554, 29.

221. 222. ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

227. κακῶς παρέξω] Ovidius Am. 1, 4.

Verum invita dato, potes hoc, similisque coactæ;
Blanditiæ taceant, sitque maligna Venus.

Mulierum mobilitas concinniorem, ut ait Lucretius, Venerem facit viris. Hinc apud Plautum Asin. 4, 1. quum in syngrapho de meretrice in annum conducenda, caveret parasitus ne illi liceret noctu quicquam membri sui commovere, adolescens excipit his verbis:

optumum est;
Ita scilicet facturam: verum in cubiculo
Deme istuc: equidem illam moveri gestio. BRUNCK.

229. 230. ἀνατενῶ τὰ Περσικά. In Conc. 265. εἰθισμέναι γὰρ ἐσμὲν αἴρειν τὰ σκέλη. Mendosum est, ut reor, τὰ Περσικά. Aliis in locis ubi nomen hoc occurrit, forma feminina legitur: Thesm. 734. Conc. 319. Nub. 151. Pollux 7, 92. ἴδια δὲ γυναικῶν ὑποδήματα, Περσικαί. Sic in MSS. scriptum. Repone itaque τὰς Περσικάς. BRUNCK. τὸν πέρσικα schol. Ven. Nub. 169. Aristophanes scripserat τὼ Περσικά.

231. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος] Id est, οὐ τετραποδηδὸν στήσομαι, ut est in Pace 996. Est autem σχῆμα συνουσίας, quod nebulones nostri nomine e canino genere sumto indigetant. Adluditur ad morem summa cultellorum manubria leænæ figura ornandi submissis genibus subsidentis. De meretrice Λέαινα dicta ne cogitandum quidem. BRUNCK. Conf. Schweighæus. Animadv. in Athen. vol. 7. p. 119.

233. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα] Euripides in Iphig. Taur. 790. τὸν δ' ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν. Ibid. 758. τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον. BERG.

235. 236. ἐμπλῆθ' ἡ Dawesius. Libri ἐμπλησθῇ.

237. ξυνεπόμνυθ' Bentleius. συνεπόμνυσθ' libri.

ΜΥΡΡ.] Sic R. Vulgo Calonicæ tribuitur.

238. γ'] τ' R.

240. ὠλολυγά] Libri ἁ ὀλολυγά.

οὐγὼ 'λεγον Kusterus. οὐκ ἐγὼ 'λεγον Junt. οὐκἐγὤλεγον R.

244. κατάλιφ' Brunckius. κατάλειφ' R. et vulgo.

245. ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει] *Cum ceteris quæ sunt in arce.* Ad intelligentiam hujus fabulæ sciendum est, antiquitus πόλιν appellatam fuisse Athenarum arcem, qua de re videndus Meursius in Cecropia cap. 3. et Hemsterhusius ad Plutum p. 260. Sæpissime in hac fabula πόλις eo sensu accipi debet, ut v. 266. 302. 317. 487. 754. 758. 912. 1183. et aliis. BRUNCK.

247. ξυμβοηθήσειν] ξυνβοηθήσειν R.

249. οὔτ' — οὔτε Bekkerus. Legebatur οὐδ' — οὐδέ, ut v. 212. 213.

254. ΓΕΡΟΝΤΩΝ] ἀνδρῶν a pr. m. R. γερόντων a m. rec.

255. βάρος χλωρᾶς φέρων Bentleius. Libri φέρων βάρος χλωρᾶς.

ἐλάας Brunckius. ἐλαίας libri.

256. ἥ] δρα^κ (i. e. Δράκης) ἥ R.

ἔνεστιν Reisigius Conject. p. 249. Libri ἐστίν.

259. Στρυμόδωρ' Brunckius. Στρυμμόδωρ' vulgo. Vid. Acharn. 273. Vesp. 233.

261. 262. κατὰ μὲν ἄγνον ἔχειν βρέτας | κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν] His oppositi sunt versus antistrophici 277. ᾤχετο θὤπλα παραδοὺς ἐμοί, | σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον. qui quum ipsi quoque sanissimi sint, memorabile hoc est sive inæqualium versuum responsionis exemplum sive syllabæ brevis pro longa in arsi trochaica positæ.

262. βρέτας] Minervæ.

263. κατὰ δ'] Legebatur κατά τ'. Ita in Pace v. 163. scriptum erat ἀπὸ μὲν — ἀπό θ' — : quod nunc ex libris est emendatum.

264. μοχλοῖς δὲ καὶ κλῄθροισιν] Versus corruptus. μοχλοῖσιν R. Si in antistropho v. 279. recte habet ἀπαράτιλτος, hunc versum verbis καὶ μοχλοῖσι terminatum fuisse conjicias: nisi malis κλῄθροισι καὶ * * * * vel μοχλοῖσι καὶ * * * *, deleto vel μοχλοῖσι vel κλῄθροισι. Nam κλεῖθρα per μοχλοὶ et μοχλοὶ per

κλεῖθρα explicant grammatici, velut Hesychius. Sed probabilius videtur vitii sedem in antistropho quærendam, in stropha autem scribendum esse κλῄθροις δὲ καὶ μοχλοῖσι. Sic Eurip. Androm. 950. φυλάσσετε | κλῄθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας.

266. ἀλλ'] στρυμμόδωρος ἀλλ' R.

273. ἐπεὶ οὐ pes est iambus, duabus ultimis syllabis in unam coalescentibus, ut fieri solet in η ου, ω ει, ω ου. Sophocles Œdip. Col. 1436.

θανόντ', ἐπεὶ οὔ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἕξετον.

Infra 284. ἐγὼ οὐκ est etiam disyllabum et pes iambus. Sic rursus 876. 1171. Ran. 33. Eq. 340. Vesp. 416. Exemplorum pleni sunt tragici. BRUNCK.

Κλεομένης] Iste fuit rex Lacedæmoniorum et cum Isagora Atheniensi, senatus auctoritatem Athenis abrogare cupiente ac tyrannidem affectante, arcem occupavit, sed mox ab Atheniensibus est obsessus. Herodotus 5, 72.: ἀντισταθείσης δὲ τῆς βουλῆς καὶ οὐ βουλομένης πείθεσθαι, ὅ τε Κλεομένης καὶ ὁ Ἰσαγόρης καὶ οἱ στασιῶται αὐτοῦ καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν. Ἀθηναίων δὲ οἱ λοιποὶ τὰ αὐτὰ φρονήσαντες ἐπολιόρκεον αὐτοὺς ἡμέρας δύο· τῇ δὲ τρίτῃ ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται ὅσοι ἔσαν αὐτέων Λακεδαιμόνιοι. Solet autem comicus choro senum tribuere etiam quæ antecesserunt ætatem hominum tunc viventium. BERG.

275. οὐκ ἀψάλακτος] οὐκ ἀκρότητος οὐδὲ ἀράπιστος interpretatur Photius p. 359, 5. cujus in codice οὐκ ἀποψάλακτος scriptum.

277. ὤχετο θὤπλα] ᾤχετ' ὅπλα R. et Junt. ᾤχεθ' ὅπλα Aug. ᾤχετο θ' ὤπλα B.C.Δ. Voss. Hoc metro

–́ ∪ ∪, –́ ∪ ∪ ∪, –́ ∪ –

utitur Euripides Hippol. 1121. ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται. = 1139. ῥᾴδια δ' ἤθεα τὸν αὔριον.

279. πινῶν] πεινῶν B.C. Aug. Voss.

281. οὕτως] οὕτω δ' R.

ὠμῶς Bentleius. Libri ὅμως.

282. ἀσπίδων] ἀσπίδες dicuntur ordines militum. BERG. Corrigendum ἀσπίδας ex lemmate scholiastæ, qui versum ex Babyloniis comparat, ἵστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας.

καθεύδων] Præter exspectationem pro φρουρῶν aut simili. BERG.

283. Εὐριπίδῃ] Qui erat *μισογύνης*: de qua re in Thesmophoriazusis præcipue. BERG.

285. *ἐν τετραπόλει*] Scholia: *τὸ ἐν Μαραθῶνι τὸ κατὰ Περσῶν. ἡ γὰρ Μαραθὼν τῆς Τετραπόλεως μέρος. τὰ δὲ λοιπὰ Οἰνόη, Προβάλινθος, Τρικόρυθος.* BERG. Secunda in *τετραπόλει* contra analogiam hic producitur, quæ in *τετράμετρον, τετραπήχεις, τετράποδα, τετραποδηδὸν* apud nostrum corripitur. Scribendum *τετραπτόλει*, ut apud Euripidem Heracl. 81.

ὅδ'; ἐκ τίνος γῆς, ὦ γέρον, τετράπτολιν
ξύνοικον ἤλθες λαόν.

Ad quem locum videnda Musgravii nota. BRUNCK. *ἐνγέτεραπολει* R.: ut *ἔν γε τετραπόλει* conjici possit. Sed recte Brunckius *ἐν τετραπτόλει.*

291. *τὼ ξύλω*] Hic ut infra 307. et 313. *τὼ ξύλω* instrumentum est bajulorum, quo suspensa onera ferunt, quod alibi appellatur *τὸ ἀνάφορον*. BRUNCK.

ἐξιπώκατον] *ἐξεπιώκατον* (id est *ἐξειπώκατον*) libri et Suidas. *γρ. ἐξιπώκειτον* Voss. *γρ. ἐξιπώκατον* codicis Vossiani apographum Cantabrigiense.

293. *τῆς ὁδοῦ* om. Aug. et Junt.

299. *κἄστιν*] *κἄστι* Δ. Voss.

γε addidi ex Voss.

Λήμνιον τὸ πῦρ] Tria sunt, ad quæ respicit. Primo ad fornaces ignis et officinam Vulcani in Lemno; unde et Sophocli nominatur ignis Lemnius in Philoctete v. 797. aut 814. *τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον*: deinde ad proverbium *Λήμνια κακὰ*, de quo videri potest Stanleius ad Æschyli Choeph. 631.: tertio alludit ad vocem *λήμη*, ut patet, quum dicit: *οὐδὲ γάρ ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.* BERG.

301. *οὐδὲ γάρ ποθ'*] *οὐ γάρ ποθ'* B.C.Δ. Voss. Scribendum *οὐ γὰρ ἄν ποθ'* cum Brunckio.

ἦ πότ'] *εἴποτ'* libri. *ἤ ποτ'* Reiskius.

306. *ἕκατι*] B.C.Δ. Voss.

307. *οὔκουν*] *οὐκοῦν* libri.

εἰ — θείμεσθα Δ. Vatic. et Voss. *οὖν — θώμεσθα* R. Junt.

311. *ἐμπιπράναι*] *ἐμπιμπράναι* Brunckius. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 96.

311. *τοῦ ξύλου*] *τοῖν ξύλοιν* B.Δ. fortasse ex v. 291. et 307.

ἐν Σάμῳ] Vide schol.

315. ἐστὶν ἔργον] ἔργον ἐστὶν Δ. et Voss.

316. λαμπάδ'] λαμπάϑ' R.Δ.

Vulgo legitur ὅπως πρῶτον ἐμοὶ προσοίσεις labante metro. In B. [Δ.] πρώτως ὥπως [ὅπως Δ.] ἐμοὶ προσοίσεις. Eadem in C. vocum collocatio, sed perperam scriptum πρῶτος. Inde proclive fuit emendare, ὅπως πρώτως ἐμοὶ προσοίσεις. BRUNCK. ὅπως πρῶτον R. ὅπως πρῶτος Voss. πρώτως adverbio usum esse Aristophanem mihi non magis credibile videtur quam Lobeckio ad Phryn. p. 312. πρόφρων Reisigius Conject. p. 125.

319. Hic versus vulgo [et in R.] sequenti postponitur ordine præpostero: quem exhibemus agnoscunt duo Regii [et Voss.]. Sunt autem hi versus, et qui sequuntur usque ad 350. omnes choriambici mixti. BRUNCK.

321. πέτου] ἡμι^χ γυ^ν, πέτου R.

327. ὑδρίαν] οἰκίαν R. Junt.: ὑδρίαν libri reliqui.

330. δούλαισιν] Libri δούλησιν. Post hunc versum excidit versus unus.

329. μόγις] Hæc forma hoc uno loco legitur apud Aristophanem. Corrigendum μόλις ex Δ. et Voss.

331. στιγματίαις] μαστιγίαις B.C.Δ. Voss.

338. Quod in initio hujus versus legebatur ἐς πόλιν delevit Bothius.

τριτάλαντον] ἐς τριτάλαντον Δ. Voss.

τὸ βάρος Bothius. Aberat τό.

345. πολιοῦχε] Suspectus est anapæstus in initio versus choriambici. Fortasse πολίοχε scribendum. Notum est Poliochi nomen. πολιήοχος legitur in Tabulis Heracl. p. 205. quemadmodum γαιήοχος et γαιηοῦχος dicitur. Bentleio scribendum videbatur σὰς, πολιοῦχ', ἔσχον ἕδρας.

346. ξύμμαχον B.C. Voss. σύμμαχον R. Junt.

350. ΧΟΡ. ΓΥΝ.] Στρατυλλίς libri.

ὦνδρες] ἄνδρες Δ.

πόνῳ πονηροί] πονωπόνηροι B. et Junt.

352. ἰδεῖν om. R. Junt: habent libri reliqui.

353. θύρασιν Aug. θύραισιν vulgo. θυρᾶσιν R.

356. τοσαυτί] τοσαῦτα R.

357. περικατᾶξαι] Vulgo περικατάξαι.

τύπτοντ' ἐχρῆν] τύπτοντα χρῆν B.C.Δ. Voss.

358. χαμᾶζ' om. R. Junt.

359. τοῦτό μ'] τοῦτ' Voss. τοῦτο Δ.

360. Δί' ἤδη τὰς] δία τὰς R. Junt.

361. Βουπάλου] Nomen hominis est Bupalus, quem Hipponax perstrinxit carmine, in quo ei verbera minatus est poeta. Eo respicit comicus. Breviter scholiastes totum locum exponit: εἴ τις ἠπείλησεν τύπτειν αὐτὰς, καθάπερ Ἱππῶναξ τὸν Βούπαλον. BERG. Prius ἂν om. Δ.

362. στᾶσ' B.Δ. καὶ στᾶσ' R. Junt.

363. τῶν ὄρχεων λάβηται] Nunquam alius canis poterit tibi prehendere ore testiculos: nam ego, ut canis, tibi prius eos evellam. BERG.

364. σιωπήσει] σιωπήσεις Δ.

θενὼν] θένων vulgo.

ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας Florens Christianus. Libri ἐκκοκκιῶ τὸ γῆράς σου. Rectius fortasse Reisigius Conject. p. 245. σου 'κοκκιῶ τὸ γῆρας. Conf. v. 448.

365. ΧΟ. ΓΥΝ.] στρ. R. hic et posthac.

ἅπτου] ἅψαι B.C.Δ. Voss.

366. κονδύλοις B.C.Δ. Voss. δακτύλοις R. Aug. Junt.

367. πλεύμονας B.Δ. Voss. et Suidas in βρύκουσα. πλέμονας C. πνεύμονας R. Junt. et Suidas in ἐξαμήσω.

τἄντερ' ἐξαμήσω] Eurip. Cycl. 235. τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βίᾳ comparat Berglerus.

368. ἔστ'] ἔστιν B.C.Δ. Voss.

Εὐριπίδου] Propterea sapientissimum dicit Euripidem, quia is est osor mulierum maximus. Cujus rei documenta plurima exstant in ejus tragœdiis. Scholiastes hic unum versum adducit, credo propter vocem σοφώτερος, qui est ex Medea v. 409. Licebit plenius adducere locum:

πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
γυναῖκες εἰς μὲν ἔσθλ' ἀμηχανώταται,
κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται. BERG.

369. ὡδὶ] οὕτω B.C.Δ. Voss.

θρέμμ' ἀναιδές] Hæc verba forte ex Euripide sunt; ego ea etiam in Sophoclis Electra v. 624. aut 625. observavi, ubi ad ipsam Electram dicitur: ὦ θρέμμ' ἀναιδές. BERG.

ἀναιδές ἐστιν] Præstat ἀναιδὲς ἔστιν scribi cum Reisigio Conject. p. 118.

370. θοὔδατος Voss. θ' οὔδατος B.Δ. ὕδατος R. Junt.

371. ΧΟ. ΓΕΡ.] βλέπυρος Voss.

θεοῖς] θεοῖσιν R. Junt.

372. ΧΟ. ΓΥΝ.] στρυμοδώρα Voss.

δαὶ R. δὲ Voss. Junt. δὲ δὴ Δ.

τύμβ'] τύμβοι vocantur senes, quia morti sunt vicini et sepulturæ. Euripides in Medea 1209. τὸν γέροντα τύμβον. ubi scholia: τὸν πλησίον θανάτου ὄντα. τύμβους δὲ καλοῦσι τοὺς γέροντας, παρόσον πλησίον εἰσὶ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ τάφου. Vide ibi notam Barnesii. BERG.

376. οἶδά σ' R. Voss. et scholiasta. Vulgo οἶδας.

σταθεύσω] σταθεύσων Voss.

377. γ' addidit Bentleius.

380. ἔθ'] ἔτ' Voss.

ἠλιάξει Buttmannus Grammat. vol. 1. p. 383. ἠλιάξεις vulgo. ἠλιάξεις Voss. (non ἠλιάζεις, quod ex apographo Cantabrigiensi affert Dobræus). ἠλιάζεις Δ.

381. σὸν ἔργον, ὦ 'χελῷε] Hæc dicens perfundit aqua senes. Ponitur enim Achelous fluvius pro aqua synecdochice, ut apud Euripidem in Bacchis v. 625. δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων. Achæus tragicus apud Athenæum p. 427. μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολύς; BERG. V. Servium ad Virgilii Georg. 1. 9.

384. ἂν βλαστάνῃς Brunckius ad Pluti v. 453. Legebatur ἀναβλαστάνῃς.

386. σὺ χλιανεῖς] συγχλιανεῖς Voss.

387. ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ] Ex hac etiam Probuli persona concludimus hoc drama prodiisse post cladem Siculam. Nam Probulus magistratus fuit extraordinarius, qui in rebus dubiis reipublicæ creabatur: post infortunium vero Siculæ cladis id factum est Athenis, teste Thucydide 8, 1. καὶ ἀρχήν τινα πρεσβυτέρων ἀνδρῶν ἑλέσθαι, οἵτινες περὶ τῶν παρόντων, ὡς ἂν καιρὸς ᾖ, προβουλεύσωσιν. Sic etiam Herodotus 7, 172. ait, imminente a Xerxe bello, Probulos fuisse congregatos in Isthmo, electos ex Græciæ civitatibus quæ melius affectæ erant. PALMER. Vid. Wessel. ad Herodot. 6, 7.

388. πυκνοὶ Β.Δ. πυκινοὶ Junt. ποικινοὶ R.

Σαβάζιοι] Vid. ad Vesp. 9.

389. Ἀδωνιασμὸς] ἀδωνισμὸς R. Voss. Junt. Correctum in editione Caninii. Hesychius et Etym. M. Ἀδωνιασμός: ὁ ἐπὶ

τῷ Ἀδώνιδι θρῆνος. Theocriti carmen est Ἀδωνιάζουσαι et fuit Philippidis comici fabula. De utraque forma ἀδωνίζω et ἀδωνιάζω dixit Valckenar. ad carmen Theocriti p. 189.

390. τἠκκλησίᾳ] τῆι κλησίαι R, ut solet.

391. ὥρασι μὲν R. Aug. ὥρας ἴμεν Δ. Voss. ὥραισι μὲν vulgo. ὥρασι adverbium est ut θύρασι. Joannes Alexandrinus τονικ. παραγγ. p. 35, 32. τὸ ὥρασι, μὴ ὥρασιν ἵκοιο (vid. v. 1037.), προπαροξύνεται μὲν εὐλόγως παρὰ βαρυτόνου τοῦ ὥρα, οὐκ ἔχει δὲ προϋποκείμενον εἰς θεν. μὴ ὥρασι autem cum hiatu dicitur, quia unius instar est vocabuli μηώρασι.

ὁ μὴ ὥραισι] Puto respici ad illam formulam, qua exitium alicui imprecaturi dicebant: μὴ ὥραισιν ἵκοιτο. De qua Casaubonus Animadv. ad Athen. 2, 14. ad p. 55 c. Posset autem sic suppleri oratio, ὁ μὴ ὥραισιν ἱκέσθαι ὀφείλων, aut ἄξιος ὢν aut simili modo. BERG. De formula abominandi μὴ ὥρασι et μὴ ὥρασιν ἵκοιτο dixerunt interpretes Luciani vol. 1. p. 218. Valckenar. ad Theocriti Adoniaz. p. 370. et in schol. N. T. vol. 1. p. 438. In contrariam partem Græci abeuntibus hodie apprecari solent ὥραις καλαῖς.

Δημόστρατος] Proposuerat Demostratus rogationem de bello Siculo die infausto, quo publice lugebatur Adonis, quod erat mali ominis. Plutarchus in Nicia c. 12. et 13. lucidam facem præfert ad hunc locum intelligendum. PALMER.

392. ἐς] εἰς libri.

393. αἰαῖ] Libri αἶ αἶ vel αἶ αἶ.

Ἄδωνιν] αἴδωνιν R.

394. Ζακυνθίων] Qui inter socios erant Atheniensium. ζακυνθίους Δ.

395. ὑποπεπωκυῖ'] ὑποπεπτωκυῖ' B.C.Δ. Voss. Junt. Correctum ex. R. Aug.

396. κόπτεσθ'] Notum in hac significatione verbum, etiam in sacris literis. Euripides in Troadibus v. 623. ἔκρυψα πέπλοις, κἀπεκοψάμην νεκρόν. BERG.

397. Schol. Δημόστρατος Βουζύγης ἐλέγετο· ὃν Χολοζύγην εἶπε, διὰ τὸ μελαγχολᾶν. καὶ Εὔπολις δὲ ἐν Δήμοις ὡς μανιώδη αὐτὸν λέγει·

τί κέκραγας, ὥσπερ Βουζύγης ἀδικούμενος;

καὶ ἄλλοι.

398. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν] Sic duo Regii: mendose tamen C.

ἀπαντῶν, errore librarii, qui utique ob oculos habuit ἀπ' αὐτῶν. Vulgo τοιαῦθ' ὑπ' αὐτῶν. BRUNCK. ἀπ' Δ. Voss. ὑπ' R. Conf. v. 406.

ἀκολαστάσματα Dobræus. Legebatur ἀκόλαστ' ᾄσματα. Bentleius ἀκολαστήματα. Grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 367, 20. ἀκόλαστος ὄχλος, Εὐριπίδης (Hecubæ v. 602.) ἔφη, ἀκόλαστον δὲ σῶμα Σοφοκλῆς (fragm. 817.). ἀκολαστάματα (ἀκολαστάσματα?) δὲ λέγουσι κατακορῶς οἱ Ἐπικούρειοι. πλὴν καὶ Ἀλεξανδρίδης (Ἀναξανδρίδης) κέχρηται τῇ λέξει καὶ Ἀριστοφάνης.

399. Vulgo personam huic versui præfigunt nuntii, qui nullus in hac fabula est. Ineptorum librariorum commentum est. In Aug. adscripta persona est ἄγγελος γερόντων: in C. [et Voss.] χορὸς γερόντων ἢ ἄγγελος. Vere B. exhibet nude χορὸς γερόντων. BRUNCK. ἄγγ^ε R.

403. ἀλυκὸν B.C.Δ. Vat. Voss. ἀλυκῷ R. Junt.

406. βλαστάνει βουλεύματα] Æschylus Sept. c. Th. 600. ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. PORSON.

407. ἐν τῶν δημιουργῶν] Nihil frequentius apud quosvis scriptores hac ellipsi nominis οἶκος, vel ναὸς, quando de diis agitur. Sic infra 622. εἰς Κλεισθένους. 1064. εἰς ἐμοῦ. Conc. 420. ἐς τῶν σκυλοδεψῶν. Ran. 69. et 118. εἰς Ἅιδου. Plato initio libri 1. de Republica: ᾖμεν οὖν οἴκαδε εἰς τοῦ Πολεμάρχου. Ceterum tres mei codd. [et R.Δ.] habent ἐν τῶν, ut recte Kusterus e duobus aliis [Vat. Voss.] edidit. BRUNCK. ἐκ Junt.

408. ἐπεσκευάσας B.C.Δ. Voss. ἐσκευάσας R. Junt.

410. ἡ βάλανος] Est ambiguum: nam accipitur etiam pro obscena corporis parte. Sic ludit ambiguitate vocis hujus Machon apud Athenæum p. 577. ubi dicit Demetrium regem Lamiæ meretrici omnis generis unguenta dedisse olfacienda, quumque omnia fastidisset Lamia, eum manu sibi fricuisse veretri glandem, eamque sic Lamiæ naribus admovisse, dicentem: ἀπὸ βαλάνου τοῦτ' ἔστι, Λαμία, βασιλικῆς. Est enim et νάρδος βασίλειος, quæ fit ex myrobalano. BERG.

ἐκ τοῦ τρήματος] Perperam Regii [et Δ. Voss.] ἐκ τοῦ τρίμματος. Intellexitne auctor istius lectionis, glandem ὑπὸ τῆς τρίψεως excidisse? sed ineptum hoc est. Nemo non videt quo adludat comicus. In Conc. 623. προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν μηδεμιᾶς ᾖ τρύπημα κενόν. BRUNCK.

416. τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας τὸ δακτυλίδιον] Duplex men-

dum. Primo τῆς μου γυναικὸς est solœcismus. Deinde si δακτυλῖδιον media longa profers, *annulum* sonat, si brevi δακτυλῐδιον, *digitulum*. Lege igitur, — τὸ δακτυλίδιον τοῦ ποδὸς Τοῦ τῆς γυναικός μου —. PORSON. apud Kidd. ad Dawes. Miscell. p. 384. Recte hæc corrigit Porsonus. τοὺς πόδας R. Junt. τοῦ ποδὸς B.C.Δ. Vat. Voss.

417. πιέζει] πιεζεῖ R.

ζυγὸν] Photius p. 55, 5. ζυγός: — καὶ ὁ περικείμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις πλαγίοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων.

420. ἐς] εἰς libri.

422. κωπῆς] Vid. ad Acharn. 552.

423. ἀποκέκλεισμαι] ἀποκέκλισμαι R. ἀποκέκλειμαι Voss. Scribendum ἀποκέκλημαι.

426. τί] ποῖ R. Junt.: τί libri reliqui.

δ' αὖ] δὲ B.C.Δ. Voss.

427. ἀλλ'] ἄλλ' Aug.

428. ὑποβαλόντες codices. ὑποβαλόν τε Junt.

429. ἐνθενδὶ δ' B. ἐνθένδε δ' C. et Voss. ἐνθένδε γ' R. ἐνθένδ' Junt. ἐντεῦθεν δ' vel ἐνθαδὶ δ' Bentleius.

430. ἐκμοχλεύετε Δ. Voss. et Brunckius tacite. ἐκμοχλεύσετε R. Junt.

435. χεῖρά μοι] χεῖρ' ἐμοὶ Δ.

437. ἔδεισας] ἔδησας Δ.

438. Lysistratæ opponuntur duo lictores, tertius Stratyllidi v. 442. Prodit deinde tertia mulier v. 443. (forsan legendum ΜΥΡΡΙΝΗ) cui assignatur quartus lictor v. 445. Tum prodeunte quarta muliere v. 447. (non Stratyllide) exclamat Probulus deficere lictores sibi. Quattuor autem esse Scythas liquet e καὶ v. 453. DOBRÆUS. Verissime hæc Dobræus. Itaque personarum descriptio sic est emendanda ut versui 439. πρώτη γυνὴ, 443. δευτέρα, 447. τρίτη præscribatur.

439. Πάνδροσον] Cecropis filiam.

443. Φωσφόρον] Dianam. Quam φωσφόρον θεάν vocat Euripides Iphig. T. 21. BERG.

444. κύαθον, *cucurbitulam*. Suidas ex integrioribus ad hunc locum scholiis: κύαθον αἰτήσεις τάχα, ἵνα προσθῇς ταῖς γνάθοις. οὕτως τυφθήσῃ, καὶ ὑπωπιασθήσῃ ὑφ' ἡμῶν. γεμίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ, καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι, καὶ θεραπεύουσι. Græci medici σικύας vocant, nos Galli, *ventouses*, caliculos illos, qui

cuti cum flamma applicantur. Horum mentio etiam in Pace 541.

καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
ἀπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι. BRUNCK.

446. παύσω τιν' ὑμῶν] Ita posuit vocem τὶς et in Nubibus 1494. κἀγώ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην ἐμοὶ ποιήσω. BERG.

447. Ταυροπόλον] Euripides in Iphig. Taur. 1457. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ τολοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν. BERG.

448. ἐκκοκκιῶ σου — τρίχας] In eadem re utitur verbo ἐκποκίζειν in Thesmoph. 574. ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας. Verbum ἐκκοκκίζειν supra v. 364. BERG.

στενοκωκύτους] ἐφ' αἷς στενάζεις τιλλόμενος, schol. στενωκωκύτους R. Junt.

450. ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἔσθ' ἡττητέα] Sophocles Antig. 678. κοὔτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.

453. τέτταρες] Sic Regii [et Δ. Voss.]. Vulgo [et R.] τέσσαρες. Hesychius: λόχοι Λακεδαιμονίων, φησὶν Ἀριστοφάνης, τέτταρες. Ad quem locum vide interpretes. Adludit comicus ad notissimas Lacedæmoniorum μόρας. Vide Meursium Att. Lect. 1, 16. BRUNCK. Quattuor cur dicat, expositum est ad v. 438.

455. ΠΡΟΒ.] ὑρ (ππ supra) R.

459. παιήσετ'] Futurum est verbi παίω Atticorum more, qui futura barytonorum formant tanquam a contractis. Nub. 1125.

ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.

Sic Eq. 98. κατακλινήσομαι. Thesm. 653. οἰχήσεται. Vesp. 222. βαλλήσομεν. Pl. 21. τυπτήσεις: aliaque —. οὐχ ἕλξετ' habent duo Regii, quod e Vossiano bene reposuit Kusterus. Aug. et Juntina [et R.] οὐκ ἐξέλκετ'. BRUNCK.

ἀρήξετε] Scribendum ἀράξετε cum Wakefieldo Silv. crit. 1. p. 135.

461. παύεσθ' Aug. et Suidas in ὦ σπερμαγορ. παύσεσθ' R. Vulgo παύσασθ'.

462. οἴμ' ὡς κακῶς] οἴμοι κακῶς R.

465. νὴ] μὰ R, Aug. Junt.: νὴ libri reliqui.

466. πολλήν] πολλή B.C.Δ. Vat. Voss.

γ' ἐάνπερ B.C.Δ. Vat. Voss. γ' ἐὰν R. ἐάν γε vulgo.

467. τῆς addidit Kusterus.

468. λόγον] λόγους Vat.

472. κυλοιδιᾶν] κοιλιδιᾶν R. Vid. Ruhnken. ad Timæum p. 169.

478. ἔτ' Δ. Legebatur ἐστ'.

ἀνεκτέα Dobræus. Legebatur ἀνεκτά.

481. Κραναὰν] Ita vocat nunc arcem Athenarum. In Acharn. 75. de ipsa civitate, ὦ Κραναὰ πόλις. BERG.

484. πείθου] πιθοῦ R. Aug. Junt.

485. τοιοῦτον] τοιοῦτο R. Junt.

487. ἡμῶν] ἡμῶν οὕτως B.Δ.

τοῖσι μοχλοῖσιν editio Lugd. Bat. a. 1624. Libri τοῖς (τοῖς om. B.Δ. Voss.) μοχλοῖς.

488. παρέχοιμεν] κατέχοιμεν B.Δ.

489. γε] τε R. Aug. Junt.

490. Πείσανδρος] Vide annotationem ad initium fabulæ. De Pisandro dictum ad Av. 1556.

ταῖς ἀρχαῖς] τὰς ἀρχὰς B.C.Δ. Respicit ad ξυνωμοσίας, αἵπερ ἐτύγχανον ἐν τῇ πόλει οὖσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, de quibus Thucyd. 8, 54.

491. κορκορυγὴν] In Pace 992. λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς. BERG.

οὕνεκα B.C.Δ. Voss. ἕνεκα R. Aug. εἵνεκα Junt.

494. δὲ addidit Bentleius.

495. οὐ καὶ τἄνδον] In Ecclesiaz. 210. idem argumentum: ταῖς γὰρ γυναιξί φημι χρῆναι τὴν πόλιν ἡμᾶς παραδοῦναι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα. BERG.

499. Hunc versum om. Junt.: habent codices, sed R. a m. rec.

γε addidit Brunckius.

501. σωστέον] Sensu passivo dictum. Vid. ad Soph. Œd. T. 628.

οὕνεκα C. Aug. Vulgo εἵνεκα.

505. ΓΥΝΗ] Libri Lysistratæ tribuunt inepte, ut vel ex proximis verbis σὺ δέ μοι λέγε intelligitur. Correxit Bentleius. Loquitur una ex mulieribus chori, ut v. 515.

507. ἠνεχόμεσθα, forma præteriti aliunde non cognita, ex Florentis Christiani conjectura posita est. Libri ἠνεσχόμεθα, præter Voss. qui ἠνειχόμεσθα. Interpolatam hujus versus lectionem esse inepte dictum illud πόλεμον καὶ τὸν χρόνον documento est.

509. ἠρέσκετέ γ' B.C.Δ. Voss. ἠρέσκετ' R. Junt.

510. ἔνδον ἂν οὖσαι] ἂν om. C. Voss. ἔνδον ἐοῦσαι B.Δ.

512. γελάσασαι] Ficto risu. BERG.

513. τί βεβούλευται] Innuit, ut puto, subscriptionem, quæ auctore Alcibiade facta fuerat in columna, in qua fœdus inter Lacedæmonios et Athenienses inscriptum erat, qua de causa bellum inter eos recruduerat. Vide Thucyd. libr. 5. PALMER.

514. ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

515. ΓΥΝΗ] In B. præfixa Μυρρίνη et superscriptum γυνή. In C. μία γυνή. BRUNCK.

516. ἔγωγ' om. B.C.Δ. Aug. Voss. et, ut conjicio, Vat.

ἔνδον addunt codices: om. Junt.

517. δήπου additum ex B.Δ. Quæ particula, minus apta huic loco, a grammatico adjecta videtur explendæ lacunæ caussa. Fortasse scribendum κἄπειθ' ἕτερον — .

519. ἂν addidit Porsonus.

ἔφασκ', εἰ Porsonus. Legebatur ἔφασκε κεἰ. κεἰ, omisso ἔφασκε, C. Voss. εἰ, omisso ἔφασκε, B.Δ.

νήσω] νήσεις B.Δ.

520. πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει. Facete hæc traducta ex Hectoris ab Andromacha discedentis oratione Iliad. 6. versus finem :

ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.

quæ παρῳδεῖ infra mulier: πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει. BRUNCK.

523. δὴ δ' Voss. δ' ἤδ' R. Junt. δῆθ' B.Δ.

524. ἔσθ' additum ex conjectura Brunckii, quæ me nolente in editionem meam irrepsit. Scribendum cum Dobræo οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἶφ' ἕτερός τις. Scholiasta, ἀντὶ τοῦ, ἄλλος τις ἔφη, οὐ μὰ Δία οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει.

528. κἀντισιωπᾶν Kusterus. Libri κἀντισιωπᾶθ'.

ἐπανορθώσαιμεν] Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 96, 25. ἐπανορθωσαίμεθα videtur legisse: de quo dixi ad fragmenta p. 510.

535. τοῦτον Δ. Voss. τουτονὶ R. Junt.

536. *συζωσάμενος*] *ξυσωσάμενος* Voss. *ξυζωσάμενος* Δ. Recte autem Berglerus monuit ad proverbium respici, *τὸν σικυὸν τρώγουσα, γύναι, τὴν χλαῖναν ὕφαινε*, memoratum ab Athenæo 3. p. 73 d.

537. *κυάμους τρώγων*] Scholia: *δικάζων*. Sic in Equit. 41. populus Atheniensis dicitur *κυαμοτρώξ*. Quia plerique plebeii ex forensibus negotiis alebantur, mercedem accipientes judicialem et comitialem, *τὸν ἐκκλησιαστικὸν καὶ δικαστικὸν μισθόν*. Intelliguntur autem per *fabas* hæc negotia, quia in suffragiis ferendis adhibebant *fabas*. BERG.

538. *πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει*] Ad illud v. 520. *πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει*. BERG.

539. *ἀπαίρετ'*] Vulgo *αἴρεσθ'*. Scholiastæ interpretatio *ἀναχωρήσατε* manifeste refertur ad *ἀπαίρετ'*. Hesychius, *ἀπαίρει: ἀναχωρεῖ*. Concion. 818. *μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων*. Frequens historicis verbum tam de terrestri quam de maritimo itinere. BRUNCK.

540. *τι*] *τε* R. Aug. Junt.

συλλάβωμεν] *ξυλλάβωμεν* R. Aug. Junt.

541. *ἐγὼ γὰρ*] Verba a correctore posita, quum excidissent syllabæ quæ responderunt verbis *ὦ Ζεῦ, τί ποτε* v. 476. Senarium ex conjectura librarii factum exhibent B.Δ. *ἐγὼ γὰρ οὔποτ' ἂν κάμοιμ' ὀρχουμένη*.

542. *οὐδὲ*] *οὔτε* B.C.Δ. Voss.

οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἑλεῖ (scribendum *ἕλοι* ex B.Δ.) *μου καματηρός* [a]] Hæc quoque interpolata. *οὔτε* (debebat *οὐδὲ*) *γόνατ' ἂν κόπος ἕλοι με καματήριος* Hermannus Elem. doctr. metr. p. 383. satis probabiliter, nisi quod forma *καματήριος* nonnihil dubitationis habet. Nam quod apud Hesychium legitur, *καματήριον: ἐπίπονον, ἐπίλυπον*, ex *καματηρόν*, quod Stephanus reposuit, corruptum esse potest, quemadmodum *θανατηρός* in *θανατήριος* est corruptum, de quo dixit Bastius ad Gregor. Cor. p. 156. Quamobrem fortasse præstat *οὐδὲ γόνατ' ἂν κόπος ἕλοι με καματηρὸς ἄν*. adscita in quattuor postremis vocabulis emendatione Bentleii.

546. *ἔνι θράσος* Voss. Vulgo *ἔνι δὲ θράσος*.

ἔνι δὲ σοφὸν] Scribendum *ἔνι δὲ τὸ σοφὸν* cum Hermanno.

ἔνι δὲ φιλόπολις] Delendum *δὲ*, ab Reisigio illatum.

[a] Typothetæ errore in editione mea transpositum *καματηρός μου*.

549. *τηθῶν*] *τήθων* R.

ἀνδρειοτάτη Athenæus 3. p. 90. Suidas in *τήθη* et Eustathius p. 1485, 49. Libri *ἀνδρειοτάτων*.

τηθῶν — *μητριδίων*] Est homonymia in his vocibus: nam *τήθη* est nutrix et *τήθεα* sunt ostrea quædam; itaque hac voce ambigua vult subindicare asperitatem quandam et duritiem animi in mulieribus. Porro *μητρίδιον* est mater in forma deminutivi, et dicuntur etiam *μητρίδιαι ἀκαλήφαι* urticæ, quum in iis generantur grana seminum: quo tempore maxime urunt; itaque hic etiam intelligitur asperitas quædam et mordacitas. In Vespis v. 888. dixit *ὀργῆς ἀκαλήφην* pro asperitate et vehementia iracundiæ. Est autem et *ἀκαλήφη* ambiguum, nam et marina est, ut sunt *τήθεα*, et terrestris. BERG.

550. *χωρεῖτ' ὀργῇ*] Tanquam milites ad conflictum. Thucydides 5, 70. *καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν. Ἀργεῖοι μὲν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες· Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως.* ubi scholia: *ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες· ἰσχυρῶς καὶ σὺν ὀργῇ.* BERG.

νῦν οὔρια θεῖτε] Contrarium in Ecclesiaz. 109. *νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν, οὔτ' ἐλαύνομεν.* BERG.

551. *τε* addidit Porsonus.

552. *ἡμῶν*] *ἡμῖν* Bentleius.

καταπνεύσῃ] *ἐπιπνεύσῃ* Δ. *πνεύσῃ* Voss.

553. *ποιησάσας*] *ποιούσας* Δ. Voss.

556. *νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην*] Verba hæc, quæ vett. editt. Lysistratæ continuant, tres codd. alii personæ tribuunt. In Aug. lineola mutatam personam indicat: in Regiis adscriptum Προβ. Ego mulieri cuidam probabilius tribuo: ironiæ enim, quam his verbis Provisori tributis inesse ait scholiastes, nihil mihi subolet. BRUNCK.

557. *χύτραι* et *λάχανα* hic notant non *ollas* et *olera*; sed fora, seu loca ubi illa venibant. Usitatissima Atticis hæc synecdoche Eq. 1375.

τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τἀν τῷ μύρῳ.

Sic Vesp. 789. *ἐν τοῖς ἰχθύσι, in foro piscario.* Eupolis apud Pollucem 9, 47.

περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα,
καὶ τὸν λιβανωτὸν, κεὐθὺ τῶν ἀρωμάτων,
καὶ περὶ τὰ γέλγη.

Multa exempla congessit Taylor Lect. Lysiacarum circa finem, quæ si conferas, facile mecum in opinionem venies hic scribi oportuisse :

νῦν μὲν γὰρ δὴ κἂν ταῖσι χύτραις κἂν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως.

BRUNCK. Recte Brunckius κἂν restituit. λαχάνοις R. Voss.

561. ἐφ' ἵππου] ἔφιππον R. Junt. et fortasse Aug. ἐφ' ἵππου libri reliqui et Suidas in λέκιθος. ἐφ' ἵππῳ scholiasta Pluti v. 427.

563. δ' αὖ Brunckius. Libri δέ.

ὁ Τηρεὺς] Quia Tereus Thrax erat. BERG.

564. δρυπέπεις C.R. Aug. δρυπέτεις vulgo. Veram hujus vocabuli scripturam δρυπετής esse videri ostendi in Thesauro Stephani s. v. δρυπεπής.

565. δυναταὶ Elmsleius ad Acharn. 78. Libri δύνασθε, nisi quod δύνασθαι Voss.

567. — 586. Comparationes e re textoria petitas copiose illustravit Schneiderus in indice ad scriptores rei rusticæ p. 360. — 363.

567. κλωστῆρ' Bentleius. Libri κλωστήρ.

568. ὑπενεγκοῦσαι] ἐπενεγκοῦσαι Δ. Voss.

568. 570. ἐνταυθὶ] ἐνταυθοῖ Voss.

569. διαλύσομεν] διαλύσαιμεν R. Junt.

572. τις Δ. Voss. τις γ' R. Junt.

574. πρῶτον codices. πρῶτα Junt.

πόκον] πόκου Kusterus. Recte.

576. ἀπολέξαι e duobus codd. a Kustero bene repositum agnoscunt etiam bini Regii. Mendosam priorum editt. lectionem ἀπολέσαι præfert Aug. [et R.]. At consentiunt tres codd. [et Voss.] in prava lectione præc. v. ἐπὶ κλίνης, quod in duabis Venetis reperio. Propius ad verum accedit Juntina ἐπικλίνεις, accentu tantum male posito. BRUNCK. ἐπικλίνης Δ. ἐπικλινεῖς fortasse R.

577. πιλοῦντας] θλίβοντας R. Junt. πιλοῦντας libri reliqui et Suidas in συνισταμένους.

578. ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι] Supra v. 492. οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες. BERG.

579. ἐς] εἰς libri.

582. γε Δ. Voss. et, ex codicibus ut videtur, Brunckius. τε R. Junt.

583. τὰ om. R. Junt. et fortasse Aug.: habent libri reliqui.

586. τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι] Prosopopœia est et allegoria. Intelliguntur commoda eventura, si res publica bene ordinetur. BERG.

587. ῥαβδίζειν] Vid. v. 576.

588. παγκατάρατε] λακκατάρατε corrigebat Bentleius, collata glossa Photii p. 203, 5. λακκατάρατοι: οἱ ἄγαν κατάρατοι, καὶ λακκαταπύγων ὁ ἄγαν καταπύγων. Quæ vocabula simplici κ scribenda. λακαταπύγων legitur in Acharn. 664.

589. ἠὲ] Legebatur ἤ γε. Restitui formam epicam ἠὲ, quæ in versu anapæstico non magis offensioni esse debet quam ἠδὲ in tetrametro Eupolideo, κύτισόν τ' ἠδὲ σφάκον εὐώδη καὶ μίλακα τὴν πολύφυλλον.

590. κἀκπέμψασαι] Innuit cladem Siculam, in qua ὁπλιτῶν periit maximus numerus, unde fletus et ejulatus matribus, quæ Athenis erant, de qua volebat quiritare Lysistrate, nisi Probulus ejus clamores compescuisset, in quo videtur eximium poetæ artificium, ne populum doloris sui admoneret, et pro risu lacrymas cieret. Thucydides initio libri 8. ἅμα μὲν γὰρ στερόμενοι καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ ἡ πόλις ὁπλιτῶν τε πολλῶν καὶ ἱππέων. PALMER.

591. ἡνίκ' ἐχρῆν] Legebatur ἡνίκα χρῆν.

592. διὰ τὰς στρατιάς] Sic B.[Δ.] recte: minio superscriptum ει, sive sit interpretatio, sive emendatio, sive varia lectio. Aug. ut veteres editiones omnes στρατειὰς, accentu genuinæ vocis indicium dante, quod observavit Orvillius ad Charit. p. 540. Editiones recentiores [et R.] στρατείας. Ammonius: στρατεία, ἐκτεταμένως, τὸ πρᾶγμα· στρατιὰ, συνεσταλμένως, τὸ τῶν στρατιωτῶν πλῆθος. ἐναλλάσσει δὲ πολλάκις ἐν τῇ χρήσει. Postremam observationem confirmat Photius in Lexico, Ruhnkenio laudatus ad Timæum p. 171. στρατιὰν, συστέλλοντες τὴν δευτέραν συλλαβὴν, οὐ μόνον τὸ στράτευμα λέγουσι, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Parum interest fueritne Aristophanes, quem testem advocat, comicus noster, an grammaticus. [Est haud dubie comicus.] Priorem certum est promiscue hoc vocabulo usum fuisse. In impressis etiam Acharn. 251. 1143. Eq. 587. στρατιὰ legitur pro στρατεία. Sequitur καὶ θἠμέτερον μὲν ἐᾶτε, ut recte legit Berglerus: vulgo καθ' ἡμέτερον mendose. Articulus omnino requiritur, ut signi-

ficari possit, quod sententia fert: *quod ad rem nostram spectat, illud quidem mittite.* BRUNCK. καθ' ἡμέτερον R.

594. κἄνδρες B.C.Δ. Voss. γ' ἄνδρες R. Aug. Junt. Scribendum χἄνδρες cum Reisigio Conject. p. 258. De qua crasi dicetur ad Thesm. 90.

595. ἥκων γὰρ B.C.Δ. Voss. γὰρ ἥκων R. Aug. Junt.

597. ὀττευομένη] Attice pro ὀσσευομένη ab ὄσσα, quod Hesychius exponit κληδὼν καὶ φήμη, id est *omen*, *rumor*, et *fama*. Puellæ autem nupturientes ad hæc maxime attendunt; cupiunt enim scire, quando tandem sit venturus aliquis procus, et quis ille sit futurus. BERG. Vide Toup. ad schol. Theocriti p. 148. ed. Gaisford.

598. ἔτι Florens Christianus. Libri ἔστι.

600. χοιρίον ἔσται] Legebatur χωρίον ἐστίν. Correxit Elmsleius ad Acharn. 788. collato Pac. 374. ἐς χοιρίδιόν μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς· | δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.

σορὸν ὠνήσει] Acharn. v. 691. οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλὼν ἀπέρχομαι comparat Berglerus.

601. μελιτοῦτταν Bentleius. Libri μελιττοῦταν. "Hanc Virgilius vocat *offam melle saporatam.* Et dabatur mortuis, "ut Cerberus ea placaretur." BERG.

603. 4. Hi versus, qui in vulgatis eidem ac superiores tribuuntur personæ, singuli singulis mulieribus tributi in Regiis, quod actionem scenæ et vividiorem et lepidiorem reddit. BRUNCK.

603. ταυτασὶ quas dicat dubitarunt interpretes veteres. Scholiasta, τὰς ταινίας, ἃς τοῖς νεκροῖς ἔπεμπον οἱ φίλοι· ἐν ἄλλῳ δὲ εὗρον τὰς δραχμὰς, εἰς μισθὸν τῷ πορθμεῖ.

604. τουτουγὶ Elmsleius ad Acharn. 784. Libri τουτονί.

605. δεῖ Bentleius. Libri δέει vel δέῃ.

χώρει 's] Libri χώρει εἰς. Hegemo apud Athenæum 9. p. 406 f. et 15. p. 699 a. δεινὰ παθοῦσα φακῇ, βδελυρῇ, χώρει 's τὸν ἀγῶνα. Vid. ad Acharn. 242.

606. ὁ Χάρων σε καλεῖ] Apud Euripidem in Alcestide 254. Alcestis moriens dicit: Χάρων μ' ἤδη καλεῖ. τί μέλλεις; ἐπείγου. σὺ κατείργεις. Apud Sophoclem in Œdipo Col. 1627. ad Œdipum, cui vitæ terminus instabat, vox dei alicujus: ὦ οὗτος, οὗτος Οἰδίπους, τί μέλλομεν χωρεῖν; πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται. BERG.

611. προὐθέμεσθα] Postquam nempe te lavimus ut mortuum. Euripides in Phœnissis 1329. ὅπως λούσῃ, πρόθηταί τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν. τοῖς γὰρ θανοῦσι χρὴ τὸν οὐ τεθνηκότα τιμὰς διδόντα χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν. De ista προθέσει sive collocatione mortuorum Persius Sat. 3. *tandemque beatulus alto compositus lecto, crassisque lutatus amomis, in portam rigidos calces extendit.* BERG.

612. σοι additum ex B.C.Δ. Voss.

πρῴ Brunckius. πρωῒ vel πρῶι libri.

613. τὰ τρίτ'] Sunt inferiæ tertio a sepultura die inferri solitæ, ut ἔνατα quæ nono inferebantur die. BERG.

614. ἐπεσκευασμένα B.C.Δ. Voss. ἐσκευασμένα R. Aug. Junt.

615. ἐπαποδυώμεθα] *Exuamur ad hanc rem.* Id est *præparemus nos huic rei.* Metaphora a luctatoribus, qui nudi certabant. Lucianus: ἀπεδύσατο ἐπὶ φιλοσοφίᾳ. *accinxit se ad philosophiam.* Ælianus V. H. 12, 1. πρὸς τὸν πότον ὡς πρὸς ἀντίπαλον ἀποδυόμενοι. BERG.

ἄνδρες B.C.Δ. Voss. ἄνθρωποι R. Aug. Junt.

616. ὄζειν] ὄζει γε B.Δ.

μειζόνων καὶ πλειόνων B.C.Δ. Voss. πλειόνων καὶ μειζόνων R. Aug. Junt. Quod revocandum.

619. τῆς Ἱππίου τυραννίδος] Quasi tyrannidem affectent, quam obtinuit Athenis Hippias Pisistrati filius. Sed cur Hippiæ meminit præcipue et non alius alicujus tyranni? Scholiastes dicit: εἰκότως τοῦ Ἱππίου μόνου ἐμνημόνευσεν, πρεσβύτατος γὰρ ἦν οὗτος τῶν ἄλλων, Pisistrati filiorum nempe; de iis enim loquitur scholiastes. Propter *ætatem* inquit. Quasi vero Pisistratus, qui inchoavit tyrannidem, non fuerit senior filio suo. Non hæc est ergo causa. Alludit enim comicus ad ἵππον, qui κέλης dicitur, unde κελητίζειν obsceno sensu; in Vespis 497. κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας, ὅτι κελητίσαι ἐκέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι, ἤρετ' εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα. Eodem sensu hic in Lysistr. 678. dicit ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή. BERG.

622. ἐς B.C.Δ. Voss. Vat. ἐκ R. Aug. Junt.

Κλεισθένους] Meminit hujus, quia erat γυναικώδης, ut dicit scholiasta. Vide Eccles. 580. BERG.

628. πρὸς hic adverbii vicem fungitur, nec construitur cum

ἡμᾶς: idem est ac προσέτι. Ordo est: *καὶ πρὸς διαλλάττειν ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς*: *et insuper*. Sic in Æsch. Prom. 937.

ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ', ἃ βούλομαι, λέγω.

confer Ran. 415. 611. Eq. 578. BRUNCK.

629. *οἷσι πιστὸν οὐδὲν*] *οἷσιν οὐδὲν πιστὸν* B.C.Δ. Voss. De Lacedæmoniorum perfidia conf. Acharn. 307.

632. Alludit ad notissimum scolion. *τοῦ μύρτου*, eo sensu quo usurpat hoc nomen infra 1004. Lacedæmonius caduceator, haud equidem sum osor. Nolim tamen eos interpretes imitari, qui, ubicunque occurrit vox aliqua apud comicum, quæ ad obscenum sensum detorqueri queat, illico aiunt eo poetam respexisse. Scio illum perquam libenter in ambiguitate vocum ludere, qui fons est ei jocorum facetissimorum: sed nihil inde haurit nisi lepidum et ingeniosum. Quod autem post Florentem commentus est Berglerus, id sane insulsum est. BRUNCK. Scolion apud Athen. 15. p. 695. *ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω | ὥσπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων* etc.

633. *Ἀριστογείτονι*] Columnam ejus intelligit. BERG.

634. *αὐτὸ* Scaliger. Libri *αὐτός*.

636. *οὐ γὰρ*] Scribendum *οὐκ ἄρ'* cum Dobræo.

εἰσιόντας] Scribendum *εἰσιόντα σ'* cum Bentleio. Veram scripturam habuisse videtur scholiasta, qui interpretetur, *ἀπὸ τῶν πληγῶν τῶν παρ' ἡμῶν ἀλλοῖος γενήσεται.*

637. *θώμεσθ'*] *θῶμεν* Δ.

642. *ἠρρηφόρουν*] Vide Meursium Græcia fer. in *ἀρρηφόρια*. BRUNCK.

644. *εἶτ' ἀλετρὶς ἦ*] De his molitricibus scholiastes: *γίνονται δέ τινες τῶν εὐγενῶν ἀλετρίδες τῇ θεῷ παρθένοι, αἵτινες τὰ εἰς τὴν θυσίαν πόπανα ἀλοῦσι· καὶ ἔστιν ἔντιμον τοῦτο. εἰσὶ δὲ καὶ ἱεροὶ μυλῶνες.* BERG.

δεκέτις] Nempe virgines decimo ætatis anno initiabantur Dianæ, unde id *δεκατεύειν* dicebatur. BERG. Vide Harpocrat. in *δεκατεύειν*.

Ἀρχηγέτι] Sic tres codd. [et Δ.R. Voss.] cum schol. Perperam vulgo *Ἀρχηγέτις*. Dativus est contractus, ut *μήτι*. [Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 429.] Significatur Diana, quæ in Braurone colebatur, et *præses* erat illius pagi. Vide rursus Meursium Gr. Fer. in *Βραυρώνια*. BRUNCK. *οὖσα τἀρχηγέτι* Buttmannus Gramm. p. 211. Vulgo *οὖσά τ' ἀρχηγέτι.*

645. κᾆτ' ἔχουσα Hermannus in præfatione ad Sophoclis Œdip. Tyr. p. xii. edit. secundæ. κατέχουσα B.C.Δ. Vat. Voss. καταχέουσα R. Aug. Junt.

ἄρκτος] Virgines, quum initiarentur Dianæ, oportebat crocotulam gestantes inter sacrificandum reptare instar ursæ; unde etiam ἀρκτεύεσθαι illæ tunc dicebantur. Originem illius ritus exponunt grammatici Græci. Quum olim Athenis fuisset occisa ursa mansueta, Dianæ sacra, quod irritata læsisset quandam virginem, pestilentia mox invasit regionem. Ad placandam itaque Dianam introduxerunt illum ritum. Quidam vero dicunt, illa, quæ circa Iphigeniam in Aulide contigisse feruntur, ut notum ex Euripide, in Braurone, loco quodam Atticæ, facta esse, sed paulo aliter. Quum enim ibi Agamemnon esset immolaturus Dianæ filiam suam Iphigeniam, hanc divina virtute ex cæde ereptam esse, et loco ejus ad mactandum subjectam ursam, non cervum. Itaque ἄρκτευσις illa virginum Atticarum in memoriam hujus rei fuerit instituta. BERG.

646. κἀκανηφόρουν] Hoc etiam virginum erat. Vide infra v. 1196. BERG.

647. 'χουσ'] Libri ἔχουσ'. σχοῦσ' Bentleius, recte, ut videtur.

650. ἦν] ἦν ἂν R.

651. ἐσφέρω] εἰσφέρω libri et ἀντεισφέρετε (ἀντισφέρετε R.) et εἰσφοράς v. 654.

653. τὸν ἔρανον] Illud tributum est, quod ordinante Aristide contulerunt quum Persæ invasissent Græciam: τὰ Μηδικὰ enim sunt τὰ Περσικὰ apud bonos scriptores. BERG.

655. διαλυθῆναι] Polybius 18, 29, 12. *τινὲς δὲ τῆς δεξιᾶς ἅψασθαι σπουδάζοντες, οἱ δὲ πολλοὶ στεφάνους ἐπιρρίπτοντες καὶ ληµνίσκους, παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον.*

657. πατάξω codices et Suidas in ἀψήκτῳ. κατάξω Junt. Conf. ad Acharn. 1166.

658. οὖν οὐχ] οὐχ (οὖν supra) R. οὖν om. Junt. Versus trochaicus præmisso spondeo.

664. λυκόποδες] Nunc intelliguntur Alcmæonidæ, qui Hippiam tyrannum oppugnarunt, communito Lipsydrio, loco Atticæ. Hæc ex scholiis. Compellat autem senum grex sese hoc nomine, quasi et ipsi tunc fuerint inter Alcmæonidas (solet

enim comicus choro senum tribuere, quæ longe antecesserunt ætatem illorum hominum), ut æmulentur scilicet Alcmæonidarum virtutem oppugnanda tyrannide Hippiæ, quia nunc etiam mulieres affectent ejusmodi tyrannidem. Supra enim v. 621. dicebat: *καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἱππίου τυραννίδος.* Alias Lycopodes dicuntur etiam tyrannorum satellites. Est autem origo nominis a pellibus lupinis, quibus tuebantur pedes. BERG. Quæ de vocabulo *λυκόποδες* affert scholiasta, aliena sunt ab Aristophane, quem metrum ostendit *λευκόποδες* scripsisse, quod Hermannus restituit. Scriptura vitiosa utuntur Photius p. 235, 17. et Suidas in *λυκόποδες*.

665. *Λειψύδριον*] De isto Lipsydrio et de Alcmæonidis cantabant scolion in conviviis, quod vide apud Athenæum p. 694. BERG.

666. *ὅτ' ἦμεν ἔτι*] Sic in Acharn. 697. chorus senum dicit *ὅτ' ἦμεν*. BERG.

669. *κἀναπτερῶσαι*] Hanc metaphoram explicat ipse comicus Av. 1437. et seqq. BERG.

673. *λιπαροῦς* Bentleius. Libri *λιπαρᾶς* vel *λιπαράς*.

675. *ὥσπερ Ἀρτεμισία*] Hæc etiam fuit in magna illa classe Xerxis contra Græcos, et ejus virtutem admiratus est Xerxes. Vide Herodotum. BERG.

676. *διαγράφω* Bentleius. *διαγράψω* R. Aug. Junt. *διαγράψαι* B.C.Δ. Vat. Voss. " Est autem metaphora, ut scholiastes dicit, " a litigantibus; nam *διαγράφειν δίκην* est *annihilare dicam* " alicui scriptam. In Nubibus v. 775. *πεντετάλαντος διαγέ-* " *γραπταί μοι δίκη*." BERG. V. Ruhnken. ad Timæum p. 82.

677. Alluditur ad illum *Ἀφροδίτης τρόπον*, de quo supra ad v. 60. Ad pendulam illam Venerem, cujus fructu delectabantur etiam mulieres tribades alternis se inscendentes, spectant Asclepiadis Epigrammata 29. 30. BRUNCK.

679. *Μίκων*] Miconis pictura erat in porticu, cui nomen *Ποικίλη*, quam describit Meursius Athen. Att. p. 20. BRUNCK. Conf. Pausan. 1, 15, 2.

680. *τετρημένον ξύλον*] Hoc lignei vinculi genus dicitur *πεντεσύριγγον ξύλον* in Equit. 1045. BERG.

682. *τουτονὶ τὸν αὐχένα*] Collum etiam imponebatur in lignum illud perforatum; Anacreon apud Athenæum p. 534. *πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αὐχένα*. BERG.

683. ὖν] Schol. τὴν φύσιν λέγει, τὴν ὀργήν.

689. αὐτοδὰξ] Irati se ipsos mordent. Vesp. 785. σεαυτὸν δάκνων. 1078. ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων. BERG.

690. μή ποτε φάγῃ σκόροδα] Scholiasta, εἰς τὸν πόλεμον φέρουσι σκόροδα.

μηδὲ κυάμους] Scholia: ἵνα μὴ δικάσῃ. Quia suffragia fabis ferebantur, unde populus Atheniensis dicitur κυαμοτρώξ in Equit. 41. BERG.

692. κακῶς] Addendum μ': quod vidit Bentleius.

694. ἀετὸν τίκτοντα] Hæc allegoria est, cujus sensus: *ego eruam tibi testiculos*. Id propriis verbis dicit supra v. 365. οὐ μήποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται. Ratio allegoriæ hæc est: quemadmodum scarabæus Æsopicus aquilæ in Jovis gremio parientis ova ejecit, ita et ego eruam tua ova, id est tuos testiculos. Fabulæ Æsopicæ et comicus breviter meminit in Pace 129. et seqq. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη μόνος πετεινῶν (κάνθαρος) εἰς θεοὺς ἀφιγμένος — κατ' ἔχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτὲ, ᾧ 'κκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος. BERG. ἀετὸν Brunckius. αἰετὸν libri.

696. οὐ γὰρ] Vulgo ΓΥΝΗ ΤΙΣ. οὐ —. In R. ἄλλη οὐ —.

700. θἠκάτῃ] τῇ 'κάτῃ R. Aug. τῇ ἑκάτῃ Junt.

702. κἀγαπητὴν] καμπητὴν R. Aug. Junt.

705. ὑμᾶς λαβών] λαβὼν ὑμᾶς R. Aug. Junt.

706. Alloquitur Lysistratam ex arce venientem cum tristi vultu. Causa autem tristitiæ est incontinentia et libido mulierum, quæ in arce non possunt coerceri, ne ad viros elabantur. BERG. In R. præscriptum, γυνὴ πρὸς λυσιστράτην. Vix opus moneri coryphæi hæc verba esse. 706. 707. ex Telepho Euripidis.

713. Sumtus hic versus ex Æschylo Prom. 197.

ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν· πανταχῇ δὲ δύσποτμα.

BRUNCK. Scholiasta, ἐξ Εὐριπίδου.

717. Ζῆνα dicit, quemadmodum in præcedentibus verbis sermonem tragicum erat imitata.

719. ἀποδιδράσκουσι] διαδιδράσκουσι Δ. Voss.

720. διαλέγουσαν] Id est διορύττουσαν. De qua significatione dixi in Thesauro Stephani. Conf. ad Vesp. 350.

721. Πανὸς αὔλιον] Panis antrum subter rupes, quæ *Macræ* di-

cebantur, ad latus arcis septentrionale. In eo compressa Creusa ab Apolline, ibidem post exactos menses Ionem peperit. In cognomine Euripidis dramate Creusæ arcana sua revelanti, v. 946.

οἶσθα Κεκροπίας πέτρας,
πρόσβορρον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν;

respondet senex patris illius olim pædagogus:

οἶδ', ἔνθα Πανὸς ἄδυτα, καὶ βωμοὶ πέλας.

Ibid. v. 11.

ἔνθα προσβόρρους πέτρας
Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἄνακτες Ἀτθίδος.

Vide Meursium Ath. Att. 2. 6. ubi tamen Panis non meminit, cui sacrum fuit hoc antrum. BRUNCK. Add. Musgrav. ad ejusdem fabulæ v. 504.

722. τροχιλίας] τροχειλίας R. Junt.

723. στρουθοῦ] Scribendum στρούθου.

725. εἰς] ἐς libri.

Ὀρσιλόχου] Scholiasta dicit hunc notari tanquam lenonem et adulterum et effeminatum. BERG.

727. ἤδη] ἡδὶ Elmsleius.

729. Μιλήσια] Milesia vellera erant in pretio. BERG.

730. κατακοπτόμενα] κατακαμπτόμενος Etym. M. p. 709. extr. et Philemo p. 66. ed. Burn. (116. Osann. qui similia ex alio grammatico attulit.) ὑπὸ τῶν σέων καταπονούμενον ex Aristophane affert Chœroboscus in Bekkeri Anecd. p. 1257.

733. μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθῃς] Vulgo διαπετάννυε. Formam quam Regii [Δ. et Voss.] exhibent, prætuli. Sic Eurip. Med. 747.

ὄμνυ πέδον γῆς, πατέρα θ' Ἥλιον πατρός.

Noster Pace 844.

στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.

Est hoc ex indole dialecti Atticæ, quæ formis contractis gaudet. Perperam in B. ἄπελθε. BRUNCK.

734. ἐῶ] Restituenda potius forma monosyllaba ὦ. ἐῶ δ' pro ἀλλ' ἐῶ B.Δ.

736. αὕτη 'τέρα] Vulgo αὔθ' ἡτέρα. Conf. ad v. 66.

739. ἔγωγ' B.C.Δ. Voss. ἐγὼ δ' R. Aug. Junt.

ἀπέρχομαι] ἐπέρχομαι C. et Vat. Scribendum ἐπανέρχομαι cum Kustero.

740. μἀποδείρῃς] μὴ ἀποδείρῃς libri.

τουτουὶ Bentleius. τούτου σὺ R. Junt. τοῦτο σὺ B.C.Δ. Vat. Voss.

742. πότνια producta syllaba prima, quia sermonem tragicum imitatur.

745. γ' ἐχθές] γε χθές R.

749. ἀλλ' ἢ B.C.Δ. Voss. ἀλλὰ Aug. Junt. et fortasse R.

751. ἱερὰν κυνῆν] Ex templo Minervæ. BERG.

752. κυεῖν] Habebat vestem fartam galea, ut gravida videretur. BERG.

754. ἔτ' om. R. Junt.

756. προφασίζει] τί προφασίζει (vel — ῃ) B.C.Δ. Voss.

τὰ om. B.Δ.

757. οὐ τἀμφιδρόμια] οὐδ' ἀμφιδρόμια B.C.Δ. Voss. "Dies est, "ut plerique veterum aiunt, a nato infante quintus, in quo "gestantes puerum cursitabant circa lares, unde etiam nomen "accepit. Illo die etiam obstetrices purgabantur et dona fere-"bantur. Quidam aiunt decimum esse, quo nomen impone-"batur infanti, ut scholiastes ad hunc locum. Vide lexicogra-"phos Græcos." BERG.

κυνῆς] Scholia, δέον παιδίον, εἶπε κυνῆς.

758. δύναμαι 'γωγ'] δύναμαι ἔγωγ' R. δύναμαί γ' ἔγωγ' C. et Voss. δύναμαί γ' ἔτ' B.Δ.

759. τὸν ὄφιν — τὸν οἰκουρὸν] Custodem arcis. Huc respexit Hesychius in οἰκουρὸν ὄφιν, ad quam glossam vide interpretes et in primis Valckenarium ad Herodot. 8, 41. BRUNCK.

760. γε delendum cum Bentleio. Conf. Elmsl. ad Eurip. Med. p. 105. Ante γλαυκῶν in editione mea excidit τῶν.

761. κακκαβιζουσῶν, *tutubantium*. Plautus Men. 4, 2, 90.

Tu, tu istic, inquam. Vin' afferri noctuam

Quæ *Tu Tu* usque dicat tibi? nam nos, jam nos defessi sumus.

ad quem locum vide interpretes. BRUNCK. κακκαβάζουσῶν (ι superscr.) Voss. κακκαβιαζουσῶν Δ. Scribendum κικκαβαζουσῶν cum Dobræo. Sic κικκαβαῦ in Av. 261. Conf. Valcken. ad Ammon. p. 229. "Hodie, teste Dodwello Itin. vol. 2. p. 43. κουκουβαγία "vocatur Athenis strix passerina, cujus carmen ista vox accu-"rate imitatur." DOBRÆUS.

764. ἀργαλέας B.C.Δ. Voss. γ' ἀργαλέας τ' R. Aug. Junt. Scribendum ἀργαλέας γ' cum Dobræo.

766. ἔτ' om. B.Δ. In R. Aug. προσταλαιπωρήσατέ γ' (γε R.), omisso ἔτ'.

768. στασιάσωμεν] στασιῶμεν R. Junt.

774. ἦν] ἂν Δ.

δὲ διαστῶσι B.C.Δ. Voss. et scholiasta. δὲ δ' ἀποστῶσιν R. δὲ (vel δ') ἀποστῶσιν Aug. Junt. δ' ἄρ' ἀποστῶσιν editio Amstelod. a. 1670.

καὶ ἀναπτῶνται B.C.Δ. Voss. κἀναπτῶνται R. Aug. Junt.

777. γ' om. R. Aug. Junt.

778. — 780. Lysistratæ tribuit Dobræus.

785. ἦν νεανίσκος] Lectio interpolata. ἦν ποτε νέος probabilis conjectura Hermanni Elem. doctr. metr. p. 512.

Μελανίων] Μειλ— hic et infra per dipthongum in R.Δ. Voss. Junt. et, ut suspicamur, tribus codicibus Brunckii. Simplicem vocalem præbet Suidas in Μελανίωνος. Eadem scripturæ inconstantia apud Apollodorum 3, 6. p. 280. et 3, 9. p. 306. aliosque, de quibus vid. Valckenar. ad Phœniss. p. 625. Μειλανίωνα epici dixerunt et Milanionem poetæ Latini, velut Propertius 1, 1, 9. *Partheniis errabat in antris; ibat et hirsutas sæpe videre feras.* De Milanione, Amphidamantis filio, ejusque amore Atalantæ vid. Apollodor. 3, 9.

787. ἐς] εἰς R.

788. ᾤκει] ἐνῴκει Δ. Voss.

789. ἐλαγοθήρει] ἐλαγοθήρα B.C.Δ. Voss. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 627.

792. κατῆλθε] κατῆλθεν libri.

793. οὕτω] οὕτως Δ.

795. κεῖνος] 'κεῖνος Voss. hic et v. 818.

τ'] δ' B.C. Voss.

798. κρόμμυόν τἄρ' (sic B.C.Δ. Voss. et Suidas in κρόμμυον. γὰρ R. Aug. Junt.) οὐκ ἔδει] Nam esus cepæ ingratum facit osculum. Vide Thesm. 494. BERG.

799. κἀνατείνας] Vid. ad Eq. 1130. τὸ σκέλος, quod addunt libri, delevit Bentleius.

801. Μυρωνίδης] Qui Bœotos vicit ad Œnophyta. Vid. Thucyd. 1, 108. BERG. Memoratur etiam in Eccles. 303.

803. μελάμπυγος] Qui tales essent, eos putabant fortes, ut contra, qui essent λευκόπυγοι, eos molles et effeminatos. Vide Hesychium et Suidam. BERG.

805. Φορμίων] Dux celeber, cujus mentio in Equitibus v. 558. BERG.

809. Τίμων] Iste μισάνθρωπος satis notus est ex Luciani egregio libello, cui titulus Timo. BERG.

809. ἦν τις Δ. Voss. et Suidas in ἀπορρῶγας. Legebatur τις ἦν.

ἀΐδρυτος] ἀνίδρυτος Suidas in Τίμων. Utriusque formæ exempla attulit Lobeck. ad Phrynich. p. 730.

810. τὰ πρόσωπα Hermannus. Libri τὸ πρόσωπον.

περιειργμένος] περιειργασμένος Δ. Voss.

811. Ἐριννύος (debebat Ἐρινύος) Hermannus. Libri ἐριννύων.

ἀπορρώξ] Vid. Valckenar. de Aristobulo p. 16. Post hunc versum excidit versus qui respondit versui 789.

813. ἄρ' Hermannus. Libri οὖν.

820. — 890. om. B.C.Δ. Voss. In C. spatium vacuum relictum quattuor circiter plagularum.

824. σάκανδρον] Libri σάκανδρ'. " Suidas, σάκανδρος: τὸ γυ-" ναικεῖον αἰδοῖον. Derivatur a σάκος, barbam significante. " Vide Conc. 502." BRUNCK.

827. ἀπεψιλωμένον τῷ λύχνῳ] In Eccles. 12. mulier lychnum alloquens dicit, μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς λάμπεις ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα. BERG.

831. ἄνδρ' ἄνδρ' Florens Christianus. Libri semel ἄνδρ'.

832. εἰλημένον] εἰλυμμένον R.

833. 834. Hæc Lysistratæ tribuenda esse recte monet Dobræus.

835. Χλόης] Est autem Chloe Cereris cognomen, a virescentibus segetibus. Vide Athenæum p. 618. Sic ferme *flava Ceres* apud Virgilium. BERG. Cereris Χλόης dictæ templum erat in urbe prope arcem. Vide Meursium Gr. Fer. in Χλόεια. BRUNCK.

836. Lysistratæ hic versus absurde continuatur in vulgatis libris, in quibus totius hujus lepidissimi colloquii ita confusæ et perturbatæ sunt personæ, ut vix se quis eo extricare et actionem scenæ mente concipere queat. In Aug. lineola mutatæ personæ index huic versui præfixa: quæ vero initio seq. v. præfigi debuit, male omissa: at rursus posita est ante νὴ Δία. Melius in cod. ὦ νὴ Δί' — ut infra 857. ὦ πρὸς τῶν θεῶν. BRUNCK. Vulgo ὦ.

839. εἴη] Scribendum ἤδη cum Dobræo.

841. ἡ κύλιξ] Vide v. 209.

843. παραμένουσά γ' Bentleius. Libri παραμένουσ'. Porsono scribendum videbatur συνηπεροπεύσω σοὶ παραμένουσ'.

846. ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον. Plautus in Cistellaria 2. 1, 4. *Jactor, crucior, agitor, stimulor, versor in amoris rota miser.* Quod ad verba Græca attinet, similiter in Pluto v. 876. ἐπὶ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον εἰπεῖν, ἃ πεπανούργηκας. ubi vide notam. BERG.

851. Vulgo [et in R.] legitur: ἰδού, καλέσω 'γὼ τὴν Μυρρίνην σοι. σὺ δὲ τίς εἶ; metro corrupto. Diversa, sed non melior, cod. lectio: ἰδού, καλέσω τὴν Μυρρίνην νῦν σοι. σὺ δὴ τίς εἶ; Hinc expuncto νῦν, illinc 'γὼ, constant numeri. BRUNCK.

852. Παιονίδης Κινησίας] Habent hæc quidem formam nominum propriorum hominis, et nunc introducitur persona sub his nominibus, sed vi vocis res consignificatur. Παιονίδης enim est a παίειν, quod de re Venerea usurpatur, ut in Pace 874. BERG. παιονείδης R. πεονίδης (a πέος) Bentleius.

855. διὰ στόμα] Æsch. Sept. c. Theb. 51. οἶκτος δ' οὔ τις ἦν διὰ στόμα. BRUNCK.

856. ᾠὸν] ὠιὸν R. Vulgo ὠόν.

862. σοι addidit Bentleius.

863. τοῦθ'] δεικτικῶς scilicet rigentem nervum. BRUNCK.

866. αὐτὴ 'ξῆλθεν Florens Christianus. Vulgo αὐτὴ (αὕτη R.) ξυνῆλθεν.

878. Mœris: Μάμμην, καὶ μαμμίαν, τὴν μητέρα, Ἀττικοί· Ἕλληνες τὴν μάμμην. Ad quem locum videndi interpretes. BRUNCK.

884. τί γὰρ πάθω;] Perperam vulgo verba hæc Cinesiæ tribuuntur, quæ mulieri continuanda. Formulam illustravit Valckenarius ad Eurip. Phœn. p. 335. Ea utitur noster Conc. 860. Nub. 798. Av. 1432. BRUNCK. Personarum distinctionem Florens Christianus, quamvis dubitanter, correxit.

885. γὰρ] μὲν Brunckius. γὰρ grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 355.

887. βρενθύεται] De hoc verbo vide Hemsterhusium ad Lucian. p. 367. BRUNCK.

888. ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ' ἃ κἄμ'] ταῦτ' αὐτὰ δὴ κἄσθ' ἅμ' malebat Dobræus.

895. διατίθης] Libri διατιθεῖς. Vid. Porson. ad Eurip. Or. 141.

896. φορουμένης] διαφορουμένης Suidas in h. v.

901. Post hunc versum is, qui sequi debebat, omissus fuit in omnibus editionibus, magno cum sententiæ et venustatis dispendio. Causam omissionis manifestam vides. Duobus continuis versibus in eadem verba τοιγὰρ ἂν δοκῇ desinentibus, a superiore ad inferiorem deflexit librarii oculus, alioqui non animadvertentis absurde Cinesiæ tribui ista, κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε. Versum qui desiderabatur, personis recte distinctis, exhibent tres codd. [et R.Δ. Voss.] solus quidem C. in contextus serie, duo reliqui in margine ab eadem manu. BRUNCK.

901. 902. ἦν] Libri ἄν.

904. κατακλίνηθι Elmsleius. Vulgo κατακλίθητι. Aoristum priorem hujus verbi alibi (Vesp. 1211. Av. 122.) libris antiquis auctoribus removimus. Hoc quidem in loco Elmsleii correctioni favet etiam v. 906.

906. ὦ Μύρριον B.C. [Δ. Voss.] Vulgo [et R.] ὦ Μυρρίνιον. Diminutivum Μύρριον deductum a nomine primitivo μύρρα, unde Μυρρίνη. BRUNCK. κατακλινεῖ pro κατεκλίνης Δ. Voss. Ceterum probabilior videtur Dobræi emendatio οὐ κατεκλίνης, Μυρρινίδιον;

909. 'κποδὼν] 'κποδῶν R.

910. κατακλίνει] κατακλινεῖ B.C.Δ. Voss.

911. ὅπου τὸ τοῦ Πανὸς, καλόν] Supra 721. ᾗ τοῦ Πανός ἐστι ταὔλιον. Conc. 321.

ᾗ πανταχοῦ τοι νυκτὸς ἐστὶν ἐν καλῷ.

Thesm. 292.

ποῦ, ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων
ἵν' ἐξακούω;

Hic καλόν ἐστι, vel καλὸν ἂν εἴη, diversa loquendi forma idem valet, ac illis in locis ἐν καλῷ εἶναι. Ceterum duo Regii bene habent τὸ τοῦ Πανὸς, quod e suis reposuit Kusterus. In Aug. ut in Juntina, ὅπου τοῦτο Πανός. BRUNCK. ὅπου τοῦ τὸ Πανός R.

912. καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;] Sic ad linguæ normam legendum. Male vulgo duæ voces coaluerunt ἀνέλθοιμ' —. BRUNCK.

913. Clepsydra fons erat Athenis ex arce fluens. Vide Hesychium in κλεψίρρυτον ὕδωρ. BRUNCK.

915. τράποιτο] Scribendum τρέποιτο. Constans in hac formula usus est temporis præsentis. In Acharn. 833. ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί. ubi R. τράποιτ'.

918. κατακλινῶ] κατακλίνω R.

919. ἥ τοι γυνὴ] Sic Regii [Δ. Voss.]: vulgo [et R.] ἡ δὴ γυνή. Male iidem φιλεῖν pro φιλεῖ. In B. φιλεῖ primo scriptum fuit: postea superscriptum ν. BRUNCK.

δήλη 'στὶν καλῶς] Soph. Œd. T. 1008. καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς. SCHÆFER.

920. 'κδύομαι] 'γδύομαι R.

921. καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα] Voces τὸ δεῖνα cum ceteris partibus sermonis non construuntur, quod distinctione indicavi. Est ἐπιφώνημα, seu interjectio affectum animi significans, sive mirantis, sive dolentis, sive indignantis, nec alio verbo melius reddi potest, quam comicis Latinis frequentissimo *Perii*. Plaut. Truc. 3, 2. 21.

Perii! rabonem? quam esse dicam hanc beluam?

Terent. Eun. 2, 3, 69.

Perii! nunquamne etiam me illam vidisse?

Vide aliud exemplum supra ad v. 202. Alibi, ut Pace 268. alia comicis Latinis non minus frequenti interjectione usus sum, *Malum*. Quid sibi vellet istud τὸ δεῖνα non intellexerunt interpretes. Verti equidem: *At, perii! teges efferenda est.* In Acharn. 1149. τὸ δεῖνα aliud quid significat; nempe κατ' εὐφημισμὸν, ut ait scholiastes, τὸ αἰδοῖον. Scilicet idem olim quod hodie contigit, ut proletarius sermo animi affectus quosdam significaret vocabulis e re Venerea sumtis. Italorum etiam politissimi vocem *cazzo*, qua primaria sua significatione non utuntur, nisi indecore εὐθυρρημονοῦντες, frequenter pro interjectione adhibent, plane idem significante quod comici τὸ δεῖνα, et Latinorum *Perii*. BRUNCK.

ψίαθος] ψίεθος R. et Junt. hic et infra. Quam formam rejiciunt Atticistæ. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 309.

922. μή μοί γε] Vid. ad Eq. 19.

923. ἐπὶ τόνου] ἐπιτόνου B. Voss. et scholiasta. τόνος ex Lysistrata affert Pollux 10, 37.

927. ἀλλ' οὐ δέομ' οὐδὲν ἔγωγε] ἀλλ' οὐδὲ δέομαι οὐδὲν ἔγωγ' (sic) Voss. ἀλλ' οὐδὲ δέομαι 'γωγε Bentleius. Scribendum ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.

928. ἢ B.C.Δ. Voss. ἤτοι R. Aug. Junt.

Ἡρακλῆς ξενίζεται] Proverbium est, ut scholiastes dicit et Suidas, de iis qui diu morantur. Hercules erat vorax; hinc diu morari videbantur, qui ei cœnaturo non statim afferrent dapes. Apud Euripidem in Alcestide Hercules hospitio Admeti excipitur, ubi servus, qui ei ministraverat, dicit v. 747. *πολλοὺς μὲν ἤδη, κἀπὸ παντοίας χθονὸς, ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους, οἷς δεῖπνα προὔθηκ'· ἀλλὰ τοῦδ' οὔπω ξένον κακίον' ἐς τήνδ' ἑστίαν ἐδεξάμην.* deinde post duos versus: — *οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθὼν, ἀλλ' εἴ τι μὴ φέροιμεν, ὤτρυνεν φέρειν.* Forte etiam data opera quandoque morabantur, ut magis irritarent Herculem, et forte nonnulli aliquando spem ei fecerunt cœnæ, deinde lupum hiantem deluserunt; unde risus materia comicis fuit Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος, ut est in Vespis v. 60. Sic et iste Cinesias, qui misere exspectat et sperat concubitum, deludetur. BERG.

929. Longe aliter, ac vulgo, personis distributa sunt quæ sequuntur: nempe ut in duobus Regiis, binisque aliis codicibus quorum collationes Kusterus habuit. Eadem in Aug. lineolis indicata distinctio. *Surge*, ait Myrrhina, *ut cervical tibi subponam*. Verba ἅπαντα δῆτα interrogative cum ironia proferri possunt: *omniane, quæso? me tamen nondum*. Vel affirmative: *omnia sane, ut dicis*. BRUNCK.

930. δεῦρό νυν, ὦ χρύσιον] Sic ille in Acharn. v. 1201. appellat meretriculas: φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω. BERG. Conf. Jacobs. ad Antholog. Palat. vol. 3. p. 696.

934. οὐ δέομαι ''γωγ', ἀλλὰ] οὐ δέομαι. ἀλλὰ C. Voss. οὐ δέομαί γ' ἀλλὰ R. οὐ δέομαι δῆτ' ἀλλὰ B. οὐδὲ δέομαι ἀλλὰ Voss. quæ lectio proxime a vero abest. Scribendum enim cum Dobræo οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ — .

936. ἄνθρωπος] Id est ὁ ἄνθρωπος. Libri ἄνθρωπος.

940. ὦ Ζεῦ δέσποτα] Scriptor περὶ κωμῳδίας p. xiii. ed. Kust. ubi de facetiarum comicarum generibus exponit, ἕκτον, inquit, κατὰ ἐξαλλαγὴν, ὡς τὸ ὦ Βδεῦ δέσποτα ἀντὶ τοῦ ὦ Ζεῦ. Quæ ad hunc versum refert Bentleius parum probabiliter.

941. δὴ] Scribendum νυν cum B.C.Δ. Voss. in quibus νῦν.

943. εἰ μὴ] Vid. ad Eq. 186.

γε B.Δ. Voss. et scholiasta. τε C.R. Aug. Junt.

944. Ῥόδιον] Apparet Rhodium unguentum vilius fuisse aliis unguentis. BERG.

945. ἔα αὔτ', ὦ δαιμονία] ἔα αὔτ' crasis inepta. Scribendum ἔασον, δαιμονία cum Reisigio in comment. crit. ad Soph. Œd. Col. p. 344. Similiter depravati fuerunt Sophoclis Œdip. Col. v. 1192. et Aristophanis Ran. v. 1243.

946. πρῶτον] πρῶτος R. Aug. Junt.

947. ἀλάβαστον C.R. Vulgo ἀλάβαστρον.

948. ᾧ 'ζυρὰ, pro ὦ οἰζυρά. Ad vulgarem pronuntiandi morem, qui Athenis obtinebat, referendum videtur, quod media hic in οἰζυρὸς corripiatur, quod sane analogiæ repugnat, nec aliorum poetarum exemplis confirmari posse arbitror. Etymol. M. p. 620. l. 3. οἰζυρὸς, τὸ ζυ μακρόν. In Daphnidis et puellæ colloquio inter Theocritea, ubi ediderunt:

τὰν σαυτῶ φρένα τέρψον· ὀΐζυον οὐδὲν ἀρέσκει,

Scaliger ὀϊζυρὸν contra prosodiam reponebat: nec scio an melius locum tueatur ὀΐζυον significatione transitiva. Ut autem ad ᾧ 'ζυρὰ revertar, si unico in hoc loco reperissem, vitii suspectum mihi fuisset: sed recurrit Nub. 655.

οὐ γὰρ, ᾧ 'ζυρὲ,
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν.

quo in loco non magis quam hic variant codd. BRUNCK.

950. ὑπολύομαι γοῦν] Sic duo codd. In B. [et Δ.] ἀποδύομαι γοῦν. Supra bis dixit ἐκδύομαι. Supererat ut calceos exueret. Male vulgo divisim γ' οὖν. BRUNCK.

956. ταύτην] Scribendum ταυτηνὶ cum Reisigio Conject. p. 265.

957. ποῦ Κυναλώπηξ] Sic ambo Regii [Δ. Voss.] et scholiasta. Vulgo [et R.] χηναλώπηξ. Innuitur Philostratus, famosus illius ætatis leno, cujus meminit comicus etiam Eq. 1069. BRUNCK.

958. μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην] Sic omnino legendum, quod e scholiaste discere poterant nuperi editores. In C. [et Voss.] liquido et emendate scriptum τὴν τίτθην. In B. [et Δ.] τὴν τίθην. Vulgo barbare τὴν κύστην. Aug. τὴν κύστιν, quod saltem Græcum est. [τὴν κύστην R.]. Coriaceum penem erectum manu tenens et ostendens Cinesias, tanquam si puellula esset partu recenti edita, quærit: *Quomodo istam educabo? ubi Cynalopex? loca mihi mercede nutricem.* Intelligebant ex alumni

visu spectatores, et ex notissimo lenonis cognomine, quanam nutrice opus esset. Facetum hoc et comicum est: quod antea legebatur, inficetum et absonum. Nominis τίτθη veram scripturam hic locus ostendit: ut mendosa est in B. sic aliis in auctoribus peccatum a librariis, quorum error fraudi fuit Scaligero, apud Ammonium p. 135. scribere jubenti τιθὴ pro τιτθὴ, cui morem non gessit Valckenarius noster. BRUNCK. Scripsi τιτθήν ὀξυτόνως.

961. αἰαῖ] Libri αἲ αἴ vel αἶ αἶ.

962. δ' ἂν] γαρ ἂν R. γὰρ ἣ Δ. Voss. γὰρ ἂν ἣ vulgo: quod revocandum.

963. Alieno loco hic positum mihi videtur nomen ψυχὴ, quod librarius repetiit e v. 960. τείρει ψυχήν. Ad institutam partium enumerationem non pertinet ψυχή. Scripserat, ni fallor, comicus, ποία ψωλή; ποῖοι δ' ὄρχεις — de his non dicas, ὡς οὐ ξύμφορον. BRUNCK.

964. ποῖος ἂν C. Voss. ποῖος δ' ἂν libri reliqui et schol. Ran. 233.

966. βινῶν] κινῶν R. Aug. Junt.

ὄρθρους] ὄρθους R. V. 1089. comparat Berglerus.

967. ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν] Sic distingui oportet. Genitivi pendent a suppresso admirationis adverbio ὦ. Sic Nub. 153.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

Loquendi formam imitantur Latini. Plautus Most. 3, 3, 9.

Di immortales, mercimoni lepidi!

BRUNCK.

969. ἡ πανβδελυρὰ καὶ πανμυσαρὰ R.

970. KIN.] χο. γυν. R. Voss.

972. ὦ Ζεῦ Ζεῦ Brunckius. Libri ὦ Ζεῦ, ὦ Ζεῦ.

977. ἐς B.C.Δ. Voss. Vulgo εἰς.

980. γερωία] γερωχία C.R. Aug. Voss. Junt. γερωσία B.Δ. "Laconice ἡ γερουσία, secundum usitatam in talibus consuetu-"dinem, dicebatur Γερωΐα, vel, digamma Æolico interposito, "ΓερωϜία. Eo autem hoc in loco prætulerim ΓερωϜία, quoniam "editiones exhibent γερωχία. alias placuisset Γερωΐα, quam for-"mam ad Hesychium illustravit Koenius p. 822. n. 16. hoc "ceteris Aristophanis congrueret. v. 1299. ἐκλιπῶα Μῶα· v. "1301. κλεῶα etc. in quibus ου in ω mutato, σ, vocalibus

" interpositum, fuit ejectum." VALCKEN. in epist. ad Roeverum p. 72.

981. ἦ τοὶ Berglerus. Vulgo ἤτοι.

πρυτάνιες codices. πρυτάνεις Junt.

μυσίξαι B.C.Δ. Voss. μυθίξαι R. Aug. Junt. μουσίξαι Valckenarius. Conf. ad v. 94.

982. εἶ πότερον B.C.Δ. Voss. εἶ τίς; πότερον R. Aug. Junt.

Κονίσαλος] Scripturam nominis Κονίσσαλος, quam habet Suidas, duplici σ, male prætuli. Codd. comici, Hesychius, auctor Etymol. M. alteram, quæ impressorum librorum est, unico σ, confirmant. A κονίσω futuro verbi κονίω, cujus penultima longa est, derivatur κονίσαλος, ut ab ἴξω, ἴξαλος. Sic κονίποδες Conc. 848. antepenult. producta, ab eodem futuro κονίσω. De nominis significatione vide Hesychii interpretes ad κονιορτόποδες et seq. aliquot glossas: confer Eustathium ad Ἰλ. γ. p. 373. BRUNCK.

983. κάρυξ] Sic Regii [Δ. Voss.]: vulgo κήρυξ. Suidas: κυρσάνιε, νεανία, ἔφηβε, ἢ εὐτελέστατε. κυρσὸς γὰρ, εὐτελὲς λάχανον. κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ Λάκωνες τὰ μειράκια, καὶ τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους. Confer Hesychii interpretes ad κυρσάνιοι. BRUNCK. Scribendum κᾶρυξ. κυρσάνεις R. a pr. m. κυρσάνειε a m. rec.

986. ἐγώνγα] Sic ambo Regii. In Aug. ἐγώνγε: at infra 990. recte habet ἐγώνγα, ut iterum Regii. Utroque in loco impressi ἐγώγα. BRUNCK. ἐγών γα Δ. utrobique. ἐγῶνγα Voss. utrobique. ἔγωνγε R.

988. παλεόρ γα] Legebatur παλαιόρ γα. Hoc παλεόρ potius scribendum esse ostendi ad Euripidis Electr. v. 497. in præfatione ad poetas scenicos et in Thesauro Stephani vol. 2. p. 579. πάλαι ὄργα R. Aug. Junt. παλε γα Voss. in textu et in lemmate scholii. παλεός γα B.Δ. παλεολόγα C, quod prope abest ab scriptura codicis Vossiani. παλεός legit scholiasta, ineptam commentus etymologiam, παλεός: ὥσπερ τὸ πήγανον ἔνιοι ἀφαιρέσει τοῦ π ἤγανον λέγουσιν, οὕτως ἐνταῦθα κατὰ τὸ ἐναντίον πλεονάζει τὸ π. ἠλεὸς, ἀλεὸς, παλεός. τουτέστι λῆρος καὶ μάταιος. Suidas, Παλεός: ὁ σκώπτης. τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος. Hesychius, Παλαιόρ: μωρός.

989. ὤνθρωπος] Libri ἄνθρωπος. Correxit Toupius Emend. vol. I. p. 140.

990. πλαδδίη] πλαδδείη Δ. Voss. Conf. v. 171.

991. τοδί] Scholiasta, τὸ αἰδοῖον δείκνυσι. et ad αὕτη v. seq. idem, καὶ ὁ Ἀθηναῖος δείκνυσιν αὐτοῦ τὸ αἰδοῖον.

992. σκυτάλη] σκυτάλα R.

993. εἰδότα με] Præstat εἰδότ' ἐμὲ scribi cum Porsono.

995. πᾶα] Scholiasta, οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Vid. Valcken. ad Theocriti Adoniaz. p. 274. πᾶσα Δ.

996. Πελλάνας] Meretricem fuisse ait scholiasta. Quæ fortasse ipsius conjectura est.

997. ἐνέπεσεν] ἔπεσεν R. Aug. Junt.

998. ἀπὸ Πανός] Qui libidinosus est et ἐρωτικός. Conf. 912. BERG.

ἆρχε Hermannus de emend. rat. gramm. p. 46. Legebatur ἀρχά.

999. δ' ἄλλαι] Scribendum τἄλλαι cum Elmsleio. ἔπειτ' ἄλλαι Voss. ἔπειτα ἄλλαι Δ.

κατὰ R. Aug. Vulgo κατὰ τάν.

1000. ᾇπερ] αἵπερ R. Eadem scripturæ diversitas v. 84. et 1003.

ὑσπλαγίδος B.C.Δ. Voss. ὑσπλατίδος vel ὑσπλάτιδος R. Aug. Junt. Vide Pierson. ad Mœr. p. 376.

1001. ἀπήλαον] ἀπήλων Voss. ἀπήλασαν Δ.

1002. μογίομες] μογέομες B.Δ. Sic apud Plut. V. Alcib. c. 28. libri alii ἀπορίομες, alii ἀπορέομες.

1003. λυχνοφορίοντες] λυχνοφορέοντες B.Δ. "Solent autem "illi, qui lychnos gerunt in vento, se incurvare, ne exstinguan-"tur. Sic et isti incurvi incedunt, ne, nervo ipsis rigente et "prominente, derideantur, a quibus videntur. Hæc præeunte "scholiaste et Suida." BERG.

ἀποκεκύφαμες] ἀποκεκύφαμεν Suidas in h. v. Scribendum ἐπικεκύφαμες cum Reiskio.

1004. σιγῆν] Legebatur θιγῆν. σιγεῖν C. σίγειν B.Δ. Voss.

1005. ἐῶντι] ἐᾶντι Elmsleius ad Acharn. 913.

πρὶν ἅπαντες] πρίν γ' ἅπαντες B.C. Aug. Δ. Voss. Scribendum πρίν χ' ἅπαντες cum Elmsleio ad Acharn. 176. et Eurip. Med. p. 119.

1006. ποιησώμεσθα B. Vulgo ποιησόμεσθα, quod om. C.

1007. Huic versui præfixa persona in impressis Ἀθηναῖος. Recte in B. Πρόβουλος. BRUNCK.

1009. φράζε περὶ] φράσον περὶ τῶν B.Δ.

1010. ἀποπέμπειν C. Vat. Voss. πέμπειν B.Δ.R. Junt.

1013. πωτάομαι] ποτάομαι Voss.

παντᾶ Bentleius. Libri πάντα.

1014. ΓΕΡΟΝΤΩΝ] αὖ (δ) R. hic et infra.

1016. σὺ addidit Bentleius.

1017. σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην] σὺ, βεβαίαν νῦν μ' ἔχειν φίλην vulgo. σὺ βεβαίαν μ' ἔχειν φίλην C. Voss. σὺ βεβαίαν μ' ἔχων φίλην R. Aug. Junt. σοι βεβαίαν μ' ἔχειν φίλην B.Δ.

1019. νυνὶ δ' οὔ σε Kusterus. νῦν δ' οὔ σε R. Aug. Junt. νῦν δ' οὖν οὔ σε B.C.Δ. Voss.

1020. ὁρῶ] Scribendum ὅρα cum Dobræo.

1025. κἂν] Scribendum cum Dobræo κεἴ: nisi κἂν pro κἂν εἴ dictum sit.

με μὴ Florens Christianus. Libri μή με.

'λύπεις Florens Christianus. λυπεῖς C. Vulgo λυπῇς.

κἂν B.C.Δ. Voss. γ' ἂν R. Aug. Junt.

τὸ θηρίον] Culex est, ut in sequentibus patet. BERG.

1027. δακτύλιος] ὁ δακτύλιος R. Aug. Junt.

δακτύλιος] Est quidem δακτύλιος *annulus*; sed hic alludit tantum ad verbum δάκνειν, quia culex δάκνει τὸν ὀφθαλμόν, ut ipse statim post dicit. Talia multa sunt apud comicum nostrum. Scholiastes non placet, qui dicit: δίδωσιν αὐτῇ δακτύλιον, ἵνα ἐξενέγκῃ τὴν ἐμπίδα τοῦ ὀφθαλμοῦ. BERG. Recte hæc interpretari scholiastam, ex proximis verbis ἐκσκάλευσον αὐτό, sine copula adjectis, apparet.

1028. ἐκσκάλευσον] ἐκσάλευσον R. Aug. Junt.

ἀφελοῦσα] ἐξελοῦσα B.Δ.

1030. δύσκολος Brunckius. δύσκολός γ' libri.

1032. Τρικορυσία] Pagus Atticæ Tricorythus, ubi apparet magnos fuisse culices. BERG.

1034. Hic desinit Voss.

1035. καίτοι Florens Christianus. Libri καίτοι γε.

1036. μὴ φιλήσῃς C.R. Aug. μὴ φίλησον Junt. οὐ φιλήσεις B.Δ.

1037. ὥρασ'] Scribebatur ὥρας. Vid. ad v. 391.

1039. οὔτε σὺν πανωλέθροισιν etc.] Exstant in eam sententiam

Susarionis veteris comici versus, in scholiis olim laudati, sed quorum particula tantum in iis hodie legitur. Eos adponam ex Bentleii dissertatione Phalaridea de origine comœdiæ :

'Ακούετε λεώς· Σουσαρίων λέγει ταδὶ,
υἱὸς Φιλίνου Μεγαρόθεν Τριποδίσκιος.
κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται,
οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.
καὶ γὰρ τὸ γῆμαι,· καὶ τὸ μὴ γῆμαι κακόν.

BRUNCK. Strabo 14. p. 659. *ἐπαινοῦσι γοῦν τοῦτο τοῦ Ὑβρέον, ὅπερ δημηγορῶν ἐπὶ τελευτῆς εἶπεν, Εὐθύδημε, κακὸν εἶ τῆς πόλεως ἀναγκαῖον· οὔτε γὰρ μετὰ σοῦ δυνάμεθα ζῆν οὔτ' ἄνευ σοῦ.*

1040. Hæc cum sequentibus choro mulierum tribuebantur. Correctum ex R.

1044. *οὐδεέν* Aug. *οὐδὲ ἓν* B.C.R.Δ. *οὐδὲν* vulgo. Perrara sunt formæ trisyllabæ exempla apud veteris comœdiæ poetas, quæ Elmsleius collegit in censura Hecubæ a Porsono editæ in *Edinburgh Review* vol. 19. p. 76.

1053. *ὡς* (*ὡς* delevit Hermannus) *πόλλ' ἔσω 'στι* ex Florentis Christiani conjectura legitur. Editio Juntina et fortasse codices *πολλ' ἐσῶστιν*. *πολλὰ σᾶ 'στι* corrigebat Reisigius Conject. p. 317. recte, nisi totum hoc *ὡς πόλλ' ἔσω 'στὶ* supplementum grammatici est, lacunam explentis.

1054. *βαλάντια*] *βαλλάντια* R. Junt.

1057. *ἀποδῷ* B.C.Δ. *ἀποδιδῷ* R. Aug. Junt.

1060. *κἄστιν ἔτνος*] Scribendum *κἄστιν ἔτ' ἔτνος* cum Reisigio Conject. p. 114.

1062. *ὡς*] *ὥστε* B.C.Δ.

κρέ' Bentleius. Libri *κρέα*.

1063. *ἔδεσθ'* Reisigius in appendice ad Nubes p. 32. Legebatur *ἔξεσθ'*.

1066. *λελουμένους*] Similis invitationis formula Av. 131. BERG.

1071. *ὡς* Elmsleius. Libri *ἴσως δ'*.

ἡ θύρα κεκλείσεται] Præter exspectationem ; jam enim omnes putabant, se laute cœnaturos : sed ecce janua erit clausa. Sic inferius quum omnes Lysistrata ad se vocasset, ut auferrent quæcunque vellent, ad extremum dicit : *ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ μή τις ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.* et iterum paulo post : *πρὸς μέν τοι τὴν θύραν προαγορεύω μὴ βαδίζειν τὴν ἐμὴν, ἀλλ' εὐλα-*

βεῖσθαι τὴν κύνα. Vide in Eccles. v. 1141. BERG. Scribendum κεκλήσεται.

1073. χοιροκομεῖον] Duplex fertur hujus vocis interpretatio. Vel enim est πάτταλος ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους τρέφουσι: vel πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιδήσαντες. Utramque e scholiaste habet Suidas. Prior placuit Biseto aliisque, argutias quærentibus in adlusione ad muliebre pudendum, quod etiam indigetatur nomine χοῖρος, et ad caudam salacem, quæ πάτταλος appellatur. Sed nugæ sunt. Si quos domi saginabant porcellos, eos paxillo adligabant, putasne paxillum illum tam diversum fuisse ab aliis, quibus in humum depactis quævis animalia adligari poterant, ut peculiari nomine insigniri debuerit? χοιροκομεῖον hic idem prorsus est, quod Vesp. 844. scilicet hara e vimine texta et plicatilis, qua, duabus extremitatibus ad parietem adnexis, circumsepiebatur spatium quoddam, intra quod conclusi saginabantur porcelli. Qui vocem hanc exponunt doctissimi grammatici Pollux et Hesychius *paxilli* nullam mentionem faciunt. Ille 10, 159. καὶ χοιροτροφεῖον δὲ, ἐν ᾧ χοῖροι τρέφονται, ὡς Εὔπολις καὶ Φρύνιχος ἐν Ποαστρίαις· τὸ δ' αὐτὸ καὶ χοιροκομεῖον ἐν Ἀριστοφάνους Λυσιστράτῃ. Hic, χοιροκομεῖον, λεπτόν τι πλεκτὸν, ὡς ὀρνιθοτροφεῖον. Istiusmodi quidpiam vas textile circa coxas habere videbantur Spartani legati, quia, ut ait Suidas, veniebant ἐγκεκολπωμένα τὰ ἱμάτια ἔχοντες, quæ verba male Kusterus accepit, scilicet prominente ex adversa parte vestis sinu, idque propter τὴν τοῦ αἰδοίου τάσιν. Verti itaque debuit: *adveniunt tanquam suile vimineum circa femora adligatum habentes.* Altera expositio ridiculum est grammaticorum commentum. Quidni etiam paxillos memorant singulis animalibus ligandis aptos, κυνοκομεῖον, ἀρνοκομεῖον, πωλοκομεῖον, ὀνοκομεῖον? Quidni ὀρνιθοκομεῖον *paxillum avi ligando aptum?* Anne nomen instrumenti domestici vilis et quotidiani usus modo *vas vimineum* significabit, modo *paxillum?* In Juntina et priore Basileensi male legitur ἔχοντας, ut in Aug. [et R.]. Mendam sustulerat jam prior Veneta. Bene Regii [et Δ.] ἔχοντες, quod Kusterus e Suida in χοιροκομεῖον reponere poterat. BRUNCK.

1074. πρῶτα μέν μοι χαίρετε] Elegans est lectio cod. Aug. [et R.]. Inepte vulgo μέντοι. Venustam habet ἔμφασιν istud μοι, quod abundare videtur. Sic supra 125. τί μοι μεταστρέ-

φεσθε; τί μοι μυᾶτε; 707. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; BRUNCK.

1076. δεῖ] δή R. Aug.

1080. σέλει — ἐλσὼν Vat. θέλει — ἐλθὼν R. Junt.

1081. ἁμὶν Brunckius. ἁμῖν vulgo.

1085. ἀσκητικὸν] Vide Kusterum ad Suidam hac voce. BRUNCK.

1088. νόσῳ] Scribendum νόσος cum Reisigio Conject. p. 180. Sic v. 1167. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον, non χωρίου. In initio versus αὔτη malim quam χαὔτη.

1090. δρῶντες] Vid. ad v. 1165.

1094. ἑρμοκοπιδῶν] Mutilationem Hermarum sive statuarum Mercurii, quæ nota est vel ex Cornelio Nepote in Alcibiade, contigisse quatuor annis ante tempus hujus comœdiæ dicit scholiastes. Sciendum autem est Mercurium effingi solitum cum magno et arrecto pene. Scholiastes hic in Lysistrata ad v. 1081. ὁ Ἑρμῆς Πριαπῶδες ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ ἐντέταται μεγάλως. Notum autem est Priapo luculentam fuisse mentulam. Herodotus in Euterpe de statuis Mercurii: τοῦ δὲ Ἑρμέω τὰ ἀγάλματα ὀρθὰ ἔχειν τὰ αἰδοῖα ποιεῦντες, οὐκ ἀπ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασιν, ἀλλ' ἀπὸ Πελασγῶν πρῶτοι μὲν Ἑλλήνων ἁπάντων Ἀθηναῖοι παραλαβόντες. Dicit ergo apud comicum hic chorus Spartanis magnas mentulas habentibus, ut sibi caveant ab illis, qui Mercurialibus statuis omnes partes eminentes detruncaverant, ne forte et ipsis mentulæ detruncentur; quia nempe haberi possint pro Mercurii statuis; ac proinde verendum esse, ne idem etiam patiantur. BERG. Alludit ad notissimam in historia Attica Hermarum mutilationem, de qua videndus Thucydides 6, 27. et ad eum Dukerus. BRUNCK.

1096. γε] Scribendum γα cum Reisigio Conject. p. 253.

τὸ ἔσθος] τόδ' ἔσθος Bentleius, non animadverso digammi usu, de quo satis constat exemplis Homericis. Frequens hujus literæ usus fuit in Epicharmi poesi.

ἀμβαλώμεθα Brunckius. Libri ἐμβαλώμεθα.

1098. — 1236. om. B.C.Δ. In C. quinque paginæ vacuæ.

1098. πολυχαρίδα non intelligitur quomodo ι producto dici potuerit. Scribendum igitur cum Bentleio πουλυχαρίδα hic et v. 1242.

δεινά τὰν ἐπεπόνθεμες Elmsleius ad Acharn 323. Legebatur δεινά γ' αὖ πεπόνθαμες.

1099. εἶδον Brunckius. Libri ἴδον.

ἀμὲ τὤνδρες Elmsleius ad Acharn. 755. Legebatur ἁμὲς ἄνδρες.

ἀναπεφλασμένως] ἀναπεφασμένως R. Junt. Correctum in editione Farrei.

1105. τὸν Λυσίστρατον] Non tam ad personam respicit, quam ad significationem vocis. Cupiunt enim habere, qui contentiones inter Græcos et bella dissolvat. Idem animadvertendum de nomine Lysistratæ. BERG.

1109. Excidit librarii culpa nomen aliquod adjectivum: nam versus toto pede mutilus est. BRUNCK.

1113. μὴ 'κπεφωμένους R. Legebatur μὴ πεφωμένους.

1114. ἡ Διαλλαγή] Per prosopopœiam introducit Diallagen i.e. Pacem. Sic in Acharn. v. 986. et seqq. quidam alloquitur τὴν διαλλαγὴν tanquam puellam formosam et amabilem. Et in Equit. 1383. τὰς σπονδὰς, qua voce etiam pax significatur: δεῦρ' ἴθ' αἱ σπονδαί. BERG.

1117. ἄνδρες] Libri ἄνδρες.

1119. σάθης] Hesychius, σάθη: τὰ ἀνδρεῖα ἀναγκαῖα. Ad quam glossam vide interpretes. BRUNCK.

1124. νοῦς] μοῦσα Suidas in μουσωθῆναι, per errorem ex μεμούσωμαι ortum v. 1127.

1125. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω] Versum ex Melanippa Euripidis sumptum esse ait scholiasta: nisi annotatio ejus ad præcedentem potius versum est referenda vel ad sequentia verba, quæ ipsa quoque sermonis tragici similitudinem habent.

1129. γε Bothius. τε libri et Suidas in χέρνιβος. τ' ἐκ Reiskius. ἐκ Brunckius.

χέρνιβος] χερνίβος R.

1130. βωμοὺς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς] Scholiasta, ὅλος ὁ ἴαμβος λέλεκται ἐξ 'Ερεχθέως (Euripidis).

1133. στρατεύμασιν Reiskius. Libri στρατεύματι.

1135. δεῦρ' ἀεὶ] De formula δεῦρ' ἀεὶ, significante ἕως τοῦ δεῦρο, vide Valckenar. ad Eurip. Phœn. p. 413. BRUNCK. Et Porson. ad Orest. 1679.

1138. Περικλείδας] In Aug. Περικλείδησα. Emendationem in veteri exemplari adscriptam male accepit librarius: α pro η reponi debuit, Περικλείδας, quæ Laconica nominis est forma. Plutarchus in Cimone p. 489.: πέμπουσιν οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι

Περικλείδαν εἰς Ἀθήνας, δεόμενοι βοηθεῖν, ὅν φησι κωμῳδῶν Ἀριστοφάνης, καθεζόμενον ἐπὶ τοῖς βωμοῖς ὠχρὸν ἐν φοινικίδι στρατιὰν ἀπαιτεῖν. BRUNCK.

1141. Μεσσήνη] Apparet ex hoc versu, vitiosam esse quam librarii alibi non raro intulerunt scripturam *Μεσήνη.*

ἡ Μεσσήνη] Id est, ipsi Messenii. Sunt autem Hilotes, qui rebellarunt contra Lacedæmonios, et in Ithomen se receperunt, ubi eos diu frustra oppugnarunt Lacedæmonii cum sociis. Vide Thucydidem 1, 101. et Plutarchum in Cimone. BERG.

1142. *χὠ θεὸς σείων ἅμα*] Eodem tempore ingenti terræ motu Sparta est concussa, cujus aliquoties meminit Thucydides. Intelligitur autem per *θεὸν* Neptunus, quem causam putabant terræ motuum. In Acharn, 509. *καὐτὸς ὁ Ποσειδῶν, οὑπὶ Ταινάρῳ θεὸς σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.* BERG.

1144. Κίμων] Thucydides 1, 102. *Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὡς αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἐν Ἰθώμῃ ἐμηκύνετο ὁ πόλεμος, ἄλλους τε ἐπεκαλέσαντο ξυμμάχους, καὶ Ἀθηναίους. οἱ δ' ἦλθον Κίμωνος στρατηγοῦντος πλήθει οὐκ ὀλίγῳ.* Ceterum ut hic Lysistrata in memoriam revocat Lacedæmoniis hoc Atheniensium beneficium, ita apud Thucydidem libro 3, 54. Platæenses, qui eodem illo tempore opem tulerant Lacedæmoniis, illius beneficii memores eos esse jubent. BERG.

1148. *ἀδικίομες*] Legebatur *ἀδικοῦμες. ἀδικιοῦμες* R. Hoc est *ἀδικίομες*, ut *μογίομες* v. 1002. De numeris hujus versus vid. ad Acharn. 47.

ἄφατος] *ἄφατον* Bentleius. Recte. Sic *ἄφατον ὡς φρόνιμος* Av. 427.

ὡς Bentleius. Legebatur *καί*.

1149. *οἴει*] Lego *μ' οἴει*; *Putasne me vos Athenienses sine reprehensione dimissuram?* DOBRÆUS. Recte.

1150. *ἴσθ'* R. Aug. Vulgo *οἶσθ'*.

1151. *κατωνάκας*] Vestem servilem et minus decoram, cui in inferiore parte assuta erat pellis. Apud Athenæum 6. p. 271. servi commemorantur *κατωνακοφόροι.* BERG. Conf. Eccles. 724.

ἐλθόντες] *ἐλθόντας* R.

1152. *Θετταλῶν*] Thessalos in societatem adsciverant Pisistratidæ. Herodotus 5, 63. *οἱ δὲ Πεισιστρατίδαι προπυνθανόμενοι ταῦτα, ἐπεκαλέοντο ἐκ Θετταλίης ἐπικουρίην. ἐπεποίητο γάρ σφι*

συμμαχίη πρὸς αὐτούς. Θετταλοὶ δέ σφι δεομένοισι ἀπέπεμψαν κοινῇ γνώμῃ χρεώμενοι χιλίην τε ἵππον, καὶ τὸν βασιλῆα τὸν σφέτερον Κινέην. Miserunt autem tunc Lacedæmonii contra Pisistratidas, primo quidem Anchimolium cum navibus, qui victus est et periit: deinde Cleomenem regem suum, qui Pisistratidas excedere ex arce et Athenis coegit, ut ibidem tradit Herodotus. BERG.

1153. ἑταίρους Suidas in κατωνάκαι. Libri ἑτέρους.

Ἱππίου] Libri ἱππίους. Correctum ex Suida, ubi librorum sunt varietates ἱππία ἱππίαν ἱππείαν, Gaisfordius Ἱππίᾳ posuit. Ἱππία pro Ἱππίου scriptum videtur, ut Βρασίδα pro Βρασίδου apud eundem grammaticum: vid. ad Pac. 640.

1154. ξυνεκμαχοῦντες R. Aug. Vulgo συνεκμαχοῦντες.

1159. γε] Legebatur τε.

1162. λῶμες Bentleius. Libri λώμεσθ'.

1163. ἀποδόμεν Brunckius. Libri ἀποδῶμεν.

1164. ἅσπερ Berglerus. Libri ὥσπερ.

δεόμεθα Elmsleius. Scribebatur δεόμεσθα.

βλιμάττομες] Restituenda est Laconica forma, a librariis obliterata, βλιμάδδομες. Ut supra 82. γυμνάδδομαι pro γυμνάζομαι: 94. μύσσιδδε pro μύθιζε: 1302. ψιάδδοντι pro ψιάζοντι: 1313. θυρσάδδω et παίδδω pro θυρσάζω et παίζω: ita hoc loco a βλιμάζω, βλιμάδδω, βλιμάδδομες. Communis forma occurrit Av. 530. οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες. BRUNCK. Recepi βλιμάδδομες.

1165. Ποσειδῶ] ποσιδῶ R.

τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε] Id est οὐκ ἀποδοθήσεται ὑμῖν ἡ Πύλος. Similiter δρᾶν non ad actionem, sed ad πάθος refertur v. 1090. De quo dixit Heindorfius ad Platonis Sophist. p. 403.

1167. τούτου] τούτου τοῦ R.

χωρίον Bentleius. Libri χωρίου. Conf. v. 1088.

1168. Hunc locum docte explicuit Palmerius, pro ea qua erat historiæ et geographiæ peritia. Quid autem Ἐχινοῦς, Μηλιεὺς κόλπος, et τὰ Μεγαρικὰ σκέλη, ad aliam deflexa significationem, innuant, nemo non intelligit. BRUNCK. Ea loca repetunt Athenienses, quæ in possessionem Laconum vel sociorum venerant antea, sed diversis temporibus. Nam Megarica crura, quæ repetunt, destructa fuerant a Megarensibus jam a belli Peloponnesiaci anno primo, ut Thucyd. libro 4. Urbes

vero ad sinum Meliensem in Lacedæmoniorum redactæ sunt potestatem ab Agide Decelia profecto hieme anni 19, quæ subsecuta est cladem in Sicilia acceptam, ut idem Thucydides libro 8. Et de Echinunte quidem nihil Thucydides nominatim; tamen ad idem tempus referri debet Echinuntis occupatio, et intelligi fuisse fructum ejus expeditionis, quam in Œtæos et Meliensis sinus habitatores fecerat Agis; et ex hoc loco complementum fieri potest historiæ Thucydidis, qui de Echinunte tacuit. Unum me torsit hoc loco, quod nullam mentionem faciat de Decelia, quæ illos ita male vexabat. Sed eum scrupulum posterior exemit cogitatio. Nam ea potissimum loca repetunt Athenienses, quæ erant ad maris imperium opportuna, quippe id affectantes: Decelia vero pace facta prorsus inutilis fuisset Lacedæmoniis; erat enim munimentum tantum, non civitas, idque mediterraneum. PALMER.

1171. *λυσσάνιε*] Scribendum *λισσάνιε*, quod monuit Is. Vossius ad glossam Hesychii *λισσάνιος: ἀγαθός. Λάκωνες.* Vocativum in eadem glossa posuit Photius p. 225, 9. haud dubie ex versu Aristophanis.

1172. *σκελοῖν*] *τοῖν σκελοῖν* Bentleius.

1174. *πρῴ* Bisetus sive ex sua sive antiquioris editoris conjectura. Libri *πρῶτα*.

1175. *ἐπὴν*] Hac forma particulæ, non *ἐπὰν*, usi esse videntur Attici. Vid. L. Dindorfium ad Xenoph. Cyrop. 3, 2, 6.

1189. De hoc carmine chori scholiasta, *ἀποκοπή ἐστι τοῦ ἄλλου χοροῦ, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξι.*

1190. *χρυσίων*] *χρυσίδων* Brunckius.

ἐστί μοι] *ἐστὶν ἐμοὶ* libri. *ἔστ' ἐμοί* Bentleius.

1200. *τοὺς ῥύπους*] Pollux 10, 59. *Οὐ μὴν ἀγνοητέον, ὅτι τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὸ κατασημαίνεσθαι κηρὸν οἱ παλαιοὶ ῥύπον ὠνόμαζον καὶ ῥύπους, ὡς ἐν Λυσιστράτῃ Ἀριστοφάνης· Καὶ μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι.* Hesychius, *ῥύπος. ῥύπον Ἀττικοὶ τὸν εἰς τὰς σφραγῖδας κηρὸν λέγουσι.* BRUNCK. Adde Photium p. 492, 11.

1201. *χἄττ' ἂν ἔνδον* Bothius. Libri *χἄ τ' ἔνδον.*

1212. *οὑμὸς αὐτοῖς* Bentleius. *αὐτοῖς οὑμὸς* libri.

1215. *εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα*] Confer Plauti interpretes ad Mostell. 3, 2, 162. BRUNCK.

1216. — 1220. Ad versus hos, ab interpretibus parum in-

tellectos, rectius explicandos utilissimæ sunt annotationes scholastæ codicis Ravennatis, ad v. 1216. *ἐπικωμάζει λαμπάδα ἔχων. δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι πρὸς τὴν θυρωρὸν λέγει.* 1218. *φορτικὸν μέν ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν μετὰ λαμπάδος καὶ καταφλέξαι τινὰ, εἰ δὲ βούλεσθε, ὦ θεαταὶ, καὶ τοῦτο ποιήσομεν προσχαριζόμενοι ὑμῖν.* 1219. *τὸ πράγμα, τὸ ὑμᾶς καῦσαι, ὑμῖν τοῖς θεαταῖς τελειώσομεν τὸ δρᾶμα.* Ex quibus colligi potest sic hæc esse inter loquentes distribuenda, *'Αγ. ἄνοιγε τὴν θύραν σύ. Θυρ. παραχωρεῖν θέλεις; 'Αγ. ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον οὐκ* (fort. *κοὐκ*) *ἂν ποιήσαιμ'· εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν, ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν. Ἄλλος τις τῶν ἀγοραίων: χἠμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.* Versus 1216.— 1220. vulgo *θεράποντι* tribuuntur, 1221. choro: quod Brunckius, quamvis sibi ipse non satisfaciens, ita mutavit ut in editione mea legitur.

1216. *θύραν. παραχωρεῖν οὐ* Scaligeri conjectura est. Libri *θύραν. οὐ παραχωρεῖν.* Veram scripturam restituit Bentleius *θύραν σύ. Θε. παραχωρεῖν* — .

1217. *τῇ λαμπάδι ὑμᾶς κατακαύσω*] Similiter minatur Philocleo Vesp. 1339. *οἷον εἰ μὴ 'ρρήσεθ', ὑμᾶς, ὦ πονηροὶ, ταυτηὶ τῇ δᾳδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.*

1220. *χαρίζεσθαι, ταλαιπωρήσομεν*] Sic legitur ex conjectura Florentis Christiani. Libri *χαρίζεσθαι, προσταλαιπωρήσομεν.* Scribendum cum Bentleio *χαρίσασθαι προσταλαιπωρήσομεν.*

1222. *κωκύσεσθε* R. Aug. *κωκύσετε* Junt.

1225. *ξυμπόσιον* Brunckii editio. Revocandum *συμπόσιον,* quod habent R. Junt.

1228. *ὁτιὴ* Bentleius. Libri *ὅτι.*

1230. *πανταχοῦ*] Scribendum *πανταχοῖ* cum Brunckio. Conf. ad Vesp. 1188.

1237. *Τελαμῶνος*] Intelligit scolion, carmen conviviale de Ajace Telamonis filio, cujus initium refert scholiastes: exstat autem apud Athenæum p. 695. BERG.

Κλειταγόρας ᾄδειν δέον] Clitagora fuit poetria; vide Vespas 1246. Apparet autem pro scoliis cantari solita in conviviis ejus carmina: quorum materiam verosimile est non fuisse de bello et viris bellicosis. BERG.

1238. *ἐπῃνέσαμεν ἂν*] *Laudabamus,* inquit, *etsi quis absurda caneret in nostro convivio; tam pacifici eramus.* Est autem

absurdum in convivio, quod propter pacem modo initam erat institutum, cantare carmina de bello, aut bellicosis viris; quale est illud de Telamonis filio; et non potius carmen aliquod Clitagoræ feminæ a bello abhorrentis. Unde in Pace v. 1270. quum puer instante jam convivio caneret de armatis juvenibus, alter eum objurgans dicit: παῦσαι ὁπλοτέρους ᾄδων, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον, εἰρήνης γ' οὔσης· ἀμαθὲς γ' εἶ καὶ κατάρατον. BERG.

1239. ΘΕΡΑΠΩΝ] Om. R. Junt.: addidit editio Farrei. "Recte quidem, quod ad priores duos attinet; loquitur enim "ille servus janitor de iis, qui ingredi ad convivium volebant. "Vide supra ad v. 1216. Sed tertium versum [id est 1241.] "illi debent pronuntiare, qui ingredi volebant." BERG.

1241. Hæc, ut dixi, ab iis debent pronuntiari, qui intrare volebant et quos abegerat; dicunt enim, postquam vident convivas egredi, finito convivio, se jam nolle ingredi. BERG. ΑΘΗΝΑΙΟΣ Brunckius. Θεράπων libri.

1242. Ista Legatus dicit puero tibicini, qui eum e convivio exeuntem comitatus fuerat; unde liquet vocem πολυχαρίδας non esse nomen proprium, sed blandam compellationem, qua utebantur Lacones. BRUNCK. Scribendum πουλυχαρίδα cum Bentleio. Vid. ad v. 1098.

ΛΑΚΩΝ] ΠΡΕΣΒΥΣ Brunckius.

1243. διποδιάξω] Laconicæ saltationis genus erat, ut observatum Meursio in Orchestra, Διποδία, Διποδισμός. BRUNCK.

γε] Scribendum γα cum Brunckio.

1243. κἀείσω Meursius. κἀίσω R. Aug. Junt. καὶ κινήσω B.C.Δ. Vat.

1244. τὼς 'Ασαναίως] τοὺς ἀναναίους R.

κῆς Brunckius. κὰς Porsonus. καὶ R. Aug. Junt. καὶ ἐς B.C.

1245. δῆτα] δὴ C. δὴ σὺ B.Δ, recte fortasse.

φυσαλλίδας] Hesych. φυσαλλίδες, φυσητήρια, αὐλοί. Eundem ad modum scripta est hæc vox in B.[Δ. et Vat.] duplici λ: in duobus aliis unico, ut apud Suidam. Pessima est veterum editionum scriptura φυσσαλίδας. In φυσᾶν prima longa est. BRUNCK.

1246. ὑμᾶς ὁρῶν Bentleius. ὁρῶν ὑμᾶς R. Aug. Junt. ὁρῶν om. B.C.Δ.

1248. Μναμόνα] Mnemosynen dicit, matrem Musarum. Μνα-

μοσύνα B.C.Δ. Vat. recte fortasse. Nullum certe alibi inventum est alterius formæ exemplum.

1249. τὰν τεὰν] Scribendum τάν τ' ἐμὰν cum B.C.Δ.

1250. ἀμὲ] ἄμμε B.Δ. ἁμὲ R.

τώς τ' Ἀσαναίως] τούς τ' ἀσαναίους R.

1251. Ἀρταμιτίῳ] ἀρτεμισίῳ Δ.

1252. πρόκροον] E dialecto est pro προὔκρουον. BRUNCK.

θείκελοι] Id est θεοείκελοι vel θέσκελοι: nisi hoc ipsum restituendum.

1253. ποττὰ κᾶλα, *in naves Persarum*, B.C. Male vulgo ποττὰ καλά. BRUNCK.

τὼς Μήδως] τοὺς μήδους R.

1254. Λεωνίδας] Leonidas, rex Lacedæmoniorum, sub adventum Xerxis occupaverat angustias Thermopylarum, ut aditu Græciæ prohiberet Persas. Vide Herodotum in Polymnia. BERG.

1259. δ' ἅμα B.C. τ' ἅμα R.Δ. θ' ἅμα vulgo.

καττῶν] καὶ κατὰ τῶν vulgo. καὶ καττῶν Brunckius. καὶ κατῶν B.Δ.

ἵετο Brunckius. Libri ἀφρὸς ἵετο.

1262. ἀγρότερ' Ἄρταμι] Male vulgo Ἄρτεμι. Ut supra 1251. Ἀρταμιτίῳ scriptum e dialecto, pro Ἀρτεμισίῳ, ita hic scribi debuit Ἄρταμι pro Ἄρτεμι. Vide Koenium ad Corinthum p. 139. [305.]. BRUNCK.

Ἄρταμι σηροκτόνε] Pro θηροκτόνε. Euripides in Iphigenia Aulidea v. 1570. ὦ θηροκτόν' Ἄρτεμι παῖ Διός. BERG.

1265. ἀμὲ] ἄμμε Δ.

1267. φιλία τ' Schæferus ad Bionem II, 1. Libri φιλία δ'. Scribendum autem fortasse νῦν δ' αὖ φιλία τ' ἐς αἰὲς εὔπορος εἴη.

1268. ταῖς B.C.Δ. Vulgo ταῖσιν.

1271. δεῦρ' ἴθι, δεῦρ', ὦ | κυναγὲ παρσένε] Hæc fortasse in unum versum conjungenda

⏑ ⏑́⏑ – – | ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –

1274. τασδεδὶ] Legebatur τὰς δέ τε. τασδεὶ B.C.Δ.

1277. ὀρχησάμενοι θεοῖσιν] *Postquam in honorem deorum saltaveritis.* De hac loquendi formula videndus Valckenarius ad Eurip. Phœn. p. 582. BRUNCK.

1278. αὖθις] αὖτις R.

1279. Hic versus et sequentes vulgo Lysistratæ continuantur. In Regiis adscripta chori persona. BRUNCK.

χορὸν] Scribendum videtur χορούς: quod probabilius quam ἔπαγε χορὸν, πρόσαγε χάριτας.

1281. Δίδυμον ἄγε χορόν] Scribendum ἀγέχορον, si per Δίδυμον intelligitur Apollo, qui ita dici potest, vel quia uno partu est editus cum Diana, ut recte Bisetus: vel quia in Didymis, loco quodam Mileti, est oraculum Apollinis, unde etiam Διδυμαῖος dicitur; scholia: ἀπὸ Διδύμων τῆς Μιλήτου τόπου Διδυμαῖος Ἀπόλλων καλεῖται. Potest autem et ἄγε χορὸν scribi et sic verti: *adduc et geminum chorum.* Scholia: ἢ ὅτι δύο εἰσὶ χοροὶ, ὁ τῶν Λακώνων καὶ ὁ τῶν Ἀθηναίων. Sed prior expositio magis placet. BERG. Nusquam Apollo Δίδυμος, nomine ab loco illo ducto, dicitur. Quamobrem vera habenda est altera explicatio scholiastæ, scribendum tamen ἀγέχορον.

δίδυμον ἀγέχορον] Vulgo [et R.] ἄγε χορόν. Pejus Regii [et Δ.] ἄγετε χορόν. Facilem certamque emendationem præcepit Berglerus. BRUNCK.

ἰήιον] Est epitheton Apollinis. In Vesp. 874. ἰήιε Παιάν. BERG. ἰήιον a versu præcedente separavi.

1282. Νύσιον] Bacchi epitheton a loco. BERG.

1283. Βάκχιος G. Burgesius. Vulgo Βάκχειος. βακχείοις Δ.

1285. ἐπί τε] ἐπὶ δὲ Δ.

1287. ἐπιμάρτυσι] ἐπὶ μάρτυσι B.C.

1289. ἡσυχίας] Scribendum Ἡσυχίας.

μεγαλόφρονος] Minus aptum Ἡσυχίᾳ epitheton. Scribendum ἀγανόφρονος cum Reisigio Conject. p. 165. ut in Av. 1321. τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας εὐάμερον πρόσωπον, quem locum jam Berglerus contulerat.

1291. ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων] Ita et in Avibus v. 1763. BERG. Suidas, ἀλαλαλαὶ ἰὴ παιήων: ἐπιφώνημα χοροῦ. παιὼν Δ.

1292. 1293. αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ | ὡς ἐπὶ νίκῃ, ἰαί] Hæc sic potius scribenda videntur, αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ ἰαὶ, | ἰαὶ, ὡς ἐπὶ νίκῃ. vel εὐαί pro ἰαί. Conf. Eccles. 1179. — 1182.

1294. εὐοῖ εὐοῖ] εὐοὶ εὐοὶ vulgo. εὔοἱ εὔοἱ R. Vid. Lobeck. Aglaoph. p. 1043.

εὐαὶ εὐαί] εὐαιευαί R.

1298. Μῶα] Μῶα πᾶα ex comico affert Eustathius Opusc. p. 56, 81. πᾶα sumpsit ex v. 995.

μόλε] Probabilis est Hermanni conjectura μόλε μόλε scribentis.

1299. τὸν Ἀμύκλαις Ἀπόλλω σιόν] Ἀπόλλω recte delere videtur Valckenar. ad Theocriti Adoniaz. p. 275. Hermanno scribendum videtur κλεῶα τὸν Ἀμύκλαισι σιὸν Ἀπόλλω.

1300. χαλκίοικον] Minervæ cognomen apud Spartanos, de cujus ratione vide Meursium Misc. Lac. 1, 3. BRUNCK.

1301. Τυνδαρίδας] Castorem et Pollucem.

1303. εἶα] εἴα B.C. hic et infra. Quod qui posuerunt εἴα fortasse producto α pronunciari voluerunt. Quam formam particulæ, quæ nihil usquam præsidii habet a locis poetarum, grammatici quidam probarunt. De quo dixit L. Dindorfius in Thesauro Stephani vol. 3. p. 195, 196. Conf. ad Pac. 459. Thesm. 659.

μάλ' Brunckius. μάλα R. Junt.

ἔμβη] ἔμβα Kusterus, ex Vaticano codice, ut videtur: nam sic B.C.Δ. Post ἔμβα iidem libri addunt εἴα. Kusteri editio εἶα.

1304. ὠΐα] ὢ εἴα B.C.Δ. Scribendum ὢ εἶα. Conf. Pac. v. 459. et seqq.

1305. ὡς Σπάρταν] ὡσπαρταν R. ὢ σπάρταν Junt. Correctum ex B.C.Δ.

ὑμνίωμες C. Libri reliqui ὑμνείωμες.

1308. ᾇτε πῶλοι δ' αἱ κόραι] Sic optime Regii [et Δ.], nisi quod scriptura ἅτε pro ᾇτε exhibet, librarii errore. Versus hic est trochaicus. Absurde vulgo αἵ τε πῶλοι ταὶ κόραι —. αἵτε conjunctim excusum in Juntina depravatum est ex Dorico ᾇτε. BRUNCK. Cum Juntina consentit R.

1311. ἐγκονιῶσαι] Sic e dialecto scribendum. Quod vulgo [et in R.] habetur ἀγκονεύουσαι, vel quod est in C. ἀγκονέουσαι, nauci non sunt. Bene quidem animadvertit Berglerus, nihil aliud vulgato significari posse, quam ἐγκονοῦσαι: sed lectionis monstrum procurandum erat. Vide modo Hesychii interpretem ad ἀγκόνους. BRUNCK. Quod in mea editione legitur ἀγκονιῶαι, id ἀγκονίωαι potius (ab ἀνακονίω) scribendum cum Reisigio in appendice ad Nubes p. 34.

1312. σείονθ' ᾇπερ] Male vulgo σείοντ'. A prima editione in reliquas omnes transiit hæc menda. Regii [et Δ.] literam aspiratam habent, sed male ἅπερ. Aug. [et R.] αἴπερ, ut supra 1308. αἴτε. BRUNCK.

1313. *θυρσαδδωᾶν καὶ παιδδωᾶν*, id est *θυρσαζουσῶν καὶ παιζουσῶν*. Vide supra ad 1164. Vulgo legitur *καὶ παδδωᾶν*. Quod reposui liquido exhibent duo Regii [et Δ.], quorum auctoritatem secutus sum. Doctorum virorum de hoc loco conjecturas vide apud Valckenarium in Theocriteis p. 275. BRUNCK. *θυρσαδδοᾶν καὶ παδδοᾶν* R. et Junt. Hoc revocavi, *παδδοᾶν* in *παιδδοᾶν* mutato. *θυρσαδδωᾶν καὶ παδδωᾶν* Porti et Kusteri editiones. Nunc mihi præferendum videtur *παδοᾶν* (i. e. *πηδωσῶν*), quod Koenius defendit ad Gregor. Cor. p. 184.

1314. *ἀγῆται* ex editione Farrei est. Libri reliqui *ἁγῆται*, quod revocandum. Versus ex tribus molossis compositus. *ἁγνὰ* libri male in versum proximum transferunt. Terminatur hæc carminis pars tripodia iambica *χοραγὸς εὐπρεπὴς*, ut v. 1272. *κυναγὲ παρσένε*.

V. 1316. — 1322. Hi versus in libris sic sunt divisi, *ἀλλ'* — | *παραμ*— | *χειρὶ* — | *ᾇ* — | *κρότον* —*ποί*- | *η* — | *καὶ* — | *χαλκίοικον* — | *τὰν παμμάχον*. Tetrametros restituit Hermannus.

1316. *ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδδέ τε*] Unus versus est in utroque Regio, male vulgo in duos digestus. Deinde male vulgo *ἀλλά γε* et *παραμπυκίδδετε* in plurali quum sit singularis: *καὶ κόμαν παραμπύκιζε χερὶ, καὶ πῆδα ποδοῖν* — singularis est imperativi *πάδη*, ut *παραμπύκιδδε*. BRUNCK. *παραμπυκίδδετε* etiam R. Recte Hermannus *παραμπύκιδδε*, deleto *τε*.

1317. *χερὶ* B.C.Δ. Vulgo *χειρί*.

πάδη R. Aug. *πᾶ δὴ* Junt. *πάδδη πάδδη* B.C. Vat.

1318. *ἁμᾶ* Hermannus. Libri *ἅμα*.

χορωφελήταν Hermannus. Legebatur *χορωφελέταν*.

1320. *τᾶν σιᾶν* Koenius ad Gregor. Cor. p. 237. Libri *τὰν σιάν*.

αὖ τὰν B.C. *αὐτὰν* vulgo.

κρατίσταν] *καὶ Ἀθηνᾶν* addit Vat.

ὕμνη Hermannus. Vulgo *ὕμνει*.

1321. *τὰν παμμάχον*] *τὰν πρόμαχον* Δ. Delendum videtur *τὰν παμμάχον*, quod glossema est ad *τὰν κρατίσταν* adscriptum.

CORRIGENDA.

Nub. 616. *Post* " displicuisse" *adde* videtur.

Eq. 361. *λάβρακας*] *Corrigendum videtur* *λάβρακα*.

INDEX GRÆCUS.

"Αγλαυρος et "Αγραυλος T. 530.
ἀγὼν μουσικός et μουσικῆς Pl. 1163.
ἀείνων R. 146.
ἄθρους Ach. 26.
ἀθροΐζειν Av. 253.
αἰβοιβοῖ Pa. 1066.
αἰθρία producto ι N. 371.
αἴνειν et ἀνεῖν Fragment. p. 504.
'Ακαδήμεια N. 1005.
ἀκολάστασμα L. 398.
ἀκρατίζεσθαι Pl. 295.
ἀλεκτρυῶ et ἀλεκτρυοῦς N. 663.
ἄλευ Eq. 821.
ἄληθες R. 840.
ἀλλ' ἤ Ach. 1111.
ἀλλ' οὐδέ N. 1396.
ἄμ V. 570.
ἀμηγέπη Ach. 608.
ἀμφορείδιον Pa. 202.
ἀναβάδην Pl. 1153.
ἀναιδίζεσθαι Eq. 398.
ἀνδρεία, non ἀνδρία N. 510.
ἄνειν V. 369.
ἄννηθον N. 982.
ἀνύειν Pl. 607.
ἀπαρτί Pl. 388.
ἀπεριμερίμνως N. 136.
ἀποκοιμᾶσθαι V. 213.
ἀπολογίζειν F. p. 584.
ἀπόρρητα R. 362.
ἀρχαικός N. 821.
ἄς L. 173.
'Ασιὰς κιθάρα T. 120.
ἀσκητής Pl. 585.
ἀσκωλιάζειν Pl. 1129.
ἄτη Pa. 605.
ἀτρεμί N. 261.
'Αττικίων Pa. 211.
αὐλών, ἡ Av. 244.
αὐτόδηλος V. 463.
ἀφανὴς πλοῦτος Ec. 602.
ἀφανίζειν N. 972.
ἀφύων, non ἀφυῶν Ach. 640.
'Αχαία Ach. 709.
ἀχάνη Ach. 108.
ἀχεῖν T. 327.
ἀχυρός et ἀχυρμός V. 1310.
ἄχωρ, ορος et ἀχώρ, ῶρος F. p. 631.
ἀωρὶ νύκτωρ, ἀωρὶ νυκτῶν Ec. 741.
ἀωρίαν Ach. 23.
βαθεῖαι πλευραί V. 1193.
βαλάντιον et βαλλάντιον Eq. 707.
βάμμα Σαρδιανικόν Ach. 112.
βάραθρον Pl. 431.
βασιλέως ὀφθαλμὸς Ach. 92.
βατίζειν Av. 1681.
Βάττου σίλφιον Pl. 925.
βινεῖν, non κινεῖν Ach. 1052.
βλιτομάμμας N. 1001.
βρῦν N. 1382.
γάλα γάλατος F. p. 691, 692.
γέλοιος Pl. 697.
γερωία L. 980.
Γέρων nomen proprium Ec. 848.
γίγνεσθαι. ἔγεντο V. 1226.
γογγύλλειν T. 56.
γοναὶ θεῶν Ec. 3.
γοῦν in interrogatione Eq. 87.
γραμματεύς, ἡ T. 432.
γρυλίζειν Pl. 307.
γυργαθός F. p. 534.
δαλίον Pa. 959.
Δάματερ Pl. 872.
δαρχμή V. 690.
Δᾶτις, ιος et ιδος Pa. 289.
δεῖ. δῇ subjunctivus R. 265.
δεῖγμα Eq. 979.
τὸ δεῖνα L. 921.
δεκάπουν στοιχεῖον Ec. 652.
δέρειν δέρρειν δείρειν δαίρειν N. 442.

Δέρκετος Ach. 1028.
Δεύς Ach. 911.
δῆτα post interpunctionem minorem N. 399.
διακομπάζειν V. 1248.
διαλέγειν V. 350.
διαλύειν τινά L. 655.
διασακωνίζειν vel διασαικωνίζειν V. 1169.
διασκανδικίζειν Eq. 19.
διασπλεκοῦν Pl. 1082.
δικαίως καὶ ἀδόλως Av. 632.
δικαστήριον i. q. πνύξ Eq. 165.
Διόνυσσος Ach. 525.
διώξομαι διώξω Ach. 278.
δόναξ ὑπολύριος R. 233.
δόρυ. σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Pa. 357.
δρᾶν non actionem sed πάθος significans L. 1165.
δρύοχος T. 52.
ἐὰν producto α V. 228.
ἐᾶν παρ' ἑαυτῷ Pl. 588.
ἔγκυκλον T. 261.
ἐδώλιος Av. 887.
εἰ cum subjunctivo verborum αὐθυποτάκτων Eq. 698. 806. εἰ μὴ i. q. ἀλλὰ Eq. 186. Av. 1681.
εἷα pro εἶα L. 1303.
εἶα μάλα et εἶα μόλα Pa. 460.
εἶεν ἀκούω in initio senarii Pa. 663.
εἴη R. 133.
εἰκέναι N. 185.
εἰλιγγιᾶν Ach. 581.
εἶναι. ἦ et ἦν Av. 97.
εἵνεκα L. 74.
εἰρεσιώνη Pl. 1054.
εἰς et ἐς Ach. 242. αἰτεῖν εἰς —, λαβεῖν εἰς — et similia Pl. 1012.
εἰσήκειν V. 606.
εἰσφρεῖν signif. intransitiva Eq. 4.
εἶτεν et ἔπειτεν Ach. 745.
ἐκκλησία κυρία Ach. 19.
ἐκκύκλημα Ach. 408. T. 96.
ἐκφορά Pl. 1008.
ἐλάα et ἐλαία Av. 617.
ἐλατήρ Eq. 1182.
ἐλθέ et ἴθι permutata N. 58.
ἐμ N. 973.
ἐμβραχύ V. 1120.
ἐμπίμπλαμαι ἐμπίπλαμαι Ach. 447.
ἔναντα Eq. 342.
ἐνί i. q. ἠνί Ach. 610.
ἐνταυθοῖ N. 814.
ἐνταῦτα N. 814.
ἔνυδρις Ach. 880.
ἐξεμεῖν metaphor. Ach. 6.
ἐπί cum verbis comedendi Pl. 1005.
ἐπικοκκάστρια T. 1059.
ἐπιστάτης et ἐπίστατον Av. 436.
ἐπιτρέπειν Pl. 1081.
ἐπιχειλής Eq. 814.
ἐργάζεσθαι. ἠργαζόμην Eq. 1221.
Ἑρμῆς ἐμπολαῖος, ἐναγώνιος, ἡγεμόνιος, στροφαῖος Pl. 1153–1161.
ἔσθος cum digammo L. 1096.
εὐδαίμων καὶ μακαριστός V. 550.
ἔφεξιν V. 338.
ἕψειν. ἧψα V. 239.
ζά N. 916.
Ζεύς. νὴ Δί vel νηδί Eq. 319.
ᾔδειν ᾔδην Ach. 35.
ἠέ L. 589.
ἠλύγη Ach. 684.
ἤμ N. 973.
ἡμίν correpto ι Av. 386.
ἢν ἰδού Eq. 26.
ἠπίαλος V. 1038.
ἦ ῥα Pa. 114.
Ἡρακλῆ Ἡρακλέα T. 26.
ἠρεμί R. 315.
ἤτοι — ἤ Eq. 437.
θαλαμιά Ach. 553.
θᾶσαι pro θέασαι Pa. 906.
Θεογένης et Θεαγένης Pa. 928.
θεοῖς ἐχθρία V. 418.
θνήσκειν. τεθνήξω et τεθνήξομαι Ach. 590.
Θυμαιτάδαι V. 1138.
θυμάλωψ et θαυμάλωψ Ach. 321.
ι Atticum in νυνδί νυνμενί τηνδεδί ἐνγεταυθί et similibus Eq. 1357.
Ἴακχος R. 316.
ἰατταταιάξ Eq. 1.
ἰκτῖνος Pa. 1100.
ἰπνός Pl. 815.
ἵππερος ἵππερως N. 74.
ἱρός Eq. 301.

ἴσον ἴσῳ Ach. 354.
ἱστάναι· ἑστήξω et ἑστήξομαι Ach. 590.
κάθαρμα Ach. 44.
καί postpositum Ach. 884.
καὶ ταῦτα postpositum Pl. 546.
Καλχηδών Eq. 174.
καματήριος L. 542.
κὰς Ach. 184.
κασώριον Eq. 1285.
καταδαρθείς pro καταδαρθών Pl. 300.
κατάλογος Eq. 1369.
κατάρχεσθαι Av. 959.
κάτω κάρα Pa. 153.
κέλης L. 60.
κενὰς παρέλκειν Pa. 1306.
κεραμών L. 200.
κῆν Ach. 717.
κίθαρις T. 124.
κικκαβάζειν L. 761.
κίστη et κιστίς Ach. 1086.
κλῄειν Eq. 1316.
Κόρκυρα et Κορκυραῖος Av. 1463.
κρεάδιον Pl. 227.
κρέας *corpus* R. 191.
κρεμάθρα κρεμάστρα N. 218.
κριβανωτός Pl. 764.
κτυπεῖσθαι T. 995.
κυκλοσοβεῖν V. 1523.
κυνοκέφαλλος Eq. 416.
οὐ κωλύει *nihil impedit* Av. 463.
κωπεύς Ach. 552.
λαγαρίζεσθαι V. 674.
λαῖγμα Av. 1563.
λαικάσομαι Eq. 167.
λακατάρατος L. 588.
Λεπροί locus Ach. 724.
λισσάνιος L. 1171.
λίσφος Eq. 1368.
λίτρον νίτρον R. 712.
λούτριον Eq. 1401.
λυχνοῦχος Ach. 938.
λωβᾶσθαι cum dativo Eq. 1408.
μᾶδδα vel μάδδα Ach. 732.
μἀλλά i. e. μὴ ἀλλά Av. 109.
Μαραθῶνι Eq. 781.
Μαραθωνομάχης vel —ος Ach. 181.
μάτην νοσεῖν, μάτην οὐχ ὑγιαίνειν Pa. 95.
ματιολοιχός N. 451.
Μεγάβαζος Av. 484.
μέθυσσος Ach. 525.
Μελανίων Μειλανίων L. 785.
μή cum imperativo aoristi T. 870.
μή μοί γε Eq. 19.
μὴ ὥρασι L. 391.
μήν c. 9. μήνη Av. 1115.
μίλαξ N. 1007.
μισητία Pl. 989.
μολγός Eq. 963.
μόλις οὕτως N. 326.
μυριάδες ἀναρίθμητοι V. 1010.
μύρον, τό, Eq. 1375.
μυστιλᾶσθαι Pl. 627.
Μυτιλήνη Eq. 834.
νανίας V. 1067.
νανικός V. 1067.
ναύφαρκτος Ach. 95.
νεᾶν νεοῦν N. 117.
νὴ Δί vel νηδί Eq. 319.
νηττάριον Pl. 1011.
νοττίον Av. 547.
νυνί cum aoristo N. 786.
ξανθίζεσθαι L. 43.
ξενία a comicis exprobrata Ach. 518.
ξυστίς vel ξύστις N. 70.
ο pro ου apud Bœotos L. 155.
ὄζειν. constructio h. v. Ach. 193. Pl. 1020.
οἷα δή Ach. 753.
οἴδατε Ach. 294.
οἰζυρός L. 948.
οἰμοιμοῖ Pa. 257.
οἰοιοῖ Pa. 257.
ὄμβριμος forma vitiosa Eq. 1178. Av. 1299.
ὀπυίειν F. p. 528.
ὀριβάτης et οὐριβάτης Av. 276.
ὀρτάλιχος Ach. 871.
ὄρνις. de mensura h. v. Av. 168.
ὅσον ἀπέραντον N. 1.
ὅστινος Ach. 863.
ὀσφραίνεσθαι. ὀσφρᾶσθαι Ach. 179.
ὅτι et ὁτιή in initio senariorum Pa. 211.
οὐδαμοῖ V. 1188.
οὐδεείς οὐδεέν L. 1044.

οὐδέν vel *οὐδέν γε nullo pacto* N. 694.
οὐ δήπου et *οὔτι που* Ach. 122.
οὖν inter præpositionem et verbum, *κατουνέβαλεν* R. 1047.
οὐρῆν N. 373.
οὔ τι μή Ec. 756.
οὔ τι χαίρω Ach. 563.
οὗτος de absente dictum N. 83.
οὑτοσί. articulus post *οὑτοσί* omissus Ach. 1949.
οὐχ εἷς pro *οὐδείς* Ec. 153.
Παιάν Ach. 1212.
παίειν i. q. *ἐσθίειν* Ach. 835.
παλίνορρος Ach. 1179.
παλεός et *παλεόρ* L. 988.
παμπησία Ec. 863.
παντᾷ, non *πάντα* Av. 345.
παραγραφή F. p. 519.
Παρνήθιος Ach. 348.
παροινικός et *παροινικῶς* Ach. 981.
πατεῖν metaphor. Av. 471.
παῦ Eq. 821.
Πειραιεύς correpta diphthongo Pa. 145.
πείρειν ejusque composita Ach. 1007.
περικοκκάζειν Eq. 697.
Περσικαὶ (calcei) N. 150. L. 229.
πήσας et *πήσομαι* N. 1122.
Πῖσα R. 1232.
πλυνός et *πλύνος* Pl. 1061.
πνύξ πυκνός πυκναία Eq. 165.
πο L. 155.
ποεῖν Ach. 410. N. 1448.
ποιεῖν et *ποιεῖσθαι σπονδὰς* Ach. 58.
ὁ ποῖος Ach. 963.
πολίοχος L. 345.
πολύς vehemens Eq. 760. *θρασὺς πολλοῦ, γέρων πολλοῦ* et similia N. 915.
ποσθαλίσκος T. 291.
πόσου χρόνου Ach. 83.
Ποτειδαία Eq. 438.
πρέσβυς Ach. 93.
πρηγορών Eq. 374.
πρὶν ἄν γε, πρίν γ' ἄν Ach. 176.
πρὶν ἤ N. 1402.
πρίων (a *πρίασθαι*) Ach. 36.
πρίων, ωνος, ὁ (a *πρίειν*) V. 694.
πρός casui suo postpositum Eq. 32.
πρόσχημα R. 913.
προθύματα Pl. 660.
πρός adverbium Ach. 701. L. 628.
προτένθαι N. 1198.
προτιμᾶν R. 638.
προυσελεῖν R. 730.
πρόχουσιν N. 272.
τὰ πρῶτα R. 421.
πυκνή et *πυκναία* i. q. *πνύξ* Eq. 165.
πυός, non *πῦος* Pa. 1150.
πυριάτης V. 710.
πυρραγής Ach. 933.
ρ præcedentem vocalem longam facit Pl. 51.
ῥα Ach. 336.
ῥαβδούχων munus Pa. 734.
ῥέγκειν et *ῥέγκεσθαι* Eq. 115.
ῥεῦσαι Eq. 526.
ῥιγῶν Av. 935.
ῥοφήσομαι ῥοφήσω Ach. 278.
ῥύζειν R. 684.
σανίς V. 848.
σεληναία N. 614.
σιδηροῦς ἀνήρ Ach. 491.
Σίκων nomen servile F. p. 562.
σίλφη Ach. 920.
σκανδάληθρον Ach. 687.
σκάφιον tonsura T. 838.
Σκίρα Ec. 18.
σκορδινᾶσθαι Ach. 30.
Σκυθῶν ἐρημία Ach. 704.
σκυτάλιον producto *α* Av. 1283.
σορέλλη F. p. 528.
σπαθᾶν N. 53.
σπέρμα metaphor. Av. 111.
στεφάνη Ec. 1034.
στιπτός Ach. 180.
στοιά Ach. 548.
στρατηγοὶ καὶ ταξίαρχοι Ach. 569.
στρέφειν de ventre dictum Pl. 1131.
στρογγύλα ῥήματα Ach. 686.
στυφοκόπος Av. 1299.
σύμ N. 973.
συνάπτειν Ach. 686.

συνεργτικός Eq. 1378.
σφηκίσκος Pl. 301.
σχοινίον μεμιλτωμένον Ach. 22.
Σωσίας V. 78.
ταῶς Ach. 63.
τε γάρ Pa. 402.
τέμνειν cum accusat. Ach. 301.
τετραπτερυλλίδες Ach. 871.
τετρωβολίζειν V. 684.
τεττιγοφόρας Eq. 1331.
τηλία Pl. 1037.
τί δῆτ' ἂν εἰ — Ach. 1011.
τίζειν Av. 23.
τίφη Ach. 920.
τί φῄς extra versum Eq. 1346.
τονθορύζειν τονθορυγεῖν Ach. 683.
τραγῳδία et *τρυγῳδία* sine articulo Ach. 500.
τριάκοντα ἡμέραι Ach. 858.
τρὶς ἄθλιος et *τρισάθλιος* Pa. 242.
τρύβλιον Pl. 1108.
τρυγονᾶν Ec. 34.
τύχἀγαθῇ T. 283.
ὑποκρούειν Ach. 38.
ὑποτύπτειν Av. 1145.
φαθί Eq. 23.
φανῶ producto *α* Eq. 300.
Φασιανοί N. 109.
φάττιον Pl. 1011.
Φειδιππίδης N. 67.
Φελλεύς Ach. 273.
φέρ' ἴδω, τί δέ — Ach. 4.
Φερσέφαττα Φερρέφαττα R. 671.
φευξοῦμαι et *φεύξομαι* Ach. 203.
φιαλεῖν V. 1348.
φιδάκνη Eq. 792.
φοινικίς Pa. 1173.
φράτηρ et *φράτωρ* Eq. 255.
χαιρηδών Ach. 4.
Χαίριππος et *Χάριππος* N. 64.
χεσεῖν aoristus T. 570.
χῖδρα Eq. 806.
χιλιῶν perispomenon Pa. 1237.
χλίδων F. p. 618.
χοεύς χούς Ach. 1000.
χοιροκομεῖον L. 1073.
χολή ἐστι R. 4.
χόλιξ R. 576.
Χολλείδης Ach. 408.
χόνδρος ἅλς Ach. 521.
χορδεύειν Eq. 214.
χορικά Eq. 589.
χοροὶ ὀδόντων R. 548.
χοροῦ N. 888. Pl. p. 22.
ψαιστός Pl. 138.
ψαμμακόσιοι Ach. 3.
ψίαθος, ἡ R. 567.
ψιμύθιον Pl. 1064.
ψυγῆναι ψυχῆναι N. 151.
ὦ duplex cum vocativo substantivi et adjectivi Ach. 475.
ὥρασι L. 391.

INDEX LATINUS.

ACCENTUS nominum in εια et οια metri caussa mutatus F. p. 536.
accusativus ab adjectivo verbali pendens Eq. 72.
accusativus tertiæ declinationis in η vel ην N. 182.
adulatores genua fricantes Pl. 784.
Æschylus Eq. 821. N. 1122. Pa. 257. 663. F. p. 536.
Æschyli fabulæ post mortem ejus actæ Ach. 10.
Agathonis antitheta T. 55.
Agyrrhius Ec. 102.
Anacreon Ach. 850.
annuli physici Pl. 884.
apodosis post εἰ μέν omissa Pl. 470.
Apollonius Citiensis F. p. 499.
Arcadius Eq. 23.
Aristophanes. Emendationes criticorum,
  Abreschii Ec. 420.
  Arnaldi Ec. 332.
  Beckii Av. 58. 869.
  Bekkeri N. 838. V. 1188. Pa. 215. 329. Av. 1343. L. 212. 249. T. 819. P. 1027.
  Bentleii Ach. 108. 220. 296. 348. 533. 636. 998. Eq. 29. 292. 325. 340. 374. 421. 424. 503. 610. 618. 742. 781. 826. 869. 873. 893. 1295. 1311. 1334. 1392. N. 238. 423. 451. 457. 520. 575. 615. 861. 1122. 1359. V. 98. 275. 296. 348. 417. 433. 532. 535. 612. 634. 661. 711. 894. 1037. 1062. 1107. 1221. 1226. 1235. 1282. 1293. 1301. 1329. 1330. 1481. 1484. 1536. Pa. 211. 388. 457. 497. 498. 599. 610. 629. 630. 676. 745. 785. 864. 1142. 1166. 1248. 1340. Av. 287. 338. 360. 368. 385. 454. 457. 476. 480. 481. 490. 505. 538. 609. 688. 812. 856. 857. 920. 953. 1011. 1259. 1328. 1440. 1478. 1563. 1590. 1679. 1763. L. 94. 113. 124. 237. 255. 281. 377. 494. 505. 542. 552. 567. 588. 636. 647. 673. 676. 692. 740. 760. 799. 862. 927. 1016. 1098. 1148. 1162. 1167. 1190. 1212. 1216. 1220. 1228. 1242. 1246. T. 58. 101. 107. 168. 169. 223. 252. 254. 283. 340. 477. 494. 495. 548. 553. 596. 632. 646. 653. 662. 702. 704. 777. 815. 851. 879. 889. 901. 946. 984. 986. 992. 1005. 1080. 1114. 1115. 1187. 1198. 1207. 1213. R. 76. 394. 405. 645. 714. 993. 1026. 1035. 1055. 1057. 1256. 1517. Ec. 474. 652. 702. 719. 964. 980. 1005. Pl. 17. 256. 514. 547. 565. 805. 1011.
  Th. Bergkii Ach. 282. V. 691. 1237.
  Bergleri Eq. 617. V. 8. 437. 522. 761. Pa. 931. L. 81. 592. 981. 1164. 1281. T. 87. Ec. 22.
  Biseti L. 79. 1174. T. 179. 689. 982. 1125. 1171. 1227. Ec. 17. 1104.
  Bothii Ach. 928 1210. Eq. 342.

1019.V.665.Av.150.L 338.
1129.1201.T.126.567.914.
1048. 1216. 1228. R. 350.
Ec.81. 226. 633. 840. 907.
940. 952.
Brunckii Ach.46. 59.100.177.
221.341.826.988.997. Eq.
66. 262. 609. 628. 674. 783.
1324. 1368. 1393. N. 130.
185. 296. 439. 872. V. 347.
418.461.462.463.496.576.
600.703.804.914.944.962.
970.1004.1025.1117.1162.
1413.1507. Pa.60.163.253.
347. 388. 414. 531. 1216.
1250.1272. Av. 276. 373.
464.544.565.589.610.612.
704. 788. 820. 843. 1095.
1299.1527. L.141.144.149.
244.301.384.499.539.557.
563. 843. 963. 972. 1030.
1096. 1163. 1190. 1244.
1259. T. 28. 61. 248. 471.
593.832.836.842.928.944.
1002. 1016. 1017. 1051.
1087. 1108. 1114. 1190.
1194.1222.1226. R.1106.
1480. Ec. 26. 86. 239. 244.
297.305.330.382.645.667.
756.795.837.873.877.898.
946.1115.1127.1145.1161.
Pl. 286. 297. 438. 725. 736.
878. 892. 993. 1030. 1078.
1170.
G. Burgesii V. 1011. 1248.
1283.
Buttmanni N. 1379. V. 162.
Casauboni Eq. 262. 361.1303.
Coraïs N. 1119.
Dawesii Eq. 159. 207. N. 87.
824.1347.1436. V.634.802.
Pa. 1297. 1344. Av. 9. 163.
164. 390. 460. 996. 1102.
1496. 1735. 1741. L. 143.
235. T. 100. 477. Ec. 57.
301. 307. 841. Pl. 196. 859.
985. 1140.
G. Dindorfii Ach. 68. 294. 301.
318.325.336.601.784.861.
927. 988. 1085. 1166. 1185.
Eq. 27.32.177.255.319.339.
366.400.442.453.891.903.
989.1041.1069.1089.1206.
1230. 1270. 1273. 1373.
1377. 1378. N. 1102. 1169.
1312.1350.1366.1371.1379.
1474.V. 27.61.147.152.318.
323.342.350.352.396.407.
410.422.446.465.474.501.
527.570.642.694.827.885.
902.1012.1067.1069.1085.
1193.1240.1305.1310.1335.
1338. 1340. 1454. 1519.
1521.1523. Pa. 16.110.175.
180.261.272.274.280.341.
433.441.445.446.469.472.
490.492.582.584.588.590.
661.689.891.892.894.906.
916.920.926.928.952.953.
1023. 1030. 1033. 1074.
1111.1116.1275.1276. Av.
23. 108. 180. 181. 183. 268.
386.424.459.484.567.632.
641.644.765.766.822.862.
877. 881. 952. 1013. 1024.
1042. 1078. 1086. 1113.
1127. 1139. 1221. 1295.
1313. 1366. 1389. 1614.
1681. 1723. 1757. 1763. L.
24. 66. 162. 263. 345. 517.
589. 915. 1017.1088.1159.
1267.1274.1292.1321.T.4.
24. 96. 101. 104. 105. 121.
122.128. 206. 240. 242. 245.
255. 291. 307. 310. 327. 329.
354. 419. 434. 436.461.486.
500.555.640.644.772.878.
966.1006.1026.1029.1039.
1182. 1203. R. 15. 41. 81.
164.217.264.301.310.514.
574. 684. 863.884.888.896.
905. 991 1046. 1076. 1287.
1335. 1449. 1474. 1486.
1489. Ec. 82.141. 202. 244.
382.514.571.572.576.675.
923.1075.1114.1164.1171.
Pl. 136. 578. 1033. 1083.
L. Dindorfii Ach. 842. V. 463.

Disseni Av. 1069.
Dobræi Ach. 570. 693. 1037. 1048. Eq. 974. N. 676. 681. V. 298. 694. 709. 837. 903. 1190. Pa. 2. 251. 417. 1195. Av. 382. 642. 1065. 1149. 1389. 1438. L. 398. 438. 478. 524. 636. 761. 764. 839. 906. 934. 1020. 1025. T. 96. 135. 204. 400. 700. 768. 789. 790. 804. 1139. 1156. R. 1263. Ec. 286. 724. 735. 800. 881. Pl. 977.
Elmsleii Ach. 78. 79. 105. 136. 194. 295. 307. 323. 338. 395. 406. 475. 548. 569. 588. 589. 590. 701. 702. 724. 782. 791. 796. 799. 832. 849. 867. 880. 912. 917. 919. 948. 955. 959. 981. 989. 1071. 1079. 1102. 1150. 1188. 1222. 1232. Eq. 268. 290. 294. 319. 348. 360. 726. 727. 821. 940. 1108. 1196. 1206. 1218. 1401. N. 296. 324. 1066. 1296. V. 3. 155. 185. 399. 432. 612. 614. 867. 877. 894. 902. 1226. 1354. Pa. 48. 246. 716. 931. Av. 118. 297. 394. 821. 1017. 1208. 1358. 1364. 1440. 1542. 1598. L. 565. 600. 604. 904. 999. 1005. 1071. 1098. 1099. T. 165. 209. 216. 657. 926. 1159. 1167. 1224. R. 146. 170. 508. 523. 557. 607. 1281. Ec. 167. 939. Pl. 227. 361.
T. Fabri Ec. 129. 288. 487. 633. 636. 657. 728. 836. 1043. 1169. Pl. 1011.
Florentis Christiani V. 248. 263. 272. 339. 400. 432. 441. 573. 596. 606. 611. 678. 1223. 1286. Pa. 643. 867. L. 364. 598. 831. 866. 884. 1025. 1035.
Heathii R. 1265.
Hemsterhusii Pl. 65. 506. 932. 977.
G. Hermanni Ach. 299. 490. 566. 645. Eq. 301. 304. N. 638. 679. 700. 750. 901. 1308. 1310. 1506. V. 281. 282. 308. 309. 315. 344. 487. 530. 1262. Pa. 257. 258. 910. 1159. Av. 610. 1506. L. 542. 546. 645. 665. 785. 810. 811. 813. 998. 1298. 1316. 1318. T. 285. 320. 669. 987. 988. R. 216. 245. 340. Ec. 487. 495. 576.
Holstenii Eq. 174.
Hotchkisii Av. 1131.
Jo. Kaye T. 797.
Kiddii Ec. 117.
Koenii L. 1313. 1320.
Kusteri Ach. 126. 710. Eq. 438. 635. 798. N. 24. 1083. 1418. V. 1029. 1270. Pa. 254. Av. 521. L. 83. 467. 528. 574. 739. 1019. T. 261. 480. 546. 556. 611. 651. 658. 660. 730. 809. 852. 1129. R. 197. 665. 1220. Ec. 161. 826. Pl. 374.
Lobeckii V. 1487. T. 761. R. 987.
Marklandi T. 90. Ec. 574.
Meinekii Eq. 1242.
Musgravii T. 1041.
Palmerii Ec. 2.
Piersoni T. 910. Pl. 340.
Porsoni Ach. 1195. Eq. 276. 282. 465. 1018. 1324. 1350. N. 189. 372. 401. 663. 728. 1063. 1137. 1427. 1458. V. 323. 416. 535. 542. 544. 636. 761. Pa. 269. 282. 346. 420. Av. 11. 268. 336. 520. 634. 820. 1283. L. 20. 519. 416. 551. 843. 993. T. 56. 225. 234. 285. 443. 580. 605. 706. 768. 799. 939. 1013. R. 1384. Ec. 291. 307. 748. Pl. 300. 340. 510. 531. 573. 688.
Ae. Porti Ec. 490. 897.
Reisigii Eq. 1108. 1324. N. 769. 847. 1052. 1309. V. 217. 1067. Pa. 32. Av. 346. 405. 1071. 1196. L. 81. 200. 256.

316. 364. 594. 945. 956. 1053. 1060. 1063. 1088. 1289. T. 667. 683. 684. 686. 1024. R. 324. Ec. 1008.
Reiskii Ach. 106. 598. 967. Eq. 725. 1312. V. 588. 1118. 1418. 1449. Av. 749. L. 303. 1003. 1133. T. 18. 281. 300. 419. 967. Ec. 199. 780.
Scaligeri Ach. 880. Eq. 981. V. 875. 995. 1127. L. 634. T. 50. 242. 440. 883. 927. 1039. R. 377. 513.
Schæferi L. 1267. Ec. 150.
Schweighæuseri R. 576.
Seageri Eq. 701. Av. 671. 1601.
Seidleri Eq. 1357. Pa. 605. 882. Av. 1115. T. 1019. R. 116. 1399.
H. Stephani Pl. 1020.
Sylburgii Eq. 90.
Fr. Thierschii Eq. 1369. Pa. 831. Av. 740.
Toupii Eq. 270. N. 976. T. 163. 217. Ec. 275. 658.
Tyrwhitti Ach. 655. V. 795. 828. 905. 1245. Av. 515. 906. T. 754. Ec. 628. 1006.
Valckenarii Ach. 436. N. 819. Av. 443. L. 980. 1299. T. 472.
Wakefieldi L. 136. 459.
Wielandi Eq. 114.
F. A. Wolfii Ach. 242.
Aristophanis fabularum numerus et nomina F. p. 497.
Aristophanis posessio Æginetica Ach. 654.
Athenæus Ach. 301. 460. 835. 887. 963. N. 109. V. 690. F. p. 506. 692.
Atheniensium δυσβουλία Ec. 474.
attractio vitiosa Ach. 601.
augmentum verborum ab *ει* et *οι* incipientium N. 137.
Bekkeri Anecdota F. p. 502. 510. 583.
bellaria spectatoribus projecta V. 58.
Cannonus Ec. 1089.
carmina παρακλαυσίθυρα Ec. 960.
Cephisophon Ach. 395.
Charixena Ec. 943.
Chelidon F. p. 672.
Cimolia terra R. 713.
Cinesias Av. 1378.
Cleophon R. 679.
compotatio ad ignem Ach. 751.
Connas Eq. 574.
Conon Ec. 196.
Coprus Eq. 899.
crasis Ach. 325. 612. 828. Eq. 1237. 1373. N. 1278. 1373. Pa. 253. Av. 109. L. 66. 273. T. 90. 536. 1150.
Demosthenes V. 418.
Demus Pyrilampis f. V. 98.
Diogenes Laert. F. p. 510. 511. 666.
Dorienses *αο* in *α* contrahunt Ach. 913.
dualis prima secunda tertia persona Ach. 733.
elisio *αι* diphthongi N. 7.
equitatus Attici numerus Eq. 225.
Etymolog. M. Ach. 425. 968. Pl. 1064. F. p. 526. 588.
Euripides Ach. 255. N. 814. 1233. V. 228. Av. 276. 1221. R. 233. F. p. 501. Euripidis vitæ scriptor F. p. 512.
Eustathius N. 814. F. p. 504.
ficus ab senibus alligati Eq. 755.
Galenus V. 239. 710. F. p. 500.
genitivi tertiæ declinationis forma in *εος* N. 1075.
grammaticorum peccata chronologica F. p. 552.
Harpocratio Ach. 632.
Hecatæ cœna Pl. 594.
Herodianus *περὶ μον. λέξ.* F. p. 606.
Hesychius Ach. 22. 390. 567. 643. 681. 684. 763. 1063. 1112. Eq. 1331. N. 692. 1382. V. 350. 1169. R. 133. F. p. 658.
hyperbole N. 109. 1065.

interjectiones in αξ terminatæ Eq. 1.
jusjurandum per tres deos N. 1233. per Gratias N. 773.
lac gallinaceum Av. 733.
Lacedæmoniorum ξενηλασία Av. 1013.
Lacratides Ach. 220.
Lamius Ec. 77.
ligna vermibus corrosa pro sigillis adhibita T. 427.
lunulæ statuarum capitibus additæ Av. 1114.
merces comitiorum Ec. 302.
merces judicum V. 684.
Meton Av. 997.
Metra. anapæstus post tribrachum in senario Ach. 47. post dactylum Ach. 733. proceleusmaticus pro anapæsto in senario Ach. 78. versus ex quinque anapæstis compositus Ach. 285. dactylus pro trochæo in versibus trochaicis Ach. 318. Eq. 406. cæsura post syllabam primam tertiæ dipodiæ in tetrametris anapæsticis N. 987. monometer inter trimetros N. 1233. bacchii versibus glyconeis præmissi V. 317. metrum palimbacchiacum Pa. 491. versus dactylici parœmiaco finiti Av. 254. metrum ex dactylo, pæone primo et cretico compositum L. 277. senarii iambici pes ultimus solutus R. 1203. parœmiaci per plures versus continuati F. p. 649, 650.
mortui coronati Ec. 538.
mortui ter invocati R. 1176.
Morychus Ach. 887. V. 506.
Nausicydes Ec. 426.
Œager V. 579.
Olympus Marsyæ discipulus Eq. 9.
optativi forma πεποιθοίην et similes Ach. 940.
oratio soluta apud comicos Eq. 941.
patria est ubi bene est Pl. 1151.
Pauso Pl. 602.
pecunia in ore condita Ec. 818.
Pellenicæ lænæ Av. 1421.
Phæax Eq. 1377.
philosophi ἀνυπόδητοι N. 103.
Phrynichus F. p. 561.
Phyromachus Ec. 22.
Photii lexicon V. 684. F. p. 509. 540.
Plutarchus Ach. 584.
Pollux Ach. 321. 1102. 1110. V. 684. R. 233.
Priscianus Ach. 179.
Proclus ad Platonis Parmenidem F. p. 647.
Pronomus Ec. 102.
quinque talenta Ach. 6.
Sappho Ach. 914.
scholiasta Theocriti F. p. 510.
Sophocles Ach. 883. 1212. N. 1233.
sortitio chororum scenicorum Ec. 1159.
Stephanus Byz. Ach. 234. Av. 463.
sternutamenti omen Av. 720.
Stobæus T. 413. F. p. 504. 653.
substantiva in αια N. 614.
Suidas Ach. 880.
Themistoclis mors Eq. 74.
Theognis tragicus Ach. 11.
Theognostus Eq. 165.
Theophrastus N. 1007.
Thesmophoria T. 80.
Thracii πελτασταί Ach. 160.
Thucydides Melesiæ f. Ach. 703.
transitus a numero singulari ad pluralem N. 975.
vas aqua repletum ante fores funestarum ædium Ec. 1033.
victimis pilos e fronte evellunt crificaturi Av. 959.
vomere metaphor. Ach. 6.

26/9/00

Clarendon Press, Oxford.

SELECT LIST OF STANDARD WORKS.

STANDARD LATIN WORKS . . . . . Page 1
STANDARD GREEK WORKS . . . . . „ 3
MISCELLANEOUS STANDARD WORKS . „ 7
STANDARD THEOLOGICAL WORKS . . „ 8

1. STANDARD LATIN WORKS.

Avianus. *The Fables.* Edited, with Prolegomena, Critical Apparatus, Commentary, &c., by Robinson Ellis, M.A., LL.D. 8vo. 8*s.* 6*d.*

Caesar. *De Bello Gallico.* Books I–VII. According to the Text of Emanuel Hoffmann (Vienna, 1890). Edited, with Introduction and Notes, by St. George Stock. Post 8vo, 10*s.* 6*d.*

Catulli Veronensis *Liber.* Iterum recognovit, Apparatum Criticum Prolegomena Appendices addidit, R. Ellis, A.M. 8vo. 16*s.*

Catullus, *a Commentary on.* By Robinson Ellis, M.A. *Second Edition.* 8vo. 18*s.*

Cicero. *De Oratore Libri Tres.* With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, Litt.D. 8vo. 18*s.*

Also, separately—
Book I. 7*s.* 6*d.* Book II. 5*s.*
Book III. 6*s.*

—— *Pro Milone.* Edited by A. C. Clark, M.A. 8vo. 8*s.* 6*d.*

—— *Select Letters.* With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A. *Fourth Edition.* 8vo. 18*s.*

Horace. With a Commentary. By E. C. Wickham, D.D. *Two Vols.*
Vol. I. The Odes, Carmen Seculare, and Epodes. *Third Edition.* 8vo. 12*s.*
Vol. II. The Satires, Epistles, and De Arte Poetica. 8vo. 12*s.*

Juvenal. *Thirteen Satires.* Edited, with Introduction and Notes, by C. H. Pearson, M.A., and Herbert A. Strong, M.A., LL.D. *Second Edition.* Crown 8vo. 9*s.*

Juvenalis. *Ad Satiram Sextam in Codice Bodl. Canon. XLI Additi versus XXXVI.* Exscripsit E.O.Winstedt, Accedit Simulacrum Photographicum. In Wrapper. 1*s.* *net.*

Livy. *Book I.* With Introduction, Historical Examination, and Notes. By Sir J. R. Seeley, M.A. *Third Edition.* 8vo. 6*s.*

Manilius. *Noctes Manilianae; sive Dissertationes in Astronomica Manilii. Accedunt Coniecturae in Germanici Aratea.* Scripsit R. Ellis. Crown 8vo. 6*s.*

Merry. *Selected Fragments of Roman Poetry.* Edited, with Introduction and Notes, by W. W. Merry, D.D. *Second Edition.* Crown 8vo. 6*s.* 6*d.*

Ovid. *P. Ovidii Nasonis Ibis.* Ex Novis Codicibus edidit, Scholia Vetera Commentarium cum Prolegomenis Appendice Indice addidit, R. Ellis, A.M. 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *P. Ovidi Nasonis Tristium Libri V.* Recensuit S. G. Owen, A.M. 8vo. 16*s.*

Persius. *The Satires.* With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A. Edited by Henry Nettleship, M.A. *Third Edition.* 8vo. 8s. 6d.

Plautus. *Rudens.* Edited, with Critical and Explanatory Notes, by E. A. Sonnenschein, M.A. 8vo. 8s. 6d.

—— *The Codex Turnebi of Plautus.* By W. M. Lindsay, M.A. 8vo, 21s. *net.*

Quintilian. *Institutionis Oratoriae Liber Decimus.* A Revised Text, with Introductory Essays, Critical Notes, &c. By W. Peterson, M.A., LL.D. 8vo. 12s. 6d.

Rushforth. *Latin Historical Inscriptions, illustrating the History of the Early Empire.* By G. McN. Rushforth, M.A. 8vo. 10s. *net.*

Tacitus. *The Annals.* Edited, with Introduction and Notes, by H. Furneaux, M.A. 2 vols. 8vo.

Vol. I, Books I–VI. *Second Edition.* 18s.

Vol. II, Books XI–XVI. 20s.

Tacitus. *De Germania.* By the same Editor. 8vo. 6s. 6d.

—— *Vita Agricolae.* By the same Editor. 8vo. 6s. 6d.

—— *Dialogus de Oratoribus.* A Revised Text, with Introductory Essays, and Critical and Explanatory Notes. By W. Peterson, M.A., LL.D. 8vo. 10s. 6d.

Velleius Paterculus *ad M. Vinicium Libri Duo.* Ex Amerbachii praecipue Apographo edidit et emendavit R. Ellis, Litterarum Latinarum Professor publicus apud Oxonienses. Crown 8vo, paper boards. 6s.

Virgil. *With an Introduction and Notes.* By T. L. Papillon, M.A., and A. E. Haigh, M.A. 2 vols. Crown 8vo. Cloth, 6s. each; *stiff covers* 3s. 6d. each.

Also sold in parts, as follows—
Bucolics and *Georgics*, 2s. 6d.
Aeneid, in 4 parts, 2s. each.

King and Cookson. *The Principles of Sound and Inflexion, as illustrated in the Greek and Latin Languages.* By J. E. King, M.A., and Christopher Cookson, M.A. 8vo. 18s.

—— *An Introduction to the Comparative Grammar of Greek and Latin.* Crown 8vo. 5s. 6d.

Lindsay. *The Latin Language.* An Historical Account of Latin Sounds, Stems and Flexions. By W. M. Lindsay, M.A. Demy 8vo. 21s.

Nettleship. *Lectures and Essays on Subjects connected with Latin Scholarship and Literature.* By Henry Nettleship, M.A. Crown 8vo. 7s. 6d.

—— *Second Series,* edited by F. J. Haverfield, with Memoir by Mrs. Nettleship. Crown 8vo. 7s. 6d.

Nettleship. *Contributions to Latin Lexicography.* 8vo. 21s.

Sellar. *Roman Poets of the Augustan Age.* By W. Y. Sellar, M.A.; viz.

I. Virgil. *New Edition.* Crown 8vo. 9s.

II. Horace and the Elegiac Poets. With a Memoir of the Author by Andrew Lang, M.A., *Second Edition.* Crown 8vo, 7s. 6d.

—— *Roman Poets of the Republic. Third Edition.* Crown 8vo. 10s.

Wordsworth. *Fragments and Specimens of Early Latin.* With Introductions and Notes. By J. Wordsworth, D.D. 8vo. 18s.

2. STANDARD GREEK WORKS.

Chandler. *A Practical Introduction to Greek Accentuation*, by H. W. Chandler, M.A. *Second Edition.* 10*s.* 6*d.*

Farnell. *The Cults of the Greek States. With Plates.* By L. R. Farnell, M.A.
Vols. I and II. 8vo. 32*s. net.*
Volume III *in Preparation.*

Grenfell. *An Alexandrian Erotic Fragment and other Greek Papyri, chiefly Ptolemaic.* Edited by B. P. Grenfell, M.A. Small 4to. 8*s.* 6*d. net.*

Grenfell and Hunt. *New Classical Fragments and other Greek and Latin Papyri.* Edited by B. P. Grenfell, M.A., and A. S. Hunt, M.A. With Plates, 12*s.* 6*d. net.*

—— *Menander's* Γεωργός. A Revised Text of the Geneva Fragment. With a Translation and Notes by the same Editors. 8vo, stiff covers, 1*s.* 6*d.*

Grenfell and Mahaffy. *Revenue Laws of Ptolemy Philadelphus.* 2 vols. Text and Plates. 31*s.* 6*d. net.*

Haigh. *The Attic Theatre.* A Description of the Stage and Theatre of the Athenians, and of the Dramatic Performances at Athens. By A. E. Haigh, M.A. *Second Edition, Revised and Enlarged.* 8vo. 12*s.* 6*d.*

Haigh. **The Tragic Drama of the Greeks.** With Illustrations. 8vo. 12*s.* 6*d.*

Head. *Historia Numorum:* A Manual of Greek Numismatics. By Barclay V. Head. Royal 8vo, half-bound, 42*s.*

Hicks. *A Manual of Greek Historical Inscriptions.* By E. L. Hicks, M.A. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Hill. *Sources for Greek History between the Persian and Peloponnesian Wars.* Collected and arranged by G. F. Hill, M.A. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Kenyon. *The Palaeography of Greek Papyri.* By Frederic G. Kenyon, M.A. 8vo, with Twenty Facsimiles, and a Table of Alphabets. 10*s.* 6*d.*

Liddell and Scott. *A Greek-English Lexicon*, by H. G. Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Eighth Edition, Revised.* 4to. 36*s.*

Monro. *Modes of Ancient Greek Music.* By D. B. Monro, M.A. 8vo. 8*s.* 6*d. net.*

Paton and Hicks. *The Inscriptions of Cos.* By W. R. Paton and E. L. Hicks. Royal 8vo, linen, with Map, 28*s.*

Smyth. *The Sounds and Inflections of the Greek Dialects* (Ionic). By H. Weir Smyth, Ph. D. 8vo. 24*s.*

Thompson. *A Glossary of Greek Birds.* By D'Arcy W. Thompson. 8vo, buckram, 10*s. net.*

Aeschinem et Isocratem, *Scholia Graeca in.* Edidit G. Dindorfius. 8vo. 4*s.*

Aeschylus. *In Single Plays.* With Introduction and Notes, by Arthur Sidgwick, M.A. *New Edition.* Extra fcap. 8vo. 3*s.* each.
I. Agamemnon. II. Choephoroi. III. Eumenides.
IV. Prometheus Bound. With Introduction and Notes, by A. O. Prickard, M.A. *Third Edition.* 2*s.*

Aeschyli *quae supersunt in Codice Laurentiano quoad effici potuit et ad cognitionem necesse est visum typis descripta edidit* R. Merkel. Small folio. 21*s.*

Aeschylus: *Tragoediae et Fragmenta*, ex recensione Guil. Dindorfii. *Second Edition.* 8vo. 5*s.* 6*d.*

—— *Annotationes* Guil. Dindorfii. Partes II. 8vo. 10*s.*

4. STANDARD THEOLOGICAL WORKS, &c.

St. Basil: *The Book of St. Basil on the Holy Spirit.* A Revised Text, with Notes and Introduction by C. F. H. Johnston, M.A. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

The Coptic Version of the New Testament, *in the Northern Dialect, otherwise called Memphitic and Bohairic.* With Introduction, Critical Apparatus, and Literal English Translation. The Gospels. 2 vols. 8vo. 42*s.*

Bright. *Chapters of Early English Church History.* By W. Bright, D.D. *Third Edition.* 8vo. 12*s.*

Canons of the First Four General Councils *of Nicaea, Constantinople, Ephesus, and Chalcedon.* With Notes, by W. Bright, D.D. *Second Edition.* Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

The Book of Enoch. *Translated from Dillmann's Ethiopic Text* (emended and revised), and Edited by R. H. Charles, M.A. 8vo. 16*s.*

Conybeare. *The Key of Truth.* A Manual of the Paulician Church of Armenia. The Armenian Text, edited and translated with illustrative Documents and Introduction by F. C. Conybeare, M.A. 8vo. 15*s. net.*

Driver. *The Parallel Psalter,* being the Prayer-Book Version of the Psalms and a New Version, arranged in parallel columns. With an Introduction and Glossaries. By the Rev. S. R. Driver, D.D., Litt.D. Extra fcap. 8vo. 6*s.*

Ecclesiasticus (xxxix. 15—xlix. 11). The Original Hebrew, with Early Versions and English Translations, &c. Edited by A. Cowley, M.A., and Ad. Neubauer, M.A. 4to. 10*s.* 6*d. net.*

Hatch and Redpath. *A Concordance to the Greek Versions and Apocryphal Books of the Old Testament.* By the late Edwin Hatch, M.A., and H. A. Redpath, M.A. In Six Parts. Imperial 4to. 21*s.* each.

—— *Supplement,* Fasc. I. Containing a Concordance to the Proper Names occurring in the Septuagint. By H. A. Redpath, M.A. Imperial 4to, 16*s.*

Ommanney. *A Critical Dissertation on the Athanasian Creed. Its Original Language, Date, Authorship, Titles, Text, Reception, and Use.* By G. D. W. Ommanney, M.A. 8vo. 16*s.*

Paget. *An Introduction to the Fifth Book of Hooker's Treatise of the Laws of Ecclesiastical Polity.* By the Very Rev. Francis Paget, D.D. Medium 8vo, cloth, 7*s.* 6*d.*

Taylor. *The Oxyrhynchus Logia and the Apocryphal Gospels.* By the Rev. Charles Taylor, D.D. 8vo, paper covers, 2*s.* 6*d. net.*

Turner. *Ecclesiae Occidentalis Monumenta Iuris Antiquissima:* Canonum et Conciliorum Graecorum Interpretationes Latinae. Edidit Cuthbertus Hamilton Turner, A.M. Fasc. I. pars. I. 4to, stiff covers, 10*s.* 6*d.*

Wordsworth and White. *Nouum Testamentum Domini Nostri Iesu Christi Latine,* secundum Editionem Sancti Hieronymi. Ad Codicum Manuscriptorum fidem recensuit Iohannes Wordsworth, S.T.P., Episcopus Sarisburiensis; in operis societatem adsumto Henrico Iuliano White, A.M. 4to. Pars I, buckram, 52*s.* 6*d.*

Also, separately—

Fasc. I. 12*s.* 6*d.*; *Fasc. II.* 7*s* 6*d.*; *Fasc. III.* 12*s.* 6*d.*; *Fasc. IV.* 10*s.* 6*d.* *Fasc. V.* 10*s.* 6*d.*

Oxford
AT THE CLARENDON PRESS
LONDON: HENRY FROWDE
OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER, E.C.